

PEŁNE SPRAWOZDANIE Z OBRAD 11 MAJA 2016 R.

(C/2024/1450)

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2016-2017

Posiedzenia od 9 do 12 maja 2016 r.

STRASBURG

Spis treści	Strona
1. Otwarcie posiedzenia	3
2. Debata nad przypadkami łamania praw człowieka, zasad demokracji i państwa prawa (ogłoszenie o złożonych projektach rezolucji): patrz protokół	3
3. Składanie dokumentów: patrz protokół	3
4. Przesunięcie środków: patrz protokół	3
5. Agencja UE ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol) (debata)	3
6. Wjazd i pobyt obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, wymiany młodzieży szkolnej oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (debata)	21
7. Głosowanie	35
7.1. Wyłączenia w odniesieniu do podmiotów prowadzących handel towarami (A8-0064/2016 - Sander Loones) (głosowanie)	35
7.2. Agencja UE ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol) (A8-0164/2016 - Agustín Díaz de Mera García Consuegra) (głosowanie)	35
7.3. Wjazd i pobyt obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, wymiany młodzieży szkolnej oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (A8-0166/2016 - Cecilia Wikström) (głosowanie)	35
7.4. Przyspieszenie wdrażania polityki spójności (B8-0562/2016) (głosowanie)	36
8. Wyjaśnienia dotyczące sposobu głosowania	36

Spis treści	Strona
8.1. Wyłączenia w odniesieniu do podmiotów prowadzących handel towarami (A8-0064/2016 - Sander Loones)	36
8.2. Agencja UE ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol) (A8-0164/2016 - Agustín Díaz de Mera García Consuegra)	62
8.3. Wjazd i pobyt obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, wymiany młodzieży szkolnej oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (A8-0166/2016 - Cecilia Wikström)	105
8.4. Przyspieszenie wdrażania polityki spójności (B8-0562/2016)	140
9. Korekty do głosowania i zamiar głosowania: patrz protokół	175
10. Zatwierdzenie protokołu z poprzedniego posiedzenia: patrz protokół	175
11. Oświadczenia Przewodniczącego / Przewodniczącej	175
12. Wniosek o skorzystanie z immunitetu poselskiego: patrz protokół	175
13. Skład grup politycznych: patrz protokół	175
14. Decyzja przyjęta w sprawie reformy wspólnego europejskiego systemu azylowego (debata)	175
15. Przywrócenie w pełni funkcjonującego systemu Schengen (debata)	199
16. Postępy Turcji w spełnianiu wymogów programu liberalizacji reżimu wizowego (debata)	213
17. Obowiązkowa automatyczna wymiana informacji w dziedzinie opodatkowania (debata)	234
18. Zwalczanie nierówności w celu pobudzenia zrównoważonego wzrostu gospodarczego w UE sprzyjającego włączeniu społecznemu (debata)	250
19. Obowiązek wskazywania kraju lub miejsca pochodzenia pewnych środków żywnościowych (debata)	259
20. Skład komisji i delegacji: Patrz protokół	273
21. Sektor hydroelektryczny w Europie (debata)	273
22. Akty delegowane (art. 105 ust. 6 Regulaminu): Patrz protokół	280
23. Środki wykonawcze (art. 106 Regulaminu): Patrz protokół	280
24. Porządek obrad następnego posiedzenia: Patrz protokół	280
25. Zamknięcie posiedzenia	280

PEŁNE SPRAWOZDANIE Z OBRAD 11 MAJA 2016 R.

PRÉSIDENTE DE MME SYLVIE GUILLAUME

Vice-présidente

1. Otwarcie posiedzenia

(La séance est ouverte à 9 heures)

2. Debata nad przypadkami łamania praw człowieka, zasad demokracji i państwa prawa (ogłoszenie o złożonych projektach rezolucji): patrz protokół

3. Składanie dokumentów: patrz protokół

4. Przesunięcie środków: patrz protokół

5. Agencja UE ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol) (debata)

La Présidente. – L'ordre du jour appelle le débat sur la recommandation pour la deuxième lecture de la commission des libertés civiles, de la justice et des affaires intérieures sur l'Agence de l'Union européenne pour la coopération des services répressifs (Europol) (14957/2/2015 — C8-0130/2016 — 2013/0091(COD)) (Rapporteur: Agustín Díaz de Mera García Consuegra (A8-0164/2016)).

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, ponente. – Señora Presidenta; buenos días, señor Comisario, queridos colegas, amigas y amigos. Llevo trabajando en este Reglamento de obligado cumplimiento más de tres años. Como ponente, he tenido desde el principio la misma intención: dotar a Europol de un Reglamento que tuviese las herramientas necesarias para cumplir de una manera eficaz con sus tareas y con sus objetivos.

La Agencia de la Unión Europea para la cooperación policial tiene como principal objetivo apoyar y reforzar la actuación de las autoridades competentes de los Estados miembros y su cooperación mutua en la prevención y combate del terror, la delincuencia grave y otros treinta delitos, tales como el tráfico de drogas, la trata de seres humanos, el tráfico ilícito de órganos, el secuestro, la retención ilegal, la toma de rehenes, el racismo y la xenofobia, el chantaje, la falsificación de moneda y los medios de pago, la delincuencia informática, el tráfico ilícito de armas, municiones y explosivos, los abusos sexuales y otros, así hasta treinta.

Durante la primera lectura ya conseguimos evitar la fusión entre Europol y Cepol, lo cual fue respaldado por esta Cámara por 610 votos a favor. Este resultado se obtuvo también gracias a la buena colaboración y el trabajo de los ponentes alternativos, a quienes rindo homenaje de gratitud. En el trámite de la segunda lectura ha sido de nuevo destacable el grado de cooperación y consenso de mis colegas. Por ello, quiero reiterar mi gratitud por todo el esfuerzo que han hecho durante estos tres largos años de negociaciones.

Mantuve en total diez diálogos tripartitos: tres bajo Presidencia italiana, tres bajo Presidencia letona y cuatro bajo Presidencia luxemburguesa, con quien conseguí un buen acuerdo el 27 de noviembre; también quiero dar las gracias a todas ellas. Asimismo, me gusta destacar y agradecer la gran labor de Victoria Amici, representante de la Comisión, por su alta profesionalidad.

Del resultado obtenido en esta segunda lectura me gustaría señalar lo siguiente: Europol tiene un papel clave en la lucha contra la terrible lacra del terror yihadista. Por ello, el Reglamento le dotará de mejores capacidades e instrumentos en ese ámbito. Destacable ha sido la creación en enero del ECTC —Centro Europeo de Lucha contra el Terrorismo—, unidad que combina recursos de información, inteligencia y apoyo para hacer frente al terror. Además, proporcionará base legal a la IRU —Unidad de Notificación de Contenidos de Internet—. Es una herramienta fundamental para la lucha contra la propaganda terrorista y las actividades extremistas *online*. Esta unidad dentro de Europol identificará el contenido extremista *online* y se pondrá en contacto con los proveedores de servicios en internet para conseguir que sean eliminados lo más rápidamente posible —eliminados, me refiero a los contenidos, naturalmente—.

La Agencia, para poder atacar todas las formas de delincuencia para las que es competente, recoge, conserva, trata, analiza e intercambia información, incluida la inteligencia criminal. Asimismo, elabora evaluaciones de amenazas, análisis estratégicos y análisis operativos; todo ello siempre bajo el sostén de la Agencia policial, es decir, las unidades nacionales y los funcionarios de enlace, que son el nexo de unión entre Europol y las autoridades competentes de los Estados miembros. Por ejemplo, será a las unidades nacionales a quienes se les notifique obligatoriamente sin demora cualquier información y las conexiones entre actos delictivos que les afecten. Además, Europol tiene la posibilidad de coordinar organizar y realizar investigaciones y acciones operativas para apoyar y fortalecer —dos palabras claves— las acciones de los Estados miembros.

Por primera vez, Europol podrá procesar datos de entidades privadas, siempre bajo un alto grado de privacidad, pero que permitirá a Europol luchar mejor contra delitos tan terribles como el abuso de menores. Todo ello siempre bajo una robusta arquitectura de protección de datos, entre otras cosas gracias al papel del Supervisor Europeo de Protección de Datos, que, como un órgano independiente, siempre cooperará con las autoridades nacionales de protección de datos. Además, habrá un trato especial para los datos sensibles, todo ello siempre siguiendo las premisas del paquete de protección de datos, aprobado en la pasada sesión plenaria.

Asimismo, bajo este nuevo mandato se mejorará la gobernanza de la Agencia, aumentando su eficacia, en especial en lo que se refiere al Consejo de Administración y al director de Europol. Y este Reglamento sentará precedente para las demás agencias en lo que se refiere al control parlamentario. El artículo 88 del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea pide claramente que las actividades de Europol sean controladas por el Parlamento, junto con los Parlamentos nacionales. Por ello, hemos creado un grupo conjunto de control parlamentario.

En último lugar, quiero subrayar que la prevención contra el crimen organizado es fundamental, la mejor cooperación operativa entre las agencias existentes. Por ello, Europol permitirá a Eurojust el acceso y la consulta de sus datos.

Ha sido un largo camino legislativo, pero el resultado ha sido satisfactorio y permitirá a Europol seguir trabajando veinticuatro horas al día, todos los días de la semana.

Dimitris Avramopoulos, *Member of the Commission*. – Madam President, let me start by expressing my thanks to the rapporteur Mr Díaz de Mera García Consuegra. He and his team have done a great job in adopting this critical piece of legislation, after three years of tireless work, to reach this compromise. I can congratulate him on the result and express my thanks for the excellent cooperation we had.

What makes this regulation critical is that our fight against terrorism is at the very top of the political agenda. 82% of the citizens of Europe tell us in a very recent survey that they want the European Union to intervene more on terrorism than now. Once this regulation is applied in spring 2017, it will give us the right framework for this to happen, first of all, by making Europol an information hub for law enforcement in the Union. Paris and Brussels showed this very clearly. Information exchange is our Achilles heel. Member States have to coordinate more closely and effectively. Complex investigations have to be supported by sound analysis. Europol can have clear added value in this respect. The other major improvement is the democratic scrutiny by this Parliament. Our new rules will ensure this accountability on Europol's activities, together with national parliaments.

The protection of personal data will also be strengthened. I consider, therefore, the outcome of our work on this file to be positive. Europol's legal basis has been aligned to the Treaty of Lisbon, and the objectives of the Europol reform – to make Europol more accountable, effective and efficient – have been fully achieved. Nonetheless, I would like to refer you to the two declarations that the Commission made in Council already, which I would like to highlight today as well.

The first concerns the governance of Europol. We remain convinced of the benefits of establishing an Executive Board as part of the governance structure of Europol and other agencies. We will keep following the situation on the governance of Europol, and within the next two years we will examine whether further proposals on this point are necessary.

The second concerns the need to ensure coherence between the Europol Regulation and the Data Protection reform package. In the light of our recent adoption of the new EU data protection rules, and the upcoming review of the data protection rules for EU institutions and agencies, we need to ensure consistency and avoid duplication. It should be clear, therefore, that functions exercised by the Cooperation Board set up in this regulation, will in the future be exercised by the newly created European Data Protection Board.

I welcome today's important step and I look forward to hearing your interventions.

Milan Zver, *v imenu skupine PPE*. – Varnost evropskih državljanov je po koncu hladne vojne na največji preizkušnji. Razlogov za to je več: med drugim tudi ta, da smo premalo vlagali v obrambo in varnost. Padli smo v varnostni vakuum in danes se soočamo z varnostnimi grožnjami. To je spoznala agresivna ruska politika, to so zaznala teroristična omrežja, to vedo vsi, ki tekmujejo z Evropsko unijo na globalnem trgu, kjer položaj Evropske unije, največje gospodarske sile na svetu, ni ustrezen.

V trenutni občutljivi varnostni situaciji je izjemnega pomena, da sta po treh letih pogajanj Evropski parlament in Svet končno dosegla dogovor o Evropskem policijskem uradu. Vesel sem, da bomo že danes glasovali o novi uredbi, ki bo Europolu dal več pristojnosti v boju proti terorizmu, spletnemu in organiziranemu kriminalu ter drugim hujšim kaznivim pojavom. Imel bo možnost oblikovati specializirane enote za hitro posredovanje. Tudi izmenjava informacij med državami članicami in Europolom bo poslej boljša.

Ponosen sem tudi na mojo politično skupino, ki je v pogajanjih zagotovila vključitev pravne podlage za celovito delovanje enote Europola, vključno s preprečevanjem teroristične propagande na internetu. Tako, Europol smo okrepili, kadrovske in finančno, mu dali pristojnosti in pravni okvir. Evropski državljani pa bi rekli, da je že čas, da se izkaže.

Josef Weidenholzer, *im Namen der S&D-Fraktion*. – Frau Präsidentin! Morgen ist ein großer Tag – wir werden die Europol-Verordnung in zweiter Lesung verabschieden. Mehr als drei Jahre haben wir dafür gebraucht und mehr als 80 Sitzungen. Es war ein beharrlicher Prozess und der Kollege Díaz de Mera hat diesen Prozess umsichtig und kollegial gesteuert. Ich möchte ihm dafür sehr herzlich danken, und auch allen Kollegen, die als Schattenberichterstatter mit ihm kooperiert haben – es war eine sehr gute Arbeitsatmosphäre.

Die Verordnung passt die Bestimmungen an den Lissabon-Vertrag an. Sie bringt aber auch Verbesserungen für die Sicherheit der Bürgerinnen und Bürger Europas. Sie entbürokratisiert die grenzüberschreitende Zusammenarbeit und ermöglicht einen effizienteren Kampf gegen die organisierte Kriminalität und gegen den Terrorismus.

Diese Verordnung ist in der Lage, dass die Strukturen von Europol effizienter und demokratischer werden, dass die parlamentarische Kontrolle gestärkt wird und dass wir auch strenge Datenschutzregeln einführen konnten.

Besonders wichtig ist, dass die parlamentarische Kontrolle gemeinsam mit den nationalen Parlamenten durchgeführt werden soll. Das ist einer der wenigen Rechtsakte, wo die interinstitutionelle Zusammenarbeit mit den nationalen Parlamenten im Mittelpunkt steht. Dieses gemeinsame Kontrollorgan könnte und sollte auch in anderen Bereichen Schule machen. Die interparlamentarische Zusammenarbeit ist einer der wichtigen Pfeiler des europäischen Projekts. Wichtig ist es meiner Ansicht nach auch, dass es uns gelungen ist – wir haben in der letzten Sitzung dieses Plenums, die das Datenschutzpaket verabschiedet –, den Anschluss an diese Datenschutzgesetzgebung zu suchen, ihn zu finden und die neuen Bestimmungen in Einklang mit diesen Entwicklungen zu führen. Das wird die Glaubwürdigkeit von Europol stärken, und das ist eine Voraussetzung für eine effizientere Zusammenarbeit, für mehr Akzeptanz der Behörde und auch für die Bereitschaft, den Datenaustausch zu steigern.

Ein wichtiges Thema war auch die Zusammenlegung von CEPOL und Europol. Wir haben uns dazu entschlossen, das abzuwehren, weil wir den Fokus der einzelnen Institutionen stärken wollten. Diesen pragmatischen Ansatz haben wir auch in anderen Bereichen verfolgt, wie etwa bei der Internet-Beobachtungsstelle, wo ich nach wie vor glaube, dass ein eigener Rechtsakt besser gewesen wäre. Aber die Zeit hat gedrängt und so war es sinnvoll, diesen Weg zu gehen. Ich glaube, dass wir eine gute Verordnung beschließen werden. Sie wird die Arbeit von Europol im Interesse unserer Bürgerinnen und Bürger verbessern und ist auch eine gute Basis für weitere Integrationschritte bei der polizeilichen Zusammenarbeit, die natürlich notwendig sind.

Timothy Kirkhope, *on behalf of the ECR Group*. – Madam President, Europol needs new tools to face new challenges. Today, after a long period of negotiation, we are finally providing ourselves a renewed mandate to tackle the huge security challenges we all face. Under the excellent leadership of Rob Wainwright, Europol has become a critical hub for cooperation, operational support and intelligence exchange throughout the EU. This regulation gives Europol the legal tools needed to respond more swiftly to threats and it gives our constituents and our Member States confidence that Europol is conforming to extremely high standards of data protection and transparency. It allows MEPs and national parliaments to keep watch over their actions to ensure accountability, something which can only strengthen trust in our law enforcement cooperation across the Union. More importantly, this regulation gives a solid basis for the work of Europol's Internet Referral Unit to be stepped up. With terrorist organisations increasingly using social media as a recruitment tool, and thousands of Twitter and Facebook accounts being created for recruitment purposes, we need to work together to take down this material as soon as it is posted.

Through this regulation, Europol can work directly with social media providers – providers who have frankly too often washed their hands of responsibility for the propaganda posted on their platforms. Europol is not a European FBI, and it does not need to be. It should continue to operate as a hub for information exchange and for cooperation and coordination amongst all of those in law enforcement.

Our fight against terrorism and serious crime is one where we are too often several steps behind our enemy. This regulation is an important step in closing that gap. Europol has made Europe and the UK a safer place for nearly 20 years, and, Mr Díaz de Mera García Consuegra, I congratulate you on your hard work and your persistence in making sure we get a quality regulation which will aid Europol in its continued fight against human trafficking, child exploitation, terrorism and, of course, smuggling.

Morten Helveg Petersen, *for ALDE-Gruppen*. – Fru formand! Lad mig indlede med at takke hr. Díaz de Mera, resten af ordførerne og EU-institutionerne for det hårde arbejde.

Det har været en langvarig proces, og jeg er overbevist om, at Europol fra næste år vil være langt bedre rustet til at støtte medlemsstaterne i bekæmpelsen af grov, grænseoverskridende kriminalitet og terrorisme.

Som ALDE's ordfører havde jeg personligt gerne set, at Europol var blevet styrket endnu mere, så Europol kunne bede medlemsstaterne om at iværksætte efterforskning og i det mindste at begrunde afslag herpå. Jeg havde også gerne set, at deling af informationer mellem medlemsstaterne var blevet gjort obligatorisk for at undgå, at nogle medlemslande måtte ligge inde med viden, som andre medlemslande kunne anvende.

Det foregår lige nu på frivillig basis, og det er ikke tilstrækkeligt. Den tværnationale karakter i Paris- og Bruxelles-angrebene understreger, at informationsudveksling og politisamarbejde er altafgørende for at kunne imødegå terrortruslen. Desværre er der alt for mange eksempler på det stik modsatte. Lad mig nævne et enkelt: Terroristerne fra Paris-angrebet i november rejste med bil fra Belgien til Frankrig, blev stoppet ved grænsen, men de blev løsladt igen, fordi de franske myndigheder ikke havde adgang til billedidentifikation. Der er desværre flere eksempler på både manglende information og mangelfuld koordinering.

Fremadrettet er det derfor afgørende, at vi bliver bedre til at dele information mellem medlemsstaterne. Det er forudsætningen for, at vi sammen kan forhindre nye tragiske begivenheder.

Til medlemsstaterne vil jeg sige: »Vent ikke på, at den næste tragedie finder sted, før I intensiverer jeres fælles indsats med Europol!« Jeg siger »jeres«, og jeg siger det med misundelse, fordi Danmark, mit hjemland, står til at skulle forlade Europol, fordi befolkningen stemte nej til Europol ved en folkeafstemning sidste år.

De kommende måneder vil vise, om det er muligt at forhandle en aftale om Europol på plads i tide. Det er naturligvis mit håb, at Danmark kan blive fuldt og helt medlem af Europol. Men i min bog er ufuldstændige parallelaftaler ikke den optimale løsning, hverken for Danmark eller for Europa.

Jeg ønsker alle til lykke med det nye stærkere Europol. Det er et helt centralt redskab i kampen mod organiseret kriminalitet og bekæmpelsen af terrorisme.

Cornelia Ernst, *im Namen der GUE/NGL-Fraktion*. – Frau Präsidentin! Zunächst gilt auch mein Dank dem Berichterstatler, der mit uns fair und in Respekt zusammengearbeitet hat, trotz unterschiedlicher Positionen, die wir immer hatten.

Für uns war immer die Frage entscheidend: Was wollen wir eigentlich grundsätzlich von einer Polizei, und wie soll die Polizeiarbeit denn europaweit durch Europol tatsächlich koordiniert werden? Wir wollen, dass mit Europol dazu beigetragen wird, dass die Bürger wirksam in ihren Grundrechten geschützt werden, Verbrechen gezielt und effektiv ermittelt und aufgeklärt werden und eine demokratisch organisierte und kontrollierte Zusammenarbeit erfolgt. Das war unser Anspruch. Die Frage ist: Ist Europol dem gerecht geworden? Wir meinen, es gibt zweifellos einige Verbesserungen, aber insgesamt sind wir nicht zufrieden.

Statt durch klare Begrenzung in der Definition der Straftaten eine effektive grenzüberschreitende Verbrechensbekämpfung tatsächlich zu fördern, wird die Liste der Straftaten deutlich erweitert, sodass Europol praktisch für alles Mögliche kompetent gemacht wird. Europol wird zum Datenmoloch, und wir kritisieren, dass mit der *Internet Referral Unit* faktisch ohne gesetzliche Grundlage und Untersetzung ein Organ geschaffen wird, mit dem letztendlich über die Liebsamkeit und Unliebsamkeit von Internetdaten entschieden wird. Und dazu will man auch noch mit Dritten kooperieren, mit privaten Akteuren, und letztlich entscheiden über diesen Datenaustausch, was ist gut und was ist böse im Internet. Das lehnen wir ab.

Wir sind auch ziemlich enttäuscht über die gemeinsame parlamentarische Kontrollgruppe. Da hatten wir uns mehr erwartet. Sie ist ohne Beschlusskraft, ohne echte Einsichtsrechte. Europol bleibt tatsächlich die Blackbox, und deshalb lehnen wir das Ganze ab.

Josep-Maria Terricabras, *en nombre del Grupo Verts/ALE*. – Señora Presidenta, Comisario Avramopoulos, Europol es la agencia europea encargada de apoyar a las autoridades policiales y judiciales nacionales en la lucha contra la delincuencia internacional y el terrorismo. Los ataques terroristas más recientes han aumentado la necesidad de tener una agencia de policía europea más fuerte, con mayor capacidad para facilitar la cooperación transfronteriza y el intercambio de información entre los Estados miembros.

En este contexto, era necesario dotar adecuadamente a Europol para apoyar a los Estados miembros en la prevención, el análisis y la investigación de delitos en toda la Unión. Sin embargo, cuanto más potente sea Europol, mayor debe ser el control parlamentario de sus actividades y mayores deben ser también las garantías jurídicas para evitar una ilegítima vigilancia masiva de los ciudadanos o un intercambio y análisis indiscriminados de datos personales, que podrían ser desproporcionados, innecesarios y contrarios a los derechos fundamentales de aquellos a quienes debe servir.

Europol desarrolla sus actividades dentro de la Unión Europea. Sin embargo, la delincuencia organizada no se detiene en nuestras fronteras. Por ello, también es necesaria una mejor cooperación con los Estados terceros y con las organizaciones internacionales.

El Reglamento que hoy debatimos se ha encaminado a fortalecer a Europol y a evitar ciertos riesgos de intromisión policial en nuestras vidas. Debo mencionar también que en el texto hay cuestiones que todavía desagradan a mi Grupo. Por ejemplo, por citar solo dos: el hecho de que el Director Ejecutivo de Europol no responda directamente ante el Parlamento Europeo del ejercicio de sus funciones, sino ante el Consejo; o la manera como se ha introducido la base legal para que la IRU (*Internet Referral Unit* o Unidad de Notificación de Contenidos de Internet) pueda seguir ejerciendo unas funciones que ya empezó a desarrollar el pasado 1 de julio de 2015. De ahí que hayamos mantenido nuestra enmienda al respecto, para recordar, como estuvo acordado hasta el final, que la IRU sería objeto de un desarrollo propio, en una propuesta legislativa separada.

Con todo, quiero agradecer el esfuerzo del diputado Díaz de Mera para mejorar diversos aspectos del texto. Mi Grupo, evidentemente, va a votar a favor de la enmienda que hemos presentado, pero también apoya el texto en su conjunto, y lo hace porque ahora mismo es un instrumento necesario y sin alternativa a la vista para conseguir una mejor y más eficaz cooperación transfronteriza entre las agencias de la Unión Europea encargadas de velar por el cumplimiento de la ley y para mejorar el intercambio de información con los países terceros en la lucha contra los delitos transnacionales.

Petr Mach, *za skupinu EFDD*. – Dámy a pánové, až budeme hlasovat o tomto návrhu, tak tam najdete jeden jediný návrh k hlasování, a to je můj návrh na zamítnutí této normy podaný jménem frakce Evropa svobody a přímé demokracie. My totiž nemáme vůbec možnost podávat pozměňovací návrhy k textu a podle mě je to popření principu parlamentní demokracie.

Původně před několika lety Evropská komise předložila zcela jiný návrh. Jeho podstatou bylo sloučení Europolu a Evropské policejní akademie (CEPOL). To z toho úplně vypadlo a došlo mimo tento Parlament k přeměně Europolu na zcela novou organizaci. Z mezivládní servisní organizace policejních sborů se z toho stává policejní agentura, v podstatě tajná policie, podřízená Evropské komisi, podřízená Radě. Komise bude svým rozhodnutím moci předávat data shromažďovaná Eupolem dalším mezinárodním organizacím. Na minulém zasedání jste schválili, že soukromé firmy, letecké společnosti, budou muset povinně automaticky předávat data, čísla kont, adresy a jména lidí. A tento nový Europol bude dokonce moci předávat tato data soukromým osobám a bude v podstatě mimo naši kontrolu.

Ten návrh se snaží předstírat nějakou míru kontroly, ale jediné, co vyžaduje od správní rady, je směšná věc – aby tam byl rovný počet mužů a žen. Ale ve skutečnosti je to nebezpečná instituce, a proto prosím hlasujte pro můj návrh na zamítnutí.

Marcus Pretzell, *im Namen der ENF-Fraktion*. – Frau Präsidentin, meine Damen und Herren! Sie alle oder zumindest die Mehrheit in diesem Parlament feiern heute den großen Schlag gegen den Terrorismus in Europa, indem sie die Agentur Europol mit neuen Befugnissen ausstatten, den Datenaustausch innerhalb Europas ausweiten. Viel Konsens – so sagt der Berichterstatter – habe es dazu unter den Schattenberichterstattern gegeben. Vielleicht ist es das, was uns am meisten Sorgen bereiten sollte, eben, dass es in diesem Parlament viel zu viel Konsens in der Frage eines weitergehenden Datenaustausches in Europa gibt. Dass ausgerechnet der Vertreter der sogenannten liberalen Fraktion hier erklärt, es gebe noch nicht genug Pflicht zum Datenaustausch und man brauche noch mehr davon, das ist ein wirklicher Treppwitz.

Meine Damen und Herren! Wir sind in Europa nicht in der Lage, die Regeln, die wir uns in der Vergangenheit gegeben haben – der Schutz der Außengrenzen unter Schengen, die Einhaltung des Dublin-Abkommens im Bereich des Asylrechts – innerhalb der Europäischen Union einzuhalten. Und jetzt wollen Sie neue Regeln aufstellen, um damit die Probleme zu bekämpfen, die entstanden sind, weil Sie die alten Regeln nicht einhalten können. Das kann nicht der Ernst in diesem Parlament sein!

Wir müssen endlich an die alten Regeln herangehen und ihnen gerecht werden und nicht immer neue Regeln in diesem Parlament aufstellen, um die Probleme zu beseitigen, die erst dadurch entstehen, dass wir uns nicht mehr an Recht und Gesetz halten.

Σωτήριος Ζαριανόπουλος (NI). – Κυρία Πρόεδρε, η Europol επανδρύνεται σαν ευρωενωσιακό όργανο ενισχύοντας και διευρύνοντας στο έπακρο τον καταστατικό της ρόλο. Επεμβαίνει στα κράτη μέλη με την ίδρυση εθνικών κέντρων διασύνδεσης με την Europol. Έχει το δικαίωμα να απαιτεί από αυτά την κίνηση ποινικών διώξεων σε ευρύτατη γκάμα αδικημάτων. Με το βολικό πρόσχημα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας, γίνεται κέντρο φακελώματος τεράστιας έκτασης προσωπικών δεδομένων, μέχρι και για τις κοινωνικές συναστροφές του καθενός, κόμβος ανταλλαγής αυτών των πληροφοριών με αρχές ασφαλείας και μυστικές υπηρεσίες των κρατών μελών και τρίτων χωρών, ιδίως των Ηνωμένων Πολιτειών, ακόμα και με ιδιώτες όπως, παραδείγματος χάρι, με την παρακολούθηση του Διαδικτύου σε διασύνδεση με τους επιχειρηματικούς ομίλους του κλάδου.

Οι ισχυρισμοί σας για δήθεν προστασία των δεδομένων και κοινοβουλευτική λογοδοσία αποτελούν κοροϊδία και άλλοθι νομιμοποίησης της κατασταλτικής αυτής δράσης. Στο επίκεντρο του φακελώματος βρίσκεται η πολιτική και κοινωνική δράση, με στόχο την αντιμετώπιση των λαϊκών κινημάτων ενάντια στην αντιλαϊκή πολιτική Ευρωπαϊκής Ένωσης και κυβερνήσεων. Το εργατικό λαϊκό κίνημα μπορεί, ενισχύοντας την πάλη του, να αντιμετωπίσει και τους κατασταλτικούς μηχανισμούς θωράκισης της εξουσίας των μονοπωλίων, την οποία πρέπει να ανατρέψει.

(Ο ομιλητής δέχεται να απαντήσει σε ερώτηση με «γαλάζια κάρτα» (άρθρο 162 παράγραφος 8 του Κανονισμού)

Tomáš Zdechovský (PPE), otázka položená zvednutím modré karty. – Pane kolego, já nevím, jestli jste to nařízení nebo tento dokument vůbec četl. Proto bych chtěl znát Vaši odpověď. Můžete nám vysvětlit, jak se z Europolu stane represivní agentura? Byl jste se někdy v Europolu podívat? Víte, jak Europol funguje? Prosím o odpověď.

Σωτήριος Ζαριανόπουλος (NI), απάντηση σε ερώτηση με «γαλάζια κάρτα». – Δεν είναι ανάγκη κάποιος να επισκεφθεί τα γραφεία της Europol για να καταλάβει τον χαρακτήρα της. Το ίδιο ακριβώς το κείμενο είναι αυτό το οποίο δίνει αυτόν τον κατασταλτικό χαρακτήρα. Αν κάποιος το διαβάσει προσεκτικά, θα διαπιστώσει ότι διευρύνεται σε πολύ μεγάλο βαθμό το αντικείμενο των πληροφοριών τις οποίες συλλέγει η Europol για όλες τις προσωπικές συνήθειες και δραστηριότητες του κάθε ανθρώπου. Και βεβαίως, αυτός που θα το διαβάσει προσεκτικά θα καταλάβει ότι το αντικείμενο των πληροφοριών επικεντρώνεται ιδιαίτερα στην κοινωνική, πολιτική και συνδικαλιστική δραστηριότητα γιατί είναι ακριβώς αυτά τα σημεία τα οποία φοβούνται αυτοί που θέλουν να ελέγξουν την κοινωνική δράση. Εδώ έγκειται και ο κατασταλτικός χαρακτήρας της Europol.

Monika Hohlmeyer (PPE). – Frau Präsidentin, Herr Kommissar, liebe Kolleginnen und Kollegen! Ich bin ja schon ziemlich erstaunt darüber, wie manche Kollegen von rechts außen, aber in dem Fall leider auch von links außen, hier mit völliger Ahnungslosigkeit glänzen. Entschuldigung, wir haben hier eine Agentur, die bei der Kooperation und Koordination der verschiedenen Polizei- und Sicherheitsinstitutionen der Mitgliedstaaten behilflich ist. Zweitens: Bei der Internet Referral Unit wird nicht willkürlich irgendetwas entfernt, sondern es werden zum Teil grausame Verbrechen sofort aus dem Netz entfernt, damit sie nicht mehr von Millionen von Voyeuren angeklickt werden können, die vielleicht zum Teil dafür bezahlt haben, dass man den sexuellen Missbrauch von Kindern im Internet genießen kann.

Ich finde es richtig, dass Europol in Zusammenarbeit mit Dritten eine solche Arbeit erledigt. Wenn es Zweifel gibt, dann kann man vor Gericht gehen und eine entsprechende Klage einreichen. Das nennt man Rechtsstaat bei uns in unserem System. Man kann auch Widerruf einlegen. Europol hat nicht das Recht, gegenüber einer Institution überhaupt Maßnahmen durchzusetzen. Dafür sind die entsprechenden Institutionen verantwortlich, die im Rechtsstaat von den Mitgliedstaaten vorgesehen sind. Ich weiß nicht, welche Ahnungslosigkeit hier manche plagt. Fluggastdaten werden nicht willkürlich an Dritte weitergegeben. Sie sind verschlüsselt und dürfen überhaupt an niemanden weitergegeben werden, und es bestehen strenge Restriktionen, wofür sie überhaupt genutzt werden dürfen, und das Personal ist spezifisch ausgebildet.

Ich finde, dass die Europol-Reform sehr gut gelungen ist. Ich gratuliere dem Berichterstatter Augustín Díaz de Mera García Consuegra und den Mitberichterstattern sehr herzlich. Ich halte auch die Meinung des Kollegen von der ALDE für richtig, dass wir mehr Datenaustausch brauchen zwischen den Mitgliedstaaten, weil die Verbrecher keine Grenzen mehr kennen.

Herr Kommissar, ich gratuliere Ihnen auch zu dem Vorschlag, den die Kommission gemacht hat. Ich wünsche mir, dass die Kommission auch Europol noch zusätzlich das Personal zur Verfügung stellt, das die Behörde noch vermehrt braucht, denn allein mit 30 wird man nicht auskommen. Aber ich glaube, dass der Entwurf insgesamt gut gelungen ist, und ich wünsche mir, dass die Kollegen von der Rechten nicht solche Ammenmärchen erzählen. Änderungsanträge hat es en masse gegeben, Herr Kollege, nur leider waren Sie da nicht dabei.

Ana Gomes (S&D). – Senhora Presidente, saúdo o relator Díaz de Mera e os relatores-sombra que com ele trabalharam neste regulamento, conseguido ao fim de mais de dois anos de negociações, por os Estados-Membros resistirem a «lisbonizar» a cooperação policial, ou seja, a mais integração através da Europol.

Importa que as modificações não fiquem no papel e efetivamente representem um mudar de mentalidades e de práticas.

Como os atentados terroristas em Paris e Bruxelas tragicamente expuseram, um dos nossos maiores desafios é a falta de coordenação entre agências policiais e de segurança aos níveis nacionais e ao nível europeu, o que aproveita à criminalidade organizada, cada vez mais transnacional, incluindo o terrorismo.

Este regulamento determina o reforço do controlo democrático a exercer pelo Parlamento Europeu em associação com os parlamentos nacionais. Fica, assim, à nossa responsabilidade exigir aos nossos governos que partilhem informação através da Europol e colaborem com a Europol.

Não pode haver consideração maior do que a segurança dos nossos cidadãos e, nesse sentido, foi também importante que o Parlamento tenha conseguido impor neste regulamento o respeito pelos princípios da proteção de dados pessoais, o que é essencial para facilitar também a interoperabilidade de bases de dados policiais e para reforçar a unidade de referência da Internet.

Este regulamento é o reconhecimento da Europol como essencial no combate ao terrorismo e a outra criminalidade organizada, como ilustrado recentemente no desmantelamento, em colaboração com a polícia portuguesa, de uma rede mafiosa de origem russa, que branqueava capitais através do controlo de clubes de futebol, em Portugal.

Mas isto não pode desresponsabilizar os Estados de fazerem o que têm de fazer ao nível nacional e europeu contra a criminalidade organizada e o terrorismo no plano policial, judicial, legislativo, na cooperação entre serviços de informação e na articulação de estratégias e políticas de segurança interna e externa.

Se os Estados-Membros continuarem a rivalizar numa corrida para o fundo em programas de vistos *gold* ou programas de investidores e na preservação dos paraísos fiscais, sem outro critério que não seja o dinheiro que eles trazem, então não nos admiremos por descobrir que estão efetivamente a contrariar os esforços da Europol e das nossas agências de aplicação da lei, escancarando portas à importação de redes de criminalidade organizada, incluindo as terroristas.

Helga Stevens (ECR). – Mijn delegatie is tevreden met de uitkomst van de dialoogonderhandelingen. Europol, het EU-agentschap voor samenwerking tussen politiediensten, wordt versterkt. Daarop hamert de N-VA al lang. Op die manier is Europol nog beter in staat de lidstaten te helpen bij de bestrijding van zware criminaliteit en terrorisme. Zo is het voortaan wettelijk geregeld dat Europol bijvoorbeeld jihadistische tweets via contactpersonen in die lidstaten mag signaleren aan de betrokken provider. Dat bedrijf kan dan die haatzaaiende berichten verwijderen omdat ze in strijd zijn met zijn algemene voorwaarden. Tot hier toe heeft die gespecialiseerde cel binnen Europol al 1 000 verwijderingsverzoeken verstuurd, waarvan meer dan de helft werd ingewilligd. Een uitstekende praktijk, die vanaf nu dus wordt gebetonneerd.

Bovendien zal Europol nu ook beschikken over een moderner en flexibeler databeheersysteem dat de 21e eeuw waardig is. Als alle lidstaten nu ook effectief informatie gaan uitwisselen en Europol in het centrum van die gegevensuitwisseling wordt geplaatst, dan is dat zeker een hele stap vooruit.

Gérard Deprez (ALDE). – Madame la Présidente, Monsieur le Commissaire, c'est avec conviction que je voterai le règlement «Europol» qui nous est soumis, aujourd'hui, après plusieurs années de travail.

Je voudrais saluer, en particulier, les dispositions claires qui permettront de renforcer l'efficacité du Centre européen de la lutte contre le terrorisme, en améliorant l'échange d'informations. Je salue encore la possibilité donnée à Europol d'échanger des informations avec des entreprises privées, ce qui permettra, dans certains cas, de demander à des fournisseurs de services – à Facebook, par exemple – de supprimer des pages faisant l'apologie de l'État islamique. Je salue, enfin, le fait que ce futur règlement placera Europol sous le contrôle démocratique conjoint des parlementaires européens et nationaux.

J'ai deux regrets, toutefois: Europol n'a pas reçu un pouvoir d'initiative suffisant, notamment pour l'ouverture d'enquêtes pénales, et rien de sérieux n'est prévu pour créer ne fût-ce qu'un embryon de service de renseignement européen. J'espère que l'avenir ne fera pas regretter au Conseil de ne pas l'avoir fait à temps.

Martina Anderson (GUE/NGL). – Madam President, all authorities must be subject to adequate scrutiny. We in Sinn Féin understand, of course, the need for enhanced cooperation between countries, especially when it comes to tackling terrorism, drug dealing and human trafficking.

Now we also believe that all powers must be held to account. The removal of the joint supervisory body – the only genuine oversight group with on-premises access to Europol activity – means new powers will not be adequately monitored. This is deeply unfortunate, particularly as this report aims to mandate Europol with handling substantive amounts of personal data and seeks to empower Europol to determine what online content is legal.

With all power comes responsibility, and accountability breeds responsibility. I think that is something that everyone in this House would agree with.

Jan Philipp Albrecht (Verts/ALE). – Frau Präsidentin! Sehr geehrter Herr Kommissar! Sehr geehrter Herr Berichterstatter Agustín Díaz de Mera! Ich möchte Ihnen für die gute Arbeit danken. Das hat ja auch unser Schattenberichterstatter schon gesagt, dass es bei dieser Europol-Verordnung tatsächlich große Fortschritte gegeben hat. Ich glaube, wir müssen alle feststellen: Dies ist ein Fortschritt für die Europäische Union. Wir haben eine neue Verordnung für Europol, die mehr Europa im Bereich der Strafverfolgung, im Bereich der Polizeiarbeit schafft – das ist ein wichtiger Schritt. Es ist auch ein wichtiger Schritt, dass darin klare Datenschutzbestimmungen enthalten sind, dass wir die auch in Einklang bringen mit dem Datenschutzpaket, das wir verabschiedet haben.

Das schafft nicht nur Vertrauen bei den Bürgerinnen und Bürgern, und es bedingt nicht nur die Legitimität des Handelns von Europol, sondern es ist die Grundvoraussetzung für einen besseren Informationsaustausch zwischen den Mitgliedstaaten und deren Polizei- und Justizbehörden – in diesem Fall den Polizei- und Strafverfolgungsbehörden, und auch bei Europol selber.

Ich hätte mir gewünscht, oder wir als Grüne hätten uns gewünscht, dass man an zwei Stellen weitergegangen wäre. Das Eine ist tatsächlich etwas, was jetzt geschehen muss, und zwar die bessere Ausstattung der gemeinsamen Ermittlungsteams bei Europol. Denn ich glaube, es wird nicht darauf hinauslaufen, dass man immer mehr Daten einfach nur anhäuft und dann quasi die Computer die Arbeit für sich erledigen lässt, sondern es wird darauf ankommen, dass man die Polizeibeamten vor Ort besser vernetzt, dass man Mittel und Ausstattung zur Verfügung stellt, um gemeinsame Ermittlungen durchzuführen – grenzübergreifend. Daran muss jetzt gearbeitet werden. Und wir als Grüne hätten uns gewünscht, dass in dem Bereich der Informationsweitergabe an dritte Private ein öffentlich-rechtlicher Rahmen geschaffen würde. Das ist nicht der Fall, die Informationen werden im Bereich der Privaten nicht genauso behandelt wie beim Staat. Hier haben wir einen Änderungsantrag gestellt und – anders als die Kollegen der extremen Rechten – beteiligen wir uns damit demokratisch an diesem Verfahren und wollen das verbessern. Ich werbe dafür, auch für den Änderungsantrag. Ansonsten nehmen wir diese Europol-Verordnung aber auch an.

Beatrix von Storch (EFDD). – Frau Präsidentin! Wir reden über eine Reform von Europol, der europäischen Polizeibehörde. Europol wird Daten sammeln und mit öffentlichen und privaten Stellen austauschen. Es wird eine Internet-Rechercheabteilung geben, die das Internet und die sozialen Netzwerke nach Inhalten durchsucht. Europol greift auf öffentliche und private Datenbanken zu und erhebt persönliche Daten, speichert sie, verarbeitet sie und gibt sie weiter: Name, Adresse, Nationalität, Beruf, Geschlecht, Daten von Pässen, Ausweisen und Führerschein, Fingerabdrücke, DNA-Profil, Verdacht auf Mitgliedschaft in einer kriminellen Organisation, frühere Arbeitgeber, Fotos, unveränderliche Merkmale, etwaiger Spitzname, Pseudonyme, Bankdaten, Kontostand, Depots, Aktien, Immobilienbesitz, Anteile und Verbindungen zu Unternehmen, steuerliche Daten und so weiter. Die Behörde interessiert sich auch für den Lifestyle, den Sie pflegen, erstellt Bewegungsprofile und speichert häufig frequentierte Orte ab und etwaigen Drogenmissbrauch. Sie kennt Ihre Kommunikationskanäle und Ihre Transportmittel. Kurz: Europol wird alles wissen und erstellt dann ein Gefahren-Rating. Im Namen der Terrorbekämpfung scheint mir hier vor allem eines in Gefahr: die Datensicherheit aller Bürger.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI). – Κυρία Πρόεδρε, μία από τις παρενέργειες της παγκοσμιοποίησης είναι και η αύξηση των απειλών κατά των χωρών της Ευρώπης και η ποιοτική τους αναβάθμιση. Οι απειλές αυτές αφορούν κυρίως την τρομοκρατία, τις επιθέσεις στον κυβερνοχώρο και το οργανωμένο έγκλημα. Οι λαοί της Ευρώπης αισθάνονται ανασφάλεια ενώ υπονομεύεται η ασφάλεια των προσωπικών τους δεδομένων. Η Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία, η Europol, είναι ο φορέας εκείνος ο οποίος καλείται να αντιμετωπίσει αυτές τις απειλές σε συνεργασία με τις αστυνομικές και τις δικαστικές αρχές των άλλων χωρών. Για να μπορέσει να εκτελέσει με επιτυχία αυτή την αποστολή, πρέπει να ανταλλάσσει πληροφορίες με αυτές υπηρεσίες και με υπηρεσίες τρίτων χωρών και στο σημείο αυτό πρέπει να προσέξουμε ιδιαίτερα. Δεδομένου ότι οι πληροφορίες αυτές άπτονται και προσωπικών δεδομένων, πρέπει πάση θυσία να εξασφαλιστεί ότι η απαίτηση για την ασφάλεια δεν θα παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα. Πρέπει να παρέχονται πληροφορίες μόνο όταν είναι σχεδόν βέβαιο ότι ένας πολίτης είναι ύποπτος να εκτελέσει τρομοκρατικές ή ενέργειες συναφούς φύσεως. Και τέλος, πρέπει να εξασφαλιστεί ότι οι πληροφορίες αυτές δεν θα χρησιμοποιηθούν για δίωξη πολιτικών αντιπάλων, είτε από αντιδημοκρατικές κυβερνήσεις είτε από κυβερνήσεις που έχουν αντιδημοκρατική και καθεστωτική νοοτροπία.

Michał Boni (PPE). – Madam President, what are the crucial elements of our response to terrorism and security threats? Many of us pointed out that stronger European cooperation and coordination in this area are essential, and with this a stronger and better-managed Europol. This amended regulation is a step in the right direction. It will give us important preventive tools. Prevention is at this stage the key. Europol will have more access to the relevant data, which in consequence will be processed more efficiently. There will be the data from Member States, but also from non-public parties, which is important for effective prevention and investigation.

The new Internet Referral Unit (IRU) will play an important role in combating terrorist propaganda, radicalisation online and organisation of crime groups. The recognition made by IRU and the new model of cooperation with internet providers, will allow to leave out the violent content or start early-warning investigations. On the other hand, we have strengthened the data protection rules that apply to Europol so that we can keep the balance and built trust. We have strengthened the possibilities of Europol cooperation with other European agencies also, for better synergy and efficiency. What remains valid is that Member States must share information with Europol for this system to work. Otherwise the agency will not be able to work within its full capacity. Finally, I want to thank especially the rapporteur Augustín Díaz de Mera García Consuegra for his determination.

Sylvia-Yvonne Kaufmann (S&D). – Frau Präsidentin! Wir geben heute grünes Licht zur Reform von Europol, und für dieses Ja gibt es gewichtige Gründe. Kriminalität macht nicht an Landesgrenzen halt. Daher ist es zentral, dass Europol gestärkt und die Zusammenarbeit zwischen Europol, den nationalen Behörden und weiteren EU-Agenturen verbessert wird. Durch die Reform wird der Datenaustausch zwischen diesen verbessert. Außerdem sorgen moderne Verwaltungsstrukturen für mehr Effizienz. Künftig wird Europol auch schneller auf Bedrohungen reagieren können, insbesondere durch die Bildung von Spezialeinheiten. Für die Reform ist ebenso wichtig, dass wir EU-weit hohe gemeinsame Standards für Datenschutz beschlossen haben, für Unternehmen, aber auch im Bereich der Strafverfolgung. Und diese Standards werden nun auch im Grundsatz für Europol gelten. Der Aufruf zu Hass und Gewalt im Internet kann zu Straftaten in der echten Welt führen. Von daher ist es erforderlich, dass offensichtlich rechtswidrige Inhalte, die öffentlich zugänglich sind, schnell aus dem Internet verschwinden. Die hierfür geschaffene Internet-Meldestelle steht jetzt auf einer soliden Rechtsgrundlage.

Neben effizientem Handeln sind robuste Datenschutzregeln beim Austausch zwischen Europol sowie Facebook und Co. wichtig, und genau das wird sichergestellt. Die bisherige Arbeitsgrundlage der Polizeibehörde wurde vor Inkrafttreten des Vertrags von Lissabon beschlossen. Deshalb ist es richtig, dass nun die Reform Europol auf den Standard von Lissabon bringt. Den erweiterten Kompetenzen des Europäischen Parlaments wird Rechnung getragen. Es ist hervorzuheben, dass es erstmals bei einer EU-Agentur einen gemeinsamen parlamentarischen Kontrollausschuss geben wird, bestehend aus Abgeordneten des zuständigen Ausschusses dieses Hauses und Abgeordneten der nationalen Parlamente.

All das zeigt: Sicherheit, Datenschutz und demokratische Kontrolle stehen nicht im Widerspruch zueinander, sie müssen vielmehr miteinander vereinbar sein.

Kazimierz Michał Ujazdowski (ECR). – Pani Przewodnicząca! To jest dobra decyzja dla bezpieczeństwa obywateli państw europejskich i całej Europy. Szkoda, że przychodzi tak późno. Mam takie wrażenie, że gdyby nie dramatyczne zamachy terrorystyczne w ostatnim czasie, to prace toczyłyby się jeszcze dalej. Przeciwnicy rozporządzenia fałszywie przedstawiają ten pomysł jako centralistyczny i zagrażający prawom obywatelskim. To jest racjonalny pomysł koniecznego zwiększenia uprawnień EUROPOLU, także zbudowanie tej jednostki, która śledzić będzie podejrzone treści w internecie przy zachowaniu równowagi i kontroli ze strony Parlamentu. Skrajna prawica nie ufa Unii Europejskiej, a lewica, skrajna lewica, przedstawiła dzisiaj opaczny wizję wolności, w której nie ma miejsca na bezpieczeństwo. Obydwie tendencje źle służą debacie publicznej, to jest dobra racjonalna decyzja

Cecilia Wikström (ALDE). – Fru talman! Medborgare förtjänar ett Europa där man enkelt kan röra sig mellan medlemsländerna. Det är denna fria rörlighet som vi har byggt vårt välstånd på, och det är därför som återinförandet av gränskontroller är så skadligt, både för ekonomin och för medborgarnas frihet. Men precis som vanliga medborgare rör sig mellan gränserna så måste vi inse och ta konsekvenserna av att den organiserade brottsligheten gör precis likadant.

Jag är glad att parlamentet nu, mycket tack vare föredraganden, herr Díaz de Mera, har lyckats att komma en bra bit på väg, men det krävs mycket, mycket mer innan vi på allvar kan möta hotet mot våra medborgare.

Vad vi behöver är ett europeiskt FBI, med full kapacitet att operativt bekämpa den grova organiserade brottsligheten. Det är bara en gemensam europeisk polisstyrka som på allvar skulle kunna tackla och bekämpa gränsöverskridande brottsyndikat. Vad vi har idag är ett steg i rätt riktning. Mycket mer återstår.

Rina Ronja Kari (GUE/NGL). – Fru formand! Gode kollegaer! Med reformen af Europol går vi fra et ligeværdigt mellemstatsligt politisamarbejde til at indføre en overstatslig politimyndighed. Det bliver så krydret med, at deres område bliver udvidet, så de fremover skal dække alle områder, hvor EU har en politik, hvilket jo effektivt vil sige stort set alle områder. Når vi så samtidig kobler det sammen med mange flere beføjelser til at jonglere med oplysninger om borgerne, ja, så finder jeg det ærlig talt besynderligt, at dette Parlament glemmer at forsvare borgernes retssikkerhed. Det er da uacceptabelt, at Europol skal samarbejde med private virksomheder som f.eks. Facebook om at indsamle oplysninger om borgerne, vel at mærke uden den nødvendige demokratiske kontrol med, hvorfor oplysningerne bliver indsamlet, og hvad der sker med dem.

Vi må stå fast på, at politisamarbejde er vigtigt og godt. Det er afgørende, at vi har et godt og velfungerende politisamarbejde, men med denne reform, da er prisen simpelthen for høj.

Laura Ferrara (EFDD). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, da relatrice della relazione sulla lotta alla criminalità organizzata e alla corruzione, non posso fare a meno di esprimere soddisfazione per l'accordo raggiunto sul regolamento Europol. Sono certamente apprezzabili i risultati ottenuti nell'ambito dei negoziati, volti a rendere Europol più efficiente e più responsabile, senza pregiudicare ma piuttosto rafforzando il ruolo di controllo proprio dei parlamenti nazionali, e anche il regime di protezione dei dati.

È indispensabile che l'Unione, attraverso Europol, sostenga in maniera efficace gli sforzi degli Stati membri nella lotta alla criminalità grave, che sostenga efficacemente lo scambio di informazioni che, come abbiamo visto, non sempre ha funzionato finora. Penso in questo momento soprattutto al contrasto alla criminalità organizzata di stampo mafioso, alla corruzione, al terrorismo che travalicano i confini nazionali e che pertanto richiedono un approccio olistico su scala europea. Da questo punto di vista, la creazione di squadre investigative comuni, l'esercizio del potere di iniziativa di Europol e la necessaria collaborazione degli Stati membri potranno contribuire a inaugurare una nuova stagione di effettivo ed efficace contrasto alla mafia, alla corruzione e al terrorismo.

Laurențiu Rebegea (ENF). – Doamnă președintă, domnule comisar, dragi colegi, dintotdeauna rolul Europolului a fost acela de a asigura cooperarea eficientă între statele membre în ceea ce privește informațiile legate de activitatea criminală, incluzând, bineînțeles, și terorismul. În contextul actual, este într-adevăr nevoie de o instituție puternică și autoritară care să controleze strict mediile unde ar putea să ia naștere activități suspecte care să pună în pericol viețile cetățenilor europeni. Analizând evoluția instituției vom observa că i-am extins atribuțiile, fără a ține cont de capacitatea de răspuns a acesteia. Este important ca instrumentele de care Europol se va folosi să îi asigure o putere considerabilă, dar reală pentru protecția cetățenilor Uniunii Europene. Avem nevoie de o instituție autoritară, care să acționeze pertinent, numai în interesul cetățeanului european și nu de o instituție care să fie subordonată politicului. Nu trebuie să politizăm acest organism, ci trebuie să lăsăm profesioniștii să își facă datoria.

Carlos Coelho (PPE). – Senhora Presidente, Senhor Comissário, Caras e Caros Colegas, começo por felicitar o meu colega Agustín Díaz de Mera pelo excelente trabalho que realizou, como, aliás, é costume.

Defendemos uma Europa Unida, que proteja e promova a liberdade dos seus cidadãos, e queremos construir um verdadeiro espaço de liberdade, segurança e justiça.

Não somos daqueles que acham que liberdade e segurança se opõem. Pelo contrário, a liberdade sem segurança é a anarquia e a segurança sem liberdade é a ditadura.

E sabemos que a União não existe sem os seus Estados-Membros — algo que é particularmente verdade quando falamos de segurança interna.

Este acordo é razoável, pragmático e equilibrado. É mais uma realização concreta. Não é um FBI europeu, mas isso não é possível neste momento. Mas é um aviso aos Estados-Membros.

A 22 de março, em Bruxelas, ou a 13 de novembro, em Paris, já era inaceitável que os terroristas beneficiassem da desarticulação e da falta de troca de informação entre os Estados-Membros.

Com uma EUROPOL reforçada, estamos a cumprir com a nossa parte ao nível europeu. Agora, é dos Estados-Membros que se espera mais: mais cooperação, mais partilha de informações e mais uso dos instrumentos que têm ao seu dispor.

A confiança mútua não se cria por decreto, mas estamos a criar as condições para que exista e para que se reforce.

(O orador aceita responder a uma pergunta «cartão azul» (apresentada nos termos do artigo 162.º, n.º 8, do Regimento).)

Hilde Vautmans (ALDE), *blue-card question*. – I can agree with a lot of things you said about freedom, solidarity and responsibility, but you said that the legislation we are now voting is not on a European FBI, and that this is not possible. Well, you know the point of view of the ALDE Group: we really want to go one step further. So I wanted to ask you why is a European FBI at the moment not possible, because I really think we need it?

Carlos Coelho (PPE), *Resposta segundo o procedimento «cartão azul»*. – Muito obrigado pela pergunta.

Sou capaz de partilhar da sua opinião. O que acho é que, neste momento, não é possível um FBI europeu. E não é possível porquê? Porque o que estamos a tentar criar é a confiança mútua entre Estados-Membros.

Aquilo que vimos em todo este processo com a falta de partilha de informação é que os Estados-Membros não confiam uns nos outros.

Não é possível neste momento — vamos ser claros, vamos ser pragmáticos, vamos ser razoáveis — ir mais longe do que aquilo que se consegue com este excelente acordo negociado pelo Senhor Díaz de Mera.

Caterina Chinnici (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, signor Commissario, ringrazio innanzitutto il collega Díaz de Mera e quanti hanno con lui collaborato per l'ottimo lavoro svolto. L'aggiornamento del quadro normativo che regola le attività di Europol è infatti una misura indispensabile per accrescere l'efficienza della cooperazione tra le autorità impegnate nel contrasto alla criminalità, e dunque per un'Europa più sicura.

In questi anni Europol ha dato un efficace contributo nella lotta ai più gravi crimini transfrontalieri, fornendo alle autorità nazionali analisi d'intelligence e supporto logistico nello svolgimento di operazioni comuni.

E oggi è quanto mai necessario approvare la riforma di Europol, considerato che le nuove minacce alla sicurezza in Europa hanno urgente bisogno di una risposta comune. Alla luce dei tragici eventi di Parigi e di Bruxelles, appare sempre più urgente la necessità di rafforzare gli strumenti di cooperazione di polizia nell'Unione europea.

Europol potrà adesso contare su una nuova base legale che ne specifica i poteri e ne amplia le competenze, nel rispetto delle norme sulla protezione dei dati e dei diritti fondamentali. È apprezzabile in questo senso la scelta di introdurre un meccanismo di controllo dell'attività di Europol da parte del Parlamento europeo congiuntamente ai parlamenti nazionali.

E va poi sottolineato come il nuovo regolamento garantirà un solido regime di protezione dei dati, in linea con gli strumenti esistenti a livello europeo, anche attraverso la previsione di un'autorità di protezione dei dati personali presso Europol ed il coinvolgimento dei garanti della protezione dei dati a livello europeo e nazionale.

Il voto di oggi arriva dopo 3 anni di negoziati, ma possiamo essere soddisfatti del nostro lavoro perché licenzieremo un testo che rafforza il ruolo dell'Agenzia, anche se non posso non sottolineare come soltanto la reale e tempestiva collaborazione fra gli Stati membri e degli Stati membri potrà permettere all'Agenzia Europol di svolgere ancora più efficacemente il ruolo di contrasto al fenomeno del terrorismo internazionale e di fornire un valido supporto per individuare e smantellare le organizzazioni criminali che gestiscono i più gravi reati, fra cui per esempio il traffico di esseri umani.

Bernd Kölmel (ECR). – Frau Präsidentin! Wir reden heute über Europol, und hier liegt ein klassischer Fall der Interessenabwägung vor. Einerseits wollen wir alle, dass die innere Sicherheit gestärkt wird. Gleichzeitig wollen wir auch alle, dass dem Datenschutz eine möglichst hohe Priorität eingeräumt wird, das heißt, grundsätzlich muss gelten, dass Daten sehr sparsam erhoben und gespeichert werden. Aber – was mich tatsächlich überrascht hat – heute Morgen haben sich jetzt einige Redner nur auf den Aspekt des Datenschutzes bezogen. Das ist natürlich zu kurz gesprungen.

Denn in der Tat bedeutet Interessenabwägung, dass man beides in den Fokus nehmen muss. Und ich glaube, bei diesem Entwurf, den wir heute beraten, ist diese Interessenabwägung gelungen. Wir müssen dafür sorgen, dass die Sicherheitsbehörden die notwendigen Daten haben. Das ist, meine ich, genau der richtige Schritt in diese Richtung, damit wir grenzüberschreitende Kriminalität bekämpfen können, denn wir haben gerade auch in der Migrationskrise gesehen – speziell in Deutschland –, dass hunderttausende Menschen unregistriert da sind und wir nicht wissen, wo sie sich aufhalten. Das muss ein Ende haben.

(Der Redner ist damit einverstanden, eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“ gemäß Artikel 162 Absatz 8 der Geschäftsordnung zu beantworten)

Tibor Szanyi (S&D), Kékkártyás kérdés. – Tisztelt Képviselő Úr! Egy picit vitatkoznék Önnel, ugyanis hol vannak Ön szerint azok a garanciák, amelyek meggátolják, hogy az egyes államok a szerzett információkat a saját állampolgáraikkal szemben használják fel?

Bernd Kölmel (ECR), Antwort auf eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“. – Vielen Dank für diese Frage. Ich glaube, wir können hier nicht so weit gehen beim Datenschutz, dass man immer Garantien haben will, dass nie etwas schief geht. Das Leben ist voller Risiken. Ich sehe hier die Interessenabwägung gewahrt und glaube, dass wir uns mit der Verordnung, die jetzt hier vorgesehen ist, in die richtige Richtung bewegen. Wir werden das Ganze sehr genau beobachten müssen. Im Lichte der Praxis wird sich erweisen müssen, ob man mit diesen Daten sinnvoll umgeht, und ich bin sehr dafür, dass wir das ausdrücklich und permanent beobachten.

Maite Pagazaurtundúa Ruiz (ALDE). – Señora Presidenta, felicito al diputado y ponente Agustín Díaz de Mera, en primer lugar; también a los ponentes alternativos. Los cuerpos de policía, profesionales y democráticos, suponen uno de los pilares de nuestra seguridad pero, además, suponen una de las claves para poder vivir con libertad personal y política. Ellos se juegan la vida cuando es necesario por nosotros.

En este mundo globalizado la aprobación de la nueva Europol es una buena noticia si los Gobiernos no frenan las nuevas capacidades de la Agencia. Desde este Parlamento debemos pedir a los Estados que envíen a los agentes más capaces para las funciones del Consejo de Administración, no a burócratas o a lobistas. Apelamos a su responsabilidad.

Nosotros, en el Parlamento, debemos garantizar la lealtad en el escrutinio —leal y sin imposturas partidistas— de nuestras nuevas funciones porque lo necesitamos, porque se lo debemos a las víctimas de los delitos más graves, a los más vulnerables y a todos los ciudadanos.

João Pimenta Lopes (GUE/NGL). – Senhora Presidente, a Europol é uma agência da União Europeia que se enquadra no aprofundamento federalista do processo de integração europeu, tendo como principal objetivo o cumprimento coercivo da lei.

Um aprofundamento que, procurando justificar-se também em nome do combate ao terrorismo, alarga o âmbito, nomeadamente, a crimes que atentem contra o interesse das políticas da União, abrindo margem para uma postura intervencionista em qualquer área e setor, nomeadamente na restrição às liberdades de intervenção cívica e política.

Uma infraestrutura que, à margem dos Estados-Membros, se impõe e sobrepõe a estes, numa clara postura atentatória à sua soberania e à autonomia das suas próprias forças de segurança e da desejável cooperação entre Estados.

A par de outras políticas, mecanismos e infraestruturas que já existem ou que têm vindo a ser criadas, o reforço do seu financiamento e o alargamento do âmbito de intervenção afirma e prossegue a postura securitária desta União Europeia, que impõe o controlo e as restrições às liberdades e aos direitos fundamentais dos cidadãos, que rejeitamos.

Tomáš Zdechovský (PPE). – Vážený pane komisaři, já nesouhlasím s tím, co tady řekl předřečník, protože to jsou opravdu nesmysly. Občas tady v tomto sále padají věci, myslím si, že řada lidí ten text vůbec nečetla a o práci Europolu opravdu nemá ani žádné ponětí.

Já osobně považuju agenturu Europol za jednu z nejdůležitějších složek pro zajištění bezpečnosti v Evropě. Jak jsem se přesvědčil v minulých letech, tak její spolupráce s členskými státy postrádá nejen systematickosti, ale i efektivitu. A to se díky tomuto nařízení budeme snažit nyní změnit. Musí být přeci automatické, že relevantní úřady a Europol si budou předávat informace a osobní údaje o nebezpečných a potenciálně nebezpečných osobách, to zdůrazňuji. Jak jinak můžeme bojovat proti kriminalitě, organizovanému zločinu či terorismu a zajistit bezpečnost občanů Evropské unie?

V dnešní propojené Evropě přece není možné, že předávání údajů prostě nebude fungovat. Jsem proto dlouhodobým zastáncem posilování Europolu, a to nejen v oblasti financí, ale i v oblasti kompetencí. To ovšem není možné, pokud nedojde k reorganizaci spolupráce mezi jednotlivými orgány, národními i těmi evropskými. Žádná organizace nemůže pružně reagovat na nové výzvy a hrozby, když není dostatečně flexibilní. Zde nepomohou ani extra finance, ani jakékoli navýšování kapacit. Zde pomůže pouze užívání logiky.

Ruža Tomašić (ECR). – Gospođa predsjednice, podržavam ovu zakonodavnu inicijativu jer Europolu daje nove odgovornosti, prije svega u osposobljavanju i usavršavanju policijskih djelatnika, bez zadiranja u državni suverenitet i princip supsidijarnosti.

Smatram kako je rješenje prema kojem svaka država članica osniva ili imenuje posebnu nacionalnu jedinicu kao tijelo za vezu između Eurola i nadležnih nacionalnih tijela adekvatno jer će sačuvati nadležnosti država članica, a da pritom neće smanjiti funkcionalnost i učinkovitost Eurola.

Pozdravljam i pojačani nadzor nad Europolom koji će kroz Zajedničku skupinu za parlamentarni nadzor provoditi Europski parlament i nacionalni parlamenti jer takav pristup jamči transparentnost i poštovanje ljudskih prava.

Europa bez granica je osim običnih ljudi približila i kriminalne i terorističke skupine te im znatno olakšala posao. Baš zato danas više nego ikad trebamo kvalitetnu suradnju između država članica u borbi protiv organiziranog kriminaliteta i jaki Europol.

Bendt Bendtsen (PPE). – Fru formand! Europa kan med den nye Europa-aftale styrke indsatsen mod den organiserede kriminalitet mod terror og mod cyberkriminalitet. Vi kan nu reagere hurtigere i en verden, som bliver mindre og mindre. Vi giver i dag Europol et stærkere mandat, så man er bedre rustet til at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet og terror. Og det er der behov for! Vi får nu lettere ved at målrette vores efterforskning mod den organiserede kriminalitet, og vi opretter specialenheder, som straks kan reagere mod terror og kriminalitet.

Jeg har haft 25 år af mit arbejdsliv i politiet og har set, hvordan den internationale kriminalitet har udviklet sig i disse år. Vi er nødt til at udvikle og tildele politiet bedre redskaber. Er der politikere, som er imod denne aftale eller ikke kan stemme for den, ja, jeg ved ikke, om det bunder i uvidenhed eller ammestuehistorier, som fru Hohlmeyer nævnte i sin tale. Hvad der er årsagen til det, det skal jeg ikke kunne afgøre; men jeg vil gerne sige tillykke med en god aftale.

Heinz K. Becker (PPE). – Frau Präsidentin! Sehr geehrter Herr Kommissar! Es ist ein guter Tag, mit dem Bekenntnis der größtmöglichen konstruktiven Mehrheit in diesem Europäischen Parlament für eine Stärkung von Europol. Gratulation an unseren Berichterstatter, der mit den *Shadows* über die letzten Jahre daran gearbeitet hat. Darauf aufbauend will ich allerdings schon auch die nächste Phase der Entwicklung ansprechen. Ich begrüße die Ankündigung von Kommissar Avramopoulos zur Stärkung von Europol weitere Schritte einzuleiten, und in den nächsten zwei Jahren die neuen Notwendigkeiten im Kampf gegen Terrorismus und organisierte Kriminalität zu definieren.

Mit einem Blick auf die heutigen Kapazitäten von Europol ist klar, dass die reine Koordinationsaufgabe in einer reinen Zusammenarbeit nicht erfolgreich sein kann im Kampf gegen Hightech-Terrornetzwerke und globalisierte organisierte Kriminalität. Europa muss diese grausame Schlacht gewinnen. Daher muss Europa noch mehr gestärkt sein. Die Konsequenz ist eine europäische Sicherheitsunion. Eine europäische Sicherheitsunion, bei der Europol eine supranationale Agentur, mit eigenen, von den Mitgliedern beschickten Einheiten unter zentralem Kommando bei grenzüberschreitenden Einsätzen in ganz Europa sein muss. Bei diesem großen weiteren Schritt wünsche ich, dass die Kommission entsprechend effizient arbeitet. Ja, ein europäisches FBI kann am Ende dieses Prozesses stehen – nicht in einer EU als Staatenunion, aber mit der Schlagkraft, die Sicherheit europäischer Bürger garantieren zu können.

Salvatore Domenico Pogliese (PPE). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, credo di poter dire senza timore di smentita che Europol sta svolgendo con grande professionalità e con ottimi risultati le funzioni che le sono state fino ad oggi attribuite. Ma lo scenario internazionale è radicalmente cambiato ed è in continua evoluzione. Basti pensare agli attentati terroristici di Parigi e di Bruxelles, basti pensare all'emergenza immigrazione che continua ad essere tale.

Ecco perché, oggi più di ieri, occorre un potenziamento di Europol, attraverso un significativo aumento degli stanziamenti di bilancio, con un consequenziale aumento dell'organico di uomini e di mezzi che possa permettere, anche come previsto da questo regolamento, in maniera assolutamente intelligente, l'istituzione di unità specializzate per contrastare la criminalità informatica e la propaganda terroristica online, favorendo anche un migliore coordinamento fra le forze di polizia e di *intelligence* degli Stati membri, il che forse fino ad oggi non è puntualmente accaduto. Ecco perché accolgo favorevolmente questo importante regolamento.

Paulo Rangel (PPE). – Senhora Presidente, em primeiro lugar queria, naturalmente, cumprimentar o nosso colega Agustín Díaz de Mera pelo excelente relatório que produziu, e queria essencialmente chamar a atenção, aliás como membro da Comissão dos Assuntos Constitucionais, para três aspetos fundamentais desta renovação ou revisão do regime da Europol.

O primeiro é que finalmente estamos a adequar o quadro da Europol ao Tratado de Lisboa: é um ponto muito importante, e isso, nomeadamente, com aquele que é o aspeto principal do meu ponto de vista, que é o controlo democrático. É um aspeto essencial que efetivamente um corpo policial possa, ele próprio, ser, digamos assim, fiscalizado e ser escrutinado pelo Parlamento Europeu.

Por outro lado também, o conjunto de garantias dadas em sede de proteção de dados. Efetivamente o combate à criminalidade exige, hoje, em muitos casos, a recolha de dados, a coordenação e a troca de informações, de muitas informações, que são sensíveis, e, portanto, o regime de proteção de dados tem de estar devidamente acautelado.

Gostava aqui, aliás, de registar um ponto: muita gente tem dito que, hoje, a criminalidade vive sem fronteiras. Importa perceber o seguinte: ela já vivia sem fronteiras; quem vivia com fronteiras eram os Estados-Membros. Portanto, a criminalidade já há muito tempo que está em redes organizadas, e somos nós que temos de nos organizar também em rede para podermos combater esse fenómeno.

Creio que aqui foi dado mais um passo muito importante no sentido de termos um corpo policial capaz de enfrentar o novo fenómeno da criminalidade transfronteiriça.

Interventions à la demande

Inés Ayala Sender (S&D). – Señora Presidenta, quisiera felicitar en primer lugar al señor Díaz de Mera y a los demás colegas por la tenacidad en conseguir el instrumento más potente posible para luchar contra el crimen organizado y el terrorismo transfronterizos dentro de la Unión Europea y en relación con terceros países.

Los últimos ataques dentro de nuestras fronteras, en París y en Bruselas, pero también los anteriores en Madrid y en Londres, han puesto de manifiesto la necesidad dramática y urgente de dar un marco legal suficientemente sólido y consensuado por todos para apoyar decididamente a nuestros policías, guardias civiles y fuerzas del orden europeas, que necesitaban este espaldarazo europeo para reforzar y mejorar su labor.

Este Reglamento para Europol supone una mayor inversión en prevención mediante análisis de riesgos y la cooperación, pero también más inteligencia compartida, incluida la infiltración necesaria, acabar con los santuarios y más capacidades para luchar no solo contra el terrorismo, sino también contra esas otras delincuencias que subyacen al terrorismo: el tráfico de personas dramático, el blanqueo y la evasión de capitales y el fraude fiscal, y también los ciberataques en una sociedad como la nuestra.

Νότης Μαριάς (ECR). – Κυρία Πρόεδρε, τα τελευταία χρόνια διαρκώς αυξάνονται τόσο οι δυνατότητες όσο και ο προϋπολογισμός της Europol, ειδικά στον τομέα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας. Τα πρακτικά αποτελέσματα όμως είναι απογοητευτικά. Αυτό άλλωστε φάνηκε πρόσφατα, τόσο στη Γαλλία όσο και στο Βέλγιο. Οποσδήποτε πρέπει να δοθεί έμφαση στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας, ιδιαίτερα σε συγκεκριμένες περιοχές κρατών μελών. Αυτό όμως πρέπει να γίνει με σεβασμό στον ιδιωτικό βίο των πολιτών της Ένωσης. Αντίθετα, επιχειρείται, στο όνομα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας, να τροφοδοτηθεί από τους κρατικούς προϋπολογισμούς η περαιτέρω καταστολή και επιτήρηση των πολιτών σε πανευρωπαϊκό επίπεδο και ενώ αποδεδειγμένα αυτή η πολιτική έχει δείξει τα όριά της στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να δαπανήσουν χρήματα στη φύλαξη των συνόρων τους, καθώς επίσης και σε προγράμματα κοινωνικής ένταξης και απασχόλησης των μουσουλμανικών πληθυσμών που ζουν επί δεκαετίες σε κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτός είναι ο μοναδικός δρόμος για μια αποτελεσματική πρόληψη του φαινομένου της τρομοκρατίας.

Nicola Caputo (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, i recenti attentati terroristici e le crescenti minacce nel cyberspazio hanno evidenziato la necessità di rafforzare il nostro sistema di *intelligence* per favorire un maggiore coordinamento e una maggiore capacità di azione comune. Si attribuiscono maggiori poteri a Europol, potenziandone la capacità di risposta immediata alle minacce terroristiche e ai crimini di frontiera.

Apprezzo particolarmente il potenziamento del ruolo dell'*Internet Referral Unit*, l'unità di Europol impegnata nella lotta alla propaganda terroristica online, che dovrà identificare i contenuti considerati pericolosi e fornire supporto ai governi nazionali. Le nuove regole di *governance* consentiranno a Europol di intensificare gli sforzi per combattere il terrorismo e la criminalità informatica. Un aspetto positivo della riforma riguarda anche il controllo democratico sull'agenzia.

Insomma, un passo in avanti è stato compiuto, ma non è ancora sufficiente. Considerato l'alto livello di minaccia, penso infatti sia necessario proporre un ulteriore rafforzamento di Europol, sia per il sostegno alle operazioni sul campo che per le attività del suo centro di scambio di informazioni sulle attività criminali.

Ivan Jakovčić (ALDE). – Gospođo predsjednice, treba nam snažna europska sigurnosna i obavještajna unija. Ovaj prijedlog o Europolu je kompromis. Ali, nemojmo zaboraviti da s teroristima i kriminalcima nema kompromisa. Zato nisam zadovoljan. Mislim da trebamo ići korak dalje i to čim prije.

Mogu razumijeti da postoje nesuglasice u EU-u oko raznih situacija. Kad se radi o sigurnosno-obavještajnoj situaciji, ne možemo se naći u ovoj situaciji u kojoj se nalazimo.

Znamo što se događalo zadnjih mjeseci. Imamo Schengen koji se dovodi u pitanje. Kad već imamo slobodu kretanja, moramo imati obaveznu razmjenu informacija. Treba nam snažna, jedinstvena, sigurnosna i obavještajna unija.

Maria Grapini (S&D). – Doamnă președintă, domnule comisar, susțin noul regulament pentru Europol. Cred că cetățenii europeni au nevoie de un cadru juridic mai bun pentru combaterea terorismului și pentru siguranța lor. Noul regulament îmbunătățește cooperarea transfrontalieră și acțiunile de combatere a criminalității. Este printre puținele acte legislative care pune accent pe parlamentele naționale și Parlamentul European. Aceasta înseamnă o creștere a calității democrației. Este bine că noul regulament prevede și protecția datelor, dar așa cum am spus de mai multe ori, protecția datelor personale trebuie să meargă până acolo unde nu afectează securitatea. Îmbunătățirea guvernantei Europol va duce la o creștere a siguranței cetățenilor europeni. Schimbul de informații între statele membre trebuie să funcționeze și să nu mai fie, domnule comisar, călcăiul lui Ahile. Nu trebuie să mai auzim, după un act terorist, că de vină este schimbul de informații care nu a funcționat. Viața oamenilor este cel mai important lucru și nu trebuie să facem rabat de la nimic din ceea ce sprijină siguranța cetățenilor.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – Señora Presidenta, señor Comisario, quiero sumarme también a las voces que desde este Parlamento celebran la culminación de este procedimiento legislativo; que felicitan a mi colega en la Comisión de Libertades Civiles, Justicia y Asuntos de Interior, el señor Díaz de Mera, como ponente, porque estamos haciendo, efectivamente, un trabajo que es el de actualizar, de acuerdo con el Tratado de Lisboa, una herramienta crucial para luchar contra la criminalidad transfronteriza en sus peores modalidades. El tráfico ilícito de personas, el tráfico de drogas, el tráfico de armas, la corrupción, el blanqueo de dinero procedente de negocios ilícitos requieren efectivamente un Europol actualizado.

Pero hay que hacer más. Voluntad política para convertir Europol realmente en el embrión de ese FBI europeo. Hubo un momento, un antes y un después, en la historia de la integración en los Estados Unidos en el que se aprendió que, en la lucha contra la inseguridad y contra la criminalidad, era imprescindible acabar con la impunidad por el sencillo expediente de cruzar la frontera de un Estado a otro. Es hora de que los europeos aprendamos la lección haciendo de Europol el embrión de un auténtico FBI europeo.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – Vítam predmetnú reformu Agentúry Európskej únie pre spoluprácu v oblasti presadzovania práva. Vo svetle nedávnych teroristických útokov, ktoré tu mnohé kolegyně a kolegovia spomenuli, je dôležité, aby Europol bol schopný rýchlejšie a aktívnejšie reagovať na teroristické hrozby. Bezpečnosť európskych občanov musí byť na prvom mieste. Je preto dôležité, aby sme začali intenzívnejšie kontrolovať internetové hrozby, ktoré môžu viesť k reálnym trestným činom.

Nevyhnutne musíme zlepšiť spoluprácu medzi jednotlivými členskými krajinami a zabezpečiť, aby vyšetrovatelia Europolu boli schopní vyšetrovať aj cezhranične, na čo im musia byť poskytnuté adekvátne finančné a materiálne prostriedky. Táto legislatíva v žiadnom prípade neohrozuje občianske slobody občanov členských štátov Európskej únie, práve naopak, budeme ich ochraňovať. Europol bude pod demokratickou kontrolou Európskeho parlamentu a národných parlamentov.

(Fin des interventions à la demande)

Dimitris Avramopoulos, Member of the Commission. – Madam President, firstly I would like to express my thanks for the contribution of this House to this debate. The common denominator of almost all here is that we must respond to the need of our citizens for more safety and this is what we are trying to do through this reform, because we all know that terrorism and serious transnational crime – as you mentioned, and of course I endorse this point of view – does not acknowledge borders. Our law enforcement authorities are responsible for the security of our citizens.

To effectively track the perpetrators they need a true hub for information exchange, with full operational and analytical support. With the improved framework we are putting in place, Europol will be able to connect the dots and give Member States the support they need to fight terrorism and serious crime.

Europol will be able to do this more efficiently and more effectively. It will now be more accountable and will work in full respect of our data protection rules. I encourage you today to vote in favor of the compromise text. Let us put in motion what we have discussed together for years and let us make it work for our citizens.

COMMISSION STATEMENT

Commission statement on the Common Approach to the EU Decentralised Agencies

‘The Commission recalls that the agreed text is not fully aligned with the principles of the Common Approach on the EU decentralised agencies. Therefore the agreement reached between the EP and the Council on the governance of the agency is without prejudice to any future legislative texts. The Commission remains convinced of the benefits of establishing an Executive Board as part of the governance structure of Europol and other agencies. The Commission will review the situation concerning Europol governance within the next two years, in particular with a view to determining whether further proposals on this point will be warranted.’

Commission statement on the Cooperation Board

'The European Commission consider that, following the adoption of the proposed General Data Protection Regulation and Data Protection Directive for data processing in the police and justice sector and in light of the announced review of Regulation (EC) No 45/2001, to ensure effectiveness and consistency and avoid unnecessary duplication, the functions exercised by Cooperation Board set up in this Regulation shall be exercised by the newly created European Data Protection Board.'

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, ponente. – Señora Presidenta; gracias, señor Avramopoulos, señor Comisario, me refiero a sus dos intervenciones en términos de gratitud, valorando mucho sus palabras porque, efectivamente, puso el dedo en la llaga. Se trata de más coordinación, de más análisis, de más control parlamentario y de más protección de datos. Básicamente, se trata de eso.

Se trata de que tengamos una Agencia que sea un centro potente de intercambio de información y que tenga muy desarrollada su capacidad de análisis para proteger a los europeos. Un solo reparo: apoyo lo que dijo Maite Pagazaurtundúa; con referencia a la gobernanza, hay que tener en cuenta que el Consejo de Administración tiene que tener mucho profesional y poco político.

Y luego, con referencia a las intervenciones de los colegas, pues las agradezco mucho. Les hago un resumen: ha habido cuarenta y dos intervenciones; unas, basadas en conocimiento de causa; otras, en conocimiento intuitivo. En cualquier caso, todas ellas son dignas de valoración y dignas de respeto. Muy de agradecer las coincidentes, y lamentar las discrepantes, pero están en su legítimo derecho.

En cualquier caso, quiero simplificar diciendo que, de las cuarenta y dos intervenciones, treinta y dos apoyaron al ponente y a los ponentes alternativos en su trabajo. Hay seis de estos que quieren todavía más Europol, fundamentalmente situados en el Grupo ALDE. Y la última palabra la quiero dedicar al Grupo de los Verdes, y valorar su actuación y valorar su compromiso político. Gracias por apoyar el Reglamento sobre Europol, y ello con independencia de que tengan su reparo, presentando una enmienda que más que de fondo es de forma y que se refiere a la tramitación de la IRU.

En cualquier caso, gracias a todos por este debate tan fructífero y por esta colaboración que, reitero, tanto valoro y agradezco por parte de los ponentes alternativos.

La Présidente. – Le débat est clos.

Le vote aura lieu à partir de 12 heures.

Déclarations écrites (article 162)

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), per iscritto. – L'apporto di Europol alla lotta contro il terrorismo e la criminalità grave è potenzialmente molto utile, in quanto anche i recenti fatti di cronaca hanno dimostrato la centralità dello scambio di informazioni tra le intelligence nazionali. La proposta di regolamento che dovrebbe quindi aggiornarne funzionamento secondo i dettami del trattato di Lisbona è quindi la benvenuta. Oltre ad introdurre un maggiore controllo democratico da parte di Parlamento europeo e nazionale sulle attività di Europol, essa presenta miglioramenti sotto il profilo della protezione dei dati trattati, vulnus che era stato precedentemente individuato e lamentato. La speranza è che l'agenzia possa costituire un supporto valido, efficace e affidabile alla lotta al crimine transnazionale, pur nel rigido rispetto dei dettami dello Stato di diritto e dei diritti fondamentali.

Marian-Jean Marinescu (PPE), în scris. – Noul regulament privind Agenția Uniunii Europene pentru cooperare în materie de aplicare a legii (Europol) este un pas înainte pentru cooperarea polițienească din statele membre. Cooperarea între autoritățile de supraveghere, la nivel național și la nivelul UE, va contribui la instituirea unui nivel ridicat și armonizat de schimb de informații și de protecție a datelor, care să cuprindă activitățile polițienești și judiciare din Uniune. Consider că Europol trebuie să aibă acces la schimbul de informații cu ONG-urile și să poată cere rețelelor sociale să șteargă de pe siturile lor pagini ISIS. Crearea de unități speciale care să răspundă imediat posibilelor atacuri teroriste și altor forme de crimă organizată este indispensabilă. Dotarea Europol cu Unitatea UE de semnalare a conținutului online va face posibilă înlăturarea paginilor internet de propagandă teroristă, iar noul Centru de luptă anti-teroristă și Centrul european de combatere a criminalității informatice vor asigura prevenirea răspândirii terorismului. Statele membre trebuie să aibă obligația ca pe viitor să transmită Europolului toate datele necesare pentru îndeplinirea obiectivelor Agenției.

Julia Pitera (PPE), na piśmie. – Zapewnienie w Unii Europejskiej wysokiego poziomu zharmonizowanej ochrony danych, obejmującej działania policji i wymiaru sprawiedliwości, ma kluczowe znaczenie dla poszanowania i ochrony praw podstawowych obywateli UE. Konieczna jest ścisła i skuteczna współpraca między organami nadzorczymi na szczeblu krajowym i unijnym oparta na bezpieczeństwie, przestrzeni wolności i sprawiedliwości. Przez lata funkcjonowania kompetencje operacyjne Europolu stopniowo się rozszerzały. Ostatnio powstały jednostki, których zadaniem jest zwiększenie uprawnień agencji w zakresie analizy i walki z terroryzmem. W ich skład wchodzi: Europejskie Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością i unijna jednostka ds. zgłaszania podejrzanych treści w internecie, której zadaniem jest zwalczanie terrorystycznej propagandy oraz innych działań ekstremistycznych prowadzonych online. Najnowszy podmiot to Europejskie Centrum ds. Zwalczania Terroryzmu powstałe dnia 1 stycznia 2016 r. Nowe rozporządzenie dotyczące Europolu (2013/0091(COD)), wchodzące w życie we wszystkich państwach członkowskich UE z dniem 1 maja 2017 r., ustanawia narzędzia prawne, które mają wpływać na wzmocnienie bezpieczeństwa obywateli UE oraz na skuteczną walkę z terroryzmem. W celu zachowania równowagi należy z jednej strony skupić się na bezpieczeństwie, a z drugiej na ochronie prywatności obywateli. Najważniejsza jest ścisła europejska współpraca i koordynacja działań między poszczególnymi organami.

Patricija Šulin (PPE), pismo. – Ko govorimo o evropskem policijskem uradu ter kazenskih pregonih, ne smemo pozabiti na spoštovanje in zaščito temeljnih pravic državljanov EU. Pri tem je ključnega pomena tesno in učinkovito sodelovanje nadzornih organov na ravni držav članic ter na ravni Evropske unije. Z dobrim sodelovanjem bomo dosegli učinkovitost ter preprečili podvajanje aktivnosti.

Jarosław Wałęsa (PPE), na piśmie. – Priorytetem Europy jest teraz walka z przestępczością. W tej sytuacji należy poprawić współpracę instytucji europejskich w walce z tym procederem. Unia Europejska powinna zwiększyć liczbę podejmowanych działań na rzecz zwalczania terroryzmu, handlu ludźmi i narkotykami, zapobiegania przemocy fizycznej i seksualnej wobec dzieci oraz ograniczenia tak powszechnie występujących przestępstw w cyberprzestrzeni. Policja europejska musi stale zwiększać swoją skuteczność. Europol jest kluczowym organem w walce ze wszystkimi bezprawnymi działaniami, które są tak powszechne w obecnym czasie. Potrzebna jest lepsza wymiana informacji. Trzeba ulepszyć funkcjonowanie działań w ramach zbierania, przechowywania i analizy danych. Przeciwdziałanie propagandzie terrorystycznej pozwoli poczuć się obywatelom Europy bezpieczniej. Pragnę nadmienić, że współpraca podjęta w celu utrzymania odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa została nawiązana przez instytucje europejskie, jednak nie na tyle kompleksowo, aby nie trzeba było opracować nowego projektu polepszającego już istniejący system. Trzeba przyjąć odpowiednie przepisy, aby chronić wrażliwe dane osobowe. Należy poprawić koordynowanie podejmowanych działań, co w rezultacie zapewni tak bardzo potrzebne bezpieczeństwo w Europie.

Janusz Zemke (S&D), na piśmie. – Dobrze, że Parlament Europejski zajmuje się rozszerzeniem antyterrorystycznych kompetencji Europolu. Krytycznie oceniam jednak fakt, że ta debata i zalecenia podejmowane są dopiero obecnie. Nie ma bowiem wątpliwości, że musimy w Europie zdecydowanie poprawić skuteczność walki z terroryzmem i szybciej reagować na zagrożenia. Doświadczenia z walki z terrorystami pokazują, że wymaga ona znacznie ściślejszego współdziałania poszczególnych państw i wzmocnienia roli Europolu. Ten europejski urząd z siedzibą w Hadze powinien stworzyć i aktualizować bazy danych o zagrożeniach terrorystycznych. Państwa członkowskie UE powinny być zobowiązane do przekazywania Europolowi danych po to, by same mogły korzystać z informacji zawartych w jednej zintegrowanej bazie, a nie poszukiwać ich w każdym z 28 państw unijnych. Wymaga to także zwiększenia środków i obsady etatowej Europejskiego Centrum ds. Zwalczania Terroryzmu usytuowanego w strukturze Europolu. Jeżeli będziemy konsekwentni we wprowadzaniu tych działań, bez wątpienia zwiększy to szansę na skuteczniejszą walkę z zagrożeniami terrorystycznymi.

6. Wjazd i pobyt obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, wymiany młodzieży szkolnej oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (debata)

La Présidente. – L'ordre du jour appelle le débat sur la recommandation pour la deuxième lecture de la commission des libertés civiles, de la justice et des affaires intérieures sur les conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers à des fins de recherche, d'études, de formation, de volontariat, d'échange d'élèves et de travail au pair (14958/2/2015 — C8-0131/2016 — 2013/0081(COD)) (Rapporteure: Cecilia Wikström (A8-0166/2016)).

Cecilia Wikström, rapporteur. – Madam President, allow me to start by thanking the entire team that has worked on this important dossier over a number of years and a special thanks, of course, to my own assistant and to the shadow rapporteurs and their teams, as well as for the excellent work by the Secretariat of the Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs (LIBE) and colleagues in the Commission. I have had the pleasure of working together with several very competent presidencies also and here a special word of gratitude needs to be expressed to the Luxembourg Presidency for their enormous efforts on this dossier, without which I doubt we would be standing here today.

Competitiveness is all about attracting excellent intellectuals from all over the world to come to the European Union and make their contribution in our different Member States. The excellent researchers, entrepreneurs and students of the world will help us develop the growing competitive business of tomorrow. In doing so, they will be the ones to bring economic growth, employment and social progress to our economies and societies. For far too long, this continent has crippled itself completely unnecessarily, imposing bureaucracy and hindering creative and productive minds that only want to make their contribution to our societies.

Let me give you some concrete examples. When we started working on this directive, my home country, Sweden, had a system where graduate researchers, doctors, engineers and others who had received a PhD from outside Europe were given 14 days to basically leave the country once they had completed their studies or their research projects. Instead of putting to use the knowledge and experience of these people whom we had helped to educate and had invested a lot of money in, we pushed them away and most of them went to other places in the world – to the US, to Canada and to Australia – and made their contributions to society there.

With the directive we are about to vote on tomorrow, all masters students, as well as researchers, will now have the possibility to stay up to nine months in the EU to apply for jobs or start a business after they have concluded their studies or research. The mobility regime for students will be greatly improved by the new directive. Students will be able to move from day one with a simple notification. Before, they needed a full application. As for researchers, mobility is also improved with the extension of short-term mobility up to six months, compared with three months before. The minimum time that students are allowed to work will also be increased from 10 hours to 15 hours a week.

Before the revision of the Directive, the entry into the EU of family members of researchers was previously fully discretionary upon Member States and they had absolutely no right to intra-EU mobility and no right to access the labour market. The present proposals constitute a major step forward by ensuring that family members can easily accompany researchers to Europe and they are allowed to work. This is very important for the attractiveness of European universities when they are competing to attract the best minds from all over the world.

Finally, the scope of the directive will be increased. Trainees are now added as a mandatory category and European Voluntary Service volunteers are added as a mandatory category and au pairs as an optional category. It should be noted that this is actually the first time ever that we have granted protection to au pairs through an EU instrument. Before the review, unremunerated trainees were optional, they are now covered.

In these days when we talk mostly about migration – internal migration policy – I think it is especially important that we manage to conclude on a major dossier which promotes legal migration to the EU. We need far more of this in the days to come and I hope that we can continue to be ambitious in this regard. Thank you once again to everyone that has contributed to this great success.

PRESIDENZA DELL'ON. ANTONIO TAJANI*Vicepresidente*

Dimitris Avramopoulos, *Member of the Commission*. – Mr President, I would like to start by saying that I am really glad that we are finalising the revision of the Directive on students and research. Today I fulfil also my commitment that I gave you during the hearing one and a half year ago. This updated directive makes the EU more attractive for talents from abroad and, therefore, makes the European Union more competitive on the global scale.

I would like to express my thanks, in particular, to Ms Wikström and the shadow rapporteurs, who have done a fantastic job. Thanks to your excellent work we have managed to keep a really ambitious text.

Κυρία Wallström ξέρω ότι μιλάτε και ελληνικά και θα ήθελα να σας πω και στην κοινή μας γλώσσα ένα μεγάλο ευχαριστώ! Η συμβολή σας ήταν και είναι καθοριστική.

The conclusion of the negotiations is important for several reasons. Firstly, we have clearly improved the immigration rules for students and researchers. Their rights are now more clearly defined. Secondly, intra-EU mobility rules have been improved so that knowledge and skills can circulate more freely within the European Union. Thirdly, students can now work a minimum of 15 instead of 10 hours per week, which means they contribute more to our economy and they can also be financially more independent.

With the new instrument, graduates and researchers have a right to look for a job or to set up a business once they have finished their studies or research. Finally, we now also have binding EU-wide rules for trainees and volunteers within the European Voluntary Service. In parallel, for the first time we will also have common rules for third-country national au pairs, though only optionally.

Let me also underline that the agreement sends out important messages in these challenging times. First of all, we welcome talent from outside of the European Union to come to us to study, carry out research, learn or volunteer. Those who would like to stay longer to work or to create a business are invited to do so. Equally importantly, we show that the EU sticks to its commitments to improve legal migration routes.

Understandably, a lot of focus is now on the refugee crisis and people seeking protection. But migration is not just about asylum. It is also about mobility and empowerment, and facilitating that through legal channels. This is an important part of our overall migration policy and we deliver, as promised.

Overall, could we have done better? Yes, there is almost always room for improvement. The Commission, together with this Parliament, has insisted throughout the negotiations that Member States' discretionary powers with regard to rejecting an application may only be used when strictly necessary and, of course, justified.

We made it clear in our joint statement to the political compromise that such discretionary power by the Member States should only be used on a case-by-case basis. It should take into account the specific circumstances of the third-country national and the principle of proportionality, and on the basis of evidence or serious and objective reasons. I can reiterate that the Commission will ensure that Member States implement this provision in line with this interpretation when transposing the directive and will inform Parliament and the Council thereof.

Today Europe attracts 45% of international students worldwide but the international higher education landscape is changing rapidly. Such students and researchers are an asset and a contribution and I welcome the agreement on the revised EU rules to facilitate that contribution even more.

Anna Maria Corazza Bildt, *on behalf of the PPE Group*. – Mr President, the PPE Group also very much welcomes this agreement. Europe needs to be attractive in the global competition for talents. We have a knowledge-based economy and facilitating the entry of researchers, students and unremunerated trainees to bring their skills to Europe is important to sustain European growth, innovation and jobs. We need to train, develop and keep talents in Europe to match the needs of our companies, our academic institutions, our universities and other research institutions.

The PPE goal has been to have a system that strikes the right balance between facilitating access and, at the same time, preventing abuse. I am glad that we have reached our goal. With this directive we move from cumbersome, long, fragmented procedures to common, clear and simple rules across Europe. We are cutting red tape, we are providing legal certainty. One of the main achievements is the intra-EU mobility, the possibility for students and researchers to continue their activities in another Member State without having to leave Europe and reapply again for entry. This will, of course, encourage cross-fertilisation, exchange of knowledge, people-to-people contact and also the possibility to finalise research projects or degrees.

Let us be clear. This directive is not about letting more people into Europe. The rules are clear. Member States will continue to decide how many entry permits are granted and they will also have the possibility to do labour market checks when deciding on admission. This is not about students and researchers taking European jobs. On the contrary, it is about them contributing to creating jobs in Europe. So students and researchers will be given the possibility to work, but the rules of the labour market will remain national. Applicants for admission have to clearly show that they are able to support themselves and they are not living on social benefits. I hope that this big achievement will not be undermined by populist rhetoric.

Tanja Fajon, *v imenu skupine S&D*. – Najprej seveda zahvala poročevalki in izvrstni kolegici Ceciliji. Evropa si še vedno ni povsem opomogla od posledic gospodarske krize in demografska slika ostaja nespremenjena. Zaradi zapletenih in dolgih birokratskih postopkov ter skromnih investicij v razvoj, raziskovanje in izobraževanje zaostajamo za najrazvitejšim svetom v pridobivanju mladih talentov. S tem zapravljamo velik potencial, ti pa zato odhajajo drugam.

Prenovljena pravila bodo omogočala številnim mladim lažje bivanje in delo v Evropski uniji ter jim zagotavljala več pravic, omogočala več mobilnosti, možnost opravljanja dela in raziskovanja ob študiju, ter možnost, da po zaključku študija še eno leto ostanejo v Evropi. Več pravic bodo po novem uživali tudi njihovi družinski člani. Dejstvo je, da so danes drugod v svetu bolj uspešni v privabljanju mladih talentov in če tega ne spremenimo, se nam obeta negotova prihodnost.

Prenovljena pravila, o katerih bomo glasovali opoldne, in verjamem, da dobili tudi močno podporo, so rezultat dolgih in napornih pogajanj, a uspela nam je velika zmaga. Z navori socialistov in demokratov smo uspeli zagotoviti, da bodo imeli mladi tuji študenti, raziskovalci, praktikanti, prostovoljci in varuške na voljo enostavnejše in hitrejše postopke za pridobitev vizumov ali dovoljenj za vstop, več socialnih ali delavskih pravic ter zdravstveno in pravno varstvo. Ravno varuške so bile do zdaj zaradi pomanjkljive pravne zaščite pogosto žrtev izkoriščanja. Po novem bodo nameč vključene v pravni okvir. Izkoriščanje tujih mladih kadrov moramo enkrat za vselej ustaviti in Evropa mora biti zgled.

Prepričana sem, da bodo ta nova pravila pozitivno vplivala na kulturne, znanstvene in socialne čezmejne vezi ter stike med ljudmi. Samo inovativna in bolj konkurenčna Evropa bo ustvarila nova delovna mesta in s tem bo bolj privlačna za mlade talente iz celega sveta.

Navkljub pomembnim dosežkom pa obžalujem, da bodo odslej imele države članice možnost zavrniti prošnjo za pridobitev vizuma ali dovoljenja za vstop tudi brez utemeljenih razlogov. Brez te klavzule Svet ni želel prižgati zelene luči k direktivi. V Parlamentu bomo zato pozorno spremljali izvajanje pravil v praksi in v primeru zlorab tudi ustrezno ukrepali.

Kazimierz Michał Ujazdowski, *w imieniu grupy ECR*. – Panie Przewodniczący! To jest dobra decyzja, dobrze się stało, że dzisiaj od rana zajmujemy się dwiema ważnymi kwestiami. Pierwsza z nich dotyczy bezpieczeństwa, druga – otwartości Europy, bo o to w istocie chodzi, o wolny akces i dobre warunki pobytu w Europie tych, którzy zajmują się poszukiwaniami, nauką – studentów i wolontariuszy. To jest kwestia globalnej odpowiedzialności Europy, a także konkurencyjności naszych krajów. Z punktu widzenia polskiego doświadczenia ta dyrektywa jest także czynnikiem jak najbardziej pozytywnym. Chcę Państwu powiedzieć, że Polska jest oblegana przez studentów z Ukrainy, przez naukowców z Ukrainy. To są tysiące ludzi, którzy chcą związać swoje losy z Polską, a więc zbliżenie ustawodawstwa w tym zakresie jest bardzo sensowne. To wszystko trzeba powiązać z polityką naukową Unii Europejskiej, ze współpracą między uniwersytetami, z lepszą wymianą wewnątrz samej Unii Europejskiej.

Gérard Deprez, *au nom du groupe ALDE*. – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, tout d'abord, je tire mon chapeau devant le travail remarquable qui a été effectué par notre collègue, Cecilia Wikström. Félicitations, chère collègue.

Pour être à la hauteur de ses ambitions et de son destin, l'Europe doit à tout le moins répondre à trois défis. Premièrement, investir massivement dans l'innovation, c'est-à-dire dans l'intelligence pour relancer la croissance et créer des emplois. Deuxièmement, maintenir et renforcer son modèle social en garantissant l'égalité des droits et en luttant contre toutes les formes de discrimination. Troisièmement, ne pas se replier sur elle-même mais faire rayonner dans le monde la synthèse originale qu'elle veut promouvoir entre son modèle de croissance et son modèle social unique.

C'est à la lumière de ces trois exigences que je soutiens sans réserve la proposition qui nous est soumise aujourd'hui. Elle vise, en effet, d'abord à faciliter l'accès au territoire européen à des personnes hautement qualifiées. Demain, grâce à cette proposition, un étudiant pourra venir plus facilement en Europe, il aura davantage de possibilités de travail et de mobilité et le droit de rester pendant douze mois dans l'Union afin d'y chercher un emploi. Par ailleurs, je salue les conditions plus favorables offertes aux chercheurs, tant en matière de regroupement familial qu'en matière de mobilité, en leur permettant de poursuivre leurs recherches dans d'autres États membres que celui qui leur a fourni leur permis de séjour.

Mais j'entends également mettre l'accent, avec la même vigueur, sur la contribution de cette proposition au développement du modèle social européen. Je me réjouis qu'un statut soit enfin offert aux salariés au pair et aux stagiaires non rémunérés, catégories fragiles s'il en est, et donc susceptibles d'exploitation.

L'Europe est ainsi fidèle à elle-même, à la fois dans son ambition économique et dans sa vocation sociale.

(L'orateur accepte de répondre à une question «carton bleu» (article 162, paragraphe 8, du règlement))

Tibor Szanyi (S&D), *Kékkartyás kérdés*. – Köszönöm szépen a kérdés lehetőséget, Elnök Úr, és Önnek is, Képviselő úr. Ugye osztom egyébként az optimizmusát, én is meg fogom szavazni ezt a javaslatot. De azért meg kell mondjuk, hogy ez három évvel ezelőtt született, amikor még nem volt a migrációs válság ennyire kiélezett, mint most. Ön elégségesnek látja-e ennek a javaslatnak a védelmi mechanizmusait az idegenellenes tendenciákkal szemben?

Gérard Deprez (ALDE), *réponse «carton bleu»*. – Votre question me paraît importante. Je pense que nous sommes tous d'accord pour dire que nous devons organiser, demain, des voies légales d'accès au territoire européen, en définissant les conditions et les modalités de manière telle qu'à la fois, les gens puissent venir dans des conditions de sécurité et que cela soit positif pour nous, pour l'économie européenne, pour eux et pour le développement de l'Union européenne. Je crois donc que cette proposition va dans le bon sens, même si elle a pris beaucoup de temps pour arriver.

Marina Albiol Guzmán, *en nombre del Grupo GUE/NGL*. – Señor Presidente, hoy aprobamos garantizar mayor libertad de movimiento a un grupo reducido de personas y los grandes Grupos parlamentarios de la Cámara se felicitan por el avance supuestamente progresista. Se llenan la boca hablando de libre circulación, mientras se está gaseando a personas en las fronteras y se les impide encontrar un lugar seguro para establecerse en nuestro continente.

Hoy, todos están hablando de facilitar el acceso y la estancia en nuestro continente a investigadores y estudiantes superiores, pero son los mismos que votan a favor de agilizar y aumentar la deportación y blindar nuestras fronteras.

Parece que solo importan los derechos de una élite, porque los que huyen de la guerra o los que huyen de la explotación son expulsados y son devueltos a los lugares de los que han huido gracias a ese Acuerdo Unión Europea-Turquía.

Es enormemente clasista que se elija quién puede entrar o no en la Unión Europea en función de si han tenido o no acceso a la educación superior. Pero ya lo dijo el Partido Popular durante todas las negociaciones: que no se trata de migración, sino de un valor añadido para las empresas, es decir, que eso es lo que somos las personas: si servimos a las grandes empresas, si servimos para que las grandes empresas puedan tener beneficios, podemos entrar; si no, pues somos expulsados.

Empiezan queriendo que vengan solo aquellas personas que vienen a investigar o que vienen a hacer doctorados, pero ¿cómo van a terminar? ¿Terminarán como los compañeros socialdemócratas de Eslovaquia, que solo quieren recibir a refugiados cristianos?

(La oradora acepta responder a una pregunta formulada con arreglo al procedimiento de la «tarjeta azul» (artículo 162, apartado 8, del Reglamento))

Maria Grapini (S&D), *Întrebare adresată conform procedurii „cartonașului albastru”*. – Domnule președinte, stimată colegă, de la bun început vreau să vă spun că nu împărtășesc ceea ce ați spus dumneavoastră.

Susțin raportul, este foarte binevenit, dar vă întreb: dumneavoastră credeți că chiar nu trebuie să ne gândim la securitatea cetățenilor și să existe posibilitatea selectării persoanelor care intră în statul membru, în statele membre pentru a asigura cetățenilor noștri securitate? Chiar nu credeți că avem nevoie de îmbunătățirea securității în Uniunea Europeană?

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), *respuesta de «tarjeta azul»*. – No, yo lo que creo es que lo que tenemos que hacer en la Unión Europea es cumplir con la legalidad internacional y dar acogida a todas aquellas personas que están huyendo de las guerras o que huyen de la explotación en sus países. Creo que relacionar seguridad con migración es tremendamente peligroso y es lanzar un mensaje que no es nada positivo para los valores que se supone que defendemos en la Unión Europea.

Jean Lambert, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Mr President, I would like to add my thanks to our rapporteur for the work that she has done on this, and just say a word to the previous speaker: I would agree with a lot of what you have said, but I do not think we are necessarily making a choice here – by restricting the rights of some, you do not necessarily expand the rights of others. I think this is an important piece of legislation, and I think it is important not only for the individuals concerned or for the institutions with which some of them may be studying or working, but it is also an important part of a soft foreign policy. Some of the questions raised here today about the difficulties of access – about the feeling that you are not actually wanted as a student or a researcher in the European Union – have been raised with a number of us during many of the delegation trips that we have travelled on to various third countries.

I also want to say that I welcome the Commission's statement in terms of its interpretation of transposition, about rejection being based on a case-by-case basis, because I think that is really important. I, too, on behalf of my Group, welcome the improvements within this directive in terms of reducing a number of the barriers and the difficulties that people have faced. While we were working on this report, we came across cases of people who had not been able to take up research positions because they had waited so long for various permissions. That not only affected their lives, but the research projects on which they were coming to work.

We also welcome the possibilities of having greater opportunities to finalise your research if there have been particular problems during the course of it, and of course the questions about families being able to stay together is also extremely important. For volunteers, the question about this possibility to develop intercultural understanding, we see the exchange of expertise, too, as crucial for strengthening civil society – such an important part of any democracy.

Jonathan Arnott, *on behalf of the EFDD Group*. – Mr President, this debate is about rules for people coming from outside the European Union into the European Union, whether for studying, for research, for training, for voluntary work, to become an au pair or for an educational project. Quite often this kind of migration actually does have a positive impact on society, so I am not going to stand here and argue that international students coming to the UK, paying fees to British universities, helping some of the top universities in the world to survive, is in any way a bad thing. In fact, in a lot of ways I would rather have non-EU students than EU students coming to the United Kingdom under the current rules, because we actually get a rather rough deal when the British Government gives EU students loans which are often not repaid.

So what is the problem? Well, although people coming to the UK to study can be a good thing, it is also a decision that we should take as the British people ourselves, based on common sense and thinking about what we need for our colleges and our universities and what is right for the United Kingdom. This EU nonsense, expecting us to extend these changes not just to those who wish to study or do research here but also to their families and also for an additional 18 months after the course of study is completed, is likely to result in something approaching a free-for-all.

At the moment, we in the UK do have an opt-out, so the side in the British referendum campaign which is currently busy claiming that Brexit will lead inexorably to World War III are going to be the ones that will accuse me of scare-mongering. But an opt-out is only an opt-out until some bright spark decides that they want us to opt back in. After that, it is too late, because of the ratchet principle of the *acquis communautaire* in this Union. Maybe you trust David Cameron not to opt back in and maybe you trust Jeremy Corbyn, but watch the Labour Party in today's vote, because if Labour votes for this today you can bet that any future Labour government would vote to opt us back in. So whenever we have an opt-out, you have to ask yourself: do you trust Cameron, do you trust Corbyn, and do you trust every future British Prime Minister? If you cannot say yes to all three, the bottom line is that by voting to stay in the European Union, you vote to risk handing over control of our immigration policy to Brussels.

Laurențiu Rebegea, în numele grupului ENF. – Domnule președinte, dragi colegi, în urmă cu mai mulți ani se vorbea despre Uniunea Europeană că are cele mai bune licee din lume, iar despre Statele Unite că are cele mai bune universități din lume. Desigur, era o ironie simplificatoare, dar aceste expresii la nivelul înțelegerii comune se transformă în stereotipuri care generează greșeli grave atunci când sunt preluate ca dogme corect politice. Desigur, a facilita accesul tinerilor din țări în sistemul de educație european este o idee nobilă și generoasă. Nu mă opun acestei idei! Cu cât vor fi mai mulți tineri de valoare în universitățile europene, cu atât va fi mai bine. Vreau însă să atrag atenția că diavolul se ascunde în detalii. Nu este suficient să ai creiere, trebuie să știi și ce să faci cu ele și cum să le pui la lucru. Are Uniunea Europeană o strategie în acest sens? Știm cum să facem ca specialiștii țărilor membre instruiți în Uniunea Europeană să nu fie doar o formă de *brain draining*? Știm cum să îi convingem să se întoarcă în țările lor și să devină acolo relee ale culturii și științei europene? În fine, știm cum să facem ca în urma acestor contacte să crească nivelul universităților noastre?

Uniunea Europeană nu este un vas care trebuie umplut, ci o făclie care trebuie să lumineze!

Ελευθέριος Συναδινός (NI). – Κύριε Πρόεδρε, είναι χλεύη ότι η μετανάστευση από χώρες εκτός Ένωσης αποτελεί πηγή εισροής ατόμων υψηλής ειδίκευσης, και εξηγώ. Οι νέοι και οι νέες στα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα ανεργίας και πρόσβασης στην αγορά εξειδικευμένης εργασίας. Ειδικά στην Ελλάδα και στις χώρες του Νότου, προπτυχιακοί και μεταπτυχιακοί απόφοιτοι εξαναγκάζονται είτε σε φυγή από τις πατρίδες τους είτε σε εργασία αδήλωτη, ανασφάλιστη και αβέβαιη ως προς το μέλλον. Ποια δικαιολογία άραγε θα ψελλίσετε στις διακόσιες χιλιάδες νέους και νέες που έφυγαν από την Ελλάδα των δεξιών και αριστερών μνημονίων; Τι κάνατε για τον αποδεκατισμό του ελληνικού πληθυσμού, την αποψίλωση της επιστημονικής αφρόκρεμας και το ασύλληπτο ποσοστό ανεργίας των νέων; Όσοι προωθούν σχέδια ενίσχυσης των πολιτισμικών δεσμών και εμπλουτισμού της πολιτισμικής πολυμορφίας δεν έχουν κανένα δικαίωμα να αναγκάζουν τα κράτη μέλη να δέχονται υπηκόους τρίτων χωρών με το πρόσχημα του επιστημονικού δυναμικού. Οι Έλληνες και οι Ευρωπαίοι εθνικιστές δεν είμαστε λιγότερο ανθρωπιστές και κοινωνικά ευαίσθητοι όπως μας κατηγορείτε. Η δημογραφική αλλοίωση της Ευρώπης αποτελεί ωρολογιακή βόμβα για την Ευρώπη και ευθεία απειλή για την εθνική ασφάλεια, για την κοινωνική συνοχή των κρατών. Οι άριστοι νέοι επιστήμονες μπορούν να μεγαλοουργήσουν με ανάλογα κίνητρα και στις χώρες τους.

Mariya Gabriel (PPE). – Monsieur le Président, chers collègues, je tiens tout d'abord à féliciter la rapporteure et les rapporteurs fictifs pour leur travail sur cette proposition de directive. En effet, l'accord trouvé avec le Conseil permet de clarifier et d'améliorer les conditions pour les stagiaires, les bénévoles, les étudiants et les élèves non européens au bénéfice de l'Union et de ses États membres, ainsi que des pays d'origine.

J'aimerais souligner trois éléments. Tout d'abord, cette directive devra être utilisée par les États membres pour atteindre les objectifs d'Europe 2020. Les conditions d'entrée et de séjour prévues pour les étudiants et les chercheurs, notamment, encourageront une internationalisation plus rapide de nos systèmes d'enseignement. Il s'agit de rendre l'Union plus attractive, plus compétitive et de parvenir à une Europe de la connaissance et de l'innovation: tel est notre objectif, et nous faisons un réel pas en avant aujourd'hui. Un autre atout important du texte, dont on peut se féliciter, est qu'il présente des mesures pour garantir une meilleure protection des stagiaires en donnant à un État membre la possibilité de s'assurer que le stage ne remplace pas un emploi. Enfin, je lance ici un appel pour que cette nouvelle directive soit prise en compte dans le cadre de la politique européenne de voisinage.

L'éducation, la recherche et la promotion d'échanges culturels restent des objectifs et des moyens de construire des ponts entre l'Europe et ses voisins, en particulier avec la région méditerranéenne. Cette directive prend tout son sens si elle est utilisée avec nos voisins. C'est un investissement mutuel entre nous et nos voisins en faveur, notamment, des jeunes, et nous savons combien il est crucial d'offrir des opportunités aux jeunes dans certains pays de notre voisinage.

Voilà, je me réjouis que nous puissions conclure ce dossier et encourager, ici, une politique intelligente maîtrisée et la migration circulaire.

Cécile Kashetu Kyenge (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, gestire responsabilmente il fenomeno migratorio significa anche e soprattutto aprire dei canali legali e regolari di immigrazione legale. Ecco, con l'adozione di questa direttiva il Parlamento e il Consiglio prendono atto della necessità di armonizzare le procedure e rendere più facile l'ingresso e il soggiorno di ricercatori, studenti, alunni, volontari e ragazzi alla pari.

Con il voto di oggi apriamo la strada ad una futura politica migratoria comune basata su canali di accesso regolare all'Unione europea. Certo, si tratta pur sempre di misure di migrazione economica temporanea, ma un primo passo è stato compiuto. Grazie alle modifiche apportate da quest'Aula nel corso della procedura legislativa, i cittadini di paesi terzi avranno il diritto di entrare, soggiornare e svolgere una parte della ricerca o degli studi in uno o più Stati membri. Lo stesso diritto sarà inoltre riconosciuto agli alunni, ai volontari e ai lavoratori alla pari. A queste stesse persone riconosciamo il diritto ad un trattamento pari a quello dello Stato membro interessato. Agli studenti e ai ricercatori riconosciamo la possibilità di soggiornare per un periodo successivo alla scadenza dei loro studi o della loro ricerca al fine di permettere loro di trovare un'occupazione o avviare un'impresa.

Le sfide demografiche e le molteplici carenze di manodopera, non solo altamente specializzata, ci impongono di rivedere le politiche nazionali frammentate in materia di migrazione economica, di concentrarsi su regole generali in materia di ingresso e di residenza dei lavoratori provenienti dai paesi terzi. L'apertura di canali per i migranti economici sarebbe anche la misura più efficace per contrastare il moderno schiavismo che sempre di più si sta radicando nei nostri territori, attraverso lo sfruttamento di manodopera di lavoratori migranti, soprattutto donne.

È un dato di fatto, signor Presidente: l'Europa può prosperare solo se agevola la mobilità delle conoscenze, dei beni e delle persone.

Sander Loones (ECR). – Moeten wij onze asielverantwoordelijkheid opnemen? Ja, dat moeten we. Maar laten we ook eerlijk de vraag stellen: wanneer wordt beweerde barmhartigheid naïviteit? Laten we eerlijk benoemen wat de uitdagingen zijn als wij de asielzoekers willen opvangen. Als wij hun een sociaal vangnet willen en moeten bieden, dan zullen wij ook een sterke economie nodig hebben om dat te schragen.

En zo komen we aan het thema van dit debat: hoe kunnen we studenten en onderzoekers van topniveau naar Europa halen? Hoe zorgen we ervoor dat we dat wereldwijde toptalent aantrekken en zo onze welvaartstaat versterken? Tegelijkertijd mogen we niet naïef zijn, want als we naar de omgeving kijken, als we naar Europa kijken, dan zien we ook een zeer hoge jeugdwerkloosheid. Ook dat moeten wij in rekening brengen. Dit voorstel doet dat ook effectief door de lidstaten zelf te laten bepalen hoeveel visa ze toekennen en hoeveel niet, maar ook door onze sociale welvaartstaat en sociale zekerheid bij de lidstaten te laten. Dat lijkt mij een echte win-winsituatie.

María Teresa Giménez Barbat (ALDE). – Señor Presidente, estimados compañeros, tras complejas negociaciones, esta Directiva llega a la etapa en que podrá ser aplicada a todos los ciudadanos de terceros países que pidan ser admitidos en un país europeo para completar un camino de investigación, de estudio, de práctica o de voluntariado.

Creo que todos en esta casa compartimos la misma reflexión: entre los sueños realizados por la Unión Europea, entre los éxitos más poderosos de la integración europea, está el programa Erasmus. Hoy, gracias a esta Recomendación, damos un paso más hacia un sistema de Erasmus global, hacia una cooperación cultural y educativa aún más fuerte a nivel internacional.

Este texto pretende simplificar el marco normativo para atraer el talento juvenil hacia la Unión Europea. Los requerimientos de una sociedad moderna exigen reforzar los lazos sociales y culturales a través de un intercambio constructivo de excelencias más allá de las fronteras europeas.

Tania González Peñas (GUE/NGL). – Señor Presidente, estimados colegas, saludamos esta Directiva porque entendemos que favorece la integración social y laboral de aquellas personas extracomunitarias que, una vez finalizados sus estudios, deciden investigar o trabajar en Europa, y entendemos que esto es algo que tendrá efectos positivos en nuestras sociedades y en nuestras economías a corto y medio plazo.

No obstante, es un punto de partida, no es aún un punto de llegada, quedan muchos aspectos por mejorar, por ejemplo, con respecto a colectivos como los *au pair* o las *au pair*, que en muchas ocasiones viven en situaciones de desprotección, con condiciones laborales de absoluta miseria. Y no se trata de pocos casos: en 2014 había 59 000 españolas trabajando en este sector. Ser *au pair* no debería ser sinónimo de mano de obra barata.

Esperamos, asimismo, que esta Directiva sirva para eliminar las prácticas discriminatorias, como las de algunos Gobiernos regionales, por ejemplo en España, que cobran el triple a los estudiantes extracomunitarios. Por lo tanto, esperamos que se cumpla y que se vele por la igualdad de trato a los ciudadanos europeos y de terceros países.

Dominique Bilde (ENF). – Monsieur le Président, en tant que membre de la commission de la culture et de l'éducation, j'ai un grand intérêt pour les questions ayant de près ou de loin un rapport avec la formation et l'éducation.

Vous estimez que, dans les années à venir, le secteur de la recherche et du développement nécessitera 1 000 000 d'emplois supplémentaires. Ces emplois, pourquoi ne pas les donner à nos chômeurs – environ 12 % dans la zone euro, 40 % en France? Des étudiants Bac + 5 n'ont pas d'emploi un an après leurs études.

Par ailleurs, vous dites dans l'exposé des motifs que nos meilleurs chercheurs et innovateurs s'expatrient par milliers dans des pays où les conditions sont plus favorables. Si l'on rendait les conditions favorables, il n'y aurait plus de fuite des cerveaux. Faire venir de la main-d'œuvre bon marché qui puisse circuler sans entrave dans toute l'Union européenne, quid de nos propres chômeurs, de nos étudiants et de nos chercheurs? Ont-ils moins de talent que les migrants?

Quant à la politique de développement, elle consisterait à ce que les jeunes puissent être formés chez eux pour être les futures élites de leur pays et contribuer au développement de leur propre pays.

Chers collègues, je respecte vos vœux pieux pour la croissance de l'Europe, j'aimerais simplement que vous cherchiez à la faire avec les Européens.

Michaela Šojdrová (PPE). – Pane předsedající, domnívám se, že tato směrnice, která je projednávána více než tři roky, je skutečně již ve stavu, kdy ji můžeme podpořit. Měla by splnit cíl, kterým je zjednodušení pravidel pro vstup a pobyt občanů třetích zemí za účelem studia, výzkumu. Slučují se tak pravidla pro studenty a výzkumné pracovníky a rozsah působnosti se rozšiřuje i na stážisty, dobrovolníky a au-pair. Byť v případě dvou posledně jmenovaných nejsou tato pravidla pro členské státy povinná a já považuji za správné, že je tady dodržen princip subsidiarity.

Takto nastavené podmínky mají potenciál přilákat do Evropské unie mladé, nadané lidi, což samozřejmě podporuje mobilitu. Dělají také z Evropské unie atraktivnější prostředí pro nadané lidi z celého světa. To je, myslím, nezbytné pro zlepšení konkurenceschopnosti Evropy. V tomto směru postupujeme podobně jako Spojené státy americké, které dlouhodobě lákají talenty na své území.

Za pozitivní též vnímám skutečnost, že směrnice dává možnost výzkumným pracovníkům, aby si do Evropské unie přivedli také své rodinné příslušníky. Toto je, myslím, správný případ pro slučování rodin. Jako částečně kontroverzní vnímám možnost pro studenty zůstat po ukončení studia či výzkumu v Evropské unii po dobu nejméně devíti měsíců, ale myslím, že i zde došlo k rozumnému kompromisu. Tudíž výsledek podporuji.

Christine Revault D'Allonnes Bonnefoy (S&D). – Monsieur le Président, les migrations légales ne sont pas un danger pour l'Union européenne et ses États membres. Au contraire, elles représentent un atout pour nos économies et une chance pour l'avenir, d'autant plus face au défi démographique important que nous connaissons.

Le groupe des socialistes et démocrates soutient pleinement cette directive qui permettra de préciser et d'harmoniser les conditions d'entrée et de séjour en Europe des étudiants et des chercheurs mais aussi des stagiaires volontaires et travailleurs au pair.

Ce texte contient de nombreuses avancées indispensables pour rendre l'Union plus attractive vis-à-vis des citoyens de pays tiers qui constituent un véritable vivier de nouveaux talents. Des droits renforcés sont garantis pour les étudiants et chercheurs, notamment s'agissant du droit au travail. Leur mobilité est facilitée au niveau européen, ce qui s'appliquera également à leurs proches. Il était aussi essentiel que la directive supprime de nombreux obstacles administratifs et facilite ainsi les procédures d'admission.

Je salue ce texte qui vient s'ajouter au panel de mesures de l'Union en matière de migration légale. Il ne pourra que redynamiser l'espace européen d'éducation et de recherche, et offrir des perspectives positives pour nos sociétés, tant d'un point de vue social que culturel. Plus encore, il va tout à fait dans le sens de notre volonté d'ouvrir des voies sûres et légales vers l'Europe.

Toutefois, nous devrions aller au-delà de cette approche fragmentée qui continue de ne s'appliquer qu'à certaines catégories de personnes. La prochaine étape devra être de proposer un cadre global, qui encadre le séjour des ressortissants de pays tiers dans l'Union, afin de pouvoir répondre aux besoins du marché du travail européen.

Николай Барекон (ECR). – Приветствам бъдещото решение на Европейския парламент. Европа трябва да бъде дом за всички умни, млади учени иноватори. На бежанския натиск Европа трябва да отговори с привличането и селекцията на висококвалифицирани млади учени. Но какво правим с източването на мозъци вътре в Европейския съюз?

Моята родина България е жертва на емиграцията. Милиони млади и умни българи бяха прокудени в чужбина от глада и мизерията и станаха част от интелектуалния елит на Великобритания, Франция, Испания и други европейски държави.

Трябва обаче да подходим внимателно и с необходимите защитни механизми за европейските нации. Трябва селективно да дадем пропуск за Европа само на тези студенти и учени, които със сигурност ще повишат интелектуалния ни потенциал и високотехнологичните производства, за които има недостиг на работна ръка.

Steeve Briois (ENF). – Monsieur le Président, en effet, cette directive est censée faciliter l'arrivée d'étudiants étrangers dans l'Union européenne, afin qu'ils puissent se former et mettre à profit leurs compétences dans leur pays d'origine. Mais en réalité, cette directive créera de nouvelles filières d'immigration légale.

Ces ressortissants sont appelés à rester en Europe pour, soi-disant, pallier un manque de main-d'œuvre qualifiée, ce qui est totalement grotesque, car, enfin, si nos jeunes diplômés ne s'expatriaient pas par milliers chaque année pour échapper au chômage de masse, nous n'en serions pas là, aujourd'hui, à tenter de colmater la fuite des cerveaux, dont vous êtes les principaux responsables.

En vérité, cette directive contribuera, une fois encore, à renforcer la concurrence entre les candidats fraîchement diplômés sur le marché du travail, à la plus grande satisfaction des grandes entreprises qui pourront ainsi bénéficier d'une main-d'œuvre qualifiée et bon marché.

En résumé, cette directive reflète le mépris de la Commission: mépris envers nos jeunes qui subissent de plein fouet le chômage et mépris envers les pays dont l'avenir repose essentiellement sur le retour de leurs cerveaux et de leurs talents.

Csaba Sógor (PPE). – Mr President, in the cut-throat global competition for highly skilled professionals, attracting and keeping talent from outside the EU is an ever-increasing challenge. Unfortunately, thousands of the best researchers and innovators have already chosen to head to the US, Australia or Canada, where they are welcomed with more favourable conditions.

Human capital represents one of the key assets to achieving smart growth. The Europe 2020 strategy has already recognised that to remain globally competitive and to meet its targets, Europe needs at least one million more research jobs. In this context, it is essential that we also attract highly skilled third country national students and researchers. This is why having a common set of rules on admission and residence requirements in the European Union would greatly contribute to increasing the attractiveness of the EU as a destination for talent. I think that the agreement reached on the final text, by reducing administrative red tape and allowing increased intra-EU mobility and access for students to our labour markets by preventing attempts to abuse that system, will bring us one step closer to attracting the best and brightest minds to our economies.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – Señor Presidente, la Unión Europea no se encuentra en buen estado, ¿verdad? De hecho, está atravesando la peor crisis de su historia y hace tiempo que prácticamente todo va mal, pero cuando me piden una respuesta corta a qué es lo que más aprecio de la construcción europea, digo sin duda: la libre circulación de personas. ¿Y qué es lo que más combato? La mirada negativa a la inmigración que, prácticamente, abre muy escasas —si es que alguna— ventanas a la inmigración regular.

Pues bien, esta refundición de dos Directivas, que hay que saludar gracias al trabajo de su ponente, nuestra colega la señora Wikström, es un paso en la buena dirección. Porque no solamente regula y refuerza los derechos de estudiantes, investigadores, doctorandos, estudiantes en prácticas —remuneradas o no remuneradas—, servicio de voluntariado y personal *au pair*, sino que además certifica un refuerzo de esos derechos en relación con la limitación de su jornada de trabajo y de su «mochila» también de derechos sociales. Pero, sobre todo, abre una puerta de inmigración regular a una Europa envejecida que la necesita con urgencia, no solo de personal cualificado.

Pero, insisto, es solo un paso limitado que debe ser ampliado con un refuerzo claro de la política migratoria europea inteligente de gestión de flujos migratorios, no solamente para estudiantes e investigadores, sino en general con todos aquellos que estén en disposición de contribuir al sostenimiento de nuestro modelo social, con su trabajo, con su contribución a las cotizaciones sociales y al sostenimiento de los servicios públicos que caracterizan el modo de ser europeo, más en crisis y en peor crisis que nunca.

Емил Радев (PPE). – Г-н Председател, в сегашната миграционна криза често забравяме, че освен за нелегални емигранти и бежанци, Европа е привлекателна и за висококвалифицирани кадри от трети страни. Застаряващото население и недостигът на квалифицирана работна ръка са притеснителни от гледна точка на необходимостта от развитие на информационните технологии, дигиталния пазар и научните изследвания, които трябва да са бъдещето на европейската икономика. Ето защо трябва да бъдат създадени условия за привличане на най-добрите кадри в света.

Поради тази причина приветствам постигнатата договореност със Съвета относно улесненото пътуване на студенти и научни изследователи от трети страни в рамките на Европейския съюз. Имайки предвид трансграничния характер на много научни изследвания и съвместната работа на редица европейски научни центрове, такова улеснено придвижване е изключително важно не само за учените, но най-вече за развитието на европейската наука.

В същото време естествено не трябва да бъде пренебрегвана необходимостта от намиране на работни места за милионите безработни европейски граждани – особено младите хора – и създаване на условия, така че те да основават процъфтяващ европейски бизнес и да намират работа, отговаряща на тяхната квалификация и способности.

Като европейски законотворци наше задължение е да защитаваме интересите и правата най-вече на европейските граждани и затова призовавам още веднъж за зачитане на правото на свободно движение в рамките на Европейския съюз, без да се прилагат дискриминационни мерки или отношение към гражданите на определени държави членки.

Caterina Chinnici (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, ringrazio la collega Wikström per il lavoro svolto. La direttiva che voteremo oggi ha un forte valore simbolico. Non istituisce, infatti, soltanto un quadro normativo coordinato e trasparente per rendere più accessibile ai cittadini dei paesi terzi l'ingresso in Europa per motivi di studio, ma determina le condizioni per la mobilità degli studenti, non la fuga ma la circolazione dei cervelli, per creare un mercato del lavoro aperto ai ricercatori non solo europei.

Stiamo dando la possibilità di accrescere le competenze di coloro, e sono tantissimi, che intendono venire in Europa per formarsi, per acquisire conoscenze e vivere esperienze di tirocinio che saranno spendibili non solo nell'Unione ma anche nei paesi di origine. Essere riusciti, per esempio, ad aumentare il limite minimo delle ore settimanali per permettere agli studenti di svolgere lavori part-time, significa dare loro la possibilità concreta di formazione sul campo in modo da sviluppare profili professionali immediatamente spendibili nel mercato del lavoro e dell'impresa.

La direttiva delinea le modalità di accoglienza nel mondo della formazione, della ricerca e quindi del lavoro di coloro che credono e apprezzano il disegno europeo e vedono nell'Europa un polo di eccellenza, di cultura ma anche di opportunità. E sono opportunità reciproche, perché l'Europa, per restare competitiva sulla scena mondiale, necessita di persone altamente qualificate in diversi settori della ricerca e dell'innovazione.

Considero questa direttiva anche un importante tassello della politica di immigrazione europea, che segna la strada verso la migrazione legale guardando soprattutto ai giovani, in particolare studenti e ricercatori, promuovendo e sostenendo la mobilità intra ed extra europea.

Adam Szejnfeld (PPE). – Panie Przewodniczący! Żyjemy w czasach globalizacji dobrobytu. Jej podstawą jest upowszechnianie oświaty, wiedzy i nauki. Działanie więc i dzielenie się wiedzą jest nie tylko inwestycją w kapitał ludzki, ale także budowaniem fundamentów rozwoju i wzrostu gospodarczego. To także budowanie mostów zaufania pomiędzy narodami innych państw a krajami starego kontynentu. Ludzie zdobywający bowiem wiedzę tu u nas w Unii Europejskiej, później stają się naturalnymi ambasadorami naszej kultury poza naszym kontynentem. Są to więc działania nie tylko prospołeczne, ale także nastawione na rzecz zwiększenia wzajemnego zrozumienia i tolerancji. Z tych też powodów proponowane przepisy należy zdecydowanie poprzeć.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – Predložená smernica zodpovedá potrebám, ktoré boli zistené v správach o vykonávaní predchádzajúcich dvoch smerníc, a to v záujme nápravy zistených nedostatkov. Dôležité je zabezpečenie právnej istoty, a najmä poskytnutie jednotného právneho rámca pre rôzne skupiny osôb prichádzajúcich do Európskej únie z tretích krajín. Existujúce ustanovenia je dôležité zjednodušiť a zahrnúť do jedného nástroja a smernica by sa mala zamerať aj na posilnenie kontaktov medzi ľuďmi, a to najmä vo vzťahu ku krajinám v rámci európskej susedskej politiky alebo ku strategickým partnerom Európskej únie.

Migrácia na účely stanovené v tejto smernici podporí vytváranie a získavanie poznatkov a zručností a s touto smernicou by sa mala Európska únia zatriktívniť aj ako miesto pre výskum a inovácie, čím by sa mohol dosiahnuť pokrok Únie v oblasti posilnenia celkovej konkurencieschopnosti a rastu. Ustanoveniami tejto smernice nie je dotknutá právomoc členských štátov regulovať rozsah prijímania štátnych príslušníkov tretích krajín na účely vykonávania práce, ale v súlade so zásadou proporcionality dosiahnuť na úrovni EÚ čo najlepšie podmienky.

Procedura catch-the-eye

Ivana Maletić (PPE). – Gospođo predsjednice, jedan od indikatora konkurentnosti i razvijenosti društva i gospodarstva jest sposobnost privlačenja talenata, a mi smo predugo vremena zatvoreni i neatraktivni znanstvenicima i istraživačima.

U znanju možemo rasti samo ako ga dijelimo s drugima koji donose svoje ideje, inovacije i nove poglede nama. Kolegica Corazza Bildt izvrsno je istaknula da se ne trebamo bojati da će studenti i istraživači iz trećih zemalja oduzeti poslove našim mladima. Upravo suprotno – efekt će biti da će zajedno stvarati više novih radnih mjesta. To je sinergija za koju moramo biti otvoreni.

Predugo smo čekali, ali nikad nije kasno za dobra rješenja. Nova pravila mobilnosti studenata i istraživača iz država izvan EU-a jednostavna su i prilagođena njihovim potrebama. Konačno im šaljemo poruku dobrodošlice i veselim se zajedničkom radu s njima.

Silvia Costa (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, credo che la direttiva di oggi, dopo una lunga gestazione, grazie al lavoro del Parlamento finalmente crei condizioni e regole comuni perché studenti, ricercatori, tirocinanti, ma anche volontari e *stagiaire* di paesi terzi possano entrare e restare in Europa per studiare, ma anche per avviare un'attività.

Si danno garanzie comuni sui tempi minimi di permanenza, che potranno essere più lunghi per i ricercatori, sulla possibilità di fare qualche attività lavorativa per mantenersi, ma anche di portare i membri della propria famiglia. Questo è un primo importante passo per definire finalmente un quadro generale della mobilità globale nell'ambito dell'istruzione superiore, del volontariato e della ricerca, sulla base dell'esperienza positiva ma limitata nei numeri di Erasmus e di Erasmus mundus, ma anche per l'internazionalizzazione delle università, dei centri di ricerca e delle imprese europee.

Quindi non si tratta soltanto, come qualcuno ha detto, di una questione di immigrazione, ma si tratta finalmente di una nuova prospettiva, quella dell'internazionalizzazione, della competitività dell'Europa e di una cooperazione diversa, che ormai viene chiesta alle nostre università, alle imprese e ai centri di ricerca.

Νότης Μαρτιάς (ECR). – Κύριε Πρόεδρε, σε μια φάση που η Ευρώπη έχει γεμίσει από στρατιές εκατομμυρίων ανέργων νέων, σε μια φάση που, με αφορμή τη διαπραγμάτευση της Βρετανίας, δρομολογείται περιορισμός των εργασιακών δικαιωμάτων των ιδίων των πολιτών της Ένωσης, σε μια φάση που πάνω από 200.000 νέοι επιστήμονες από την Ελλάδα και χιλιάδες άλλοι νέοι του ευρωπαϊκού Νότου μεταναστεύουν στις χώρες του σκληρού πυρήνα της Ένωσης, σε μια φάση που εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες και παράνομοι μετανάστες πλημμυρίζουν την Ελλάδα και τις άλλες χώρες της Ένωσης, συζητούμε τη νέα οδηγία και τις ρυθμίσεις οι οποίες δίνουν την ευκαιρία νόμιμης απασχόλησης, με χαμηλές αμοιβές, σε υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι θα καλύπτουν τις λίγες διαθέσιμες θέσεις εργασίας στην Ευρώπη, την ώρα που χιλιάδες νέοι της Ελλάδας και των χωρών της ευρωπαϊκής περιφέρειας θα συνωστιζονται στις υπηρεσίες ευρέσεως εργασίας. Γνωρίζουμε καλά επίσης ότι στην Ελλάδα εργάζονται με μισθούς πείνας σε διάφορα ξενοδοχεία χιλιάδες υπήκοοι τρίτων χωρών, που κάνουν δήθεν πρακτική άσκηση, ενώ χιλιάδες Έλληνες ξενοδοχοπάλληλοι είναι άνεργοι. Αντιλαμβάνεστε ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό από τις ευρωπαϊκές κοινωνίες. Το ίδιο ισχύει και για την υπό συζήτηση οδηγία.

Milan Zver (PPE). – Jaz bi se pridružil kolegicam in kolegom, ki so že čestitali kolegici Wikström za pripravljeno poročilo o uredbi, ki se pripravlja.

V zvezi s tem bi govoril o mobilnosti mladih, ki se na novo odpirajo. To so nove možnosti za pridobivanje, vabljenje talentov, človeškega kapitala v Evropsko unijo, kjer se seveda lahko pustijo svojo dodano vrednost ali pa svoje znanje, večine prenesejo nazaj v svoje domovine in tam prispevajo k razvoju svoje države.

Ta uredba je pomembna predvsem zaradi tega, ker je uravnotežena. Ne gre samo za poenotenje pravil v okviru Evropske unije, ki omogočajo mladim boljše življenje in delo v času študijske in delovne raziskovalne mobilnosti, ampak omogoča tudi državam članicam, ki so si pridržale diskrecijsko pravico zavrnitve vloge na podlagi individualne obravnave. Torej je zadoščeno obema pristopoma, obema kriterijema.

Jaz bi rad poudaril, da bo ta uredba dodatno vplivala na boljšo mobilnost zlasti naše populacije.

Seán Kelly (PPE). – Mr President, I think this is an excellent proposal. The European Union rightly prides itself on being the biggest donor in humanitarian development aid in the world and we bring in migrants who are fleeing persecution, etc. But, on the other side of the coin, we actually deny ourselves the opportunity of helping the most talented people who, by coming here, can add value to what is happening in Europe and when – or if – they go back to their own country, they will add huge value back there in due course.

So this is a very sensible proposal. If you want to be the best, you must attract the best, and this is the best way of doing it: helping researchers, students, volunteers, etc. These are people with talent who can make a difference, and having them all together and creating an opportunity that creates jobs in itself and makes progress and innovation is a great idea.

(Fine della procedura catch-the-eye)

Dimitris Avramopoulos, Member of the Commission. – Mr President, I do not need to repeat why it is really important that we have agreed to revise and update EU rules on foreign students and researchers. As the context on migration and mobility evolves, it is understood that so should our rules and policies.

The agreed text is a very important element of our overall migration approach. It sends the important signal that the European Union is a globally competitive and welcoming destination for much-needed students and researchers from abroad. At the same time, it provides for a clear legal framework which does not mix up other categories such as asylum seekers or refugees, and it does not touch on Member States' competences to grant access to the labour market. This agreement is ambitious and balanced and will allow Europe to attract more talented students and researchers in the future who can contribute to our societies and to our economies.

As many of you have insisted on this, I will repeat that the Commission has insisted, together with you, that Member States' discretionary powers with regard to rejecting an application may only be used when strictly necessary and justified, and we will of course be monitoring this. As I mentioned earlier, let us not forget that migration and mobility are also about empowerment, creativity and socio-economic development.

COMMISSION STATEMENT

Joint declaration by the European Parliament and the Commission on the grounds for rejection (Article 20)

The European Parliament and the Commission understand point (f) of Article 20(2) of this Directive as allowing Member States to reject an application only on a case-by-case basis and taking into account the specific circumstances of the third-country national and the principle of proportionality and on the basis of evidence or serious and objective reasons. The Commission will ensure that Member States implement this provision in line with this interpretation when transposing the Directive, and will inform the Parliament and the Council thereof, in the framework of its obligations under Article 39.

The European Parliament and the Commission consider that the inclusion of this provision in this Directive should not constitute a precedent for future legal migration instruments.

Cecilia Wikström, rapporteur. – Mr President, we live in a globalised world where competitiveness between countries and continents is increasing. It is all about attracting the most skilled people: intellectuals, entrepreneurs and researchers. The EU must invest in intelligence, and this revised directive provides a lot of added value compared to the current directives. By improving the conditions for students and researchers, we are fostering growth and prosperity in the EU, and this is very much needed.

When we talk about migration today, we tend to talk about asylum migration, but asylum is just one part of the migration scheme. Legal migration is the second part, and this is one instrument of legal migration that is indeed needed. We need many more in order to strike the right balance between asylum and legal migration. Today's achievement strengthens the academic status of European Union universities worldwide, it makes the EU more attractive, and it allows knowledge and excellence to flow more freely.

I am proud today of my team in this House. I am happy that this directive is one instrument that will foster growth and prosperity and give us hope for a better future, where entrepreneurs, innovators and researchers will help us to maintain our welfare all over the EU and also to increase and improve it. I am also happy that this is the first step in the right direction. There is much more to do, but we can do it and we can manage together.

Κύριε Επιτροπέ, σας ευχαριστώ πάρα πολύ από την καρδιά μου.

Presidente. – La discussione è chiusa.

La votazione si svolgerà mercoledì 11 maggio 2016, alle ore 12.00.

(La seduta, sospesa alle 11.40, è ripresa alle 12.00)

Dichiarazioni scritte (articolo 162)

Vladimír Maňka (S&D), *písomne*. – Pokladám za zásadnú vec, aby Únia a členské štáty tvorili spoločné zásady prístupovej politiky, ktoré budú tvoriť základný štandard na pobyt, prácu a vzdelávanie osôb z tretích krajín, ktoré sa oprávnené zdržiavajú na území členských štátov. Predložený návrh smernice, ktorý upravuje pôvodné smernice z roku 2004 a 2005, doplní doterajší zoznam oprávnených osôb o platených stážistov a aupairov. Zjednotením pravidiel pobytu pre oprávnené osoby a zjednotením udeľovania povolení a lehôt sa odstráni neistota a doterajšie rôznorodé procesné požiadavky pre oprávnené osoby, ktoré sa budú na území Únie oprávnené zdržiavať počas obdobia presahujúceho tri mesiace. Takouto podporou oprávneného pobytu týchto osôb z tretích krajín sa pomôže predísť ich prípadnej diskriminácii a vykorisťovaniu a poskytnú sa im garancie spravodlivého zaobchádzania, právnej ochrany a istoty. Zároveň sa zlepší komunikácia medzi členskými krajinami, podporí sa výmena a presun zručností s tretími krajinami a posilnia sa vzájomné hospodárske, kultúrne a sociálne vzťahy.

IN THE CHAIR: IOAN MIRCEA PAȘCU

Vice-President

7. Głosowanie

President. – The next item is the vote.

(For the results and other details of the vote: see Minutes).

*
* * *

We have a request for a point of order from a colleague of ours who would like to address us.

David Campbell Bannerman (ECR). – Mr President, on a point of order regarding Rule 130 on parliamentary written questions (PQs). Regardless of our party or personal views we are all parliamentarians and one of the most important powers we have is the ability to hold the executive to account through parliamentary PQs, but these PQs are now being treated with contempt by the services. Questions are not receiving proper answers, they are evasive, incomplete and dismissive, and the timescale for answering is frequently exceeded. Rule 130(5) states six weeks is the acceptable deadline, yet some are taking up to 11 weeks. We are also being made subject to bureaucratic limits on questions, imposed by those very same technocrats. This undermines democracy and must be urgently remedied.

(Applause)

President. – Thank you very much but I was reminded that those limits were our decision, so perhaps we should also consider that. In any case, we have taken note and certainly will pass this over to the relevant authorities.

7.1. Wyłączenia w odniesieniu do podmiotów prowadzących handel towarami (A8-0064/2016 - Sander Loones) (głosowanie)

7.2. Agencja UE ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol) (A8-0164/2016 - Agustín Díaz de Mera García Consuegra) (głosowanie)

7.3. Wjazd i pobyt obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, wymiany młodzieży szkolnej oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (A8-0166/2016 - Cecilia Wikström) (głosowanie)

7.4. Przyspieszenie wdrażania polityki spójności (B8-0562/2016) (głosowanie)

President. – That concludes the vote.

8. Wyjaśnienia dotyczące sposobu głosowania

8.1. Wyłączenia w odniesieniu do podmiotów prowadzących handel towarami (A8-0064/2016 - Sander Loones)

Written explanations of vote

Isabella Adinolfi (EFDD), per iscritto. – L'oggetto della votazione è l'estensione delle esenzioni previste nel regolamento per i requisiti patrimoniali di negozianti per contro proprio di merci. Noi del Movimento 5 Stelle vogliamo una regolamentazione adeguata al profilo di rischio di questi negozianti. Questa deroga copre, senza dare una tempistica precisa, l'ennesima inefficienza delle agenzie europee, specificatamente EBA e ESMA che avevano il compito di formulare una proposta di regolamento adeguata. Per questi motivi ho votato contro.

Clara Eugenia Aguilera García (S&D), por escrito. – Se trata de un procedimiento simplificado para aprobar eximir a los que operan en el mercado de materias primas de los requisitos de capital aplicables a entidades financieras, en tanto en cuanto se prepara una regulación específica para este sector. El Consejo ha acordado que se mantenga la exención hasta el 2020. Yo he votado favorablemente.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), por escrito. – No he podido votar a favor del presente informe porque la Comisión está retrasando más de lo necesario el desarrollo de reglas específicas para este tipo de importadores en la UE. El informe extiende la prórroga desarrollada por la Comisión Europea para estos importadores en la aplicación de las disposiciones de la regulación de los requerimientos de capital. Esta regulación carece de las disposiciones específicas que deberían aplicarse a los operadores de materias primas y su aplicación directa podría afectar a numerosas importaciones necesarias, pero con esta prórroga propuesta por la Comisión este tipo de agentes económicos están quedando en un limbo jurídico que puede permitir prácticas muy peligrosas, tanto en el ámbito ambiental como el financiero. Es por todo esto por lo que no hemos podido votar a favor del presente informe.

Louis Aliot (ENF), par écrit. – Je me suis prononcé contre ce rapport sur la proposition de règlement du Parlement européen et du Conseil modifiant le règlement (UE) n° 575/2013 en ce qui concerne les dérogations applicables aux négociants en matières premières.

La modification proposée permettrait aux négociants de matières premières de bénéficier d'une prolongation jusqu'au 31 décembre 2020 des dérogations aux exigences du règlement CRR en matière de grands risques et de fonds propres. Ces dérogations évitent de contraindre ces sociétés d'investissement à augmenter leurs fonds propres pour poursuivre leurs activités. Or elles représentent un risque important pour les marchés des matières premières, notamment par l'utilisation massive de produits dérivés qui peuvent entraîner une volatilité très importante et faire varier des cours sans raison fondamentale, tout en ayant des conséquences néfastes pour l'économie réelle.

J'estime donc que la situation très fragile de notre système financier devrait inciter la Commission à réglementer ces activités plutôt qu'à demander un délai supplémentaire.

Martina Anderson (GUE/NGL), in writing. – I abstained on this report. While I support strong regulation of investment firms, I believe a review into the regulation of these firms should be completed before MEPs decide whether commodity dealers should be exempt from any requirements.

The proposed regulation aimed to extend an exemption for commodity dealers from large exposure requirements and own funds requirements contained within the current Capital Requirements Regulation from the end of 2017 to the end of 2020.

There are several aspects Sinn Féin is opposed to in the Capital Requirements Regulation and we would likely oppose the exemption from these requirements for commodity dealers on the basis that they are often large investment firms that engage in high-risk investment practices.

But I abstained instead of rejecting the proposal because the Commission is engaged in carrying out a review that will include both general investment firms and commodity dealers to determine what regulation is most appropriate to deal with the risk profile of both. The review will not be completed before the current sunset clause in the CRR will expire at the end of 2017, so I prefer not to vote on whether or not to continue the exemption until the review is completed.

Marie-Christine Arnautu (ENF), par écrit. – La modification proposée permettra aux négociants de matières premières de bénéficier d'une prolongation jusqu'au 31 décembre 2020 des dérogations aux exigences du règlement en matière de grands risques et de fonds propres. La Commission estime nécessaire de proroger les dérogations déjà prévues, en tenant compte du délai nécessaire pour mener à terme le réexamen relatif aux entreprises d'investissement et pour élaborer, adopter et mettre en œuvre la législation qui pourrait résulter de ce processus.

Les sociétés concernées représentent un risque important pour les marchés des matières premières, notamment par l'utilisation massive de produits dérivés qui peuvent entraîner une volatilité très importante et faire varier des cours sans raison fondamentale, tout en ayant des conséquences néfastes pour l'économie réelle. Il m'est donc apparu préjudiciable pour la stabilité financière de nos économies de laisser de la marge à la Commission pour réaliser un travail qui aurait dû être fait bien avant la crise financière de 2008.

La situation très fragile de notre système financier devrait inciter la Commission à réglementer ces activités, quitte à être trop prudente, plutôt qu'à demander 3 ans de délai supplémentaire. J'ai voté contre rapport.

Jonathan Arnott (EFDD), in writing. – I voted against this resolution. There have already been three years for rules to be drafted; a suggestion that it could take a total of seven years is absurd. Just how complex do we expect rules which take seven years to draft to be? I am concerned that this will result in incredibly bad rules; I therefore voted against.

Jean Arthuis (ALDE), par écrit. – J'ai voté cette résolution qui s'applique aux établissements de crédit et aux entreprises d'investissement négociant en matières premières. Il est nécessaire que cette révision aboutisse à la mise en place d'un cadre prudentiel adapté à leur situation. Afin de leur garantir un cadre législatif stable, il conviendrait de proroger les dérogations déjà prévues jusqu'en 2017, en tenant compte du délai nécessaire pour mener à terme le réexamen relatif aux entreprises d'investissement et pour élaborer, adopter et mettre en œuvre la législation qui pourrait résulter de ce processus.

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – Balsavau už šį siūlymą dėl išimčių, taikomų prekytojams biržos prekėmis. Kapitalo reikalavimų reglamente (KRR) ir Kapitalo reikalavimų direktyvoje (KRD) nustatyti reikalavimai taikomi tiek kredito įstaigoms, tiek investicinėms įmonėms. Investicinėms įmonėms taikoma rizikos ribojimo tvarka grindžiama kredito įstaigoms taikoma tvarka, pritaikyta kaip investicinių paslaugų, kurias jos teikia, funkcija. Komisija nusprendė atlikti bendrą peržiūrą tinkamos prekytojų biržos prekėmis tvarkos klausimu, taip pat rizikos ribojimu pagrįstos investicinių įmonių priežiūros bendros tvarkos klausimu ir minėtomis temomis parengti bendrą ataskaitą. Pritariu, kad tai būtina siekiant užtikrinti visų rūšių investicinių įmonių darnios rizikos ribojimo sistemos plėtrą.

Nicolas Bay (ENF), par écrit. – La modification proposée par ce rapport permettrait aux négociants de matières premières de bénéficier d'une prolongation des dérogations aux exigences du règlement CRR dont l'application pourrait les contraindre à accroître considérablement leur montant de fonds propres obligatoires pour poursuivre leurs activités et, par conséquent, accroître leurs coûts. Pour éviter qu'une telle situation ne se produise, la Commission estime nécessaire de proroger les dérogations déjà prévues par le CRR.

La situation très fragile de notre système financier devrait inciter la Commission à réglementer ces activités, quitte à être trop prudente, plutôt qu'à demander 3 ans de délai supplémentaire, surtout en un domaine où les cours peuvent être aussi volatiles, et d'autant plus qu'elle aurait déjà dû agir à l'issue de la crise de 2008. J'ai donc voté contre ce rapport.

Hugues Bayet (S&D), *par écrit*. – Le CRR («règlement sur les exigences de fonds propres») dispense les négociants en matières premières («entreprises d'investissement dont l'activité principale consiste exclusivement à fournir des services d'investissement») des exigences en matière, respectivement, de grands risques et de fonds propres.

Cette dérogation expire le 31 décembre 2017. Une clause de caducité a été initialement introduite dans le CRR afin de laisser aux régulateurs le temps de définir un régime prudentiel adapté au profil de risque des négociants en matières premières.

La Commission a, donc, décidé d'entreprendre un réexamen sur un régime approprié pour les négociants en matières premières et la surveillance prudentielle des entreprises d'investissement en général.

Elle a en effet estimé qu'il était nécessaire de procéder ainsi pour garantir la mise au point d'un cadre prudentiel cohérent pour toutes les catégories d'entreprises d'investissement.

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. – Oggi ho votato a favore della relazione Loones sulle esenzioni per i negozianti per conto proprio di merci. Si tratta di un provvedimento di natura tecnica, che approva la proposta di regolamento presentata dalla Commissione di prorogare il regime di esenzioni previsto dal regolamento sui requisiti patrimoniali e dalla direttiva sui requisiti patrimoniali. Questi strumenti legislativi prevedono, infatti, un'esenzione sino al 31 dicembre 2017. La Commissione ha avviato, servendosi della consulenza dell'Autorità bancaria europea e dell'Autorità europea degli strumenti finanziari e dei mercati, la procedura per creare un coerente quadro prudenziale per tutti i tipi di imprese di investimento, ma sembra improbabile che la nuova normativa possa essere applicata prima dello scadere della clausola di durata massima. Stante questo contesto, per evitare danni ai soggetti considerati, il Parlamento ha deciso di approvare la proposta di prorogare il regime di esenzioni per il tempo necessario a preparare, adottare e applicare la nuova legislazione.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL), *por escrito*. – Nos hemos abstenido en este voto, con el que se prorroga exención de distribuidores de mercancías en lo que respecta lo requerimientos de capital. La Comisión está elaborando una nueva propuesta que no está aún lista. Consideramos que en este contexto no es conveniente eliminar la exención de manera automática. Sin embargo no hemos querido votar a favor ya que nos oponemos a la directiva marco de requerimientos de capitales.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *por escrito*. – Creo que esta prórroga en el régimen jurídico que se aplica a las empresas que operan en el mercado de materias primas es necesario para no crear inseguridad jurídica en un ámbito que debe someterse a revisión. Pero este proceso, complejo, requiere de un tiempo que legalmente no tenemos. Por eso este informe aporta tiempo y seguro que serenidad y posibilidades para renovar este marco con todas las garantías legales y técnicas sin poner en riesgo la actividad de estos operadores. Por estas razones he apoyado este informe.

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – Ce rapport sur les exemptions pour les négociants en matières première doit leur permettre de bénéficier d'une prolongation jusqu'au 31/12/2020 des dérogations aux exigences du règlement CRR en matière de grands risques et de fonds propres.

En effet, le cadre actuel pour les entreprises d'investissements l'objet d'un réexamen en cours. Or, je ne pense pas qu'une législation issue de ce processus aboutira avant l'expiration des dérogations en vigueur soit au 31/12/2017.

Cela pourrait contraindre les négociants en matières premières à augmenter considérablement leur montant de fonds propres obligatoires pour poursuivre leurs activités et pourrait, par conséquent, accroître les coûts liés à l'exercice de ces activités. La Commission estime nécessaire donc de proroger les dérogations déjà prévues par le CRR or l'article 498 du CRR voulait que la Commission présente un rapport au Parlement sur les régimes prudentiels appliqués aux négociants en matières premières le 31 décembre 2015 «au plus tard».

Or ces sociétés représentent un risque important pour les marchés des matières premières (dû à l'utilisation de produits dérivés) et je pense qu'il ne faut donc pas laisser de délai alors que ce travail aurait dû être réaliser bien avant. J'ai donc voté contre.

Mara Bizzotto (ENF), *per iscritto*. – La relazione oggetto di voto presenta alcuni passaggi poco chiari che non condivido totalmente, ho quindi deciso di esprimermi con un'astensione.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – Los requisitos establecidos en el Reglamento (UE) n.º 575/2013 y en la Directiva 2013/36/UE son de aplicación tanto a las entidades de crédito como a las empresas de inversión. No obstante, en los artículos 493 y 498 del reglamento, se eximía a los operadores en materias primas de los requisitos relativos a las grandes exposiciones y de los requisitos de fondos propios, respectivamente.

Mediante la resolución actual, que he apoyado, se mantiene la exención a los operadores en materias primas de los requisitos de capital aplicables a entidades financieras, en tanto en cuanto se prepara una regulación específica para este sector.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – Balsavau dėl šio pranešimo, kuriame aptariamos išimties prekyautojams biržos prekėmis. Kapitalo reikalavimų reglamente ir Kapitalo reikalavimų direktyvoje yra nustatyti reikalavimai taikomi tiek kredito įstaigoms, tiek investicinėms įmonėms. Investicinėms įmonėms taikoma rizikos ribojimo tvarka grindžiama kredito įstaigoms taikoma tvarka, pritaikyta kaip investicinių paslaugų, kurias jos teikia, funkcija.

Komisija nusprendė atlikti bendrą peržiūrą tinkamos prekyautojų biržos prekėmis tvarkos klausimu, taip pat rizikos ribojimu pagrįstos investicinių įmonių priežiūros bendros tvarkos klausimu (toliau – investicinių įmonių peržiūra) ir minėtomis temomis parengti bendrą ataskaitą. Manoma, kad tai būtina siekiant užtikrinti visų rūšių investicinių įmonių darnios rizikos ribojimo sistemos plėtrą. Investicinių įmonių peržiūra jau prasidėjo: Komisija paprašė Europos bankininkystės institucijos (EBI) ir Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos (ESMA) šiuo klausimu pateikti techninių patarimų. Tačiau investicinių įmonių peržiūra yra sudėtingas projektas, kuris nebus baigtas iki šių metų pabaigos. Todėl mažai tikėtina, kad pasibaigus šiai peržiūrai iki dabartinių išimčių galiojimo pabaigos, t. y. iki 2017 m. pabaigos, bus parengti, priimti ir pradėti taikyti kokie nors teisės aktai. Tai reikštų, kad prekyautojams biržos prekėmis būtų daromas toks poveikis: jei pasibaigus investicinių įmonių peržiūrai iki to laiko nebūtų nustatyta jokia konkreti riziką ribojanti sistema, nuo 2018 m. sausio 1 d. jiems būtų taikomi visi aukščiau minėtų reglamento ir direktyvos reikalavimai.

Andrea Bocskor (PPE), *írásban*. – A gazdasági és pénzügyi válságok megelőzése érdekében rendkívül fontosnak tartom az áru- és tőkepiac átlátható, következetes szabályozását, ezért szavazatommal támogattam a jelentés elfogadását.

Franc Bogovič (PPE), *pisno*. – Podprl sem predlog uredbe, ki ureja izjeme za trgovce z blagom. Izraz „trgovce z blagom“ obsega širok spekter akterjev na trgih z energijo in primarnimi proizvodi. Zahteve, ki jih določata uredba o kapitalskih zahtevah in direktiva o kapitalskih zahtevah, se uporabljajo tako za kreditne institucije kot tudi za investicijska podjetja.

Uredba o kapitalskih zahtevah trgovce z blagom, ki se ukvarjajo z zagotavljanjem investicijskih storitev ali izvajanje dejavnosti v zvezi s finančnimi instrumenti, izvzema iz zahtev glede velikih izpostavljenosti oziroma kapitalskih zahtev. Ker obe izjemi prenehata veljati konec leta 2017, se je Komisija odločila za izvedbo enega pregleda pravne ureditve za trgovce z blagom in bonitetni nadzor investicijskih podjetij na splošno, ki bo zagotovil razvoj usklajenega bonitetnega okvirja za vse vrste investicijskih podjetij.

V primeru, da do konca l. 2017 ne bo vzpostavljen poseben bonitetni okvir, ki bi lahko nastal na podlagi pregleda investicijskih podjetij, bodo za trgovce z blagom z začetkom leta 2018 veljale vse zahteve iz uredbe o kapitalskih zahtevah in direktive o kapitalskih zahtevah.

Marie-Christine Boutonnet (ENF), *par écrit*. – Il s'agit ici de prolonger jusqu'au 31 décembre 2020, sans les actualiser, les dérogations dont les négociants en matières premières bénéficient dans le cadre prudentiel défini par le CRR et la directive 2013/36/CE sur les exigences de fonds propres.

En fait, selon l'article 498 du CRR, la Commission devait présenter au Parlement un rapport sur ces dérogations avant fin 2015 ce qui n'a pas été fait.

Compte tenu de l'extrême volatilité des marchés de matières premières il me parait plus sage de réglementer au plus vite ces activités afin d'éviter le risque d'une crise financière de grande ampleur.

Je ne suis donc pas favorable à un report de ces dérogations en l'état jusque fin 2020, et j'ai voté contre ce texte.

Mercedes Bresso (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore di questo documento perché ritengo che, per evitare choc importanti per il settore dei negozianti per conto proprio di merci, derivanti dalla situazione d'incertezza del diritto dovuta alla scadenza del CRR, sia opportuno prorogare le esenzioni previste da quest'ultimo.

Renata Briano (S&D), *per iscritto*. – Affinare il quadro legislativo per il commercio di materie prime ed energia è un processo lungo, che richiede impegno, grandi competenze oltre ad accuratezza di azione. Il presente atto parlamentare permette di compiere un altro passo nel percorso di tutela dell'imprenditorialità europea e in vista del necessario riesame delle disposizioni vigenti in merito a un regime appropriato per i negozianti per conto proprio di merci e per la vigilanza prudenziale delle imprese di investimento in genere, volta a raggiungere un equilibrio accettabile fra sostenibilità ed equità del settore e l'effettiva praticabilità dell'azione imprenditoriale da parte dei cittadini.

Steeve Briois (ENF), *par écrit*. – Ce rapport propose de prolonger jusqu'au 31 décembre 2020 les dérogations au règlement CRR (Capital Requirement Regulation) dont profitent les négociants en matières premières. Ces dérogations évitent de contraindre ces sociétés d'investissement à augmenter leurs fonds propres, comme c'est le cas pour d'autres investisseurs institutionnels.

J'ai voté contre ce rapport. D'une part, il est tout à fait aberrant que ces sociétés puissent bénéficier d'une indulgence de la part des autorités européennes en matière de réglementation. D'autre part, cette flexibilité qui leur est accordée, fragilise les acteurs qui opèrent sur les marchés financiers et pourrait donc à nouveau déstabiliser le secteur bancaire en Europe. La Commission n'a visiblement rien retenu de la crise financière de 2008.

Daniel Buda (PPE), *în scris*. – Ținând cont de Regulamentul UE nr. 575/2013 și de Directiva 2013/36/UE, directivele sunt aplicate atât instituțiilor de credit, dar în același timp și societăților de investiții. În același timp, articolul 493 alineatul (1) din CRR vine în sprijinul comercianților de mărfuri și le acordă acestora o derogare de la respectarea acelor cerințe cu privire la expunerile mari și a cerințelor de fonduri proprii.

Începând din anul 2017, cele două derogări vor expira, iar inițial această clauză de limitare în timp a fost inclusă în CRR pentru a le oferi autorităților de reglementare timpul necesar pentru a stabili acea reglementare prudenzială adaptată la profilul de risc al comercianților de mărfuri.

Am dat un vot favorabil raportului privind derogările prevăzute pentru comercianții de mărfuri deoarece consider că este necesar să acordăm un sprijin tuturor comercianților de mărfuri pentru ca aceștia să dea un mai bun randament, randament favorabil atât statelor membre, cât și Uniunii Europene.

Gianluca Buonanno (ENF), *per iscritto*. – Il regolamento sui requisiti patrimoniali (CRR) e la direttiva sui requisiti patrimoniali (CRD) esentano, fino al dicembre 2017, i negozianti per conto proprio di merci rispettivamente dai requisiti in materia di grandi esposizioni e dai requisiti in materia di fondi proprii. Il termine «negoziatore per conto proprio di merci» copre un ampio spettro di attori sui mercati dell'energia e delle merci: alcuni trattano esclusivamente contratti derivati su merci e assomigliano a imprese di investimento in termini di funzioni e di rischi, mentre per altri lo scambio di derivati su merci costituisce semplicemente un'attività accessoria rispetto alla produzione di merci. La Commissione ha deciso di fare un unico riesame in merito a un regime appropriato per i negozianti per conto proprio di merci e per la vigilanza prudenziale delle imprese di investimento in genere e la proroga che viene proposta dovrebbe prendere in considerazione il tempo necessario per concludere il riesame delle imprese di investimento e per preparare, adottare e applicare la legislazione che eventualmente scaturisca da tale riesame. Voto di astensione.

Nicola Caputo (S&D), *per iscritto*. – Oggi ho votato a favore della proposta di modifica del regolamento che riguarda i requisiti patrimoniali per gli enti creditizi e per le imprese di investimento (CCR). La modifica concerne le esenzioni per i negozianti per conto proprio di merci dai requisiti in materia di grandi esposizioni e dai requisiti in materia di fondi proprii. Entrambe le esenzioni scadevano il 31 dicembre 2017. Questa «clausola di durata massima» era stata inserita in origine nel CRR per lasciare alle autorità di regolamentazione il tempo necessario per stabilire una regolamentazione prudenziale adeguata al profilo di rischio dei negozianti per conto proprio di merci. Il riesame della Commissione in merito a un regime appropriato per i negozianti per conto proprio di merci non sarà ultimato prima della fine di quest'anno e ciò rende estremamente improbabile che qualsiasi normativa possa essere applicata prima della scadenza delle attuali esenzioni. Al fine di evitare che negozianti per conto proprio di merci siano soggetti a tutti i requisiti previsti dal CRR senza che sia stata presa una decisione consapevole sul regime effettivamente più appropriato, ho votato a favore di una proroga delle suddette esenzioni.

Matt Carthy (GUE/NGL), in writing. – This proposed regulation aimed to extend an exemption for commodity dealers from large exposures requirements and own funds requirements contained within the current Capital Requirements Regulation from the end of 2017 to the end of 2020.

While I support strong regulation of investment firms, I believe a review into regulation of these firms should be completed before MEPs decide whether commodity dealers should be exempt from any requirements, which is why I abstained on the report.

Sinn Féin is opposed to several aspects of the Capital Requirements Regulation and we would likely oppose the exemption from these requirements for commodity dealers on the basis that they are often large investment firms that engage in high-risk investment practices.

However, I did not vote against the proposal because the Commission is carrying out a review that will include both general investment firms and commodity dealers to determine what regulation is most appropriate to deal with the risk profile of both. The review will not be completed before the current sunset clause in the CRR will expire at the end of 2017, so I prefer not to vote on whether or not to continue the exemption until the review is completed.

James Carver (EFDD), in writing. – EU financial services regulators have had three years to write rules to calculate how much capital commodity dealers should keep in reserve under the Capital Requirements Directive, the Commission is asking for another four years. If the rules are so complicated that they take seven years to write, they will be unworkable. Accordingly UKIP is against.

David Casa (PPE), in writing. – I voted in favour of this report to extend the existing exemptions for commodity dealers as set out in the Capital Requirements Regulation. It will be better to extend these until a review of the framework applicable to investment firms is prepared, adopted and applied.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), per iscritto. – Ho votato a sfavore della proposta di estendere oltre il 32 dicembre 2017 le esenzioni per i requisiti patrimoniali dei negozianti per proprio conto di merci. Anzitutto, ho ritenuto ingiusta la scelta di utilizzare una procedura semplificata sul rapporto in oggetto, la quale ha quindi escluso la possibilità di presentare emendamenti in commissione ECON. Inoltre, non sono d'accordo a concedere ulteriori esenzioni ai negozianti che si comportano sui mercati come vere e proprie imprese di investimento e che pertanto andrebbero trattati come tali.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), γραπτώς. – Στηρίζουμε την έκδοση, καθώς κρίνουμε απαραίτητη την επανεξέταση όσον αφορά ένα κατάλληλο καθεστώς για τους διαπραγματευτές βασικών εμπορευμάτων, καθώς και για την προληπτική εποπτεία των επιχειρήσεων επενδύσεων. Αυτό κρίνεται αναγκαίο προκειμένου να διασφαλιστεί η διαμόρφωση ενός συνεκτικού πλαισίου προληπτικής εποπτείας για όλα τα είδη επιχειρήσεων επενδύσεων

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL), γραπτώς. – Ψηφίσαμε σήμερα για την έκδοση σχετικά με την πρόταση τροποποίησης του κανονισμού αριθ. 575/2013 όσον αφορά τις απαλλαγές για διαπραγματευτές βασικών εμπορευμάτων. Καθώς η έκδοση αυτή δεν καλύπτει το σύνολο των προβληματισμών που υπάρχουν ως προς την τροποποίηση του κανονισμού, θεωρώ πως πρέπει να υποστεί αλλαγές και για αυτόν τον λόγο αποφάσισα να απέχω από τη ψηφοφορία.

Alberto Cirio (PPE), per iscritto. – Con questo documento il parlamento ha richiesto un riesame unico sia per i negozianti di materie prime e sia per la vigilanza prudenziale delle imprese di investimento, al fine di verificare al meglio l'efficacia normativa dei regolamenti e delle direttive europee rilasciate in questa materia. Penso sia fondamentale attuare questo tipo di procedure di controllo e ritengo inoltre, soprattutto in ambiti così delicati, che sia necessario attuarle con le dovute precauzioni e nel rispetto dei tempi necessari, ecco il perché della previsione di una proroga così ampia. È basilare infatti che si abbia un quadro prudenziale specifico in questa materia e ritengo che tale relazione risponda efficacemente a questa esigenza, sono queste le ragioni del mio voto a favore.

Deirdre Clune (PPE), in writing. – The term 'commodity dealer' covers a wide spectrum of actors in energy and commodity markets: some trade exclusively in commodity derivative contracts and resemble investment firms in terms of functions and risks, whereas others trade commodity derivatives purely as an ancillary activity to commodities production. The requirements laid down in Regulation (EU) No 575/2013 (the 'Capital Requirements Regulation' or 'CRR') and in Directive 2013/36/EU (the 'Capital Requirements Directive' or 'CRD') apply to both credit institutions and investment firms. The prudential regime applicable to investment firms is derived from that imposed on credit institutions, adapted as a function of the investment services that they provide.

Birgit Collin-Langen (PPE), *schriftlich*. – Ich habe für den Bericht gestimmt, denn ich halte die Verlängerung der Ausnahmeregelung der Eigenmittelverordnung für sinnvoll. Weder die Anforderungen der Eigenmittelverordnung noch die der Eigenmittelrichtlinie sind auf Warenhändler ausgerichtet. Dementsprechend begrüße ich den Vorschlag der Kommission, hier gesondert aktiv zu werden. Bei der Verlängerung sollte berücksichtigt werden, wie viel Zeit es in Anspruch nehmen wird, die Wertpapierrechtsüberprüfung zum Abschluss zu bringen, einen etwaigen Gesetzgebungsvorschlag zu verabschieden und ausreichend Zeit für die Umsetzung bis zur zwingenden Anwendung vorzusehen.

Jane Collins and Mike Hookem (EFDD), *in writing*. — EU financial services regulators have had three years to write rules to calculate how much capital commodity dealers should keep in reserve under the Capital Requirements Directive, the Commission is asking for another four years. If the rules are so complicated that they take seven years to write, they will be unworkable. Accordingly UKIP is against.

Lara Comi (PPE), *per iscritto*. – Ho espresso il mio voto a favore della proposta di regolamento per la proroga dell'esenzione per i negozianti per conto proprio di merci per evitare che nel breve periodo tale categoria non operi in un contesto normativo instabile. Infatti l'applicazione dei requisiti in materia di grandi esposizioni e in materia di fondi propri ai negozianti per conto proprio di merci non dovrebbe derivare dalla mera scadenza dell'esenzione, ma piuttosto da una decisione accuratamente motivata. È pertanto opportuno lasciare alle autorità di regolamentazione il tempo necessario per stabilire una regolamentazione prudenziale adeguata al profilo di rischio dei negozianti per conto proprio di merci.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL), *por escrito*. — No he podido votar a favor del presente informe porque la Comisión está retrasando más de lo necesario el desarrollo de reglas específica para este tipo de importadores en la UE. El informe extiende la prórroga desarrollada por la Comisión Europea para estos importadores en la aplicación de las disposiciones de la regulación de los requerimientos de capital. Esta regulación carece de las disposiciones específicas que deberían aplicarse a los operadores de materias primas y su aplicación directa podría afectar a numerosas importaciones necesarias, pero con esta prórroga propuesta por la Comisión este tipo de agentes económicos están quedando en un limbo jurídico que puede permitir prácticas muy peligrosas, tanto en el ámbito ambiental como el financiero. Es por todo esto por lo que no hemos podido votar a favor del presente informe.

Andi Cristea (S&D), *în scris*. – Cerințele stabilite în Regulamentul privind cerințele de capital, precum și în Directiva privind cerințele de capital se aplică atât instituțiilor de credit, cât și societăților de investiții. Regimul aplicabil societăților de investiții este derivat din regimul impus instituțiilor de credit, fiind adaptat în funcție de serviciile de investiții pe care le furnizează. Am votat pentru dezvoltarea unui cadru prudencial coerent pentru toate tipurile de societăți de investiții.

Edward Czesak (ECR), *na piśmie*. – Rozporządzenie w sprawie wymogów kapitałowych (CRR) zwalnia obecnie podmioty prowadzące handel towarami z wymogów w zakresie dużych ekspozycji i z wymogów w zakresie funduszy własnych. Oba zwolnienia wygasają z dniem 31 grudnia 2017 r. Data ta została pierwotnie zawarta w rozporządzeniu CRR, aby dać Komisji czas na przeprowadzenie przeglądu systemu nadzoru ostrożnościowego, mającego zastosowanie do podmiotów prowadzących handel towarami i firm inwestycyjnych, do końca 2015 roku.

Przegląd, o którym mowa, jest nadal w toku. Jego wyniki będą podstawą do ustalenia właściwego podejścia ostrożnościowego do podmiotów prowadzących handel towarami. Celem omawianego wniosku jest rozszerzenie obecnego systemu traktowania tychże podmiotów. W ten sposób unikniemy sytuacji, w której w 2018 r. kupcy towarów będą musieli czasowo spełniać wszystkie wymogi rozporządzenia CRR, zanim zostaną wprowadzone wymogi dopasowane do ich profilu ryzyka. Zgadzam się z wnioskiem Komisji, dlatego zgłosiłem za.

Daniel Dalton (ECR), *in writing*. – I was content to support this report which extends the exemptions for commodity dealers from the Capital Requirements Regulation until the end of 2020. This is a logical decision in light of the ongoing review, ensuring commodity dealers will not have to comply with two different sets of regulations in a short period of time.

Michel Dantin (PPE), *par écrit*. – Ce rapport législatif vise à simplifier le système de contrôles, en mettant en œuvre un examen unique sur un régime approprié pour les négociants de matières premières. Soutenant ces objectifs, j'ai voté en faveur du rapport.

Mireille D'Ornano (ENF), *par écrit*. – Ce texte vise à permettre aux négociants en matières premières de bénéficier d'une prolongation jusqu'au 31 décembre 2020 des dérogations aux exigences du règlement CRR (Capital Requirements Regulation) en matière de grands risques et de fonds propres, afin d'éviter l'explosion des coûts liés à l'exercice de ces activités. Néanmoins, l'article 498 du CRR exigeait de la Commission, avant le 31 décembre 2015, un rapport au Parlement sur les régimes prudentiels appliqués à ces négociants.

Ces sociétés représentent en effet un risque important pour les marchés de matières premières, notamment à cause de l'utilisation massive de produits dérivés et de la volatilité afférente qui peut faire varier des cours de manière excessive. Il n'est pas souhaitable de laisser la Commission gérer ce qui aurait dû être réalisé avant la crise financière de 2008. Défendant la prudence et un encadrement du système financier, j'ai voté contre cette demande de 3 ans de délai supplémentaire.

Ангел Джамбазки (ECR), *в писмена форма*. – Не може да накараме един или друг отрасъл да се подчинява на даден регламент или директива преди да е минала проверката на този отрасъл. Да, наистина трябва да накараме инвестиционните посредници да се подчинят на нашето законодателство, но едва след като проверката приключи. Наистина може би 31 декември 2020 г. е доста далече, но по-добре проверката да бъде направена добре и времето да не притиска проверяващите, за да могат те да си свършат работата, както трябва.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), *γραπτώς*. – Καταψήφισα την έκδοση καθώς δι' αυτής επιδιώκεται η παράταση των απαλλαγών από τις απαιτήσεις μεγάλων χρηματοδοτικών ανοιγμάτων και από τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων σε περιπτώσεις διαπραγματευτών βασικών εμπορευμάτων (= επιχειρήσεις επενδύσεων, η βασική επιχειρηματική δραστηριότητα των οποίων αφορά αποκλειστικά την παροχή επενδυτικών υπηρεσιών ή τα χρηματοπιστωτικά μέσα). Με τις απαλλαγές αυτές παρατείνεται η αβεβαιότητα και δίδεται επιπλέον απροσδιόριστο χρονικό περιθώριο στην Επιτροπή να καθορίσει την αμέσου ανάγκης κανονιστική ρύθμιση προληπτικής εποπτείας για τις επιχειρήσεις αυτές.

José Manuel Fernandes (PPE), *por escrito*. – O regime prudencial aplicável às empresas de investimento inspira-se no imposto às instituições de crédito, adaptado em função dos serviços de investimento que oferecem, e isenta os operadores especializados na negociação de mercadorias dos requisitos relativos aos grandes riscos e dos requisitos de fundos próprios, respetivamente. Ambas as isenções expiram em 31 de dezembro de 2017.

No entanto, a análise sobre as empresas de investimento é um projeto complexo, que não estará concluído até ao final do corrente ano. Por isso, a prorrogação deve ter em consideração o tempo que será necessário para concluir a análise sobre as empresas de investimento e para elaborar, adotar e aplicar qualquer legislação que possa resultar da referida análise.

Edouard Ferrand (ENF), *par écrit*. – Vote contre: préjudiciable pour la stabilité financière de nos économies de laisser de la marge à la Commission pour réaliser un travail qui aurait dû être fait bien avant la crise financière de 2008.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – O regulamento em causa aplica-se às instituições de crédito e às empresas de investimento, integrando o enquadramento jurídico que rege o acesso à atividade, o quadro de supervisão e as regras prudenciais aplicáveis às instituições de crédito e às empresas de investimento.

Esta proposta tem como objetivo prorrogar as atuais isenções concedidas aos operadores especializados na negociação de mercadorias dos requisitos relativos aos grandes riscos e dos requisitos de fundos próprios.

São objetivos deste regulamento: prevenir e reduzir os riscos sistémicos e macroprudenciais, incentivar as atividades bancárias economicamente úteis que sirvam o interesse geral e desincentivar a especulação financeira insustentável sem real valor acrescentado.

O regulamento afirma que «A liberalização dos mercados do gás e da eletricidade constitui um objetivo que assume uma importância tanto económica como política (...). Assim sendo, os requisitos de fundos próprios e outras regras prudenciais a aplicar a empresas que operam nestes mercados deverão ser proporcionados e não interferir indevidamente na realização do objetivo da liberalização».

Fomos muito críticos relativamente a este pacote, nomeadamente quanto à sua insuficiência e perversidade – todo o conteúdo da reforma regulatória levada a cabo pela UE foi determinado pelo próprio capital financeiro. O «regulado» determinou com que linhas se ia coser a «regulação» que lhe ia ser aplicada.

Votámos contra.

Raffaele Fitto (ECR), *per iscritto*. – Ho deciso di votare a favore della relazione, in quanto, condivido la necessità di prorogare le esenzioni previste dal CRR per la categoria dei negozianti per conto proprio di merci. Ritengo, infatti, che qualora ciò non avvenisse, gli stessi sarebbero soggetti a tutti i requisiti previsti dalla normativa CRR e da quella CRD, in materia di fondi propri e di grandi esposizioni. Si passerebbe, dunque, pur in assenza di una preventiva ed attenta valutazione, dall'attuale regime che li vede esenti dai requisiti in materia di fondi propri e di grandi esposizioni, ad un regime temporaneo che li vedrebbe costretti a rispettare tutti i requisiti previsti dal CRR e dalla CRD. Inoltre, pur supponendo che dal riesame delle imprese d'investimento scaturisca un quadro prudenziale su misura per i negozianti per conto proprio di merci, questi ultimi sarebbero privati di una normativa stabile.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *písomne*. – Platnosť dvoch platných výnimiek pre obchodníkov s komoditami končí 31. decembra 2017. Obchodníci s komoditami preto na konci roka 2017 prídu o stabilný regulačný rámec. Je preto dôležité, aby sme predĺžili platnosť súčasne platných výnimiek. Pri tomto predĺžení by sa mal zohľadniť čas, ktorý bude potrebný na dokončenie preskúmania investičných spoločností, a mali by sa vypracovať, prijať a uplatňovať akékoľvek právne predpisy, ktoré môžu vyplývať z tohto preskúmania.

Lorenzo Fontana (ENF), *per iscritto*. – Mi astengo dalla relazione in quanto la proroga proposta dovrebbe prendere in considerazione il tempo necessario per concludere il riesame delle imprese di investimento e per preparare l'eventuale relativa legislazione.

Λάμπρος Φουντούλης (NI), *γραπτώς*. – Καταψηφίζω την παρούσα έκθεση καθώς δι αυτής επιδιώκεται η παράταση των απαλλαγών από τις απαιτήσεις μεγάλων χρηματοδοτικών ανοιγμάτων και από τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων σε περιπτώσεις διαπραγματευτών βασικών εμπορευμάτων από επιχειρήσεις επενδύσεων η βασική επιχειρηματική δραστηριότητα των οποίων αφορά αποκλειστικά την παροχή επενδυτικών υπηρεσιών ή τα χρηματοπιστωτικά μέσα. Με τις απαλλαγές αυτές παρατείνεται η αβεβαιότητα και δίδεται επιπλέον απροσδιόριστο χρονικό περιθώριο στην Επιτροπή να καθορίσει την αμέσου ανάγκης κανονιστική ρύθμιση προληπτικής εποπτείας για τις επιχειρήσεις αυτές.

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), *in writing*. – I support the proposed regulation that aims to extend the exemptions laid down in the CRR for commodity dealers from the large exposures and own funds requirements and, accordingly, amend Regulation 575/2013.

The prudential framework applicable to investment firms (including commodity dealers) laid down in the CRR and Directive 2013/36/EC (the Capital Requirements Directive) is currently under review. Because it is highly improbable that any legislation that may result from this review can be prepared, adopted and applied before the current exemptions expire (31 December 2017), in order to continue their activities they might be forced to increase the amount of own funds needed to perform their activities.

Therefore I welcome the Commission's proposal to extend the existing exemptions laid down in the CRR and to take into account the amount of time that will be necessary to conclude the investment firms' review and to prepare, adopt and apply any legislation that may result from that review.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE), *írásban*. – Támogattam a jelentést, és gratulálok Loones úrnak. A tőkekövetelmény-rendelet (CRR – 575/2013/EU) és a tőkekövetelmény-irányelv (CRD – 2013/36/EU) előírásai egyaránt vonatkoznak a hitelintézetekre és a befektetési vállalkozásokra is. A befektetési vállalkozásokra vonatkozó tőkekövetelmény-rendszer a hitelintézetekre vonatkozó rendszeren alapszik, annak a befektetési vállalkozások által nyújtott befektetési szolgáltatások figyelembevételével történik, és annak egy adaptált változata.

A rendelet mentesíti a nagykockázat-vállalásra, illetve a szavatolótőke-követelményekre vonatkozó rendelkezések alól az árutőzsdei kereskedőket. Azonban az „árutőzsdei kereskedő” fogalmát tisztázni kell: az energia- és árupiacokon működő gazdasági szereplők széles körét foglalja magában. A befektetési vállalkozásokra vonatkozó felülvizsgálat elengedhetetlen az átláthatóság érdekében, és szükséges lenne, hogy még a jelenlegi mentességek lejáratára (2017 vége) előtt elkészüljön az e felülvizsgálat eredményeként létrejövő esetleges jogi aktus. Amennyiben ez nem lehetséges, 2018. január 1-jétől teljes mértékben vonatkozni fognak a CRR/CRD követelményei.

Francesc Gambús (PPE), *por escrito*. – He votado a favor de este informe a la espera de un marco regulador definitivo, ya que no prorrogar las exenciones a los operadores de materias primas supondría que de momento y hasta la entrada en vigor del nuevo marco, los operadores de materias primas se verían sujetos a los requisitos estándares del RRC y la DRC.

Elena Gentile (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore della risoluzione legislativa del PE relativa alla proposta di regolamento del PE che riguarda le esenzioni per i negozianti in merci per conto proprio, con la quale il PE ha sostanzialmente accettato la proposta della CE di estendere l'iniziale esenzione prevista fino a tutto il 2017. Infatti, la clausola di durata massima dell'esenzione dal rispetto dei requisiti di capitale e in materia di grandi esposizioni era stata prevista nel regolamento sui requisiti di capitale per gli enti creditizi e le imprese di investimento (CRR), allo scopo di permettere ai negozianti in conto proprio di merci di operare, e per lasciare alle autorità di regolamentazione il tempo di necessario per stabilire una regolamentazione adeguata, sotto il profilo prudenziale e quindi dei requisiti di capitale. Con l'estensione temporale dell'esenzione, la Commissione intende mantenere lo status quo fino a quando non avrà ultimato il riesame e elaborato una nuova normativa, al fine di evitare che i negozianti in conto proprio di merci siano assoggettati, in assenza di una valutazione consapevole, a tutte le misure prudenziali previste dalla CRR e dalla direttiva CRD e, quindi, verificare se i requisiti in materia prudenziale previsti vadano bene anche per questa specifica categoria

Arne Gericke (ECR), *schriftlich*. – Ich habe – der Linie meiner EKR-Fraktion folgend – für den Bericht „Ausnahmen für Warenhändler“ gestimmt, da er in Bezug auf die vorgeschlagene Verordnung der EU-Kommission auf Missstände hinweist und bessere Lösungsvorschläge zur Kontrolle der Wertpapierfirmen annimmt.

Jens Gieseke (PPE), *schriftlich*. – Warenhändler sind von der Eigenmittelverordnung ausgenommen. Eine Umstellung auf die bestehende Verordnung innerhalb kürzester Zeit erscheint nicht sinnvoll. Deshalb ist es wichtig, eine geeignete Regelung für Warenhändler aufzustellen und diese für die Aufsicht über Wertpapierfirmen allgemein einer gemeinsamen Prüfung zu unterziehen. Dies stellt einen kohärenten Aufsichtsrahmen für alle Arten von Wertpapierfirmen sicher.

Neena Gill (S&D), *in writing*. – Along with S&D colleagues, I voted in favour of extending the exemption for commodity dealers, because they have specific needs which cannot be met if they are treated as if they were banks or other investment firms. This extension gives regulators the time they need to set up a prudential regime which works for commodity dealers.

Bruno Gollnisch (NI), *par écrit*. – J'ai voté contre le rapport Loones sur les dérogations applicables aux négociants en matières premières concernant les exigences de fonds propres. De façon en quelque sorte symbolique. Je considère en effet qu'il faut absolument soumettre ces acteurs économiques à des règles prudentielles, de préférence adaptées à leurs situations spécifiques, surtout si l'essentiel de leurs activités porte sur la négociation de contrats dérivés sur matières premières.

Les dérogations dont ils bénéficient aujourd'hui arrivent à échéance en décembre 2017. Elles sont prévues dans une réglementation, le CRR et le CRD4 pour parler en jargon européen, qui date de 2013. La Commission avait donc tout le temps pour présenter ses propositions. On ne peut même pas invoquer pour justifier ce retard le renouvellement de la composition de la Commission en 2014, puisque le processus débute par une consultation technique de deux autorités européennes de surveillance financière.

Celle-ci n'a pourtant commencé qu'en 2015 ce qui rend impossible, compte tenu de la longueur du processus législatif européen, l'adoption d'une quelconque réglementation en temps et heure, et motive la demande de prolongation de la période de dérogation. Mon vote sanctionne le manque de prévision de la Commission, et pas autre chose.

Tania González Peñas (GUE/NGL), *por escrito*. – Nos hemos abstenido en este voto, con el que se prorroga exención de distribuidores de mercancías en lo que respecta lo requerimientos de capital. La Comisión está elaborando una nueva propuesta que no está aún lista. Consideramos que en este contexto no es conveniente eliminar la exención de manera automática. Sin embargo no hemos querido votar a favor ya que nos oponemos a la directiva marco de requerimientos de capitales.

Theresa Griffin (S&D), *in writing*. – The fourth Capital Requirements Directive (CRD IV) and the Capital Requirements Regulation (CRR) introduced new rules governing banks and investment firms. I voted in favour of extending the exemption for commodity dealers, because they have specific needs which cannot be met if they are treated as if they were banks or other investment firms. This extension gives regulators the time they need to set up a prudential regime which works for commodity dealers.

Antanas Guoga (ALDE), *in writing*. – I voted in favour. It is highly improbable that any legislation that may result from this review can be prepared, adopted and applied before the current exemptions expire. To prevent this situation arising, the Commission decided to extend the existing exemptions until 31 December 2020 or the date of entry into force of any amendments, whichever is the earlier.

Sergio Gutiérrez Prieto (S&D), *por escrito*. — He votado aprobar eximir a aquellos agentes que operan en el mercado de materias primas de los requisitos de capital aplicables a entidades financieras, en tanto en cuanto se prepara una regulación específica para este sector.

Marian Harkin (ALDE), *in writing*. – I voted to support this proposal to extend the sunset clauses to allow for a fully analysed prudential framework to be put in place for commodity dealers. If the sunset clauses elapsed without setting in place a proper prudential framework for commodity dealers they would become subject to the full requirements of CRR/CRD starting from 1 January 2018. This could force them to significantly increase the amount of own funds that they need to have in order to continue their activities and could therefore increase the related costs of performing those activities. This proposal extends the existing exemptions in CRR to allow for the completion of the report followed by the creation of a tailored framework for these firms.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan*. – Glasao sam za nacrt zakonodavne rezolucije Europskog parlamenta o prijedlogu uredbe Parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu izuzeća za trgovce robom jer se time usvaja prijedlog Komisije kojime se produljuju postojeća izuzeća do 31. prosinca 2020. Sadašnji način postupanja oslobađa trgovce robom od zahtjeva za velike izloženosti i od kapitalnih zahtjeva, te je stoga ključno izbjeći privremeni način postupanja koji bi uveo pune zahtjeve iz uredbe i direktive o kapitalnim zahtjevima. Svakako smatram da produženje treba uzeti u obzir realnu i nužnu količinu vremena koja je potrebna kako bi se provela revizija, te nastavno tome podržavam ovo izvješće.

Jean-François Jalkh (ENF), *par écrit*. – Il me paraît préjudiciable pour la stabilité financière de nos économies de laisser de la marge à la Commission pour réaliser un travail qui aurait dû être fait bien avant la crise financière de 2008. J'ai alors voté contre le texte.

Diane James (EFDD), *in writing*. — EU financial services regulators have had three years to write rules to calculate how much capital commodity dealers should keep in reserve under the Capital Requirements Directive, the Commission is asking for another four years. If the rules are so complicated that they take seven years to write, they will be unworkable. Accordingly UKIP is against.

Philippe Juvin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport qui vise à proroger, jusqu'au 31 décembre 2020, les dérogations aux exigences du règlement CRR en matière de grands risques et de fonds propres dont bénéficient les négociants en matières premières, en attendant le réexamen prochain de la législation.

Barbara Kappel (ENF), *schriftlich*. – Rohstoffhändler sind von den Vorschriften in Bezug auf Großkredite und den Eigenmittelanforderungen von Wertpapierfirmen ausgenommen, da die Kapitalabdeckung durch die gehandelten Wirtschaftsgüter bereits vorhanden ist. Diese Ausnahmen gelten bis zum 31. Dezember 2017. Die Kommission hätte bis Ende 2015 einen Bericht über eine angemessene Regelung dieser Situation erstellen sollen, doch ist die eingeleitete Überprüfung bis zum jetzigen Zeitpunkt nicht abgeschlossen. Um Rohstoffhändler von den Großkreditvorschriften und der damit verbundenen Erhöhung der Eigenmittelausstattung auch nach dem 31. Dezember 2017 auszunehmen und ihnen die Fortführung ihrer Geschäftstätigkeiten zu ermöglichen, stimme ich für die Verlängerung der Ausnahmeregelung.

Afzal Khan (S&D), *in writing*. – I voted in favour of extending the exemption for commodity dealers, because they have specific needs which cannot be met if they are treated as if they were banks or other investment firms. This extension gives regulators the time they need to set up a prudential regime which works for commodity dealers.

Στέλιος Κούλογλου (GUE/NGL), *γραφτώς*. – Η Επιτροπή αποφάσισε να προβεί σε ενιαία επανεξέταση για τη διαμόρφωση ενός κατάλληλου καθεστώτος για τους διαπραγματευτές βασικών εμπορευμάτων, οικονομικών δηλαδή παραγόντων που καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα διαπραγματευτικών ενεργειών στις αγορές ενέργειας και βασικών εμπορευμάτων. Λόγω της πολυπλοκότητας αυτής της επανεξέτασης και του χρόνου που απαιτείται έως τη σύνταξη ενός νέου κανονιστικού πλαισίου, είναι ορατή η πιθανότητα υπαγωγής τους στις πλήρεις απαιτήσεις μεγάλων χρηματοδοτικών ανοιγμάτων και ιδίων κεφαλαίων, όπως αυτές ορίζονται από τον «κανονισμό για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις» και από τις οποίες απαλλάσσονται μέχρι και το 2017. Ως εκ τούτου, η έκθεση προτείνει την παράταση των υφιστάμενων απαλλαγών. Συμφωνώ με την ανάγκη να συνταχθεί ένα ρυθμιστικό καθεστώς προσαρμοσμένο στο προφίλ αυτών των οικονομικών παραγόντων. Ωστόσο, αποφάσισα να απέχω, συμεριζόμενος και την άποψη της πολιτικής μου ομάδας ότι αυτή η παράταση θα νομιμοποιούσε εμμέσως το πλαίσιο προληπτικής εποπτείας των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων.

Giovanni La Via (PPE), *per iscritto*. — Il presente tema tratta delle esenzioni per i negozianti per conto proprio di merci. La Commissione ha proposto di effettuare un riesame unico sia per i negozianti per conto proprio di merci, sia per la vigilanza prudenziale delle imprese di investimento. Tale procedura di riesame, è molto complessa, al punto da non poter essere ultimata entro la fine dell'anno, e dunque, appare improbabile che qualsiasi normativa possa scaturire da questo procedimento in termini brevi. Considerato che tale ritardo comporterebbe alcuni effetti negativi, è stato ritenuto opportuno, per garantire lo sviluppo di un coerente quadro prudenziale per tutti i tipi di imprese di investimento, una proroga sulle esenzioni previste dal CRR al 2017. Analizzando dettagliatamente la proposta avallata, ritengo di esprimere voto favorevole.

Marine Le Pen (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre le rapport sur les exemptions pour les négociants en matières premières. La modification proposée permettrait aux négociants de matières premières de bénéficier d'une prolongation jusqu'au 31 décembre 2020 des dérogations aux exigences du règlement CRR en matière de grands risques et de fonds propres.

Ces sociétés représentent un risque important pour les marchés des matières premières, notamment par l'utilisation massive de produits dérivés qui peuvent entraîner une volatilité très importante et faire varier des cours sans raison fondamentale, tout en ayant des conséquences néfastes pour l'économie réelle. Il me paraît donc préjudiciable pour la stabilité financière de nos économies de laisser de la marge à la Commission pour réaliser un travail qui aurait dû être fait bien avant la crise financière de 2008.

Philippe Loiseau (ENF), *par écrit*. – Le CRR (règlement sur les exigences de fonds propres) est un règlement européen qui régit les fonds propres pour les entreprises d'investissement, incluant les négociants de matières premières. Ces derniers bénéficient d'une dérogation à ces exigences.

Partant de ce constat, un rapport a été demandé à la Commission pour qu'elle parvienne à trouver une solution et mettre fin à ce régime spécial. Cependant, cette demande n'a pas reçu de résultats. C'est pourquoi le texte propose d'accorder un nouveau délai de trois ans aux négociants en matières premières. J'ai voté contre.

Juan Fernando López Aguilar (S&D), *por escrito*. – He votado aprobar eximir a aquellos agentes que operan en el mercado de materias primas de los requisitos de capital aplicables a entidades financieras, en tanto en cuanto se prepara una regulación específica para este sector.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL), *por escrito*. – No he podido votar a favor del presente informe porque la Comisión está retrasando más de lo necesario el desarrollo de reglas específicas para este tipo de importadores en la UE. El informe extiende la prórroga desarrollada por la Comisión Europea para estos importadores en la aplicación de las disposiciones de la regulación de los requerimientos de capital. Esta regulación carece de las disposiciones específicas que deberían aplicarse a los operadores de materias primas y su aplicación directa podría afectar a numerosas importaciones necesarias, pero con esta prórroga propuesta por la Comisión este tipo de agentes económicos están quedando en un limbo jurídico que puede permitir prácticas muy peligrosas, tanto en el ámbito ambiental como el financiero. Es por todo esto por lo que no hemos podido votar a favor del presente informe.

Antonio López-Istúriz White (PPE), *por escrito*. – Cuando hablamos de «operador en materias primas» debemos saber que estamos haciendo alusión a un término general que abarca un amplio abanico de actores de los mercados de energía y de materias primas.

Por un lado, algunos operadores negocian exclusivamente con contratos de derivados sobre materias primas y son similares a las empresas de inversión. Por otro lado, nos encontramos con aquellos que negocian con derivados sobre materias primas como una simple actividad auxiliar de materias primas.

Uno de los grandes problemas que se plantea en este informe consiste en que los operadores en materias primas quedarían sujetos a los requisitos del RRC (Reglamento sobre Requisitos de Capital) y de la DRC (Directiva sobre los Requisitos de Capital) sin que exista una decisión deliberada que justifique que ese es el tratamiento más apropiado para los mismos.

Para evitar esta situación, es necesario que se prorroguen las exenciones establecidas en el RRC teniendo en cuenta la cantidad de tiempo que se necesitará para realizar una revisión de las empresas de inversión y poder aplicar la legislación más apropiada que resulte de dicha revisión.

Petr Mach (EFDD), *písemně*. – Hlasoval jsem pro. Považuji za prospěšné oddálení regulace obchodníků s komoditami, pokud jde o rezervní kapitál a kapitálovou přiměřenost.

Monica Macovei (ECR), *în scris*. – Regulamentul privind cerințele de capital implică principiul „cerința de fonduri proprii”, care impune instituțiilor de credit să dispună de rezerve de capital suficiente pentru a acoperi pierderile neașteptate. Cerințele de expuneri mari și fonduri proprii au fost dezvoltate pentru a limita pierderea maximă pe care o bancă o poate avea de suferit în caz de eșec brusc al entității creditate. Astfel, instituția de credit păstrează solvabilitatea. Și comerțanții de mărfuri ar fi obiectul acestei cerințe de la 1 ianuarie 2018. Însă Comisia trebuie să reexamineze cadrul privind societățile de investiții. Este necesar un cadru prudențial coerent pentru aceste societăți. Prin urmare, întrucât comerțanții de mărfuri fac parte din această categorie, sunt de acord cu prelungirea derogărilor prevăzute pentru aceștia, până la clarificarea cadrului legislativ.

Andrejs Mamikins (S&D), *rakstiski*. – Grozītājā Regulā (ES) Nr. 575/2013 (t.s. Kapitāla prasību regula) noteiktās prasības attiecas gan uz kredītiestādēm, gan uz ieguldījumu brokeru sabiedrībām. Atbilstoši šai regulai preču dīleri (jeb ieguldījumu brokeru sabiedrības, kuru pamatdarbība ir ieguldījumu pakalpojumu sniegšana vai ar finanšu instrumentiem saistītas darbības) ir atbrīvoti no lielo riska darījumu prasībām un no pašu kapitāla prasībām.

Problēma — un tādējādi grozījumu nepieciešamības iemesls — ir tāda, ka esošo atbrīvojumu termiņš tika uzstādīts līdz 2017. gada beigām. Ņemot vērā, ka jau tika uzsākta visai aktīvā ieguldījumu brokeru sabiedrību regulējuma pārskatīšana, pastāvēja bažas, ka profila iestādes nevarēs laicīgi pilnībā pāriet uz jauno līgumtiesisko realitāti un attiecīgi adaptēties tai.

Līdz ar augstāk minēto tika pieņemts lēmums pagarināt pašlaik noteikto atbrīvojumu darbības laikposmu, lai gan kvalitatīvi pabeigtu ieguldījumu brokeru sabiedrību regulējuma pārskatīšanu, gan arī sagatavotu, pieņemtu un sāktu piemērot tiesību aktus, kas varētu rasties šīs pārskatīšanas rezultātā.

Tā kā pašreizējiem grozījumiem ir vismaz netieša pozitīva ietekme uz stabilu to pašu enerģētikas un preču tirgus dalībnieku darbības turpināšanu mūsu kopienas mērogā, bija nepieciešams tos atbalstīt.

Vladimír Maňka (S&D), *présomne*. – Týmto návrhom sa predlžuje pre obchodníkov s komoditami, ktorých hlavná obchodná činnosť spočíva v poskytovaní investičných služieb alebo vykonávaní investičných činností, súčasná výnimka z požiadaviek týkajúcich sa veľkej majetkovej angažovanosti a požiadaviek vlastných zdrojov platná do 31. decembra 2017 a predlžuje sa na obdobie do 31. 12. 2020.

Vzhľadom k tomu, že nariadenie (EÚ) č. 575/2013 vyžaduje, aby Komisia vypracovala správu o vhodnom režime prudenčialneho dohľadu nad investičnými spoločnosťami, ktorá môže nadväzovať na legislatívne návrhy, je potrebné, aby bola táto lehota predĺžená.

Νότης Μαρίας (ECR), *γραπτώς*. – Καταψηφίζω την έκθεση σχετικά με την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που αφορά την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 όσον αφορά τις απαλλαγές για διαπραγματευτές βασικών εμπορευμάτων, διότι δεν είναι πλήρης και τεκμηριωμένη.

Dominique Martin (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre ce rapport.

Ce rapport vise à proroger jusqu'au 31 décembre 2020 les exemptions applicables aux négociants en matières premières au règlement CRR n° 575/2013 du 26 juin 2013 et à la directive 2013/36/CE du 26 juin 2013. Ces deux textes fixent le cadre réglementaire européen en matière de fonds propres. La date initiale d'expiration desdites exemptions était fixée au 31 décembre 2017.

En effet, le CRR ainsi que la directive 2013/36/CE sur les exigences de fonds propres pour les entreprises d'investissement sont actuellement en cours de révision. Le processus de révision pourrait excéder la date d'expiration susvisée, soumettant les négociants en matières premières à de lourdes exigences de niveau de fonds propres.

Les négociants en matières premières sont friands de produits financiers dérivés, très volatiles sur les marchés financiers. L'établissement d'une réglementation spécifique en matière de fonds propres nous apparaît, pour cette raison, urgente. C'était, en outre, une exigence du CRR aux termes de son article 498.

Fulvio Martusciello (PPE), *per iscritto*. – Mi trovo favorevole alla relazione sulla proposta di regolamento del Parlamento europeo e del Consiglio che modifica il regolamento (UE) n. 575/2013 per quanto riguarda le esenzioni per i negozianti per conto proprio di merci. Un unico riesame è stato eseguito dalla Commissione in merito a un regime appropriato per i negozianti per la vigilanza prudenziale delle imprese d'investimento in genere e per conto proprio di merci, inoltre un'unica relazione sui temi in oggetto. Questo è stato ritenuto essenziale per garantire l'evoluzione di un concordato quadro prudenziale per tutti i tipi d'impresa d'investimento.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), *písemně*. — Dnes jsme hlasovali o zprávě, která se týká požadavků vztahujících se na úvěrové instituce a investiční podniky, jejichž hlavní podnikatelskou činností je výhradně poskytování investičních služeb nebo provádění investičních činností. Obchodníci s komoditami jsou osvobozeni od kapitálových požadavků, nicméně platnost této výjimky skončí k 31. 12. 2017. Komise se rozhodla provést jediný přezkum týkající se vhodného systému pro obchodníky s komoditami a obezřetnostního dohledu nad investičními podniky obecně (dále jen „přezkum investičních podniků“) a vypracovat o výše uvedených tématech jedinou zprávu. Tento krok se jevil nezbytným k tomu, aby byla zajištěna příprava soudržného obezřetnostního rámce pro všechny druhy investičních podniků. Na přezkumu investičních podniků se již pracuje: Komise v této záležitosti požádala Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA) o technické poradenství (EBA/Op/2015/20). Přezkum investičních podniků je však komplexním projektem, který nebude dokončen do konce tohoto roku. Je tedy vysoce nepravděpodobné, že případné právní předpisy, které by mohly z tohoto přezkumu vzejít, lze vypracovat, přijmout a uplatňovat před skončením platnosti stávajících výjimek, tj. do konce roku 2017. Je třeba tedy získat čas. Při hlasování jsem se zdržel.

Barbara Matera (PPE), *per iscritto*. – È importante estendere le esenzioni per i commercianti delle materie prime, al fine di favorire il loro commercio. Non vogliamo creare sorprese con norme per cui i commercianti non sono preparati. Per questo motivo ho votato a favore di questa relazione e siamo ansiosi di vedere un miglioramento nella regolamentazione, ma questo deve avvenire al momento opportuno.

Gabriel Mato (PPE), *por escrito*. – Mi apoyo a la propuesta que modifica el Reglamento sobre las exenciones para los operadores en materias primas de cara a prorrogar las exenciones existentes establecidas para dar tiempo a que concluya la revisión de las empresas que ya ha comenzado.

Estas exenciones eximen a los operadores en materias primas de los requisitos relativos a las grandes exposiciones y de los requisitos de fondos propios. Esas exenciones expiran a finales de 2017 y hemos de tener prevista la situación por si no ha concluido la actual evaluación para esa fecha, ya que eso podría provocar serios problemas.

Κώστας Μαυρίδης (S&D), *γραπτώς*. – Ο κανονισμός 575/2013/ΕΕ που αφορά τις κεφαλαιακές απαιτήσεις εφαρμόζεται τόσο για τα πιστωτικά ιδρύματα όσο και για τις επιχειρήσεις επενδύσεων. Τα άρθρα 493 παράγραφος 1 και 498 παράγραφος 1 του κανονισμού ορίζουν ότι οι διαπραγματευτές βασικών εμπορευμάτων απαλλάσσονται από τις απαιτήσεις μεγάλων χρηματοδοτικών ανοιγμάτων και τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων. Οι δύο αυτές απαλλαγές λήγουν το 2017 και θα πρέπει να τεθεί ένα νέο ρυθμιστικό πλαίσιο προληπτικής εποπτείας το οποίο να λαμβάνει υπόψη τις ιδιαίτερες συνθήκες και κινδύνους που αντιμετωπίζουν οι διαπραγματευτές βασικών εμπορευμάτων κατά την δραστηριοποίησή τους.

Κατά την έκθεση, ο ορισμός περιλαμβάνει αυτούς που «διαπραγματεύονται αποκλειστικά συμβάσεις παραγωγών επί βασικών εμπορευμάτων», αλλά και αυτούς που «διαπραγματεύονται παράγωγα επί βασικών εμπορευμάτων απλώς ως επικουρική δραστηριότητα της παραγωγής βασικών εμπορευμάτων».

Η Επιτροπή αποφάσισε να εξετάσει και να καθορίσει νέο πλαίσιο εφαρμογής που να αφορά τόσο τις απαλλαγές για τους διαπραγματευτές αλλά και ένα γενικότερο καθεστώς για προληπτική εποπτεία των επιχειρήσεων επενδύσεων. Η πολυπλοκότητα της διαδικασίας μπορεί να οδηγήσει σε καθυστέρηση ολοκλήρωσης του νέου πλαισίου με αποτέλεσμα να υπάρχει κίνδυνος να συνεχίσει να ισχύει ο υφιστάμενος κανονισμός χωρίς τις προαναφερθείσες απαλλαγές. Επομένως, θεωρώ σωστό να παραταθεί η ισχύς των δύο απαλλαγών και μετά τη λήξη τους, μέχρι την έκδοση του νέου ρυθμιστικού πλαισίου.

Valentinas Mazuronis (ALDE), *raštu*. – Pritariu EP Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto parengtam pranešimui, kuriuo siūloma pratęsti išimčių taikymą prekyautojams biržos prekėmis iki tol, kol bus parengta jiems pritaikyta rizikos ribojimo sistema. Šis pratęsimas užtikrins stabilias veiklos sąlygas ir reguliavimo sistemą, kol vyksta investicinių įmonių peržiūra ir kol yra rengiami atitinkami teisės aktai.

Mairead McGuinness (PPE), *in writing*. – I support this extension of current legislation that will allow for adequate time to prepare and adopt comprehensive and effective legislation on the risk profile of commodity dealers.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *par écrit*. – Les négociants en matières premières sont entreprises d'investissement dont l'activité principale consiste à fournir ou à exercer des services d'investissement dans les marchés de l'énergie et des matières premières (alimentaires, industrielles,...). Ce sont donc les principaux acteurs de la spéculation sur les matières premières essentielles.

Depuis 2013 ils bénéficient d'une dérogation aux directives et règlement sur les fonds propre qui encadrent les risques, leur permettant ainsi de spéculer sans limite. Ces deux dérogations expirent le 31 décembre 2017. Le rapport propose de les prolonger pour permettre le réexamen de ces directives et éventuellement créer un cadre sur mesure pour ces entreprises. Je vote contre ce texte qui prétend adapter les règlements aux volontés des affameurs du peuple.

Joëlle Mélin (ENF), *par écrit*. – L'objet de ce rapport était de permettre aux négociants de continuer à jouir d'une dérogation aux normes du CRR en matière de grands risques et de fonds propres.

Pour éviter que les négociants en matière première ne soient contraints à augmenter leur montant, donc les couts liés à leurs activités il leur est octroyé une dérogation le temps qu'une nouvelle réglementation, ajustée, n'arrive en 2017. Toutefois cette solution n'est pas prudente pour l'économie réelle. Ces sociétés représentent un risque par leur utilisation massive de produits dérivés laquelle peut créer une volatilité considérable et faire varier les cours sans raison.

Un travail de réglementation aurait dû être opéré avant la crise. Au regard de notre fragile économie, ces activités devraient être réglementées.

En conséquence j'ai voté contre.

Nuno Melo (PPE), *por escrito*. – O objetivo da presente proposta consiste em prorrogar o período de vigência da isenção dos operadores em mercadorias relativamente a certos requisitos estabelecidos no CRR (Regulamento Requisitos de Capital).

Não são necessários planos específicos de aplicação, uma vez que a prorrogação é diretamente aplicável e permite a prossecução das práticas atuais. Pelas mesmas razões, não há necessidade de implementar qualquer quadro específico para o acompanhamento, a avaliação e a comunicação de informações.

Deverão, pelo contrário, ser implementados esses quadros no contexto das eventuais alterações do quadro prudencial aplicável aos operadores em mercadorias que resultem da análise sobre as empresas de investimento. Daí o meu voto favorável.

Roberta Metsola (PPE), *in writing*. – The Commission proposal provides a clear and feasible plan concerning the review of the current exemption of certain requirements for commodity dealers, and delivers a realistic timeframe for the implementation for a new set of rules. Therefore I supported this report that also seeks to minimise unnecessary burdens.

Miroslav Mikolášik (PPE), *pisomne*. – Prudenciálny režim uplatniteľný na investičné spoločnosti vyplýva z povinnosti uložených úverovým inštitúciám a upravených vo vzťahu k funkcii investičných služieb, ktoré poskytujú. Komisia sa rozhodla uskutočniť jediné preskúmanie týkajúce sa vhodného systému pre obchodníkov s komoditami a dohľadu nad investičnými spoločnosťami vo všeobecnosti a vypracovať správu. Tento postup sa považoval za potrebný na zabezpečenie vypracovania koherentného prudenciálneho rámca pre všetky druhy investičných spoločností. Myslím si, že je veľmi nepravdepodobné, že by sa akékoľvek právne predpisy, ktoré môžu vyplývať z tohto preskúmania, mohli pripraviť, prijať a uplatňovať pred tým, ako uplynie platnosť súčasných výnimiek (t. j. do konca roku 2017). To so sebou prináša isté riziká. Po prvé, obchodníci s komoditami by začali úplne podliehať požiadavkám CRR/CRD bez vedomého rozhodnutia, že takéto zaobchádzanie je pre nich najvhodnejšie. Po druhé, za predpokladu, že výsledkom preskúmania investičných spoločností by bol prispôbený prudenciálny rámec pre obchodníkov s komoditami, prišli by o stabilný regulačný rámec. Je nevyhnutné predĺžiť platnosť existujúcich výnimiek stanovených v CRR. Pri tomto predĺžení by sa mal zohľadniť čas, ktorý bude potrebný na dokončenie preskúmania investičných spoločností, a mali by sa vypracovať, prijať a uplatňovať akékoľvek právne predpisy, ktoré môžu vyplývať z tohto preskúmania. Preto hlasujem za predmetný návrh v predloženom znení.

Marlene Mizzi (S&D), *in writing*. – I voted in favour of the report on the proposal for a regulation of the European Parliament and of the Council amending Regulation (EU) No 575/2013 as regards exemptions for commodity dealers, which calls to undertake a single review on an appropriate regime for commodity dealers as well as for the prudential supervision of investment firms in general (henceforth 'investment firms review') and prepare a single report on the above topics. This was deemed necessary in order to ensure the development of a coherent prudential framework for all types of investment firms.

Csaba Molnár (S&D), *írásban*. – Az 575/2013/EU rendelet 493. cikkének (1) bekezdése és 498. cikkének (1) bekezdése mentesíti a nagykockázat-vállalásra, illetve a szavatolótőke-követelményekre vonatkozó rendelkezések alól az árutőzsdei kereskedőket. A két mentesség 2017. december 31-én lejár. A Bizottság úgy döntött, hogy az árutőzsdei kereskedőkre vonatkozó megfelelő rendszer és a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális felügyelet témáját egyetlen felülvizsgálatban egyesíti. Ez a felülvizsgálat megkezdődött, ám csaknem kizárt, hogy még a jelenlegi mentességek lejárata (2017 vége) előtt elkészüljön, elfogadásra és alkalmazásra kerüljön egy, az e felülvizsgálat eredményeként létrejövő esetleges jogi aktus.

Célszerű tehát meghosszabbítani az említett mentességek hatályát. A Bizottság ennek érdekében tett javaslatot az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az említett rendelet módosítására. A Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésében azt ajánlja, hogy a Parlament fogadja el a Bizottság javaslatát. Ennek megfelelően szavaztam.

Cláudia Monteiro de Aguiar (PPE), *por escrito*. – Os requisitos estabelecidos no Regulamento Requisitos de Capital (Regulamento (UE) n.º 575/2013) e na Diretiva Requisitos de Capital (Diretiva 2013/36/EU) aplicam-se às instituições de crédito e às empresas de investimento. O regime prudencial aplicável às empresas de investimento inspira-se no imposto às instituições de crédito, adaptado em função dos serviços de investimento que oferecem.

Os artigos 493.º, n.º 1, e 498.º, n.º 1, do CRR isentam os operadores especializados na negociação de mercadorias dos requisitos relativos aos grandes riscos e dos requisitos de fundos próprios, respetivamente.

Subscrovo a posição do relator, a sinalizar duas situações relacionadas com as isenções identificadas: os operadores em mercadorias passariam a estar sujeitos a todos os requisitos do CRR e da CRD, sem se ter decidido de modo consciente que esse tratamento é o que mais lhes convém, e, no caso de a análise sobre as empresas de investimento resultar num quadro prudencial específico para os operadores em mercadorias, estes seriam privados de um quadro regulamentar estável.

Ou seja, passariam do atual tratamento, de isenção, para um tratamento temporário que inclui a totalidade dos requisitos do CRR e da CRD, e, possivelmente, para o referido quadro específico, dentro de um prazo muito curto.

Sophie Montel (ENF), *par écrit*. – Il me semble préjudiciable pour la stabilité financière de nos économies de laisser de la marge à la Commission pour réaliser un travail qui aurait dû être fait bien avant la crise financière de 2008. La situation très fragile de notre système financier devrait inciter la Commission à réglementer ces activités, quitte à être trop prudente, plutôt qu'à demander 3 ans de délai supplémentaire. C'est pourquoi j'ai voté contre.

Nadine Morano (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport qui approuve la position de la Commission sur les exemptions accordées aux négociants en matières premières relatives aux grands risques et aux fonds propres, qui arrivent à expiration le 31 décembre 2017. La Commission souhaite procéder à un réexamen afin d'offrir un régime approprié pour les négociants en matières premières, et plus largement aux entreprises d'investissement, pour les obligations prévues par le règlement et par la directive sur les exigences de fonds propres.

József Nagy (PPE), *írásban*. – A plenáris ülésen megszavaztuk az árutőzsdei kereskedők számára biztosított mentességeket. A tőkekövetelmény-rendelet és a tőkekövetelmény-irányelv követelményei a hitelintézetekre és a befektetési vállalkozásokra vonatkoznak. A tőkekövetelmény-rendelet mentesíti az árutőzsdei kereskedőket a nagykockázat-vállalásra és a szavatolótőke-követelményekre vonatkozó rendelkezések alól. A két mentesség 2017. december 31-én jár le, ezért a cél az, hogy a tőkekövetelmény-rendeletben meghatározott, már létező mentességeket meghosszabbítsuk, elkerülve ezzel, hogy az árutőzsdei kereskedőkre vonatkozó szabályozási keretek instabilakká váljanak.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – In March 2016 the Commission decided to extend regulation 575/2013 that exempts commodity dealers from large exposure requirements and from own funds requirements. I have voted for this report that extends the exemption until the 31st of December 2020, in order to save commodity dealers from an unstable regulatory environment in the short term.

Dan Nica (S&D), *în scris*. – Cerințele stabilite în Regulamentul privind cerințele de capital și în Directiva privind cerințele de capital se aplică atât instituțiilor de credit, cât și societăților de investiții. Regimul prudencial aplicabil societăților de investiții este derivat din regimul impus instituțiilor de credit, fiind adaptat în funcție de serviciile de investiții pe care le furnizează.

Comisia a decis să întreprindă o reexaminare unică privind un regim corespunzător pentru comerțanții de mărfuri și privind supravegherea prudencială a societăților de investiții în general și să pregătească un raport unic cu privire la chestiunile menționate. Acest lucru a fost considerat necesar pentru a se asigura dezvoltarea unui cadru prudencial coerent pentru toate tipurile de societăți de investiții.

Norica Nicolai (ALDE), *în scris*. – Am susținut, prin votul meu de astăzi, adoptarea acestui raport cu privire la prelungirea derogărilor de la anumite prevederi ale Regulamentului privind cerințele de capital acordate comercianților de mărfuri, deoarece consider că predictibilitatea legislației este absolut necesară pentru asigurarea unui mediu concurențial sănătos. În acest sens, posibilitatea ca aceste derogări să expire la finalul anului 2017, fără a fi înlocuite la timp cu o legislație adaptată acestui spectru larg de actori economici, definiți prin „comercianți de mărfuri”, ar cauza instabilitate și lipsă de coerență legislativă. Prolungirea acestor derogări până după finalizarea reexaminării făcute de Comisia Europeană și adoptarea unei legislații coerente vor oferi încredere actorilor economici în eficiența și coerența legislației europene.

Franz Obermayr (ENF), *schriftlich*. – Ich habe mich der Stimme enthalten, da der vorliegende Bericht zwar sinnvolle Aspekte enthält, er aber in Summe der dargelegten Änderungsvorschläge nicht unterstützt werden kann.

Urmas Paet (ALDE), *kirjalikult*. – Toetasin. Määrust on vaja pikendada, et võimaldada aega investeerimisühingute läbi vaatamise lõpetamiseks ning selle alusel vajalike õigusaktide väljatöötamiseks ja vastuvõtmiseks.

Rolandas Paksas (EFDD), *raštu*. — Balsavau už šį pranešimą.

Manau, kad yra itin svarbu pratęsti numatytą išimčių, kurios taikomos prekyautojams biržos prekėms, galiojimo terminą.

Pažymėtina, kad investicinių įmonių peržiūra jau prasidėjo, tačiau nebus baigta iki šių metų pabaigos. Todėl labai svarbu nustatant naują galiojimo terminą tinkamai įvertinti, kiek laiko prireiks investicinių įmonių peržiūrai užbaigti. Taipogi prekyautojams biržos prekėms turėtų būti išsaugota galiojanti tvarka iki peržiūros pabaigos. Atsižvelgiant į esamą situaciją reikėtų numatyti protingą laikotarpį, kuris reikalingas naujiems teisės aktams parengti, priimti ir pradėti juos taikyti.

Margot Parker (EFDD), *in writing*. – EU financial services regulators have had three years to write rules to calculate how much capital commodity dealers should keep in reserve under the Capital Requirements Directive, the Commission is asking for another four years. If the rules are so complicated that they take seven years to write, they will be unworkable. Accordingly UKIP is against.

Aldo Patriciello (PPE), *per iscritto*. – Le esenzioni per i negozianti per conto proprio di merci, previste dal regolamento sui requisiti patrimoniali per consentire alle autorità di regolare il profilo di rischio dei negozianti summenzionati, rimarranno in vigore fino al 2017. Plaudo alla decisione della Commissione di pervenire a un riesame unico del regime appropriato al fine di garantire uno sviluppo coerente della materia ma, poiché tale procedimento interverrà oltre i termini entro i quali le esenzioni spireranno, ritengo sia utile una proroga delle esenzioni di cui agli articoli 493, paragrafo 1, e 498, paragrafo 1. Voto dunque favorevolmente.

Eva Paunova (PPE), *in writing*. — Regulation 575/2013 exempts commodity dealers from large exposure requirements and from own funds requirements until 31 December 2017. It also requires the Commission to prepare reports by 31 December 2015 on the prudential supervision of commodity dealers and of investment firms in general. Applying large exposure requirements and own funds requirements to commodity dealers should not come as the result of a lapsed exemption but on the basis of a thoroughly reasoned decision. Therefore I vote for the proposal extending the capital requirements exemption for commodity dealers under the Capital Requirements Regulation (CRR).

Marijana Petir (PPE), *napisan*. – Zahtjevi utvrđeni Uredbom o kapitalnim zahtjevima primjenjuju se na kreditne institucije i na investicijska društva. Trgovci robom trenutno su izuzeti od zahtjeva za velike izloženosti i od kapitalnih zahtjeva, ali oba izuzeća istječu 31. prosinca 2017.

Podržavam odluku Komisije o provođenju jedinstvene revizije prikladnog režima za trgovce robom te bonitetnog nadzora investicijskih društava općenito kao i pripremu jedinstvenog izvješća o navedenim temama. Slažem se da je to potrebno učiniti kako bi se osigurala izrada usklađenog bonitetnog okvira za sve vrste investicijskih društava. Međutim, revizija investicijskih društava složen je projekt i vjerojatnost da će se zakonodavstvo koje bi moglo proizići iz te revizije pripremiti, donijeti i primijeniti prije isteka sadašnjih izuzeća (tj. prije kraja 2017.) je iznimno mala. Ako se dotad ne uspostavi poseban bonitetni okvir, trgovci robom bi počevši od 1. siječnja 2018. podlijegali punim zahtjevima iz CRR-a/CRD-a. Stoga je, kako bi se spriječila takva situacija, prikladno produljiti rok valjanosti postojećih izuzeća utvrđenih CRR-om i zato sam podržala ovo izvješće.

Tonino Picula (S&D), napisan. – Usvajam stajalište o prijedlogu uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu izuzeća za trgovce robom u prvom čitanju preuzimajući prijedlog Komisije. Uredba bi riješila dva problema za trgovce robom. Prvo, trgovci robom podlijegali bi punim zahtjevima iz Uredbe o kapitalnim zahtjevima (CRR) i Direktive o kapitalnim zahtjevima (CRD), a da nije donesena svjesna (i utemeljena) odluka da je to zaista najprikladniji način postupanja s njima. Drugo, pod pretpostavkom da bi revizija investicijskih društava dovela do posebno prilagođenog bonitetnog okvira za trgovce robom, oni bi bili lišeni stabilnog regulatornog okvira.

U vrlo kratkom razdoblju (jedna do dvije godine) prešli bi sa sadašnjeg načina postupanja, u skladu s kojim su izuzeti od zahtjeva za velike izloženosti i od kapitalnih zahtjeva, na privremeni način postupanja koji bi uključivao pune zahtjeve iz CRR-a/CRD-a, a zatim na navedeni posebno prilagođeni okvir. Stoga je, kako bi se spriječila takva situacija, prikladno produljiti rok valjanosti postojećih izuzeća utvrđenih CRR-om. Produženjem bi trebalo uzeti u obzir količinu vremena koja će biti potrebna za dovršetak revizije investicijskih društava i za pripremu, donošenje i primjenu zakonodavstva koje bi moglo proizići iz te revizije.

Andrej Plenković (PPE), napisan. – Podržao sam Izvješće zastupnika Loonesa u vezi promjene datuma stupanja na snagu Uredbe o kapitalnim zahtjevima (CRR) i Direktive o kapitalnim zahtjevima (CRD) kojom bi se povećala regulatorna opterećenja trgovaca robom.

Prema Uredbi CRR-a trgovci robom izuzeti su od zahtjeva za velike izloženosti i od kapitalnih zahtjeva, koji ističu 31.12.2017. Produženje bi osiguralo da Europska komisija i regulatorna tijela dovrše započetu reviziju prikladnog režima za trgovce i da se definira bonitetni nadzor te donese prilagođeni regulatorni okvir i pravilno implementiraju zakonodavne promjene.

Miroslav Poche (S&D), pisemně. – Podpořil jsem nařizení Evropského parlamentu a Rady o výjimkách pro obchodníky s komoditami, v rámci něhož se prodlužuje platnost stávajících výjimek stanovených v nařízení CRR. Tyto výjimky představující osvobození obchodníků s komoditami od požadavků na velké expozice a od kapitálových požadavků vyprší 31. prosince 2017. V mezidobí začala Komise za technické pomoci ze strany Evropského orgánu pro bankovníctví (EBA) a Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA) provádět přezkum za účelem vytvoření vhodného systému pro obchodníky s komoditami. Nicméně možný právní předpis, který z tohoto přezkumu teprve vzejde, bude možné přijmout pravděpodobně až po skončení nynějších výjimek. Proto, aby v mezidobí nedošlo k situaci, kdy dojde ke skokovému přechodu a začnou na podnikatele s komoditami v plném rozsahu působit požadavky CRR, je nutné stávající podmínky prodloužit.

Salvatore Domenico Pogliese (PPE), per iscritto. – Il termine «negoziatore per conto proprio di merci» copre un ampio spettro di attori sui mercati dell'energia e delle merci: alcuni trattano esclusivamente contratti derivati su merci e assomigliano a imprese d'investimento in termini di funzioni e di rischi, mentre per altri lo scambio di derivati su merci costituisce semplicemente un'attività accessoria rispetto alla produzione di merci. La Commissione ha deciso di effettuare un unico riesame in merito a un regime appropriato per i negozianti per conto proprio di merci e per la vigilanza prudenziale delle imprese di investimento in genere nonché di redigere un'unica relazione sui temi in questione. Ciò è stato ritenuto necessario per garantire lo sviluppo di un coerente quadro prudenziale per tutti i tipi di imprese di investimento. Per questo motivo, ho votato a favore della presente relazione.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), na piśmie. – Rozporządzenie w sprawie wymogów kapitałowych (lub CRR) zwalnia obecnie podmioty prowadzące handel towarami z wymogów w zakresie dużych ekspozycji i z wymogów w zakresie funduszy własnych. Oba zwolnienia wygasają z dniem 31 grudnia 2017 r. Data ta została pierwotnie zawarta w rozporządzeniu CRR, aby dać Komisji czas na przeprowadzenie przeglądu systemu nadzoru ostrożnościowego, mającego zastosowanie do podmiotów prowadzących handel towarami i firm inwestycyjnych, do końca 2015 roku oraz, w stosownych przypadkach, na zaproponowanie systemu legislacyjnego dostosowanego do profilu ryzyka podmiotów prowadzących handel towarami i firm inwestycyjnych.

Przegląd, o którym mowa, jest nadal w toku. Jego wyniki będą podstawą do ustalenia właściwego podejścia ostrożnościowego do podmiotów prowadzących handel towarami. W związku z tym celem omawianego wniosku jest rozszerzenie obecnego systemu traktowania podmiotów prowadzących handel towarami do czasu, aż przegląd firm inwestycyjnych zostanie zakończony, a ewentualne zmiany do istniejących ram ostrożnościowych zostaną wprowadzone, lub do dnia 31 grudnia 2020 r., w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

W ten sposób unikniemy sytuacji, w której w 2018 r. kupcy towarów będą musieli czasowo spełniać wszystkie wymogi rozporządzenia CRR, zanim zostaną wprowadzone wymogi dopasowane do ich profilu ryzyka w ciągu dwóch lub trzech lat.

Niniejszym poparłem sprawozdanie.

Paulo Rangel (PPE), *por escrito*. – Os artigos 493.º, n.º 1, e 498.º, n.º 1, da Diretiva Requisitos de Capital isentam os operadores especializados na negociação de mercadorias dos requisitos relativos aos grandes riscos e dos requisitos de fundos próprios, respetivamente.

Em virtude da cláusula de caducidade contida no projeto de lei, ambas as isenções expiram em 31 de Dezembro de 2017. O prazo de caducidade previsto na legislação permitiria, em tese, concluir a análise do regime adequado para os operadores em mercadorias, não fosse a Comissão ter decidido levar a cabo uma só análise sobre o regime adequado para os operadores em mercadorias e para a supervisão prudencial das empresas de investimento, em geral.

Em razão da complexidade do referido projeto de estudo, estima-se que os trabalhos não estarão concluídos até ao final do ano. Por conseguinte, é pouco provável que os textos legislativos eventualmente suscitados por esta análise possam ser preparados, adotados e aplicados antes de a atual isenção terminar.

Neste sentido, afigura-se necessário prorrogar as atuais isenções previstas na Diretiva Requisitos de Capital (CRR). Este deferimento visa garantir a estabilidade do quadro jurídico para os agentes económicos em regime de exceção, mantendo a isenção de todos os requisitos contidos na CRR, não estando decidido, de modo consciente e informado, qual o tratamento conveniente. Votei a favor.

Julia Reid (EFDD), *in writing*. — EU financial services regulators have had three years to write rules to calculate how much capital commodity dealers should keep in reserve under the Capital Requirements Directive, the Commission is asking for another four years. If the rules are so complicated that they take seven years to write, they will be unwor- kable. Accordingly UKIP is against.

Liliana Rodrigues (S&D), *por escrito*. – Trata-se de prorrogar as atuais isenções previstas no CRR (Regulamento Requisitos de Capital) durante o tempo necessário para concluir a análise sobre as empresas de investimento e para elaborar, adotar e aplicar qualquer legislação que possa resultar da referida análise (não antes do fim de 2017).

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. – Los requisitos establecidos en el Reglamento (UE) n.º 575/2013 y en la Directiva 2013/36/UE son de aplicación tanto a las entidades de crédito como a las empresas de inversión. No obstante, en los artículos 493 y 498 del reglamento, se eximía a los operadores en materias primas de los requisitos relativos a las grandes exposiciones y de los requisitos de fondos propios, respectivamente.

Mediante la resolución actual, que he apoyado, se mantiene la exención a los operadores en materias primas de los requisitos de capital aplicables a entidades financieras, en tanto en cuanto se prepara una regulación específica para este sector.

Claude Rolin (PPE), *par écrit*. – Les exigences fixées par le règlement UE n° 575/2013 («règlement sur les exigences de fonds propres» ou, selon son abréviation anglaise, «CRR») et par la directive 2013/36/CE («directive sur les exigences de fonds propres» ou «CRD») s'appliquent aux établissements de crédit et aux entreprises d'investissement. L'article 493 et l'article 498 du CRR dispensent les négociants en matières premières des exigences en matière de grands risques et de fonds propres.

Ces deux dérogations expirent le 31 décembre 2017. La Commission a décidé d'entreprendre un réexamen sur un régime approprié pour les négociants en matières premières et la surveillance prudentielle des entreprises d'investissement. Elle estime nécessaire de procéder de la sorte pour garantir la mise au point d'un cadre prudentiel cohérent pour toutes les catégories d'entreprises d'investissement. Complexe, ce réexamen ne sera néanmoins pas achevé avant la fin de l'année.

Il est donc peu probable qu'une législation issue de ce processus puisse être adoptée avant l'expiration des dérogations en vigueur (fin de l'année 2017), ce qui ne serait pas sans conséquences pour les négociants en matières premières: si aucun cadre prudentiel spécifique résultant éventuellement de ce réexamen ne s'applique d'ici là, ils seront soumis à toutes les exigences du CRR et de la CRD à compter du 1er janvier 2018.

Bronis Ropé (Verts/ALE), raštu. – Komisijos vykdoma bendroji tinkamos prekyautojų biržos prekėmis tvarkos peržiūra, taip pat rizikos ribojimu pagrįstos investicinių įmonių priežiūros bendros tvarkos peržiūra gali turėti neigiamą efektą ne investicinėms įmonėms, kurių veiklą reglamentuoja tie patys Reglamentas (ES) Nr. 575/2013 (arba Kapitalo reikalavimų reglamentas) Direktyvoje 2013/36/ES (arba Kapitalo reikalavimų direktyva). Panašu, kad Komisija kiek paskubėjo – net ir paprašiusi Europos bankininkystės institucijos ir Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos patarimų šiuo klausimu, ji nespės jų gauti ir juos paversti teisės aktais.

Visi sutinkama, kad investicinių įmonių peržiūra yra sudėtingas projektas, kuris nebus baigtas iki šių metų pabaigos. Todėl kyla pavojus, kad pasibaigus šiai peržiūrai iki dabartinių išimčių galiojimo termino – iki 2017 m. pabaigos nebus parengti, priimti ir pradėti taikyti reikiami teisės aktai. Tai reikštų, kad prekyautojams biržos prekėmis nuo 2018 m. sausio 1 d. jiems būtų taikomi visi Kapitalo reikalavimų reglamento ir Kapitalo reikalavimų direktyvos reikalavimai.

Kadangi visiems prekyautojams biržos prekėmis negalime užkrauti naštos laikytis visų visi Kapitalo reikalavimų reglamento ir Kapitalo reikalavimų direktyvos reikalavimų, o ir turint omenyje, jog pasibaigus investicinių įmonių peržiūrai, turi būti parengta prekyautojams biržos prekėmis pritaikyta rizikos ribojimo sistema, todėl reikia pritarti pasiūlymui pratęsti Kapitalo reikalavimų direktyva nustatytų išimčių galiojimą.

Tokia Saïfi (PPE), par écrit. – J'ai voté en faveur de ce rapport qui porte sur le règlement visant à proroger, jusqu'au 31 décembre 2020, les dérogations aux exigences du règlement CRR en matière de grands risques et de fonds propres dont bénéficient les négociants en matières premières et à modifier en conséquence le règlement (UE) n° 575/2013.

Le cadre prudentiel concernant ce type d'activité fait actuellement l'objet d'un réexamen et il est peu probable que la nouvelle législation soit prête avant l'expiration des dérogations en vigueur (c'est à dire, avant le 31 décembre 2017).

C'est pourquoi il est nécessaire de prolonger la durée de ces dérogations déjà prévues par le CRR.

Massimiliano Salini (PPE), per iscritto. – La relazione fa seguito alla proposta della Commissione di riesaminare per intero il quadro normativo per i soggetti che operano esclusivamente per conto proprio sui mercati finanziari come negozianti di prodotti derivati o di merci. Assieme al gruppo del PPE ho votato a favore della relazione che fa seguito al parere positivo della commissione economica, condividendo il principio di un prolungamento dell'esenzione dai requisiti in materia di fondi propri e di grandi esposizioni per i negozianti in proprio, al fine di non lasciare i soggetti in questione in un regime instabile durante la fase di riesame.

Lola Sánchez Caldentey (GUE/NGL), por escrito. – Nos hemos abstenido en este voto, con el que se prorroga exención de distribuidores de mercancías en lo que respecta lo requerimientos de capital. La Comisión está elaborando una nueva propuesta que no está aún lista. Consideramos que en este contexto no es conveniente eliminar la exención de manera automática. Sin embargo no hemos querido votar a favor ya que nos oponemos a la directiva marco de requerimientos de capitales.

Sven Schulze (PPE), schriftlich. – Ich habe für den „Bericht über den Vorschlag für eine Verordnung des Europäischen Parlaments und des Rates zur Änderung der Verordnung (EU) Nr. 575/2013 im Hinblick auf die Ausnahmen für Warenhändler.“ gestimmt, denn so geben wir der Kommission die nötige Zeit, um einen Vorschlag vor Ablauf der Frist am 31.12.2017 zu erarbeiten.

Die Kommission muss nun eine neue Bewertung des Risikoprofils sowohl von Warenhändlern als auch von Investmentfirmen festlegen, um so deren Eigenkapitalanforderungen neu bestimmen zu können. Ziel ist es, Insolvenzen und damit verbundene Gefahren für den Finanzsektor zu vermeiden.

Maria Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), *por escrito*. – No he podido votar a favor del presente informe porque la Comisión está retrasando más de lo necesario el desarrollo de reglas específicas para este tipo de importadores en la UE. El informe extiende la prórroga desarrollada por la Comisión Europea para estos importadores en la aplicación de las disposiciones de la regulación de los requerimientos de capital. Esta regulación carece de las disposiciones específicas que deberían aplicarse a los operadores de materias primas y su aplicación directa podría afectar a numerosas importaciones necesarias, pero con esta prórroga propuesta por la Comisión este tipo de agentes económicos están quedando en un limbo jurídico que puede permitir prácticas muy peligrosas, tanto en el ámbito ambiental como el financiero. Es por todo esto por lo que no hemos podido votar a favor del presente informe.

Siôn Simon (S&D), *in writing*. – I voted in favour of this report, it extends the exemption for commodity dealers as they have specific needs which cannot be met if they are treated as if they were banks or other investment firms. This extension gives regulators the time that is needed to set up a prudential regime which works for commodity dealers without unnecessarily handicapping them.

Branislav Škripek (ECR), *písomne*. – Podporujem predĺženie výnimky pre obchodníkov s komoditami do 31. 12. 2020, týkajúcej sa ich oslobodenia od požiadaviek ohľadne ich veľkej majetkovej angažovanosti a od požiadaviek vlastných zdrojov, pretože preskúmanie a správa, ktoré mala Komisia vypracovať v tejto veci, doposiaľ nie sú ukončené. Takže pôvodný termín pre výnimku (31. 12. 2017) bolo potrebné predĺžiť.

Davor Škrlec (Verts/ALE), *napisan*. – Pozitivno sam glasao za ovo izvješće, no ovo obrazloženje glasovanja nastaje kao kritika postojećem sustavu vrednovanja rada zastupnika u Europskom parlamentu isključivo na osnovu statističkog broja parlamentarnih aktivnosti potenciranog u Hrvatskoj, a koji zapravo ne odražava stvarnu kvalitetu i količinu rada, učinkovitost te ponajviše uspjeh zastupničkog djelovanja.

Monika Smolková (S&D), *písomne*. – Európska únia stanovila špecifické pravidlá fungovania úverových inštitúcií a investičných spoločností v nariadení o kapitálových požiadavkách a v smernici o kapitálových požiadavkách z roku 2013. Podľa pôvodného textu mali byť obchodníci s komoditami oslobodení od požiadaviek týkajúcich sa veľkej majetkovej angažovanosti a od požiadaviek vlastných zdrojov do konca roku 2017. Na to, aby Komisia určila vhodný systém pre obchodníkov s komoditami, rozhodla sa uskutočniť preskúmanie a vypracovať správu. Ukazuje sa však, že toto preskúmanie nebude možné ukončiť včas, a z toho dôvodu je veľmi nepravdepodobné, že by sa akékoľvek právne predpisy, ktoré môžu vyplývať z tohto preskúmania, mohli pripraviť, prijať a uplatňovať pred uplynutím platnosti súčasných výnimiek pre obchodníkov s komoditami. Je nešťastné, že sa správa Komisie takýmto spôsobom odďaľuje, no napriek tomu som hlasovala za predĺženie týchto výnimiek. Predíde sa tým tomu, aby nezačali obchodníci s komoditami podliehať požiadavkám, o ktorých nie sú dostatočne informovaní, a aby neprišli o stabilný regulačný rámec. Podľa návrhu nariadenia budú títo obchodníci vyňatí z požiadaviek až do konca roku 2020.

Igor Šoltes (Verts/ALE), *pismo*. – Člena uredbe o kapitalskih zahtevah trgovce z blagom izvzemata iz zahtev glede velikih izpostavljenosti oziroma kapitalskih zahtev. Obe izjemi prenehata veljati 31. decembra 2017. Ta samoderogacijska klavzula je bila sprva vključena v uredbo o kapitalskih zahtevah, da bi se regulatorjem zagotovilo dovolj časa za določitev bonitetne ureditve, prilagojene profilu tveganja trgovcev z blagom. Med trgovce z blagom se šteje širok spekter akterjev na trgih z energijo in primarnimi proizvodi. Komisija se je odločila, da bo izvedla en sam pregled ustrezne ureditve za trgovce z blagom in bonitetni nadzor investicijskih podjetij na splošno in pripravila skupno poročilo o zgoraj navedenih vprašanjih. Ker pa je to kompleksen projekt, ne bo končan do konca tega leta. Zato ni verjetno, da bi se zakonodaja, ki bo nastala na podlagi tega pregleda, pripravila, sprejela in začela izvajati pred iztekom veljavnosti sedanjih izjem, kar pomeni, da bi od takrat naprej za trgovce z blagom veljale vse zahteve iz uredbe o kapitalskih zahtevah in direktive o kapitalskih zahtevah. Da bi preprečili tako situacijo, je primerno podaljšati veljavnost obstoječih izjem iz uredbe o kapitalskih zahtevah. Zaradi navedenega sem glasoval za sprejetje poročila.

Davor Ivo Stier (PPE), napisan. – Pojam „trgovci robom” obuhvaća širok spektar aktera na energetskom tržištu i tržištu robe, naime to su sva investicijska društva čija je osnovna djelatnost isključivo pružanje investicijskih usluga ili obavljanje aktivnosti povezanih s financijskim instrumentima iz Direktive o tržištima financijskih instrumenata. Zahtjevi utvrđeni Uredbom o kapitalnim zahtjevima (CRR) i Direktivom o kapitalnim zahtjevima (CRD) primjenjuju se i na kreditne institucije i na investicijska društva, a oba izuzeća ističu 31. prosinca 2017. godine.

Kako je preispitivanje investicijskih društava kompleksan projekt koji se neće dovršiti do kraja ove godine, vrlo je mala vjerojatnost da bi se zakonodavstvo koje bi moglo proizići iz tog preispitivanja moglo pripremiti, donijeti i primijeniti prije isteka sadašnjih izuzeća (tj. prije kraja 2017.). Posljedice takvog raspleta situacije bile bi nepoželjne za trgovce robom koji bi u tom slučaju od 1. siječnja 2018. podlijegali punim zahtjevima CRR-a/CRD-a. Kako bi se spriječila takva nepoželjna situacija važno je da se produlji rok valjanosti postojećih izuzeća utvrđenih CRR-om za onoliko koliko je potrebno da se dovrši preispitivanje investicijskih društava te pripremi, donese i primijeni zakonodavstvo koje bi moglo proizići iz tog preispitivanja.

Catherine Stihler (S&D), in writing. – I voted in favour of extending the exemption for commodity dealers, because they have specific needs which cannot be met if they are treated as if they were banks or other investment firms. This extension gives regulators the time they need to set up a prudential regime which works for commodity dealers.

Dubravka Šuica (PPE), napisan. – Pojam „trgovac robom” obuhvaća širok spektar aktera na energetskom tržištu i tržištu robe. Neki trguju isključivo ugovorima o robnim izvedenicama te nalikuju investicijskim društvima u pogledu funkcija i rizika, dok je za druge trgovanje robnim izvedenicama samo pomoćna aktivnost uz proizvodnju robe.

Člankom 493. stavkom 1. i člankom 498. stavkom 1. Uredbe o kapitalnim zahtjevima (EU) br. 575/2013, trgovci robom izuzimaju se od zahtjeva za velike izloženosti i od kapitalnih zahtjeva.

Komisija je odlučila provesti jedinstvenu reviziju prikladnog režima za trgovce robom, te bonitetnog nadzora investicijskih društava općenito jer smatra da će se osigurati izrada usklađenog bonitetnog okvira za sve vrste investicijskih društava.

Podržavam nacrt zakonodavne rezolucije Europskog parlamenta o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 jer smatram da ona ide u korist trgovcima robom i investicijskim društvima.

Patricija Šulin (PPE), pisno. – Glasovala sam za poročilo o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe glede izjem za trgovce z blagom. Izjemi iz uredbe o kapitalskih zahtevah, ki trgovce z blagom izvzemata iz zahtev glede velikih izpostavljenosti oziroma kapitalskih zahtev, bosta prenehali veljati konec leta 2017, zato potrebujemo spremembo uredbe. V nasprotnem primeru bi za trgovce z blagom veljale vse zahteve iz uredbe o kapitalskih zahtevah in direktive o kapitalskih zahtevah. Brez ozaveščene (in informirane) odločitve, da je taka obravnava zanje zares najbolj ustrezna, ter ob predpostavki, da bi na podlagi pregleda investicijskih podjetij nastal bonitetni okvir, prilagojen trgovcem z blagom, bi bili ti prikrajšani za stabilen regulativni okvir.

Νεοκλής Σουλκιώτης (GUE/NGL), γραπτώς. – Σε αυτή την έκθεση τηρήσαμε στάση αποχής, γιατί μας ενδιαφέρει μεν να ρυθμιστούν τα επενδυτικά ταμεία τα οποία διαπραγματεύονται βασικά εμπορεύματα, αλλά διαφωνούμε με το πλαίσιο της οδηγίας για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις την οποία καταψηφίσαμε ως ομάδα αφού αφήνει πάρα πολλά παραθυράκια του νόμου ανοιχτά για κατάχρηση του νόμου από τα επενδυτικά ταμεία.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), γραπτώς. – Επιδιώκεται η παράταση των απαλλαγών από τις απαιτήσεις μεγάλων χρηματοδοτικών ανοιγμάτων και από τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων σε περιπτώσεις διαπραγματευτών βασικών εμπορευμάτων (= επιχειρήσεις επενδύσεων η βασική επιχειρηματική δραστηριότητα των οποίων αφορά αποκλειστικά την παροχή επενδυτικών υπηρεσιών ή τα χρηματοπιστωτικά μέσα). Με τις απαλλαγές αυτές παρατείνεται η αβεβαιότητα και δίδεται επιπλέον απροσδιόριστο χρονικό περιθώριο στην Επιτροπή να καθορίσει την άμεσου ανάγκης κανονιστική ρύθμιση προληπτικής εποπτείας για τις επιχειρήσεις αυτές.

Tibor Szanyi (S&D), *írásban*. – Szavazatommal támogattam a jelentést az 575/2013/EU rendelet módosításáról szóló javaslatról, amely elfogadta a tőkekövetelmény-rendeletben (CRR) meghatározott, jelenlegi mentességek hatályának meghosszabbítását. A CRR vonatkozó cikkei mentesítik a nagykockázat-vállalásra, illetve a szavatolótoke-követelményekre vonatkozó rendelkezések alól az árutőzsdei kereskedőket. E mentesítés biztosításának célja az volt, hogy a szabályozó hatóságok időt kapjanak az árutőzsdei kereskedők kockázati profiljához igazodó prudenciális szabályok kidolgozására.

Mivel mindkét mentesség lejár 2017. december 31-én, és ahogy azt a jelentés is kiemeli, jelen állapot szerint valószínűtlen, hogy a befektetési vállalkozásokra vonatkozó felülvizsgálat befejeződjön, illetve a megfelelő jogi aktus elfogadásra és alkalmazásra kerüljön a megjelölt határidőig, támogattam a mentességek hatályának meghosszabbítását. Annál is inkább, mivel instabil helyzetet teremtene, ha a jelenlegi rendszerből, amelyben mentesülnek a nagykockázat-vállalásra és a szavatolótoke-követelményekre vonatkozó rendelkezések alól, először egy, a CRR/CRD követelményeit teljes mértékben érvényesítő ideiglenes rendszer hatálya alá kerülnének az árutőzsdei kereskedők, majd ezt követően nagyon rövid időn belül egy sajátosan rájuk szabott keretrendszer vonatkozna rájuk.

Adam Szejnfeld (PPE), *na piśmie*. – Wyłączenia podmiotów prowadzących handel towarami z wymogów w zakresie dużych ekspozycji i funduszy własnych wygasają z dniem 31 grudnia 2017 r. Przegląd firm inwestycyjnych jest jednak złożonym przedsięwzięciem, które nie zostanie ukończony do końca bieżącego roku. Jest zatem bardzo mało prawdopodobne, aby jakiegokolwiek przepisy prawne, które mogłyby zostać przyjęte w wyniku niniejszego przeglądu, zostały przygotowane i przyjęte oraz zaczęły być stosowane przed wygaśnięciem obecnych wyłączeń.

W związku z tym konieczne jest przedłużenie obowiązujących wyłączeń ustanowionych w rozporządzeniu w sprawie wymogów kapitałowych. Przedłużenie to powinno uwzględniać czas, jaki będzie niezbędny do zakończenia przeglądu firm inwestycyjnych oraz do przygotowania, przyjęcia i zastosowania wszelkich przepisów, które mogą być wynikiem tego przeglądu. W innym bowiem wypadku od 2018 r. podmioty prowadzące handel towarami musiałyby podlegać obowiązkowi wynikającemu z rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych oraz z dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych, niekorzystnym dla tego typu przedsiębiorstw.

Zgoda Parlamentu na przyjęcie w pierwszym czytaniu wniosku Komisji dotyczącego wyłączeń w odniesieniu do podmiotów prowadzących handel towarami jest właściwą decyzją, dlatego też zdecydowałem się zagłosować za sprawozdaniem.

Claudia Tapardel (S&D), *în scris*. – Instituțiile europene au elaborat în ultimii ani o serie de măsuri menite să evite problemele economice de tipul celor apărute cu ocazia crizei financiare internaționale din 2008. Aceste măsuri au vizat reglementarea mai strictă a domeniului comercial, în vederea asigurării unei protecții mai mari pentru consumatori. Una dintre aceste măsuri a fost adoptarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013 privind cerințele de capital (CRR), dublat de Directiva 2013/36/UE privind cerințele de capital (CRD), documente aplicabile instituțiilor de credit și societăților de investiții, derivate din regimul prudencial impus instituțiilor de credit. În documentele respective, există o derogare pentru serviciile de investiții în domeniul valorilor mobiliare de la respectarea cerințelor privind expunerile mari și, respectiv, a cerințelor de fonduri proprii. Derogarea, valabilă până la 31 decembrie 2017, a fost considerată necesară pentru a acorda autorităților de reglementare timpul necesar pentru a stabili o reglementare prudencială adaptată la profilul de risc al comercianților de mărfuri. Având în vedere stadiul evaluării cadrului legislativ necesar, Comisia a considerat că e necesară o prelungire a derogării până la finalizarea reexaminărilor deja întreprinse. Pentru că este vorba despre o solicitare vizând coerența actului legislativ al Uniunii, susțin prelungirea derogării.

Marc Tarabella (S&D), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du texte sur les exemptions pour les négociants en matières premières. Les dérogations expirent le 31 décembre 2017. Une clause de caducité a été initialement introduite dans le CRR afin de laisser aux régulateurs le temps de définir un régime prudentiel adapté au profil de risque des négociants en matières premières.

L'expression «négociant en matières premières» couvre un large éventail d'acteurs des marchés de l'énergie et des matières premières: pour certains, comparables aux entreprises d'investissement en termes de fonctions et de risques, la négociation de contrats dérivés sur matières premières constitue la seule activité; pour d'autres, elle n'est qu'une activité annexe de la production de matières premières.

Pavel Telička (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of the proposal to extend the exemptions for commodity dealers to be exempted from large exposure requirement and from own fund requirements until 2020. This will save commodity dealers from an unstable regulatory environment in the short term, and avoid them from disbursing their own funds that they need to have in order to continue their activities and the related costs of performing those activities.

Ruža Tomašić (ECR), *napisan*. – Revizija investicijskih društava veoma je složen projekt te vjerojatnost da će se zakonodavstvo koje bi moglo izići iz te revizije pripremiti, donijeti i primijeniti prije isteka sadašnjih izuzeća, odnosno prije kraja 2017. godine, iznimno je mala.

Budući da bi od 1. siječnja 2018. godine trgovci robom trebali podlijegati punim zahtjevima iz Uredbe o kapitalnim zahtjevima (CRR) i Direktive o kapitalnim zahtjevima (CRD), smatram da je potrebno produljiti postojeća izuzeća kako bi se trgovci robom mogli prilagoditi zahtjevima.

Držim da bi produženjem trebalo uzeti u obzir količinu vremena potrebnu za dovršetak revizije investicijskih društava i za pripremu, donošenje i primjenu zakonodavstva koje bi moglo proizići iz te revizije. Stoga sam podržala prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe u pogledu izuzeća za trgovce robom.

Romana Tomc (PPE), *pisno*. – Poročilo o kohezijski politiki v gorskih regijah EU sem podprla. Gorske regije predstavljajo pomemben delež ozemlja EU (približno 30 %). Celotna EU je odvisna od storitev gorskih ekosistemov. Te regije so zaradi ekstremnih pogojev in oddaljenosti strukturno v slabšem položaju do te mere, da se številne gorske regije soočajo z upadanjem in staranjem prebivalstva, kar lahko poruši naravni generacijski krog ter vodi k zniževanju socialnih standardov in kakovosti življenja.

To pogosto vodi do večje stopnje brezposelnosti, socialne izključenosti in preseljevanja v mesta. Gorske regije ponujajo številne priložnosti za doseganje ciljev EU glede zaposlovanja, kohezije in varovanja okolja na podlagi trajnostne rabe njihovih naravnih virov.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), *por escrito*. – Nos hemos abstenido en este voto, con el que se prorroga exención de distribuidores de mercancías en lo que respecta lo requerimientos de capital. La Comisión está elaborando una nueva propuesta que no está aún lista. Consideramos que en este contexto no es conveniente eliminar la exención de manera automática. Sin embargo no hemos querido votar a favor ya que nos oponemos a la directiva marco de requerimientos de capitales

Mylène Troszczynski (ENF), *par écrit*. – La modification proposée permettrait aux négociants de matières premières de bénéficier d'une prolongation jusqu'au 31 décembre 2020 des dérogations aux exigences du règlement CRR en matière de grands risques et de fonds propres.

Ces sociétés représentent en effet un risque important pour les marchés des matières premières, notamment par l'utilisation massive de produits dérivés qui peuvent entraîner une volatilité très importante et faire varier des cours sans raison fondamentale, tout en ayant des conséquences néfastes pour l'économie réelle.

Il nous paraît donc préjudiciable pour la stabilité financière de nos économies de laisser de la marge à la Commission pour réaliser un travail qui aurait dû être fait bien avant la crise financière de 2008.

La situation très fragile de notre système financier devrait inciter la Commission à réglementer ces activités, quitte à être trop prudente, plutôt qu'à demander 3 ans de délai supplémentaire.

J'ai donc voté contre ce texte.

Mihai Țurcanu (PPE), *în scris*. – Termenul de „comerciant de mărfuri” dorește să acopere o gamă largă de actori de pe piața energiei și a mărfurilor, așa cum se explică în această propunere de regulament. Se poate face asimilarea întreprinderilor de investiții, negocierea de contracte derivate pe mărfuri fiind singura lor activitate, sau, pentru alții, reprezintă doar o parte din activitatea producției de mărfuri.

Prin Regulamentul privind cerințele de capital 575/2013 (CRR) se acordă comercianților de mărfuri o derogare de la respectarea cerințelor privind expunerile mari și a cerințelor de fonduri proprii cu o dată limită, 31 decembrie 2017.

În acest sens, Comisia Europeană a întreprins o reexaminare unică și pregătește un raport cu privire la chestiunile menționate, în așa fel încât să se dezvolte un cadru prudențial coerent pentru toate tipurile de societăți de investiții.

Am susținut acest raport deoarece este oportun să se prelungească derogările existente prevăzute de CRR. Prelungirea ar trebui să fie acordată luându-se în considerare timpul care va fi necesar pentru a se încheia procedura de reexaminare a cadrului privind societățile de investiții și pentru a se pregăti, adopta și aplica legislația care ar putea rezulta din această reexaminare.

István Ujhelyi (S&D), *írásban*. – Az 575/2013/EU rendelet (a tőkekövetelmény-rendelet, CRR) és a 2013/36/EU irányelv (a tőkekövetelmény-irányelv, CRD) követelményei egyaránt vonatkoznak a hitelintézetekre és a befektetési vállalkozásokra. A befektetési vállalkozásokra vonatkozó tőkekövetelmény-rendszer a hitelintézetekre vonatkozó rendszeren alapul, annak a befektetési vállalkozások által nyújtott befektetési szolgáltatások figyelembevételével adaptált változata. Szavazatommal az S&D-frakció álláspontját követve, támogattam.

Miguel Urbán Crespo (GUE/NGL), *por escrito*. – Nos hemos abstenido en este voto, con el que se prorroga exención de distribuidores de mercancías en lo que respecta lo requerimientos de capital. La Comisión está elaborando una nueva propuesta que no está aún lista. Consideramos que en este contexto no es conveniente eliminar la exención de manera automática. Sin embargo no hemos querido votar a favor ya que nos oponemos a la directiva marco de requerimientos de capitales.

Ernest Urtasun (Verts/ALE), *in writing*. – I voted in favour of this report as I believe the deadline extension for the exemptions laid down in the CRR Regulation for commodity dealers specified in the Regulation is fully justifiable and legitimate.

Viktor Uspaskich (ALDE), *raštu*. — Palaikau pasiulyimą, dėl kuriuo pratęsimas išimties taikymo terminas, kad trumpuoju laikotarpiu apsaugotų prekyautojus biržos prekėmis nuo nestabilios reglamentavimo aplinkos.

Ramón Luis Valcárcel Siso (PPE), *por escrito*. – Hablamos de una decisión técnica ante la cual el Parlamento aprueba la propuesta de la Comisión en primera lectura y le pide que se le consulte de nuevo si se propone modificar sustancialmente su propuesta o sustituirla por otro texto. La exención del artículo 498, apartado 1 del Reglamento UE nº 575/2013 exime a los operadores en materias primas de los requisitos relativos a las grandes exposiciones y de los requisitos de fondos propios. Exenciones que expiran el 31 de diciembre de 2017 y frente a las cuales la Comisión ya está llevando a cabo una evaluación para encontrar un régimen apropiado para los operadores en materias primas. Debido a que es muy improbable que cualquier legislación que resulte de esta revisión pueda ser elaborada, adoptada y aplicada antes de que expire la exención para este colectivo creo necesario prorrogarla por lo que considero necesario votar a favor de esta decisión.

Elena Valenciano (S&D), *por escrito*. – He votado aprobar eximir a aquellos agentes que operan en el mercado de materias primeras de los requisitos de capital aplicables a entidades financieras, en tanto en cuanto se prepara una regulación específica para este sector.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito*. – A Comissão Europeia decidiu proceder a uma análise sobre o regime adequado para os operadores em mercadorias e para a supervisão prudencial das empresas de investimento em geral. Contudo, a análise sobre as empresas de investimento ainda não está concluída (espera-se que só esteja no final do ano).

Desta forma, é advogado ser muito pouco provável que os textos legislativos eventualmente suscitados por esta análise possam ser preparados, adotados e aplicados antes de a atual isenção expirar (ou seja, antes do final de 2017).

Este facto tem consequências para os operadores em mercadorias: se, até essa altura, não tiver entrado em vigor qualquer quadro prudencial específico resultante da análise sobre as empresas de investimento, estes ficarão sujeitos a todos os requisitos do regulamento requisitos de capital e da diretiva requisitos de capital a partir de 1 de janeiro de 2018.

Beatrix von Storch (EFDD), *schriftlich*. — Der EntschlieÙung des EU-Parlaments zu dem Vorschlag für eine Verordnung des Europäischen Parlaments und des Rates zur Änderung der Verordnung (EU) Nr. 575/2013 im Hinblick auf die Ausnahmen für Warenhändler habe ich nicht zugestimmt.

Es geht um die Verlängerung von Ausnahmetatbeständen für Warenhändler in Bezug auf das Risikoprofil von Warenhändlern. Die Kommission wollte die Zeit nutzen, um eine zugeschnittene Regelung zu finden. Das ist ihr bis jetzt nicht gelungen. Ich bin nicht davon überzeugt, dass es ihr mit einem längeren Zeitfenster für weitere Überlegungen gelingt. Im Übrigen halte ich die „Eigenmittelverordnung“ („CRR“) und die „Eigenmittelrichtlinie“ („CRD“) ohnehin für ungeeignet, um ein gesundes und ausreichend kapitalisiertes Banksystem zu schaffen.

Lieve Wierinck (ALDE), schriftelijk. — Ik heb ingestemd met deze tekst aangaande de vrijstelling voor grondstoffenhandelaren. Voor grondstoffenhandelaren geldt, in welbepaalde situaties, een uitzondering op deze verordening. Deze was al vervat in de originele versie, maar ze geldt slechts tot 31 december 2017.

Toekomstige, aangepaste wetgeving zal een specifiek kader moeten bieden voor de grondstoffenhandelaren. Deze nieuwe wetgeving kan natuurlijk enkel gecreëerd worden op basis van een grondige evaluatie door de Europese Commissie van de investeringsbedrijven in de EU. De verwachtingen zijn echter dat dit verslag niet voor de deadline van 31 december 2017 klaar zal zijn. De groep handelaren die tot dan toe door de vrijstellingen beschermd worden, zouden dan onder een volledig nieuw wetgevend kader vallen, met mogelijk negatieve gevolgen.

Met het oog op een blijvende, positieve werking van de verordening en het vermijden van potentiële negatieve neveneffecten hebben we de werking van deze vrijstelling verlengd tot 31 december 2020. Op deze manier worden potentiële destabiliserende effecten, gecreëerd door een onzeker wetgevingskader, vermeden.

Iuliu Winkler (PPE), în scris. – Am votat raportul referitor la derogările prevăzute pentru comercianții de mărfuri. Comisia Europeană a decis să întreprindă o reexaminare unică privind un regim corespunzător pentru comercianții de mărfuri și privind supravegherea prudentțială a societăților de investiții în general, denumită reexaminarea cadrului privind societățile de investiții și să pregătească un raport unic în acest sens.

Θεόδωρος Ζαγοράκης (PPE), γραπτώς. – Ψήφισα θετικά ώστε να εγκριθεί η θέση της Επιτροπής, όπως την υιοθέτησε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, λαμβάνοντας υπόψη τα όσα κατέθεσε και ο εισηγητής.

Jana Žitňanská (ECR), písomne. – Súčasné nariadenie udeľuje špecifické výnimky pre obchodníkov s komoditami, ktoré sa týkajú najmä požiadaviek na minimálnu úroveň vlastných zdrojov a na majetkovú angažovanosť. Keďže obe tieto výnimky sú účinné iba do konca roka 2017, správou sme ich účinnosť predĺžili na ďalšie tri roky, resp. do ukončenia prác na revízii nariadenia. S týmto princípom súhlasím. Myslím si, že pokiaľ už práce na revízii nariadenia prebiehajú, ale nestihli sa do vypršania účinnosti výnimiek ukončiť, bolo by zbytočné na krátky čas zmeniť existujúce pravidlá pre obchodníkov s komoditami a zafažiť ich tým, že budú musieť zrazu splňať všetky požiadavky. Osobitný status obchodníkov s komoditami pritom vyplýva z rizikovosti tohto typu obchodov a myslím si, že predĺženie výnimiek až do stanovenia nových záväzných pravidiel bude prospešné najmä v záujme ich právnej istoty. Správu som preto podporila.

Milan Zver (PPE), pisno. – Glasoval sem za Poročilo o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede izjem za trgovce z blagom, ker se strinjam, da je potrebno podaljšati veljavnost obstoječih izjem iz uredbe o kapitalskih zahtevah za trgovce z blagom, ki bi sicer prenehali veljati 31. decembra 2017, saj bi v nasprotnem primeru imelo to negativne posledice za trgovce z blagom, saj bi zanje od 1. januarja 2018 veljale vse zahteve iz uredbe o kapitalskih zahtevah in direktive o kapitalskih zahtevah.

8.2. Agencja UE ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol) (A8-0164/2016 - Agustín Díaz de Mera García Consuegra)

Oral explanations of vote

Daniel Dalton (ECR). – Mr President, under the leadership of my compatriot Rob Wainwright, Europol has developed into a crucial hub for intelligence sharing and for operational support between national forces. Today, we have voted to give Europol sharper tools in the fight against organised crime and terrorism, as well as a strong element of supervision by experts and parliamentarians at both national and European level. The Europol Internet Referral Unit has been operational for almost a year, helping to take down Jihadist recruitment propaganda on the internet and on social media. In the first six months, it received over 1700 referral decisions for content to be removed. With this new agreement, it will be able to increase its capabilities in the coming months and enable Europol to continue to play a crucial role in the fight against terrorism and organised crime. For that reason, I supported it today.

Krisztina Morvai (NI). – Elnök Úr, az Europol nem más mint az európai rendőri együttműködésnek az intézménye. Egyebek mellett olyan bűncselekmények megelőzésére és kezelésére szolgál és kap nagy mennyiségű európai adófizetői pénzt, mint a terrorizmus, az emberkereskedelem, és az embercsempészet. Nem gondolják-e kedves kollegák és az Európai Parlament Elnöksége, hogy ideje lenne az Europol vezetőinek megjelenni előttünk, és beszámolni arról, hogy mégis mit csináltak ezzel az adófizetői pénzzel és a lehetőségekkel az elmúlt évek során. Egyre több olyan levelet kapok, amelyben állampolgárok azt kérdezik tőlem, hogy vajon nem szándékosan hagyták-e az európai rendőri szervek megtörténni azokat a tragédiákat, amelyek terrorcselekményként Európában megtörténtek. Ennyit a terrorizmusról. Mit tudnak felmutatni az embercsempészet vonatkozásában? Mit tudnak felmutatni a nemzetközi emberkereskedelmi hálózatok vonatkozásában? Sok szöveg, sok pénz, zéró eredmény.

Jiří Pospíšil (PPE). – Pane předsedající, já jsem podpořil tento dokument. Jsem přesvědčen, že v této době má smysl posílit pravomoci Europolu. Nejsem příznivcem zřizování nových úřadů. Osobně nepodporuji zřízení například úřadu evropského prokurátora.

Ale tento návrh, který nezřizuje úřad, ale pouze posiluje Europol a zvyšuje jeho šance získávat informace o různých trendech přeshraniční trestné činnosti, určitě má svůj smysl. Europol by do budoucna měl poskytovat jednotlivým národním policejním útvarům zpětnou vazbu – informace o tom, jaké jsou trendy na poli mezinárodního zločinu, na poli boje proti terorismu. A k tomu, aby mohl poskytovat zpětnou vazbu, musí získávat z jednotlivých národních států prvotně informace. Myslím si a v tom souhlasím s tím návrhem, že je také dobře, že se posiluje speciální jednotka Europolu v boji proti terorismu. Myslím si, že tato jednotka může přinést jasné výsledky.

Monica Macovei (ECR). – Domnule președinte, un mandat mai puternic al Europol este direct proporțional cu siguranța cetățenilor noștri. Este obligatoriu ca Europol să dețină un sistem de date modern și un sistem de management al datelor. Este nevoie de un temei legal al cooperării cu entități private și cu autorități naționale pentru Europol. Schimbul de date trebuie să se facă în mod unitar. Nu putem lupta cu terorismul, crima organizată, fără cooperare efectivă între autoritățile de supraveghere atât la nivel național, cât și la nivelul Uniunii.

Am aflat cu surprindere că douăzeci și trei din statele membre ale Uniunii nu trimit informații actualizate în baza de date, de exemplu a sistemului de informații Schengen ceea ce înseamnă că în baza de date a sistemului de informații Schengen nu avem toate informațiile referitoare la cei care ar putea să atace Europa, să facă parte din gruparea jihadistă.

Solicit statelor membre să facă acest efort, să își îndeplinească această datorie și să trimită datele în baza de date Schengen.

Daniel Hannan (ECR). – Mr President, we kept on being told in this debate that crime does not recognise national borders. We were told this as though it was some kind of original insight. Of course it does not and for a long time States in Europe have cooperated internationally. We have Interpol, we have the Hague Convention, we have extradition treaties and we recognise time spent in another country's prison. All of these are instruments that apply globally. That is not what this debate is about. It is not what Europol is about.

Europol, as the authors frankly admitted when it was first put forward after Tampere, is about creating a federal police force – their words, not mine. It is about creating a kind of European FBI and that is the choice for us. It is between association and absorption. It is between alliance and assimilation. It is between cooperation and coercion.

Andrejs Mamikins (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Padomes piedāvātā regula ļaus uzlabot datu apstrādes, datu aizsardzības sistēmu, ko izmanto Eiropols savam ikdienas darbam, kā arī palielinās to operatīvo kapacitāti un elastību. Līdz ar to iestādes darbība pēc dokumenta stāšanās spēkā no 2017. gada 1. maija potenciāli kļūs daudz efektīvāka un drošāka no operatīvā viedokļa.

Jaunā regula aizvieto 2009. gadā pieņemto, pateicoties kurai Eiropols arī tika izveidots. Neskaitot darba efektivitātes potenciālo maksimizēšanu, jāsaka, ka jaunā regula, starp citu, dos iespēju nacionālajiem parlamentiem un Eiropas Parlamenta attiecīgajai komitejai kopā uzraudzīt Eiropola darbu, izveidojot apvienoto parlamentārās kontroles grupu. Tas ir labi, tas ir jāatbalsta, un — vēl vairāk — Komisijas un Parlamenta loma datu apmaiņas ziņā tiks palielināta, kas arī ir labi, kad runa ir par Eiropola un partnerstruktūru attiecīgu informācijas apmaiņas nolīgumu slēgšanu. Paldies!

Jonathan Arnott (EFDD). – Mr President, we all want security, we all want cooperation and we all want to work together with organisations like Interpol. In the UK we want to work together with the Five Eyes network, for example, but I have serious concerns over the lack of transparency in Europol.

The 'remain' campaign in the UK seems to imply that leaving the European Union would harm security, but Richard Walton, former Head of Counterterrorism at New Scotland Yard, said membership of the EU does not really convey any benefits that we could not access from outside it. Air Chief Marshal Michael Graydon said our intelligence relationships are with individual member countries, not Europe, so it is irrelevant whether we are in or out.

If we want to work together internationally, of course we will keep working with, we will keep sharing information with other countries, but we do not need to be part of a European Union to do that. We can work together perfectly well and ensure our national security, in fact better rather than worse, and therefore I voted against.

Stefano Maullu (PPE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, credo che questo provvedimento vada nella giusta direzione: rafforzare Europol significa rafforzare la protezione e la sicurezza dei cittadini dell'Unione europea. Penso che lo scambio delle informazioni debba seguire un criterio assolutamente rigido, proprio per poter garantire uniformità nella raccolta delle informazioni e per contrastare, soprattutto attraverso i *new media*, e in particolare Internet, ciò che viene fatto reclutando i giovani, che poi diventano strumenti dell'integralismo e soprattutto del terrorismo, che funesta così tanto la nostra società. È un provvedimento assolutamente positivo, che mi sento di supportare con il mio voto, e sono orgoglioso che il Parlamento vada in questa direzione.

Stanislav Polčák (PPE). – Pane předsedající, je to samozřejmě notorieta, že zločin nezná hranic, a proto je důležité, abychom i my dokázali spolu spolupracovat. Myslím si, že Europol přes určité výzvy, kterým čelí, si dokázal vydobýt respekt, že to je organizace, která by měla určitě dále prohlubovat policejní spolupráci, a já nevidím v té zprávě, která byla předložena a kterou jsem s radostí podpořil, žádný náznak, že bychom přistupovali k jakémusi zřízení federální policejní služby. Tak tomu opravdu podle mého názoru není. Že je třeba tu spolupráci prohloubit, že je třeba opravdu výměnu informací podřídít určitým pravidlům, to myslím, že je zcela nasnadě, a jsem proto rád, že tato zpráva se těmto otázkám nevyhýbá, a já jsem ji proto, znovu opakuji, mohl podpořit.

Seán Kelly (PPE). – A Uachtaráin, cosúil leis an gcuid is mó de na Feisirí vótáil mé le mo ghrúpa sna vótaí anseo agus tá áthas orm gur glacadh leis agus go bhfuilimid anois ag tabhairt na hionstraimí do Europol chun troid i gcoinne na sceimhlitheoireachta agus na cibearchoiriúlachta agus mar sin de.

Nuair a thógtar é seo leis an vóta a bhí againn cúpla seachtain ó shin faoi PNR, tá dul chun cinn á dhéanamh againn sa troid i gcoinne na sceimhlitheoireachta. Agus is ceart é sin. Is féidir lenár saoránaigh a rá anois, gur ceart go mbeadh an Eoraip níos sláine agus níos sábháilte dóibh amach anseo. Táimid ag tabhairt buiséad de bhreis agus EUR 2 mhiliún do Europol agus tá sé sin ag teastáil. Is féidir linn a bheith sásta, ar a laghad, go bhfuilimid ar an mbóthar ceart.

Written explanations of vote

Isabella Adinolfi (EFDD), per iscritto. – Il voto ha ad oggetto il progetto di regolamento che istituisce l'Agenzia dell'Unione europea per la cooperazione e la formazione delle autorità di contrasto (Europol). Il nuovo regolamento garantirà altresì un solido regime di protezione dei dati applicabile a Europol. Tutto ciò è orientato ad aumentare i controlli al fine di contrastare in maniera efficace il terrorismo e le altre forme di criminalità. Per questi motivi ho votato negativamente all'emendamento di rigetto.

Clara Eugenia Aguilera García (S&D), por escrito. – He votado a favor del nuevo Reglamento que regulará EUROPOL, en cumplimiento de lo prevista en el Tratado de Lisboa para su adaptación al mismo. EUROPOL es una institución de gran relevancia en la configuración del Espacio de Libertad, Seguridad y Justicia de la Unión Europea. Al ser las funciones de seguridad una competencia exclusiva de los EEMM en sus respectivos territorios, EUROPOL adquiere un papel importante a la hora de coordinar la acción de los EEMM en la lucha contra ciertas formas de criminalidad. EUROPOL actúa en la práctica como un «pool» de información enviada por parte de los EEMM sobre ámbitos criminales bajo su ámbito directivo que requieran de análisis especializado desde una dimensión europea. Su objetivo es la prevención e investigación de las actividades de grupos criminales que operan en diferentes Estados miembros. La nueva regulación permitirá incidir, por ejemplo, de forma más eficaz en la lucha contra el terrorismo que se gesta y desarrolla en la Red.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), *por escrito*. – Hemos rechazado la propuesta del Consejo relativa a la nueva regulación de EuroPol. Nos manifestamos en contra de que esta agencia sea dotada de mayores poderes mientras mantiene una importante opacidad que la deja completamente fuera del escrutinio público. Con esta nueva regulación desaparece el principio de subsidiariedad, dejando a la agencia responsable de todas las cuestiones relativas a la política europea, lo que permitiría que, además de la cooperación transfronteriza, EuroPol realizara sus actividades de manera independiente, sin cooperar con los cuerpos de seguridad de los Estados Miembro. Además, tendrá capacidad de recoger y almacenar datos de manera independiente, lo que puede entra en contradicción con la legislación de diferentes estados en materia de protección de datos.

Louis Aliot (ENF), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette proposition de rejet sur le texte relatif à l'agence de l'Union européenne pour la coopération des services répressifs (Europol).

Le texte prévoit notamment la création d'un groupe de contrôle parlementaire conjoint établi par les parlements nationaux et la commission compétente du Parlement européen pour assurer le contrôle politique des activités d'Europol. La position du Conseil fournit quant à lui une base juridique explicite au signalement de contenus sur internet. En outre, une nouvelle disposition quant au traitement des informations et protection des données serait intégrée ce qui permettrait à Europol d'établir des liens et des connexions entre différentes enquêtes.

Si je suis favorable à une coopération entre les services de police des États membres, je suis fermement opposé à l'émergence d'une police fédérale européenne.

Martina Anderson (GUE/NGL), *in writing*. – There was no final vote on this report as it was at second reading phase. However, I voted in favour of a rejection amendment.

The Council proposal enhanced and expanded the remit and operational capacity of Europol, which included giving the enforcement agency the power to determine what online content is illegal or not and substantially increased data collection power.

In addition to this enhancing power, the Council proposal sought to remove oversight and monitoring of Europol activity. Whilst the report does subject Europol to tighter data protection restrictions, the removal of the Joint Supervisory Body removes all on-site regulation and the monitoring of national databases.

My party has been to the forefront in raising concerns about the current deterioration of much earned civil liberties across Europe at present. This report reflected many of those concerns and I was very concerned with the infringement of basic civil liberties.

My party will continue to monitor the infringement of Human Rights and Civil Liberties both in Ireland and in Europe.

Eric Andrieu (S&D), *par écrit*. – Je me félicite de l'adoption du règlement Europol, après trois ans de travail. Face à l'augmentation de la criminalité grave et organisée, et afin de lutter plus efficacement contre le terrorisme, j'ai toujours défendu une meilleure coopération entre les États membres et leurs services de police à l'échelle européenne. Face aux menaces, l'Europe, à travers l'Agence Europol, a un rôle de coordination essentiel à jouer. Les attentats de Paris et Bruxelles montrent l'impératif de travail en commun et d'échange d'informations.

Le Groupe S&D a joué un rôle important pour parvenir à cet accord équilibré. Nous avons notamment obtenu des équipes conjointes d'enquête, la mise en place d'unités nationales d'Europol ou encore la nomination d'officiers de liaison. Les nouveaux pouvoirs de l'Agence seront accompagnés de garanties solides en termes de protection des données et d'outils pour assurer un contrôle démocratique ; c'était une des demandes fortes du Parlement européen.

Toutefois, cet édifice repose sur l'existence d'un haut degré de confiance, qui n'est pas facile à atteindre; c'est pourquoi, l'idée d'un Office européen de police – forme de FBI européen – ne doit pas être écartée. C'est pour nous la prochaine étape, incontournable, de la construction d'un véritable espace européen de liberté, de sécurité et de justice.

Νίκος Ανδρουλάκης (S&D), *γραπτώς*. – Καταψήφισα την τροπολογία που κατατέθηκε από το EFDD, γιατί τάσσομαι υπέρ του σχεδίου νόμου για τον Οργανισμό της ΕΕ για την συνεργασία και την κατάρτιση στον τομέα της επιβολής του νόμου (Ευρωπόλ). Η πρόταση νόμου «Lisbonenses» προβλέπει ένα νομικό πλαίσιο για την αντικατάσταση της Ευρωπόλ. Η Στρατηγική της Λισσαβόνας σήμαινε ότι η δομή της Ευρωπόλ χρειάζεται μεταρρύθμιση, συμπεριλαμβανομένης της συνολικής της λειτουργίας, της διακυβέρνηση, της εποπτείας, του καθεστώτος προστασίας των δεδομένων και των σχέσεών της με τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς.

Η Στρατηγική της Λισσαβόνας είναι ένα σημαντικό βήμα για μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα στο επίπεδο της ΕΕ σε συνεργασία με τις υπηρεσίες και τις αρχές επιβολής του νόμου. Εγγυάται επίσης ισχυρότερη εποπτεία και σαφέστερο καθεστώς προστασίας των δεδομένων.

Pascal Arimont (PPE), *schriftlich*. – Unsere Bürger erwarten mehr Sicherheit und mehr Maßnahmen zur Bekämpfung von Terrorismus. Die letzten Anschläge haben nur noch verdeutlicht, dass die organisierte Kriminalität keine Grenzen kennt. Aus diesem Grund finde ich es wichtig, Europol weiter zu stärken, um so die Zusammenarbeit zwischen den Mitgliedstaaten zu fördern. Der Vorschlag des Rates macht hier einen wichtigen Schritt, da er die Einrichtung eines Europäischen Zentrums zur Bekämpfung der Cyberkriminalität fordert, um so spezifisch der Internetpropaganda, die von kriminellen Vereinigungen zur Verbreitung ihrer kriminellen Aktivitäten genutzt wird, entgegenzuwirken. Des Weiteren wird der Informationsaustausch zwischen den Mitgliedstaaten und Europol gefördert. Nur so kann Europol effektiv Informationen zur Bekämpfung von terroristischen Zellen auswerten. Dem vorliegenden Bericht habe ich deshalb auch zugestimmt.

Trotzdem ist es mir wichtig zu betonen, dass mehr Europa notwendig ist, um ein effektives Handeln gegen Terrorzellen zu ermöglichen. Ich spreche mich deshalb für einen europäischen Nachrichtendienst aus.

Marie-Christine Arnautu (ENF), *par écrit*. – L'agence est encore renforcée. Le groupe ENL est favorable à la coopération entre services de police des États membres dans la lutte contre le terrorisme et la grande criminalité transfrontalière, mais nous nous méfions du développement progressif d'une sorte de police fédérale européenne, c'est pourquoi je me suis prononcée favorablement à la motion de rejet.

Jean Arthuis (ALDE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette délibération qui permettra de renforcer le mandat d'Europol. Je me félicite de l'adoption de cette législation, indispensable à l'heure où l'Europe est confrontée à la menace terroriste. Néanmoins, je regrette que la réforme ne soit pas plus ambitieuse. Il est urgent que les États membres fournissent à Europol une véritable capacité d'enquête et mettent en place une véritable coopération policière européenne intégrée. Je souhaite que les pays européens s'unissent pour lutter contre la menace internationale que représente le terrorisme.

Petras Auštrevičius (ALDE), *in writing*. – I support the initiative to enhance Europol's mandate as the EU's central law enforcement agency and provide new tools for rapid response to emerging terrorist threats, serious and organised crime. Europol will be able to initiate their own investigations and receive data from Member States on systematic basis. Moreover I totally agree that we need to ensure that this agency has all needed capacities to prevent the online spread of terrorist propaganda, as information is a strong weapon in hands of the terrorists. At the same time new legislation provides better data protection and gives all necessary control on the topic in hands of the European data protection authority.

Inés Ayala Sender (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este informe porque la agencia policial europea Europol podrá intensificar sus esfuerzos en la lucha contra el terrorismo y los delitos cibernéticos y responder más rápido ante las amenazas gracias a las nuevas reglas de funcionamiento que el Parlamento que hemos aprobado. Las nuevas competencias vienen acompañadas de estrictas salvaguardas en materia de protección de datos y herramientas de control democrático.

El proyecto legislativo, acordado por negociadores del Parlamento y el Consejo en noviembre de 2015, refuerza los poderes de Europol para garantizar que cuenta con los instrumentos necesarios frente a la amenaza de la criminalidad transfronteriza y el terrorismo. Entre otras novedades, la Agencia tendrá más facilidades para crear unidades especializadas para responder a amenazas inminentes.

Guillaume Balas (S&D), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du règlement réformant Europol, l'agence européenne de police criminelle intergouvernementale, afin de renforcer ses compétences opérationnelle dans la lutte contre le terrorisme. Les actes terroristes ne connaissant pas les frontières, il est de plus en plus inopérant de ne pas se coordonner réellement entre polices des États membres de l'Union Européenne.

L'un des objectifs de ce texte est de rendre la participation des polices des États membres plus systématique et plus codifiée notamment par le biais d'équipes conjointes d'enquête et la mise en place d'unité nationale d'Europol. Ce sont des réclamations portées de longues dates par les professionnels agissant sur le terrain.

Zigmantas Balčytis (S&D), *raštu*. – Balsavau už šį siūlymą, kurio tikslas- sustiprinti Europos policijos biurą. Europolis yra ES teisėsaugos agentūra, padedanti valstybių narių teisėsaugos institucijoms kovoti su tarptautiniu nusikalstamumu ir terorizmu. Siekiant prisitaikyti prie naujų grėsmių ES vyriausybės ir Europos Parlamentas sutarė išplėsti Europolo anti-teroristinius įgaliojimus. Atnaujintos Europos policijos biuro (EUROPOL) veiklos taisyklės leis skirti daugiau dėmesio kovai su terorizmu ar kibernetiniais išpuoliais. Savo ruožtu naujosioms biuro galioms bus taikoma papildoma demokratinė priežiūra. Naujos taisyklės leis lengviau steigti specializuotus padalinius atremti kylančioms grėsmėms ir aiškiau apibrėš nuo šių metų sausio 1 dienos veikiančio Europos kovos su terorizmu centro funkcijas. Be to, kai kuriais atvejais Europolis galės keistis informacija su privačiomis bendrovėmis, pavyzdžiui, siekiant pašalinti teroristinių organizacijų svetaines socialiniuose tinkluose.

Nicolas Bay (ENF), *par écrit*. – Le texte passant en deuxième lecture, je n'ai pas eu à me prononcer sur le texte en lui-même; j'ai cependant voté en faveur d'une proposition de rejet de la position du Conseil. Je m'oppose en effet à ce renforcement d'Europol, car je ne peux accepter le développement d'une police fédérale européenne qui porterait atteinte à la souveraineté des États membres.

Hugues Bayet (S&D), *par écrit*. – J'ai évidemment approuvé cette proposition qui contient trois avancées importantes: 1) tout d'abord EUROPOL est renforcé dans son rôle d'organisme favorisant la coopération mutuelle des États membres aux fins de la prévention et de la répression de la criminalité grave et du terrorisme. Les nouvelles règles prévoient que les États membres devraient fournir à EUROPOL les informations nécessaires pour accomplir ses missions. Le renforcement de l'échange d'information au niveau européen est essentiel si l'on veut assurer la sécurité intérieure et renforcer Schengen. Avec les nouvelles dispositions, EUROPOL devient un acteur majeur de cet échange de renseignement européen; 2) les règles en matière de contrôle de l'utilisation des données personnelles qui s'imposent à Europol sont renforcées parallèlement à l'augmentation de ses pouvoirs. Le contrôleur européen de la protection des données sera par exemple responsable du travail de surveillance de l'utilisation des données par EUROPOL; 3) enfin le contrôle démocratique d'EUROPOL sera également renforcé puisque le travail d'EUROPOL sera supervisé par un groupe d'examen parlementaire conjoint composé de membres à la fois du Parlement européen et des parlements nationaux.

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. – Oggi ho votato a favore della relazione de Mera García Consuegra sul regolamento che istituisce l'Agenzia dell'Unione europea per la cooperazione nell'attività di contrasto (Europol). Il progetto rappresenta un importante passo avanti nel contrasto all'attività terroristica e ai crimini di natura transfrontaliera, favorendo in primo luogo un più efficace scambio di informazioni tra gli Stati membri e Europol. Saranno ampliati poteri dell'Agenzia consentendole di costituire più facilmente unite specializzate e di scambiare più velocemente informazioni con ONG e aziende private. Ai nuovi poteri corrisponderanno anche rafforzati meccanismi di controllo. Europol dovrà annualmente riferire al Parlamento europeo, al Consiglio, alla Commissione e ai parlamenti nazionali le informazioni fornite dai singoli Stati membri; il suo lavoro sarà monitorato dal Garante europeo della protezione dei dati e controllato anche da un gruppo formato da eurodeputati e membri dei parlamenti nazionali.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL), *por escrito*. – Durante el paso de la propuesta de la Comisión Europea sobre la Oficina Europea de Policía (EUROPOL) por la comisión LIBE se mejoró, gracias a las enmiendas de los grupos de izquierda, un texto problemático. Por ejemplo, mediante una protección de datos más exigente, ajustada la a directiva recientemente aprobada en LIBE, un mecanismo de control parlamentario más amplio o una mejor definición de los límites de actuación de EUROPOL.

Sin embargo, en su paso por el trípulo el texto ha vuelto a terrenos pantanosos puesto que altera el propósito original de EUROPOL de ayudar a las autoridades policiales y judiciales nacionales a combatir la delincuencia internacional y el terrorismo al ampliar su ámbito de actuación hasta el punto de comprometer el principio de subsidiariedad. La falta de una definición precisa del ámbito de actuación, la reducción del control parlamentario, la capacidad de la Unidad de Notificación de Contenidos de Internet para intercambiar datos directamente con particulares sin participación de los Estados miembro, entre otras disposiciones, pone gravemente en cuestión un texto que debe regular una agencia cuya actuación afecta de forma determinante a las libertades civiles. Por ello, hemos votado A FAVOR de rechazar la posición del Consejo

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – Le rapport relatif à l'Agence de l'UE pour la coopération des services répressifs (Europol) passant en deuxième lecture, il n'y a pas eu de vote sur le fond mais j'ai cependant voté en faveur d'une motion de rejet de la proposition du Conseil qui vise à renforcer Europol.

Je m'oppose en effet à ce mouvement voulant conduire à la création d'une sorte de police fédérale européenne: puisque les eurocrates souhaitent un État fédéral européen, qu'ils l'annoncent clairement plutôt que de grignoter, morceaux par morceaux, les prérogatives régaliennes des États-Membres.

Sous prétexte de lutte contre le terrorisme, la proposition du Conseil prévoit par ailleurs un élargissement des compétences d'Europol qui constitue une véritable menace pour la liberté des citoyens des nations européennes, puisque l'Agence aurait notamment la possibilité de transférer et de recevoir des données à caractère personnel à des parties privées.

Si je suis favorable à une coopération bilatérale entre États souverains afin de lutter contre le terrorisme, je ne peux valider un tel transfert de compétences à une agence de l'UE.

Mara Bizzotto (ENF), *per iscritto*. – La relazione Díaz presenta alcuni elementi positivi, come la richiesta di maggiori sforzi nella lotta al terrorismo internazionale. Ritengo tuttavia che nel testo manchi la condanna del fallimento dell'UE nella gestione delle proprie frontiere esterne e della conseguente immigrazione di massa e incontrollata, che ha già causato gravi problemi sociali ed economici ai nostri territori. Per questi motivi mi sono espressa con un'astensione.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este informe porque la agencia policial europea Europol podrá intensificar sus esfuerzos en la lucha contra el terrorismo y los delitos cibernéticos y responder más rápido ante las amenazas gracias a las nuevas reglas de funcionamiento que el Parlamento que hemos aprobado. Las nuevas competencias vienen acompañadas de estrictas salvaguardas en materia de protección de datos y herramientas de control democrático.

El proyecto legislativo, acordado por negociadores del Parlamento y el Consejo en noviembre de 2015, refuerza los poderes de Europol para garantizar que cuenta con los instrumentos necesarios frente a la amenaza de la criminalidad transfronteriza y el terrorismo. Entre otras novedades, la Agencia tendrá más facilidades para crear unidades especializadas para responder a amenazas inminentes.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – Balsavau dėl šios rekomendacijos, kadangi per pirmąjį svarstymą buvo priimta Tarybos pozicija, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą dėl Europos Sąjungos teisėsaugos bendradarbiavimo agentūros (Europolo). Suderintos, aukšto lygio duomenų apsaugos sistemos, apimančios policijos ir teisminių institucijų veiklą, sukūrimas Europos Sąjungoje yra itin svarbi Sąjungos piliečių pagrindinių teisių apsaugos ir užtikrinimo priemonė. Atsižvelgiant į tai, kad ES ir valstybės narės bendrai atsako už laisvės, saugumo ir teisingumo sritį, labai svarbu užtikrinti glaudų ir veiksmingą priežiūros institucijų bendradarbiavimą nacionaliniu ir Europos Sąjungos lygmeniu. Europos Parlamentas ir Taryba laikosi nuomonės, kad priėmus siūlomus Bendrąjį duomenų apsaugos reglamentą ir Duomenų apsaugos direktyvą dėl duomenų tvarkymo policijos ir teisingumo sektoriuje, įskaitant naują Europos duomenų apsaugos valdybą, kuri netrukus turi būti sukurta, ir atsižvelgiant į paskelbtą Reglamento (EB) Nr. 45/2001 peržiūrą, skirtingi Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno ir nacionalinių priežiūros institucijų bendradarbiavimo šioje srityje mechanizmai, įskaitant šiuo reglamentu įsteigiamą bendradarbiavimo valdybą, ateityje turėtų būti perorganizuoti taip, kad būtų užtikrintas veiksmingumas bei nuoseklumas ir išvengta bereikalingo veiklos dubliavimosi, nedarant poveikio Komisijos iniciatyvos teisei.

Andrea Bocskor (PPE), *írásban*. – Különösen időszerű a Bűnüldözési Együttműködés és Képzés Európai Ügynöksége (Europol) megerősítése és felruházása minden szükséges eszközzel, hogy megfelelő módon tudjon fellépni a terrorizmus elleni küzdelemben. Ugyanez vonatkozik a nemzetközi szervezett bűnözés megelőzésére, leküzdésére. Ezért a mai napon igennel szavaztam a Europolról szóló jelentésre. Támogatom az Ügynökség megerősített mandátumát, hogy hatékonyan tudja koordinálni és erősíteni a tagállami hatóságok együttműködését a szervezett bűnözés megelőzésében, a terrorizmus elleni küzdelemben. Üdvözlöm a jelen szöveget, hiszen sikerült megtalálni a megfelelő egyensúlyt a személyes adatok védelmét illetően anélkül, hogy ez veszélyeztetné vagy meggátolná a nyomozások sikerét.

Franc Bogovič (PPE), *pisno*. – Nisem podprl predloga resolucije o zavrnitvi stališča Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju kazenskega pregona (Europol).

Zelo me veseli, da sta Evropski parlament in Svet končno dosegla dogovor o Europolu, ki s tem pridobiva več pristojnosti v boju proti terorizmu in ostalim vrstam organiziranega kriminala.

Po sprejetju predloga splošne uredbe o varstvu podatkov in direktive o varstvu podatkov za obdelavo podatkov v policijskem in sodnem sektorju, vključno z novim evropskim odborom za varstvo podatkov, ki bo ustanovljen v kratkem, je tesno in učinkovito sodelovanje teh organov na nacionalni in evropski ravni ključnega pomena za zagotovitev varnosti državljanov in državljanov članic Evropske unije.

Simona Bonafè (S&D), *per iscritto*. – In tempi in cui la lotta al terrorismo rappresenta una priorità assoluta, il rafforzamento di Europol si pone come una necessità improrogabile. Le reti criminali e terroristiche sono oggi infatti una minaccia reale per tutti i cittadini europei, e se vogliamo far fronte alle sfide che ci pongono dinnanzi non possiamo che aggiornare le nostre capacità di antiterrorismo e di intelligence. Europol svolge naturalmente un ruolo chiave in tutto ciò, coadiuvando e facilitando lo scambio di informazioni e competenze tra le forze di polizia dei diversi Stati membri ed è per questo che un potenziamento dell'Agenzia è oggi più che mai necessario. Sostengo dunque la riforma di Europol, che mira a ottimizzarne il funzionamento complessivo, migliorandone la governance e il regime di protezione dei dati, rafforzandone parallelamente le competenze e le capacità di cooperazione con i paesi terzi e le organizzazioni internazionali.

David Borrelli (EFDD), *per iscritto*. – Il voto favorevole di oggi alla relazione Diaz testimonia il forte impegno del Parlamento europeo nel rafforzare la protezione e la sicurezza dei cittadini dell'Unione europea. Il testo presenta elementi positivi in quanto potenzia il mandato dell'agenzia di polizia europea dotandola di nuove regole di governance ed attribuendole, al contempo, nuove responsabilità. Inoltre, la richiesta di maggiori sforzi nella lotta al terrorismo internazionale, attraverso anche il monitoraggio dei contenuti internet, rappresenta un segnale importante di prevenzione contro l'integralismo. I nuovi poteri conferiti all'Europol non indeboliranno le garanzie sulla protezione dei dati. Il Garante europeo della protezione dei dati monitorerà l'attività dell'agenzia di polizia mentre un gruppo di controllo parlamentare congiunto supervisionerà il suo lavoro. La relazione nel suo insieme deve essere quindi considerata positivamente perché oltre a testimoniare il forte impegno del Parlamento europeo contro il terrorismo compie un passo in avanti verso un maggiore scambio di informazioni tra le forze di polizia dei singoli Stati membri.

Biljana Borzan (S&D), *napisan*. – Podržavam Izvješće o statusu tržišnog gospodarstva Kine. Smatram kako se trebaju provesti koordinirane strategije s našim trgovinskim partnerima.

Pozivam isto tako Komisiju da upotrijebi posebna anti-dampinška pravila dok Kina postaje tržišno gospodarstvo.

Marie-Christine Boutonnet (ENF), *par écrit*. – Je suis favorable à la coopération entre services de police des États membres dans la lutte contre le terrorisme et la grande criminalité transfrontalière, mais je me méfie du développement progressif d'une sorte de police fédérale européenne. J'ai donc voté pour l'amendement de rejet de la proposition.

Lynn Boylan (GUE/NGL), *in writing*. — There was no final vote on this report as it was at second reading phase. However, I voted in favour of a rejection amendment.

The Council proposal enhanced and expanded the remit and operational capacity of Europol, which included giving the enforcement agency the power to determine what online content is illegal or not and substantially increased data collection power.

In addition to this enhancing power, the Council proposal sought to remove oversight and monitoring of Europol activity. Whilst the report does subject Europol to tighter data protection restrictions, the removal of the Joint Supervisory Body removes all on-site regulation and the monitoring of national databases.

My party has been to the forefront in raising concerns about the current deterioration of much earned civil liberties across Europe at present. This report reflected many of those concerns and I was very concerned with the infringement of basic civil liberties.

My Party will continue to monitor the infringement of Human Rights and Civil Liberties both in Ireland and in Europe.

Renata Briano (S&D), per iscritto. – La UE e gli Stati membri condividono le responsabilità in merito al mantenimento della sicurezza, della giustizia, della libertà e della salvaguardia dei diritti fondamentali dei cittadini dell'Unione: per questo è necessario creare un livello efficace di protezione dei dati nell'ambito delle attività giudiziarie e di polizia esercitate dalle autorità UE e dei suoi Stati membri. Spingere verso la creazione di istituzioni comuni che armonizzino le attività, attuando una vera cooperazione fra le autorità di controllo a livello nazionale e dell'Unione, è fondamentale per efficientare la cooperazione strategica e operativa tra gli Stati membri dell'Unione europea, le loro forze di intelligence e di polizia e i Paesi partner nell'ottica dell'efficientamento della lotta al terrorismo, alle mafie, al contrabbando e alla criminalità internazionale, tenendo presente che l'obiettivo finale per efficientare il sistema deve essere la creazione di una forza di polizia e intelligence dell'UE soggetta ad un controllo democratico da parte dei cittadini europei.

Steeve Briois (ENF), par écrit. – Ce rapport confie aux parlements nationaux et à la commission compétente du Parlement européen la responsabilité de créer un groupe de contrôle chargé d'encadrer les activités de l'Agence de l'Union pour la coopération des services répressifs (Europol). Le Conseil fournit, quant à lui, une base juridique explicite au signalement de contenus sur internet. Europol sera désormais autorisé à transférer des données à caractère personnel à des parties privées.

Certes nous sommes favorables à la coopération entre les services de police des États membres afin de lutter contre le développement du fondamentalisme islamique et des organisations criminelles. Cependant je me suis opposé à ce texte qui contribue progressivement à faire émerger une police fédérale européenne. C'est pourquoi j'ai voté pour la proposition de rejet.

Daniel Buda (PPE), în scris. – Un nivel ridicat și armonizat de protecție a datelor, care să acopere activitățile polițienești și judiciare din Uniune, consider că reprezintă o modalitate crucială de respectare și de garantare a drepturilor fundamentale ale cetățenilor din UE. Responsabilitățile partajate ale Uniunii și ale statelor membre în spațiul de libertate, securitate și justiție, sunt extrem de importante în vederea unei cooperări strânse și efective între autoritățile de supraveghere atât la nivel național, cât și la nivel european.

Luând la cunoștință aprobarea Consiliului privind prima lectură și aprobarea Declarației comune a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la această rezoluție se constată că acest act este adoptat în conformitate cu poziția Consiliului. După aprobare, este necesară, de asemenea, o reorganizare astfel încât să asigure o eficacitate, consecvență și, nu în ultimul rând, să se evite dublarea inutilă a eforturilor.

Am votat în favoarea acestei rezoluții cu privire la Agenția UE pentru cooperare și formare în materie de aplicare a legii (Europol) deoarece consider că este necesar ca legea să fie aplicată cât mai bine și într-un mod cât mai simplificat pentru o mai bună coordonare legislativă în UE și în statele membre.

Gianluca Buonanno (ENF), per iscritto. – Come confermato con il voto finale in commissione LIBE dall'on. Fontana non vogliamo rigettare completamente questa proposta. Dal nostro punto di vista ci sono degli elementi che sono sicuramente positivi, come i maggiori investimenti nella lotta al terrorismo tramite i servizi di *intelligence* e i controlli rafforzati sui cittadini dei paesi terzi. Pesa però la scelta politica del relatore di non condannare apertamente il fallimento della gestione delle frontiere e della crisi migratoria, che perciò ha provocato e provoca un lavoro straordinario da parte di Europol.

Soledad Cabezón Ruiz (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este informe porque la agencia policial europea Europol podrá intensificar sus esfuerzos en la lucha contra el terrorismo y los delitos cibernéticos y responder más rápido ante las amenazas gracias a las nuevas reglas de funcionamiento que el Parlamento que hemos aprobado. Las nuevas competencias vienen acompañadas de estrictas salvaguardas en materia de protección de datos y herramientas de control democrático.

El proyecto legislativo, acordado por negociadores del Parlamento y el Consejo en noviembre de 2015, refuerza los poderes de Europol para garantizar que cuenta con los instrumentos necesarios frente a la amenaza de la criminalidad transfronteriza y el terrorismo. Entre otras novedades, la Agencia tendrá más facilidades para crear unidades especializadas para responder a amenazas inminentes.

Alain Cadec (PPE), *par écrit*. – L'objectif d'Europol est de créer une Union européenne plus sûre en assistant les services répressifs des États membres et en veillant à leur bonne coopération. Dans une Union sans frontières intérieures, il est primordial de veiller à la sécurité des citoyens en luttant efficacement contre le terrorisme et le crime. Il est vrai, que le terrorisme et le crime de grande échelle ne connaissent pas de frontière. Leurs méfaits ne peuvent en aucun cas être facilités par la liberté de mouvement sur le territoire européen. Europol veille à améliorer l'action des services de police au sein de l'Union.

Ce règlement donne à l'agence européenne des pouvoirs adaptés pour combattre le terrorisme et le crime international. Il modernisera la gouvernance d'Europol et renforcera ses capacités de coopération avec les pays-tiers. Nous avons besoin d'un tel règlement particulièrement à la suite des attentats qui se sont produits sur le territoire européen. J'ai voté en faveur de ce rapport.

Nicola Caputo (S&D), *per iscritto*. – Oggi ho votato a favore della raccomandazione in questione per permettere all'agenzia di polizia europea, Europol, di intensificare gli sforzi per combattere il terrorismo, la criminalità informatica e altri reati e rispondere più rapidamente alle minacce.

In particolare, sarà più facile per Europol istituire unità specializzate per rispondere immediatamente alle minacce emergenti.

In alcuni casi, Europol potrà scambiare direttamente informazioni con soggetti privati, come aziende o ONG, così da operare più rapidamente. Per esempio, l'unità speciale di Europol per il monitoraggio di Internet potrà contattare direttamente i fornitori responsabili di un social network come Facebook e chiedere che una pagina web gestita dall'Isis sia eliminata, bloccando così in modo più rapido la diffusione della propaganda terroristica.

Questi nuovi poteri conferiti a Europol andranno di pari passo con più forti garanzie sulla protezione dei dati e strumenti di controllo parlamentare democratico. Il Garante europeo della protezione dei dati (GEPD) dovrà monitorare l'attività di Europol e sarà stabilita una chiara procedura per i reclami da parte dei cittadini dell'UE. A supervisionare il lavoro di Europol sarà inoltre un gruppo di controllo parlamentare congiunto.

Matt Carthy (GUE/NGL), *in writing*. – I had several serious concerns with aspects of this report, which in my view amount to an infringement of basic civil liberties. There was no final vote on this report as it was at second reading phase. However, I voted in favour of a rejection amendment.

The Council proposal enhances and expands the remit and operational capacity of Europol, including giving the enforcement agency the power to determine what online content is illegal or not and substantially increased data collection power.

On top of enhancing power, the Council proposal seeks to remove oversight and monitoring of Europol activity. While the report subjects Europol to tighter data protection restrictions, the removal of the Joint Supervisory Body removes all on-site regulation and the monitoring of Member State databases.

I also voted in favour of a Greens amendment calling for the controversial Internet Referral Unit to be legislated on separately.

James Carver (EFDD), *in writing*. – UKIP are against this report as we are principally against Europol and the extension of power of Europol. Even though this report does increase the potential to scrutinise Europol and hold the institution accountable we believe that the best way to increase safety is to remove Schengen and Europol, and instead have increased member state cooperation through institutions like Interpol.

David Casa (PPE), *in writing*. – It was agreed today that the powers of the European Police Office (Europol) should be significantly strengthened. I believe that Europol needs be strengthened in such uncertain times when we face threats such as extremism and organised crime.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *per iscritto*. – Si tratta del voto in seconda lettura sul nuovo progetto di regolamento che istituisce l'Agenzia dell'Unione europea per la cooperazione e la formazione delle autorità di contrasto (Europol). Il nuovo regolamento ha lo scopo di conformare la decisione che attualmente è alla base di Europol alle prescrizioni del trattato di Lisbona e introduce un meccanismo di controllo del PE sulle attività di Europol, in associazione con i parlamenti nazionali. Viene inoltre introdotto un più solido regime di protezione dei dati applicabile all'Agenzia, in particolare assicurando la piena indipendenza del garante della protezione dei dati di Europol. Verranno inoltre introdotti ulteriori elementi di miglioramento della governance di Europol, affinché esso possa offrire un sostegno più efficiente agli Stati membri per lottare contro il terrorismo e altre forme gravi di criminalità. Ho votato certamente a favore.

Lorenzo Cesa (PPE), *per iscritto*. – L'attività dell'Agenzia dell'Unione europea per l'attività di contrasto (EUROPOL) è diventata in questi ultimi tempi più importante che mai. Con i recenti avvenimenti criminosi, in particolari gli attacchi terroristici di Parigi e Bruxelles è diventato evidente che il crimine organizzato, in questo caso il terrorismo di Daesh, non conosce confini tra gli Stati membri dell'Unione europea. Per il Califfato, l'Unione europea è già un'unica entità economica e politica e colpire uno Stato membro vuol dire colpire tutta l'Unione. Gli attentati sono organizzati in uno Stato, con materiale proveniente da un altro Stato e commessi in un altro ancora. È chiaro che solo una forza di polizia e di intelligence comune ci può proteggere. Lo scambio di informazioni e la collaborazione tra Stati membri è indispensabile per contrastare l'avanzata di questo terrorismo, deciso a colpire il cuore economico e politico dell'Unione. Europol deve essere messa in grado di poter funzionare in maniera rapida ed efficace, per combattere il terrorismo, ma anche tutti gli altri innumerevoli crimini commessi sul suolo europeo, per esempio il traffico di esseri umani, legato purtroppo al fenomeno migratorio dei nostri giorni, così come gli abusi commessi sulle donne e i bambini

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), *γραπτώς*. – Στηρίζουμε το σχέδιο νομοθετικού ψηφίσματος και πιστεύουμε πως είναι σημαντικό να υπάρχει στενή και αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ των εποπτικών αρχών σε εθνικό και ενωσιακό επίπεδο.

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Η σημερινή ψηφοφορία ως προς τη σύσταση σχετικά με τη θέση του Συμβουλίου ενόψει της έγκρισης του κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη συνεργασία στον τομέα της επιβολής του νόμου αλλά και την αντικατάσταση και την κατάργηση σχετικών αποφάσεων του Συμβουλίου, αποτελεί ένα σημαντικό ζήτημα για τη λειτουργία της Europol αλλά και το πλαίσιο αστυνόμευσης στην Ευρώπη. Καθώς θεωρώ πως η απόλυτη ισχυροποίηση της Europol και η εξουσιοδότηση αυτόνομων δράσεων της ως προς τη χρήση προσωπικών δεδομένων των πολιτών δεν πρέπει να γίνεται απερίσκεπτα αλλά πάντοτε με σεβασμό στα δικαιώματα και το συμφέρον των Ευρωπαίων, αποφάσισα να υπερψηφίσω την απόρριψη της θέσης του Συμβουλίου.

Alberto Cirio (PPE), *per iscritto*. – Si stanno lentamente facendo passi avanti per il contrasto della criminalità a livello internazionale anche per quanto riguarda il fenomeno del terrorismo che ultimamente attanaglia sempre di più la nostra Europa. La relazione in questione cerca di avvicinare di più le attività giudiziarie e di polizia nei singoli Stati membri per migliorare la cooperazione nel contrasto di una problematica mondiale. Inoltre intenta armonizzare la protezione dei dati con lo scopo di garantire efficacia e coerenza ed evitare inutili duplicazioni e rallentamenti. Non ho potuto quindi che esprimermi a favore (tecnicamente: contro il rigetto) di questa importante proposta perché a mio avviso rappresenta un efficace miglioramento nella lotta contro la criminalità e il terrorismo.

Deirdre Clune (PPE), *in writing*. – Creating a harmonised, high level of data protection covering police and judicial activities in the Union is crucial as a means of respecting and safeguarding the fundamental rights of Union citizens. Given the shared responsibilities of the Union and Member States in the area of freedom, security and justice, it is essential that there be close and effective cooperation among supervisory authorities at national and Union level.

Carlos Coelho (PPE), *por escrito*. – A revisão da base jurídica do Serviço Europeu de Polícia vinha sendo negociada há já alguns anos.

As garantias solicitadas, num primeiro momento, pelo Parlamento, nomeadamente no que respeita à proteção de dados, foram fundamentalmente acolhidas pelo Conselho, tornando, assim, possível a sua aprovação.

Após os terríveis eventos de Paris e Bruxelas, este novo regulamento tornou-se ainda mais importante. Não é de agora que o crime — o terrorismo em particular — deixou de conhecer fronteiras. Inversamente, as polícias permaneceram nacionais e, como ficou tristemente claro nos últimos 18 meses, não cooperaram nem partilharam informação suficiente.

Ora, a confiança mútua não surgirá por decreto, mas certamente que, desta forma, se criam melhores condições para tal. Realce-se, aliás, que o pragmatismo imprimido à proposta permitiu o apoio e a adesão dos Estados-Membros, de quem depende ainda essencialmente a segurança interna.

Não sou dos que consideram a proposta perfeita, mas é certamente razoável, equilibrada e, acima de tudo, permite um avanço concreto na cooperação policial a nível europeu, pelo que apoio a sua aprovação.

Birgit Collin-Langen (PPE), *schriftlich*. – Ich habe für den Bericht gestimmt, denn wir brauchen für die Bekämpfung des Terrorismus und schwerer und organisierter Kriminalität erweiterte Befugnisse und eine effektive und enge Zusammenarbeit zwischen den Kontrollbehörden auf der Ebene der Mitgliedstaaten und Europol. Neben der allgegenwärtigen Terrorgefahr nehmen die Schwermriminalität wie auch die organisierte Kriminalität in der Europäischen Union weiterhin zu. Ich begrüße ausdrücklich die gestärkte Rolle des EP und die Überwachung der Tätigkeiten von Europol durch den Gemeinsamen Parlamentarischen Kontrollausschuss.

Jane Collins and Mike Hookem (EFDD), *in writing*. — UKIP are against this report as we are principally against Europol and the extension of power of Europol. Even though this report does increase the potential to scrutinise Europol and hold the institution accountable we believe that the best way to increase safety is to remove Schengen and Europol, and instead have increased member state cooperation through institutions like INTERPOL.

Lara Comi (PPE), *per iscritto*. – Al fine di combattere i crimini transfrontalieri e le minacce terroristiche è opportuno dotare le autorità di controllo responsabili, quali Europol, delle necessarie competenze e risorse. Tuttavia, la lotta al crimine terroristico internazionale è da bilanciare con la tutela dei dati personali e la privacy dei cittadini europei. Pertanto il garante europeo della protezione dei dati e le autorità di controllo nazionali dovrebbero intensificare la collaborazione in modo da garantire efficacia e coerenza nel loro operato.

Ignazio Corrao (EFDD), *per iscritto*. – Il testo del compromesso concordato dal Parlamento europeo e il Consiglio il 4 dicembre 2015 deve essere ora approvato in seconda lettura. Il testo tratta del regolamento che istituisce l'Agenzia dell'Unione europea per la cooperazione e la formazione delle autorità di contrasto (Europol). Ricordiamo che Europol ha l'obiettivo di migliorare l'efficienza dei servizi competenti degli Stati membri e la loro cooperazione in settori quali la prevenzione e la lotta al terrorismo, il traffico illecito di stupefacenti, la tratta di esseri umani, le reti d'immigrazione clandestina, la tratta di esseri umani e il riciclaggio dei proventi di attività criminali internazionali. In più il regolamento dovrà adeguare le relazioni esterne di Europol alle norme del nuovo trattato. Europol deve offrire un sostegno davvero efficiente agli Stati, soprattutto nella lotta contro il terrorismo e la criminalità. Data l'importanza del servizio di Europol ritengo che sia necessario avere un sistema allineato e dinamico tra i vari Stati membri, per questo mi esprimo con voto positivo.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL), por escrito. — Hemos rechazado la propuesta del Consejo relativa a la nueva regulación de EuroPol. Nos manifestamos en contra de que esta agencia sea dotada de mayores poderes mientras mantiene una importante opacidad que la deja completamente fuera del escrutinio público. Con esta nueva regulación desaparece el principio de subsidiariedad, dejando a la agencia responsable de todas las cuestiones relativas a la política europea, lo que permitiría que, además de la cooperación transfronteriza, EuroPol realizara sus actividades de manera independiente, sin cooperar con los cuerpos de seguridad de los Estados Miembro. Además, tendrá capacidad de recoger y almacenar datos de manera independiente, lo que puede entra en contradicción con la legislación de diferentes estados en materia de protección de datos.

Andrea Cozzolino (S&D), per iscritto. — Ho votato in favore di questa risoluzione perché credo che la cooperazione tra le autorità di controllo nazionali ed europee sia necessaria per garantire la tutela dei diritti fondamentali dei cittadini dell'UE, tra cui quelli della protezione dei dati personali, della libertà e della giustizia. Sono convinto, infatti, che la protezione dei dati dei cittadini debba andare di pari passo ad una condivisione attenta delle informazioni tra le autorità competenti, al fine di intervenire in modo più efficace nell'attività di prevenzione di attacchi terroristici e di lotta alla criminalità organizzata. La sicurezza dei cittadini europei non potrà che essere garantita in futuro tramite una maggiore coordinazione e cooperazione tra le forze di polizia nazionali e Europol.

Pál Csáky (PPE), írásban. — 3 év tárgyalás után az Európai Parlamentnek végre sikerült megegyeznie a Tanáccsal az Europolról szóló rendelet új megfogalmazásáról. A rendeletnek köszönhetően javul az európai ügynökség hatékonysága és keményebben léphet fel a terrorizmus és szervezett bűnözés ellen.

Az Europol az Unió fontos ügynöksége, amely támogatja és előmozdítja a nemzeti hatóságok közti együttműködést. Az új rendeletnek köszönhetően a Eurojustnak, amely az Unió másik fontos ügynöksége a terrorizmus és bűnüldözés terén, és amelynek feladata az igazságügyi a nemzeti nyomozó hatóságok és ügyészségek közötti koordináció és együttműködés támogatása és erősítése, szintén lesz hozzáférése az Europol által tárolt adatokhoz, így a bűnüldözés hatékonysága a jövőben nagyban javul majd.

A közelmúltban elkövetett párizsi és brüsszeli terrorista támadások rámutattak, hogy a tagállamok közti együttműködésben súlyos hiányosságok vannak és Európa biztonsága a tét. Vitán felül áll, hogy minden lehetséges eszközzel biztosítani kell az állampolgáraink védelmét. Az új rendelet, amelyet szavazatommal támogattam, a komplex megoldás egy fontos láncszemét képezi.

Edward Czesak (ECR), na piśmie. — Omawiany dokument tworzy jasną, rozbudowaną podstawę prawną dla Europolu w celu umożliwienia mu podjęcia wielu stojących przed Europą wyzwań związanych z bezpieczeństwem. Nowy projekt rozporządzenia ma na celu dostosowanie aktualnej decyzji Rady w sprawie Europolu (decyzja 2009/371/JHA) do wymogów Traktatu z Lizbony poprzez utworzenie ram regulacji prawnych Europolu oraz poprzez wprowadzenie mechanizmu kontrolowania działań Europolu przez Parlament Europejski wraz z parlamentami krajowymi. Nowe rozporządzenie doprowadzi do powstania elastycznego i nowoczesnego systemu zarządzania danymi przez Europol oraz do dostosowania zarządzeń Europolu do ogólnych wytycznych mających zastosowanie w agencjach. W rezultacie Europol powinien stać się skuteczniejszy we wspieraniu państw członkowskich w jak najskuteczniejszej walce z terroryzmem i innymi formami poważnej przestępczości. W pełni zgadzam się z omawianym projektem, dlatego też zagłosowałem za.

Michel Dantin (PPE), par écrit. — Ce rapport d'initiative porte sur un accord conclu entre le Parlement européen et le Conseil sur de nouvelles dispositions visant à gouverner l'agence de police européenne, Europol. Cette agence a pour but de renforcer la lutte contre le terrorisme et la cybercriminalité. L'accord renforce le mandat d'Europol pour que l'agence soit en mesure de lutter contre l'augmentation des infractions transfrontalières et des menaces terroristes. Considérant que la sécurité des citoyens européens et la lutte contre le terrorisme nécessitent un travail de coopération entre les autorités nationales et d'échange d'information, j'ai soutenu ce rapport.

Rachida Dati (PPE), par écrit. — Par le vote de ce rapport, il ne s'agit pas tant d'élargir les compétences d'Europol que de renforcer les moyens d'action à sa disposition afin de compléter l'arsenal européen en matière de lutte contre le terrorisme et la criminalité organisée. Nous devons nous assurer que cette agence dispose des moyens adéquats pour remplir ses missions convenablement, notamment en lui permettant d'accéder à l'information qui lui est nécessaire.

Cette agence s'est considérablement développée au cours des dernières années. Le Centre européen de la lutte contre le terrorisme ou l'unité de signalement de contenus sur Internet voient leurs statuts clarifiés dans ce règlement. Ainsi, il est affirmé que l'unité de signalement des contenus sur Internet d'Europol pourrait contacter directement les compagnies des géants du Net pour leur demander de supprimer des contenus utilisés par les terroristes pour recruter des citoyens européens.

Ce sont des mesures que j'ai soutenues dans mon rapport sur la prévention de la radicalisation et du recrutement de citoyens européens par les organisations terroristes. L'adoption de ce texte aujourd'hui est une avancée importante dans la lutte contre le terrorisme et une victoire pour notre groupe politique.

Marielle de Sarnez (ALDE), par écrit. – Le renforcement des pouvoirs d'Europol en matière de coopération policière européenne contribuera à accroître l'efficacité de la lutte anti-terroriste en Europe. L'office européen de police pourra désormais mettre en place des unités spécialisées dans la lutte anti-terroriste. Il pourra contacter directement les fournisseurs de contenu sur internet, de façon à réagir beaucoup plus rapidement à la propagande numérique terroriste et à faire retirer tout contenu jugé répréhensible.

C'est un pas dans la bonne direction qui doit s'inscrire dans une stratégie européenne plus globale pour faire face à la menace terroriste.

Andor Deli (PPE), írásban. – Különösen időszerű az Bűnüldözési Együttműködés és Képzés Európai Ügynökségéről (Europol) megerősítése és felruházása minden szükséges eszközzel, hogy megfelelő módon tudjon fellépni a terrorizmus elleni küzdelemben, valamint a nemzetközi szervezett bűnözés megelőzésében és leküzdésében. Ezért a mai napon igennel szavaztam a Europolról szóló jelentésre. A Fidesz Néppárti Delegációja támogatja az Ügynökség megerősített mandátumát, hogy hatékonyan tudja koordinálni és erősíteni a tagállami hatóságok együttműködését a szervezett bűnözés megelőzésében, a terrorizmus elleni küzdelemben. Üdvözöljük a jelen szöveget, hiszen sikerült megtalálni a megfelelő egyensúlyt a személyes adatok védelmét illetően anélkül, hogy ez veszélyeztetné vagy meggátolná a nyomozások sikerét.

Gérard Deprez (ALDE), par écrit. – J'ai voté en faveur du nouveau règlement visant à renforcer le mandat d'Europol (l'Agence de l'Union européenne pour la coopération des services répressifs) afin que l'agence soit réellement à même de lutter contre l'augmentation des infractions transfrontalières et des menaces terroristes. Compte tenu de la nature transnationale des menaces auxquelles l'Europe est confrontée, en particulier depuis les récents attentats terroristes en France et en Belgique, il est devenu indispensable de renforcer la coopération entre États membres, et les contacts entre le personnel opérationnel des services répressifs en Europe.

Par ce nouveau règlement, Europol pourra créer plus facilement des unités spécialisées afin de réagir sans délai aux menaces émergentes. L'Agence pourra aussi retirer plus rapidement la propagande terroriste en ligne car, dorénavant, l'unité de signalement des contenus sur Internet d'Europol pourra contacter directement un fournisseur de service de réseau social, tel que Facebook, pour lui demander de supprimer une page web gérée par l'État Islamique. Enfin, ce futur règlement prévoit que les activités d'EUROPOL soient soumises au contrôle démocratique du Parlement européen et des parlements nationaux, ce pourquoi je plaçais depuis longtemps.

Mireille D'Ornano (ENF), par écrit. – J'ai voté pour la motion de rejet de ce texte qui renforce l'agence de l'Union européenne pour la coopération des services répressifs (Europol). La position du Conseil vise à permettre à Europol d'effectuer à l'avenir des missions de signalement de contenus sur internet et prévoit que cette agence puisse désormais recevoir des données à caractère personnel directement de parties privées, à la suite de transferts, avec néanmoins des restrictions strictes en matière de traitement des données concernant des catégories particulières de personnes. Je reste favorable à la coopération entre les services de police des États membres dans la lutte contre le terrorisme et la grande criminalité transfrontalière, en refusant toutefois l'avènement d'une police fédérale européenne.

Ангел Джамбазки (ECR), в писмена форма. – Подкрепих доклада на колегата Диаз де Мера, защото смятам, че предложеният регламент дава ясно и разгърнато правно основание на Европол, с което се разширяват компетенциите му и на практика му се дава възможност да се бори и да се справи по-ефективно с предизвикателствата, пред които днес сме изправени. Подкрепям и предложението в новия регламент, което въвежда механизъм, който предвижда Европол да подлежи на контрол от Европейския парламент, заедно с националните парламенти. Смятам, че Европол трябва да стане по-ефективен в подкрепата, която оказва на държавите членки за борба с тероризма и за справяне с всякакви форми на организирани и сериозни престъпления.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), γραπτώς. – Η πρόταση του Συμβουλίου έχει πολλές πτυχές που μειώνουν την αποδοτικότητα και την αποτελεσματικότητα και περιορίζουν στην πράξη την υποχρέωση λογοδοσίας της EUROPOL.

Σημεία τριβής στην πρόταση είναι: 1. Η πρόταση συγχώνευσης EUROPOL και CEPOL. 2. Η δυνατότητα της μονάδας αναφοράς διαδικτυακού περιεχομένου να διαβιβάζει δημοσίως διαθέσιμα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σε ιδιωτικούς φορείς. 3. Οι διατάξεις περί διακυβέρνησης που αποκλίνουν από την κοινή προσέγγιση για τους αποκεντρωμένους οργανισμούς. 4. Η EUROJUST θα έχει μόνο έμμεση πρόσβαση σε πληροφορίες που αποθηκεύονται από την EUROPOL.

Norbert Erdős (PPE), *írásban*. – Különösen időszerű az Bűnüldözési Együttműködés és Képzés Európai Ügynökségének (Europol) megerősítése és felruházása minden szükséges eszközzel, hogy megfelelő módon tudjon fellépni a terrorizmus elleni küzdelemben, valamint a nemzetközi szervezett bűnözés megelőzésében és leküzdésében. Ezért a mai napon igennel szavaztam a Europolról szóló jelentésre. A Fidesz Néppárti Delegációja tagjaként támogatom az Ügynökség megerősített mandátumát, hogy hatékonyan tudja koordinálni és erősíteni a tagállami hatóságok együttműködését a szervezett bűnözés megelőzésében, a terrorizmus elleni küzdelemben. Üdvözlöm a jelen szöveget és ezért igennel szavaztam, hiszen sikerült megtalálni a megfelelő egyensúlyt a személyes adatok védelmét illetően anélkül, hogy ez veszélyeztetné vagy meggátolná a nyomozások sikerét.

José Manuel Fernandes (PPE), *por escrito*. – O novo regulamento determina a estrutura, o funcionamento, o domínio de ação e as funções da agência da UE para a cooperação policial. O objetivo é melhorar a governação da Europol e aumentar a sua eficácia na luta contra a criminalidade organizada e o terrorismo.

A Europol poderá criar mais facilmente unidades e centros especializados para dar resposta a ameaças terroristas e outras formas de criminalidade grave. O regulamento, já acordado entre o Parlamento Europeu e os governos nacionais, reforça a necessidade de os Estados-Membros fornecerem informações à Europol e estabelece um novo quadro para o tratamento dos dados pessoais.

Edouard Ferrand (ENF), *par écrit*. – Nous sommes favorables à la coopération entre services de police des États membres dans la lutte contre le terrorisme et la grande criminalité transfrontalière, mais nous méfions du développement progressif d'une sorte de police fédérale européenne.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – A declaração conjunta do Conselho e do Parlamento Europeu sobre o artigo 44.º deste relatório pretende aprofundar as competências da Europol no sentido de «criar um elevado nível harmonizado de proteção de dados que abranja as atividades policiais e judiciais na União, como forma de respeitar e salvaguardar os direitos fundamentais dos cidadãos da União», assim se lê no documento.

Esta proposta constitui um novo passo num sentido relativamente ao qual, por diversas vezes, já manifestámos a nossa discordância, ao alargar o âmbito das competências da Europol, sobrepondo-as à soberania dos Estados e das suas autoridades competentes.

Pelos objetivos que consideramos que a Europol prossegue – e que limitam as liberdades e garantias individuais – votámos contra.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *písomne*. – Vítam predmetnú reformu Agentúry EÚ pre spoluprácu v oblasti presadzovania práva. Vo svetle nedávnych teroristických útokov je dôležité, aby bol EUROPOL schopný rýchlejšie a aktívnejšie reagovať na teroristické hrozby. Bezpečnosť európskych občanov musí byť na prvom mieste. Je dôležité, aby sme začali intenzívnejšie kontrolovať internetové hrozby, ktoré môžu viesť k reálnym trestným činom. Je dôležité aby sa zlepšila spolupráca medzi jednotlivými členskými krajinami a aby vyšetrovatelia EUROPOLU boli schopní vyšetrovať aj cezhranične, na čo im musia byť poskytnuté adekvátne finančné a materiálne prostriedky. Táto legislatíva v žiadnom prípade neohrozuje občianske slobody občanov členských štátov Európskej únie. EUROPOL bude pod demokratickou kontrolou Európskeho parlamentu a národných parlamentov.

Λάμπρος Φουντούλης (NI), γραπτώς. – Η πρόταση του Συμβουλίου έχει πολλές πτυχές που μειώνουν την αποδοτικότητα και την αποτελεσματικότητα και περιορίζουν στην πράξη την υποχρέωση λογοδοσίας της EUROPOL.

Σημεία τριβής στην πρόταση είναι: 1. Η πρόταση συγχώνευσης EUROPOL και CEPOL. 2. Η δυνατότητα της μονάδας αναφοράς διαδικτυακού περιεχομένου να διαβιβάζει δημοσίως διαθέσιμα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σε ιδιωτικούς φορείς. 3. Οι διατάξεις περί διακυβέρνησης αποκλίνουν από την κοινή προσέγγιση για τους αποκεντρωμένους οργανισμούς. 4. Η EUROJUST θα έχει μόνο έμμεση πρόσβαση σε πληροφορίες που αποθηκεύονται από την EUROPOL.

Για τους παραπάνω λόγους υπερψηφίζω την έκθεση A8-0164/2016.

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), in writing. – Europol structure needed reforming, including its overall functioning, governance, supervision, data protection regime and its relations with third countries and international organisations. This so-called Lisbonisation process of Europol represents an important step for greater efficiency in EU-level cooperation of law-enforcement authorities. It also guarantees stronger oversight and a clearer data protection regime.

I strongly support the call to push for a strong oversight and data protection regime and to streamline the Agency activities so it would contribute to a greater EU-level cooperation of law-enforcement authorities.

A harmonised, high level of data protection covering police and judicial activities in the Union is crucial as a means of respecting and safeguarding the fundamental rights of Union citizens.

Мария Габриел (PPE), в писмена форма. — Гласувах в подкрепа на този доклад, защото той предвижда подсилване мандата на Европол и подобряване в значителна степен на лостовете на агенцията да се противопостави на увеличаващите се трансгранична престъпност и терористична заплаха.

Оценявам изключително положително факта, че новите правила ще позволят на Европол да реагира по-бързо и ефективно на новите заплахи за сигурността. Така например агенцията ще може да обмена информация директно с частни субекти като фирми или НПО за по-бързо премахване на терористична пропаганда онлайн.

Приветствам постигнатото споразумение, тъй като то ще допринесе да се избегнат и пропуски в информацията, нужна за гарантиране на сигурността на европейските граждани. С тази цел новите правила задължават държавите – членки на ЕС, да предоставят на Европол информацията, от която агенцията има нужда за изпълнение на възложените ѝ задачи. В същото време се осигуряват гаранции за засилена защита на данните и парламентарен контрол, които да вървят ръка за ръка с новите правомощия на Европол. Считаю за изключително демократично решението за това работата на Европол да бъде наблюдавана от Съвместната група за парламентарен контрол, съставена от членове на национални парламенти и Европейския парламент. Предвидена е и ясна процедура за жалби на граждани според правото на ЕС.

Kinga Gál (PPE), írásban. – Különösen időszerű az Bűnüldözési Együttműködés és Képzés Európai Ügynökségének (Europol) megerősítése és felruházása minden szükséges eszközzel, hogy megfelelő módon tudjon fellépni a terrorizmus elleni küzdelemben, valamint a nemzetközi szervezett bűnözés megelőzésében és leküzdésében. Ezért a mai napon igennel szavaztam a Europolról szóló jelentésre. A Fidesz Néppárti Delegációja támogatja az Ügynökség megerősített mandátumát, hogy hatékonyan tudja koordinálni és erősíteni a tagállami hatóságok együttműködését a szervezett bűnözés megelőzésében, a terrorizmus elleni küzdelemben. Üdvözljük a jelen szöveget, hiszen sikerült megtalálni a megfelelő egyensúlyt a személyes adatok védelmét illetően anélkül, hogy ez veszélyeztetné vagy meggátolná a nyomozások sikerét.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE), írásban. – Az uniós polgárok alapvető jogait annak révén lehet megfelelően tiszteletben tartani és megvédeni, ha az Unión belül olyan magas szintű adatvédelmi együttműködés valósul meg, amely kiterjed a rendőrségi és igazságügyi tevékenységekre is. A növekvő terrorizmus és a migrációs válság hatására az Europol és más szervei fontos szerepet játszanak. A felügyeleti hatóságok közötti hatékony együttműködés létfontosságú, mivel e területen az Unió és a tagállamok megosztott hatáskörrel rendelkeznek.

Meggyőződésem, hogy az Europol operatív rendőrségi együttműködésre vonatkozó ismereteinek a CEPOL képzési és oktatási szakértelmével való összekapcsolása megerősítené a két terület közötti kapcsolatokat, és szinergiákat teremtene. Ezáltal elkerülhető a két ügynökség támogatási feladatköreinek felesleges megduplázódása és ez megtakarításainak átcsoportosítását eredményezné. Ez különösen fontos a jelenlegi gazdasági helyzetben. Díaz de Mera García Consuegra jelentésével egy véleményen, szavazatommal jóváhagytam a Bűnüldözési Együttműködés és képzés európai ügynökségének létrehozásáról szóló rendeletet.

Francesc Gambús (PPE), *por escrito*. – He votado a favor de esta recomendación con la firme convicción de que es imprescindible continuar avanzando en materia de seguridad común y cooperación. Resulta esencial para las fuerzas de seguridad de los estados miembros que se establezca un sistema común y armonizado en lo referente a la protección de datos, tanto para evitar fisuras que perjudiquen a los ciudadanos como para disponer de un sistema más eficiente ante posibles amenazas. Sin embargo, creo necesario que para una buena cooperación y colaboración debe contemplarse la participación de todos los cuerpos de policía europeos, incluidos los de ámbito subestatal.

Iratxe García Pérez (S&D), *por escrito*. — He votado a favor de este informe para que la agencia policial europea Europol pueda intensificar sus esfuerzos en la lucha contra el terrorismo y los delitos cibernéticos, así como responder más rápido ante las amenazas gracias a las nuevas reglas de funcionamiento aprobadas por el Parlamento. Las nuevas competencias vienen acompañadas de estrictas salvaguardas en materia de protección de datos y herramientas de control democrático.

El proyecto legislativo, acordado por negociadores del Parlamento y el Consejo en noviembre de 2015, refuerza los poderes de Europol para garantizar que cuente con los instrumentos necesarios frente a la amenaza de la criminalidad transfronteriza y el terrorismo. Entre otras novedades, la agencia tendrá más facilidades para crear unidades especializadas para responder a amenazas inminentes.

Eider Gardiazabal Rubial (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este informe porque la agencia policial europea Europol podrá intensificar sus esfuerzos en la lucha contra el terrorismo y los delitos cibernéticos y responder más rápido ante las amenazas gracias a las nuevas reglas de funcionamiento que el Parlamento que hemos aprobado. Las nuevas competencias vienen acompañadas de estrictas salvaguardas en materia de protección de datos y herramientas de control democrático.

El proyecto legislativo, acordado por negociadores del Parlamento y el Consejo en noviembre de 2015, refuerza los poderes de Europol para garantizar que cuenta con los instrumentos necesarios frente a la amenaza de la criminalidad transfronteriza y el terrorismo. Entre otras novedades, la Agencia tendrá más facilidades para crear unidades especializadas para responder a amenazas inminentes.

Enrico Gasbarra (S&D), *per iscritto*. – Le minacce che derivano dalle differenti forme di criminalità organizzata, come purtroppo recentemente, anche quelle legate agli attentati terroristici, ci evidenziano quanto sia inevitabile e urgente per l'UE investire maggiormente nella sicurezza, rafforzando le dinamiche di cooperazione tra le autorità di controllo europea e quelle nazionali. È per questo che condivido con piena convinzione la proposta avanzata nella raccomandazione a proposito dell'agenzia UE per la cooperazione e la formazione delle forze dell'ordine, ritenendo di essenziale importanza, oggi ancor di più, ampliare poteri e strumenti per l'Europol, per permettere all'Agenzia di acquisire una maggiore efficienza sia in termini di supervisione e controllo nelle dinamiche di cooperazione con le autorità di polizia nazionali, che di garanzie rispetto alla protezione dei dati e alla sicurezza dei cittadini.

Elena Gentile (S&D), *per iscritto*. – Ho sostenuto la raccomandazione per la seconda lettura relativa alla posizione del Consiglio in prima lettura in vista dell'adozione del regolamento del Parlamento europeo e del Consiglio che istituisce l'Agenzia dell'Unione europea per la cooperazione nell'attività di contrasto (Europol) e, di conseguenza, ho votato contro l'emendamento volto a rigettare la proposta, perché ritengo importantissimo che il Parlamento appoggi il rafforzamento del mandato di Europol, considerate le attuali circostanze. La necessità di rafforzare la cooperazione tra le autorità nazionali nella lotta al terrorismo e alla criminalità organizzata è una necessità assolutamente irrinunciabile, come dimostrato dagli attacchi di Parigi e Bruxelles e anche dalle recenti operazioni di polizia condotte in diversi Stati membri. Sostengo convintamente quindi la «lisbonizzazione» di Europol, con dei poteri rafforzati, maggiori competenze e un mandato più ampio. Un mandato più ampio comporta tuttavia maggiori necessità di controllo: sono perciò molto favorevole all'introduzione di un potere di scrutinio parlamentare e all'istituzione di un gruppo di controllo misto Parlamento europeo/parlamenti nazionali che possa convocare i rappresentanti dell'agenzia e della Commissione. Ritengo importanti, infine, le previsioni a tutela della protezione dei dati personali, data la quantità di informazioni sensibili di cui l'agenzia dispone.

Arne Gericke (ECR), *schriftlich*. – Ich habe im Ende gegen den Bericht zur Agentur der Europäischen Union für die Zusammenarbeit auf dem Gebiet der Strafverfolgung (Europol) gestimmt. Zwar begrüße ich eine Stärkung von Europol und die Schaffung einer echten gesetzlichen Grundlage in Form einer Agentur. Allerdings halte ich Überlegungen, Europol zu einer Art europäischem Geheimdienst zu entwickeln, für falsch und gefährlich. Austausch der Daten – ja. Aber die Kompetenz muss bei den Mitgliedsstaaten verbleiben.

Jens Gieseke (PPE), *schriftlich*. – Eine Ausweitung der Befugnisse für Europol halte ich angesichts der derzeitigen Entwicklungen des Terrorismus, der Cyber-Kriminalität und anderer Straftaten in Europa für einen längst überfälligen und wichtigen Schritt. Die Einrichtung spezialisierter Einheiten und die Verbesserung des Informationsaustausches sehe ich gerade in Bezug auf den Terrorismus für besonders wesentlich an. Auch Vorschriften für das europäische Anti-Terror-Zentrum und die Ausweitung der Zusammenarbeit mit NGO und Facebook unterstütze ich. Wir müssen alles tun, um die Bevölkerung vor erneuten Anschlägen zu schützen und die Verantwortlichen zu überführen.

Neena Gill (S&D), *in writing*. – I supported this proposal, which provides legal certainty for Europol activities and to contribute to further EU-level cooperation of law-enforcement authorities. The Regulation provides extensive rules and provisions for the processing of information by Europol and has been aligned with the recently adopted Data Protection Directive. It will also establish a specialised Joint Parliamentary Scrutiny Group to monitor Europol's activities, including any potential impact on fundamental rights and freedoms.

Tania González Peñas (GUE/NGL), *por escrito*. – Durante el paso de la propuesta de la Comisión Europea sobre la Oficina Europea de Policía (EUROPOL) por la comisión LIBE se mejoró, gracias a las enmiendas de los grupos de izquierda, un texto problemático. Por ejemplo, mediante una protección de datos más exigente, ajustada la a directiva recientemente aprobada en LIBE, un mecanismo de control parlamentario más amplio o una mejor definición de los límites de actuación de EUROPOL.

Sin embargo, en su paso por el trígono el texto ha vuelto a terrenos pantanosos puesto que altera el propósito original de EUROPOL de ayudar a las autoridades policiales y judiciales nacionales a combatir la delincuencia internacional y el terrorismo al ampliar su ámbito de actuación hasta el punto de comprometer el principio de subsidiariedad. La falta de una definición precisa del ámbito de actuación, la reducción del control parlamentario, la capacidad de la Unidad de Notificación de Contenidos de Internet para intercambiar datos directamente con particulares sin participación de los Estados miembro, entre otras disposiciones, pone gravemente en cuestión un texto que debe regular una agencia cuya actuación afecta de forma determinante a las libertades civiles. Por ello, hemos votado A FAVOR de rechazar la posición del Consejo.

Maria Grapini (S&D), *în scris*. – Susțin noul regulament pentru Europol. Cred că cetățenii europeni au nevoie de un cadru juridic mai bun pentru combaterea terorismului și pentru siguranța lor. Noul regulament îmbunătățește cooperarea transfrontalieră și acțiunile de combatere a criminalității. Este important faptul că acest act pune accentul pe parlamentele naționale și pe Parlamentul European deoarece aceasta este echivalentul unei creșteri a democrației. Un alt aspect pozitiv este faptul că noul regulament prevede și protecția datelor, însă trebuie acordată atenție pentru ca protecția datelor personale să nu meargă atât de departe încât să afecteze securitatea.

Îmbunătățirea guvernantei Europol va conduce la creșterea siguranței cetățenilor europeni. Schimbul de informații între statele membre trebuie să funcționeze și nu trebuie să mai fie călcâiul lui Ahile. Trebuie să evităm ca după un act terorist să considerăm vinovată nefuncționarea schimbului de informații. Viața oamenilor este cel mai important lucru și nu trebuie să facem rabat la nimic din ceea ce sprijină siguranța cetățenilor.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *par écrit*. – L'agence Europol, qui fête cette année son dix-septième anniversaire, a réellement besoin de davantage d'instruments et de ressources pour lui permettre d'améliorer la coopération entre les autorités de contrôle au niveau national et au niveau de l'Union. En 17 ans, les groupes et organisations criminels ont assurément développé leurs réseaux à un point tel qu'il nous est impératif de considérer leur répression par une approche européenne voire globale.

Renforcer la réactivité de l'agence par la mise en place d'unités spécialisées, inciter les États à mener des enquêtes transfrontalières, contrôler et évaluer le niveau de coopération en matière de terrorisme et de criminalité organisée entre les États-membres sont autant de mesures nécessaires au renforcement de la lutte contre la criminalité organisée.

J'ai donc voté en faveur de l'adoption de ce règlement, mais je regrette vivement que cette réforme se soit arrêtée à mi-chemin. J'estime que nous avons manqué à l'occasion de créer un «FBI européen», c'est-à-dire un véritable service de police judiciaire et de renseignement intérieur européen ayant une vraie capacité d'enquête pénale et une vraie initiative dans ce domaine.

Theresa Griffin (S&D), in writing. – I voted to support this proposal as it will provide the legal certainty for Europol's activities which is essential for further EU-level cooperation of law-enforcement authorities. The regulation provides extensive rules and provisions for the processing of information by Europol and has been aligned with the recently-adopted Data Protection Directive. It will also establish a specialised Joint-Parliamentary Scrutiny Group to monitor Europol's activities, including any potential impact on fundamental rights and freedoms.

Françoise Grossetête (PPE), par écrit. – Mercredi 11 mai, j'ai voté en faveur du rapport Diaz de Mera visant à renforcer les pouvoirs d'Europol pour que cette agence de coopération policière soit mieux armée pour lutter contre le terrorisme, la cybercriminalité et d'autres formes de criminalité. Elle pourra ainsi rapidement former des unités spécialisées pour répondre à des situations d'urgence, comme une menace terroriste.

Plus précisément, l'agence pourra échanger directement des informations avec des entités privées telles que des entreprises ou des ONG, afin de réagir plus rapidement. Par exemple, l'unité de signalement des contenus sur Internet d'Europol pourra désormais contacter directement un fournisseur de service de réseau social, tel que Facebook, pour lui demander de supprimer une page web gérée par l'État Islamique (EI), afin d'empêcher plus rapidement la diffusion de propagande terroriste. Les États membres seront aussi tenus de fournir à Europol les informations nécessaires et suffisantes pour que l'agence puisse faire correctement son travail.

Je me félicite de ces nouvelles mesures qui représentent un outil législatif puissant pour renforcer la sécurité des citoyens européens. Le règlement entrera en vigueur le 20ème jour après sa publication au Journal officiel de l'UE et sera d'application à partir du 1er mai 2017.

Enrique Guerrero Salom (S&D), por escrito. – He votado a favor de este informe porque la agencia policia europea Europol podrá intensificar sus esfuerzos en la lucha contra el terrorismo y los delitos cibernéticos y responder más rápido ante las amenazas gracias a las nuevas reglas de funcionamiento que el Parlamento que hemos aprobado. Las nuevas competencias vienen acompañadas de estrictas salvaguardas en materia de protección de datos y herramientas de control democrático.

El proyecto legislativo, acordado por negociadores del Parlamento y el Consejo en noviembre de 2015, refuerza los poderes de Europol para garantizar que cuenta con los instrumentos necesarios frente a la amenaza de la criminalidad transfronteriza y el terrorismo. Entre otras novedades, la Agencia tendrá más facilidades para crear unidades especializadas para responder a amenazas inminentes.

Sylvie Guillaume (S&D), par écrit. — Après trois ans de travail et malgré les réticences des États membres à aller vers plus d'intégration dans la coopération policière, je salue l'adoption, en deuxième lecture, du règlement Europol. En effet, face à des menaces qui ne connaissent pas de frontières, l'Union européenne, à travers l'Agence Europol, a un rôle essentiel à jouer.

Ce nouveau règlement, qui renforce les compétences de l'Agence et précise son fonctionnement, favorisera une meilleure coopération entre les États membres et leurs services de police à l'échelle européenne et des échanges d'informations accrus. Face à l'augmentation de la criminalité, et afin de lutter plus efficacement contre le terrorisme, les Socialistes et démocrates ont toujours défendu une réponse européenne coordonnée. Mon groupe a joué un rôle important pour parvenir à cet accord équilibré.

Nous avons notamment obtenu des équipes conjointes d'enquête, la mise en place d'unités nationales d'Europol et la nomination d'officiers de liaison. Les nouveaux pouvoirs de l'Agence seront accompagnés de garanties solides en termes de protection des données et d'outils pour assurer un contrôle démocratique parlementaire; c'était une des demandes fortes du Parlement européen. Il s'agit là d'avancées importantes et ce sont les raisons pour lesquelles j'ai voté en faveur de ce texte.

Antanas Guoga (ALDE), *in writing*. – I voted against. Given the shared responsibilities of the Union and Member States in the area of freedom, security and justice, it is essential that there be close and effective cooperation among supervisory authorities at national and Union level which this regulation did not manage to cover.

Sergio Gutiérrez Prieto (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este informe porque la agencia policial europea Europol podrá intensificar sus esfuerzos en la lucha contra el terrorismo y los delitos cibernéticos y responder más rápido ante las amenazas gracias a las nuevas reglas de funcionamiento que el Parlamento que hemos aprobado. Las nuevas competencias vienen acompañadas de estrictas salvaguardas en materia de protección de datos y herramientas de control democrático.

El proyecto legislativo, acordado por negociadores del Parlamento y el Consejo en noviembre de 2015, refuerza los poderes de Europol para garantizar que cuenta con los instrumentos necesarios frente a la amenaza de la criminalidad transfronteriza y el terrorismo. Entre otras novedades, la Agencia tendrá más facilidades para crear unidades especializadas para responder a amenazas inminentes.

András Gyürk (PPE), *írásban*. – Különösen időszerű a Bűnüldözési Együttműködés és Képzés Európai Ügynökség (Europol) megerősítése és felruházása minden szükséges eszközzel, hogy megfelelő módon tudjon fellépni a terrorizmus elleni küzdelemben, valamint a nemzetközi szervezett bűnözés megelőzésében és leküzdésében.

A Fidesz néppárti delegációja támogatja az Ügynökség megerősített mandátumát, amely így hatékonyan tudja koordinálni és erősíteni a tagállami hatóságok együttműködését a szervezett bűnözés megelőzésében, a terrorizmus elleni küzdelemben. Üdvözljük a jelen szöveget, mellyel sikerült megtalálni a megfelelő egyensúlyt a személyes adatok védelmét illetően anélkül, hogy ez veszélyeztetné vagy meggátolná a nyomozások sikerét.

Marian Harkin (ALDE), *in writing*. – I support the adoption of a regulation of the European Parliament and of the Council on the European Union Agency for Law Enforcement Cooperation (Europol) and replacing and repealing Council Decisions 2009/371/JHA, 2009/934/JHA, 2009/935/JHA, 2009/936/JHA and 2009/968/JHA. I believe that it is essential to create a harmonised, high level of data protection covering police and judicial activities in the Union as a means of respecting and safeguarding the fundamental rights of Union citizens. Such a regulation would ensure effectiveness and consistency in relation to the privacy rights of citizens, while simultaneously providing a high standard in judicial and policing affairs. Given that Ireland has an opt-out under Protocol 21 on Justice and Home Affairs, it is therefore up to the Irish government to choose if they participate or not. It is my understanding that the Irish government will participate.

Hans-Olaf Henkel (ECR), *schriftlich*. – Der Bericht fordert, den bestehenden Ratsbeschluss aus dem Jahre 2009, welcher Europol als reguläre EU-Agentur mit Sitz in Den Haag etablierte, mit den Anforderungen des Lissabonner Vertrages in Übereinstimmung zu bringen. Dies bedeutet, dass der rechtliche Rahmen für Europol in Form einer EU-Verordnung verbessert wird. Dabei wird auch eine Kontrollmöglichkeit von Seiten des Europäischen Parlaments sowie der nationalen Parlamente festgeschrieben. Im Weiteren werden Datenschutzaufgaben berücksichtigt und die Interventionsmöglichkeiten von Europol definiert. Ziel ist es, aus Europol eine effektivere Behörde zu machen, welche die EU-Mitgliedstaaten unterstützen soll bei der Bekämpfung von Terrorismus und weiteren Formen organisierter beziehungsweise schwerer Kriminalität.

Da der Wahrung der inneren Sicherheit höchste Priorität eingeräumt werden muss, stimme ich diesem Bericht zu. Im Übrigen bin ich der Meinung, dass der Einheitseuro abgeschafft werden muss. Er führt zu Zwist und Zwietracht in Europa.

Brice Hortefeux (PPE), *par écrit*. – Je me réjouis que l'agence Europol soit enfin dotée des pouvoirs et des structures nécessaires à l'exercice des missions qui lui sont confiées.

Avec la multiplication des menaces, qu'il s'agisse de terrorisme, de criminalité organisée, de trafic des migrants et de cybercriminalité, les moyens de l'agence devaient impérativement être renforcés et son mandat adapté aux circonstances actuelles.

C'est maintenant chose faite. Europol peut désormais renforcer les structures comme l'unité de référencement internet qui traque tous les sites faisant l'apologie du terrorisme et le centre européen du contre-terrorisme créé en janvier dernier.

L'agence peut également échanger des informations directement avec des interlocuteurs privés comme les entreprises (Google, Twitter...) et les ONG tout en restant soucieuse de garantir la protection des données personnelles.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *in writing*. – I have voted for high level data protection concerning police and judicial institutions in the Union which will lead to securing the fundamental rights of the Union's citizen. This will also enhance the efficiency of EU-level law-enforcement agencies.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan*. – Glasovao sam protiv amandmana kluba zastupnika EFDD-a i Zelenih na nacrt zakonodavne rezolucije Europskog parlamenta o stajalištu Vijeća u prvom čitanju s ciljem donošenja uredbe Parlamenta i Vijeća o Agenciji Europske unije za suradnju tijela za provedbu zakona (Europol) i o zamjeni i stavljanju izvan snage odluke Vijeća 2009/371/PUP, 2009/934/PUP, 2009/935/PUP, 2009/936/PUP i 2009/968/PUP zbog toga što smatram da je suradnja tijela za provedbu zakona ključna kako bi se podigla razina sigurnosti u Uniji. Novi mandat Europola mora osigurati europski pristup u borbi protiv terorizma i transnacionalnih kaznenih djela, te je stoga osnažena suradnja na EU razini ključna. Stoga, ne podržavam amandmane kluba zastupnika EFDD-a i Zelenih.

Jean-François Jalkh (ENF), *par écrit*. – La proposition de résolution continue de saluer le principe de concentration thématique ainsi que les objectifs de la stratégie Europe 2020 qui vont à l'encontre des intérêts de la France et des collectivités les plus pauvres. C'est notamment pour cette raison que je me suis opposé à ce texte.

Diane James (EFDD), *in writing*. — Diane James MEP and her fellow colleagues are against this report as we are principally against Europol and the extension of power of Europol. Even though this report does increase the potential to scrutinise Europol and hold the institution accountable we believe that the best way to increase safety is to remove Schengen and Europol, and instead have increased member state cooperation through institutions like INTERPOL.

Petr Ježek (ALDE), *písemně*. – Společně s kolegy ze skupiny ALDE jsem uvítal přijetí nových právních předpisů týkajících se agentury Europol. Věřím, že vzhledem k rostoucím bezpečnostním hrozbám v Evropě, je posílení mandátu této agentury nutností. Členské státy EU by opravdu měly důsledně dodržovat závazek spolupracovat s Europolem a sdílet informace mezi sebou, protože jedině společně mohou evropské státy s terorismem účinně bojovat. Důležitým vyvážením silnějšího mandátu Europolu jsou pak samozřejmě opatření na ochranu osobních údajů a dohled nad akcemi agentury společnou skupinou zástupců Evropského parlamentu a parlamentů národních.

Philippe Juvin (PPE), *par écrit*. – Le règlement proposé vise à accroître l'efficacité et la responsabilité d'Europol. L'agence ainsi instituée va renforcer les actions et la coopération des États membres afin de mieux faire face aux défis communs en matière de terrorisme et de toutes formes de criminalité. J'ai donc voté en faveur de ce rapport.

Barbara Kappel (ENF), *schriftlich*. – Bei der gegenständlichen Abstimmung handelt es sich um eine Empfehlung für die zweite Lesung, in welcher zwei Änderungsanträge zur Abstimmung gelangen. Dem ersten Änderungsantrag, der den Standpunkt des Rates ablehnt, stimme ich zu. Den zweiten Änderungsantrag, der die Schaffung einer Internet-Meldestelle fordert, um Terrorismus und Extremismus im Internet entgegenzuwirken, lehne ich ab.

Krišjānis Kariņš (PPE), *rakstiski*. – Eiropas Parlamenta plenārsesijā es atbalstīju Padomes nostāju par Eiropas Parlamenta un Padomes panākto vienošanos par regulu, kas palielina Eiropola pilnvaras cīņai pret terorismu. Drošības jautājumi Eiropas Savienībā ir kļuvuši īpaši aktuāli un līdz ar to arī tiek uzsvērtā nepieciešamība palielināt ES drošības iestāžu pilnvaras un tiesības attiecībā uz to darbu cīņā pret terorismu un drošības nodrošināšanu ES iedzīvotājiem. Šis likumprojekts palielina Eiropola pilnvaras, kā arī nodrošina, ka datu aizsardzības noteikumi tiek stiprināti, iesaistot datu pārraidē arī Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājus, kam būs tiesības kontrolēt Eiropola rīcību attiecībā uz personu datiem. Šis ziņojums ietver noteikumu, ka dalībvalstīm būs pienākums sniegt Eiropolam tam vajadzīgo informāciju, bet arī Eiropolam katru gadu būs jāatskaitās ES institūcijām par saņemto informāciju. Es atbalstīju šo ziņojumu, jo uzskatu, ka drošības nodrošināšana ES iedzīvotājiem ir jāuzlabo un ES iestāžu darbs ir jāpilnveido, sniedzot tām skaidrus notei-

kumus un pārdzamas pilnvaras.

Tunne Kelam (PPE), *in writing*. — I voted in favour on the regulation on Europol.

The interconnectedness of cross-border crimes, such as terrorism, organised crime, especially human trafficking and cyber crime/cyber threats, require a strong mandate for Europol.

I welcome the fact that judicial cooperation between Europol and Eurojust, processing information from private parties will be enabled and better cooperation with Member States, with other EU bodies in general, and under special circumstances cooperation with private parties and third countries is made possible.

Preventing crime and terrorism is only possible if different bodies and levels interact with each other. The new data protection package will provide for necessary guarantees to prevent data breaches.

I especially welcome creating a new body within Europol – the Internet Referral Unit (IRU) to combat terrorist propaganda and violent extremism online.

Most importantly, these changes need to be accompanied by adequate budgetary adjustments to meet the real needs to carry out the extensive tasks Europol is assigned to, that should also lead to increased number of staff. Finally, high level commitment and engagement by Member States in ensuring rapid response and information transfer and full operational cooperation.

Afzal Khan (S&D), *in writing*. – I support this proposal to provide legal certainty for Europol activities and to contribute to further EU-level cooperation of law-enforcement authorities. The Regulation provides extensive rules and provisions for the processing of information by Europol and has been aligned with the recently adopted Data Protection Directive. It will also establish a specialised Joint Parliamentary Scrutiny Group to monitor Europol's activities, including any potential impact on fundamental rights and freedoms.

Bernd Kölmel (ECR), *schriftlich*. – Der Bericht fordert, den bestehenden Ratsbeschluss aus dem Jahre 2009, welcher Europol als reguläre EU-Agentur mit Sitz in Den Haag etablierte, mit den Anforderungen des Lissabonner Vertrages in Übereinstimmung zu bringen. Dies bedeutet, dass der rechtliche Rahmen für Europol in Form einer EU-Verordnung verbessert wird. Dabei wird auch eine Kontrollmöglichkeit von Seiten des Europäischen Parlaments sowie der nationalen Parlamente festgeschrieben. Im Weiteren werden Datenschutzaufgaben berücksichtigt und die Interventionsmöglichkeiten von Europol definiert. Ziel ist es, aus Europol eine effektivere Behörde zu machen, welche die EU-Mitgliedstaaten unterstützen soll bei der Bekämpfung von Terrorismus und weiteren Formen organisierter beziehungsweise schwerer Kriminalität.

Da der Wahrung der inneren Sicherheit höchste Priorität eingeräumt werden muss, stimme ich diesem Bericht zu.

Kateřina Konečná (GUE/NGL), *písemně*. – U legislativního usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. května 2016 o postoji Rady v prvním čtení k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) jsem hlasovala pro pozměňovací návrh, kterým měl Evropský parlament zamítnout postoj Rady. Měla jsem zde podobný problém jako u legislativního návrhu o používání údajů ze jmenné evidence cestujících (EU PNR). Domnívám se, že dáváme přílišný důraz na sledování našich občanů a na to, abychom se o nich dozvěděli co nejvíce informací. Informací máme přitom často více než dost, ale značně pokulháváme v jejich analýze. Nechtěla jsem, aby měl Europol (respektive jeden jeho orgán – IRU) možnost určovat nelegální obsah a tím určovat, co si přečtete v novinách a na sociálních sítích. To vše bez soudní či národní kontroly. Je skutečně žádoucí, aby členské státy a jejich bezpečnostní orgány co nejvíce spolupracovaly, ale není možné, aby docházelo k obcházení členských států tak, že se z Europolu stane nedotknutelné těleso, které shromažďuje informace o nevinných lidech a nakazuje soukromým subjektům, jaké informace mu mají být poskytnuty.

Ádám Kósa (PPE), *írásban*. – Különösen időszerű a Bűnüldözési Együttműködés és Képzés Európai Ügynökség (Europol) megerősítése és felruházása minden szükséges eszközzel, hogy megfelelő módon tudjon fellépni a terrorizmus elleni küzdelemben, valamint a nemzetközi szervezett bűnözés megelőzésében és leküzdésében. Ezért a mai napon igennel szavaztam az Europolról szóló jelentésre.

A Fidesz néppárti delegációja támogatja az Ügynökség megerősített mandátumát, hogy hatékonyan tudja koordinálni és erősíteni a tagállami hatóságok együttműködését a szervezett bűnözés megelőzésében, a terrorizmus elleni küzdelemben. Üdvözljük a jelen szöveget, hiszen sikerült megtalálni a megfelelő egyensúlyt a személyes adatok védelmét illetően anélkül, hogy ez veszélyeztetné vagy meggátolná a nyomozások sikerét.

Béla Kovács (NI), írásban. – Ki ne támogatna minden olyan törekvést, mely a terrorizmus elleni harcot szolgálni hivatott, de azért gondolkodjunk el azon is, mi vezetett a jelenlegi helyzethez, hogyan vehettek részt uniós állampolgárok háborús cselekményekben, majd miként térhettek vissza Európába terrorcselekményeket végrehajtani. Meg kell találni az egyensúlyt az internetes tartalmak ellenőrzése során is, mert nem lehet orwelli rendszert kiépíteni az EU tisztességes polgárainak rovására ahelyett, hogy az illetékesek időben tették volna a dolgukat. Nagyon fontos a téma, még további egyeztetésekre van szükség, záros határidőn belül.

Cécile Kshetu Kyenge (S&D), per iscritto. – Con il voto di oggi il Parlamento dà una testimonianza forte del suo impegno per combattere il terrorismo, la criminalità informatica e gli altri reati gravi. Il testo votato potenzia il mandato dell'agenzia di polizia europea Europol rendendola capace di rispondere ancora più rapidamente alle minacce che operano attraverso le nostre frontiere.

Abbiamo dotato l'agenzia di nuove regole di *governance* e le abbiamo attribuito nuove responsabilità affinché possa fornire un sostegno più completo alle autorità di contrasto degli Stati membri. Grazie alle modifiche apportate, Europol potrà ora sostenere le azioni degli Stati membri volte a prevenire e combattere le forme di criminalità promosse o commesse tramite Internet, compresa la segnalazione ai fornitori di servizi on-line interessati dei contenuti Internet con cui tali forme di criminalità sono agevolate.

I nuovi poteri conferiti a Europol non andranno a discapito della protezione dei dati dei cittadini europei. Il Garante europeo della protezione dei dati monitorerà l'attività dell'agenzia e un gruppo di controllo parlamentare congiunto supervisionerà il suo lavoro.

Giovanni La Via (PPE), per iscritto. — Ritengo necessario prevedere la creazione di un alto livello di protezione dei dati con riferimento sia alle attività giudiziarie, sia alle attività svolte della polizia nell'UE, al fine di garantire ed assicurare il rispetto e la salvaguardia dei diritti fondamentali dei cittadini. Il PE e il Consiglio ritengono che in merito al tema affrontato, per poter garantire questo processo di tutela, sia indispensabile una stretta ed efficace cooperazione tra le varie autorità di controllo, tanto a livello nazionale che dell'unione. In tempi difficili come quelli che stiamo vivendo, le azioni contro la minaccia del terrorismo devono essere al centro della nostra azione politica. E in tale ambito, la condivisione delle informazioni tra Stati membri e la conseguente possibile identificazione dei «combattenti stranieri», rappresentano degli strumenti fondamentali per la lotta al terrorismo. Voto quindi a favore delle nuove regole su Europol, per dare risposte concrete dinanzi alla minaccia terroristica.

Marine Le Pen (ENF), par écrit. – J'ai voté pour la motion de rejet du groupe EFDD sur l'Agence de l'Union européenne pour la coopération des services répressifs (Europol), car je m'oppose au développement progressif et subreptice d'une sorte de police fédérale européenne. Il faut bien entendu que les États membres coopèrent dans le cadre de la lutte contre le terrorisme et la grande criminalité transfrontalière, mais cela peut parfaitement se faire sans Europol.

Bogusław Liberadzki (S&D), in writing. – A harmonised high level of data protection remains crucial in the times of massive development of advanced technology. EU citizens and in particular their fundamental rights need to be provided with appropriate safeguards. Therefore, the soon to be created European Data Protection Board is another necessary step towards improving these safeguards. The work on this subject should however not be stopped and sustainable and gradual development of safety measures could come up regularly on the Commission agenda.

Philippe Loiseau (ENF), par écrit. – J'ai voté POUR la proposition de rejet sous la forme d'un amendement, qui refuse les propos tenus par le texte. En effet, il prévoit de renforcer la coopération entre les services de police des États-membres, afin de lutter contre le terrorisme, mais il en profite pour augmenter les prérogatives d'Europol (Agence de l'Union européenne pour la coopération des services répressifs). L'existence même de cette agence est contestable, car par nature, elle porte atteinte à la souveraineté des États.

Javi López (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este informe porque la agencia policial europea Europol podrá intensificar sus esfuerzos en la lucha contra el terrorismo y los delitos cibernéticos y responder más rápido ante las amenazas gracias a las nuevas reglas de funcionamiento que el Parlamento que hemos aprobado. Las nuevas competencias vienen acompañadas de estrictas salvaguardas en materia de protección de datos y herramientas de control democrático.

El proyecto legislativo, acordado por negociadores del Parlamento y el Consejo en noviembre de 2015, refuerza los poderes de Europol para garantizar que cuenta con los instrumentos necesarios frente a la amenaza de la criminalidad transfronteriza y el terrorismo. Entre otras novedades, la Agencia tendrá más facilidades para crear unidades especializadas para responder a amenazas inminentes.

Juan Fernando López Aguilar (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este informe porque la agencia policial europea Europol podrá intensificar sus esfuerzos en la lucha contra el terrorismo y los delitos cibernéticos y responder más rápido ante las amenazas gracias a las nuevas reglas de funcionamiento que el Parlamento que hemos aprobado. Las nuevas competencias vienen acompañadas de estrictas salvaguardas en materia de protección de datos y herramientas de control democrático.

El proyecto legislativo, acordado por negociadores del Parlamento y el Consejo en noviembre de 2015, refuerza los poderes de Europol para garantizar que cuenta con los instrumentos necesarios frente a la amenaza de la criminalidad transfronteriza y el terrorismo. Entre otras novedades, la Agencia tendrá más facilidades para crear unidades especializadas para responder a amenazas inminentes.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL), *por escrito*. – Hemos rechazado la propuesta del Consejo relativa a la nueva regulación de EuroPol. Nos manifestamos en contra de que esta agencia sea dotada de mayores poderes mientras mantiene una importante opacidad que la deja completamente fuera del escrutinio público. Con esta nueva regulación desaparece el principio de subsidiariedad, dejando a la agencia responsable de todas las cuestiones relativas a la política europea, lo que permitiría que, además de la cooperación transfronteriza, EuroPol realizara sus actividades de manera independiente, sin cooperar con los cuerpos de seguridad de los Estados Miembro. Además, tendrá capacidad de recoger y almacenar datos de manera independiente, lo que puede entra en contradicción con la legislación de diferentes estados en materia de protección de datos.

Antonio López-Istúriz White (PPE), *por escrito*. – El presente informe, fruto de varios años de duro trabajo, pretende intensificar el suministro de información de los Estados miembros a Europol para que dicha institución pueda prestar un amplio apoyo a los servicios con funciones coercitivas de los Estados miembros.

Es por ello que se le otorgan mayores responsabilidades tales como la creación de un nuevo departamento que se encargará de apoyar y coordinar la formación de los agentes con funciones coercitivas a nivel estratégico.

Además, este informe también establece un régimen sólido de protección de datos, introduciendo elementos de supervisión conjunta de los datos transferidos a Europol. De igual manera, Europol adquiere la responsabilidad de reexaminar periódicamente la necesidad de conservar los datos personales.

Por último, también se pretende introducir un mecanismo de control de las actividades de Europol por el Parlamento Europeo y los parlamentos nacionales para garantizar la legitimidad democrática.

Bajo mi punto de vista, la aprobación de este informe es crucial ya que servirá para adaptar Europol a las exigencias del Tratado de Lisboa, además de asegurar una mayor protección de datos que ayudarán a prevenir la delincuencia.

Bernd Lucke (ECR), *schriftlich.* – Der Bericht fordert, den bestehenden Ratsbeschluss aus dem Jahre 2009, welcher Europol als reguläre EU-Agentur mit Sitz in Den Haag etablierte, mit den Anforderungen des Lissabonner Vertrages in Übereinstimmung zu bringen. Dies bedeutet, dass der rechtliche Rahmen für Europol in Form einer EU-Verordnung verbessert wird. Dabei wird auch eine Kontrollmöglichkeit von Seiten des Europäischen Parlaments sowie der nationalen Parlamente festgeschrieben. Im Weiteren werden Datenschutzaufgaben berücksichtigt und die Interventionsmöglichkeiten von Europol definiert. Ziel ist es, aus Europol eine effektivere Behörde zu machen, welche die EU-Mitgliedstaaten unterstützen soll bei der Bekämpfung von Terrorismus und weiteren Formen organisierter beziehungsweise schwerer Kriminalität.

Da der Wahrung der inneren Sicherheit höchste Priorität eingeräumt werden muss, stimme ich diesem Bericht zu.

Petr Mach (EFDD), *písemně.* – Hlasoval jsem pro vlastní návrh na zamítnutí nařízení o vzniku nového Europolu. Jako poslanci jsme neměli možnost podávat pozměňovací návrhy a kdybych návrh na zamítnutí nepodal, stalo by se nařízení platným bez hlasování. Z původního návrhu Komise, v němž mělo jít o sloučení Europolu s policejní akademií CEPOL, se stalo něco zcela jiného. Ruší se původní mezivládní servisní organizace národních policejních sborů a vzniká pod stejným názvem Europol jako policejní agentura podřízená Evropské unii. Ta bude sbírat obrovské množství údajů, čísla kont, adresy, jména a další údaje nejen od národních policí, ale i data klientů přímo od soukromých subjektů, např. leteckých společností. Na základě rozhodnutí Komise je bude Europol moci předávat třetím státům a mezinárodním organizacím. Data bude moci dokonce předávat soukromým firmám. Z Europolu se stane nebezpečný „Velký bratr“, který o nás bude vědět vše. Chabou zástěrkou je dohled evropského inspektora ochrany údajů. Správní rada, kde budou zástupci členských států, má jen omezené kontrolní pravomoci a jediné, co je podle navrhovatelů důležité, je, že tam má být vyrovnaný počet mužů a žen. Nejde o boj s terorismem, kterým se teď všichni zaštiťují. Na boj se zločinem máme policie a Interpol. Jde o zřízení nebezpečného „Velkého bratra“ a bojím se zneužití i úniků tak obřího množství dat.

Ivana Maletić (PPE), *napisan.* – Postizanje visoke razine zaštite osobnih podataka koja obuhvaća pravosudne i policijske aktivnosti u Evropskoj uniji od iznimne je važnosti i služi kao ključni pokazatelj poštovanja i zaštite temeljnih prava svih građana Unije. S obzirom da postoji zajednička odgovornost između država članica i Unije u području osiguranja pravde, sigurnosti i slobode vrlo je bitna uska i djelotvorna suradnja između nadzornih tijela na nacionalnoj i supranacionalnoj razini. Suradnja unutar EU-a postiže se uz pomoć Europolu, glavne agencije čija je uloga jasna provedba zakona kao i doprinos veće sigurnosti i ostalih popratnih agencija čija je specijalizacija učvršćivanje zakonodavstva i provođenje pravde.

Smatram ulogu Europolu ključnom u području zaštite podataka, osiguranja pravde i jačanja sigurnosti unutar granica Unije. Iz navedenog razloga nisam podržala prijedlog da se odbije stajalište Vijeća o donošenju uredbe o Agenciji Evropske unije za suradnju tijela za provedbu zakona (Europol).

Светослав Христов Малинов (PPE), *в писмена форма.* – Всеобщо е усещането, че Европейският съюз се нуждае от мерки, за да гарантира сигурността на своите граждани. Подсилването на мандата на Европол е крачка в тази посока. С приетите текстове се повишава капацитетът на агенцията за противодействие на тероризма и тежката организирана престъпност.

Регламентът подобрява също така отчетността на Европол към Европейския парламент и парламентите на държавите членки и формулира ясни правила за обмен на информация между службите и мерки за защита на личните данни. Новата правна рамка ще позволи на Европол да реагира по-бързо на съвременните заплахи, като пример за това са инструментите за премахване на терористична пропаганда онлайн.

Свидетели сме на нов импулс в европейската интеграция за все по-тясно и ефективно сътрудничество в областта на полицейската дейност. Не крия подкрепата си за създаване на силни европейски институции в т.нар. пространството на свобода, сигурност и правосъдие на Европейския съюз.

Vladimír Maňka (S&D), *písomne.* – V poslednom desaťročí podstatne narástla závažná a organizovaná cezhraničná trestná činnosť, zločin a terorizmus, ktoré ovplyvňujú a zhoršujú život, bezpečnosť a slobodu obyvateľov Únie, poškodzujú ich majetok, hospodárstvo a ekonomiku celého spoločenstva.

Táto situácia si vyžaduje aktívne posilnenie právomocí Europolu. Vzájomná výmena informácií s orgánmi členských štátov na boj proti zločinu a terorizmu, koordinácia aktivít, zlepšenie riadenia a posilnenie odbornej prípravy príslušníkov orgánov ochrany práva pomôžu účinnejšie predchádzať páchaniu cezhraničnej trestnej činnosti. V záujme zvýšenej ochrany osobných údajov sa Europolu prísne a presnejšie vymedzujú údaje, ktoré môže zverejniť. Rozdeľujú sa kompetencie medzi Europolu a orgány ochrany práva členských štátov. Zlúčením úloh CEPOL-u a Europolu sa zvýši efektívnosť a zároveň sa dosiahnu úspory v rozsahu 17,2 mil. EUR v období 2015-2020.

Louis-Joseph Manscour (S&D), *par écrit*. – L'augmentation de la criminalité grave et organisée dans l'Union européenne appelle un renforcement de l'agence Europol, organe ayant un rôle essentiel de coopération entre les États membres et leurs services de police au niveau européen.

Le règlement voté aujourd'hui vise à instituer un cadre juridique nécessaire à la création d'un «nouvel Europol» dont les compétences seront renforcées et la gouvernance améliorée. Ce règlement, qui a fait l'objet de longues négociations, préserve un juste équilibre entre facilitation des échanges entre services de polices nationaux et garanties suffisantes pour nos données personnelles.

Je vote en faveur de ce règlement, qui renforce les compétences d'Europol, permettant ainsi de favoriser le travail en commun entre les États membres, avancée nécessaire à la construction d'un véritable espace européen de liberté, de sécurité et de justice.

Νότης Μαρτιάς (ECR), *γραπτώς*. – Καταψηφίζω τη σύσταση για τη δεύτερη ανάγνωση σχετικά με τη θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση για την έκδοση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη συνεργασία στον τομέα της επιβολής του νόμου (Europol) και την αντικατάσταση και την κατάργηση των αποφάσεων 2009/371/ΔΕΥ, 2009/934/ΔΕΥ, 2009/935/ΔΕΥ, 2009/936/ΔΕΥ και 2009/968/ΔΕΥ του Συμβουλίου, για τους λόγους που ανέφερα αναλυτικά στην Ομιλία μου στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο στις 11/5/2016 καθώς και διότι η εν λόγω Σύσταση δεν είναι πλήρης και τεκμηριωμένη.

Dominique Martin (ENF), *par écrit*. – Ce texte du Conseil réforme la gouvernance et les attributions d'Europol.

En matière de gouvernance, le texte instaure un groupe de contrôle établi par les parlements nationaux et les parlementaires de la commission compétente du Parlement européen. Néanmoins, les pouvoirs du Parlement européen restent étroitement limités. En témoigne le mode de désignation du directeur exécutif d'Europol: par le Conseil à partir d'une liste nominative établie par les États membres. Sa nomination n'est soumise qu'à un avis consultatif du Parlement européen.

En matière de surveillance internet et de traitement des données personnelles, ce texte officialise et précise les compétences d'Europol. Celle-ci peut désormais recevoir et transférer des données à caractère personnel de personnes privées. Elle peut également mener des analyses à partir des enquêtes en cours dans le cadre du système de «gestion intégrée des données». Cependant, Europol est soumise, en son sein, au contrôle d'un délégué à la protection des données et, à l'extérieur, du Contrôleur européen de la protection des données. Le traitement de certaines catégories de données est également strictement encadré.

La lutte contre la criminalité organisée est une priorité. Pour autant, nous ne cautionnons pas les pouvoirs extensifs accordés à cette quasi police fédérale.

Fulvio Martusciello (PPE), *in writing*. – The negative voting was taken in consequence of a common decision of the Italian delegation of the PPE.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), *písemně*. – Dnes jsme diskutovali o návrhu revize nařízení, které se týká agentury Europol. V návrhu se počítá se zvýšením pravomocí pro Europol, a zejména se zřízením zvláštní specializované jednotky v jeho rámci, která bude mít na starost hlídání a sledování obsahu sociálních sítí. Odůvodněním je boj s terorismem. Protože se obávám, že se jedná o první krok k naprosté nsvobodě internetu, nevzbuzuje ve mně tato myšlenka zrovna nadšení. Dále pak kontrolní pravomoci národních parlamentů a Evropského parlamentu jsou formulovány vysoce vágně, jde spíše o jakési kosmetické úpravy. Vždy jsem zřízení agentury Europol podporoval a chápu jeho význam při výměně informací a zkušeností policejních jednotek napříč EU, ale s navrhovanými změnami se nemohu ztotožnit, proto jsem se v konečném hlasování hlasoval proti.

Barbara Matera (PPE), *per iscritto*. – Il nuovo regolamento di Europol assicurerà una solida base legale, insieme a maggiori poteri di supporto alle autorità nazionali. In aggiunta, il nuovo testo include la nuova base legale per l'unità di monitoraggio del web. Questa unità, lanciata a luglio dell'anno scorso, avrà il fondamentale compito di segnalare alle autorità nazionali contenuti web sospetti relazionati con attività terroristiche e di radicalizzazione sulla rete. Europol rappresenta un tassello fondamentale nella strategia dell'Unione europea di lotta al terrorismo e alla criminalità transfrontaliera. L'agenzia, nel prossimo futuro, dovrà sostenere le autorità nazionali nella loro lotta quotidiana contro il crimine. In aggiunta, Europol sostiene attivamente i paesi membri nella gestione dell'immigrazione clandestina e nella lotta ai trafficanti di esseri umani. Il suo contributo si traduce in personale europeo che affianca le autorità nazionali sul campo, soprattutto negli hot spot in Italia e Grecia. Europol rappresenta una delle migliori risposte che l'Unione europea sta dando nel garantire una maggiore sicurezza ai nostri cittadini.

Gabriel Mato (PPE), *por escrito*. – Mi apoyo firme al informe de mi compañero Agustín Díaz de Mera para la aprobación definitiva del nuevo Reglamento de Europol, que permitirá a la agencia de policía europea contar con más medios y competencias para combatir el terrorismo, el crimen organizado y otras actividades delictivas graves.

Se trata de un avance importante para Europol, que podrá combatir mejor los diferentes tipos de crimen y avanzar en el tratamiento de la información para asegurar una labor más eficaz en esta materia.

Emmanuel Maurel (S&D), *par écrit*. – La permanence de la menace terroriste, symbolisée par les attentats de Paris et de Bruxelles, met en exergue l'impérieuse nécessité d'un meilleur partage d'information et d'une meilleure coopération en matières policière et judiciaire. En effet, le terrorisme et la criminalité organisée sont des défis qui, par nature, transcendent les frontières. Pour cette raison, l'Agence européenne pour la coopération des services répressifs (Europol) méritait de voir ses compétences renforcées et sa gouvernance améliorée.

Je soutiens pleinement l'objectif de systématiser la participation des États membres à l'Agence Europol lorsqu'ils sont confrontés à des crimes transnationaux, via la constitution d'équipes conjointes d'enquêtes ou la nomination d'officiers de liaison. Au vu des débats légitimes qui ont accompagné le débat autour du vote du Passengers Name Record (PNR), il était par ailleurs nécessaire que les mécanismes de partage de l'information soient pleinement compatibles avec les nouvelles règles de protection des données. Le défi de ce nouveau règlement, désormais, sera de permettre aux États membres d'atteindre un niveau de confiance tel qu'il encouragera le partage d'informations et le travail commun. Car ils ne pourront pas indéfiniment masquer leurs propres failles, les États doivent cesser de se rejeter la faute et saisir cette nouvelle opportunité de coopération.

Valentinas Mazuronis (ALDE), *raštu*. – Pritariu siūlymui suteikti naujų galių Europolui, kad ši agentūra galėtų lengviau įsteigti specializuotus skyrius, kurie padėtų greičiau reaguoti į kylančias grėsmes. Taip pat palaikau naujai siūlomas nuostatas, kad tam tikrais atvejais Europolas galėtų keistis informacija su privačiomis kompanijomis – pvz. paprašyti „Facebook“, kad jie pašalintų ISIS valdomus puslapius ir paskyras. Manau, jog tai reikšmingai prisidės prie nusikalstamos veiklos prevencijos, užkardymo bei padės efektyviau užtikrinti visuomenės saugumą.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *par écrit*. – Ce règlement vise à communautariser définitivement Europol, l'office européen de collaboration entre les polices criminelles, c'est à dire lui donner plus d'autonomie de fonctionnement vis-à-vis des États. Bien que (pour le moment) sans moyen de coercition propre, il acquière de nouvelles compétences clés comme la formation des unités de police nationales. Sous prétexte de lutte contre le terrorisme, il aura davantage accès aux données personnelles, en collaborant notamment avec le FBI ou des parties privées comme Facebook.

Le président luxembourgeois du Conseil de l'Union européenne a annoncé l'objectif final: «il faut travailler sur l'interopérabilité des différents outils», soit le croisement tout azimuth des données collectées par différents organismes européens (Eurojust, Frontex...) et internationaux. Big Brother, le cauchemar de George Orwell car qui plus est, les garanties juridiques sont inexistantes ou floues. L'office se préserve le droit de refuser aux citoyens l'accès à leurs propres informations ou de ne pas respecter le droit à l'oubli. Et le mécanisme de droit de recours existant lui permettra de rejeter la faute sur les États. Comme lors du premier vote sur ce règlement, je maintiens ma position contre.

Joëlle Mélin (ENF), *par écrit*. – L'agence de l'Union européenne est à nouveau renforcée dans ce rapport. Une coopération de nos polices peut être souhaitable, contre le terrorisme surtout. Toutefois je crains que n'advienne à terme une police fédérale.

Je reste assez réservée sur cette question.

Nuno Melo (PPE), *por escrito*. – A missão da Europol consiste em apoiar os serviços policiais nacionais e a sua cooperação mútua na prevenção e luta contra a criminalidade grave e o terrorismo. A Europol facilita o intercâmbio de informações entre as autoridades competentes dos Estados-Membros e fornece análises criminais para ajudar as forças policiais nacionais nas suas investigações transnacionais.

A proposta melhora a governação da Europol, tentando obter ganhos de eficiência, racionalizando os procedimentos, nomeadamente no que diz respeito ao conselho de administração e ao diretor executivo, e alinhando a Europol pelos princípios estabelecidos na Abordagem Comum sobre as agências descentralizadas da UE.

Assim, a presente proposta de regulamento prevê um quadro jurídico para uma nova Europol, que sucede e substitui a Europol criada pela Decisão 2009/371/JAI do Conselho, de 6 de abril de 2009, que cria o Serviço Europeu de Polícia (Europol), bem como a CEPOL criada pela Decisão 2005/681/JAI do Conselho que cria a Academia Europeia de Polícia (CEPOL). Daí o meu voto favorável.

Roberta Metsola (PPE), *in writing*. – I voted in favour of this resolution as it includes further data protection safeguards for the Union's citizens as well as enhancing Europol's capacity to rapidly respond to terrorist threats and organised crime gangs. It is essential that we, as legislators, demonstrate our commitment to ensuring the security of the Union as well as protecting our freedoms.

Louis Michel (ALDE), *par écrit*. – La réforme d'Europol est une nouvelle étape dans la mise en place d'une Union de la sécurité. Nous le savons, nos problèmes de sécurité sont en partie liés au manque d'Europe, au manque de coopération et d'échange d'informations entre les États membres. L'Agence Europol a un rôle essentiel à jouer dans ce cadre. Je me réjouis donc que le Parlement européen et le Conseil soient arrivés à un accord permettant notamment de renforcer l'efficacité du centre européen de la lutte contre le terrorisme.

Il est essentiel qu'Europol dans la pratique devienne le lieu où l'information est non seulement échangée de manière effective mais qu'elle y soit également analysée. Europol doit renforcer son rôle visant à coordonner les pratiques nationales en établissant par exemple des analyses de risques. Mais il ne s'agit ici que d'une première étape. Europol ne dispose toujours pas de pouvoir d'initiative notamment pour ouvrir des enquêtes pénales. L'agence ne dispose pas non plus d'un service de renseignements européens. Notre sécurité passe indéniablement par l'Union de la sécurité. C'est un chantier en construction au sein duquel nous devons redoubler d'efforts.

Miroslav Mikolášik (PPE), *písomne*. – Berúc do úvahy nárast závažnej a organizovanej trestnej činnosti v Európe za posledné roky, ako je obchodovanie s ľuďmi, s drogami a so zbraňami, korupcia, pranie špinavých peňazí a počítačová kriminalita, považujem za úplne nevyhnutné posilniť spoluprácu medzi členskými štátmi. Na dodržiavanie a zabezpečenie základných práv občanov Európskej únie je nevyhnutná harmonizácia ochrany údajov vzťahujúcich sa na činnosť polície a justičných orgánov v Únii. Vzhľadom na spoločné právomoci Únie a členských štátov v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti je potrebná úzka a efektívna spolupráca medzi dozornými orgánmi na národnej úrovni a na úrovni Únie. Navrhované nariadenie o ochrane údajov a smernica o ochrane údajov pri spracúvaní údajov políciou a justičnými orgánmi vrátane nového Európskeho výboru pre ochranu údajov pomôžu zabezpečiť efektívnosť a jednoduchosť a zabránia tak zbytočnému zdvojeniu. Hlasujem za daný návrh.

Marlene Mizzi (S&D), *in writing*. – I am in favour of the final agreement reached on the Regulation 'Lisbonises' Europol, which should provide for a legal framework by replacing EUROPOL as established by the Council Decision 2009/371/JHA establishing the European Police Office (EUROPOL), and CEPOL as established by Council Decision 2005/681/JHA establishing the European Police College (CEPOL). In this process Cepol was separated and has now its own instrument. This Lisbonisation meant that the Europol structure needed reforming, including its overall functioning, governance, supervision, data protection regime and its relations with third countries and international organisations.

Csaba Molnár (S&D), *írásban*. – A Bizottság a Bűnüldözési Együttműködés Európai Unió Ügynökségéről (Europol), valamint a 2009/371/IB, a 2009/934/IB, a 2009/935/IB, a 2009/936/IB és a 2009/968/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről szóló rendelet elfogadására tett javaslatot az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Tanács a javaslatról első olvasatban kialakította álláspontját. Az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésében azt ajánlja, hogy a Parlament második olvasatban értsen egyet a Tanács első olvasatbeli álláspontjával és ezzel a rendeletet a Tanács álláspontjának megfelelően fogadja el. Ennek megfelelően szavaztam.

Cláudia Monteiro de Aguiar (PPE), *por escrito*. – O Serviço Europeu de Polícia (Europol) começou por ser um organismo intergovernamental regulado por uma convenção concluída entre os Estados-Membros, tendo entrado em funcionamento em 1999. Por força de uma decisão do Conselho adotada em 2009, a Europol tornou-se uma agência da UE financiada pelo orçamento da UE.

A presente proposta tem como objetivo adequar a Europol às exigências do Tratado de Lisboa, com a criação do quadro legislativo da Europol sob a forma de um regulamento e a introdução de um mecanismo de controlo das atividades da Europol pelo Parlamento Europeu e pelos parlamentos nacionais, deste modo reforçando a forma, a legitimidade e a responsabilização democráticas da Europol.

Defendo a presente proposta destinada a dotar a Europol de melhor governação, com maior eficácia, a garantir um regime sólido à proteção de dados para a Europol e, essencialmente, atendendo às metas do Programa de Estocolmo, por visar transformar a Europol um organismo vital na troca de informações entre as autoridades policiais dos Estados-Membros.

Sophie Montel (ENF), *par écrit*. – Ce texte passe en deuxième lecture, il n'y a donc pas de vote final.

Nadine Morano (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de la proposition du Conseil sur ce texte relatif à l'agence de l'Union européenne pour la coopération des services répressifs. Ce texte vise notamment à renforcer les pouvoirs d'Europol, en particulier pour que cette agence soit en mesure de mieux lutter contre le terrorisme, contre la cybercriminalité et plus généralement contre toutes les formes de criminalité. Après les attentats que la France a connus en 2015 et que la Belgique a connus en mars dernier, nous devons accueillir favorablement tous les textes qui ont pour but de renforcer la sécurité des citoyens européens.

József Nagy (PPE), *írásban*. – Támogatom, hogy az EUROPOL, az EU bűnüldöző hatósága hatékonyabban tudjon fellépni a terrorizmus ellen. A mai kor a technikai vívmányok és az adatközlés kora, ezekre az új vívmányokra pedig mind alapjogi mind adatvédelmi szempontból folyamatosan reagálnunk kell.

Az online terrorista propaganda soha nem látott mértékben hódít, gondoljunk csak azokra az online tartalmakra, amelyek a terrrorszervezetek által kegyetlenül elkövetett bűncselekményeket mutattak be és pillanatok alatt járták be a világot.

Az új szabályok lehetőséget biztosítanak majd az EUROPOL-nak, hogy a hatóság a gyors információcsere biztosítása által könnyebben és hatékonyabban távolítsa el a terrorista propaganda online elemeit.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – As a mean of respecting and safeguarding the fundamental rights of Union citizens, the creation of a harmonized, high level of data protection covering police and judicial activities in the Union is crucial. I have voted for this report on Law Enforcement Cooperation and the creation of such agencies across Member States.

Dan Nica (S&D), *în scris*. – Fuzionarea Europol și CEPOL într-o singură agenție cu sediul la Haga ar genera sinergii importante și câștiguri în materie de eficiență. Combinarea cunoștințelor Europol în materie de cooperare polițienească operațională cu expertiza CEPOL în domeniul formării și al educației ar consolida legăturile și ar crea sinergii între cele două domenii.

Colaborarea între personalul operațional și personalul responsabil cu formarea, care vor lucra în cadrul unei singure agenții, va contribui la identificarea nevoilor în materie de formare, sporind astfel relevanța și orientarea formării la nivelul UE, în beneficiul cooperării polițienești globale la nivelul UE.

Prezenta propunere de regulament prevede un cadru juridic pentru un nou Europol care succede și înlocuiește Europol și CEPOL așa cum au fost ele instituite. Propunerea consolidează și regimul în materie de protecție a datelor aplicabil activităților Europol. Astfel, o mai mare eficiență în cooperarea la nivelul UE a autorităților de aplicare a legii va garanta și o supraveghere mai puternică și un regim clar de protecție a datelor.

Luděk Niedermayer (PPE), *písemně*. – Podpořil jsem změny v nařízení o Europolu, které by měly přinést účinnější spolupráci mezi policejními složkami, a tedy zajistit větší bezpečnost v EU. Díky přijatým změnám by měl Europol získat úplnější obraz o závažné trestné činnosti v EU včetně terorismu, měl by získat schopnost rychle identifikovat trendy a hrozby ve všech oblastech trestné činnosti a produkovat kvalitnější zpravodajské dokumenty. Zjednodušení zakládání specializovaných center také umožní Europolu snadněji podporovat činnost členských států v boji proti tzv. zahraničním bojovníkům, financování terorismu nebo nelegálnímu obchodování se střelnými zbraněmi.

Franz Obermayr (ENF), *schriftlich*. – Ich habe dem Antrag zugestimmt, da ich die Arbeit von Europol auf dem Gebiet der Strafverfolgung grundsätzlich für unterstützenswert erachte. Gleichzeitig möchte ich aber betonen, dass die Unterstützung von Europol nicht zu einer weiteren Beschneidung mitgliedstaatlicher Rechte, insbesondere durch die Etablierung einer Super- Staatsanwaltschaft durch die Hintertür führen darf.

Urmas Paet (ALDE), *kirjalikult*. – Toetasin. Tegemist teise lugemisega, eesmärk ühendada Europol ja CEPOL.

Rolandas Paksas (EFDD), *raštu*. — Pritariu pateiktai rekomendacijai.

Atsižvelgiant į esamą terorizmo, kibernetinių atakų grėsmę, būtina stiprinti Europolo vaidmenį ir suteikti jam daugiau galių.

Atnaujintos policijos biuro veiklos taisyklės užtikrins, kad didesnis dėmesys būtų skiriamas kovai su terorizmu ir kibernetiniais nusikaltimais. Europolas turi būti pasirengęs tinkamai reaguoti į galimas grėsmes. ES atsakas turi būti visapusiškas ir pagrįstas nuosekliais veiksmais. Be to, labai svarbu, užtikrinti, kad valstybės narės laiku pateiktų visą reikiamą informaciją, susijusią su organizuotu terorizmu ar nusikalstama veikla, ir būtų stiprinamas tarpusavio bendradarbiavimas.

Suderintos taisyklės palengvins savarankiškų Europolo skyrių steigimą, kurie būtini kovojant su naujomis grėsmėmis. Taipogi numatoma didesnė parlamentinė biuro veikos kontrolė ir priežiūra, kurios užtikrins, kad Europolas taptų veiksmingesnis ir atskaitingesnis.

Δημήτρης Παπαδάκης (S&D), *γραφτως*. – Υπερψήφισα την έκδοση η οποία προβλέπει νέους κανόνες διακυβέρνησης της αστυνομικής υπηρεσίας της ΕΕ, της Ευρωπόλ, ώστε να μπορεί να αυξήσει τις προσπάθειες για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, της εγκληματικότητας στον κυβερνοχώρο και άλλων ποινικών αδικημάτων και να είναι σε θέση να ανταποκρίνεται ταχύτερα στις απειλές. Το πιο σημαντικό στην έκδοση είναι ότι οι νέες εξουσίες και αρμοδιότητες του οργανισμού συνοδεύονται από ισχυρές εγγυήσεις για την προστασία των δεδομένων και των δημοκρατικών εργαλείων εποπτείας.

Η Ευρωπόλ λαμβάνει πλέον ενισχυμένη εντολή προκειμένου να διασφαλιστεί ότι θα είναι πλήρως εξοπλισμένη για να αντιμετωπίσει την αύξηση των διασυνοριακών εγκλημάτων και τρομοκρατικών απειλών.

Οι νέοι κανόνες της Ευρωπόλ, είναι μια δυνατή απάντηση που μπορούμε να δώσουμε στην απειλή της τρομοκρατίας.

Margot Parker (EFDD), *in writing*. – UKIP are against this report as we are principally against Europol and the extension of power of Europol. Even though this report does increase the potential to scrutinise Europol and hold the institution accountable we believe that the best way to increase safety is to remove Schengen and Europol, and instead have increased member state cooperation through institutions like INTERPOL.

Aldo Patriciello (PPE), *per iscritto*. – Considerando l'importanza del lavoro condiviso dall'Unione europea e dagli Stati membri in tema di salvaguardia dei diritti fondamentali, è basilare che vi sia una efficace cooperazione tra le autorità con riferimento alla creazione di un alto livello di protezione dei dati nelle attività giudiziarie e di polizia. Credo che la presente proposta, così come approvata dal Consiglio in prima lettura, sia conforme agli scopi di sicurezza perseguiti dall'Unione europea e dunque non ritengo di appoggiare le rilevazioni oggetto di votazione. Voto perciò negativamente.

Eva Paunova (PPE), *in writing*. — The European Police Office (Europol) is the EU's law enforcement agency, whose remit is to help make Europe safer by assisting law enforcement authorities in EU member countries. Creating harmonized, high level of data protection covering police and judicial activities in the Union is crucial as a mean of respecting and safeguarding the fundamental rights of EU citizens. Therefore I vote for the the adoption of a regulation of the European Parliament and of the Council on the European Union Agency for Law Enforcement Cooperation (Europol).

Marijana Petir (PPE), *napisan*. – Uspostavljanjem Europske agencije za suradnju tijela za provedbu zakona maksimalizirala bi se učinkovitost rada dviju unijskih agencija, EUROPOL-a i CEPOL-a, njihovim združivanjem u jedno tijelo. Osim toga, Europski i nacionalni parlamenti bi, kroz obezvu polaganja završnih računa i godišnjih izvješća tog tijela, ostvarivali kontrolu nad njegovim radom. Izbjeglo bi se ponavljanje pohranjivanje podataka i razvila stroga zaštita istih, uspostavila praksa naknađivanja štete u slučaju postupanja suprotnog Uredbi, razvijalo osposobljavanje službenika za provedbu zakona, ojačala autonomija agencije, što su sve pozitivne novine predviđene Uredbom.

Zbog navedenog sam podržala Preporuku za drugo čitanje o stajalištu Vijeća u prvom čitanju s ciljem donošenja uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o Agenciji Europske unije za suradnju tijela za provedbu zakona (Europol).

Pina Picierno (S&D), *per iscritto*. – La riforma del mandato dell’Agenzia Europol che abbiamo approvato oggi, garantirà la dotazione di risorse e poteri aggiuntivi, che sono urgentemente necessari nella lotta contro le forme più gravi di criminalità organizzata. Allo stesso tempo si predispongono un sistema di controllo del suo funzionamento più democratico e trasparente. La lezione principale che dobbiamo trarre dagli orribili attacchi di Parigi e Bruxelles è che, anche quando si hanno importanti informazioni utili a prevenire e a sventare le attività terroristiche, i servizi di polizia nazionali non sono in grado di condividere queste informazioni in maniera efficace. La riforma del mandato di Europol contribuirà a colmare questa lacuna. Parallelamente all’aumento dei poteri, tuttavia, viene incrementato il livello di responsabilità in capo all’Agenzia. Europol dovrà dimostrare maggiore responsabilità nella gestione dei dati personali - con nuove severe disposizioni sulla protezione dei dati che garantiranno la sicurezza dei dati riguardanti i cittadini europei. E sarà soggetta anche a un maggior controllo parlamentare, grazie al monitoraggio delle sue azioni da parte di un organo composto da parlamentari sia europei sia nazionali. Europol dispone ora sia dei poteri che del quadro giuridico di cui ha bisogno per combattere efficacemente la criminalità transfrontaliera nel ventunesimo secolo.

Tonino Picula (S&D), *napisan*. – Podržavam donošenje zajedničke izjave Vijeća i Europskog parlamenta o članku 44.

Stvaranje usklađene, visoke razine zaštite podataka koja obuhvaća policijske i pravosudne aktivnosti u Uniji od ključne je važnosti kao sredstvo poštovanja i zaštite temeljnih prava građana Unije. S obzirom na zajedničke odgovornosti Unije i država članica u području slobode, sigurnosti i pravde izuzetno je važno da postoji bliska i djelotvorna suradnja među nadzornim tijelima na nacionalnoj razini i na razini Unije.

Slažem se sa svojim kolegama iz Europskog parlamenta i s mišljenjem Vijeća da, nakon donošenja predložene Opće uredbe za zaštitu podataka i predložene Direktive o zaštiti podataka u pogledu obrade podataka u policijskom i pravosudnom sektoru, uključujući i novi, Europski odbor za zaštitu podataka koji će uskoro biti osnovan, te imajući u vidu najavljeno preispitivanje Uredbe (EZ) br.45/2001, različiti mehanizmi za suradnju između Europskog nadzornika za zaštitu podataka i nacionalnih nadzornih tijela u tom području, uključujući Odbor za suradnju koji se osniva u ovoj Uredbi, trebali bi se u budućnosti reorganizirati tako da se osigura djelotvornost i dosljednost te izbjegne nepotrebno dupliciranje, ne dovodeći u pitanje pravo Komisije na inicijativu.

João Pimenta Lopes (GUE/NGL), *por escrito*. – A declaração conjunta do Conselho e do Parlamento Europeu sobre o artigo 44.º deste relatório pretende aprofundar as competências da Europol no sentido de «criar um elevado nível harmonizado de proteção de dados que abranja as atividades policiais e judiciais na União, como forma de respeitar e salvaguardar os direitos fundamentais dos cidadãos da União», assim se lê no documento.

Esta proposta constitui um novo passo que evidencia a natureza antidemocrática desta estrutura, sobrepondo-se cada vez mais à soberania dos Estados e das suas autoridades competentes. Um aprofundamento de competências que, procurando justificar-se também em nome do combate ao terrorismo, alarga o âmbito, designadamente, a crimes que atentem contra o interesse das políticas da União, abrindo margem para uma postura intervencionista em qualquer área e setor, nomeadamente na restrição às liberdades de intervenção cívica e política.

A par de outras políticas, mecanismos e infraestruturas que já existem ou que têm vindo a ser criados, o reforço do seu financiamento e o alargamento do âmbito de intervenção afirma e prossegue a postura securitária desta União Europeia, que impõe o controlo e as restrições às liberdades e aos direitos fundamentais dos cidadãos, que rejeitamos.

Razões suficientes para votar a favor da proposta de rejeição apresentada.

Andrej Plenković (PPE), *napisan*. – Europol pomaže nacionalnim policijskim službama u borbi protiv međunarodnih zločina i terorizma te ima središnji položaj u europskoj sigurnosnoj strukturi. U svjetlu recentnih terorističkih napada i prijtnji te porasta organiziranog kriminala, države članice trebaju dobivati potporu za operativne aktivnosti i projekte za suzbijanje zločina. Kako je u proces obrade podataka uključeno više sudionika važno je razumno i učinkovito koristiti kapacitete i poštovati temeljna prava građana Unije.

Zbog posljedica terorističkih napada potrebna nam je intenzivnija suradnja obavještajnih, pravosudnih i policijskih službi u razmjeni podataka i suradnji. Podržao sam preporuku kojom se Europolu daju veće ovlasti u sprječavanju terorističkih organizacija, osobito online terorističkih aktivnosti. Iako je suradnja europskih i nacionalnih zakonodavnih tijela od velike važnosti, zaštita privatnosti i osobnih podataka relevantno je pitanje europske sigurnosne politike.

Miroslav Poche (S&D), *pisemně*. – Jednoznačně podporuji posílení pravomocí Europolu, a to zejména za stávající bezpečnostní situace v EU. Jsem přesvědčen, že bez koordinace na celoevropské úrovni nemůžeme efektivně čelit rostoucí hrozbě terorismu, ale i dalších forem mezinárodní kriminality. Europol získal více pravomocí, s čímž souvisí i více odpovědnosti. Jsem rád, že byl posílen dohled ze strany Evropského parlamentu, ale i národních parlamentů, zejména s ohledem na ochranu osobních dat. V návrhu mi chybí výslovná povinnost členských států poskytovat údaje do centrálních databází, nicméně současné znění je dlouho dojednáváním kompromisem a já věřím, že je v zájmu všech členských států EU plně se zapojit do budování společné databáze a poskytovat všechny relevantní údaje. Z výše uvedených důvodů jsem hlasoval proti pozměňovacím návrhům, které volaly po dalších úpravách textu či po zrušení celého legislativního návrhu.

Paulo Rangel (PPE), *por escrito*. – O relatório ora em apreço constitui a pedra angular da Agência Europeia Europol e, em consequência disso, é também a ferramenta que possibilita o reforço da ação coordenada entre as forças policiais dos diversos Estados-Membros na luta e prevenção contra a grande criminalidade e o terrorismo.

O objetivo desta proposta é, aos níveis operacional e funcional, promover uma maior eficiência das atividades da agência e, ao nível hierárquico, favorecer as condições de escrutínio democrático por parte dos representantes democraticamente eleitos, assegurando que por esta via se cumprem as obrigações em termos de prestação de contas, previstas pelo Tratado de Lisboa.

De entre as inovações introduzidas destacam-se a criação de um representante da Comissão e dos Estados-Membros no quadro de gestão da Europol, a criação de um Grupo Parlamentar Conjunto, constituído por eurodeputados e seus congéneres nacionais, e ainda a nomeação de um diretor executivo da Agência.

O regulamento define, por fim, as obrigações recíprocas dos supraditos intervenientes. Já no tocante à eficiência das atividades da agência, destaca-se o novo sistema para o tratamento de informações e a proteção de dados, que assegura um aumento dos *standards* de proteção de dados, sem prejuízo da partilha de informações, sempre que esta seja proporcional ao exercício das funções da agência.

Votei favoravelmente.

Julia Reid (EFDD), *in writing*. — UKIP are against this report as we are principally against Europol and the extension of power of Europol. Even though this report does increase the potential to scrutinise Europol and hold the institution accountable we believe that the best way to increase safety is to remove Schengen and Europol, and instead have increased member state cooperation through institutions like INTERPOL.

Christine Revault D'Allonnes Bonnefoy (S&D), *par écrit*. – Face à l'augmentation de la criminalité grave et organisée, et pour lutter plus efficacement contre le terrorisme, les eurodéputés ont toujours prôné une meilleure coopération entre les États membres au niveau européen. Aussi, je soutiens pleinement ce nouveau règlement sur Europol, qui renforce les compétences de l'Agence et précise son fonctionnement, car il permettra de favoriser les échanges d'informations et le travail en commun entre les services de police nationaux. Les activités d'Europol seront davantage encadrées, respectant les dispositions du nouveau paquet sur la protection des données. C'est essentiel notamment vis-à-vis du transfert des données aux pays tiers. Je me félicite également de la création d'un groupe spécialisé pour le contrôle parlementaire, qui contrôlera en particulier l'impact du fonctionnement de l'Agence sur les droits fondamentaux et les libertés individuelles. Si nous ne pouvons que saluer ces avancées, ce règlement n'est toutefois qu'un premier pas vers plus d'intégration européenne en matière de coopération policière. Tout cela repose sur un grand degré de confiance qui n'est pas atteint aujourd'hui, et c'est pourquoi la création d'un «FBI européen» devrait être envisagée. Cela sera la prochaine étape incontournable de la construction d'un véritable espace européen de liberté, de sécurité et de justice.

Michèle Rivasi (Verts/ALE), par écrit. – Le Parlement européen a voté en faveur de la réforme de l'agence Europol proposée par la Commission européenne. Cette initiative remonte à 2013, avant les attentats survenus en France et en Belgique. Des attentats qui ont démontré les défaillances graves notamment au niveau de la coopération entre les polices européennes. Grâce à cette réforme, le Parlement européen et les parlements nationaux pourront contrôler les activités d'EUROPOL.

Une meilleure protection des données est également prévue grâce à l'indépendance du Contrôleur de la protection des données d'EUROPOL. Enfin, cette nouvelle législation devrait également permettre d'améliorer la coopération policière et l'échange d'informations. Deux éléments absolument cruciaux de la lutte contre le terroriste et la criminalité organisée. Les États membres doivent unir leurs forces et coordonner leurs services de police, sans cela nous ne pourrions pas prévenir les attentats et arrêter leurs auteurs avant qu'ils passent à l'acte.

Robert Rochefort (ALDE), par écrit. – J'ai voté en faveur de ce texte qui confère de nouveaux pouvoirs à l'agence Europol, dont le rôle est d'aider nos autorités policières nationales à combattre la criminalité organisée et le terrorisme.

Ce texte n'est pas parfait, notamment sur les moyens d'action de l'agence. Il aurait été souhaitable que l'agence puisse mener des enquêtes criminelles de sa propre initiative, tel un véritable FBI européen.

Pour autant de nombreux progrès ont été réalisés et une étape positive a été franchie. Avec ce texte, la tâche de l'agence ainsi que le fonctionnement de la coopération entre Europol et les États membres sont formalisés, offrant plus de sécurité juridique aux activités de l'agence et permettant une meilleure coopération européenne des autorités policières.

En outre, ce nouveau mandat donné à l'agence permettra d'améliorer la lutte contre le terrorisme, contre les crimes transnationaux ou encore contre la cybercriminalité. Par exemple, les États membres devront fournir à Europol les données dont l'agence a besoin pour mener ses actions. Par ailleurs, des dispositions ont été insérées afin d'assurer une protection forte des données ainsi qu'un contrôle démocratique par les Parlements.

Liliana Rodrigues (S&D), por escrito. – O novo regime de regras e funções da Europol permitirá proporcionar-lhe melhor capacidade de reação para combater a criminalidade e o terrorismo, intensificando o intercâmbio de informações entre os Estados-Membros.

O novo regulamento introduz também um mecanismo de controlo da Europol pelo Parlamento e pelos parlamentos nacionais, assim como um sistema mais eficaz de processamento e proteção de dados.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), por escrito. – He votado a favor de este informe porque la agencia policial europea Europol podrá intensificar sus esfuerzos en la lucha contra el terrorismo y los delitos cibernéticos y responder más rápido ante las amenazas gracias a las nuevas reglas de funcionamiento que el Parlamento que hemos aprobado. Las nuevas competencias vienen acompañadas de estrictas salvaguardas en materia de protección de datos y herramientas de control democrático.

El proyecto legislativo, acordado por negociadores del Parlamento y el Consejo en noviembre de 2015, refuerza los poderes de Europol para garantizar que cuenta con los instrumentos necesarios frente a la amenaza de la criminalidad transfronteriza y el terrorismo. Entre otras novedades, la Agencia tendrá más facilidades para crear unidades especializadas para responder a amenazas inminentes.

Claude Rolin (PPE), par écrit. – L'Office européen de police, Europol, sera bientôt en mesure de renforcer ses efforts de lutte contre le terrorisme, la cybercriminalité et d'autres infractions pénales, et de répondre plus rapidement aux menaces, grâce à de nouvelles règles de gouvernance que nous avons adoptées ce mercredi midi. Les nouveaux pouvoirs seront accompagnés de garanties solides en termes de protection des données et d'outils en faveur du contrôle démocratique. Pour éviter des lacunes en matière d'informations dans la lutte contre le crime organisé et le terrorisme, les nouvelles règles stipulent que les États membres devraient fournir à Europol les données dont l'Office a besoin.

Europol devra également présenter un rapport annuel au Parlement européen, au Conseil, à la Commission et aux parlements nationaux sur les informations fournies par les États membres, en vue d'encourager le partage d'informations.

Bronis Ropé (Verts/ALE), raštu. – Sąjunga ir valstybės narės bendrai atsako už laisvės, saugumo ir teisingumo sritį, todėl labai svarbu yra užtikrinti glaudų ir veiksmingą priežiūros institucijų bendradarbiavimą nacionaliniu ir Sąjungos lygmeniu. Jų bendra veikla turi sąlygoti suderintos, aukšto lygio duomenų apsaugos sistemos, apimančios policijos ir teisminių institucijų veiklą, atsiradimą. Savo ruožtu efektyvus ir konfidencialumą užtikrinantis asmens duomenų tvarkymas Sąjungoje yra pamatinė Sąjungos piliečių pagrindinių teisių apsaugos ir užtikrinimo priemonė.

Svarstomas dokumentas – svarbus žingsnis šia linkme. Manau, kad nedidelės pastabos kurių susilaukė Europolo veikla neturi tapoti kliūtimi efektyviai perorganizuojant Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno ir nacionalinių priežiūros institucijų bendradarbiavimo šioje srityje mechanizmus taip, kad būtų užtikrintas veiksmingumas bei nuoseklumas ir išvengta bereikalingo veiklos dubliavimosi, nedarant poveikio Komisijos iniciatyvos teisei.

Esu įsitikinęs, kad priėmus svarstomus Bendrąjį duomenų apsaugos reglamentą ir Duomenų apsaugos direktyvą, bei įsteigiant bendradarbiavimo valdybą šie procesai paspartės.

Virginie Rozière (S&D), par écrit. – J'ai voté contre la motion de rejet de ce texte. En effet, l'adoption de ce règlement est cruciale pour permettre à l'Europe de lutter efficacement contre la criminalité organisée et le terrorisme. Face à l'augmentation de ces phénomènes, une réponse coordonnée qui passe par une plus grande coopération est nécessaire. La nouvelle agence Europol, mise en place par ce règlement, permettra de mettre en œuvre cette coopération.

La participation des États deviendra systématique et codifiée par le biais d'équipes conjointes, d'unités nationales d'Europol ou encore la nomination d'officiers de liaison. La gouvernance de l'agence sera également renforcée, tandis que ses pouvoirs seront encadrés par des fortes garanties en matière de protection des données et par un contrôle parlementaire conjoint. Ce renforcement d'Europol doit marquer une première étape vers une coopération et une intégration accrue pour construire un véritable espace de liberté, de sécurité et de justice.

Fernando Ruas (PPE), por escrito. – A proposta de Regulamento subjacente a este relatório prevê um quadro jurídico para uma nova Europol, que suceda e substitua o antigo Serviço Europeu de Polícia (Europol) e a antiga Academia Europeia de Polícia (CEPOL).

Em 2009, a Europol tornou-se uma agência da UE, tendo como função fornecer suporte à ação dos serviços nacionais de aplicação da lei e à sua cooperação mútua na prevenção e luta contra a criminalidade grave e o terrorismo.

A Academia Europeia de Polícia, por sua vez, é desde 2005 uma agência da UE responsável pelas atividades relacionadas com a formação dos agentes policiais, destinando-se a facilitar a cooperação entre as forças policiais nacionais.

Considero que esta fusão, para além de alinhar a Europol com as exigências do Tratado de Lisboa, reforçando a sua transparência e responsabilização, permitirá também criar sinergias importantes e ganhos de eficiência no combate ao terrorismo e no reforço da segurança dos cidadãos europeus, pelo que votei favoravelmente.

Massimiliano Salini (PPE), per iscritto. – La relazione si riferisce alla proposta del Consiglio europeo di istituire l'Agenzia dell'Unione europea per la cooperazione nell'attività di contrasto (Europol) quale nuova tappa verso la cooperazione fra le attività giudiziarie e di polizia all'interno dell'Unione. Il controllo e la protezione dei dati assumono un valore cruciale nell'azione di prevenzione e di sicurezza, per questo ho dato il mio voto favorevole alla relazione respingendo gli emendamenti presentati al testo proposto dalla commissione competente.

Lola Sánchez Caldentey (GUE/NGL), por escrito. – Durante el paso de la propuesta de la Comisión Europea sobre la Oficina Europea de Policía (EUROPOL) por la comisión LIBE se mejoró, gracias a las enmiendas de los grupos de izquierda, un texto problemático. Por ejemplo, mediante una protección de datos más exigente, ajustada la a directiva recientemente aprobada en LIBE, un mecanismo de control parlamentario más amplio o una mejor definición de los límites de actuación de EUROPOL.

Sin embargo, en su paso por el trípulo el texto ha vuelto a terrenos pantanosos puesto que altera el propósito original de EUROPOL de ayudar a las autoridades policiales y judiciales nacionales a combatir la delincuencia internacional y el terrorismo al ampliar su ámbito de actuación hasta el punto de comprometer el principio de subsidiariedad. La falta de una definición precisa del ámbito de actuación, la reducción del control parlamentario, la capacidad de la Unidad de Notificación de Contenidos de Internet para intercambiar datos directamente con particulares sin participación de los Estados miembro, entre otras disposiciones, pone gravemente en cuestión un texto que debe regular una agencia cuya actuación afecta de forma determinante a las libertades civiles. Por ello, hemos votado A FAVOR de rechazar la posición del Consejo.

Maria Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), *por escrito*. – Hemos rechazado la propuesta del Consejo relativa a la nueva regulación de EuroPol. Nos manifestamos en contra de que esta agencia sea dotada de mayores poderes mientras mantiene una importante opacidad que la deja completamente fuera del escrutinio público. Con esta nueva regulación desaparece el principio de subsidiariedad, dejando a la agencia responsable de todas las cuestiones relativas a la política europea, lo que permitiría que, además de la cooperación transfronteriza, EuroPol realizara sus actividades de manera independiente, sin cooperar con los cuerpos de seguridad de los Estados Miembro. Además, tendrá capacidad de recoger y almacenar datos de manera independiente, lo que puede entrar en contradicción con la legislación de diferentes estados en materia de protección de datos.

Remo Sernagiotto (ECR), *per iscritto*. – Grazie al compromesso raggiunto, si conferirà ad Europol la possibilità di istituire unità specializzate per la lotta contro alcune tipologie di reato o atti di terrorismo. Il nuovo regolamento prevede una piena indipendenza dell'Agenzia, maggiori garanzie in materia di protezione dei dati e aggiunge norme dettagliate in materia di controllo da parte del Parlamento europeo e dei parlamentari nazionali. Alla luce di quanto successo recentemente a Bruxelles e a Parigi, ritengo che Europol debba poter operare al massimo delle sue capacità per poter contrastare e prevenire in maniera efficace ed efficiente i reati e gli atti di terrorismo. Pertanto ho deciso di votare a favore.

Ricardo Serrão Santos (S&D), *por escrito*. – O regulamento sobre o funcionamento e as funções da agência europeia responsável pela cooperação policial (Europol) visa garantir uma ação mais eficaz por parte da agência na luta contra a criminalidade organizada e o terrorismo.

Este regulamento prevê que o combate à criminalidade e ao terrorismo seja feito através de uma intensificação do intercâmbio de informações entre os Estados-Membros, de modo a melhorar a reação da Europol, e apresenta novas valências que facilitam a atuação da Europol, podendo criar mais facilmente unidades e centros especializados direcionados para o combate ao terrorismo e outras formas de criminalidade grave.

Com este regulamento, aumentam as trocas de informações diretas com organismos privados e organizações não-governamentais. As agências Eurojust e OLAF terão acesso aos dados armazenados pela Europol, o que facilitará a permuta de dados entre as diferentes agências. O regulamento assegura igualmente a salvaguarda dos dados pessoais dos cidadãos europeus.

Votei a favor, porque a proposta aponta para uma maior integração europeia através de uma maior cooperação entre os governos nacionais e os seus agentes de segurança com a Europol. Além disso, reconhece que a agência é fundamental no combate à criminalidade organizada, passando a funcionar num quadro mais transparente.

Siôn Simon (S&D), *in writing*. – I voted to support this proposal as it will provide the legal certainty for Europol's activities so that it can contribute to further EU-level cooperation of law-enforcement authorities. The regulation provides extensive rules and provisions for the processing of information by Europol and has been aligned with the recently-adopted Data Protection Directive. It will also establish a specialised Joint-Parliamentary Scrutiny Group to monitor Europol's activities, including any potential impact on fundamental rights and freedoms.

Branislav Škripek (ECR), *in writing*. – Europol exists to help share information amongst law enforcement agencies to make Europe safer. This smart cooperation has to keep evolving as new challenges are presented from organised crime, terrorist networks and traffickers in human beings. I was pleased to reject alternative amendment that would have stopped this development, and I am glad that this second reading agreement was approved.

Davor Škrlec (Verts/ALE), napisan. – Preporuka smatra kako je, s obzirom na zajedničke odgovornosti Unije i država članica u području slobode, sigurnosti i pravde, izuzetno važno postojanje bliske i djelotvorne suradnje među nadzornim tijelima na nacionalnoj razini i na razini Unije. Također smatra kako bi se različiti mehanizmi za suradnju između Europskog nadzornika za zaštitu podataka i nacionalnih nadzornih tijela u tom području, uključujući Odbor za suradnju koji se osniva u ovoj Uredbi, trebali u budućnosti reorganizirati tako da se osigura djelotvornost i dosljednost te izbjegne nepotrebno dupliciranje, ne dovodeći u pitanje pravo Komisije na inicijativu.

Također, neprihvatljivo je da mogući konflikti između država članica ili država članica i Europolu ne mogu biti doneseni pred Europski sud pravde. Navedeno je kontradiktorno s demokratskim načelima, posebno u pogledu ljudskih prava i jako je opasno s obzirom na činjenicu da se Europolu daje sve više odgovornosti. S obzirom na rečeno, nisam podržao Preporuku za drugo čitanje o stajalištu Vijeća u prvom čitanju s ciljem donošenja uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o Agenciji Europske unije za suradnju tijela za provedbu zakona (Europol) i o zamjeni i stavljanju izvan snage odluka Vijeća.

Monika Smolková (S&D), písomne. – Súčasná doba ukazuje, že nadnárodná kriminalita je veľmi flexibilná a dokáže sa rýchlo prispôsobovať novým podmienkam tak, že jej siete sú ťažko odhaliteľné. Preto som podporila návrh, ktorým sa majú posilniť právomoci Europolu. Agentúre sa rozšíria kompetencie v boji proti terorizmu, počítačovej kriminalite či v prípade iných aktuálnych hrozieb. V rámci tohto nariadenia sa Europolu rozviažu ruky v situáciách, ktoré si vyžadujú zriadenie špecializovaných jednotiek zasahujúce v urgentných prípadoch. Navyše bude za určitých okolností Europol oprávnený vymieňať si potrebné informácie aj so súkromnými podnikmi alebo mimovládnyimi organizáciami, čím sa jeho práca urýchli. Dôležitým opatrením je aj možnosť priamo kontaktovať prevádzkovateľa sociálnej siete. Vieme, že radikalizácia a extrémistické prejavy sa na internete nekontrolovateľne šíria. Preto je nevyhnutné, aby mali bezpečnostné zložky možnosť vstupovať do takýchto radikálnych prejavov v ich zárodku. Okrem toho sa podarilo posilniť aj demokratickú kontrolu samotného Europolu, ktorý bude po novom povinný podávať pravidelne každý rok správy nielen európskym inštitúciám, ako Európskemu parlamentu, ale aj národným parlamentom. Prispeje to k lepšej kontrole informácií, ktoré si jednotlivé členské štáty vymieňajú. Tieto opatrenia sú súčasťou tlaku, ktorý sa dnes Európsky parlament snaží vyvíjať na národné orgány, ktoré musia pre európsku bezpečnosť zvýšiť svoju vzájomnú spoluprácu.

Michaela Šojdrová (PPE), písomně. – Podpořila jsem doporučení schválit ve druhém čtení postoj Rady u návrhu nařízení o Europolu. Nařízení dále posiluje a zefektivňuje tuto dnes již existující organizaci pro policejní spolupráci pro boj proti terorismu a závažné přeshraniční kriminalitě. Napomáhá tak k lepšímu boji proti hrozbám, kterým členské země EU v dnešní době společně čelí. Europol již dnes dělá EU bezpečnější svým operativním působením ve spolupráci s národními policejními orgány a díky shromažďování, vyměňování (i s partnery za hranicemi EU) a zpracovávání dat o podezřelých. Po přijetí tohoto nařízení to bude moct dělat ještě lépe.

Přijaté nařízení též zásadně posiluje roli Evropského parlamentu a národních parlamentů, tedy přímo volených zástupců občanů EU, při kontrole činnosti Europolu, což hodnotím velmi kladně. Kromě toho nařízení přináší robustní rámec ochrany osobních údajů, se kterými Europol ve svých databázích pracuje, což si také žádá naši podporu.

Nařízení zároveň nedává „agentům“ Europolu vynucovací pravomoci, které náleží výhradně policistům členských zemí, neomezuje tedy suverenitu členských zemí v citlivé oblasti vnitřní bezpečnosti.

Igor Šoltes (Verts/ALE), písno. – Terorizem in organizirani kriminalni kličeta po močnem sodelovanju med predstavnikmi policije v Evropi, kar je še posebej očitno po nedavnih dogodkih v Parizu in Bruslju. Izmenjava informacij med državami članicami je ključnega pomena za doseganje varnosti, pri čemer igra Europol pomembno vlogo, saj državam članicam nudi podporo pri boju proti čezmejnemu organiziranemu kriminalu.

V skladu s tem je potrebno Europol dodatno okrepiť in povečati njegove preiskovalne kapacitete. Istočasno sta potrebna boljši parlamentarni nadzor nad njegovim delom ter tudi jasna pravna podlaga za njegovo delovanje. Le na ta način se lahko prepreči nesorazmerna in nepotrebna izmenjava informacij, ki bi bila v nasprotju s temeljnimi človekovimi pravicami.

Navkljub določenim pomanjkljivostim, kot je na primer trend pomikanja proti privatizaciji policijskega dela, uredba prispeva k boljšemu in bolj učinkovitemu čezmejnemu sodelovanju v boju proti organiziranemu kriminalu na območju EU med organi kazenskega pregona ter obveščevalnimi službami držav članic EU.

Istočasno izboljša tudi pogoje sodelovanja držav članic EU s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, kar je pri boju proti organiziranemu kriminalu, ki ne pozna meja, še posebej pomembno. Zaradi zgoraj navedenih razlogov podpiram novo uredbo in sem glasoval proti amandmaju, ki je predlagal zavrnitev.

Joachim Starbatty (ECR), *schriftlich.* – Der Bericht fordert, den bestehenden Ratsbeschluss aus dem Jahre 2009, welcher Europol als reguläre EU-Agentur mit Sitz in Den Haag etablierte, mit den Anforderungen des Lissabonner Vertrages in Übereinstimmung zu bringen. Dies bedeutet, dass der rechtliche Rahmen für Europol in Form einer EU-Verordnung verbessert wird. Dabei wird auch eine Kontrollmöglichkeit von Seiten des Europäischen Parlaments sowie der nationalen Parlamente festgeschrieben. Im Weiteren werden Datenschutzaufgaben berücksichtigt und die Interventionsmöglichkeiten von Europol definiert. Ziel ist es, aus Europol eine effektivere Behörde zu machen, welche die EU-Mitgliedstaaten unterstützen soll bei der Bekämpfung von Terrorismus und weiteren Formen organisierter beziehungsweise schwerer Kriminalität.

Da der Wahrung der inneren Sicherheit höchste Priorität eingeräumt werden muss, stimme ich diesem Bericht zu.

Ivan Štefanec (PPE), *pisomne.* – Policajné zložky sú kľúčom k našej vlastnej slobode a inštitúcie, ako je aj Europol, potrebujú nové nástroje na to, aby vedeli čeliť novým, moderným výzvam. Nariadenie sa prispôsobuje ustanoveniam Lisabonskej zmluvy, ale prináša aj zvýšenie istoty bezpečnosti pre občanov Európy, znižuje byrokratickú záťaž pre cezhraničnú spoluprácu a umožňuje účinnejší boj proti organizovanej trestnej činnosti a proti terorizmu.

Jaromír Štětina (PPE), *pisemně.* – Podpořil jsem revizi nařízení posilující pravomoci evropské agentury Europol. Agentura je jedním z největších analytických center pro závažnou trestnou činnost a terorismus v EU. Každoročně se podílí na více než 18 000 přeshraničních vyšetřování.

Europol se mimo jiné v poslední době soustředí na boj s poměrně novými a závažnými hrozbami jako internetová propaganda či pašování lidí. Právě na prostředí internetu spojované s teroristickou propagandou především ze strany Islámského státu se zaměřuje specializované centrum Europolu fungující od července 2015, tzv. *Internet Referral Unit*.

Tato jednotka systematicky bojuje s nenávisnými obsahy na internetu a ve spolupráci s poskytovateli internetu škodlivé obsahy odstraňuje. Touto činností je předcházeno radikalizaci a náboru mladých lidí do řad teroristických organizací. Od spuštění jednotky bylo vydáno více než 1 700 rozhodnutí, v 90 % případů byl ve spolupráci s konkrétními poskytovateli internetu škodlivý obsah smazán. V lednu 2016 pak bylo spuštěno fungování nového Evropského protiteroristického centra.

Cílem revize je zlepšit a rozšířit výměnu informací mezi členskými státy, umožnit agentuře snadněji a efektivněji fungovat a především pak zjednodušit vytváření specializovaných jednotek pro boj s konkrétními hrozbami. Revize pamatuje i na dostatečné záruky pro ochranu osobních údajů a stanoví demokratický dohled.

Davor Ivo Stier (PPE), *napisan.* – Glavna zadaća Europskog policijskog ureda (Europola) jest pomaganje nacionalnim tijelima za provedbu zakona u borbi protiv teških međunarodnih zločina i terorizma čime Ured uvelike doprinosi sigurnosti Europe. Radi svog središnjeg položaja u europskoj sigurnosnoj strukturi, Europol mora biti učinkovit i izvršavati svoje dužnosti na najbolji mogući način, a to je moguće samo ako postoji bliska i djelotvorna suradnja između nadzornih tijela na nacionalnoj razini i na razini Unije. Isto tako važno je da su temeljna prava građana Unije poštovana i zaštićena, što se postiže usklađenom, visokom razinom zaštite podataka, uključujući policijske i pravosudne aktivnosti u Uniji.

Smatram da se za učinkovitost Europola različiti mehanizmi za suradnju između Europskog nadzornika za zaštitu podataka i nacionalnih nadzornih tijela u području obrade podataka u policijskom i pravosudnom sektoru u budućnosti trebaju reorganizirati kako bi se mogla osigurati djelotvornost i dosljednost te izbjeći nepotrebno dupliranje.

Catherine Stihler (S&D), *in writing*. – Labour MEPs support this proposal to provide legal certainty for Europol activities and to contribute to further EU-level cooperation of law-enforcement authorities. The Regulation provides extensive rules and provisions for the processing of information by Europol and has been aligned with the recently adopted Data Protection Directive. It will also establish a specialised Joint Parliamentary Scrutiny Group to monitor Europol's activities, including any potential impact on fundamental rights and freedoms.

Dubravka Šuica (PPE), *napisan*. – Glavna zadaća Europskog policijskog ureda (Europola) jest pomaganje nacionalnim tijelima za provedbu zakona u borbi protiv teških međunarodnih zločina i terorizma čime Ured uvelike doprinosi sigurnosti Europe. Radi svog središnjeg položaja u europskoj sigurnosnoj strukturi, Europol mora biti učinkovit i izvršavati svoje dužnosti na najbolji mogući način, a to je moguće samo ako postoji bliska i djelotvorna suradnja između nadzornih tijela na nacionalnoj razini i na razini Unije. Isto tako važno je da su temeljna prava građana Unije poštovana i zaštićena, što se postiže usklađenom, visokom razinom zaštite podataka, uključujući policijske i pravosudne aktivnosti u Uniji.

Ne podržavam prijedlog da se odbije stajalište Vijeća jer smatram da se za učinkovitost Europola različiti mehanizmi za suradnju između Europskog nadzornika za zaštitu podataka i nacionalnih nadzornih tijela u području obrade podataka u policijskom i pravosudnom sektoru u budućnosti trebaju reorganizirati kako bi se mogla osigurati djelotvornost i dosljednost te izbjeći nepotrebno dupliciranje.

Patricija Šulin (PPE), *pisno*. – Glasovala sem za priporočilo za drugo obravnavo o stališču Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju kazenskega pregona (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta. Ko govorimo o evropskem policijskem uradu ter kazenskemu pregonu, ne smemo pozabiti na spoštovanje in zaščito temeljnih pravic državljanov EU.

Pri tem je ključnega pomena tesno in učinkovito sodelovanje nadzornih organov na ravni držav članic in na ravni Evropske unije. Z dobrim sodelovanjem bomo dosegli učinkovitost ter preprečili podvajanje aktivnosti.

Pavel Svoboda (PPE), *pisemně*. – Podpořil jsem návrh reformy Agentury EU pro spolupráci v oblasti prosazování práva (EUROPOL), protože se domnívám, že přispěje k efektivnímu boji proti terorismu nebo internetové kriminalitě všeho druhu. Především organizovaná kriminalita je dnes nadnárodní záležitostí a je tudíž přirozené, že k boji proti ní je potřeba nasadit koordinovanou mezinárodní spolupráci, která je zároveň schopna v krizových situacích nasadit rychlé odpovídající prostředky. Za účelem podpory sdílení informací mezi jednotlivými členskými státy se zavádí povinnost Europolu informovat EP, EK a Radu o stavu a kvalitě sdílení informací mezi státy. Je zřejmé, že ochrana osobních údajů je zaručena dostatečným způsobem. Stejně jako na národních úrovních je přístup k těmto datům omezen na oprávněné osoby a tyto informace jsou předávány v kódované podobě. Na nakládání s osobními údaji ze strany Europolu se vztahují všechna standardní pravidla EU včetně možnosti podání stížnosti ze strany jednotlivých občanů.

Νεοκλής Σουλκιώτης (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Η ομάδα μας διαφωνεί γενικά με την αύξηση της αστυνόμευσης μέσω της Ευρωπόλ, αλλά και με τις εξουσίες που λαμβάνουν οι Βρυξέλλες μέσα από αυτήν. Εντούτοις η έκθεση φάνηκε να έχει θετικά στοιχεία μετά από πίεση των προοδευτικών δυνάμεων του Κοινοβουλίου. Τέτοια στοιχεία είναι η αύξηση της προστασίας των προσωπικών δεδομένων, και η ιεράρχηση της δικαιοδοσίας της Ευρωπόλ κάτω από τις δυνάμεις ασφαλείας του κάθε κράτους μέλους. Αρνητικά στοιχεία είναι, μεταξύ άλλων, η διεύρυνση της αρμοδιότητας της Ευρωπόλ σε ζητήματα τρομοκρατίας και οργανωμένου εγκλήματος. Για τους πιο πάνω λόγους ψηφίσαμε αποχή.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), *γραπτώς*. – Η πρόταση του Συμβουλίου έχει πολλές πτυχές που μειώνουν την αποδοτικότητα και την αποτελεσματικότητα και περιορίζουν στην πράξη την υποχρέωση λογοδοσίας της EUROPOL.

Σημεία τριβής στην πρόταση είναι: 1. Η πρόταση συγχώνευσης EUROPOL και CEPOL. 2. Η δυνατότητα της μονάδας αναφοράς διαδικτυακού περιεχομένου να διαβιβάζει δημοσίως διαθέσιμα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σε ιδιωτικούς φορείς. 3. Οι διατάξεις περί διακυβέρνησης που αποκλίνουν από την κοινή προσέγγιση για τους αποκεντρωμένους οργανισμούς. 4. Η EUROJUST θα έχει μόνο έμμεση πρόσβαση σε πληροφορίες που αποθηκεύονται από την EUROPOL.

József Szájer (PPE), írásban. – Különösen időszerű a Bűnüldözési Együttműködés és Képzés Európai Ügynökség (Europol) megerősítése és felruházása minden szükséges eszközzel, hogy megfelelő módon tudjon fellépni a terrorizmus elleni küzdelemben, valamint a nemzetközi szervezett bűnözés megelőzésében és leküzdésében. Ezért a mai napon igennel szavaztam az Europolról szóló jelentésre.

A Fidesz néppárti delegációja támogatja az Ügynökség megerősített mandátumát, hogy hatékonyan tudja koordinálni és erősíteni a tagállami hatóságok együttműködését a szervezett bűnözés megelőzésében, a terrorizmus elleni küzdelemben. Üdvözljük a jelen szöveget, hiszen sikerült megtalálni a megfelelő egyensúlyt a személyes adatok védelmét illetően anélkül, hogy ez veszélyeztetné vagy meggátolná a nyomozások sikerét.

Tibor Szanyi (S&D), írásban. – Támogattam az Europol hatáskörének és hatékonyságának növelését célzó előterjesztés elfogadását, abban a meggyőződésben, hogy ez a hivatal Európában a terrorizmus elleni harc csak egyik, de kulcsfontosságú eleme. Mindemellett sajnálatosnak tartom, hogy a már tavaly novemberben meglévő politikai konszenzus a Tanács és a Parlament között csak most, a tragikus március 22-i brüsszeli terrortámadás hatására jutott el a sürgős jogalkotás szükségességének tényleges felismeréséig. A javasolt hatásköri és szervezeti módosítások, többek között a szélesebb körű és koherens információcsere és -elemzés, az európai terror-ellenes központ, vagy a gyorsreagálású egységek – párosítva az Adatvédelmi Biztos számomra megnyugtató felügyeletével – megvalósítása már régóta esedékes és egy ideje az uniós intézmények napirendjén szerepel.

Ezért is fontosnak tartom szem előtt tartani, hogy az előterjesztésben megfogalmazott törekvés sikere, a bővített hatáskörű Europol hatékonysága a jövőben is alapvetően a tagállamok kormányainak, rendészeti szerveinek, illetve hatóságainak együttműködési készségén és képességén múlik. Egyes tagállamok – magyar képviselőként sajnálattal állapítom meg, hogy elsősorban hazám – kormányának az egységes uniós terrorellenes és migrációs politikához való elégtelen hozzáállása miatt szerintem a mostani jogalkotásunkon túl konkrétan a Tanácsra még komoly politikai munka is vár az Europol stabil tagállami hátterének biztosítása érdekében.

Hannu Takkula (ALDE), kirjallinen. – Äänestin tarkistuksia vastaan, koska yhteistyö lakien täytäntöönpanon osalta on tärkeää ja se täytyy suunnata koskemaan erityisesti EU-tason turvallisuushaasteita. Uusi mandaatti Europolille varmistaa sen, että terrorismi ja vakavat ylikansalliset rikokset torjutaan Euroopan tasolla, joka on sopivin aste vakavien rikosten torjumiseen. Lisäksi Europolin tulee lähitulevaisuudessa varustautua konkreettisella eurooppalaisella tutkintakapasiteetilla.

Dario Tamburrano (EFDD), per iscritto. – Abbiamo votato a favore del regolamento che istituisce le agenzie dell'Unione europea per la cooperazione nelle attività di contrasto (Europol). Il regolamento ha come obiettivo quello di conformare l'Europol alle prescrizioni del trattato di Lisbona e di introdurre un meccanismo di controllo delle attività di Europol da parte del Parlamento europeo insieme ai parlamenti nazionali. Abbiamo votato a favore del regolamento perché potrà garantire un solido regime di protezione dei dati applicabile a Europol per assicurare che il garante della protezione dei dati sia indipendente e che possa agire in modo efficace. Quindi accogliamo con favore il regolamento per l'Europol che riteniamo possa offrire sostegno più efficiente agli Stati membri per la lotta al terrorismo.

Claudia Tapardel (S&D), în scris. – Propunerea din partea Consiliului vizează consolidarea nivelului de protecție a datelor care vizează activitățile polițienești și judiciare în Uniunea Europeană. Având în vedere responsabilitățile comune ale Uniunii și ale statelor membre în materie de securitate și justiție, este important să existe o cooperare strânsă și eficientă între autoritățile de supraveghere la nivel național și european.

Noile măsuri vor permite agenției Europol să răspundă la amenințări mai rapid și să înființeze mai ușor unități specializate.

Consider că acesta este un pas important pentru o eficiență mai mare în ceea ce privește cooperarea la nivelul UE a autorităților însărcinate cu aplicarea legii. Din acest motiv, prin votul meu, sprijin poziția Consiliului.

Marc Tarabella (S&D), par écrit. – J'ai voté pour le texte. La mise en place d'un niveau élevé harmonisé de protection des données couvrant les activités policières et judiciaires dans l'Union est cruciale pour respecter et garantir les droits fondamentaux des citoyens de l'Union. Compte tenu des responsabilités partagées de l'Union et des États membres dans l'espace de liberté, de sécurité et de justice, il est essentiel qu'il existe une coopération étroite et efficace entre les autorités de contrôle au niveau national et au niveau de l'Union. Nous estimons que, à la suite de l'adoption des propositions de règlement général sur la protection des données et de directive sur la protection des données pour le traitement des données dans le secteur de la police et de la justice, y compris le nouveau comité européen de la

protection des données qui sera bientôt créé, et compte tenu du réexamen annoncé du règlement, les différents mécanismes de coopération entre le contrôleur européen de la protection des données et les autorités de contrôle nationales dans ce domaine, y compris le comité de coopération institué par le présent règlement, devraient à l'avenir être réorganisés de manière à assurer l'efficacité et la cohérence et à éviter tout double emploi inutile, sans préjudice du droit d'initiative de la Commission.

Pavel Telička (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of the resolution on the proposal for a regulation on the EU Agency for Law Enforcement Cooperation (Europol), as it will make EUROPOL a stronger player in the fight against organised crime and terrorism. Concretely, the regulation will increase effective cooperation between supervisory authorities, increase the democratic control of national and European Parliament over EUROPOL, and clarify EUROPOL's access to and responsibilities regarding data. I particularly welcome the fact that it will allow for better information exchange between Member States, as this has, unfortunately, proven a crucial point in the last terrorist attacks in Europe. However, I wish the reform had been even more ambitious in terms of cooperation between EU and national level, which would ensure even more effectiveness and avoid unnecessary duplication of tasks. This is however a major step.

Valdemar Tomaševski (ECR), *raštu*. – Parėmiau balsavime minėtą pranešimą, kadangi Europolio funkcionavimas ypatingos situacijos metu, kurią dabar išgyvena Europa po pabėgėlių antplūdžio, reikalauja didesnio priežiūros institucijų bendradarbiavimo. Valstybių narių priežiūros institucijos turėtų veiksmingai keistis informacija tam, kad pasiektų geresnę patikrą tų asmenų, kurie atvyksta į ES, bei tų, kurie nusikalsta ES teritorijoje. Taip pat akivaizdu, kad toks bendradarbiavimas, siekiantis apsaugoti ES šalių piliečius, taip pat turi įtraukti ir Eurojustą. Tik tada galėsime kalbėti apie visapusišką požiūrį į problemą, į kurią atkreipiamas dėmesys pranešime.

Romana Tomc (PPE), *pisno*. – Zavrnitev zakonodajne resolucije Evropskega parlamenta o stališču Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju kazenskega pregona (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta 2009/371/PNZ, 2009/934/PNZ, 2009/935/PNZ, 2009/936/PNZ in 2009/968/PNZ (14957/2/2015 – C8-0130/2016 – 2013/0091(COD)) sem zavrnila, saj je za spoštovanje in zaščito temeljnih pravic državljanov Unije ključnega pomena zagotavljanje usklajenega varstva podatkov na visoki ravni, ki zajema policijske in sodne dejavnosti.

Širša pooblastila Europolu so namenjena preprečevanju čezmejnega kriminala in terorističnih groženj, kar bo prispevalo k povečanju varnosti evropskih državljanov. Države članice bodo z zagotavljanjem podatkov prispevale k izpolnjevanju zadanih ciljev agencije, obenem pa bo lahko Europol v določenih premerih pridobil podatke tudi od podjetij in nevladnih organizacij.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), *por escrito*. – Durante el paso de la propuesta de la Comisión Europea sobre la Oficina Europea de Policía (EUROPOL) por la comisión LIBE se mejoró, gracias a las enmiendas de los grupos de izquierda, un texto problemático. Por ejemplo, mediante una protección de datos más exigente, ajustada a la directiva recientemente aprobada en LIBE, un mecanismo de control parlamentario más amplio o una mejor definición de los límites de actuación de EUROPOL.

Sin embargo, en su paso por el trío el texto ha vuelto a terrenos pantanosos puesto que altera el propósito original de EUROPOL de ayudar a las autoridades policiales y judiciales nacionales a combatir la delincuencia internacional y el terrorismo al ampliar su ámbito de actuación hasta el punto de comprometer el principio de subsidiariedad. La falta de una definición precisa del ámbito de actuación, la reducción del control parlamentario, la capacidad de la Unidad de Notificación de Contenidos de Internet para intercambiar datos directamente con particulares sin participación de los Estados miembro, entre otras disposiciones, pone gravemente en cuestión un texto que debe regular una agencia cuya actuación afecta de forma determinante a las libertades civiles. Por ello, hemos votado A FAVOR de rechazar la posición del Consejo.

Mylène Troszczynski (ENF), *par écrit*. – L'agence sort encore renforcée. Je suis favorable à la coopération entre services de police des États membres dans la lutte contre le terrorisme et la grande criminalité transfrontalière, mais je me méfie du développement progressif d'une sorte de police fédérale européenne.

J'ai donc voté en faveur de l'amendement de rejet déposé par le groupe EFDD.

Mihai Țurcanu (PPE), *în scris*. – Prezentul raport vizează creșterea eficacității și responsabilității Europolului, în vederea intensificării eforturilor în lupta împotriva terorismului, criminalității cibernetice și a altor infracțiuni. Astfel, Europol ar trebui să întărească acțiunile și cooperarea între statele membre care vizează să prevină și să lupte împotriva formelor grave de criminalitate ce afectează statele membre, precum și interesele UE.

Pe lângă întărirea mandatului Europolului, noul regulament are ca scop de a facilita crearea de unități specializate pentru a lupta împotriva unor forme de criminalitate sau de terorism. Acesta definește, în mod egal, reguli mai clare pentru centrele existente și conține noi reguli destinate întăririi regimului de gestionare și de protecție a datelor agenției prin instaurarea unui mecanism de control al activităților sale de către Parlamentul European în cooperare cu parlamentele naționale și a unei proceduri de reclamație pentru cetățeni. Acest nou sistem de gestionare și protecție a datelor permite stabilirea unor legături între diferitele anchete.

Mai mult, acordurile de schimb de informații cu țările terțe vor face parte din domeniul de aplicare al regulamentului. De asemenea, în anumite cazuri, Europol va putea să facă schimb de informații cu părțile private.

Prin urmare, am votat în favoarea propunerii de regulament care stabilește noi competențe pentru Agenția UE Europol.

István Ujhelyi (S&D), *írásban*. – Az uniós polgárok alapvető jogait annak révén lehet megfelelően tiszteletben tartani és megvédeni, ha az Unió belül olyan harmonizált és magas szintű adatvédelem valósul meg, amely kiterjed a rendőrségi és igazságszolgáltatási tevékenységekre is. Mivel a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében az Unió és a tagállamok megosztott hatáskörrel rendelkeznek, alapvető a jelentősége annak, hogy a felügyeleti hatóságok között szoros és hatékony együttműködés valósuljon meg nemzeti és uniós szinten. Szavazatommal az S&D-frakció álláspontját követtem, a Zöldek és az EFDD javaslatait nem támogattam.

Miguel Urbán Crespo (GUE/NGL), *por escrito*. – Durante el paso de la propuesta de la Comisión Europea sobre la Oficina Europea de Policía (EUROPOL) por la comisión LIBE se mejoró, gracias a las enmiendas de los grupos de izquierda, un texto problemático. Por ejemplo, mediante una protección de datos más exigente, ajustada la a directiva recientemente aprobada en LIBE, un mecanismo de control parlamentario más amplio o una mejor definición de los límites de actuación de EUROPOL.

Sin embargo, en su paso por el trígono el texto ha vuelto a terrenos pantanosos puesto que altera el propósito original de EUROPOL de ayudar a las autoridades policiales y judiciales nacionales a combatir la delincuencia internacional y el terrorismo al ampliar su ámbito de actuación hasta el punto de comprometer el principio de subsidiariedad. La falta de una definición precisa del ámbito de actuación, la reducción del control parlamentario, la capacidad de la Unidad de Notificación de Contenidos de Internet para intercambiar datos directamente con particulares sin participación de los Estados miembro, entre otras disposiciones, pone gravemente en cuestión un texto que debe regular una agencia cuya actuación afecta de forma determinante a las libertades civiles. Por ello, hemos votado A FAVOR de rechazar la posición del Consejo.

Ernest Urtasun (Verts/ALE), *in writing*. – I voted in favour of this report as Terrorism and organised crime require a strong cooperation between Europe's police officers and a coordinated response. It is necessary to equip Europol to support Member States more in Union-wide crime prevention, analyses and investigations. However the more Europol develops its own investigative capacities, the more parliamentary scrutiny is needed and, at the same time, more legal clarity is necessary and essential in the fight against radical content online. It is also essential to have cooperation initiatives with non-EU countries and international organisations as long as this cooperation doesn't entail mass surveillance or a systematic and indiscriminate exchange for storage and analysis of data that might be disproportionate, unnecessary and contrary to fundamental rights.

Ramón Luis Valcárcel Siso (PPE), *por escrito*. – Hablamos de un texto que ha sido consensuado de un modo muy acertado por el ponente y que va a reforzar el mandato de Europol para garantizar que esta agencia cuente con los instrumentos necesarios frente al aumento de las amenazas de criminalidad transfronterizas y terroristas. Con esta nueva legislación se podrá retirar más rápidamente la propaganda terrorista en internet, impulsar la coordinación informativa entre EEMM y Europol o avanzar en la protección de datos y control democrático. Por todo ello creo necesario votar a su favor.

Elena Valenciano (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de este informe porque la agencia policial europea Europol podrá intensificar sus esfuerzos en la lucha contra el terrorismo y los delitos cibernéticos y responder más rápido ante las amenazas gracias a las nuevas reglas de funcionamiento que el Parlamento que hemos aprobado. Las nuevas competencias vienen acompañadas de estrictas salvaguardas en materia de protección de datos y herramientas de control democrático.

El proyecto legislativo, acordado por negociadores del Parlamento y el Consejo en noviembre de 2015, refuerza los poderes de Europol para garantizar que cuenta con los instrumentos necesarios frente a la amenaza de la criminalidad transfronteriza y el terrorismo. Entre otras novedades, la Agencia tendrá más facilidades para crear unidades especializadas para responder a amenazas inminentes.

Hilde Vautmans (ALDE), *schriftelijk*. – Ik stemde voor dit voorstel, dat meer rechtszekerheid zal bieden voor de activiteiten van Europol, zodat het nog beter kan bijdragen tot meer samenwerking op Europees niveau tussen de verschillende wetshandhavinginstanties. Dit voorstel omvat ook de oprichting van een gespecialiseerde Gezamenlijke Parlementaire Controlegroep, die de activiteiten van Europol zal monitoren om zo de bescherming van onze fundamentele rechten en vrijheden te waarborgen.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito*. – Esta proposta constitui um novo passo que evidencia a natureza antidemocrática desta estrutura, sobrepondo-se cada vez mais à soberania dos Estados e das suas autoridades competentes.

É de recordar, como exemplo do desmantelamento das estruturas nacionais em prol da concentração de competências na Europol, a anunciada decisão a 4 de abril de 2016 da retirada à Polícia Judiciária dos gabinetes nacionais da Interpol e da Europol, em Portugal, que, sob o pretexto do combate ao terrorismo, tem no fundo vindo a traduzir-se numa deriva de direitos e garantias fundamentais dos cidadãos e da soberania dos Estados.

Harald Vilimsky (ENF), *schriftlich*. – Da es sich bei der vorliegenden Abstimmung um eine Empfehlung für die zweite Lesung handelt, wird es keine Schlussabstimmung geben. Stattdessen hat jedoch die EFDD einen Änderungsantrag eingebracht, wonach der Standpunkt des Rates nicht angenommen werden sollte. Diesen Änderungsantrag habe ich mit meiner Stimme unterstützt, da ich das geplante Vorhaben des Rates ablehne. Unter anderem soll eine Internet Referral Unit geschaffen werden, die Terrorismus und Extremismus im Internet entgegenwirken soll, sich tatsächlich jedoch als weiterer Angriff auf die Meinungsfreiheit des rechtschaffenen Bürgers erweisen wird.

Beatrix von Storch (EFDD), *schriftlich*. — Die Empfehlung des Europäischen Parlaments für die zweite Lesung zu dem Standpunkt des Rates in erster Lesung im Hinblick auf den Erlass einer Verordnung des Europäischen Parlaments und des Rates über die Agentur der Europäischen Union für die Zusammenarbeit und die Aus- und Fortbildung auf dem Gebiet der Strafverfolgung (Europol) und zur Ersetzung und Aufhebung der Beschlüsse 2009/371/JI, 2009/934/JI, 2009/935/JI, 2009/936/JI und 2009/968/JI habe ich abgelehnt.

Europol dient vorgeblich der europäischen Zusammenarbeit auf dem Gebiet der Polizei. Durch die neuen Befugnisse bekommt Europol jedoch mehr den Charakter einer Überwachungsagentur als einer Behörde zur Koordinierung von Strafverfolgung. Statt repressiven Aufgaben erhält sie präventive. Dieses gesetzgeberische Tendenz – die zugegebenermaßen nicht nur auf der Ebene der EU zu beobachten ist – halte ich für gefährlich. Freiheitsrechte sind betroffen. Insbesondere die Internetüberwachungseinheit lehne ich ab. Ich lehne auch die umfassenden Befugnisse zur Datenerhebung, -speicherung und -verarbeitung ab.

Julie Ward (S&D), *in writing*. – Labour MEPs support this proposal to provide legal certainty for Europol activities and to contribute to further EU-level cooperation of law-enforcement authorities. The Regulation provides extensive rules and provisions for the processing of information by Europol and has been aligned with the recently adopted Data Protection Directive. It will also establish a specialised Joint Parliamentary Scrutiny Group to monitor Europol's activities, including any potential impact on fundamental rights and freedoms. I have a particular interest in Europol's vital work tackling sex trafficking and the sexual abuse of children and young people, including online abuse. The agency's partnership with Missing Children Europe and the Member States' 'safer children' centres, such as the Cambridge-based UK's Internet Watch Foundation, is an excellent example of why our membership of the EU contributes to our safety and security and improves the lives of women, children and vulnerable people. Exiting the EU would increase the risk of predatory behaviour going undetected resulting in more victims and fewer prosecutions. This is not a risk I am prepared to take in the forthcoming UK referendum.

Lieve Wierinck (ALDE), schriftelijk. — Ik heb het standpunt van de Raad gesteund door tegen de amendementen op zijn standpunt te stemmen. De reden waarom ik een sterker Europol steun, stemt overeen met wat gesteld wordt in de gezamenlijke verklaring. Samengevat staat er dat de basisrechten van de Europese burger enkel gegarandeerd kunnen worden mits er een goede werking is van de politie en de gerechtelijke diensten.

Het is mijn overtuiging dat een verhoogde harmonisering en een betere bescherming van gegevens kan zorgen voor een effectievere samenwerking tussen de nationale bevoegde autoriteiten van de verschillende lidstaten. Daarenboven sta ik ook achter de oproep om deze efficiënte en effectieve samenwerking uit te breiden tot de nationale bevoegde autoriteiten, de Data Protection Supervisor en de European Data Protection Board.

Anna Záborská (PPE), písomne. — Vzhľadom na spoločnú zodpovednosť Únie a členských štátov v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti sa domnievam, že je nevyhnutné, aby existovala účinná spolupráca medzi orgánmi dohľadu na vnútroštátnej úrovni a na úrovni Únie.

Po prijatí navrhovaného všeobecného nariadenia o ochrane údajov a smernice o ochrane osobných údajov na spracovanie údajov v odvetviach spravodlivosti a polície vrátane nového európskeho výboru ochrany údajov, ktorý bude čoskoro vytvorený, sa domnievam, že rôzne mechanizmy spolupráce medzi európskym kontrolórom ochrany údajov a vnútroštátnymi orgánmi dohľadu v tejto oblasti by mali byť zjednodušené s cieľom zabezpečiť efektívnosť a súdržnosť a zabrániť zbytočnej duplicite.

Vďaka tomuto novému rámcu Europol bude teraz môcť vytvárať rýchlejšie špecializované jednotky v reakcii na nové hrozby. Tieto nové právomoci idú ruka v ruke so zárukami o ochrane dát a nástrojov na demokratickú kontrolu.

Θεόδωρος Ζαγοράκης (PPE), γραπτώς. — Το ψήφισμα αυτό ενισχύει την προστασία των δεδομένων στον τομέα των αστυνομικών και δικαστικών δραστηριοτήτων στην Ένωση, ενώ συμβάλλει στον σεβασμό και την προάσπιση των δικαιωμάτων του Ευρωπαίου πολίτη. Η έγκριση της θέσης του Συμβουλίου κατά την πρώτη ανάγνωση υποστηρίχτηκε και από την δική μου ψήφο.

Pablo Zalba Bidegain (PPE), por escrito. — Confío plenamente en la necesidad de reforzar los poderes de la Europol, en tanto que es un medio para aumentar las posibilidades de obtener información sobre tendencias en el delito organizado y, con ello, un paso más hacia la lucha contra el terrorismo.

En referencia a esta información, creo que es importante recalcar que su intercambio debe seguir criterios estrictos, de modo que sea uniforme y pueda ser correctamente contrastada.

Todo ello, mediante la cooperación de todos los miembros de la UE, quedaría traducido en un aumento de la seguridad de la Unión Europea. Por ello, estoy a favor de este informe.

Jana Žitňanská (ECR), písomne. — Nové pravidlá fungovania Europolu som podporila. Keďže v súčasnosti sa neustále zvyšuje hrozba terorizmu a zahraničných trestných činov, myslím si, že Europol by mal mať právomoci na to, aby dokázal týmto výzvam rýchlo a efektívne čeliť. Preto sme v nariadení schválili pre Europol rozšírenú možnosť výmeny údajov, a to aj s niektorými súkromnými subjektmi, ako aj uľahčenie zriaďovania špeciálnych jednotiek. Na druhej strane sme ale nezabúdali ani na to, že údaje, s ktorými Europol operuje, sú citlivé, a preto nariadenie obsahuje ich zvýšenú ochranu. Z kontrolných prvkov súhlasím so zavedením demokratickej kontroly Europolu prostredníctvom schválenej povinnosti predkladať Európskemu parlamentu každoročne správy a prostredníctvom jasne definovaného mechanizmu podávania sťažností pre občanov Európskej únie. Dúfam, že aj vďaka tomuto jasnému právnemu rámcu bude môcť Europol lepšie predchádzať bezpečnostným hrozbám, ktoré Európsku úniu ohrozujú.

Milan Zver (PPE), pisno. — Varnost evropskih državljanov je na največji preizkušnji po koncu hladne vojne. Zato je izjemnega pomena, da sta Evropski parlament in Svet končno dosegla dogovor o Europolu, ki bo imel poslej več pristojnosti v boju proti terorizmu, spletnemu in organiziranemu kriminalu ter drugim hujšim kaznivim pojavom.

Imel bo možnost oblikovati specializirane enote za hitro posredovanje, tudi izmenjava informacij med državami članicami in Europolom bo boljša. Zaradi zgoraj navedenih razlogov podpiram novo uredbo in sem glasoval proti amandmaju, ki je predlagal zavrnitev.

8.3. Wjazd i pobyt obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, wymiany młodzieży szkolnej oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (A8-0166/2016 - Cecilia Wikström)

Oral explanations of vote

Krisztina Morvai (NI). – Elnök Úr, a szerző neve sok magyar számára cseng ismerősen, Wikström asszony volt az, aki volt szíves indokolás nélkül elutasítani a devizahiteles, jogfosztott magyar áldozatok petícióját, így hát eleve magyarként gyanakodva olvastam az ő jelentését. És hogy nem véletlenül, hadd álljon itt ennek alátámasztására néhány idézet: „Az Unión kívülről érkező bevándorlás az egyik forrása a magasán képzett munkaerő utánpótlásának, és egyre nagyobb igény mutatkozik a harmadik országbeli állampolgárságú tanuló és kutatók csoportjai iránt.” „A harmadik országbeli állampolgárságú hallgatók és kutatók a magasán képzett potenciális munkavállalók és humán tőke tartálékát alkotják, amelyre az Európai Uniónak szüksége van az említett kihívások leküzdéséhez.” Kedves Wikström Asszony, tessék más-kor megkérdezni például a magyar kutatókat, a magyar egyetemistákat, a magyar munkanélküli embereket, mielőtt ilyen visszataszító szövegeket ír bele egy jelentésbe.

Monica Macovei (ECR). – Domnule președinte, cercetarea, schimbul de elevi și schimbul de studenți, stagiile de practică plătite sau nu, voluntariatul, toate acestea pregătesc generația tânără pentru saltul istoric pe care trebuie să îl facem și pe care deja îl facem - poate unii nu sunt conștienți de el, dar mulți sunt.

Mobilitatea generației tinere este foarte importantă atât pentru creșterea competitivității, cât și pentru ridicarea calificării forței de muncă, cu cât vom avea o competitivitate mai mare, cu atât forța de muncă va fi mai calificată și cu atât rezultatul muncii va fi mai bun și societatea va evolua. Odată cu această deschidere a Europei către studenți și elevi din state terțe trebuie, desigur, să avem grijă să adoptăm măsuri eficiente pentru a împiedica ca cei care intră pe teritoriul Uniunii, sub pretextul studiului sau voluntariatului sau muncii, să nu aducă extremismul odată cu ei.

Jiří Pospíšil (PPE). – Pane předsedající, já podporuji tento návrh a to z toho důvodu, že považuji za správné podporovat principy mobility mladých lidí, studentů a vědeckých pracovníků. To, že se snažíme dát jednotná pravidla pro to, aby studenti a vědečtí pracovníci z třetích zemí mohli studovat a vědecky bádát na území Evropské unie, považuji za mimořádně správné. Zkrátka a dobře, příliv kvalitních mozků na území Evropské unie je jednoznačně pozitivním trendem, posiluje to kvalitu evropského výzkumu, kvalitu evropského školství a samozřejmě následně, pokud tito lidé zůstanou na území Evropské unie, má to vliv na kvalitu evropského průmyslu a jiných odvětví, kde se tito vzdělání, kvalifikovaní lidé mohou uchytit a mohou tak zvýšit konkurenceschopnost Evropy jako takové ve vztahu k jiným mocnostem, jako jsou Spojené státy americké, Japonsko a tak dále.

Daniel Hannan (ECR). – Mr President, what we are seeing with the migration crisis is the tragedy of the Commons. By dismantling national frontiers and focusing only on an external one, we have incentivised – and thereby greatly exacerbated – the net influx of illicit migrants into the EU. Of course, if your starting point is that the EU should be a single country and should therefore just have a single border and not have what are called internal frontiers, that may be a price worth paying. But we should be very clear that this is the elevation of the dogma of closer amalgamation over any practical consequences, in the same way that the euro is now about preserving closer integration despite the immiseration being inflicted on tens of millions of people who have to use the euro. In a way, the choice that Britain faces on 23 June is whether to make those problems our problems. Because we kept our passport checks and because we kept our currency, we have other options. We can reorient back to the rest of the world the bits of the world that are still growing.

Andrejs Mamikins (S&D). – Priekšsēdētāj! Ik gadu miljoniem trešo valstu iedzīvotāju, kā mēs zinām, ieeļo Eiropas Savienības teritorijā, lai studētu, stažētos, nodarbotos ar pētniecību, brīvprātīgo darbu, un tas ir lieliski. Jaunās direktīvas mērķis ir uzlabot attiecīgo tiesisko regulējumu. Atbilstoši Padomes piedāvājumam dalībvalstis viennozīmīgi saglabās gan savas principiālās tiesības kopumā kontrolēt ārvalstnieku iebraukšanu to teritorijā, gan arī pieprasīt visu nepieciešamo dokumentāciju jebkurā no Savienības oficiālajām valodām, un tas ir labi. Vēl ir jāatzīmē, ka Padome modificēja Komisijas piedāvājumu, atļaujot studentiem nedēļas laikā strādāt vismaz piecpadsmit stundas. Pētnieku gadījumā minimāls legāls atrašanās periods būs viens gads vai cits līgumā minēts termiņš. Stažieriem, starp citu, maksimālais atrašanās periods būs seši mēneši, kaut gan valstis, pamatojoties uz saviem likumiem, varēs arī to pagarināt. Īsāk sakot, tas ir ļoti savlaicīgs un labs dokuments, un, protams, es nobalsoju par.

Stanislav Polčák (PPE). – Pane předsedající, samozřejmě posilování mobility mladých lidí, výměna stážistů, lidí, kteří jsou vzdělaní ve svém oboru, to si myslím, že je skutečně správná cesta, a já ji podporuji. Pokud jde o otázky, které souvisí s bezpečností, samozřejmě je nelze podceňovat. Nelze nemít odpověď na to, zdali je zajištěna i náležitá kontrola těch lidí, kteří sem budou přicházet. Nicméně si myslím, že bezpečnostní otázky nemohou zcela zabránit takovéto výměně mladých lidí. Já i u nich samozřejmě jisté riziko také mohu sledovat, nicméně nemůžeme si myslet, že zabráníme úplně všemu, a na základě tohoto přinést oběť i tu nejvyšší ve smyslu zabránění jakéhokoliv styku mezi univerzitami a vědeckými ústavy, to určitě není správná cesta. Myslím si, že se tím posílí kvalita školství, kvalita vědy. Nebudou vytvářeny pouze nějaké pracovní rezervy, ale skutečně to přinese novou mizu do naší evropské vědy. To, si myslím, že je ta správná cesta, kterou já, opakovaně říkám, podporuji.

Seán Kelly (PPE). – A Uachtarán, arís is dóigh liom gur moltaí an-mhaith iad seo agus ní féidir leo aon rud ach maitheas a dhéanamh, ní hamháin don Eoraip ach go háirithe do na tíortha seo atá ag forbairt.

Dar ndóigh, tá an-chuid déanta ag an Aontas le blianta fada do na tíortha atá ag forbairt trí chabhair de gach sórt a thabhairt dóibh. Ach is dóigh liom gur ceart dúinn anois na moltaí seo a chur i bhfeidhm i dtreo is gur féidir leis na daoine go bhfuil a lán tallainne acu – ach nach bhfuil an seans acu ina dtíortha féin an tallann a úsáid – teacht go dtí an tAontas chun gur féidir leo taighde, staidéar, traenáil agus obair dheonach a dhéanamh.

Agus má fhanann siad san Aontas, cabhróidh sé go mór leis an Aontas amach anseo; ach má théann siad ar ais go dtí na dtíortha féin, beidh siad ag tabhairt an taithí sin go léir leo agus beidh siad in ann gnónna a bhunú agus mar sin de. Is iontach an moladh é.

Written explanations of vote

Isabella Adinolfi (EFDD), per iscritto. – Con la direttiva 2004/114/CE del Consiglio, l'Unione europea ha predisposto una prima armonizzazione delle legislazioni nazionali circa le condizioni d'ingresso e di soggiorno per studenti, alunni, tirocinanti e volontari provenienti da paesi terzi. L'attuale proposta di modifica della direttiva mira ad ampliare le vie legali d'accesso, oltre che a semplificare le condizioni e le procedure, proponendo significativi cambiamenti in materia d'ingresso nel mondo del lavoro e di mobilità tra gli Stati membri. Ho espresso voto negativo all'emendamento di rigetto, poiché credo che facilitare lo scambio e la mobilità di studenti, ricercatori e volontari possa contribuire fortemente all'arricchimento culturale, economico e sociale dell'Unione.

Clara Eugenia Aguilera García (S&D), por escrito. – He votado favorablemente a este acuerdo temprano de primera lectura sobre una Directiva que abarca las categorías mencionadas en el título y que adopta la forma de un texto refundido en el que varias directivas quedan englobadas en una nueva que aborda conjuntamente cuestiones que antes eran objeto de regulación a través de actos jurídicos diferenciados. El objetivo de la nueva Directiva es ampliar el ámbito material de las Directivas preexistentes, dotar de mayor seguridad legal a distintos grupos de nacionales de Estados terceros que vengán a la UE con el fin de realizar las actividades que se engloben dentro de las categorías previstas.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), por escrito. – En la actual situación en la que las autoridades europeas están aplicando políticas migratorias de carácter tan agresivo en nuestras fronteras, presentan a la vez esta directiva de un marcado carácter elitista para la migración de las y los miembros con mayores cualificaciones académicas. Durante toda la negociación, además, se han ignorado nuestra propuesta de hacer esta categoría administrativa extensiva a sectores enormemente discriminados como las au pairs, además de mantenerse la posibilidad de que los estados no acepten a un candidato o candidata sin dar ningún tipo de explicación, lo que podría dar lugar a discriminaciones por origen. Aun así, hemos votado en contra de la enmienda de rechazo que se planteaba ya que entendemos que a pesar de estas importantes debilidades toda legislación que favorezca la libertad de movimiento y la migración con derechos es positiva.

Louis Aliot (ENF), par écrit. – J'ai voté en faveur de cette proposition de rejet sur le texte relatif aux conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers à des fins de recherche, d'études, de formation, de volontariat, d'échange d'élèves et de travail au pair.

Ce texte a pour objectif d'améliorer le cadre juridique existant et d'étendre le champ d'application à de nouvelles catégories de ressortissants de pays tiers (stagiaires rémunérés et personnes au pair). Il porte donc atteinte à la souveraineté des pays membres qui devrait pouvoir avoir une politique propre en la matière. De plus ce texte soutient des mesures favorisant l'immigration (regroupement familial) et favorise la fuite des cerveaux au détriment des pays en voie de développement.

Martina Anderson (GUE/NGL), *in writing*. – The aim of this report was to relax entry requirements for students who are travelling, training, volunteering etc. and therefore to improve the right for students to move around the EU.

I voted in favour of this report, but I was disappointed that the Irish Government chose to opt out of this Directive, which sets out common rights and procedural guarantees for job-seeking students and researchers. (Which dealt with The Students Directive and the Researchers Directive from 2004 and 2005 respectively)

Eric Andrieu (S&D), *par écrit*. – Je salue l'adoption de règles d'entrée et de séjour harmonisées au niveau européen pour les étudiants, les chercheurs, les stagiaires, les bénévoles et les jeunes gens au pair de pays tiers. Trop souvent, les étudiants et chercheurs originaires de pays tiers se heurtent à des obstacles administratifs inutiles pour suivre des études ou faire de la recherche dans l'Union, ce qui finit par les dissuader.

Ces règles permettront de renforcer la position de l'Europe sur la scène mondiale dans les domaines de la recherche et de l'innovation, et de répondre aux défis démographiques et économiques auxquels nous faisons face, tout en renforçant les droits des jeunes en mobilité.

Outre des dispositions harmonisées et simplifiées, ce cadre permettra de lutter efficacement contre les risques d'exploitation et de concurrence déloyale sur le marché du travail, auxquels trop souvent ces personnes sont confrontées.

La prochaine étape devrait être de proposer un cadre global qui encadre le séjour des ressortissants de pays tiers dans l'Union, afin de pouvoir répondre pleinement aux besoins du marché du travail européen.

Νίκος Ανδρουλάκης (S&D), *γραπτώς*. – Καταψήφισα την τροπολογία που κατατέθηκε από το EFDD και το ENF σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό την έρευνα, τις σπουδές, την πρακτική άσκηση, την εθελοντική υπηρεσία, τις ανταλλαγές μαθητών ή τα εκπαιδευτικά προγράμματα και την απασχόληση των εσωτερικών άμισθων βοηθών (au pair), διότι τάσσομαι υπέρ της σύστασης για δεύτερη ανάγνωση σχετικά με τη θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση ενόψει της έγκρισης της οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Δεδομένης της αρνητικής κατάστασης σε ευρωπαϊκό επίπεδο σε ό,τι αφορά τη μετανάστευση, η οδηγία αυτή αποτελεί ένα σημαντικό βήμα στην νόμιμη μετανάστευση και, κατ' επέκταση, στην αξιοποίηση των θετικών συνεπειών αυτής.

Marie-Christine Arnautu (ENF), *par écrit*. – Le texte énumère, outre les documents de voyage en cours de validité, tous les documents susceptibles d'être exigés à des fins d'entrée, en fonction du régime national particulier ou de la situation spécifique du ressortissant de pays tiers.

Tout ceci porte atteinte à la souveraineté des États membres, qui devraient pouvoir mener leur propre politique en la matière. Ce texte est également immigrationniste (regroupement familial, droit de rester pour chercher du travail ou créer une entreprise), et favorise le «brain drain» au détriment des pays en voie de développement. J'ai donc voté favorablement à la motion de rejet de la position du Conseil.

Jonathan Arnott (EFDD), *in writing*. – I voted in favour of the rejection of the Council position. Whilst the UK has an opt-out in this area, there are no guarantees that: 1. The current British government, or any subsequent government, will not concede this opt-out permanently and irrevocably. 2. This will not impact the UK through citizenship being granted to non-EU nationals in EU countries, who would then gain the right to live and work in the UK.

The legislation itself harmonises matters which are best dealt with by Member States.

Jean Arthuis (ALDE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette résolution, car la politique de cohésion, avec un budget de plus de 350 milliards d'euros prévu jusqu'en 2020, est l'instrument grâce auquel l'Union se rapproche de ses citoyens et la principale politique d'investissement et de développement de l'Europe. Néanmoins, j'estime qu'il est primordial que les États membres remplissent les conditions ex ante d'ici la fin de l'année 2016 afin d'assurer la bonne mise en œuvre des programmes. De plus, j'appelle à simplifier la charge administrative, qui entraîne lenteur et lourdeur en ce qui concerne l'approbation de projets majeurs.

Zigmantas Balčytis (S&D), *raštu*. – Balsavau už šį siūlymą, kurio tikslas – palengvinti trečiųjų šalių studentų ir mokslininkų atvykimą į ES. Pasiūlymu nustatomos trečiųjų šalių pilietybę turinčių tyrėjų, studentų, mokinių, atlyginamų ir neatlyginamų stažuotojų, savanorių ir *au pair* auklių atvykimo ir gyvenimo sąlygos valstybių narių teritorijoje laikotarpiu, viršijančiu tris mėnesius. Juo nustatomos dviejų trečiųjų šalių piliečių grupių, kurioms dabar netaikoma teisiškai privaloma ES teisės sistema, – *au pair* auklių ir atlyginamų stažuotojų – priėmimo sąlygos, kuriomis būtų užtikrintos jų teisės ir apsauga. Trečiųjų šalių pilietybę turinčių tyrėjų atveju sudaromos palankesnės sąlygos jų šeimoms, galimybės šeimos nariams įsidarbinti ir jų judėjimo ES galimybės. Pasiūlyme taip pat numatyta, kad prašytojui, kuris įvykdo visas priėmimo vienoje valstybėje narėje sąlygas, suteikiama ilgalaikė viza arba leidimas gyventi. Pasiūlymu palengvinamas ir supaprastinamas studentų ir tyrėjų (ypač dalyvaujančių „Erasmus Mundus“ ir „Marie Curie“ programose) judumas ES. Dėl pasiūlymu studentai gauna daugiau teisių dirbti dalį darbo laiko ir juo sudaromos galimybės studentams ir tyrėjams užbaigus studijas ir (arba) mokslinius tyrimus pasilikti teritorijoje 12 mėnesių, kad jie galėtų išsiaiškinti įsidarbinimo galimybes.

Zoltán Balczó (NI), *írásban*. – Idézet a jogalkotási javaslat ajánlásából: „A globalizáció sürgetővé teszi az uniós vállalkozások és a külföldi piacok közötti kapcsolatok erősítését, a gyakornokok és a páreik mobilitása pedig hozzájárul a humán tőke fejlesztéséhez, ez pedig kölcsönösen gazdagítja a migránsokat, a származási országot és a befogadó országot, és olyan folyamatot alkot, amely révén jobban megismerhetjük egymás kultúráját.” A javaslat a multinacionális vállalatok olcsó munkaerő iránti igényét elégíti ki, egyben a vegyes etnikai összetételű Európa létrehozását is célozza, miközben az őshonos európai közösségek életminősége a magas munkanélküliség és az egyre nagyobb mértékű bevándoroltatás miatt egyre csökken. Mindezek alapján az EFDD és ENF frakciók tanácsi javaslat elutasítását célzó indítványát támogattam.

Nicolas Bay (ENF), *par écrit*. – Le texte passant en deuxième lecture, je n'ai pas eu à me prononcer sur le texte en lui-même; j'ai cependant voté en faveur de la proposition de rejet de la position du Conseil, qui défend une réglementation immigrationniste dont nous avons pu voir qu'elle n'a fait jusqu'ici que desservir les intérêts des citoyens de l'Union européenne.

Hugues Bayet (S&D), *par écrit*. – J'ai approuvé ce texte car l'accord intervenu est sans doute un résultat maximum dans le contexte actuel.

Certains points positifs sont à souligner comme l'extension des visas de plus de trois mois aux stagiaires, volontaires et, sous forme optionnelle, aux travailleurs au pair. De même la mobilité des étudiants et des chercheurs qui bénéficient d'un visa longue durée est simplifiée et étendue au sein de l'Union et les membres des familles des chercheurs sont à présent inclus dans la directive avec un droit de travailler et de circuler dans l'Union. Enfin, après la fin de leurs études ou de leurs recherches, les étudiants et les chercheurs peuvent rester dans l'Union pendant une période de 12 mois pour trouver un emploi ou lancer leur activité.

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. – L'attrazione di talenti e di persone con elevate capacità rappresenta una priorità per l'Unione europea, soprattutto in un momento storico come questo caratterizzato da una forte concorrenza internazionale, una penuria di competenze all'interno dell'UE e un elevato tasso di invecchiamento tra la sua popolazione. Ho votato a favore della relazione Wikström perché ritengo che le soluzioni proposte siano all'altezza delle sfide che ci troviamo ad affrontare. Con la nuova direttiva, che unirà e sostituirà le disposizioni previste ora dalla direttiva studenti e dalla direttiva ricercatori, sarà semplificato e reso più attraente per ricercatori e studenti e lavoratori studiare e fare ricerca nell'UE. La nuova normativa consentirà ai cittadini di paesi terzi di soggiornare nell'Unione per nove mesi al termine degli studi e delle ricerche per cercare lavoro o creare un'attività; consentirà agli stessi di essere raggiunti dai propri famigliari e di muoversi con maggiore facilità dentro i confini europei durante il soggiorno.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL), *por escrito*. – Hemos votado en contra de las dos enmiendas a la totalidad presentadas por dos grupos políticos, que hubieran supuesto el rechazo de la posición del Consejo y, consecuentemente, el decaimiento de la propuesta legislativa. Entendemos que este informe contiene aspectos muy positivos para las personas que deseen realizar sus estudios superiores o de investigación en la UE. Se trata de una segunda lectura por lo que se aprobó en el comité y no hubo votación en el pleno.

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – M'opposant à la proposition de directive relative aux conditions d'entrées et de séjour des ressortissants de pays tiers à des fins de recherche, d'études, de formation et de volontariat, j'ai voté en faveur de la motion de rejet déposé par notre groupe.

Cette nouvelle directive ne sera qu'une nouvelle porte d'entrée à une immigration massive, sous des prétextes des plus fallacieux. L'exposé des motifs estime en effet que le secteur de la recherche et du développement nécessitera un million d'emplois supplémentaires dans les années à venir; pourtant, plutôt que de réserver ces emplois à nos 12% de chômeurs, le Conseil et le Parlement jugent nécessaire de faire venir dans l'UE un «réservoir de travailleurs potentiels très qualifiés et de capital humain dont l'UE a besoin». Un double mépris, vis à vis des travailleurs européens ainsi que des étudiants en provenance des pays tiers, réduits à une simple ressource déracinée d'ajustement économique.

Outre que cette directive est un véritable levier de dumping social, je m'étonne que, le Parlement et le Conseil, constatant la fuite des cerveaux de nos meilleurs chercheurs, prennent comme solution l'immigration plutôt que de rendre en Europe les conditions plus favorables.

Mara Bizzotto (ENF), *per iscritto*. – La direttiva in oggetto vorrebbe giustificare l'ingresso di cittadini di paesi terzi per motivi di studio, ricerca, tirocinio e altri programmi formativi per incentivare l'immigrazione verso l'Europa. Ancora una volta si cerca di far valere l'idea secondo cui l'unica via di salvezza per la crescita economica e demografica europea passa attraverso l'immigrazione in massa di cittadini extracomunitari nell'UE. Io credo invece che l'Europa debba prima preoccuparsi dei milioni di cittadini europei che rimangono senza lavoro soprattutto a causa delle folli scelte dell'UE. Ho quindi votato per chiedere il rigetto di questo testo.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de esta Directiva que refunde varias Directivas sobre la entrada y residencia de nacionales de países terceros con fines de investigación, estudios, prácticas, voluntariado, intercambio de alumnos y colocación *au pair*, aunándolas en una nueva regulación. El objetivo de esta legislación es el de dar mayor seguridad a los nacionales de terceros Estados que acudan a la Unión para realizar alguna de las actividades previstas, así como alcanzar un sistema totalmente homogéneo. Gracias a las exigencias del Parlamento, tanto los voluntarios como los becarios quedarán comprendidos en el ámbito de aplicación de la Directiva de forma obligatoria, lo que elimina la posibilidad de incluir a los trabajadores *au pair* de forma optativa. Además, se ha mejorado la movilidad intracomunitaria de los estudiantes e investigadores y se ha ampliado el número mínimo de horas que los estudiantes pueden trabajar a tiempo parcial, y el periodo durante el que los estudiantes e investigadores pueden permanecer en la Unión tras finalizar el periodo de estudios o investigación se ha fijado en doce meses. La Unión debe seguir avanzando en materia de migración legal.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – Balsavau dėl šios rekomendacijos, kadangi per pirmąjį svarstymą buvo priimta Tarybos pozicija, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir gyvenimo mokslinių tyrimų, studijų, stažavimosi, savanoriškos tarnybos, mokinių mainų programų arba edukacinių projektų ir dalyvavimo programoje „Au pair“ tiksliais sąlygų. Europos Parlamento ir Komisijos supratimu, pagal šios direktyvos nuostatas valstybėms narėms leidžiama atvesti prašymą tik išnagrinėjus kiekvieną konkretų atvejį ir atsižvelgiant į konkrečias su trečiosios šalies piliečiu susijusias aplinkybes ir proporcingumo principą bei remiantis įrodymais arba rimtomis ir objektyviomis priežastimis. Komisija užtikrins, kad valstybės narės, perkeldamos direktyvą į nacionalinę teisę, įgyvendintų šią nuostatą vadovaudamosi šiuo aiškinimu, ir vykdydama savo įsipareigojimus apie tai informuos Europos Parlamentą ir Tarybą. Europos Parlamentas ir Komisija mano, kad minėtosios nuostatos įtraukimas į šią direktyvą neturėtų būti laikomas precedentu nustatant teisėtos migracijos priemones ateityje.

Franc Bogovič (PPE), *pisno*. – Nisem podprl predloga o zavrnitvi stališč Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja direktive Evropskega parlamenta in Sveta o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene raziskovanja, študija, izmenjav učencev, plačanega in neplačanega usposabljanja, prostovoljnega dela in dela varušek. Stališča Sveta vsebujejo določbe za pojasnitev in izboljšanje pogojev za izmenjave državljanov tretjih držav, ki niso članice EU, pripravniki, prostovoljci, dijaki in varuške. Razlogov, da teh določb ne bi sprejel, nisem imel nobenih.

Predlagana direktiva predlaga tudi poenostavitev možnosti gibanja prej omenjenim kategorijam ljudi znotraj Evropske unije, kar še izboljšuje njihovo mobilnost pri iskanju dela v EU.

Simona Bonafè (S&D), *per iscritto*. – Ho accolto con favore il testo approvato oggi al termine di un lungo iter legislativo, che mira alla revisione e a una maggiore armonizzazione della normativa in materia di ingresso e soggiorno nell'Unione europea da parte di cittadini di paesi terzi per motivi di studio, ricerca, tirocinio e altre forme di scambio o collocamento. In un momento in cui il tema dell'immigrazione è all'ordine del giorno, insieme a tutte le problematiche e sfide ad esso legato, potenziare i canali di ingresso legale nell'UE e le condizioni di permanenza al suo interno, a vantaggio in particolare di giovani qualificati e volenterosi, rappresenta un passo importante per favorire lo scambio culturale e di competenze che dovrebbe essere alla base dello spirito europeo e dello sviluppo delle nostre società. Puntare sul capitale umano e favorirne la mobilità non è solo al centro delle nostre strategie, ma anche dei nostri valori, e dobbiamo ricordarcene in questi tempi difficili, anche quando ci rapportiamo ai paesi terzi o all'immigrazione.

Marie-Christine Boutonnet (ENF), *par écrit*. – Ce texte porte atteinte à la souveraineté des États membres et est pro-immigration (regroupement familial, droit de rester pour chercher du travail ou créer une entreprise). Ce texte favorise la fuite des cerveaux au détriment des pays en voie de développement ce que je combats fermement. J'ai voté pour le rejet de cette proposition.

Lynn Boylan (GUE/NGL), *in writing*. — The aim of this report was to relax entry requirements for students who are travelling, training, volunteering etc. and therefore to improve the right for students to move around the EU.

I voted in favour of this report, but I was disappointed that the Irish Government chose to opt out of this Directive, which sets out common rights and procedural guarantees for job-seeking students and researchers. (Which dealt with The Students Directive and the Researchers Directive from 2004 and 2005 respectively)

Renata Briano (S&D), *per iscritto*. – L'Unione europea sta affrontando ingenti cambiamenti strutturali di natura sia demografica che economica. La popolazione in età lavorativa ha praticamente smesso di crescere e nel corso del prossimo biennio comincerà a diminuire. Per motivi sia economici che demografici, gli attuali modelli di crescita dell'occupazione incentrata sul personale qualificato resteranno validi per il prossimo decennio. L'Unione è inoltre di fronte a una situazione di «emergenza innovazione»: ogni anno l'Europa spende per la ricerca e lo sviluppo lo 0,8% del PIL in meno rispetto agli Stati Uniti e l'1,5% in meno rispetto al Giappone. In questo contesto è importante mantenere un quadro di norme relative al soggiorno dei cittadini di paesi terzi che sia coerente con i valori fondativi dell'UE, con i principi ispiratori della sua azione e con gli interessi economici e demografici dell'Unione.

Steeve Briois (ENF), *par écrit*. – La directive de la Commission européenne sur laquelle nous devons nous prononcer est censée faciliter l'arrivée d'étudiants étrangers dans l'Union européenne afin qu'ils puissent se former et mettre à profit leurs compétences dans leur pays d'origine. En réalité, elle contribuera à créer de nouvelles filières d'immigration légale. Ces ressortissants sont en effet appelés à rester en Europe, pour soit disant pallier un manque de main d'œuvre qualifiée.

Cette directive renforcera ainsi la concurrence sur le marché du travail entre les candidats tout juste diplômés pour le plus grand bonheur des grands groupes qui auront à leur disposition une main d'œuvre formée et peu exigeante sur leurs prétentions salariales. C'est la raison pour laquelle je me suis opposé à ce texte en votant pour la proposition de rejet.

Daniel Buda (PPE), *în scris*. – Această directivă are ca scop să autorizeze statele membre să respingă o cerere numai de la caz la caz, dar luând în considerare atât circumstanțele specifice ale fiecărui resortisant al unei țări terțe, cât și principiul proporționalității, însă numai pe baza unor dovezi sau a unor motive grave și obiective.

În același timp, este necesară o monitorizare și asigurarea faptului că statele membre pun în aplicare respectiva dispoziție în conformitate cu această interpretare atunci când transpun directiva și informează Parlamentul European și Consiliul în legătură cu aceasta, în cadrul obligațiilor care le revin în temeiul articolului 39.

Am votat în favoarea acestei rezoluții cu privire la intrarea și șederea resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, voluntariat, schimb de elevi și muncă au pair, considerând esențială încurajarea învățământului, a cercetării și a formării profesionale, pentru că acest schimb nu face altceva decât să vină în sprijinul țărilor membre, dar și a Uniunii Europene în ansamblul ei.

Gianluca Buonanno (ENF), *per iscritto*. – La direttiva vorrebbe facilitare per le categorie sopra menzionate l'accesso all'Unione attraverso delle procedure burocratiche più snelle. Tutto questo però è giustificato dal messaggio politico che in sintesi sostiene il bisogno di una maggiore immigrazione in Europa. Ricordiamo che in prima lettura questo testo era giustificato da: «Le stime dell'immigrazione necessaria a mantenere il rapporto tra la popolazione attiva e la popolazione totale ai livelli del 2010 indicano che l'UE nel suo insieme necessiterebbe di 11 milioni di lavoratori in entrata nel periodo 2010-2020»; oppure: «L'Europa dipenderà sempre di più dall'immigrazione per coprire i posti di lavoro vacanti e garantire la crescita economica». Ho votato a favore del rigetto della proposta.

Cristian-Silviu Bușoi (PPE), *în scris*. – Situația resortisanților țărilor terțe care sosesc pe teritoriul Uniunii pentru studii, cercetare, formare profesională prin stagii remunerate sau nu, dar și pentru voluntariat sau muncă au pair se caracterizează prin două aspecte pe care eu le consider importante.

În primul rând, prin această mobilitate se creează un transfer între piața muncii europene, respectiv domeniul de cercetare și acești tineri în sensul oferirii unui cadru propice pentru completarea dezvoltării lor educaționale și profesionale la un nivel de înaltă calitate, iar pentru UE s-ar remarcă creșterea competitivității pe piață.

În al doilea rând, lucru subliniat de însăși această recomandare pentru a doua lectură, statele membre nu trebuie să neglijeze profilul niciunui dintre tinerii resortisanți ai țărilor terțe care vin pe teritoriul UE, iar respingerea cererii lor să se realizeze numai ținând seama de dovezi sau motive grave care ar face inoportună prezența acestora. Aici mă refer, firește, la posibilitatea unui transfer al extremismului din exterior către Uniune.

Prin urmare, susțin această recomandare pentru a doua lectură privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat și programe de schimb de elevi, proiecte educaționale și muncă au pair.

Nicola Caputo (S&D), *per iscritto*. – Oggi ho votato a favore della raccomandazione in questione poiché credo che la predisposizione di uno strumento unico, applicabile all'insieme di questi gruppi di cittadini di paesi terzi, sia fondamentale per l'UE. Semplificare e migliorare le loro condizioni di ingresso e soggiorno è, al contempo, sia un dovere che un obbligo morale.

L'UE deve affrontare importanti sfide demografiche ed economiche. Permettere ai cittadini di paesi terzi di acquisire competenze e conoscenze durante un periodo di formazione in Europa può contribuire, dunque, a formare una riserva di potenziali lavoratori ed incoraggiare la circolazione dei cervelli.

Le norme in vigore che disciplinano l'accesso di alcuni di questi gruppi, tuttavia, non sono ancora sufficientemente chiare e non permettono, quindi, di risolvere le difficoltà pratiche incontrate dagli interessati.

Favorire i contatti interpersonali e la mobilità son elementi imprescindibili della politica dell'Unione. Le migrazioni costituiscono una forma di arricchimento reciproco, per lo Stato d'origine e per quello ospitante. Pensare globale è la nuova sfida da affrontare per il futuro dei nostri giovani.

Matt Carthy (GUE/NGL), *in writing*. – I voted in favour of this report, which concerns the consolidation of two existing Directives – The Students Directive and the Researchers Directive from 2004 and 2005 respectively. The report seeks to relax entry requirements for the above categories in doing so, and improve the right for students to move around the EU. I was disappointed that the Irish Government chose to opt out of this Directive, which sets out common rights and procedural guarantees for job-seeking students and researchers.

James Carver (EFDD), *in writing*. – UKIP MEP's have voted in favour of our group's rejection amendment which calls for the council position to be rejected and the procedure to be closed. UKIP believes that it is not the competency of the European Union to create and manage entry requirements for third country nationals into the Union. We believe that this is a decision that sovereign national governments should have the ability to decide.

David Casa (PPE), *in writing*. – I voted in favour of the report on the proposal for a directive on the conditions of entry and residence of third-country nationals for educational purposes. I am confident that whilst the proposal clarifies and improves the rules for entry of such individuals, it will help young people come to Europe to discover our culture and gain valuable experiences.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *per iscritto*. – Il Parlamento è chiamato ad approvare in seconda lettura il testo di revisione della direttiva relativa alle condizioni di ingresso e soggiorno dei cittadini di paesi terzi per motivi di ricerca, studio, tirocinio, volontariato, programmi di scambio di alunni o progetti educativi, e collocamento alla pari. La revisione mira di fatto ad ampliare e facilitare le vie legali di accesso all'UE per alcune categorie di soggetti. Il testo prevede l'armonizzazione delle condizioni di ingresso e di soggiorno nell'UE per i ricercatori, gli studenti, i tirocinanti e i volontari che partecipano al servizio volontario europeo provenienti da paesi terzi. Per altre categorie di soggetti (quali cittadini di paesi terzi che chiedono di partecipare a un programma di scambio di alunni o a un progetto educativo, volontari diversi da quelli partecipanti al servizio volontario europeo e persone collocate «alla pari») gli Stati membri conserverebbero la facoltà di scegliere se applicare le condizioni previste dalla direttiva modificata. Il voto è senza dubbio positivo.

Jean-Marie Cavada (ALDE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport, qui fusionne les directives actuelles sur les conditions d'entrée des étudiants et des chercheurs dans l'UE, et inclut dans le champ d'application de la directive commune les stagiaires rémunérés et les filles au pair.

Ce rapport clarifie les conditions d'entrée de ces personnes dans l'espace européen, avec pour objectif de renforcer l'accès au marché du travail des étudiants et de combler les carences de compétences qui affectent tant de secteurs spécifiques en Europe. Il en va de la compétitivité de notre Union sur le marché mondial.

Je salue notamment le fait que les étudiants et les chercheurs puissent séjourner au moins neuf mois après avoir terminé leurs études ou recherches en vue de trouver un emploi ou de créer une entreprise.

Je félicite ma collègue Cecilia Wikström pour son excellent travail lors des négociations de ces textes avec la Commission et le Conseil.

Ole Christensen (S&D), *skriftlig*. – Vi danske socialdemokrater har undladt at stemme for dette direktiv. Dels er direktivet omfattet af det danske retsforbehold, dels er vi ikke enige i hele indholdet. Der er bl.a. nogle udfordringer i forhold til den måde, Danmark har indrettet sit velfærdssamfund på.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), *γραπτώς*. – Στηρίζουμε την έκθεση καθώς θεωρούμε ότι επιφέρει βελτιώσεις ιδίως όσον αφορά τις διαδικασίες εισδοχής, τα δικαιώματα ίσης μεταχείρισης, τα δικαιώματα των σπουδαστών για πρόσβαση στην αγορά εργασίας κατά τη διάρκεια των σπουδών, την κινητικότητα εντός της ΕΕ και τις διαδικαστικές εγγυήσεις.

Alberto Cirio (PPE), *per iscritto*. – Non ho potuto che esprimermi a favore (tecnicamente: contro il rigetto) della proposta del Consiglio perché concordo con obiettivi e modalità della relazione. Il documento infatti ha l'obiettivo di semplificare la possibilità di movimento per i cittadini di paesi terzi, dando loro la possibilità di acquisire competenze e conoscenze attraverso un periodo di formazione in Europa. Inoltre incoraggia la «circolazione dei cervelli» e sostiene la cooperazione con gli altri Stati. Tutti scopi lodevoli ed è per questo che ho votato contro il rigetto di tale proposta. Sono amareggiato infatti nel percepire come il mero ostruzionismo di alcuni partiti politici, come ad esempio EFDD, troppo spesso rappresenti una grave minaccia per la formazione di buone iniziative come questa.

Deirdre Clune (PPE), *in writing*. – The European Union’s working age population has practically stopped growing and over the next couple of years it will start shrinking. The EU is also facing a situation of ‘innovation emergency’. Europe is spending 0.8% of GDP less than the US and 1.5% less than Japan every year on Research & Development (R&D). In addition, thousands of the best researchers and innovators have moved to countries where conditions are more favourable.

To counterbalance this lack of manpower, immigration from outside the EU is one source of highly skilled people, and third-country national students and researchers in particular are groups which are increasingly sought after and which the EU needs to actively attract.

Allowing third-country nationals to acquire skills and knowledge through a period of training in Europe encourages ‘brain circulation’ and supports cooperation with third countries.

Carlos Coelho (PPE), *por escrito*. – O atual mundo multipolar, com diversos focos de poder, tem também expressão na investigação e na inovação.

Não estamos sozinhos no mundo; necessitamos de atrair nacionais de países terceiros. Por isso, procedeu-se à reformulação e fusão de duas diretivas, focando-se principalmente, mas não exclusivamente, nos beneficiários destas duas: estudantes e investigadores.

Por um lado, facilita-se a entrada de investigadores, estudantes e respetivas famílias, assim como a sua permanência após a conclusão dos seus estudos. Desta forma, pretende-se que estes nacionais de países terceiros possam desenvolver, na Europa, as competências também aqui adquiridas.

Por outro lado, a diretiva vem facilitar a mobilidade intracontinental. Ou seja, uma vez que estes vistos permanecem territorialmente limitados, embora vivamos num espaço sem fronteiras, facilita-se o procedimento para movimentos dentro União.

Por tudo isto, voto a favor desta diretiva.

Birgit Collin-Langen (PPE), *schriftlich*. – Ich habe für den Bericht gestimmt, denn mit den neuen Vorschriften werden die Regeln für Drittstaatsangehörige, die zu Forschungs- und Studienzwecken zu uns nach Europa kommen, praktikabler. Zum einen sind wir in Europa in zunehmendem Maße auf Zuwanderer angewiesen, um leere Stellen zu besetzen. Zum anderen haben Wirtschaftsmächte in anderen Teilen der Welt heute weitaus größeren Erfolg damit, qualifizierte Arbeitnehmer anzuwerben. Hier müssen wir handeln, damit wir den Ruf der EU als attraktivem Standort für Wissenschaft und Innovation festigen und dadurch zu einer Stärkung der allgemeinen Wettbewerbsfähigkeit beitragen können.

Die EU muss auf dem Weltmarkt wettbewerbsfähig und unbürokratisch auftreten und gleichzeitig Sicherheit und Gleichbehandlung gewährleisten.

Jane Collins and Mike Hookem (EFDD), *in writing*. — UKIP MEP’s have voted in favour of our group’s rejection amendment which calls for the council position to be rejected and the procedure to be closed. UKIP believes that it is not the competency of the European Union to create and manage entry requirements for third country nationals into the Union. We believe that this is a decision that sovereign national governments should have the ability to decide.

Therese Comodini Cachia (PPE), *in writing*. – I support this report because I believe that allowing Member States to reject an application only on a case-by-case basis and taking into account the specific circumstances of the third-country national and the principle of proportionality on the basis of evidence or serious objective reasons is appropriate, however, such should nonetheless be regulated within a general framework of harmonised rules.

Ignazio Corrao (EFDD), *per iscritto*. – La popolazione dell’UE in età lavorativa ha praticamente cessato di crescere e inizierà probabilmente a diminuire nel corso dei prossimi anni, mentre migliaia dei migliori ricercatori e innovatori si trasferiscono in paesi in cui le condizioni sono più favorevoli. Permettere ai cittadini di paesi terzi di acquisire competenze e conoscenze durante un periodo di formazione in Europa può contribuire a formare una riserva di lavoratori potenziali molto qualificati e incoraggiare la circolazione dei cervelli, sostenendo la cooperazione con i paesi terzi. Tuttavia, le norme in vigore che disciplinano l’accesso di alcuni di questi gruppi non sono sufficientemente chiare e non permettono di risolvere alcune delle difficoltà pratiche incontrate dagli interessati. Per questo problema il Parlamento è chiamato ad approvare in seconda lettura il testo del compromesso concordato con il Consiglio, riguardante la revisione della direttiva relativa alle condizioni di ingresso e soggiorno dei cittadini di paesi terzi per motivi di ricerca, studio, tirocinio, volontariato, programmi di scambio di alunni o progetti educativi, e collocamento alla pari. La revisione di questa direttiva di fatto amplia le vie legali di accesso all’UE per alcune categorie di soggetti e ne facilita l’ingresso. Per i numerosi problemi che sta affrontando l’Europa in questi anni il mio voto è favorevole.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL), por escrito. — En la actual situación en la que las autoridades europeas están aplicando políticas migratorias de carácter tan agresivo en nuestras fronteras, presentan a la vez esta directiva de un marcado carácter elitista para la migración de las y los miembros con mayores cualificaciones académicas. Durante toda la negociación, además, se han ignorado nuestra propuesta de hacer esta categoría administrativa extensiva a sectores enormemente discriminados como las *au pairs*, además de mantenerse la posibilidad de que los estados no acepten a un candidato o candidata sin dar ningún tipo de explicación, lo que podría dar lugar a discriminaciones por origen. Aun así, hemos votado en contra de la enmienda de rechazo que se planteaba ya que entendemos que a pesar de estas importantes debilidades toda legislación que favorezca la libertad de movimiento y la migración con derechos es positiva.

Andrea Cozzolino (S&D), per iscritto. — Ho espresso il mio sostegno a questa risoluzione legislativa tramite il mio voto favorevole, perché credo che il soggiorno dei cittadini dei paesi terzi all'interno dell'UE, per portare avanti progetti formativi, debba essere regolato in modo tale da salvaguardare la libera circolazione delle persone, delle conoscenze e delle competenze sul territorio dell'Unione. Pertanto, appoggio la posizione congiunta di Parlamento europeo e Commissione europea in merito ai motivi di rifiuto all'ingresso dei cittadini di paesi terzi in Europa. Tali cittadini, infatti, non devono essere ostacolati nell'attuazione del loro progetto di studio o lavoro in uno o più Stati membri e la loro domanda dovrebbe essere respinta solo in presenza di prove o motivi gravi e oggettivi e, comunque, tenendo conto delle circostanze specifiche del cittadino di paese terzo e del principio di proporzionalità.

Pál Csáky (PPE), írásban. - Az Európai Parlament támogatja a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontját a harmadik országokból az EU-ba kutatási, tanulási, önkéntesi szolgálatban vagy „au pair” tevékenységben való részvételi céllal érkező személyek beutazási és tartózkodási feltételeiről szóló irányelv elfogadását illetően. Az irányelvben felsorolt és definiált tevékenységekhez kapcsolódó uniós tartózkodás feltételeinek pontos meghatározása átláthatóbbá teszi a rendszert és tisztázza az ide tartozó kérelmek kategóriáját, mindez fontos ebben a migráció által jelentősen meghatározott időszakban.

A jelentés melléklete egy közös nyilatkozatot tartalmaz a Parlament és a Bizottság részéről, amely az irányelvben meghatározott kérelem elutasításának indokait pontosítja, ezen belül az arányosság elvének és a tényszerű bizonyítékoknak a figyelembe vételét. A mellékelt értelmezéssel összhangban kell majd a tagállamoknak az irányelvet átültetniük.

Edward Czesak (ECR), na piśmie. — Celem tej dyrektywy jest poprawa globalnej rywalizacji o talenty oraz promocja Europy jako centrum doskonalenia w zakresie studiów i szkoleń. Poprawa konkurencyjności, stymulowania wzrostu i tworzenia miejsc pracy. Projekt dyrektywy przewiduje wspólne warunki przyjazdu i pobytu na terytorium UE dla naukowców, studentów, praktykantów i wolontariuszy z krajów trzecich biorących udział w Wolontariacie Europejskim. Nowe przepisy obejmują obywateli państw trzecich pracujących jako badacze lub chcących podjąć studia w jednym z państw członkowskich. Okres mobilności badaczy, naukowców został zwiększony do sześciu miesięcy, czyniąc Unię Europejską bardziej atrakcyjnym miejscem dla obywateli państw trzecich. Ponadto studenci z krajów trzecich będą mieli prawo do pracy przez co najmniej 15 godzin tygodniowo (poza czasem studiów), aby mogli pokryć część kosztów studiów. Na podstawie wyżej wymienionych argumentów zgłosiowałem za.

Daniel Dalton (ECR), in writing. — I abstained on this vote because it is my view that immigration policies are a national competency for the UK to decide. The British Government has also opted-out of this mechanism.

Michel Dantin (PPE), par écrit. — Ce rapport législatif porte sur les conditions d'entrée et de séjour des ressortissants des pays tiers dans l'Union européenne dans l'objectif de recherches, d'études, de formation, de volontariat, d'échange d'élèves et de travail au pair. Il s'agit de simplifier la mobilité des ressortissants des pays tiers afin de favoriser les échanges culturels.

Ce rapport propose que les étudiants et chercheurs puissent rester au moins neuf mois après la fin de leurs activités et favorise leur mobilité dans le territoire européen durant leur séjour. Considérant que la mobilité des étudiants et des chercheurs européens favorise le développement d'une identité européenne et contribue à l'aboutissement de l'espace unique européen, j'ai soutenu ce rapport.

Rachida Dati (PPE), *par écrit*. — La refonte de la directive relative aux conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers à des fins de recherche, d'études, de formation, de volontariat et de programmes d'échange d'élèves ou de projets éducatifs et de travail au pair permet d'améliorer le cadre juridique applicable aux différentes catégories des ressortissants des pays tiers et de faciliter leurs déplacements au sein de l'Union européenne. J'ai donc voté en faveur de ce rapport qui étend le champ d'application des précédentes directives.

Marielle de Sarnez (ALDE), *par écrit*. — L'Europe doit continuer d'attirer au sein de ses universités des étudiants, des universitaires et des chercheurs de pays tiers.

Il est donc nécessaire d'améliorer leurs conditions d'accueil et de séjour. C'est l'objet de cette nouvelle législation qui permettra par exemple aux étudiants ou aux chercheurs de rester au moins 9 mois supplémentaires sur le territoire européen pour y travailler, ou y créer une entreprise, et qui favorisera les programmes d'échange d'élèves.

Gérard Deprez (ALDE), *par écrit*. — Pour être à la hauteur de son ambition l'Union doit investir massivement dans l'innovation, pour relancer la croissance et créer des emplois, tout en maintenant et en solidifiant son modèle social. C'est à la lumière de ses exigences que je soutiens cette proposition. Elle vise en effet à accueillir sur le territoire de l'Union des personnes hautement qualifiées. Demain un étudiant aura la possibilité de venir plus facilement en Europe, d'avoir une mobilité plus importante dans l'Union et lui sera offerte la possibilité de rester 12 mois dans l'Union afin de trouver un emploi dans le territoire qui l'a accueilli.

Les conditions plus favorables offertes aux chercheurs, en matière de regroupement familial et qui leur permettent de poursuivre leurs recherches dans d'autres États membres que celui qui leur a fourni leur permis de séjour, devrait favoriser la venue de nouveaux scientifiques. Je me réjouis de la promotion du modèle social européen avec le statut offert aux personnes au pair et aux stagiaires non-rémunérés, catégorie fragile et susceptible d'exploitation. L'UE est fidèle à son modèle, à la fois dans son ambition économique et sa vocation sociale.

Mireille D'Ornano (ENF), *par écrit*. — J'ai voté pour la motion de rejet de cette réglementation européiste et immigrationniste qui porte sur le regroupement familial, le droit de rester pour chercher un emploi ou pour créer une entreprise, pour les chercheurs et les étudiants. En outre, le «brain drain» (fuite des cerveaux) est encouragé au détriment des pays en voie de développement qui en pâtissent. Plus généralement, ce texte porte atteinte à la souveraineté des États membres, qui devraient pouvoir mener leur propre politique sur ces sujets fondamentaux.

Ангел Джамбазки (ECR), *в писмена форма*. — Реших да не подкрепям този доклад и да гласувам против него. По-силна и ясна рамка от правила и изисквания трябва ефективно да работят и в двете посоки, за да позволява за някои академичен обмен, както и да не се подкопават възможностите на гражданите на ЕС, за да се конкурират в целия ЕС.

Ефектът на твърде висок приток може да се види най-силно в страните с най-ниски индикатори за развитие, където учениците все още нямат достатъчно възможности да се възползват от борсови и други академични програми. Ние трябва да се съсредоточим на първо място върху подобряване на съществуващите вътрешни предизвикателствата на ЕС, преди да мислим в световен мащаб. Имам чувството, че някои опасения все още не са разгледани достатъчно силно през настоящата директива.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), *γραφπώς*. — Είναι χλεύη ότι η μετανάστευση από χώρες εκτός Ένωσης αποτελεί πηγή εισροής ατόμων υψηλής ειδίκευσης.

Οι νέοι και νέες στα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα ανεργίας και πρόσβασης στην αγορά εξειδικευμένης εργασίας. Ειδικά στην Ελλάδα και στις χώρες του Νότου, προπτυχιακοί και μεταπτυχιακοί απόφοιτοι εξαναγκάζονται είτε σε φυγή από τις πατρίδες τους είτε σε εργασία αδήλωτη, ανασφάλιστη και αβέβαιη ως προς το μέλλον.

Ήδη οι λαθρομετανάστες αποτελούν ωρολογιακή βόμβα για την Ευρώπη και ευθεία απειλή για την εθνική ασφάλεια και κοινωνική συνοχή των κρατών. Δεν είναι αναγκαίο να μας φορτωθούν και διήθεν επιστήμονες με τις οικογένειές τους, όπως προωθείται στην έκθεση προς ψήφιση.

Fredrick Federley (ALDE), *skriftlig*. – Till det här betänkandet lade EFDD och ENF ändringsförslag om att avslå betänkandet, och därmed avfärda rådets position och avsluta proceduren med att underlätta för att tredjelandsmedborgare kan komma till EU för studier, forskning, volontärarbete, elevutbyte och som *au pair*. Centerpartiet och jag står för öppenhet såväl inom som till EU, och därför är det självklart att stödja dessa möjligheter.

José Manuel Fernandes (PPE), *por escrito*. – A diretiva prevê a possibilidade de os estudantes permanecerem pelo menos nove meses após a conclusão da investigação ou dos estudos, a fim de procurar emprego ou criar uma empresa.

A nova diretiva estabelece ainda as condições de entrada e residência nos Estados-Membros da UE e os direitos dos nacionais de países terceiros para efeitos de investigação, estudos, formação ou atividades de voluntariado no Serviço Voluntário Europeu.

A nova diretiva inclui também disposições sobre a mobilidade dentro da UE, de modo a facilitar a realização de parte da investigação ou dos estudos noutro Estado-Membro, e sobre o direito de os membros da família acompanhar os investigadores.

Edouard Ferrand (ENF), *par écrit*. – Porte atteinte à la souveraineté des États membres, qui devraient pouvoir mener leur propre politique en la matière. Ce texte est également immigrationniste (regroupement familial, droit de rester pour chercher du travail ou créer une entreprise), et favorise le «brain drain» au détriment des pays en voie de développement.

Laura Ferrara (EFDD), *per iscritto*. – Le opportunità e i vantaggi offerti dai settori della ricerca e dell'innovazione hanno bisogno di essere supportati non solo con investimenti ma anche con norme chiare e vincolanti che disciplinino le condizioni di ingresso e soggiorno di cittadini di paesi terzi per motivi di ricerca, studio, tirocinio, volontariato, programmi di scambio di alunni o progetti educativi, e collocamento alla pari. Nell'assicurare un equo e uniforme trattamento di queste categorie di persone da parte degli Stati membri, si creano le basi per la promozione di relazioni sociali, culturali ed economiche che consentono di far circolare e trasferire conoscenze e competenze. Regole certe per la formazione del capitale umano devono tendere anche alla cooperazione con i paesi terzi, recare beneficio sia ai paesi di partenza che a quelli di arrivo ed eliminare ogni rischio legato alla generazione di situazioni di sfruttamento e discriminazione.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – Trata-se de um relatório de segunda leitura sobre as condições de entrada e de residência de nacionais de países terceiros para efeitos de investigação, de estudos, de formação, de voluntariado, de programas de intercâmbio de estudantes, de projetos educativos e de colocação «*au pair*».

Ainda que timidamente, este relatório apresenta aspetos positivos. As disposições introduzidas melhoram a situação atual. São exemplos as melhores condições de procura de emprego, a melhoria do regime de mobilidade, a criação de uma autorização de procura de emprego que alarga as condições de permanência e a entrada na União Europeia dos membros da família dos investigadores.

Defendemos a possibilidade de residentes de países terceiros poderem entrar, residir e trabalhar na União Europeia, e defendemos que o possam fazer com condições de dignidade.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *písomne*. – Predložená smernica zodpovedá potrebám, ktoré boli zistené v správach o vykonávaní predchádzajúcich dvoch smerníc, a to v záujme nápravy nedostatkov. Dôležité je tiež zabezpečenie právnej istoty a najmä poskytnutia jednotného právneho rámca pre rôzne skupiny osôb prichádzajúce do Európskej únie z tretích krajín. Existujúce ustanovenia je dôležité zjednodušiť a zahrnúť do jedného nástroja a smernica by sa mala zamerať aj na posilnenie kontaktov medzi ľuďmi, a to najmä vo vzťahu ku krajinám v rámci európskej susedskej politiky alebo ku strategickým partnerom Európskej únie. Migrácia na účely stanovené v tejto smernici podporí vytváranie a získavanie poznatkov a zručností a touto smernicou by sa mala Európska únia zatriktívniť aj ako miesto pre výskum a inovácie, čím by sa mal dosiahnuť pokrok EÚ v oblasti posilnenia celkovej konkurencieschopnosti a rastu. Ustanoveniami tejto smernice nie je dotknutá právomoc členských štátov regulovať rozsah prijímania štátnych príslušníkov tretích krajín na účely vykonávania práce, ale v súlade so zásadou proporcionality dosiahnuť na úrovni Európskej únie čo najlepšie podmienky.

Λάμπρος Φουντούλης (NI), *γραπτώς*. – Είναι χλεύη ότι η μετανάστευση από χώρες εκτός Ένωσης αποτελεί πηγή εισροής απόμων υψηλής ειδίκευσης.

Οι νέοι και νέες στα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα ανεργίας και πρόσβασης στην αγορά εξειδικευμένης εργασίας. Ειδικά στην Ελλάδα και στις χώρες του Νότου, προπτυχιακοί και μεταπτυχιακοί απόφοιτοι εξαναγκάζονται είτε σε φυγή από τις πατρίδες τους είτε σε εργασία αδήλωτη, ανασφάλιστη και αβέβαιη ως προς το μέλλον.

Ήδη οι λαθρομετανάστες αποτελούν ωρολογιακή βόμβα για την Ευρώπη και ευθεία απειλή για την εθνική ασφάλεια και κοινωνική συνοχή των κρατών. Δεν είναι αναγκαίο να μας φορτώσουν και δίδην επιστήμονες με τις οικογένειές τους, όπως προωθείται στην έκθεση προς ψήφιση. Για τους παραπάνω λόγους υπερμηφίζω την έκθεση A8-0166/2016.

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), in writing. – I believe it is fundamental to make the conditions of entry of third-country nationals as simple and harmonised as possible, and to strengthen provisions on the right for students to work part-time while studying, and the right for students and researchers to remain after completing their studies for an 18 months period.

At a time of negative news stories concerning migration, this Directive is a welcome step forward with regard to legal migration for students, researchers and other groups of young people. We need to see more legal migration instruments at EU level to tap into the great positive potential of migration.

The broadening of the scope, the provisions on mobility, the provisions on working hours and allowing students and researchers to stay after completion of their studies or research are all elements which I support and will keep fighting for. I am satisfied with their inclusion in the final compromise text.

Kinga Gál (PPE), in writing. – With today's vote we regulate the conditions of entry and residence in the EU of third-country nationals for the purposes of research, studies, pupil exchange, remunerated and unremunerated training, voluntary service and au pairing.

The document is balanced, allows third-country nationals to acquire skills and knowledge through a period of training in Europe and supports cooperation with third countries. It sets clear rights and duties for all people who wish to enter and study or train in the EU.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE), írásban. – Pozitív szavazatommal általánosságban támogattam a jelentés második olvasatát. Az Uniónak versenyképesnek kell lennie a világpiacon, ugyanakkor biztosítékokat és egyenlő bánásmódot kell biztosítania a harmadik országokból érkező tehetséges fiatalok számára. A hasonló irányelveknek az Unió általános versenyképességének és növekedési rátájának erősödését kell eredményezniük, olyan munkahelyek létrehozása mellett, amelyek nagyobb mértékben hozzájárulnak a GDP növekedéséhez.

A javaslat megkönnyíti és egyszerűsíti az Unión belüli mobilitást a hallgatók és a kutatók számára, különös tekintettel az Erasmus Mundus vagy a Marie Curie programok résztvevőire. Ezek a programok fontos alkotóelemei egy felelős európai oktatáspolitikának.

A javaslat úgy rendelkezik, hogy hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumot vagy tartózkodási engedélyt kell kiadni azoknak a kérelmezőknek, akik a tagállamok egyikében teljesítik valamennyi befogadási feltételt. Ezt a jelen események tükrében felül kell vizsgálni. Továbbá, a jelen migrációs nyomás hatására nem tudom támogatni azon kijelentéseket, melyek szerint az álláshelyek betöltése és a gazdasági növekedés biztosítása érdekében egyre inkább a bevándorlásra kell támaszkodnia Európának.

Francesc Gambús (PPE), por escrito. – He votado a favor de esta recomendación ya que es necesario regular la entrada y la residencia de aquellos ciudadano no comunitarios que quiera establecerse en la UE por motivos que puedan aportar un importante valor añadido a la sociedad europea. Creo que debemos tener en cuenta y poner en valor las oportunidades que pueden suponer para nuestros jóvenes, que pueden enriquecerse de las experiencias de otros jóvenes de terceros países y el impulso que ello puede suponer para la innovación de la economía europea.

Enrico Gasbarra (S&D), *per iscritto*. – Supporto la raccomandazione sulla direttiva «Condizioni di ingresso e residenza di cittadini di paesi terzi per determinati scopi», un'importante conquista che individua il valore positivo della migrazione legale, riconoscendo agli studenti, ai ricercatori e gli altri gruppi di giovani che arrivano in Europa per programmi di scambio fra scuole o progetti educativi, volontariato o formazione, una maggiore certezza giuridica, ampliando il campo di applicazione delle direttive preesistenti. Ritengo che l'Europa debba continuare a dare segnali forti in questo senso e a dimostrare un impegno solido a favore della tutela dei diritti della persona.

Elena Gentile (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore dell'accordo raggiunto tra Parlamento e il Consiglio relativo all'adozione della direttiva del Parlamento europeo e del Consiglio riguardante le condizioni di ingresso e soggiorno dei cittadini di paesi terzi per motivi di ricerca, studio, tirocinio, volontariato, programmi di scambio di alunni o progetti educativi e collocamento alla pari. Il Parlamento europeo ha oggi votato a grande maggioranza un provvedimento di grande impatto sulla competitività dell'Unione europea, fornendo non solo un'importante opportunità a studenti e giovani professionisti per sviluppare meglio le proprie capacità ed esperienze professionali e formative, ma anche inquadrando l'immigrazione in una cornice legale che vada a colmare un gap demografico ed economico all'interno del mercato del lavoro europeo. Sono certa che, grazie a questo risultato legislativo del PE, le università europee risulteranno più attrattive e capaci di sviluppare piani e progetti anche più ambiziosi per garantire la più alta qualità degli studi e della ricerca in Europa e nel mondo. Mi associo, infine, all'appello della relatrice Wikstom affinché tale direttiva venga al più presto recepita dagli ordinamenti nazionali degli Stati membri in modo da garantire la piena applicabilità della norma in tutta l'UE e preservando lo spirito del legislatore europeo.

Arne Gericke (ECR), *schriftlich*. – Ich habe für die Richtlinie „Einreise und Aufenthalt von Drittstaatsangehörigen zu Forschungs- oder Studienzwecken, zur Absolvierung eines Praktikums, zur Teilnahme an einem Freiwilligendienst oder an Schüleraustauschprogrammen und zur Ausübung einer Au-pair-Tätigkeit“ gestimmt – und ihre Zurückweisung abgelehnt. Der Bereich ist wichtig, gerade für junge Leute. Wir brauchen bessere, grenzübergreifende Regeln, um das zu erleichtern.

Jens Gieseke (PPE), *schriftlich*. – Die Mobilitätsregelung fördert die Entwicklung der Studenten und Forscher. Gleichzeitig erhält die Union durch diese jungen, kreativen Köpfe einen entscheidenden Vorteil in den Bereichen Wettbewerbsfähigkeit, Wirtschaftswachstum und Förderung von Innovationen und Entwicklung. Zudem wird die Attraktivität von Europas Universitäten und Hochschulen aufrechterhalten und verhindert, dass die Studenten und Forscher als oberste Bindeglieder der Bildungspolitik ihr Wissen anderen Ländern außerhalb der EU übermitteln.

Neena Gill (S&D), *in writing*. – It is extremely important that the EU moves towards enhancing safer and legal routes to Europe; Labour MEPs support the text as it represents a great added value to managed migration particularly in context of the current migration crisis.

However, it is important to remember that this report will not impact UK immigration policy concerning third-country nationals as the UK has an opt-out of EU Justice and Home Affairs measures.

Tania González Peñas (GUE/NGL), *por escrito*. – Hemos votado en contra de las dos enmiendas a la totalidad presentadas por dos grupos políticos, que hubieran supuesto el rechazo de la posición del Consejo y, consecuentemente, el decaimiento de la propuesta legislativa. Entendemos que este informe contiene aspectos muy positivos para las personas que deseen realizar sus estudios superiores o de investigación en la UE. Se trata de una segunda lectura por lo que se aprobó en el comité y no hubo votación en el pleno.

Maria Grapini (S&D), *în scris*. – Susțin această directivă deoarece sunt îmbunătățiri evidente privind mobilitatea în UE și condițiile de muncă ale cercetătorilor, studenților, dar și ale familiilor lor.

Pentru prima oară avem reguli comune pentru munca au pair și tot în această directivă sunt cuprinși și voluntarii. Studenții vor putea lucra 15 ore pe săptămână, în loc de 10 ore pe săptămână, cum era până în prezent. Cercetătorii pot lucra 6 luni, în loc de 3 luni. Toți cetățenii au dreptul de a rămâne într-o țară din UE 9 luni după încheierea activității pentru care au venit. Directiva prevede intra-mobilitatea care împiedică statele membre să o blocheze.

Au pair este un program de schimburi culturale care oferă șansa unor oameni de a face ceva inedit și în același timp remunerat.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *par écrit*. – J'ai résolument voté en faveur de cette directive relative aux conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers à des fins de recherche, d'études, de formation, de volontariat et de programmes d'échange d'élèves. L'accueil de chercheurs, d'entrepreneurs, et d'étudiants de pays tiers constitue un facteur important de compétitivité pour les pays membres, et à plus petite échelle, pour l'Union.

Grâce à cette directive, tous ces ressortissants pourront rester 9 mois de plus pour postuler à un travail ou monter leur entreprise et les membres de leur famille proche pourront bénéficier de la liberté de circulation et du droit au travail à l'intérieur de l'espace communautaire. En d'autres termes, cette directive rend l'Union européenne plus attractive à des personnes dont les contributions participent pleinement au développement de nos sociétés et de nos économies.

Theresa Griffin (S&D), *in writing*. – I voted in favour of this report as it represents a great added value to managed migration particularly in context of the current migration crisis. This report will not impact UK immigration policy concerning third-country nationals as the UK has an opt-out of EU Justice and Home Affairs measures.

Sylvie Guillaume (S&D), *par écrit*. – L'expérience tirée de la mise en œuvre de la réglementation actuelle révèle que trop souvent, les étudiants et chercheurs originaires de pays tiers se heurtent à des obstacles administratifs inutiles pour venir suivre leurs études ou faire de la recherche dans l'Union. J'ai donc voté en faveur d'une révision des règles actuelles. Cette refonte permet tout d'abord d'englober un nombre plus large de catégories jusqu'ici peu ou pas encadrées. Ces nouvelles règles s'accompagnent également d'un renforcement des droits, notamment en matière d'emploi et de mobilité.

Les étudiants et chercheurs pourront par exemple séjourner dans l'État membre d'accueil au moins 9 mois après avoir terminé leurs études ou contrats, afin de rechercher du travail ou de créer une entreprise. Ainsi, nous renforçons l'ouverture internationale et l'attractivité de l'espace européen d'éducation et de recherche. Notre vieux continent a justement besoin de jeunesse et d'attractivité... même si parfois il l'ignore. Si la route est encore longue pour l'adoption d'une politique migratoire vraiment commune et vraiment globale, ces nouvelles dispositions envoient un signal positif dans le contexte actuel de crise. Elles vont dans le sens de la vision progressiste que nous, les Socialistes et Démocrates, défendons pour l'ouverture de voies légales et sûres.

Antanas Guoga (ALDE), *in writing*. – I voted against the recommendation of a directive. The European Parliament and the Commission consider that provisions of this directive regarding the right of every member state to reject the application should not be seen as setting a precedent for legal migration measures in the future.

Marian Harkin (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of this proposal, even though Ireland decided not to opt into the recast directive for a number of reasons. These reasons include that 1. The proposal conflicts with some national policies for example the internationalisation of education 2. The proposal has the potential to undermine the state immigration controls and 3. The UK is not participating in the proposal. There is a recital in the proposal that Ireland is not bound by the directive.

However, I was happy to support the proposal as it provides volunteers, researchers and au pairs that have previously been open to exploitation in this area with legal protection. Furthermore, it allows us to foster instead of losing our most skilled, researchers and intellectuals who are responsible for attracting innovation and R&D investment, that can substantially contribute to the future growth of our economy.

Brian Hayes (PPE), *in writing*. – I abstained on this vote as Ireland will not opt in to this agreement.

Hans-Olaf Henkel (ECR), *schriftlich*. – In dem Bericht geht es darum, eine Richtlinie zur Festlegung von Studien- und Forschungsaufenthalten von Drittstaatsangehörigen in der EU zu erlassen, um dem übergeordneten strategischen Ziel der Wettbewerbsfähigkeit, des Wachstums und der Einräumung von Beschäftigungsmöglichkeiten gerecht zu werden. Konkret werden dabei allgemeine Regeln für Forschende, Studierende und Freiwillige aus Drittstaaten in der EU aufgestellt. Während der Verhandlungsphase im Trilogverfahren wurde klargestellt, dass nur hochqualifizierte Forschende und Studierende mit ausreichenden finanziellen Mitteln von dieser Richtlinie Nutzen ziehen dürfen.

Da dieses sowie fast alle weiteren Anliegen der EKR-Fraktion in den Trilog-Verhandlungen zwischen Parlament, Rat und Kommission berücksichtigt wurden, stimme ich diesem Bericht zu. Im Übrigen bin ich der Meinung, dass der Einheitsseuro abgeschafft werden muss. Er führt zu Zwist und Zwietracht in Europa.

Brice Hortefeux (PPE), *par écrit*. – J'ai soutenu l'accord simplifiant les conditions d'admission des chercheurs et des étudiants car j'ai considéré que les garanties étaient réunies pour encourager l'attractivité des «cerveaux» en Europe tout en limitant les risques d'immigration illégale.

Ainsi, les États membres gardent la maîtrise de leur immigration puisque cette directive n'affecte pas la liberté des États de fixer le volume d'entrée annuel de ressortissants étrangers sur leur territoire.

En outre, les demandeurs, pour pouvoir bénéficier des avantages de cette directive, doivent être en mesure de démontrer qu'ils disposent de ressources suffisantes pour ne pas faire appel au système national de protection sociale.

Enfin, les chercheurs et les étudiants sont autorisés à rester dans le pays de résidence à l'expiration de la convention d'étude ou de recherche pour une durée maximale de neuf mois à condition qu'ils prouvent au bout de trois mois qu'ils ont de véritables chances de trouver un emploi ou qu'ils créent une entreprise.

Du fait de la bureaucratie, les universités françaises perdent beaucoup de talents au profit des universités britanniques et américaines. Je pense que cette directive est un outil favorable au développement et à la visibilité de nos universités et centres de recherche sur la scène internationale.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *in writing*. – I strongly support this report. The EU should offer more migration opportunities for young individuals, such as students or researchers. Migration can be a constructive tool as long as the security of the Union's citizens is first considered.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan*. – Glasovao sam protiv amandmana kluba zastupnika EFDD-a i ENF-a na nacrt zakonodavne rezolucije Europskog parlamenta o stajalištu Vijeća u prvom čitanju radi donošenja direktive Parlamenta i Vijeća o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studiranja, razmjene učenika, plaćenog i neplaćenog usavršavanja, volontiranja i obavljanja posla za stan i hranu jer bi se istima odbacilo stajalište Vijeća. Postojeća pravila za pojedine skupine nisu dovoljno jasna, te nastavno tome postoje određeni problemi pri rješavanju zahtjeva podnositelja. Smatram da se Europska unije suočava s ozbiljnim demografskim i ekonomskim izazovima, te je stoga nužno usavršiti sustav i uvjete ulaska i boravka državljana trećih zemalja.

Diane James (EFDD), *in writing*. — UKIP MEP's have voted in favour of our group's rejection amendment which calls for the council position to be rejected and the procedure to be closed. UKIP believes that it is not the competency of the European Union to create and manage entry requirements for third country nationals into the Union. We believe that this is a decision that sovereign national governments should have the ability to decide.

Petr Ježek (ALDE), *pisemně*. – Tato směrnice rezonuje s cílem EU přilákat do svých členských států kvalifikované a schopné pracovníky, výzkumníky či studenty ze třetích zemí, kteří mohou prospět evropské ekonomice a zaplnit mezery na pracovním trhu. Text představuje jasnější a jednodušší podmínky jak pro vstup státních příslušníků třetích zemí do EU, tak jejich následného pobytu a tvoří harmonizovaný evropský systém, který bude platit ve všech členských státech. Věřím, že talentovaní studenti či pracovníci ze zemí mimo EU mohou pomoci členským státům zlepšit konkurenceschopnost na světovém poli, a proto jsem hlasoval ve prospěch této zprávy.

Philippe Juvin (PPE), *par écrit*. – L'objectif de la directive est de simplifier les procédures administratives et les conditions d'admission pour les chercheurs et étudiants étrangers afin d'attirer ces jeunes talents sur le territoire européen. J'ai donc voté en faveur de ce texte qui assure l'équilibre entre les compétences des États membres et la simplification de la vie de ces catégories de ressortissant.

En effet, il est important que l'UE investisse davantage dans la recherche et le développement afin de pouvoir attirer les meilleurs ingénieurs et éviter qu'après leur formation dans les universités européennes, ils préfèrent aller travailler ailleurs.

Barbara Kappel (ENF), *schriftlich*. – Bei der vorliegenden Abstimmung handelt es sich um eine Empfehlung für die zweite Lesung. Statt einer Schlussabstimmung werden über identische Änderungsanträge der EFDD und der ENF abgestimmt, wonach der Standpunkt des Rates nicht angenommen werden sollte. Diesen Änderungsanträgen stimme ich zu.

Afzal Khan (S&D), *in writing*. – It is extremely important that the EU moves towards enhancing safer and legal routes to Europe. I therefore supported the text as it represents a great added value to managed migration particularly in context of the current migration crisis. This report will not impact UK immigration policy concerning third-country nationals as the UK has an opt-out of EU Justice and Home Affairs measures.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), *písemně*. – Tato směrnice shrnuje podmínky pro přijímání občanů třetích zemí v EU na doby delší než 3 měsíce za účelem výzkumu, studia, výměnných pobytů žáků, placené a neplacené odborné přípravy, dobrovolné služby a činnosti au-pair. Směrnice poprvé stanoví obecnou zásadu, že žadatel, který splňuje obecné i specifické podmínky pro přijetí, musí být členským státem, kde byla žádost k pobytu nebo dlouhodobé vízum podána, přijat. Ve směrnici jsou také vymezeny povinné a nepovinné důvody pro zamítnutí, odmítnutí nebo neprodloužení povolení k pobytu či dlouhodobého víza. Směrnice zaručuje právo pracovat, případně studovat či se jinak vzdělávat. Po ukončení pobytu za účelem, na něž bylo povolení k pobytu vydáno, má uchazeč po stanovenou dobu též možnost si najít práci. Pro určité kategorie občanů třetích zemí je také stanovena možnost přístupu na trh práce rodinným příslušníkům a je řešena mobilita mezi členskými státy EU. Domnívám se, že směrnice může významně přispět k žádoucí migraci do zemí EU a nemohu nezpomenout úspěšné programy zemí střední a východní Evropy, které více než před 50 lety řešily otázky školení, studia a odborných stáží. Pokud bude výsledkem této směrnice zlepšení postavení žádoucích migrantů zemí EU alespoň na úroveň dosaženou v 70. letech v tehdejších socialistických zemích, můžeme daný návrh jen přivítat.

Bernd Kölmel (ECR), *schriftlich*. – In dem Bericht geht es darum, eine Richtlinie zur Festlegung von Studien- und Forschungsaufenthalten von Drittstaatsangehörigen in der EU zu erlassen, um dem übergeordneten strategischen Ziel der Wettbewerbsfähigkeit, des Wachstums und der Einräumung von Beschäftigungsmöglichkeiten gerecht zu werden. Konkret werden dabei allgemeine Regeln für Forschende, Studierende und Freiwillige aus Drittstaaten in der EU aufgestellt. Während der Verhandlungsphase im Trilogverfahren wurde klargestellt, dass nur hochqualifizierte Forschende und Studierende mit ausreichenden finanziellen Mitteln von dieser Richtlinie Nutzen ziehen dürfen.

Da dieses sowie fast alle weiteren Anliegen der EKR-Fraktion in den Trilog-Verhandlungen zwischen Parlament, Rat und Kommission berücksichtigt wurden, stimme ich diesem Bericht zu.

Kateřina Konečná (GUE/NGL), *písemně*. – Jsem opravdu velmi ráda, že jsem mohla podpořit legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. května 2016 o postoji Rady v prvním čtení k přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků či vzdělávacích projektů a činnosti au-pair. Tato legislativa by měla zabránit tomu, aby např. české au-pair byly ve třetích zemích vnímány jako občané druhé kategorie a neměly tak práva, která připadají ostatním zahraničním pracovníkům jenom proto, že jejich práce má dočasný charakter.

Béla Kovács (NI), *írásban*. – Érdekes, hogy az európai ifjú diplomások helyenként 20%-ot is meghaladó munkanélküliségének megoldása kapcsán semmilyen lényegi eredményt nem tud az EU vezetése felmutatni, ugyanakkor lelkesen importálnának harmadik országokból további diplomás és diplomássá kiképezhető polgárokat. Megengedhetetlen az EU-tagországok társadalmi szövetének további bomlasztása, egyben súlyosan etikátlan a harmadik országokból az agyelszívás felgyorsítása, így csak a javaslat visszautalása a járható út.

Giovanni La Via (PPE), *per iscritto*. — Viviamo in un mondo in continuo progresso dove i confini cominciano a restringersi. La raccomandazione al voto oggi intende semplificare e, allo stesso tempo, regolamentare la mobilità di cittadini di paesi terzi verso il territorio europeo per motivi di ricerca, studio, tirocinio, volontariato, programmi di scambio di alunni e collocamento alla pari. Così facendo, la proposta ha come obiettivo quello di incoraggiare la circolazione di cervelli e mantenere la cooperazione con i paesi terzi. La direttiva comporta una serie d'innovazioni regolamentari che porteranno, senza dubbio, a un migliore soggiorno per le persone interessate, e un mercato europeo più proficuo, che potrà godere delle abilità di tali categorie. Per un'Europa più unita, e per le maggiori opportunità che ne deriveranno, voto a favore della proposta di semplificare il metodo di mobilità delle categorie menzionate.

Marine Le Pen (ENF), *par écrit*. — J'ai voté pour la motion de rejet du groupe ENL sur les conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers à des fins de recherche, d'études, de formation, de volontariat, d'échange d'élèves et de travail au pair. Il s'agit d'une directive qui porte atteinte à la souveraineté des États membres, qui devraient pouvoir mener leur propre politique en la matière. Ce texte est également immigrationniste: il encourage le regroupement familial, le droit de rester pour chercher du travail ou créer une entreprise, et favorise une fuite de cerveaux au détriment des pays en voie de développement, ce qui amplifiera davantage les flux migratoires vers l'Europe.

Philippe Loiseau (ENF), *par écrit*. — Mon vote porte sur la proposition de rejet sous la forme d'amendement du texte. Il propose d'étendre les possibilités et les conditions de séjour à de nouvelles catégories de ressortissants des pays tiers, dont les étudiants et les salariés rémunérés. Ce faisant, il crée toutes les conditions nécessaires à l'immigration (autorisation du regroupement familial, droit de créer une entreprise). Il augmente le risque de fuite des cerveaux «brain drain» des pays en voie de développement pour l'UE. Par conséquent les États membres ne sont plus maîtres de leur politique en matière d'immigration. Je suis donc très favorable au vote de rejet de ce texte. C'est pourquoi j'ai voté pour.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL), *por escrito*. — En la actual situación en la que las autoridades europeas están aplicando políticas migratorias de carácter tan agresivo en nuestras fronteras, presentan a la vez esta directiva de un marcado carácter elitista para la migración de las y los miembros con mayores cualificaciones académicas. Durante toda la negociación, además, se han ignorado nuestra propuesta de hacer esta categoría administrativa extensiva a sectores enormemente discriminados como las au pairs, además de mantenerse la posibilidad de que los estados no acepten a un candidato o candidata sin dar ningún tipo de explicación, lo que podría dar lugar a discriminaciones por origen. Aun así, hemos votado en contra de la enmienda de rechazo que se planteaba ya que entendemos que a pesar de estas importantes debilidades toda legislación que favorezca la libertad de movimiento y la migración con derechos es positiva.

Antonio López-Istúriz White (PPE), *por escrito*. — En estos últimos años se ha producido un gran aumento del flujo de profesionales cualificados que eligen Europa como destino para establecer su actividad formativa o profesional. Este informe nace con el objetivo de determinar expresamente cuáles son los requisitos de entrada y residencia de investigadores y estudiantes.

El fin principal de esta directiva consiste en facilitar y simplificar la movilidad en el interior de la UE de tal manera que se logre potenciar las migraciones de personas con talento, aprovechando el potencial de dichos estudiantes e investigadores una vez que sus estudios o proyectos de investigación en dicho país tercero han llegado a su fin.

Entre las diferentes medidas adoptadas, debemos destacar el hecho de que los Estados miembros tendrán la posibilidad de expedir visados para estancias de larga duración o permisos de residencia.

Todas las medidas propuestas en dicho informe se realizarán respetando en todo momento el principio de proporcionalidad y subsidiariedad.

A mi parecer, este informe debe ser aprobado ya que aumentará el ejercicio de la movilidad en el interior de la UE y establecerá un marco claro y transparente de las normas existentes.

Bernd Lucke (ECR), *schriftlich*. — In dem Bericht geht es darum, eine Richtlinie zur Festlegung von Studien- und Forschungsaufenthalten von Drittstaatsangehörigen in der EU zu erlassen, um dem übergeordneten strategischen Ziel der Wettbewerbsfähigkeit, des Wachstums und der Einräumung von Beschäftigungsmöglichkeiten gerecht zu werden. Konkret werden dabei allgemeine Regeln für Forschende, Studierende und Freiwillige aus Drittstaaten in der EU aufgestellt. Während der Verhandlungsphase im Trilogverfahren wurde klargestellt, dass nur hochqualifizierte Forschende und Studierende mit ausreichenden finanziellen Mitteln von dieser Richtlinie Nutzen ziehen dürfen.

Da dieses sowie fast alle weiteren Anliegen der EKR-Fraktion in den Trilog-Verhandlungen zwischen Parlament, Rat und Kommission berücksichtigt wurden, stimme ich diesem Bericht zu.

Petr Mach (EFDD), *písemně*. – Hlasoval jsem pro návrh na zamítnutí. Jsem pro pružné cestování za účelem stáží, studia, výzkumu apod., ale jsem proti omezování práv členský států. Omezení práva členských států nepovolit vstup občanovi třetího státu považuji za zásah do imigrační politiky České republiky.

Ivana Maletić (PPE), *napisan*. – Vijeće je u prvom čitanju usvojilo odluku o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studiranja, razmjene učenika, plaćenog i neplaćenog usavršavanja, volontiranja i obavljanja posla za stan i hranu.

Prema tumačenju Europskog parlamenta i Komisije, člankom 20. stavkom 2. točkom te Direktive državama članicama dopušta se odbijanje zahtjeva samo u pojedinačnim slučajevima i uzimajući u obzir posebne okolnosti u kojima se nalazi državljanin treće zemlje te načelo proporcionalnosti, kao i na temelju dokaza ili ozbiljnih i objektivnih razloga.

Ukoliko države članice zahtijevaju od državljana trećih zemalja plaćanje naknade, one trebaju biti razmjerne svrsi boravka i ne bi trebale predstavljati prepreku ciljevima Direktive. Parlament također smatra da kada državljanin treće države plaća tu pristojbu, onda treba imati pravo na povrat. Državljanin trećih zemalja trebaju dati sve informacije koje se odnose na postupak, uključujući opću dokumentaciju o ispitivanjima, istraživačkim programima i konkretne informacije o pravima i obvezama podnositelja zahtjeva.

Direktiva je usmjerena na poboljšanje zakonodavnog okvira koji će se primjenjivati na državljane trećih zemalja i odobravanju njihovog boravka u svrhu studiranja, razmjene učenika, prakse, usavršavanja, volontiranja i znanstvenih istraživanja, stoga nisam podržala prijedlog da se odbije stajalište Vijeća u pogledu ove Direktive.

Vladimír Maňka (S&D), *písomne*. – Zjednotenie spoločných zásad prístahovaleckej politiky na účel práce, výskumu, dobrovoľnej služby a vzdelávania osôb z tretích krajín podporí cirkuláciu skúseností, zručností a vzdelania v Únii a môže byť dôležitým faktorom hospodárskeho rozvoja a konkurencischopnosti.

Stanovenie jasných a jednotných pravidiel a požiadaviek na udeľovanie vstupu a pobytu zvýši právnu ochranu týchto osôb, poskytne im garancie počas pobytu, ktoré im budú vopred známe. To zjednoduší a transparentní postupy a eliminuje zbytočné administratívne prekážky aj medzi členskými štátmi a tretími krajinami.

V čase globalizácie tak podporíme výmenu a cirkuláciu odborných znalostí, skúseností a zručností, čo pomôže hospodárstvu a ekonomike Únie.

Louis-Joseph Manscour (S&D), *par écrit*. – Ces dernières années, la population européenne en âge de travailler a pratiquement cessé d'augmenter. Dans ce contexte, l'Europe doit renforcer sa position sur la scène mondiale dans les domaines de la recherche et de l'innovation, notamment en attirant de nouveaux talents.

Le texte qui nous est présenté aujourd'hui permettra une refonte des règles en matière de conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers à des fins de recherche, d'études, de formation, de volontariat, notamment, sur le territoire européen.

Pour être plus précis, les nouvelles règles proposées dans le présent texte visent en outre à simplifier les procédures pour les demandes de visas ou de titres de séjours, ainsi qu'à offrir des droits accrus aux chercheurs et stagiaires ressortissants de pays tiers.

L'Union doit se donner les moyens d'être un pôle d'attraction en matière de recherche et d'innovation en se dotant d'un vaste vivier de talents ressortissants de pays membres mais aussi de pays tiers; je vote donc en faveur de ce texte.

Νότης Μαριάς (ECR), *γραφτώς*. – Αναφερόμενος στην Ομιλία μου στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο στις 11/5/2016, επισημαίνω ότι απείχα κατά την ψηφοφορία της τροπολογίας που απορρίπτει τη θέση του Συμβουλίου της σύστασης για τη δεύτερη ανάγνωση σχετικά με τη θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση ενόψει της έκδοσης οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό την έρευνα, τις σπουδές, την πρακτική άσκηση, την εθελοντική υπηρεσία, τις ανταλλαγές μαθητών ή τα εκπαιδευτικά προγράμματα και την απασχόληση των εσωτερικών άμισθων βοηθών, διότι δεν είναι πλήρης και τεκμηριωμένη.

Dominique Martin (ENF), *par écrit*. – Ce texte, qui passe en deuxième lecture, n'appelle pas de vote final. Son objet est de renforcer les dispositions existantes concernant de nouvelles catégories de ressortissants de pays tiers.

Il énumère les conditions de séjour sur le territoire d'États membres de ces catégories: limitation à 15 heures de travail autorisées pour les étudiants, permis de séjour de neuf mois pour la recherche d'emplois des étudiants et chercheurs, etc.

Ce texte dépouille encore davantage les États membres de leurs prérogatives en matière de flux migratoire. Désormais, les États membres ne pourront rejeter une demande que pour les motifs suivants: i) si la structure d'accueil ne remplit pas les conditions prévues par la loi ou la convention applicable; ii) si le ressortissant concerné ne séjourne pas sur le territoire de l'État membre dans le cadre décrit dans sa demande d'autorisation.

En outre, les États membres ne pourront restreindre l'immigration de travail à cette catégorie de ressortissants que dans des circonstances exceptionnelles.

Fulvio Martusciello (PPE), *in writing*. — The negative voting was taken in consideration with the Italian EPP Delegation and the position of the EPP Group.

Barbara Matera (PPE), *per iscritto*. – L'Europa sta restando indietro nell'attrarre giovani ricercatori e lavoratori che potrebbero portare un contributo fondamentale alla crescita. La relazione che abbiamo votato oggi va nella giusta direzione, facilitando l'arrivo e la permanenza di «cervelli». Auspico un rapido recepimento della direttiva da parte degli Stati membri e per questo ho votato a favore.

Gabriel Mato (PPE), *por escrito*. – Mi apoyo a la propuesta para adoptar la Directiva relativa a los requisitos de entrada y residencia de los nacionales de países terceros con fines de investigación, estudios, prácticas, voluntariado, programas de intercambio de alumnos o proyectos educativos y colocación au pair.

Estoy seguro de que la nueva legislación va a facilitar los trámites para permitir estos intercambios, que van a favorecer tanto a las personas de terceros países que llegan a la UE para mejorar su formación, como a la propia UE, que se va a enriquecer de la llegada de personas que tienen mucho talento que aportar al proyecto europeo.

Valentinas Mazuronis (ALDE), *raštu*. – Balsavau už, nes manau, jog naujoji direktyva sudarys sąlygas Europos, tame tarpe ir Lietuvos, verslui bei visuomenei pasinaudoti mokslininkų bei studentų įgytomis žiniomis. Nauji pakeitimai palengvins galimybes trečiųjų šalių studentams ir mokslininkams pasilikti mažiausiai 9 mėn. po savo studijų ar tyrimų pabaigos tam, kad galėtų susirasti darbą arba įkurti verslą.

Naujoje direktyvoje taip pat numatomos tam tikros taisyklės, susijusios ir su stažuotojų, savanorių, moksleivių, dalyvaujančių mainų programose bei *au pair* darbuotojų atvykimu ir buvimu ES šalyse narėse.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *par écrit*. – Cette directive vise à améliorer et faciliter les procédures d'admission de ressortissants de pays tiers qui viennent faire de la recherche, des études, un stage ou des échanges dans l'UE. Elle a déjà été votée une première fois. Puis elle a été renvoyée vers le Conseil de l'UE pour renégocier notamment les catégories de ressortissants étrangers qui pourraient être couverts. La directive englobe désormais les stagiaires non rémunérés, pour éviter le «réel risque d'exploitation». Mais pas les personnes au-pair. Elle offre le droit de rester chercher du travail dans l'UE dans les 9 mois qui suivent la fin des recherches ou des études. Elle autorise la mobilité à l'intérieur de l'UE de ces ressortissants. Mais comme ce texte n'assure pas tout à fait les mêmes droits sur le marché du travail, il permet donc toujours le dumping social et le pillage des cerveaux. Dans ces conditions, je vote contre.

Joëlle Mélin (ENF), *par écrit*. – Les conditions d'entrée sont élargies à de nouvelles catégories. Les États membres doivent avoir la possibilité de décider pour eux même sur ce sujet. Le texte est immigrationniste avec entre autre chose la mention du regroupement familial. La conséquence immédiate de l'application d'un programme comme celui-là est surtout la fuite des cerveaux des pays en voie de développement.

Je suis défavorable à ce texte.

Nuno Melo (PPE), *por escrito*. – A presente proposta visa melhorar as disposições aplicáveis aos nacionais de países terceiros que são investigadores, estudantes do ensino superior, estudantes do ensino secundário, estagiários não remunerados e voluntários, bem como aplicar disposições comuns a duas novas categorias de nacionais de países terceiros, ou seja, os estagiários remunerados e as pessoas *au pair*.

O seu objetivo geral consiste em apoiar social, cultural e economicamente as relações entre a UE e os países terceiros, promover a transferência de competências e aptidões e incentivar a competitividade, bem como, simultaneamente, estabelecer garantias que assegurem o tratamento equitativo destas categorias de nacionais de países terceiros.

Daí o meu voto favorável.

Roberta Metsola (PPE), *in writing*. – I supported this report, as it seeks to establish a clear set of rules for Member States when it comes to assessing applications for entry and residence of third-country nationals for purposes of research, studies, training, voluntary service, pupil exchange schemes or educational projects and *au pairing*.

Louis Michel (ALDE), *par écrit*. — Je me réjouis de l'adoption de cette directive établissant de nouvelles règles relatives au séjour de ressortissants de pays tiers désirant se rendre dans l'Union à des fins de recherche, d'études, de formation, de volontariat, d'échange d'élèves et de travail *au pair*. La simplification et l'harmonisation des règles d'entrée et de séjour pour ces catégories de personnes apportent une réelle plus-value à la politique européenne et à l'attractivité de l'Union pour ces ressortissants de pays tiers.

La facilitation des règles régissant leurs déplacements au sein de l'Union ainsi que l'allongement des périodes durant lesquelles ils peuvent séjourner sur le territoire européen après leurs études ou leurs recherches leur permettront, ainsi qu'à l'Union, de profiter au maximum des opportunités offertes par leur séjour en Europe.

Miroslav Mikolášik (PPE), *písomne*. – Produktívny vek v Európskej únii sa prakticky zastavil a v najbližších rokoch sa dokonca predpokladá zhoršenie situácie. Na vyváženie tohto nedostatku pracovnej sily je imigrácia z tretích krajín jedným zo zdrojov získania kvalifikovaných ľudí. Európska únia potrebuje prilákať najmä študentov a výskumných pracovníkov z nečlenských štátov. Nadobúdaním zručností a vedomostí občanov tretích krajín v Európskej únii sa rovnako podporujú ekonomické, kultúrne a sociálne vzťahy s tretími krajinami. Považujem za prínosné podporiť prenos zručností a know-how a rovnako konkurencieschopnosť. Avšak to súvisí s rizikom zneužívania, ktorému môžu byť vystavení, pretože momentálne absentuje jasný právny rámec, ktorý by upravoval danú problematiku.

Marlene Mizzi (S&D), *in writing*. – I have supported the report on the entry and residence of third-country nationals for the purposes of research, studies, training, volunteering, pupil exchange and *au pairing* because at a time of negative news stories concerning migration, this Directive is a welcome step forward with regard to legal migration for students, researchers and other groups of young people.

Csaba Molnár (S&D), *írásban*. – A Bizottság a harmadik országbeli állampolgárok kutatás, tanulmányok folytatása, gyakorlat, önkéntes szolgálat, diákcseraprogramok vagy oktatási projektek és *au pair* tevékenység céljából történő beutazásának és tartózkodásának feltételeiről szóló irányelv elfogadására tett javaslatot az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Parlament első olvasatban kialakította a javaslattal kapcsolatos álláspontját. A görög Parlament indoklással ellátott véleményt terjesztett elő, amely szerint a jogalkotási aktus tervezete nem egyeztethető össze a szubszidiaritás elvével. A Tanács ezt követően kialakította első olvasatbeli álláspontját. Az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésében azt ajánlja, hogy a Parlament második olvasatban értsen egyet a Tanács első olvasatbeli álláspontjával és ezzel az irányelvet a Tanács álláspontjának megfelelően fogadja el. Ennek megfelelően szavaztam.

Cláudia Monteiro de Aguiar (PPE), *por escrito*. – Subscrovo a posição conjunta do Parlamento Europeu e da Comissão relativamente à rejeição do artigo 20.º, n.º 2, alínea f), da presente diretiva, por possibilitar aos Estados-Membros a rejeição de um pedido apenas caso a caso e tendo em conta as circunstâncias específicas do nacional do país terceiro e o princípio da proporcionalidade, com base em elementos de prova ou motivos graves e objetivos.

Dispõe ainda que a Comissão assegurará que os Estados-Membros aplicam esta disposição em conformidade com a referida interpretação quando procedem à transposição da diretiva, e desse facto informará o Parlamento Europeu e o Conselho, no quadro das suas obrigações ao abrigo do artigo 39.º.

Defendo, tal como a declaração conjunta do Parlamento Europeu e da Comissão refere, que a inclusão desta disposição não deve constituir um precedente para futuros mecanismos em matéria de migração legal.

Sophie Montel (ENF), *par écrit*. – Ce texte passe en deuxième lecture, il n'y a donc pas de vote final.

Nadine Morano (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de la proposition du Conseil sur ce texte relatif à la refonte des directives «ressortissants de pays tiers» (conditions d'entrée et de séjour à des fins de recherche, d'études, d'échange d'élèves, de formation, de volontariat et de travail au pair). L'objectif de ce texte est de fusionner la directive relative à l'accueil des étudiants et celle relative à l'accueil des chercheurs afin de simplifier les procédures administratives. Ce texte n'affecte pas la souveraineté des États membres qui doit primer en matière de politique migratoire: j'ai notamment soutenu la disposition qui garantit aux États membres le droit de fixer un volume d'entrée des ressortissants étrangers sur leur territoire.

Luigi Morgano (S&D), *per iscritto*. – L'Unione europea sta affrontando in anni recenti importanti sfide demografiche ed economiche, in particolare crescita e occupazione che stentano a ripartire, l'invecchiamento della popolazione e importanti flussi migratori dall'Africa e dal Medio Oriente. Con questa direttiva l'Unione europea, attraverso canali legali d'immigrazione, stimola l'investimento di risorse ed energie per attrarre capacità e conoscenze di studiosi e ricercatori di paesi terzi extra-UE, ivi inclusi tirocinanti, volontari e alla pari. Anche nell'ottica della strategia Europa 2020, incoraggia la circolazione di «cervelli» e competenze, per migliorare e rafforzare anche il tessuto socio-economico europeo: ovvero, la risposta migliore per stimolare il motore della crescita e per invogliare anche i nostri concittadini ricercatori a restare nell'UE. Accolgo quindi con favore le modifiche apportate in seconda lettura dal Parlamento e sostenute dal gruppo S&D, soprattutto per quanto riguarda lo stanziamento di fondi ad hoc per supportare chi sceglie di venire in Europa, nonché l'estensione a dodici mesi del periodo concesso al termine dell'esperienza di studio per chi vuole restare per trovarvi lavoro, costruire una vita e una famiglia in Europa.

Alessia Maria Mosca (S&D), *per iscritto*. – Accogliamo con favore il rapporto sull'ingresso e soggiorno dei cittadini di paesi terzi per motivi di ricerca, studio, tirocinio, volontariato, programmi di scambio di alunni e collocamento alla pari.

La direttiva allo studio della Commissione dovrebbe riordinare le direttive esistenti in materia, provvedendo alla loro armonizzazione e al miglioramento delle condizioni dei cittadini di paesi terzi diretti nell'Unione europea. Il rapporto è interessante perché chiarisce come la nuova direttiva miri espressamente a rafforzare la protezione del diritto degli studenti al lavoro part-time durante i soggiorni di studio nonché il loro diritto a permanere sul suolo europeo fino a ulteriori diciotto mesi dalla fine del loro periodo concordato. Questo rapporto è importante perché ha visto una convergenza ampia già nella fase di discussione in seno alla commissione grazie alla sua ambizione di proseguire nel cammino di sviluppo di una tematica centrale per il futuro dell'Unione: la conoscenza e lo scambio culturale. In quest'epoca segnata da confini e muri che vengono costruiti, l'Unione europea deve mostrarsi capace di promuovere, oggi più di prima, la mobilità transfrontaliera delle persone.

József Nagy (PPE), *írásban*. – Támogatom, hogy a tehetséges fiatalok számára jogbiztonságot teremtsünk és segítsük őket tanulmányaik, kutatásaik folytatásában. Fontos, hogy az európai egyetemek vonzóak legyenek, hogy színvonaluk és jó híruk elismert legyen a világon. Az önkéntesek munkája rendkívül fontos, mivel az egész társadalom tekintetében hozzáadott értéket képviselnek. Fontos, hogy jogi helyzetüket garanciális szabályokkal biztosítsuk. Ez az irányelv azonban nem képezheti bújtatott és ellenzett migrációs politikák tárgyát.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – The European Commission presented in March 2013 a legislative proposal for a directive on the conditions of entry and residence of third-country nationals for the purpose of research, studies, and training. I have voted for this report that will allow Member States to reject an application only on a case-by-case basis and taking into account the specific circumstances of the third-country national and the principle of proportionality and on the basis of evidence or serious and objective reasons.

Dan Nica (S&D), *în scris*. – Directiva stabilește condițiile de admisie, intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pe teritoriul statelor membre pentru cercetare, studii, schimb de elevi, formare profesională, remunerată sau neremunerată, servicii de voluntariat sau muncă au pair. Statele membre sunt autorizate să respingă o cerere numai de la caz la caz și luând în considerare circumstanțele specifice ale fiecărui resortisant al unei țări terțe și principiul proporționalității și pe baza unor dovezi sau a unor motive grave și obiective.

Norica Nicolai (ALDE), *în scris*. – Am votat în favoarea acestei recomandări care aprobă poziția Consiliului, încheind astfel procedura de adoptare a schimbărilor aduse Directivei privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat și programe de schimb de elevi, proiecte educaționale și muncă au pair. De asemenea, susțin prin votul de astăzi declarația comună a Parlamentului European și a Consiliului, atașată acestei recomandări, prin care se aduc clarificări cu privire la modul și limitele de aplicare a articolului 20 alineatul (2) litera (f) din această directivă, care prevede clar motivele pentru respingere a unei cereri venite din partea unui resortisant al unei țări terțe.

Luděk Niedermayer (PPE), *písemně*. – Podpořil jsem dohodu s Radou, která zlepšuje podmínky mobility v rámci EU včetně přístupu k hledání zaměstnání po dokončení studií nebo výzkumného projektu a rozšiřuje oblast působnosti směrnice na au-pair a placené stážisty. Považuji za přínosné, že studenti získají právo pracovat nejméně 20 hodin týdně od prvního roku pobytu a po dokončení jejich studia/výzkumu by studentům a výzkumným pracovníkům mělo být povoleno setrvat na daném území po dobu 12 měsíců za účelem hledání pracovních příležitostí. Pokud jde o procesní záruky, členské státy budou mít povinnost rozhodnout o žádostech do 60 dnů, resp. do 30 dnů v případě účastníků programů Erasmus Mundus a Marie Curie.

Franz Obermayr (ENF), *schriftlich*. – Ich habe mich gegen den vorliegenden Bericht ausgesprochen, da er zu einer weiteren uferlosen Zuwanderung führen könnte und u.a. auch Familiennachzug für Wissenschaftler etc. befördern will. Gleichzeitig ist mir nicht ersichtlich, inwieweit die Zunahme von Au-pair-Stellen sich positiv auf den Wissenschaftsstandort EU auswirken soll.

Urmas Paet (ALDE), *kirjalikult*. – Toetasin. Eesmärgiks parandada tingimusi kolmandatest riikidest pärit tudengite ja teadlaste riiki sisenemisel ning püüda välistada nende ärakasutamist.

Rolandas Paksas (EFDD), *raštu*. — Balsavau už šį pranešimą. Manau, kad kiekvienai valstybei narei turi būti suteikta teisė pačiai nuspręsti atvesti ar tenkinti pateiktą prašymą, pateiktą piliečio iš trečiosios šalies, dėl atvykimo ir gyvenimo mokslinių tyrimų, studijų, mokinių mainų, atlyginamo arba neatlyginamo stažavimosi, savanoriškos tarnybos ir dalyvavimo „Au pair“ programoje tikslais. Tik pati valstybė, atsižvelgdama į esamo savo padėtį bei nacionalinį interesą, gali tinkamai kontroliuoti užsieniečių atvykimą, gyvenimą ir išsiuntimą iš savo teritorijos ir užkirsti kelią galimam piktnaudžiavimui. Tačiau labai svarbu užtikrinti, kad kiekvienam konkrečiam atveju nagrinėjant prašymus būtų tinkamai atsižvelgta į konkrečias aplinkybes, proporcingumo principą bei esamus įrodymus.

Pier Antonio Panzeri (S&D), *per iscritto*. – L'Unione europea sta affrontando ingenti cambiamenti strutturali di natura demografica. La popolazione in età lavorativa ha praticamente smesso di crescere. Una risposta immediata a tale crisi è certamente la migrazione altamente qualificata, tra cui gli studenti e i ricercatori che provengono dai paesi esterni all'UE. Ho deciso di votare a favore della posizione in seconda lettura del Consiglio perché ritengo che sia urgente intervenire in materia per armonizzare, tra gli Stati membri, il quadro giuridico in materia ed estendere tale legislazione ai tirocinanti provenienti dai paesi terzi.

Favorire i contatti tra i popoli, la mobilità, in particolare di studenti, tirocinanti e ricercatori, porta al trasferimento di conoscenze, di know-how e favorisce la competitività. È necessaria dunque una concreta azione che porti alla piena attuazione dell'articolo 79 del trattato sul funzionamento dell'Unione europea, che chiede una politica comune dell'immigrazione intesa ad assicurare la gestione efficace dei flussi migratori e l'equo trattamento dei cittadini di paesi terzi regolarmente soggiornanti negli Stati membri. Chiediamo quindi maggiore impegno e coordinamento nella gestione dei visti e sul tema dei diritti e delle garanzie procedurali, in quanto le norme in vigore non risultano abbastanza chiare e vincolanti.

Κωνσταντίνος Παπαδάκης (NI), γραπτώς. — Το ότι τα «έξυπνα σύνορα» της ΕΕ προσαρμόζονται ανάλογα με τις ανάγκες των μονοπωλίων για φθηνή εργατική δύναμη έρχεται να επιβεβαιώσει η οδηγία που ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ενώ το Δουβλίνο ενισχύεται, χιλιάδες εγκλωβισμένοι παραμένουν στην Ελλάδα και πρόσφυγες βρίσκονται αντιμέτωποι με τα κλειστά σύνορα, τις απελάσεις. Η ΕΕ με την οδηγία αυτή ξεδιαλέγει και ανοίγει τα σύνορα με κριτήριο τις ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων, επιλέγοντας: ερευνητές, σπουδαστές, δηλαδή τους αυριανούς εξειδικευμένους εργαζόμενους που χρειάζονται τα ευρωπαϊκά μονοπώλια για να ενισχύσουν τη θέση τους στον ανταγωνισμό με άλλα μονοπώλια Αμερικής, Ασίας κλπ και αυτούς που θα προσφέρουν πάμφθηνη εργασία για το κεφάλαιο, όπως στο πλαίσιο «άμισθης και έμμισθης πρακτικής άσκησης», «εθελοντικής υπηρεσίας» και «εσωτερικούς άμισθους βοηθούς», στο όνομα της «απόκτησης εργασιακής εμπειρίας» και «της προώθησης των επαφών μεταξύ των λαών ...και της ευκαιρίας να βελτιώσουν οι υπήκοοι τρίτων χωρών τις γλωσσικές τους δεξιότητες». Όσο η οικονομία σχεδιάζεται με κριτήριο το κέρδος, οι εργαζόμενοι θα μετακινούνται εντός και εκτός ΕΕ για τα συμφέροντα των μονοπωλίων. Οι λαοί έχουν πείρα και πρέπει να την αξιοποιήσουν ανατρέποντας, με την πάλη τους, την εξουσία των μονοπωλίων και οικοδομώντας μια κοινωνικοποιημένη οικονομία που θα βάζει στο επίκεντρο την ικανοποίηση των αναγκών τους και όχι το κέρδος.

Margot Parker (EFDD), in writing. — UKIP MEP's have voted in favour of our group's rejection amendment which calls for the council position to be rejected and the procedure to be closed. UKIP believes that it is not the competency of the European Union to create and manage entry requirements for third country nationals into the Union. We believe that this is a decision that sovereign national governments should have the ability to decide.

Aldo Patriciello (PPE), per iscritto. — Considerando che l'articolo 79 del TFUE afferma che spetta all'Unione sviluppare una politica comune dell'immigrazione capace di organizzare i flussi migratori consentendo ai cittadini regolarmente soggiornanti di paesi terzi di godere di un trattamento equo. Ponendosi nel solco di tale mandato, la proposta riguardante le disposizioni relative a ricercatori, studenti, alunni, tirocinanti non retribuiti e volontari risponde alle esigenze create dal programma Europa 2020. In virtù di quanto detto, non intendo appoggiare le posizioni sostenute dai miei colleghi e dunque voto negativamente.

Eva Paunova (PPE), in writing. — I strongly believe that education and R&D are of paramount importance for the development of every country within the EU, therefore, we need to be constantly sustaining and improving our relationships with all countries that are willing to work together. I vote for the entry and residence of third-country nationals for the purposes of research, studies, training, volunteering, pupil exchange and au paring to further strengthen our international relationships.

Marijana Petir (PPE), napisan. — Naslovnom Preporukom predlaže se da države članice ukinu obvezu državljana trećih zemalja da pružaju dokaz o raspolaganju dostatnim sredstvima za troškove života ili, alternativno, da zahtijevana sredstva budu proporcionalna svrsi boravka i da ne predstavljaju prepreku ostvarenju ciljeva ugovorenih Direktivom. Nadalje, Preporukom se traži da zemlje članice Unije jasno obavijeste o pravilima koja u njima vrijede za državljane trećih zemalja. Također, predlaže proširenje primjene određenih odredaba Direktive na druge kategorije osoba.

Budući da se Preporukom želi olakšati ulazak i boravak osoba čijoj zaštiti prava je upravljena, osigurati transparentnost postupka te ojačati pravna sigurnost, promicati mobilnost državljana trećih država na području Unije, te zbog niza drugih pozitivnih učinaka koji proizlaze iz njene primjene, podržavam ovu Preporuku.

João Pimenta Lopes (GUE/NGL), por escrito. — Trata-se de um relatório de segunda leitura sobre as condições de entrada e de residência de nacionais de países terceiros para efeitos de investigação, de estudos, de formação, de voluntariado, de programas de intercâmbio de estudantes, de projetos educativos e de colocação «au pair».

Ainda que timidamente, este relatório apresenta aspetos positivos comparativamente melhores em relação à situação atual, como sejam o direito dos estudantes ao trabalho, de 10 para 15 horas semanais, a melhoria do regime de mobilidade, a criação de uma autorização de procura de emprego permitindo que os alunos e os investigadores permaneçam por, pelo menos, 9 meses e a entrada na União Europeia dos membros da família dos investigadores.

Defendemos a possibilidade de os residentes de países terceiros poderem entrar, residir e trabalhar na União Europeia, e defendemos que o possam fazer com condições de dignidade.

Andrej Plenković (PPE), *napisan.* – Povećanje obrazovne, kulturne i turističke mobilnosti mladih te poticanje njihovog uključivanja u međunarodnu razmjenu jedan je od prioriteta EU-a, a što potvrđuje i Strategija Europa 2020. te ostale strategije s ciljem rješavanja gorućeg pitanja visoke nezaposlenosti mladih u EU-u.

Osiguravanjem mogućnosti za mobilnost i međunarodnu suradnju u području znanosti, obrazovanja te radnog osposobljavanja mladih pridonosi se općenitom jačanju demokratskog potencijala, socijalnoj koheziji te konkurentnosti društva.

Boravak mladih iz trećih zemalja stvara mogućnosti za neformalno učenje s europskom dimenzijom, dok udruge mladih jačaju kapacitete i ostvaruju međunarodnu suradnju, te sam stoga podržao preporuku zastupnice Wikström.

Miroslav Poche (S&D), *pisemně.* – Ve druhém čtení jsem odmítl návrh EFDD, jelikož jej považuji za neopodstatněný, a podporuji text v původním dojednaném znění.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), *na piśmie.* – Celem tej dyrektywy jest poprawa globalnej rywalizacji o talenty oraz promocja Europy jako centrum doskonalenia w zakresie studiów i szkoleń. Poprawa konkurencyjności, stymulowania wzrostu i tworzenia miejsc pracy. Projekt dyrektywy przewiduje wspólne warunki przyjazdu i pobytu na terytorium UE dla naukowców, studentów, praktykantów i wolontariuszy z krajów trzecich biorących udział w Wolontariacie Europejskim.

Bardziej korzystne przepisy dotyczące prawa do pracy podczas studiów w UE zostały usunięte w trakcie procesu negocjacji. Ponadto zostały wprowadzone jaśniejsze i bardziej rygorystyczne zasady dotyczące konieczności dostarczenia dowodów posiadania kwalifikacji oraz wystarczających środków finansowych przy jednoczesnym pobycie w UE. Niniejszym poparłem sprawozdanie.

Paulo Rangel (PPE), *por escrito.* – A presente recomendação define a posição do Parlamento Europeu (PE) tendo em vista a adoção da diretiva relativa às condições de entrada e residência de cidadãos estrangeiros, estudantes ou «au pair» para efeitos de investigação, estudos e intercâmbio.

O acordo entre os diferentes grupos políticos do PE refletiu-se na aprovação unânime da proposta que altera a legislação em vigor, introduzindo critérios claros e vinculativos, nomeadamente no que concerne à definição dos procedimentos para a obtenção de vistos, aos direitos (de mobilidade) e às garantias processuais.

Noutro plano, e apesar das reservas e reticências suscitadas pelo disposto no artigo 20.º, o PE e o Conselho lograram, a par, um acordo relativo ao fundamento de rejeição de um pedido de um nacional de um país terceiro, nos casos em que tal se justifique com base em elementos de prova ou motivos graves e objetivos.

Apenso à presente resolução legislativa segue um anexo que salvaguarda a aplicação desta disposição, em conformidade com a interpretação do Parlamento e do Conselho.

À luz do disposto, e por considerar que a Diretiva satisfaz o duplo objetivo de reconhecer e acautelar os direitos dos estagiários e *au pair* remunerados, por um lado, e favorecer os objetivos da ação europeia em matéria de educação, por outro, votei favoravelmente.

Julia Reid (EFDD), *in writing.* — UKIP MEP's have voted in favour of our group's rejection amendment which calls for the council position to be rejected and the procedure to be closed. UKIP believes that it is not the competency of the European Union to create and manage entry requirements for third country nationals into the Union. We believe that this is a decision that sovereign national governments should have the ability to decide.

Christine Revault D'Allonnes Bonnefoy (S&D), *par écrit.* – Je me réjouis de l'adoption de cette directive qui permet d'ouvrir de nouvelles voies sûres et légales vers l'Europe. Elle offrira plus de sécurité juridique ainsi que des règles communes simplifiées et harmonisées, afin d'attirer certaines catégories de citoyens de pays tiers dans l'Union, à savoir les chercheurs, étudiants, stagiaires, volontaires et travailleurs au pair. Ce texte contribuera à renforcer l'ouverture sur le monde de l'Europe, en éliminant les obstacles administratifs inutiles qui décourageaient jusque-là tant de jeunes talents à rejoindre notre continent.

Les étudiants pourront travailler jusqu'à quinze heures par semaine, et leur mobilité au sein de l'Union sera facilitée, comme pour les chercheurs. Ces derniers pourront être accompagnés de leurs proches, qui auront également le droit de se déplacer en Europe et de travailler. Surtout, étudiants et chercheurs auront la possibilité de rester plusieurs mois dans leur État membre d'accueil, à la fin de leurs études ou contrats, afin de chercher un travail ou de créer une entreprise.

Cette directive représente une avancée vers la constitution d'un espace européen unifié pour les migrations économiques légales. Celles-ci apportent une réponse positive aux défis démographiques et économiques que nous connaissons, ainsi qu'une valeur ajoutée inestimable pour l'avenir de nos sociétés.

Liliana Rodrigues (S&D), *por escrito*. – Esta Diretiva diz respeito às condições de entrada e residência de investigadores e estudantes estrangeiros na União Europeia.

Um dos objetivos é tornar a Europa mais atrativa nas áreas da investigação e da inovação, da formação ou do voluntariado. É preciso captar talentos para aumentar a competitividade. A Diretiva prevê a possibilidade de permanecerem no país da UE que deu a autorização por um período de pelo menos 9 meses para possibilitar a procura de emprego ou a criação de empresas. Também prevê maior mobilidade dentro da União e o acompanhamento da família.

Lembremos que a Europa gasta apenas menos do PIB com I&D por comparação aos EUA ou ao Japão. Este é também um bom apoio à migração legal.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de esta Directiva que refunde varias Directivas sobre la entrada y residencia de nacionales de países terceros con fines de investigación, estudios, prácticas, voluntariado, intercambio de alumnos y colocación *au pair*, aunándolas en una nueva regulación. El objetivo de esta legislación es el de dar mayor seguridad a los nacionales de terceros Estados que acudan a la Unión para realizar alguna de las actividades previstas, así como alcanzar un sistema totalmente homogéneo. Gracias a las exigencias del Parlamento, tanto los voluntarios como los becarios quedarán comprendidos en el ámbito de aplicación de la Directiva de forma obligatoria, lo que elimina la posibilidad de incluir a los trabajadores *au pair* de forma optativa. Además, se ha mejorado la movilidad intracomunitaria de los estudiantes e investigadores y se ha ampliado el número mínimo de horas que los estudiantes pueden trabajar a tiempo parcial, y el periodo durante el que los estudiantes e investigadores pueden permanecer en la Unión tras finalizar el periodo de estudios o investigación se ha fijado en doce meses. La Unión debe seguir avanzando en materia de migración legal.

Claude Rolin (PPE), *par écrit*. – Le Parlement européen a adopté ce midi des règles harmonisées visant à favoriser le séjour de chercheurs et d'étudiants étrangers dans l'Union. La législation améliore également les conditions pour les stagiaires, bénévoles, jeunes élèves et jeunes gens au pair de pays non européens. Les nouvelles règles fusionnent deux directives existantes pour veiller à ce que les étudiants et les chercheurs puissent séjourner au moins neuf mois après avoir terminé leurs études ou recherches en vue de trouver un emploi ou de créer une entreprise, ce qui devrait permettre que l'Europe bénéficie de leurs compétences.

Les étudiants et les chercheurs auront également la possibilité de se déplacer plus facilement dans l'Union au cours de leur séjour. Ainsi, à l'avenir, ils n'auront pas besoin de déposer une nouvelle demande de visa, mais seulement d'informer l'État membre dans lequel ils se rendent.

La directive révisée donne également un statut aux stagiaires (rémunérés ou non), apprentis, volontaires participant au service européen et travailleurs au pair originaires de pays tiers, qui en étaient écartés jusqu'à présent. Ce dont je me réjouis! À noter que les États membres disposeront d'un délai de deux ans pour transposer les dispositions en droit national, après leur publication dans le Journal officiel de l'Union.

Bronis Ropė (Verts/ALE), *raštu*. – Europos Sąjungaje dirbantys ir besimokantys trečiųjų šalių piliečiai įneša svarų indėlį į europinio ekonominio, intelektualinio ir kultūrinio potencialo stiprinimą. Todėl nepaprastai svarbu yra užtikrinti deramas galimybes tai padaryti visiems, į ES atvykstantiems su abipusiai naudingais tikslais – nuo siaurų specializacijų mokslininkų iki „*Aur Pair*“ auklių.

Kartu negalime leisti, kad Europos Sąjungos atvirumas pasauliui taptų grėsme pačiai Europos Sąjungai. Pritariu dokumente išdėstytoms nuostatomis dėl trečiųjų šalių piliečių gyvenimo ES teisinių sąlygų. Kartu netgi siūlyčiau akcentuoti tai, jog šiuo metu tiek ES, tiek ir visas pasaulis susiduria su įvairiais naujais saugumo iššūkiais ir todėl papildomos saugumo priemonės, papildoma patikra, ypač rizikos grupių atstovų turėtų būti griežtinama.

Virginie Rozière (S&D), *par écrit*. – L'Union européenne est confrontée à un défi démographique important, sa population en âge de travailler ayant pratiquement cessé d'augmenter. Dans le même temps, elle doit renforcer sa position sur la scène internationale dans le domaine de la recherche et de l'innovation. Cette directive permettra de renforcer l'attractivité de l'Union. Elle concerne les chercheurs, étudiants et stagiaires ainsi que, pour la première fois dans un texte européen, les jeunes au pair.

Les règles d'admission et de circulation sont harmonisées et simplifiées afin de ne pas dissuader ceux qui veulent se rendre en Europe de le faire. Par ailleurs des garanties sont apportées afin de renforcer les droits des jeunes en mobilité: les étudiants seront autorisés à travailler au maximum 15 heures par semaine, étudiants et chercheurs pourront séjourner dans l'État membre d'accueil au moins 9 mois après avoir terminé leurs études ou contrats afin de rechercher du travail ou de créer une entreprise. Les chercheurs pourront être désormais accompagnés des membres de leur famille; ils auront également le droit de se déplacer au sein de l'Union européenne et d'y travailler pendant leur séjour. J'ai soutenu ce texte en votant contre la motion de rejet.

Fernando Ruas (PPE), *por escrito*. – A presente proposta de recomendação refere-se à proposta de diretiva do Parlamento Europeu e do Conselho sobre as condições de entrada e residência de cidadãos de países terceiros que tenham por objetivo realizar investigações, estudos, estágios ou serviço voluntário, ou ainda que estejam envolvidos em projetos de intercâmbio de estudantes.

Esta Diretiva redefine alguns aspetos relativos à entrada e permanência de cidadãos estrangeiros, em sintonia com o princípio da simplificação relativo ao movimento de pessoas na/e para a UE, somente nas situações referidas.

Permitir a aquisição de competências e conhecimentos através de um período de estágio e/ou estudo na Europa por parte de cidadãos de países terceiros não só incentivará a «circulação de cérebros», como apoia e estreita a cooperação com os países de onde esses cidadãos são provenientes.

Esta proposta de diretiva pretende ainda implementar regras que assegurem, por exemplo, que os cidadãos em questão poderão permanecer, pelo menos, nove meses depois de terminarem as suas atividades, a fim de procurar um emprego ou desenvolver um negócio, o que assegurará um benefício para a UE das competências adquiridas por parte destes.

Pelo que afirmei anteriormente, votei a favor desta resolução.

Massimiliano Salini (PPE), *per iscritto*. – La relazione si esprime su una direttiva importante, pienamente in linea con lo spirito di libera circolazione all'interno dello spazio dei paesi dell'Unione e conforme all'obiettivo di rafforzare la cooperazione con paesi terzi. La direttiva è volta a semplificare e quindi a incentivare l'ingresso e il soggiorno di cittadini di paesi terzi nell'Unione Europea per motivi di ricerca, studio, tirocinio, volontariato e scambi di formazione. Sostenendo la proposta originale del Consiglio ho votato a favore del testo della relazione

Lola Sánchez Caldentey (GUE/NGL), *por escrito*. – Hemos votado en contra de las dos enmiendas a la totalidad presentadas por dos grupos políticos, que hubieran supuesto el rechazo de la posición del Consejo y, consecuentemente, el decaimiento de la propuesta legislativa. Entendemos que este informe contiene aspectos muy positivos para las personas que deseen realizar sus estudios superiores o de investigación en la UE. Se trata de una segunda lectura por lo que se aprobó en el comité y no hubo votación en el pleno.

Sven Schulze (PPE), *schriftlich*. – Ich habe für die Neuregelung der Einreise und den Aufenthalt von Drittstaatsangehörigen zu Forschungs- oder Studienzwecken, zur Absolvierung eines Praktikums, zur Teilnahme an einem Freiwilligendienst, Schüleraustauschprogrammen oder Bildungsvorhaben oder zur Ausübung einer Au-pair-Tätigkeit gestimmt, da wir so das Wissen der bei uns in Europa ausgebildeten Menschen besser und einfacher nutzen und behalten können.

Diese Personengruppe hat nun die Erlaubnis, sich auch nach Abschluss ihrer Studien-/Arbeitszeit noch neun Monate in der EU aufzuhalten. Damit haben sie die Möglichkeit, hier eine Arbeitsstelle zu finden oder ihren eigenen Betrieb zu gründen.

Zudem erleichtern wir das Reisen innerhalb der EU und wir ermöglichen den Familiennachzug und die Arbeitserlaubnis für Familien, die ein forschendes Familienmitglied begleiten.

Auch Studenten aus dem nichteuropäischen Ausland haben jetzt die Möglichkeit, eine Tätigkeit für mindestens 15 Stunden in der Woche aufzunehmen.

Maria Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), *por escrito*. – En la actual situación en la que las autoridades europeas están aplicando políticas migratorias de carácter tan agresivo en nuestras fronteras, presentan a la vez esta directiva de un marcado carácter elitista para la migración de las y los miembros con mayores cualificaciones académicas. Durante toda la negociación, además, se han ignorado nuestra propuesta de hacer esta categoría administrativa extensiva a sectores enormemente discriminados como las au pairs, además de mantenerse la posibilidad de que los estados no acepten a un candidato o candidata sin dar ningún tipo de explicación, lo que podría dar lugar a discriminaciones por origen. Aun así, hemos votado en contra de la enmienda de rechazo que se planteaba ya que entendemos que a pesar de estas importantes debilidades toda legislación que favorezca la libertad de movimiento y la migración con derechos es positiva.

Ricardo Serrão Santos (S&D), *por escrito*. – Enquanto cientista e líder de equipas de investigação multidisciplinares e internacionais, sou muito sensível a este assunto.

Considero que se abrem as portas para que se estabeleçam condições de entrada e residência nos Estados-Membros da UE. Ficam também definidos os direitos dos nacionais de países terceiros para efeitos de investigação, estudos, formação ou atividades de voluntariado no Serviço Voluntário Europeu.

É também importante referir que, após a conclusão da investigação ou dos estudos, os investigadores estrangeiros e os estudantes do ensino superior terão a possibilidade de permanecer no país da UE que lhes concedeu o título de residência ou o visto de longa duração por um período de, pelo menos, nove meses, a fim de procurarem emprego ou de criarem uma empresa.

Concordo com o entusiasmo relativamente a esta diretiva e espero que Portugal não necessite dos dois anos previstos para a sua transposição.

Votei positivamente.

Siôn Simon (S&D), *in writing*. – I believe that it is extremely important that the EU moves towards enhancing safer routes into Europe. I supported this text as it represents a great added value to managed migration, particularly in the context of the current migration crisis. This report will not impact UK immigration policy concerning third-country nationals, as the UK has an opt-out of EU Justice and Home Affairs measures.

Branislav Škripek (ECR), *písomne*. – V prípade uznesenia zjednocujúceho úpravu pravidiel platných pre vstup a pobyt ľudí z tretích krajín na územie EÚ, ktorí sem pricestovali za účelom štúdia alebo výskumu, som hlasoval v súlade s pozíciou mojej frakcie EKR za prijatie tejto smernice. Som rád, že sa týmto návrhom vyjasňujú pravidlá nielen pre pôsobenia študentov a výskumníkov na univerzitách, ale že sa vzťahuje aj na stážistov, dobrovoľníkov a celkovo žiakov z krajín mimo EÚ. Táto smernica tak vytvára systém podmienok ich prijatia, pravidlá vzťahujúce sa na postup na povolenia na pobyt a dlhodobé víza. Upravuje aj celkové práva týchto štátnych príslušníkov tretích krajín na území EÚ, prinášajúcich významnú pridanú hodnotu pre našu spoločnosť.

Davor Škrlec (Verts/ALE), *napisan*. – Nisam podržao ovo izvješće, ali ovo obrazloženje glasovanja nastaje kao kritika postojećem sustavu vrednovanja rada zastupnika u Europskom parlamentu isključivo na osnovu statističkog broja parlamentarnih aktivnosti potenciranog u Hrvatskoj, a koji zapravo ne odražava stvarnu kvalitetu i količinu rada, učinkovitost te ponajviše uspjeh zastupničkog djelovanja.

Monika Smolková (S&D), *pisomne*. – Smernica upravujúca podmienky vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín prichádzajúcich do EÚ je diskutovaná už od roku 2013. Keďže kultúrna výmena je jedným zo základných kameňov porozumenia medzi krajinami, podporila som túto pozíciu Rady. Domnievam sa, že by sme nemali klásť zbytočné prekážky pre cudzincov, ktorí majú záujem v EÚ študovať, vykonávať výskum, dobrovoľnú službu alebo služby au pair. Navyše z návrhu nariadenia vyplýva, že ide najmä o technické a administratívne detaily, ktoré doteraz niektorým kategóriám štátnych príslušníkov tretích krajín komplikovali proces získania povolenia na pobyt. Cieľom tejto smernice je najmä zlepšiť právny rámec vzťahujúci sa na príslušníkov tretích krajín a zaviesť nové kategórie žiadateľov. Do smernice budú povinne zahrnutí študenti, výskumníci, stážisti a dobrovoľníci, k čomu bude môcť každý členský štát zaviesť vlastné opatrenia vzhľadom na žiakov či pracovníkov au pair. Nebude sa už robiť rozdiel medzi odmeňovanými a neodmeňovanými stážistami, na druhej strane budú zvýhodnení dobrovoľníci využívajúci Európsku dobrovoľnú službu. Študenti alebo výskumníci budú mať tiež možnosť zotrvať na území členského štátu počas obdobia až deviatich mesiacov, aby si tam mohli hľadať prácu, ak splnia podmienky stanovené smernicou. Dúfam, že tento text prispeje k zníženiu byrokracie a zjednodušeniu pobytu pre záujemcov z tretích krajín.

Igor Šoltes (Verts/ALE), *pisno*. – Prenovljen predlog je združil direktivo Sveta EU o pogojih za vstop državljanov tretjih držav za namene študija, usposabljanja, prostovoljnega dela, izmenjav učencev ter direktivo Sveta EU o pogojih za vstop državljanov tretjih držav za namene raziskovanja. Zadovoljivo, pogoji o vstopu veljajo tudi za pripravnike ter pogojno tudi varuške (au pair), kar razširja pravni okvir za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav v EU.

Kljub temu, da ti pogoji ne pokrivajo prostovoljcev izven Evropske prostovoljne službe, je to še vedno korak naprej v primerjavi s prejšnjo direktivo. Novi pogoji bi tudi izboljšali režim mobilnosti za študente in raziskovalce. Prvi bi se lahko namesto oddaje celotne prijave preselili zgolj s preprostim obvestilom, za druge pa se bi kratkoročna mobilnost podaljšala s treh mesecev na 180 dni.

Dobrodošla je tudi novost, ki daje družinskim članom raziskovalcev pravico do vstopa v EU, vključno s pravico do dela ter mobilnosti ob raziskovalcu. Istočasno tudi omogoča diplomantom in raziskovalcem, da po končani pridobitvi izobrazbi oziroma raziskavi poiščejo službo ali ustanovijo lastno podjetje. Prenovljen predlog tako predstavlja pozitivno razširitev obsega pravic omenjenih oseb, zato ga podpiram in sem glasoval proti amandmaju, ki je predlagal zavrnitev stališča Sveta.

Joachim Starbatty (ECR), *schriftlich*. – In dem Bericht geht es darum, eine Richtlinie zur Festlegung von Studien- und Forschungsaufenthalten von Drittstaatsangehörigen in der EU zu erlassen, um dem übergeordneten strategischen Ziel der Wettbewerbsfähigkeit, des Wachstums und der Einräumung von Beschäftigungsmöglichkeiten gerecht zu werden. Konkret werden dabei allgemeine Regeln für Forschende, Studierende und Freiwillige aus Drittstaaten in der EU aufgestellt. Während der Verhandlungsphase im Trilogverfahren wurde klargestellt, dass nur hochqualifizierte Forschende und Studierende mit ausreichenden finanziellen Mitteln von dieser Richtlinie Nutzen ziehen dürfen.

Da dieses sowie fast alle weiteren Anliegen der EKR-Fraktion in den Trilog-Verhandlungen zwischen Parlament, Rat und Kommission berücksichtigt wurden, stimme ich diesem Bericht zu.

Ivan Štefanec (PPE), *pisomne*. – Vzdelanie patrí medzi rozhodujúce faktory inováčného potenciálu. Ekonomická úroveň štátu a rast produktivity práce vo veľkej miere závisí od úrovne prípravy a kvalifikovanej sily a od jej racionálneho využívania. Smernica vytvára podmienky pozitívnej synergie, ktorou môžeme zlepšiť všeobecnú mobilitu na základe kvalifikácie.

Davor Ivo Stier (PPE), *napisan*. – Članak 20. stavak 2. točka (f) Direktive o uvjetima za ulazak i boravak državljanina trećih zemalja u svrhu istraživanja, studiranja, razmjene učenika, plaćenog i neplaćenog usavršavanja, volontiranja i obavljanja posla za stan i hranu, državama članicama dozvoljava da odbiju zahtjeve državljanina trećih zemalja samo u pojedinačnim slučajevima, uzimajući u obzir posebne okolnosti u kojima se nalazi državljanin treće zemlje te načelo proporcionalnosti, kao i na temelju dokaza ili ozbiljnih i objektivnih razloga. Važno je osigurati da države članice kvalitetno prenesu ovu Direktivu te da se ona iskoristi kao instrument za kvalitetniju kontrolu ulaska državljanina trećih zemalja u države članice Europske unije.

Catherine Stihler (S&D), *in writing*. – It is extremely important that the EU moves towards enhancing safer and legal routes to Europe; Labour MEPs support the text as it represents a great added value to managed migration particularly in context of the current migration crisis. This report will not impact UK immigration policy concerning third-country nationals as the UK has an opt-out from EU Justice and Home Affairs measures.

Dubravka Šuica (PPE), *napisan*. – Europski parlament prihvaća stajalište Vijeća u prvom čitanju kao i zajedničku izjavu Parlamenta i Vijeća. Prema tumačenju Europskog parlamenta i Komisije, člankom 20. stavkom 2. točkom f. ove Direktive državama članicama dopušta se odbijanje zahtjeva samo u pojedinačnim slučajevima i uzimajući u obzir posebne okolnosti u kojima se nalazi državljanin treće zemlje te načelo proporcionalnosti, kao i na temelju dokaza ili ozbiljnih i objektivnih razloga. Komisija će osigurati da države članice pri prenošenju Direktive provode tu odredbu u skladu s tim.

Ne podržavam prijedlog da se odbije stajalište Vijeća jer smatram da je ono dobro rješenje za kvalitetniju kontrolu ulaska državljanima trećih zemalja u države članice Europske unije.

Patricija Šulin (PPE), *pisno*. – Glasovala sem proti priporočilu za drugo obravnavo o stališču Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja direktive Evropskega parlamenta in Sveta o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene raziskovanja, študija, izmenjav učencev, plačanega in neplačanega usposabljanja, prostovoljnega dela in dela varuš k au pair.

Evropska unija v tem hipu ni v najboljšem stanju. Poleg vseh težav s terorizmom in begunci, se v nekaterih državah še vedno soočamo z veliko stopnjo brezposelnosti. Predvsem bi morali v državah članicah izboljšati pogoje za pripravnike, študente, učence in prostovoljce. S tem poročilom omogočamo dostop, hkrati pa ne naredimo dovolj, da bi preprečevali zlorabe.

Νεοκλής Σουλκιώτης (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Παρόλα τα θετικά στοιχεία της έκθεσης, η οποία παρέχει στους νέους σπουδαστές και τους ερευνητές άμεσο δικαίωμα ελευθερίας διακίνησης και αύξηση των ωρών εργασίας που δικαιούνται αυτοί οι νέοι παράλληλα με τις σπουδές τους, εντούτοις δεν διασφαλίζονται επαρκώς τα δικαιώματα των εσωτερικών άμισθων βοηθών· επίσης, τα κράτη μέλη μπορούν εύκολα να αρνηθούν την αίτηση ενός νέου για πρακτική άσκηση, εθελοντική υπηρεσία κλπ, αφήνοντας έτσι ανοιχτή την πόρτα της απόρριψης λόγω διακρίσεων. Για αυτούς τους λόγους τηρήσαμε στάση αποχής.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), *γραπτώς*. – Οι νέοι και νέες στα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα ανεργίας και πρόσβασης στην αγορά εξειδικευμένης εργασίας. Ειδικά στην Ελλάδα και στις χώρες του Νότου, προπτυχιακοί και μεταπτυχιακοί απόφοιτοι εξαναγκάζονται είτε σε φυγή από τις πατρίδες τους είτε σε εργασία αδήλωτη, ανασφάλιστη και αβέβαιη ως προς το μέλλον.

Ήδη οι λαθρομετανάστες αποτελούν ωρολογιακή βόμβα για την Ευρώπη και ευθεία απειλή για την εθνική ασφάλεια και κοινωνική συνοχή των κρατών. Δεν είναι αναγκαίο να μας φορτωθούν και δήθεν επιστήμονες με τις οικογένειές τους, όπως προωθείται στην έκθεση προς ψήφιση.

Tibor Szanyi (S&D), *írásban*. – Támogattam a javaslatot, figyelemmel arra, hogy ez az Európai Bizottság által immár három éve – még a menekültválság kiéleződése előtt – előterjesztett migrációs jogszabálycsomag fontos és ma különösen aktuális eleme. Baloldali politikusként úgy vélem, az előterjesztett jogszabály egyik fő pozitívuma, hogy a szándékolt európai szabályozás hatálya kiterjed a jellemzően fiatal munkavállalók olyan sérülékeny csoportjainak szociális és munkajogi védelmére is, mint például a gyakornokok, a gyermekgondozók és az önkéntesek. Éppen emiatt kívánom a végrehajtást is külön figyelemmel kísérni, hiszen a migrációs nyomás alatt a jelenlegi európai politikai és gazdasági helyzetben a harmadik országból érkező szakemberek, munkavállalók egyes tagállamokban könnyen az idegenellenes, rasszista, antidemokratikus hangulatkeltés célpontjává válhatnak.

Természetesen az egységes európai jogszabály nyomán az európai munkavállalók érdekei nem csorbulhatnak, de megítélesem szerint az ilyen (helyenként a kormányzat által szított) demagógiának sem engedhetünk teret a szabályozás, illetve beengedés tekintetében legközvetlenebb szerephez jutó tagállami szinteken.

Dario Tamburrano (EFDD), *per iscritto*. – La revisione di questa direttiva amplia le vie legali di accesso all'UE e ne facilita le condizioni di ingresso dei cittadini di paesi terzi che vogliono venire in Europa per motivi di studio, tirocinio, volontariato, programmi di scambio e collocamento alla pari. Il testo prevede l'armonizzazione delle condizioni d'ingresso e di soggiorno all'interno dell'Unione per queste categorie. Gli Stati membri mantengono comunque la facoltà e non l'obbligo di applicare le norme della direttiva. La direttiva prevede delle misure importanti per i ricercatori: come la possibilità di spostarsi in EU con meno restrizioni per motivi di ricerca, anche i familiari potranno accompagnarli e spostarsi all'interno dell'EU. Infine sarà possibile per studenti e ricercatori fermarsi per nove mesi dopo la fine degli studi per cercare occupazione in Europa. Riteniamo che il diritto allo studio non dovrebbe incontrare nessun ostacolo burocr-

rativo o restrizione, pertanto abbiamo votato a favore della direttiva.

Claudia Tapardel (S&D), *în scris*. – Propunerea se referă la extinderea domeniului de aplicare a directivelor existente, oferind mai multă siguranță juridică pentru diferite grupuri de resortisanți ai unor țări terțe care ajung în Uniunea Europeană. Totodată, inițiativa vizează introducerea unor dispoziții speciale privind mobilitatea acestor grupuri în interiorul Uniunii.

Consider că prezenta directivă este un pas înainte binevenit în ceea ce privește migrația legală pentru studenți, cercetători și alte grupuri de tineri. Avem nevoie de mai multe instrumente legale la nivelul UE în domeniul migrației, pentru a valorifica potențialul acesteia.

Marc Tarabella (S&D), *par écrit*. – Je me suis prononcé en faveur de la position du Conseil en première lecture en vue de l'adoption de la directive du Parlement européen et du Conseil relative aux conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers à des fins de recherche, d'études, de formation, de volontariat et de programmes d'échange d'élèves ou de projets éducatifs et de travail au pair. J'ai suivi à ce sujet l'avis de mes éminents collègues et la recommandation pour la deuxième lecture de la commission des libertés civiles, de la justice et des affaires intérieures

Pavel Telička (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of the proposal for a directive on the conditions of entry and residence of third-country nationals for the purposes of research, studies, pupil exchange, remunerated and unremunerated training, voluntary service and au pairing, as it will facilitate the conditions for entry and residence in the EU of third country nationals looking to come to the EU for those purposes. This is a much needed measure to attract the most creative minds, entrepreneurs, and intellectuals from all over the world. I am convinced that they will contribute to making the EU more competitive, strengthen its social and cultural ties as well as promote its values beyond its borders. In midst of the debate on migration, I believe that it is particularly important to promote an ambitious legal migration system.

Patrizia Toia (S&D), *per iscritto*. – Sostengo molto questa direttiva che stabilisce nuove norme d'ingresso e soggiorno, più semplici per le persone provenienti da paesi terzi per studiare o fare ricerche nelle università europee ed è volta a migliorare le condizioni per tirocinanti, volontari, alunni e ragazzi alla pari provenienti dai paesi extra-UE. Credo inoltre sia necessario attrarre persone altamente qualificate all'interno dell'UE e favorire la loro permanenza nell'UE attraverso un sistema europeo armonizzato applicabile in tutti gli Stati membri. Con tale semplificazione le università europee saranno in grado di rafforzare la loro competitività sulla scena globale.

Valdemar Tomaševski (ECR), *raštu*. – Balsavau už pranešimą, kadangi jame minėtos sąlygos dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir gyvenimo ES teritorijoje turėtų būti patikslintos. Tačiau tuo pačiu metu ES institucijos neturėtų perimti valstybių narių prerogatyvų šiuo klausimu. Labai gerai, kad pranešimas pabrėžia direktyvos punktus, leidžiančius valstybėms narėms atvesti prašymus individualiais atvejais ir atsižvelgti į konkrečias su trečiosios šalies piliečių susijusias aplinkybes. Tai svarbus pastebėjimas, kadangi tuo atveju, kai atvykstama į konkrečios ES valstybės narės teritoriją, pirmiausia būtų šį sprendimą turėtų spręsti dėl kriterijų leidžiančių išduoti leidimus studijuoti, atlikti mokslinius tyrimus ir organizuoti mokymus. Pirmiausia turėtų būti atsižvelgta į saugumą.

Romana Tomc (PPE), *pisno*. – Zavrnitev zakonodajne resolucije Evropskega parlamenta o stališču Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja direktive Evropskega parlamenta in Sveta o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene raziskovanja, študija, izmenjav učencev, plačanega in neplačanega usposabljanja, prostovoljnega dela in dela varuška au pair sem zavrnila. Evropsko gospodarstvo temelji na znanju in spretnostih in za nadaljnjo rast ter razvoj slednjega je potrebno poskrbeti za širok nabor znanja in veščin raziskovalcev in študentov. Nadarjene posameznike je potrebno izobraziti, razviti in obdržati v Evropi. S tem se lahko zadovoljijo tako potrebe posameznikov kot tudi potrebe raziskovalnih ustanov in evropskih podjetij. Direktiva omogoča poenostavitev in poenotenje pravil znotraj celotne Evropske unije. Eden glavnih dosežkov je mobilnost znotraj EU, ki študentom in raziskovalcem omogoča, da nadaljujejo svoje aktivnosti v drugih državah članicah, brez potrebe po zapustitvi EU in ponovni prošnji za vstop. Študentje in raziskovalci bodo imeli dostop do dela, vendar bodo pravila trga dela ostala v pristojnostih držav članic.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), *por escrito*. – Hemos votado en contra de las dos enmiendas a la totalidad presentadas por dos grupos políticos, que hubieran supuesto el rechazo de la posición del Consejo y, consecuentemente, el decaimiento de la propuesta legislativa. Entendemos que este informe contiene aspectos muy positivos para las personas que deseen realizar sus estudios superiores o de investigación en la UE. Se trata de una segunda lectura por lo que se aprobó en el comité y no hubo votación en el pleno.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of the entry and residence of third-country nationals for the purposes of research, studies, training, voluntary service, pupil exchange schemes or educational projects and au pairing.

I think that these cultural and education exchanges, like the Erasmus studies exchange, are important to open minds and get people to know each other better. Living in other countries with different people and nationalities is an enriching experience.

I support this programme fully and we should not be scared by populist propaganda on this.

Mylène Troszczynski (ENF), *par écrit*. – Toutes les dispositions du texte portent atteinte à la souveraineté des États membres, qui devraient pouvoir mener leur propre politique en la matière d'entrée et séjour sur leurs territoires.

Ce texte est également immigrationniste (regroupement familial, droit de rester pour chercher du travail ou créer une entreprise), et favorise le «brain drain» au détriment des pays en voie de développement.

J'ai voté en faveur de l'amendement de rejet déposé par notre groupe ENF avec EFDD.

Mihai Țurcanu (PPE), *în scris*. – Prezentul raport are ca obiectiv central de a stabili reguli armonizate la nivel european pentru cetățenii din țările terțe în vederea facilitării intrării și șederii pe teritoriul european pentru cercetare, studii, formare profesională, voluntariat, schimb de elevi și muncă au pair. Noile reguli clarifică și îmbunătățesc condițiile pentru stagiarii, voluntarii, elevii și au pair proveniți din afara Europei.

Astfel, noile reguli vor permite studenților și cercetătorilor șederea pe teritoriul UE timp de nouă luni după finalizarea studiilor sau cercetării în vederea găsirii unui loc de muncă sau pentru dezvoltarea unei afaceri. Este facilitată, de asemenea, mobilitatea în cadrul UE, dintr-un stat membru în altul, fiind necesară doar notificarea statului de destinație, fără a cere o nouă viză. Mai mult, cercetătorii au dreptul de a-și aduce membrii familiei cu ei și aceștia au dreptul de a lucra pe perioada șederii în UE, iar studenții au dreptul de a lucra cel puțin 15 ore pe săptămână. Universitățile europene vor avea capacitatea de a-și crește competitivitatea pe scena internațională și a deveni mai atractive pentru studenții ambițioși și care au beneficiat de o înaltă educație în alte țări.

Am votat, așadar, în favoarea raportului care stabilește noi reguli pentru cetățenii statelor terțe pe teritoriul european.

István Ujhelyi (S&D), *írásban*. – Szavazatommal az S&D-frakció álláspontját követtem, az EFDD és az ENF javaslatait nem támogattam.

Miguel Urbán Crespo (GUE/NGL), *por escrito*. – Hemos votado en contra de las dos enmiendas a la totalidad presentadas por dos grupos políticos, que hubieran supuesto el rechazo de la posición del Consejo y, consecuentemente, el decaimiento de la propuesta legislativa. Entendemos que este informe contiene aspectos muy positivos para las personas que deseen realizar sus estudios superiores o de investigación en la UE. Se trata de una segunda lectura por lo que se aprobó en el comité y no hubo votación en el pleno.

Ernest Urtasun (Verts/ALE), *in writing*. – I voted in favour of this proposal that amends and brings together Council Directive 2004/114/EC ('Students' Directive') and Council Directive 2005/71/EC ('Researchers' Directive') as it proposes that the existing rules for students and researchers should also apply to trainees and, although only optionally, to au-pairs. These account for a much needed broadening of instruments establishing a legal framework for third country nationals to enter and reside in the EU under equal regulated conditions.

Viktor Uspaskich (ALDE), *raštu*. — Teigiamai vertinu tai, kad aštuoniosie valstybėse narėse sukurta darbo grupė siekiant geriau įgyvendinti 2007-2013 m. programas.

Ramón Luis Valcárcel Siso (PPE), *por escrito*. – Mediante la nueva directiva se pretende por un lado unir la directiva de estudiantes y de investigadores de terceros países y por otro lado mejorar ciertos aspectos de ambos colectivos como otorgarles el derecho de permanecer al menos 9 meses después de acabar sus estudios o investigaciones para poder buscar trabajo, facilitar su movimiento en la Unión Europea durante su estancia, debiendo notificar solamente al Estado miembro de destino, permitir a los investigadores traer a los miembros de su familia y permitir a los estudiantes trabajar 15 horas a la semana. Hablamos no solo de simplificar la legislación sino también de mejorar la situación de los nacionales de países terceros objeto de la regulación. Por todo ello considero necesario votar a favor de este texto.

Hilde Vautmans (ALDE), *schriftelijk*. – Ik stemde voor dit verslag, dat de voorwaarden voor toegang en verblijf regelt voor onderdanen van derde landen met het oog op onderzoek, studie, stages, vrijwilligerswerk, scholierenuitwisseling en au-pairactiviteiten. Het is een weloverwogen document op grond waarvan onderdanen van derde landen naar de Europese Unie kunnen komen om vaardigheden en kennis te verwerven door middel van een periode van opleiding in onze lidstaten.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *par écrit*. – Cette directive vise à favoriser les conditions d'entrée et de séjour des personnes voulant entrer dans l'UE dans le cadre de recherche, d'études, de formation ou de bénévolat. Elle ne vise donc qu'un nombre limité de personnes mais peut desserrer l'étau des politiques européennes migratoires.

Cette directive permettra d'améliorer les procédures d'admission en mettant en place une obligation de se prononcer sur les demandes dans les 60 jours. Elle crée un droit de séjour de recherche de travail pendant 9 mois après les études et facilitera le droit au regroupement familial pour les chercheurs.

Cela ne réglera pas tout, des blocages subsistent: l'entrée pouvant toujours être refusée sur la base de critères extrêmement vagues, les autorisations de séjour n'étant pas délivrées pour la durée complète du diplôme mais sur la base d'un an renouvelable.

Ce n'est qu'un petit élément de respiration et comporte toujours le même risque de choix des plus diplômés ce qui participe à une certaine logique de «pillage des cerveaux». Mais tant mieux pour celles et ceux qui pourront en bénéficier.

C'est bien l'ensemble des politiques migratoires qu'il faudrait revoir notamment afin de favoriser des migrations circulaires par des politiques plus ouvertes en termes de libéralisation des visas de court séjour.

J'ai voté pour.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito*. – Ainda que timidamente, este relatório apresenta aspetos positivos comparativamente melhores em relação à situação atual, como sejam o direito dos estudantes ao trabalho, de 10 para 15 horas semanais, a melhoria do regime de mobilidade, a criação de uma autorização de procura de emprego permitindo que os alunos e os investigadores a permaneçam por, pelo menos, 9 meses e a entrada na União Europeia dos membros da família dos investigadores.

Defendemos a possibilidade de os residentes de países terceiros poderem entrar, residir e trabalhar na União Europeia, e defendemos que o possam fazer com condições de dignidade.

Harald Vilimsky (ENF), *schriftlich*. – Mit Schaffung dieser Richtlinie sollen die Bedingungen für Einreise und ständigen Aufenthalt von Drittstaatsangehörigen für Forschung, Studium, Praktika, freiwillige Arbeit, Schüleraustausch, Bildungsprojekte und Au-Pair festgelegt werden. Die gemeinsame Entschließung des EP und der Kommission statuiert, dass „[...] die Aufnahme dieser Bestimmung in diese Richtlinie keinen Präzedenzfall für künftige Rechtsinstrumente auf dem Gebiet der Migration darstellen sollte[...]“. Bei dieser Abstimmung handelte es sich um eine Empfehlung für die zweite Lesung. Die zwei Fraktionen ENF und EFDD haben jeweils Änderungsanträge eingebracht, wonach der Standpunkt des Rates nicht angenommen werden sollte. Deswegen habe ich für diese Anträge gestimmt.

Beatrix von Storch (EFDD), *schriftlich*. — Bezüglich der Empfehlung des Europäischen Parlaments betreffend den Standpunkt des Rates in erster Lesung im Hinblick auf den Erlass der Richtlinie des Europäischen Parlaments und des Rates über die Bedingungen für die Einreise und den Aufenthalt von Drittstaatsangehörigen zu Forschungs- oder Studienzwecken, zur Absolvierung eines Praktikums, zur Teilnahme an einem Freiwilligendienst, Schüleraustauschprogrammen oder Bildungsvorhaben und zur Ausübung einer Au-pair-Tätigkeit (Neufassung) habe ich für den Antrag auf Ablehnung gestimmt.

Die Regulierung der Bedingungen für die Einreise und den Aufenthalt liegt in der Kompetenz der Mitgliedstaaten und nicht der EU.

Jarosław Wałęsa (PPE), *na piśmie*. – Ułatwienie utalentowanym młodym osobom z państw trzecich dostępu do prowadzenia badań, dalszej edukacji, podejmowania pracy w Unii Europejskiej jest znaczącym czynnikiem wzrostu konkurencyjności Europy na światowym rynku. Należy dać pełnym ambicji, innowacyjnego myślenia, kreatywnym osobom możliwość dalszego rozwoju. Biurokracja panująca w państwach członkowskich utrudniała przyjazd i pobyt na terenie Unii Europejskiej zdolnym ludziom. Trzeba wykorzystać w prawidłowy sposób ich talent, co pozwoli utrzymać wzrost gospodarczy i innowacyjność europejskiego rynku. Należy zauważyć, że młodzi Europejczycy również zyskują dzięki przyjazdom osób z zagranicy. Tego typu działania, podejmowanie współpracy z osobami z innych stron świata kształci ich

poglądy i sposób myślenia. Ich umysły stają się bardziej otwarte na świat. Jestem w pełni przekonany, że podejmowane w obecnym czasie przez Unię Europejską decyzje przyczynią się do polepszenia sytuacji wszystkich aktywnych, zdolnych osób z państw trzecich chętnych do rozwijania swoich umiejętności na terenie Europy.

Julie Ward (S&D), *in writing*. – It is extremely important that the EU moves towards enhancing safer and legal routes to Europe; Labour MEPs support the text as it represents a great added value to managed migration particularly in the context of the current migration crisis. It also contains measures to improve mobility of foreign students and researchers inside the EU.

However, it is important to note that the report will not impact UK immigration policy concerning third-country nationals as the UK has an opt-out from EU Justice and Home Affairs measures.

Lieve Wierinck (ALDE), *schriftelijk*. — Ik sta volledig achter deze resolutie. Ik steun de richtlijn die als doel heeft een efficiënter, transparanter en meer doelgericht wettelijk kader te scheppen voor een doelgerichte groep personen. Specifiek betreft het mensen die tijdelijk in de EU willen verblijven in verband met studie, onderzoek, training, au pair, enzovoort. Het uiteindelijke doel van de vooropgestelde richtlijn is de hersenvlucht en de veroudering van de Europese beroepsbevolking tegen te gaan. Europa zal opnieuw aantrekkelijker worden voor hooggeschoolde werkkrachten. Deze zijn essentieel om de toekomst van de Europese arbeidsmarkt en industrie te vrijwaren. Daarenboven is van de gelegenheid gebruik gemaakt om ook de regels inzake een wisselend verblijf tussen verschillende Europese lidstaten te versoepelen en de duur ervan voor studenten en onderzoekers te verlengen tot 6 maanden.

Glenis Willmott (S&D), *in writing*. – Labour MEPs voted for this text as it represents a great added value to managed migration, particularly in the context of the current migration crisis. This report will not impact UK immigration policy concerning third-country nationals as the UK has an opt-out from EU Justice and Home Affairs measures.

Anna Záborská (PPE), *písomne*. — Toto uznesenie pomáha objasniť a zlepšovať podmienky vstupu a pobytu výskumných pracovníkov, dobrovoľníkov, študentov, stážistov a mimoeurópskych žiakov v prospech Únie a jej členských štátov, ako aj krajín ich pôvodu.

Ide o to, aby sa EÚ stala viac atraktívnou, konkurencieschopnejšou a aby sa stala Európou vedomostí a podpory výskumu s ľudským kapitálom potrebným na dosiahnutie cieľov európskej stratégie 2020.

Vzdelávanie, výskum a podpora kultúrnych výmen sú ciele a prostriedky na budovanie mostov medzi Európou a tretími krajinami. Ďalej vítam priaznivejšie podmienky pre výskumných pracovníkov, a to pokiaľ ide o spájanie rodín, ako aj o mobilitu, čo im umožní sledovať ich výskum vo všetkých členských štátoch.

Európska únia bude vzhľadom na svoju demografickú situáciu určite potrebovať aj vzdelaných imigrantov. Toto je však až druhoradý spôsob riešenia tejto zlej situácie v Európe. Úlohou populačných politík v členských štátoch je hlavne podporiť pôrodnosť jej obyvateľov, vytvoriť legislatívne prostredie, aby sa rodiny, ktoré chcú mať deti, mohli rozvíjať a neboli odkázané žiť v chudobe. Je to úloha nielen finančná, ale aj kultúrna.

Θεόδωρος Ζαγοράκης (PPE), *γραπτώς*. – Η παρούσα έκθεση, που εγκρίθηκε με μεγάλη πλειοψηφία από τους συναδέλφους της αρμόδιας Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, αποτελεί προϊόν ευρύτερης συναίνεσης μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων καθώς, μεταξύ άλλων, ενθαρρύνει την εξέλιξη της κατάρτισης καθώς και τις σχέσεις της ΕΕ με τρίτα κράτη.

Flavio Zanonato (S&D), *per iscritto*. – Ho votato favorevolmente alla proposta di risoluzione sull'accoglienza di studenti e ricercatori da paesi terzi. Come ho imparato nella mia città, Padova, caratterizzata dalla presenza di una delle più antiche e prestigiose università d'Italia, solo scambio di idee provenienti da tutto il mondo genera un dibattito scientifico e accademico proficuo e innovativo. È questa una considerazione che può essere estesa a livello europeo, tanto più che è necessario fronteggiare l'invecchiamento della popolazione e la carenza di personale qualificato in molti nuovi settori della tecnica. La proposta di unificare le due passate legislazioni europee in merito di accoglienza dei ricercatori di paesi terzi e di aumentare i diritti e le tutele per questi ultimi mi trova dunque perfettamente d'accordo. Spero che questo testo pavimenti la strada per una maggiore integrazione dei ricercatori stranieri in territorio europeo, favorendo una discussione proficua tra gli Stati membri sull'argomento.

Σωτήριος Ζαριανόπουλος (NI), *γραπτώς*. — Το ότι τα «έξυπνα σύνορα» της ΕΕ προσαρμόζονται ανάλογα με τις ανάγκες των μονοπωλίων για φθηνή εργατική δύναμη έρχεται να επιβεβαιώσει η οδηγία που ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ενώ το Δουβλίνο ενισχύεται, χιλιάδες εγκλωβισμένοι παραμένουν στην Ελλάδα και πρόσφυγες βρίσκονται αντιμέτωποι με τα κλειστά σύνορα, τις απελάσεις. Η ΕΕ με την οδηγία αυτή ξεδιαλέγει και ανοίγει τα σύνορα με κριτήριο τις ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων, επιλέγοντας: ερευνητές, σπουδαστές, δηλαδή τους αυριανούς εξειδικευμένους εργαζόμενους που χρειάζονται τα ευρωπαϊκά μονοπώλια για να ενισχύσουν τη θέση τους στον ανταγωνισμό με άλλα μονοπώλια Αμερικής, Ασίας κλπ και αυτούς που θα προσφέρουν πάμφθηνη εργασία για το κεφάλαιο, όπως στο πλαίσιο «άμισθης και έμμισθης πρακτικής άσκησης», «εθελοντικής υπηρεσίας» και «εσωτερικούς άμισθους βοηθούς», στο όνομα της «απόκτησης εργασιακής εμπειρίας» και «της προώθησης των επαφών μεταξύ των λαών ...και της ευκαιρίας να βελτιώσουν οι υπήκοοι τρίτων χωρών τις γλωσσικές τους δεξιότητες». Όσο η οικονομία σχεδιάζεται με κριτήριο το κέρδος, οι εργαζόμενοι θα μετακινούνται εντός και εκτός ΕΕ για τα συμφέροντα των μονοπωλίων. Οι λαοί έχουν πείρα και πρέπει να την αξιοποιήσουν ανατρέποντας, με την πάλη τους, την εξουσία των μονοπωλίων και οικοδομώντας μια κοινωνικοποιημένη οικονομία που θα βάζει στο επίκεντρο την ικανοποίηση των αναγκών τους και όχι το κέρδος.

Tomáš Zdechovský (PPE), *písemně*. – Zjednodušení podmínek vstupu do EU a pohybu uvnitř pro ty příslušníky třetích zemí, kteří přicházejí do EU za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků či vzdělávacích projektů a činnosti au-pair, je podle mého názoru správné. Proto jsem také hlasoval pro tuto zprávu. Během svého pobytu v EU Tito lidé získávají ojedinělou možnost naučit se novým dovednostem a znalostem, které po svém návratu mohou přímo aplikovat ve své zemi. To nejen že podporuje rozvoj této země, ale pomáhá také větší spolupráci mezi EU a třetími zeměmi.

Janusz Zemke (S&D), *na piśmie*. – W głosowaniu poparałem propozycję PE i Rady w sprawie określenia warunków wjazdu i pobytu obywateli w celu prowadzenia w Unii Europejskiej badań naukowych i odbywania studiów. Podkreślić należy, że to rozwiązanie prawne będzie dotyczyło wyłącznie osób, które będą przebywały legalnie w państwach członkowskich Unii. Umożliwi ono zdobywanie umiejętności i wiedzy poprzez szkolenie w Europie oraz będzie sprzyjało tzw. „przepływowi mózgów”. Powinno przynosić korzyści krajom pochodzenia tych osób, jak i państwom, które je przyjmą. Legalne przemieszczanie się stażystów i naukowców powinno przyczyniać się do rozwoju kapitału ludzkiego w Europie.

Warto jednak w rozwiązaniach prawnych brać także pod uwagę, że istnieje ryzyko nadużywania prawa i próbowania na jego podstawie podejmowania nielegalnej pracy. Dlatego też, zasady pobytu naukowców i stażystów muszą być jasne, a terminy ich pobytów wyraźnie określone, tak by pożądana wymiana młodych ludzi była procesem zorganizowanym.

Jana Žitňanská (ECR), *písmomne*. – Smernicu, ktorá sa týka vstupu a pobytu občanov tretích krajín, ktorí prichádzajú do Európskej únie na účel výskumu, štúdií, stáže či dobrovoľníctva, som podporila, respektíve, hlasovala som proti pozmeňujúcemu návrhu, ktorého predmetom bolo zamietnutie celej tejto smernice. Návrh smernice stanovoval jednotné podmienky pre vstup a pobyt týchto občanov tretích krajín, pričom oproti starej úprave zavádzal niekoľko novinek. K nim patrila napríklad možnosť zostať na území Európskej únie po dlhšiu dobu po štúdiu na účel hľadania si práce, možnosť študentov popri štúdiu pracovať na obmedzený počet hodín či možnosť rodinných príslušníkov výskumníkov sprevádzať ich počas výskumu v EÚ. Myslím si, že takto vylepšená nová úprava dopomôže k tomu, aby bola Európska únia vnímaná ako centrum kvalitných štúdií či praxe za priaznivých podmienok, a pomôže pritiahnúť odborníkov, ktorí budú z dlhodobého hľadiska pre rozvoj Európskej únie prospešní.

Milan Zver (PPE), *pisno*. – Prenovljena Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene raziskovanja, študija, izmenjav učencev, plačanega in neplačanega usposabljanja, prostovoljnega dela in dela varuška au pair je pomembna predvsem zaradi tega, ker prinaša uravnoteženje vseh interesov. Poenotenje pravil v okviru Evropske unije, bo omogočalo mladim boljše življenje in delo v času študijske in delovne raziskovalne mobilnosti, ter hkrati omogočalo državam članicam, ki so si pridržale diskrecijsko pravico, možnost zavrnitve vloge na podlagi posamične obravnave in ob upoštevanju posebnih okoliščin, v katerih se je znašel državljan tretje države, načela sorazmernosti ter na podlagi dokazov ali resnih in objektivnih razlogov.

Prenovljen predlog tako predstavlja nove in uravnotežene možnosti za pridobivanje človeškega kapitala v Evropsko unijo, zato ga podpiram in sem glasoval proti amandmaju, ki je predlagal zavrnitev stališča Sveta.

8.4. Przyspieszenie wdrażania polityki spójności (B8-0562/2016)

Oral explanations of vote

Krisztina Morvai (NI). – Elnök Úr, az úgynevezett kohéziós pénzek, tehát az elmaradott térségek, elmaradottabb országok felzárkóztatását szolgáló pénzek elosztásáról szól ez a jelentés, és tartalmaz néhány értelmes gondolatot, javaslatot. Egyebek mellett arról, hogy meg kellene nézni, hogy netán munkahelyek teremtésére is lehetne ezeket a pénzeket felhasználni. És legalább ennyire tetszett annak a felmérése, vizsgálata, hogy a lehetséges kedvezményezettek esetleg elégtelen tájékoztatást kapnak ezekről a projektekről, ezekről a támogatási lehetőségekről. Hát jó lenne utánanézni, hogy vajon miért. Nekem van egy ötletem, merthogy olvasok újságot. Azt gondolom, hogy azért, mert a lehetséges és tényleges támogatottak kapnak tájékoztatást, vagyis a haverok.

Mindenki tudja, hogy összeépül a politikai hatalom és a gazdasági hatalom, és az európai uniós pénzek nagy része már jó előre le van osztva, a network-ök, hálózatok, korrupt pajtások között. Ezen kellene változtatni és ez is az egyik eszköze lenne annak, hogy ezek a hatalmas különbségek az országok között tényleg megszűnjenek vagy csökkenjenek.

Csaba Sógor (PPE). – Elnök Úr, az EU kohéziós politikájának lényege a szegényebb tagállamok gazdasági felzárkóztatásához való hozzájárulás. Ennek több oka van: az életszínvonal emelkedése kapcsán létező társadalmi igény kielégítése mellett egy igazságosabb piaci verseny kialakítása is célként fogalmazható meg. Hiszen komoly fenntartásokkal beszélhetünk közös piacról úgy, hogy óriási különbségek vannak az egyes tagállamok jövedelmi viszonyaiban, az infrastrukturális adottságokban és a szolgáltatások színvonalában is. Fontos tudatosítani, hogy a kohéziós politika nem segítéző. Sajnos tapasztalhatjuk, hogy vezető politikusok is sokszor ezt a szót használják, ami a helyzet teljes félreértése.

Sikeres kohéziós politika nélkül a volt szocialista országok infrastruktúrája, életszínvonala még lassabban fog közeledni a régi tagállamokhoz, ami fokozódó migrációt, elégedetlenséget és az európai projektekből való kiábrándulást fog eredményezni. Ezért fontos, hogy 2020 után is nagyságrendileg ugyanannyi forrás álljon rendelkezésre a kohéziós politikában. Ezért fontos hangsúlyozni, hogy a kohéziós politika eredményessége a régi tagállamok érdeke is.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL). – Señor Presidente, lamento abstenerme, pero no podemos desligar el debate sobre la cohesión regional de la construcción de otro modelo económico. No podemos pedir flexibilidad en los fondos públicos, reconocer las cargas que la crisis y la austeridad han impuesto y, al mismo tiempo, insistir en la aplicación de nuevas reformas estructurales, que son la principal causa de la creciente desigualdad en Europa.

Porque no hay que engañarnos, los fondos europeos están cada vez más ligados a fomentar la inserción de la economía europea en el mercado global, sin compensar los efectos de las liberalizaciones y privatizaciones en los trabajadores de los Estados periféricos.

La política europea puede usar el mercado, pero no para replicar sus prioridades, las prioridades del gran capital. Por el contrario, debe constituir un polo público para la definición de un modelo social y productivo distinto.

Debemos denunciar cómo la derecha, y también los Estados miembros y las regiones, han gestionado los fondos sin contar con los interlocutores sociales y favoreciendo el despiece y la desintegración de la inversión pública a manos de intereses privados.

Monica Macovei (ECR). – Domnule președinte, pentru politica de coeziune sunt alocate circa 360 de miliarde de euro în perioada 2014-2020, adică o treime din bugetul Uniunii. În 2007-2013, am avut probleme cu implementarea proiectelor care folosesc acești bani, în unele state membre, mai ales din cauza incapacității unor autorități, din cauza lipsei de informații pentru beneficiarii fondurilor, din cauza procesului greoi și lung de aprobare a proiectelor sau a procesului de achiziții și de autorizare complicată și, de asemenea, din cauza corupției sau pur și simplu a incompetenței celor care au lucrat în acest domeniu. Din acest motiv, salut inițiativa Comisiei de înființare a unui grup de experți independent care să monitorizeze simplificarea procedurilor de acces la aceste fonduri europene și prima condiție este simplificarea, iar a doua, foarte importantă, este transparența: toată lumea trebuie să știe cine ce cere, ce obține, pentru cât timp, cât costă și cum își face treaba pe aceste proiecte.

Andrejs Mamikins (S&D). – Priekšsēdētāj! Kohēzijas politika, kā mēs zinām, sastāda vienu no svarīgākajiem Eiropas Savienības politikas stūrakmeņiem. Un ir valstis, tai skaitā mana valsts, Latvijas Republika, kurā ik gadu ne maza daļa no pieejamiem resursiem vienkārši netiek izmantota. Pieteikšanās grūtības, pārāk augsta birokratizācijas pakāpe, vienkārša procedūru nesaprašana vai vispār pilnīga nezināšana par esošām iespējām faktiski bloķē vairāku jomu pilnvērtīgu attīstību. Tāpēc es pievienojas aicinājumam Komisijai un pašu dalībvalstu attiecīgām iestādēm maksimāli aktīvi informēt potenciālos fondu resursu saņēmējus par šādām iespējām, kā arī no savas puses racionalizēt visas sistēmas darbību. Diezgan vienkāršs fakts ir tas, ka katrā Eiropas Savienības budžeta plānošanas perioda laikā ikvienai dalībvalstij tiek piešķirti resursi, kurus neizmantojot, var vēlāk vienkārši saņemt jau mazāk. Tāpēc es atbalstu šo dokumentu un uzskatu to par ļoti savlaicīgu un svarīgu.

Stanislav Polčák (PPE). – Pane předsedající, je skutečně pravdou, že kohezní politika trpí určitými neduhy, ať je to přílišná byrokracie, která je spojená s vyřizováním žádostí a vůbec podáváním těchto žádostí. Určitě není kohezní politika dostatečně zaměřena na efekt, mnohdy je posuzována velmi formálně. Nicméně všechny tyto neduhy jsou určité vyváženy tím celkovým přínosem. Já jsem přesvědčen, že tato politika je tím nejvlastnějším, čím se může Evropa pochlubit. Pokud se odstraňují znevýhodnění, rozdíly, které jsou mezi regiony, právě prorůstovými opatřeními, tak je třeba říci, že tato politika pomáhá regionům přes všechny své neduhy, kterými trpí.

Byla zřízena vysoká skupina odborníků, kteří mají najít recept, jak ji zjednodušit obecně, jak zjednodušit čerpání z evropských fondů. Já budu velmi bedlivě sledovat, jaké návrhy představí, protože si myslím, že toto je cesta. Nikoliv zrušit kohezní politiku, ale reformovat ji.

Bill Etheridge (EFDD). – Mr President, we just had council elections in the UK. Labour and Conservative councils have been squealing, saying ‘we don’t have the money for libraries, museums, theatres, road safety measures’ and yet these same political parties support the spending of millions upon millions of pounds of UK tax payers’ money on closer EU governance and cohesion. This is a disgrace. These people squeal like babies at home that there’s no money, and yet send their money for redistribution across Europe.

I stand against EU governance. I voted against this measure for more cohesion spending, and I will always – God willing – stand against the EU spending UK taxpayers’ money in this way.

Seán Kelly (PPE). – A Uachtaráin, vótáil mé i bhfabhar an mholta seo agus is dóigh liom gur polasaí iontach é, i ndáiríre, an beartas comhtháthaithe. Tá EUR 30 billiún ag dul dó sa tréimhse airgeadais seo agus tá súil agam tar éis 2020 go leanfar ar aghaidh leis. Taispeánann sé an mhaitheas is féidir leis an Aontas a dhéanamh agus freisin an dearcadh atá againn: na tíortha is saibhre ag cabhrú leis na tíortha agus na réigiúin is boichte.

Mo thír féin, nuair a chuamar isteach san Aontas bhíomar an-bhocht; ach fuairéamar airgead as an gciste seo agus de réir a chéile d’éiríomar níos saibhre. Anois táimid ar cheann de na tíortha is saibhre san Eoraip de bharr an airgid a fuairéamar saor in aisce ón Aontas.

Rud amháin a chonaic mé sa mholadh, agus aontaím leis: níl an t-eolas sin ag na saoránaigh agus caithfear i bhfad níos mó poiblíochta a dhéanamh faoin obair mhaithe atá á déanamh ag an bpolasaí seo do na saoránaigh féin.

President. – And you still paid money to the EU?

Written explanations of vote

Isabella Adinolfi (EFDD), per iscritto. – La politica di coesione rappresenta, al momento, la principale forma d'investimento e di sviluppo che l'Unione europea riserva alle proprie regioni. A tal scopo, le strategie elaborate nel settore mirano, non solo, a contemperare gli obiettivi europei con le specifiche esigenze dei territori, ma soprattutto a valorizzarne le peculiarità e le ricchezze. Osservando il periodo di programmazione precedente, però, i risultati ottenuti non sono stati dei migliori: procedure troppo complesse, insufficienza delle informazioni, assenza di adeguate infrastrutture, oltre che difficoltà nell'accesso ai finanziamenti. La risoluzione presentata propone alcuni cambiamenti all'insegna dell'accelerazione della politica di coesione. Ho deciso, comunque, di astenermi, ritenendo che, per incentivare davvero lo sviluppo di questi territori, sia indispensabile procedere all'elaborazione di piani d'azione più significativi.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), por escrito. – El objetivo de la resolución es solicitar desde el Parlamento Europeo una aceleración de la ejecución de los fondos destinados a la política de cohesión, dados los retrasos en los pagos que tienen las instituciones europeas a los beneficiarios (regiones y entidades subestatales). Pide por ello que la Comisión informe al Parlamento sobre la aplicación del plan de pagos, y la aceleración del mismo. También solicita una evaluación del impacto del cumplimiento de las condiciones previas para la financiación de proyectos, dados los problemas derivados de normativa confusa y falta de información a los agentes públicos interesados.

Pese a lo dicho, no puedo estar a favor de que esta institución se declare favorable a «fomentar reformas estructurales», cuyo significado no es otro que la aceleración del desmantelamiento de servicios públicos y la reducción del gasto e inversión pública, con fatídicas consecuencias en términos de desigualdad social y territorial, contrario a los Tratados.

En definitiva, he optado por la abstención en la votación de esta resolución.

Louis Aliot (ENF), par écrit. – J'ai voté contre cette proposition de résolution concernant l'accélération de la mise en œuvre de la politique de cohésion.

Ce texte vise à dresser un état des lieux de la mise en œuvre de la politique de cohésion pour la période 2014-2020 et à formuler des recommandations. Concernant la politique régionale, les thèmes abordés incluent notamment les retards de paiement, les complexités administratives pour rendre éligible un projet, le manque d'informations et de transparence à destination des porteurs de projet et autorités locales ou encore l'utilisation de la politique régionale à des fins de promotion de l'euro-régionalisme.

Malgré quelques bonnes positions de la commission REGI (réduction des délais de paiement, simplification de tout le processus d'engagement et de suivi des Fonds structurels), on ne trouve dans ce texte aucune remise en question de la tenue d'un agenda urbain ou la poursuite des stratégies macro-régionales qui sont des mesures visant à renforcer la coopération de l'UE avec les autorités locales au détriment des autorités nationales des États membres. De nombreux autres thèmes ne sont pas abordés, notamment celui de la reprogrammation des Fonds structurels au profit de programmes d'accueil des migrants.

Je me suis donc opposé à ce texte.

Martina Anderson (GUE/NGL), in writing. – This resolution focuses on the need to accelerate the implementation of cohesion policy, particularly the need for greater simplification, the strengthening of administrative capacity and encouraging greater subdelegation to local and regional actors via new tools like integrated territorial investments and community-led local development.

It also calls for greater flexibility in the use of the investment clause, which could allow some Member States' investments in development co-financed by the ESIF to be excluded from the calculation of national deficits.

However, the resolution as a whole is still firmly couched in terms of advocating 'structural reforms', 'investment-friendly policies', and the use of a range of financial instruments as a precondition for meeting these growth and employment objectives.

I therefore abstained on this vote.

Eric Andrieu (S&D), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport qui encourage les États membres à utiliser les instruments pour des projets visant à créer des emplois de qualité et des débouchés pour les PME, stimuler l'investissement, la croissance durable et inclusive et l'investissement social et contribuer à la réduction de la pauvreté et à l'inclusion sociale, notamment dans les régions et les sous-régions où cela est le plus nécessaire.

Νίκος Ανδρουλάκης (S&D), *γραπτώς*. – Υπερψήφισα την παραπάνω πρόταση σχετικά με την επιτάχυνση της υλοποίησης της πολιτικής συνοχής η οποία αποτελεί σε κάποια κράτη μέλη την κύρια πηγή δημοσίων επενδύσεων. Σκοπός της ερώτησης που κατατέθηκε προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και οδήγησε στην παρούσα πρόταση ψηφίσματος, είναι να αναδείξει τον αριθμό και το είδος των μέτρων που προβλέπονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τη διευκόλυνση της εφαρμογής των επιχειρησιακών προγραμμάτων προκειμένου να αποφευχθούν αποδεδειγμένες κονδυλίων, και με ποιο τρόπο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη σκοπεύουν να επιταχύνουν την εφαρμογή της πολιτικής συνοχής.

Marie-Christine Arnautu (ENF), *par écrit*. – La proposition de résolution relative à l'accélération de la mise en œuvre de la politique de cohésion est un exercice durant lequel la commission du développement régional dresse un état des lieux de la mise en œuvre de la politique de cohésion pour la période 2014-2020 et formule des recommandations à la suite du dépôt d'une question orale adressée à la Commission européenne.

La proposition de résolution ne remet en question ni la tenue d'un agenda urbain, ni la poursuite des stratégies macro-régionales. Par ailleurs, elle continue de saluer le principe de concentration thématique ainsi que les objectifs de la stratégie Europe 2020 qui vont à l'encontre des intérêts de la France et des collectivités les plus pauvres. Collectivités qui, rappelons-le, en période de crise économique, ont besoin de plus de souplesse dans l'obtention des Fonds structurels et d'une meilleure articulation avec les contrats de plan État/Région. J'ai donc voté contre la résolution.

Jonathan Arnott (EFDD), *in writing*. – This resolution contemplates the acceleration of the implementation of cohesion policy. In my view, the cohesion policy is a key plank of EU integration and the drive towards Euro-federalism. Whilst I would support genuine reform, I am far from convinced that genuine reform is on the table. Indeed, it appears that the suggestion of reform in this report in fact implies even greater European Union control.

For these reasons I voted against the report.

Zigmantas Balčytis (S&D), *raštu*. – Balsavau už šį siūlymą, kurio tikslas – Spartesnis sanglaudos politikos įgyvendinimas. Pritariu raginimams Komisijai įvertinti ESI fondų panaudojimą 2014-2020 m. laikotarpiu. Komisija bei valstybės narės turi panaudoti visas ESI fondų galimybes siekiant sustiprinti socialinę bei ekonominę sanglaudą ir sumažinti teritorinius skirtumus sudarant galimybes visiems regionams tapti konkurencingesniems ir sudaryti palankesnes sąlygas investicijoms, be kita ko, iš privačių šaltinių. Apžvelgiant 2007-2013 m. programavimo laikotarpį, pagrindinės kliūtys buvo tinkamų projektų trūkumas, lėtas ir ilgas stambių projektų tvirtinimas, taip pat sudėtingos ir daug laiko trunkančios pirkimų procedūros, sudėtingos valstybės pagalbos taisyklės, sudėtingos leidimų suteikimo procedūros, neišspręsti turtiniai santykiai, pernelyg ilgai trunkanti leidimo suteikimo procedūra ir sunkumai gauti finansavimą. Šias problemas būtina kuo skubiau spręsti.

Nicolas Bay (ENF), *par écrit*. – Cette proposition de résolution dresse un état des lieux de la mise en œuvre de la politique de cohésion pour la période 2014-2020: retards de paiement, complexités administratives pour rendre éligible un projet, ou encore utilisation de la politique régionale à des fins de promotion de l'euro-régionalisme: la politique de cohésion ne fait pas vraiment recette. Si certaines positions prises par la commission REGI pour améliorer la mise en œuvre de cette politique sont de bon sens (par exemple en faveur de la réduction des délais de paiement), la proposition de résolution ne remet pas en question la poursuite des stratégies macro-régionales, et continue de saluer les objectifs de la stratégie Europe 2020 qui vont à l'encontre des intérêts de la France et des collectivités les plus pauvres.

Enfin, il est à noter que la proposition de résolution n'aborde pas l'épineuse question de la reprogrammation des Fonds structurels au profit de programmes d'accueil des migrants.

J'ai donc voté contre ce texte.

Beatriz Becerra Basterrechea (ALDE), *por escrito*. — Esta resolución pretende impulsar y mejorar la política de cohesión comunitaria advirtiendo de sus principales deficiencias, instando a la correcta aplicación de todos los programas e instrumentos, y promoviendo un mejor aprovechamiento y gestión de los Fondos Estructurales y de Inversión Europeos (EIE).

Los Fondos EIE son la principal herramienta de inversión en la política europea. Para el periodo 2014-2020 cuentan con una dotación de 454.000 millones de euros. Su eficacia y buena gestión es imprescindible para cumplir las directrices de la Estrategia Europea 2020, modernizar nuestra Unión, y facilitar el emprendimiento.

La política de cohesión tiene que hacer posible uno de los valores fundamentales de la UE como es la solidaridad, acabando con las diferencias territoriales. Más aún en una época de crisis económica que ha acrecentado las desigualdades sociales y las diferencias económicas entre los Estados miembros.

Por todas estas razones, he votado a favor de la resolución sobre la aceleración de la aplicación de la política de cohesión.

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. — La politica di coesione costituisce per molti Stati la principale fonte di investimento pubblico ed è, più in generale, uno strumento cruciale per avvicinare l'Unione ai propri cittadini. I regolamenti 2014-2020, con le modifiche introdotte, ne hanno ampliato i margini di flessibilità, consentendo un utilizzo più coordinato dei fondi SIE e un miglioramento dei legami tra UE e realtà regionali. Nonostante gli sforzi profusi, i primi due anni della nuova programmazione hanno però visto il permanere di ostacoli e problemi, generati in larga parte da un'insufficienza di informazioni e da una carenza di risorse; due elementi fondamentali per consentire alle autorità locali e regionali di preparare la documentazione dei progetti. Dato il contesto, ho deciso di votare a favore della proposta di risoluzione sull'accelerazione dell'attuazione della politica di coesione. Nel testo, approvato dal Parlamento, si chiede alla Commissione di impegnarsi per garantire non solo una semplificazione delle procedure ma anche per sostenere il rafforzamento della capacità amministrativa nelle fasi di attuazione e valutazione della politica. Il punto centrale è il pieno utilizzo della flessibilità prevista dal patto di stabilità e crescita. Solo attraverso questa via sarà possibile potenziare gli investimenti per la crescita e l'occupazione.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL), *por escrito*. — El objetivo de la resolución es acelerar la aplicación de la política de cohesión en todas las regiones de la UE y mejorar su eficacia, cuestión clave teniendo en cuenta que este instrumento tiene un presupuesto de más de 350.000 millones de euros hasta 2020 y que en varios Estados miembro es la principal fuente de financiación de las inversiones públicas.

Estamos de acuerdo con muchas de las cosas que se proponen: recomendaciones de simplificación de procedimientos, mejora de la información, reducción de plazos, puesta en marcha de herramientas de análisis y evaluación del uso de los fondos, etc. Pero hay referencias a la profundización de las reformas estructurales y al uso de mecanismos del Pacto de Estabilidad y Crecimiento que nos parecen problemáticas pues avalan las políticas de austeridad que venimos sufriendo desde hace años en España y demás países de la UE. Por coherencia con la posición de denuncia frente a estos instrumentos, hemos votado ABSTENCIÓN.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *por escrito*. — He apoyado esta Resolución porque, además de insistir en la simplificación de los procedimientos y profundizar en el estudio de los problemas ocasionados, incide en los problemas que la crisis genera en las capacidades de inversión de algunos Estados y en los efectos que aquellos tienen en el aprovechamiento o la participación en estos programas de cohesión. Igualmente, comparto que en algunos Estados se sigue considerando «menores de edad» a las autoridades locales y regionales que muchas veces funcionan mucho mejor que los Estados a las que pertenecen. La recomendación contra el centralismo que contiene la Resolución es muy oportuna.

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. — Malgré certaines propositions de bon sens présentes dans cette résolution relative à la mise en œuvre de la politique de cohésion, j'ai dû voter contre.

Certes, le texte a le mérite de revenir sur de nombreux dysfonctionnements de la politique régional, et appelle notamment à la réduction des délais de paiement ou encore à la simplification du processus d'engagement et de suivi des Fonds structurels.

Cependant, comme il est d'usage au sein du Parlement, la résolution ne va pas au bout des choses. La logique euro-régionaliste qui consiste à «passer au-dessus» des États membres pour mieux les affaiblir n'est nullement remise en cause. Pire, le texte s'enorgueillit des objectifs de la stratégie Europe 2020, lesquels, on le sait bien, sont catastrophiques pour notre pays et nos collectivités locales les plus pauvres, lesquelles ont besoin de plus de souplesse dans l'obtention des fonds structurels.

Enfin, le texte passe à côté d'un problème majeur, pourtant maintes fois évoqué par mon collègue Steeve Briois au sein de la commission REGI: la reprogrammation des Fonds structurels en faveur des programmes d'accueil des migrants, et ce, au détriment du développement et de la stabilité économique et sociale de nos régions et de leurs habitants.

Mara Bizzotto (ENF), *per iscritto*. – Non condivido quanto contenuto nella risoluzione sull'attuazione della politica di coesione. Con le sue politiche folli l'UE aumenta, invece di ridurre, le diseguaglianze economiche tra gli Stati membri. Per questo anche i fondi europei, che dovrebbero essere un contributo per risolvere le problematiche dei territori, rappresentano invece una forma di controllo di questi da parte dell'UE. C'è bisogno di ripensare completamente il meccanismo dei fondi europei, per renderlo un effettivo aiuto per i nostri territori e i nostri cittadini. Per questi motivi mi sono espressa con voto contrario.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – La política de cohesión es el instrumento primordial con el que se acerca la UE a los ciudadanos, además de representar la principal política de inversión y desarrollo de la Unión, así como la principal fuente de inversión pública para algunos Estados miembros.

Los objetivos de la Estrategia Europa 2020 pueden llegar a alcanzarse mediante una interacción coherente entre las políticas de crecimiento, desarrollo y reformas estructurales. De este modo, la política de cohesión desempeña una función esencial en la integración y el desarrollo de los citados objetivos.

Existe una preocupación importante por el retraso en la ejecución de la política de cohesión para el período 2014-2020, a la vista de lo sucedido en el anterior período de programación, en el cual la insuficiente información, la falta de estructuras administrativas o la complejidad en los procesos de contratación dificultaron la aplicación de la política de cohesión.

Por ello, la presente Resolución, que he apoyado, reclama una actitud proactiva de la Comisión que facilite la aplicación de la política de cohesión y una simplificación de la misma, así como que se potencie al máximo la flexibilidad en materia de inversiones para el crecimiento y el empleo.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – Balsavau dėl šios rezoliucijos, kadangi sanglaudos politika yra priemonė, kuri padeda priartinti Europos Sąjungą prie žmonių ir yra pagrindinė visus ES regionus apimanti investicijų ir vystymosi politika; kadangi kai kuriose valstybėse narėse sanglaudos politika yra pagrindinis viešųjų investicijų šaltinis. 2014-2020 m. reglamentuose numatyta keletas esminių sanglaudos politikos reformų, pavyzdžiui, paramos telkimas pagal temas, dėl kurio susidaro lankstumas, reikalingas siekiant labiau atsižvelgti į vietos poreikius, didesnis orientavimasis į rezultatus, geresnis koordinavimas su ekonomine ir socialine politika, geresnis ES prioritetų susiejimas su regioninėmis reikmėmis ir labiau koordinuotas naudojimas Europos struktūriniais ir investicijų (ESI) fondais pagal bendrą strateginę programą. Sanglaudos politikos investicijos turėtų būti koordinuojamos ir derinamos atsižvelgiant į kitų sričių ES politiką, pavyzdžiui, į bendrąją skaitmeninę rinką, energetikos sąjungą, socialinę politiką, makroregionines strategijas, miestų darbotvarkę, mokslinius tyrimus ir inovacijas, taip pat transporto politiką, kad būtų labiau prisidedama prie strategijos „Europa 2020“ tikslų siekimo. Taigi, Europos Parlamentas ragina Komisiją įvertinti ESI fondų panaudojimą 2014-2020 m. laikotarpiu ir parengti išsamią įsipareigojimų panaikinimo rizikos analizę nurodant sumas kiekvienos valstybės narės atveju ir kuo greičiau atlikti valstybių narių pateiktų mokėjimo prognozių analizę.

Andrea Bocskor (PPE), *írásban*. – A kohéziós politika megvalósításának felgyorsításáról szóló állásfoglalási indítvány több rendkívül hasznos, előremutató gondolatot fogalmaz meg. Az állásfoglalási indítvány vázolja azokat a problémákat, melyek a 2007-2013-as programozási időszakban hátráltatták a kohéziós politika megvalósítását (például nem kielégítő információ a potenciális kedvezményezetteknek, a projektek jóváhagyásának hosszas folyamata, bonyolult állami támogatási és közbeszerzési szabályok), hangsúlyozza az adminisztratív kapacitások erősítésének szükségességét, hiszen ez a kohéziós politika eredményes és időben történő megvalósításának egyik előfeltétele.

Kiemeli a kohéziós források időben történő folyósításának fontosságát, a kifizetési hátralék felszámolásának égető szükségét, továbbá a kohéziós politikáról és eredményeiről történő jobb kommunikációra hív fel. Ahogy az állásfoglalási indítvány megállapítja, rendkívül fontos, hogy a 2020 utáni kohéziós politikáról való közös gondolkodás mielőbb kezdetét vegye. Ezért szavazatommal támogattam a jelentés elfogadását.

Franc Bogovič (PPE), *pisno*. – Predlog resolucije Evropskega parlamenta o hitrejšem izvajanju kohezijske politike sem podprl. Z resolucijo smo namreč pozvali Komisijo, naj oceni stanje izvajanja evropskih strukturnih in investicijskih skladov za obdobje 2014-2020 ter pripravi podrobno analizo o tveganju za razveljavitev prevzetih obveznosti, pri čemer naj navede zneske po posameznih državah članicah, pa tudi analizo napovedi plačil. Prepričan sem, da morajo tako Komisija kot države članice v skladu s strategijo Evropa 2020 v celoti izkoristiti potencial evropskih strukturnih in investicijskih skladov z namenom krepitev socialne in ekonomske kohezije in zmanjšanja razvojnih razlik. Tako bi vsem regijam omogočili razvoj konkurenčnosti in spodbudili naložbe, tudi zasebne narave.

Simona Bonafè (S&D), *per iscritto*. – A fronte della dura crisi economica, che ha provocato problemi di liquidità e grosse mancanze di disponibilità di fondi statali, in molti Stati membri i fondi di coesione sono diventati la principale fonte d'investimento pubblico. Nonostante la necessità assoluta di questi fondi, la capacità di assorbimento dei finanziamenti da parte di molti Stati membri rimane sorprendentemente bassa. I principali ostacoli sono la mancanza d'informazione, la poca trasparenza e la separata gestione dei diversi fondi europei. Per sfruttare pienamente il potenziale dei finanziamenti, vanno incoraggiate riforme strutturali efficaci, politiche a favore degli investimenti e la piena applicazione della flessibilità prevista dal patto di stabilità. Questa relazione, che sostengo, chiarisce le principali sfide future sull'attuazione dei programmi operativi, promuovendo cooperazione, sinergia e trasparenza per evitare la dispersione di fondi e aiutare le regioni europee a diventare più competitive.

Lynn Boylan (GUE/NGL), *in writing*. — This resolution focuses on the need to accelerate the implementation of cohesion policy, particularly the need for greater simplification, the strengthening of administrative capacity and encouraging greater subdelegation to local and regional actors via new tools like integrated territorial investments and community-led local development.

It also calls for greater flexibility in the use of the investment clause, which could allow some Member States' investments in development co-financed by the ESIF to be excluded from the calculation of national deficits.

However, the resolution as a whole is still firmly couched in terms of advocating 'structural reforms', 'investment-friendly policies', and the use of a range of financial instruments as a precondition for meeting these growth and employment objectives.

I therefore abstained on this vote.

Mercedes Bresso (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore di questo documento perché ritengo che sia importante che l'attuazione della politica di coesione sia resa più rapida ed efficiente perché gli strumenti finanziari messi a disposizione dai Fondi strutturali, se applicati in modo efficace sulla base di un'adeguata valutazione ex ante e in combinazione strategica con le sovvenzioni, possono aumentare in misura significativa l'impatto dei finanziamenti, contribuendo così a ovviare agli effetti negativi delle contrazioni dei bilanci pubblici e a mettere a punto progetti generatori di entrate.

Steeve Briois (ENF), *par écrit*. – Cette proposition de résolution vise à accélérer la mise en œuvre de la politique de cohésion pour pallier aux carences d'investissement public dans les États membres qui résultent des cures d'austérité imposées par la Commission européenne.

D'une part, le rapporteur promeut la mise en place de stratégies macro-régionales et la création d'une politique urbaine européenne alors qu'il s'agit d'une compétence exclusive des États membres. En renforçant la mise en œuvre de la politique de cohésion, l'Union européenne souhaite s'octroyer de nouvelles prérogatives et intensifier ses relations avec les exécutifs locaux et régionaux au détriment de notre souveraineté nationale.

D'autre part, ce texte approuve l'introduction de conditions ex-ante dans l'attribution des fonds structurels européens. Les gouvernements nationaux seront désormais dans l'obligation d'assainir leurs comptes publics et de mettre en œuvre les réformes structurelles recommandées par la Commission pour prétendre bénéficier de ces fonds européens, alors qu'ils sont abondés par les contributions des États membres. Pour toutes ces raisons, je me suis opposé à ce rapport.

Daniel Buda (PPE), *în scris*. – Politica de coeziune reprezintă cea mai importantă politică de investiții și dezvoltare în toate regiunile Uniunii Europene; ea este instrumentul prin care UE se apropie de cetățenii săi, iar în același timp reprezintă principala sursă de investiții publice în unele state. Politica de coeziune este dotată cu un buget de peste 350 de milioane de euro, buget valabil până în anul 2020.

Obiectivele Strategiei Europa 2020 pot fi îndeplinite doar printr-o interacțiune coerentă între politicile de dezvoltare și de creștere, iar acolo unde este necesar prin reforme structurale, dar și prin implicarea activă a orașelor și a regiunilor, deoarece politica de coeziune joacă un rol crucial în acest sens.

Am dat un vot favorabil acestei propuneri de rezoluție deoarece consider că este necesară o accelerare consistentă în implementarea politicilor de coeziune pentru o mai bună activitate a instituțiilor acreditate, astfel încât să existe o apropiere cât mai bună de cetățeni, iar investițiile să fie cât mai vizibile pentru cetățenii și regiunile UE.

Gianluca Buonanno (ENF), *per iscritto*. – Grazie alle scellerate politiche economiche dell'Unione, la coesione tra le regioni dell'UE viene meno di giorno in giorno. Così, attuare gli obiettivi di Europa 2020 significa allargare le disegnanze macroeconomiche tra gli Stati membri e all'interno di ciascuno di essi (si pensi al divario tra Padania e Italia che, a causa della crisi e delle politiche di austerità, non è mai stato così ampio). In altre parole, vige questo paradosso: più finanziamenti europei utilizzi (quindi sei «virtuoso»), più devi aumentare la spesa pubblica (cofinanziamento) ma, contestualmente, tagliare i servizi a causa dei vincoli del patto di stabilità. Ne consegue che sarebbe più efficace e redditizio se ogni Stato membro si spendesse questi suoi soldi in proprio, senza farli transitare da Bruxelles; per l'Italia, che è contribuente netto dell'UE, sarebbe peraltro un cospicuo risparmio.

I fondi dell'Unione, benché siano concepiti come strumento di compensazione degli squilibri fra Stati membri, sono nella prassi un meccanismo di amplificazione di questi squilibri, il quale interviene attraverso il ricorso ai due principi di cofinanziamento e condizionalità; ne risulta che essi sono un meccanismo particolarmente subdolo di controllo da parte dell'UE delle politiche di spesa degli Stati membri. Ho espresso voto contrario.

Cristian-Silviu Bușoi (PPE), *în scris*. – Pentru a aduce schimbarea dorită, Strategia Europa 2020 trebuie să fie mai bine direcționată, să-și urmărească constant obiectivele și criteriile de referință transparente pentru evaluarea progreselor înregistrate. Avem nevoie cât mai repede de un cadru de guvernare puternic, care să utilizeze toate instrumentele de dezvoltare de care dispun statele membre pentru a asigura o punere în aplicare în timp util și în modul cel mai eficace.

Susțin acest proiect de rezoluție al PE referitor la accelerarea punerii în aplicare a politicii de coeziune întrucât mă declar îngrijorat de întârzierea alocării eficiente a resurselor bugetare ale UE în vederea soluționării provocărilor societale și a celor legate de ocuparea forței de muncă cu care se confruntă toate statele membre și regiunile.

Consider că PE ocupă un rol important în cadrul strategiei, nu numai în calitate de colegiutor, ci și de forță motrice pentru mobilizarea cetățenilor și a parlamentelor naționale.

O mai mare vizibilitate a rolului de finanțare al bugetului Uniunii Europene și o legătură mai directă cu cetățenii europeni ar putea fi asigurate prin promovarea campaniilor de informare.

Alain Cadec (PPE), *par écrit*. – La politique de cohésion est un instrument primordial de l'Union européenne. C'est la principale politique d'investissement de l'Union qui permet aux régions et villes européennes de tendre vers les objectifs de croissance et de création d'emplois. La politique de cohésion comprend différents fonds structurels: le Fonds européen du développement régional (FEDER), le Fonds social européen (FSE), le Fonds de cohésion, le Fonds européen agricole pour le développement rural (FEADER) et le Fonds européen pour les affaires maritimes et la pêche (FEAMP).

La politique de cohésion permet également de rétablir une égalité entre les régions européennes en aidant les plus défavorisées d'entre elles. Cette résolution constate les importants retards de lancement et de mise en œuvre de la politique de cohésion pour la période de programmation 2014-2020. Il faut que la politique de cohésion pour cette période soit rapidement mise en place. Nous ne pouvons pas laisser des projets sans financement. J'ai voté en faveur de cette résolution.

Nicola Caputo (S&D), *per iscritto*. – Oggi ho dato il mio voto favorevole alla risoluzione che invita la Commissione a mettere in campo tutte le misure necessarie per favorire l'accelerazione dell'attuazione della politica di coesione 2014-2020.

A causa dei ritardi accumulati nell'approvazione dei regolamenti, i programmi operativi regionali (POR) non hanno visto la luce prima del 2015 e questo ha determinato uno slittamento e un accumulo dei fondi da spendere.

Condivido la richiesta rivolta alla Commissione di valutare lo stato di avanzamento dell'attuazione dei fondi di coesione per il periodo 2014-2020 e di elaborare un'analisi dettagliata sui rischi di disimpegno, nonché di indicare le misure previste al fine di evitarne il più possibile il disimpegno.

È opportuno, inoltre, che la task force associata alla programmazione 2007-2013 continui a sostenere e ad accelerare l'attuazione dei programmi del periodo 2014-2020 in tutti gli Stati membri per recuperare il ritardo già accumulato, e che il Parlamento europeo venga informato del piano d'azione sulle attività della task force stessa.

Anche gli Stati membri sono invitati a fare la loro parte adempiendo alle condizionalità ex-ante entro la fine del 2016, onde garantire un'attuazione agevole dei programmi ed evitare l'eventuale sospensione dei pagamenti intermedi.

Matt Carthy (GUE/NGL), *in writing*. – There were several positive aspects to this report, which focused on the need to accelerate the implementation of cohesion policy, on the need for greater simplification, the strengthening of administrative capacity amongst relevant actors, and encouraging greater sub-delegation to local actors via integrated territorial investments and community-led local development.

It also calls for greater flexibility in the use of the investment clause, which could allow Member States to see investments co-financed by the European Structural and Investment Fund excluded from the calculation of state deficits.

However, it also strongly promotes structural reforms, policies that promote investment at the expense of workers, communities and the environment, and the use of a range of financial instruments as a precondition for meeting growth and employment objectives. On this basis I abstained.

James Carver (EFDD), *in writing*. – We voted against this because we feel EU regional funding is a propaganda tool and shamelessly wastes UK taxpayers' money to fund it. The so-called 'reforms' are little more than EU attempts to cement control.

David Casa (PPE), *in writing*. – I voted in favour of this motion for a resolution because it outlines many relevant issues on the implementation of cohesion policy. In particular I believe that better use needs to be made of the Structural and Investment Funds and that the European Commission needs to pay greater attention to the assessment of their implementation. I also welcome the establishment of the Task Force for Better Implementation of the 2007-2013 programmes in some Member States and I hope it will help them significantly to increase the rate of absorption of funding.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *per iscritto*. – La relazione in oggetto propone alcuni cambiamenti all'insegna di un'accelerazione della politica di coesione dell'UE, la quale rappresenta, al momento, la principale forma d'investimento e di sviluppo che l'Unione europea riserva alle proprie regioni. Ho deciso di astenermi dal voto in quanto ritengo che per incentivare davvero lo sviluppo dei territori dell'Unione sia indispensabile procedere all'elaborazione di piani d'azione più significativi. Difatti, osservando il periodo di programmazione precedente, i risultati ottenuti non sono stati dei migliori: procedure troppo complesse, insufficienza delle informazioni, assenza di adeguate infrastrutture, oltre che difficoltà nell'accesso ai finanziamenti.

Caterina Chinnici (S&D), *per iscritto*. – Sono trascorsi due anni dall'avvio del nuovo periodo di programmazione e dall'attuazione della politica di coesione per il periodo 2014-2020, e si registrano già dei ritardi in parte dovuti all'approvazione tardiva dei programmi operativi.

La crisi economica sta provocando molti problemi di liquidità per gli Stati membri e di conseguenza per le regioni che, associati ai vincoli del Patto di stabilità, rischiano seriamente di compromettere l'implementazione dei fondi SIE e con essi i vantaggi per le imprese e per i territori. I fondi della politica di coesione rappresentano spesso l'unica fonte di finanziamento pubblico. Per questo credo sia necessario che la Commissione si dimostri più aperta a valutare il ricorso alla flessibilità se vogliamo che si inneschino processi di sviluppo dei nostri territori.

Con la risoluzione approvata oggi, e sulla quale ho votato a favore, abbiamo voluto lanciare una richiesta alla Commissione affinché avvii un dialogo permanente con gli Stati membri nell'ottica di rendere massima la flessibilità in relazione agli investimenti per la crescita e l'occupazione.

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Η σημερινή ψηφοφορία ως προς την επιτάχυνση της υλοποίησης της πολιτικής συνοχής της ΕΕ, αποτελεί ένα γενικώς θετικό βήμα επιτάχυνσης και απλοποίησης διαδικασιών που αφορούν τους πολίτες της Ευρώπης. Εντούτοις, οι αναφορές στο Ευρωπαϊκό εξάμηνο καθώς και οι προβλέψεις για χρήση χρηματοπιστωτικών μέσων αντί δημοσίων δαπανών, με βρίσκουν αντίθετο. Για αυτόν τον λόγο αποφάσισα να απέχω από τη ψηφοφορία.

Alberto Cirio (PPE), *per iscritto*. – È necessario a mio avviso rispondere il prima possibile alla mancanza di coesione tra i vari stati membri che compongono la nostra Unione europea. Stiamo parlando di un patrimonio culturale, sociale e economico vastissimo e seppur in molte cose siamo realmente uniti è evidente come ci sia ancora tanto lavoro da fare in tal senso. Bisogna quindi accelerare le politiche di coesione per ridurre il più possibile le disparità territoriali per permettere a tutte le regioni di diventare più competitive e di facilitare gli investimenti, anche privati. Ecco perché ho votato a favore di questa relazione, che esprime a mio avviso una chiara posizione politica, in quanto intenta a dirigere parte dei Fondi strutturali e di investimento europei per migliorare la coesione tra i vari Stati membri.

Deirdre Clune (PPE), *in writing*. – The Cohesion Fund is aimed at Member States whose Gross National Income (GNI) per inhabitant is less than 90% of the EU average. It aims to reduce economic and social disparities and to promote sustainable development.

For the 2014-2020 period, the Cohesion Fund concerns Bulgaria, Croatia, Cyprus, the Czech Republic, Estonia, Greece, Hungary, Latvia, Lithuania, Malta, Poland, Portugal, Romania, Slovakia and Slovenia.

Carlos Coelho (PPE), *por escrito*. – A política de coesão contribui decisivamente para aproximar a UE dos cidadãos e as políticas de investimento e de desenvolvimento para todas as regiões, representando, nalguns Estados-Membros, a principal fonte de investimento público.

Nesse sentido, a Comissão e os Estados-Membros deverão explorar todo o potencial dos Fundos Europeus Estruturais e de Investimento, na linha da Estratégia Europa 2020, de modo a reforçar a coesão económica e social e a reduzir as diferenças territoriais.

Destaco a importância de se efetuarem os pagamentos atempadamente, de modo a garantir a aplicação correta e eficaz e a credibilidade da política de coesão.

Paralelamente, a Comissão, os Estados-Membros e todas as partes interessadas deverão garantir uma melhor coordenação das iniciativas e lançar uma política de comunicação eficaz, de modo a sensibilizar o público para as realizações da política de coesão, dando, desse modo, mais visibilidade a esta política.

Pelo exposto, apoio esta resolução.

Jane Collins and Mike Hookem (EFDD), *in writing*. — We voted against this because we feel EU regional funding is a propaganda tool and shamelessly wastes UK taxpayers' money to fund it. The so-called 'reforms' are little more than EU attempts to cement control.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL), *por escrito*. — El objetivo de la resolución es solicitar desde el Parlamento Europeo una aceleración de la ejecución de los fondos destinados a la política de cohesión, dados los retrasos en los pagos que tienen las instituciones europeas a los beneficiarios (regiones y entidades subestatales). Pide por ello que la Comisión informe al Parlamento sobre la aplicación del plan de pagos, y la aceleración del mismo. También solicita una evaluación del impacto del cumplimiento de las condiciones previas para la financiación de proyectos, dados los problemas derivados de normativa confusa y falta de información a los agentes públicos interesados.

Pese a lo dicho, no puedo estar a favor de que esta institución se declare favorable a «fomentar reformas estructurales», cuyo significado no es otro que la aceleración del desmantelamiento de servicios públicos y la reducción del gasto e inversión pública, con fatídicas consecuencias en términos de desigualdad social y territorial, contrario a los Tratados.

En definitiva, he optado por la abstención en la votación de esta resolución.

Andrea Cozzolino (S&D), *per iscritto*. — L'avanzamento dell'attuazione della politica di coesione in diversi Stati membri e regioni per il periodo 2007-2013 è stato in parte frenato da alcuni ostacoli dovuti all'insufficienza delle informazioni a disposizione dei potenziali beneficiari, con conseguente presentazione di progetti non idonei, lentezza nell'approvazione dei progetti, lunghe e complesse procedure di aggiudicazione, le difficoltà degli Stati membri e delle autorità locali per quanto riguarda il rispetto dei requisiti relativi all'attuazione interna ed esterna del patto di stabilità e crescita. Pertanto, sostengo, con il mio voto a favore, l'obiettivo di questa risoluzione di fornire per il periodo 2014-2020 informazioni sugli ostacoli già incontrati e strategie per superarli in vista di un'attuazione efficace della politica di coesione.

Edward Czesak (ECR), *na piśmie*. — Polityka regionalna UE ma na celu wspieranie tworzenia miejsc pracy, konkurencyjności przedsiębiorstw, wzrostu gospodarczego i zrównoważonego rozwoju. Działania te prowadzi się w celu zrealizowania nadrzędnego celu tej polityki, którym jest większa spójność terytorialna. Politykę spójności realizuje się za pośrednictwem trzech głównych funduszy: Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), które wchodzi w skład europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych. Fundusze te, dysponujące budżetem w wys. 351,8 mld EUR – stanowiącym prawie jedną trzecią budżetu ogólnego UE – przeznaczonym na politykę spójności w okresie 2014-2020, stanowią główne narzędzie inwestycyjne UE. Nie widząc zastrzeżeń, zagłosowałem za przyjęciem wskazanego projektu rezolucji.

Daniel Dalton (ECR), *in writing*. — I supported this oral question because I believe that it is important that process for absorbing regional development funds in the UK is simplified as much as possible, with many organisations in the UK stating that the process to access the funds is often highly complex and bureaucratic. Ensuring that there is less red tape and better value for money in these programmes is important for helping groups which wish to access these funds, so that they are not entangled by a process which they often find too difficult and time-consuming to complete.

Rosa D'Amato (EFDD), *per iscritto*. — Nel precedente periodo di programmazione ci sono stati ritardi imputabili, fra l'altro, all'insufficienza delle informazioni a disposizione dei potenziali beneficiari, alla lentezza dell'approvazione dei principali progetti, all'assenza di strutture amministrative responsabili della gestione degli investimenti nei progetti principali, alle complesse e non chiare procedure di aggiudicazione, e a difficoltà nell'accesso ai finanziamenti. Non possiamo, per la credibilità stessa della politica di coesione, permetterci di accumulare ritardi su ritardi, dall'approvazione del quadro finanziario pluriennale all'incredibile caso di alcuni programmi operativi approvati solo 6 mesi fa. Non saremo inoltre mai d'accordo sul legame, introdotto in questa programmazione, tra «solida governance economica» e Fondi strutturali (con possibile sospensione degli stessi come previsto nel famigerato articolo 23) o sull'assunto della necessità di promuovere le cosiddette «riforme strutturali», secondo alcuni pareri addirittura funzionali a una più efficace politica di coesione. Infatti purtroppo le riforme strutturali propinate dal governo italiano ai propri cittadini tutto sono tranne che in favore della trasparenza, della partecipazione, dello sviluppo e della lotta alla disoccupazione. Per queste ragioni, mi asterrò nel voto per questa risoluzione.

Michel Dantin (PPE), *par écrit*. – Cette résolution porte sur la mise en œuvre de la politique de cohésion. Elle invite les États membres à utiliser pleinement les Fonds structurels d'investissement européens afin de consolider la cohésion sociale et économique et salue la mise en place de la task force favorisant la mise en œuvre des programmes. Enfin, la résolution rappelle que la capacité administrative constitue une condition préalable essentielle pour assurer la réalisation de la politique de cohésion et qu'il faut la renforcer pour les étapes de mise en œuvre et d'évaluation de la politique.

Considérant que la politique de cohésion de l'Union, outils essentiel du développement et de l'attractivité des territoires, doit être simple dans sa mise en œuvre par les acteurs locaux et efficace dans ses objectifs, j'ai voté en faveur de cette résolution.

Rachida Dati (PPE), *par écrit*. — J'ai soutenu cette résolution sur l'accélération de la mise en œuvre de la politique de cohésion, principale politique d'investissement et de développement de l'Union européenne couvrant toutes les régions de l'Union. Je salue la mise en place de la task force sur l'amélioration de la mise en œuvre des programmes pour la période 2007-2013 dans huit États membres et encourage la Commission à la prolonger pour la période 2014-2020 et à l'étendre à tous les États membres.

Andor Deli (PPE), *írásban*. – A 2020-ig terjedő időszakban az Európai Unió kohéziós politikája 350 milliárd eurós költségvetéssel rendelkezik. A 2014-2020-as pénzügyi keret N+2 szabályának N+3-ra való kiterjesztése eredményességet hozhat, ugyanakkor a 2014 és 2015 vége között tapasztalható késedelem, főként az operatív programok elfogadása terén, aggasztó. A kérdés a következő pontokra fekteti a hangsúlyt: kifizetések felfüggesztésének elkerülése; a 2007-2013-as időszak vonatkozásában ismeri-e a Bizottság a programok végrehajtása során tapasztalt nehézségeket, veszélyeket, javítási lehetőségeket; mire fekteti a hangsúlyt a végrehajtás javításában 2014-2020 között; támogatja-e, és ha igen, hogyan az adminisztrációs kapacitás növelését, ugyanis ez a kohéziós politika sikerességét alapvetően befolyásolja; milyen intézkedésekkel, reformokkal ösztönzik a források felhasználását; hogyan teszik lehetővé a kifizetések sikeres végrehajtását a 2016-os évtől?

Gérard Deprez (ALDE), *par écrit*. – Avec un budget de plus de 350 milliards d'euros jusqu'en 2020, la politique de cohésion est la principale politique d'investissement et de développement de l'Union européenne couvrant toutes les régions de l'Union. Dans certains États membres, elle représente même la principale source d'investissement public. Il faut noter toutefois qu'au cours des deux premières années de la nouvelle période de programmation, la mise en œuvre de cette politique a subi des retards.

En effet, la plupart des programmes opérationnels ont été approuvés à la fin de 2014 et en 2015 et un nombre important de conditions ex ante ne sont pas encore remplies. Je salue, dès lors, la décision de la Commission de mettre en place un groupe de haut niveau d'experts indépendants chargé du suivi de la simplification pour les bénéficiaires des Fonds structurels et d'investissement européens (Fonds ESI) dans le but de soutenir la cohésion économique, sociale et territoriale et d'atteindre les objectifs de la stratégie Europe 2020 de l'UE.

Pour moi, la simplification est l'une des conditions préalables à l'accélération de la mise en œuvre. C'est donc avec conviction que j'ai soutenu cette résolution.

Mireille D'Ornano (ENF), *par écrit*. – Ce texte ne remet en question ni la tenue d'un agenda urbain, ni la poursuite des stratégies macro-régionales. Par ailleurs, il salue le principe de concentration thématique ainsi que les objectifs de la stratégie Europe 2020 qui vont à l'encontre des intérêts de la France et des collectivités les plus pauvres. Pourtant, les carences de la politique régionale de cohésion persistent: retards de paiement, complexité administrative pour rendre éligible un projet, manque d'informations et de transparence à destination des porteurs de projet et autorités locales, reprogrammation des Fonds structurels à destination des migrants ou encore utilisation de la politique régionale à des fins de promotion de l'euro-régionalisme. Sans oublier que le soutien à l'amélioration des capacités administratives de certains États membres et collectivités locales ira prioritairement aux pays de l'Est. Pour ces raisons, j'ai voté contre ce texte.

Ангел Джамбазки (ECR), *в писмена форма*. – Гласувах в подкрепа на устния въпрос към Комисията с предложение за резолюция относно Ускоряване на изпълнението на политиката на сближаване. Политиката на сближаване е част от регионалната политика на ЕС и цели създаване на нови работни места, конкурентноспособност на бизнеса, икономически растеж и устойчиво развитие. Средствата, които са заделени за политиката на сближаване за периода 2014-2020 г., представляват една трета от бюджета на ЕС, но нейното изпълнение, както и на свързаните оперативни програми, е изключително бавно. Комисията се подканва да ускори процеса на опростяване, за да се помогне на държавите членки да подобрят усвояването на средствата от фондовете и да подобрят своя административен капацитет.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), γραπτώς. – Η ελληνική οικονομία, μετά από τόσα χρόνια εφαρμογής των μνημονίων κατανόησης, έχει ανάγκη άμεσων και αποτελεσματικών λύσεων για την ενίσχυσή της. Τα διαρθρωτικά και επενδυτικά ταμεία της ΕΕ (ESI), αν και παρέχουν πολλά χρήματα, δεν επικεντρώνονται πραγματικά στη δημιουργία μονίμων θέσεων εργασίας παρά προωθούν πρόσκαιρες λύσεις και ημίμετρα, όπως ελαστικές μορφές απασχόλησης, και έχουν βασικό στόχο την απορρόφηση πόρων με δικαιούχους συγκεκριμένες εταιρείες αλλά και ΜΚΟ. Συνεπώς, καταπιφίζουμε την πρόταση ψηφίσματος για την πολιτική συνοχής μιας και βασιίζεται σχεδόν αποκλειστικά στα διαρθρωτικά και επενδυτικά ταμεία της ΕΕ.

Norbert Erdős (PPE), *írásban*. – A kohéziós politika megvalósításának felgyorsításáról szóló állásfoglalási indítvány több rendkívül hasznos, előremutató gondolatot fogalmaz meg, ezért szavazatommal támogattam a májusi strasbourgji plenáris szavazás során.

Az állásfoglalási indítvány vázolja azokat a problémákat, melyek a 2007-2013-as programozási időszakban hátráltatták a kohéziós politika megvalósítását (például nem kielégítő információ a potenciális kedvezményezetteknek, a projektek jóváhagyásának hosszas folyamata, bonyolult állami támogatási és közbeszerzési szabályok), hangsúlyozza az adminisztratív kapacitások erősítésének szükségességét, hiszen ez a kohéziós politika eredményes és időben történő megvalósításának egyik előfeltétele, kiemeli a kohéziós források időben történő folyósításának fontosságát, a kifizetési hátralék felszámolásának égető szükségét, továbbá a kohéziós politikáról és eredményeiről történő jobb kommunikációra hív fel.

Ahogy az állásfoglalási indítvány megállapítja, rendkívül fontos, hogy a 2020 utáni kohéziós politikáról való közös gondolkodás mielőbb kezdetét vegye.

Fredrick Federley (ALDE), *skrifilig*. – Centerpartiet identifierade sammanhållningspolitiken som en viktig del av att föra samman och utjämna klyftor mellan EU-länder och utsatta regioner. Det här betänkandet pekar på det som är bra med sammanhållningspolitiken, men också på vad kommissionen behöver göra för att försäkra att medlemsstaterna dels får bättre stöd men också nyttjar de resurser som finns till en högre grad. Betänkandet innehåller bland annat skrivelser om CLLD, något jag ser som en viktig del för att integrera civilsamhället i EU:s sammanhållningspolitik.

José Manuel Fernandes (PPE), *por escrito*. – A política de coesão, com um orçamento superior a 350 mil milhões de euros até 2020, é o instrumento que contribui para aproximar a UE dos cidadãos e a principal política de investimento e desenvolvimento para todas as regiões da UE e que, em alguns Estados-Membros, representa a principal fonte de investimentos públicos.

Ora, perante tal volume orçamental é importante a existência de uma análise detalhada sobre os riscos de anulação de autorizações, indicando os montantes por Estado-Membro, bem como uma análise das previsões de pagamento apresentadas pelos Estados-Membros logo que possível, depois dos prazos definidos.

Edouard Ferrand (ENF), *par écrit*. – Vote contre: la proposition de résolution ne remet en question ni la tenue d'un agenda urbain, ni la poursuite des stratégies macro-régionales. Par ailleurs, elle continue de saluer le principe de concentration thématique ainsi que les objectifs de la stratégie Europe 2020 qui vont à l'encontre des intérêts de la France et des collectivités les plus pauvres.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – Esta resolução visa a promoção de políticas que, no período de programação 2014-2020, acelerem a aplicação dos fundos de coesão.

O texto aprovado não preconiza, no entanto, medidas que eram necessárias e insiste em medidas negativas: encara como essencial que os Estados-Membros cumpram e façam cumprir todas as políticas que os afastaram dessa coesão: seguir a linha da estratégia UE2020; envolver e financiar o setor privado; cumprir os requisitos relacionados com a aplicação interna e externa do Pacto de Estabilidade; a harmonização da aplicação dos fundos de desenvolvimento com os Fundos de Investimentos Estratégicos e com o mercado digital único; a necessidade de incentivar a realização das ditas reformas estruturais e a importância de os Estados-Membros cumprirem as ações relativas à chamada condicionalidade macroeconómica – que veio introduzir inaceitáveis elementos de chantagem e pressão na aplicação dos fundos – até ao final de 2016.

Estamos a falar de acrescentar exclusão à exclusão, de acrescentar divergência à divergência. Estas são lógicas a que, neste momento, Portugal está particularmente sensível, com a ameaça de ver os fundos da UE serem suspensos por incumprimento de uma regra artificial do défice.

Opomo-nos veementemente a esta política. Defendemos uma coesão real, assente na solidariedade entre os povos e na definição soberana das estratégias de desenvolvimento.

Monika Flašíková Beňová (S&D), písomne. – Hospodárska kríza spôsobila v mnohých členských štátoch nedostatok likvidity a dostupných verejných financií na uskutočnenie verejných investícií a prostriedky v rámci politiky súdržnosti sa stali hlavným zdrojom verejných investícií. Európska komisia a členské štáty musia v rámci Paktu stability a rastu v plnej miere uplatňovať a využívať existujúcu flexibilitu. Európska komisia by preto mala naďalej podporovať zrýchľovanie a vykonávanie programov politiky súdržnosti na roky 2014-2020 v jednotlivých členských štátoch. Nadmerná centralizácia a chýbajúca dôvera môžu zohrávať úlohu pri čerpaní štrukturálnych fondov, pretože sa znižuje ochota niektorých členských štátov a riadiacich orgánov presunúť väčšiu zodpovednosť za riadenie fondov Európskej únie do rúk miestnych a regionálnych orgánov. Európska komisia, členské štáty a všetky zainteresované strany musia v budúcnosti pracovať spoločnými silami na tom, aby lepšie koordinovali a iniciovali účinné iniciatívy komunikačnej politiky s cieľom zvýšiť informovanosť verejnosti o uplatňovaní politiky súdržnosti.

Lorenzo Fontana (ENF), per iscritto. – Voto contrario alla risoluzione che non farebbe altro che produrre l'effetto contrario, ovvero allargare le diseguaglianze macroeconomiche tra gli Stati membri.

Λάμπρος Φουντούλης (NI), γραπτώς. – Η ελληνική οικονομία, μετά από τόσα χρόνια εφαρμογής των μνημονίων κατανόησης, έχει ανάγκη άμεσων και αποτελεσματικών λύσεων για την ενίσχυσή της. Τα διαρθρωτικά και επενδυτικά ταμεία της ΕΕ (ESI), αν και παρέχουν πολλά χρήματα, δεν επικεντρώνονται πραγματικά στη δημιουργία μόνιμων θέσεων εργασίας, παρά προωθούν πρόσκαιρες λύσεις και ημίμετρα όπως ελαστικές μορφές απασχόλησης, και έχουν βασικό στόχο την απορρόφηση πόρων με δικαιούχους συγκεκριμένες εταιρείες αλλά και ΜΚΟ. Συνεπώς καταψηφίζω την πρόταση ψηφίσματος για την πολιτική συνοχής μιας και βασίζεται σχεδόν αποκλειστικά στα διαρθρωτικά και επενδυτικά ταμεία της ΕΕ.

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), in writing. – EU cohesion policy, with a budget of over EUR 350 billion until 2020, represents in some Member States the main source of public investments. Objectives of enhancing growth and job creation can be achieved through a coherent interaction within the EU economic policy mix of structural reforms and growth enhancing investment, all supported and accelerated by cohesion policy investments.

It is positive that rule n+2 from perspective 2007-2013 is extended to n+3 for all Member States, but serious concern is expressed because of significant delay in the implementation of the cohesion policy 2014-2020, including the delay in adoption of operational programmes.

The purpose of this Oral Question is to show which measures are envisaged by the European Commission to facilitate the implementation of the operational programmes in order to avoid decommitments of funds and how the Commission and Member States intend to accelerate implementation of cohesion policy.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE), írásban. – Elfogadtam az állásfoglalási indítványt a kohéziós politika végrehajtásának meggyorsításáról. A kohéziós politika az Európai Unió egyik leghatékonyabb eszköze az egyenlőtlenségek elleni küzdelemben, ami az egész Unióra kiterjed és egészségé, méltányossá tesz minket.

A kohéziós politika és annak támogató eszközrendszere a gazdasági és társadalmi konvergencia erősítésének legfontosabb uniós szintű biztosítéka. Ne feledjük, hogy a kohéziós források lehívása az állami beruházások elsődleges forrásai a legtöbb tagállamban. Ezért egy strukturált, átlátható és egyszerűsített rendszerre van szükségünk, hogy a 2020-ig 350 milliárd eurós költségvetéssel rendelkező forrásokat hatékonyan fel tudjuk használni.

Az előző pénzügyi időszakban sokszor felmerülő probléma volt a célzott tevékenységek hiánya és a helyi szereplők kapacitásfejlesztésének hiánya. A jobb felhasználás reményében a jövőben a megyei fejlesztési forrásokra kell koncentrálnunk, hiszen a legfontosabb feladatunk a gazdaságélénkítés a kis- és középvállalkozások segítségével. Ezzel összhangban, a 2014-2020-as rendelkezések a helyi szükségletek hatékonyabb figyelembevételéhez szükséges rugalmasságot, a fokozottabb eredményközpontúságot, és beruházási alapok jobban koordinált felhasználását vezették be. Az indítvány ezen bekezdését különösen üdvözlendőnek tartom.

Francesc Gambús (PPE), *por escrito*. – He votado a favor de esta propuesta de resolución con la firme convicción de que las políticas de cohesión son el instrumento necesario para acercar la Unión Europea a los ciudadanos. Estas representan la principal política de inversión y desarrollo en la UE ya que abarca todas sus regiones. Hay que seguir avanzando en este ámbito para reducir las diferencias económicas y sociales que aún existen en el seno de los países y regiones que conforman la Unión Europea.

Elisabetta Gardini (PPE), *in writing*. – I supported this resolution as there has been significant delay in the implementation of the cohesion policy funds and EFSI funds for the 2014-2020 periods. At a time when parts of Europe are still experiencing significant economic problems and when there is urgent need for public investment in the economy, the funds available must be put to use as fast as possible. I hope the Commission will push forward with these implementations and provide technical assistance where local or regional governance capacity does not fit the set out criteria for receiving funds.

Elena Gentile (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore della risoluzione non legislativa sull'accelerazione dell'attuazione della politica coesione perché ritengo che la politica di coesione sia uno degli strumenti d'investimento più importanti dell'UE poiché ha permesso in tempi di crisi a intere regioni di convergere economicamente, uscire dalla crisi e rilanciare la crescita. Pertanto, una valutazione della stessa a questo stadio potrebbe fornire alla Commissione informazioni valide per alimentare il dibattito sulla futura politica di coesione post-2020.

Nel periodo di programmazione 2007-2013 sono stati riscontrati grossi problemi in sede di attuazione della politica di coesione in diversi Stati membri; molto spesso questo è stato dovuto all'insufficienza delle informazioni a disposizione dei potenziali beneficiari, il che si è tradotto nel mancato accesso ai relativi fondi.

Pertanto, ritengo che l'accrescimento dell'utilizzo dei fondi da parte delle regioni dipenderà anche dalla capacità amministrativa sia a livello nazionale che regionale e locale.

Concordo, infine, con la posizione del PE secondo cui il rafforzamento della capacità amministrativa per le fasi di attuazione e valutazione politica e il buongoverno potranno contribuire a migliorare la capacità di assorbimento, e condivido la necessità di incoraggiare riforme strutturali pertinenti in linea con gli obiettivi della politica di coesione territoriale e di crescita e occupazione sostenibili.

Arne Gericke (ECR), *schriftlich*. – Ich habe für die Resolution zur Beschleunigung der Umsetzung der Kohäsionspolitik gestimmt. Diese EU-Fördergelder sind ein wichtiges Mittel zur Entwicklung unserer Regionen. Werden sie schneller und einfacher ausbezahlt, profitieren davon die Bürger.

Jens Gieseke (PPE), *schriftlich*. – Mit einem Budget von mehr als 215 Milliarden Euro und ihren Struktur- und Investmentfonds ist die Kohäsionspolitik ein wichtiges Anlageinstrument der Union. Die Förderschwerpunkte wurden in drei Säulen aufgeteilt: die Europa-2020-Ziele, die länderspezifischen Empfehlungen und die sozioökonomische Analyse auf nationaler und regionaler Ebene. Ich unterstütze die beschleunigte Umsetzung der Kohäsionspolitik. Es gibt in diesem Bereich noch viel Förderungs- und Lösungsbedarf, der in den einzelnen Regionen schnell in Angriff genommen werden sollte.

Tania González Peñas (GUE/NGL), *por escrito*. – El objetivo de la resolución es acelerar la aplicación de la política de cohesión en todas las regiones de la UE y mejorar su eficacia, cuestión clave teniendo en cuenta que este instrumento tiene un presupuesto de más de 350.000 millones de euros hasta 2020 y que en varios Estados miembro es la principal fuente de financiación de las inversiones públicas.

Estamos de acuerdo con muchas de las cosas que se proponen: recomendaciones de simplificación de procedimientos, mejora de la información, reducción de plazos, puesta en marcha de herramientas de análisis y evaluación del uso de los fondos, etc. Pero hay referencias a la profundización de las reformas estructurales y al uso de mecanismos del Pacto de Estabilidad y Crecimiento que nos parecen problemáticas pues avalan las políticas de austeridad que venimos sufriendo desde hace años en España y demás países de la UE. Por coherencia con la posición de denuncia frente a estos instrumentos, hemos votado ABSTENCIÓN.

Theresa Griffin (S&D), in writing. – I have voted in favour of this resolution as the objectives of enhancing growth and job creation can be better achieved through a coherent interaction within the EU economic policy mix of structural reforms and growth enhancing investment, all supported and accelerated by cohesion policy investments. With a budget of over EUR 350 billion until 2020, cohesion funds represent the main source of public investment for some regions across Europe.

It is concerning that the implementation of Cohesion Policy 2014-2020 has been significantly delayed and its operational programmes as well. With this vote, I hope that the Commission will commit itself further to implement the cohesion policy more effectively.

Antanas Guoga (ALDE), in writing. – I voted in favour. Nowadays, in a period of overcoming the consequences of the financial, economic and migratory crisis, the EU cohesion policy can help deliver more jobs, economic growth and energy efficiency. Almost a third of the total EU budget – EUR 351.8 billion – has been set aside for the Cohesion Policy in 2014-2020. To ensure maximum impact for these investments, more effective, efficient and timely use of cohesion policy support should be ensured.

András Gyürk (PPE), írásban. – A kohéziós politika megvalósításának felgyorsításáról szóló állásfoglalási indítvány több rendkívül hasznos, előremutató gondolatot fogalmaz meg. Az állásfoglalási indítvány vázolja azokat a problémákat, melyek a 2007-2013-as programozási időszakban hátráltatták a kohéziós politika megvalósítását. Így például, nem kielégítő információ a potenciális kedvezményezetteknek, a projektek jóváhagyásának hosszas folyamata, bonyolult állami támogatási és közbeszerzési szabályok.

Hangsúlyozza az adminisztratív kapacitások erősítésének szükségességét, hiszen ez a kohéziós politika eredményes és időben történő megvalósításának egyik előfeltétele, kiemeli a kohéziós források időben történő folyósításának fontosságát, a kifizetési hátralék felszámolásának égető szükségét, továbbá a kohéziós politikáról és eredményeiről történő jobb kommunikációra hív fel. Ahogy az állásfoglalási indítvány megállapítja, rendkívül fontos, hogy a 2020 utáni kohéziós politikáról való közös gondolkodás mielőbb kezdetét vegye.

Marian Harkin (ALDE), in writing. – The cohesion policy promotes balanced and sustainable development throughout the EU and I believe that its implementation should be expedited. The risk of decommitment with regard to the European Structural and Investment funds is of further concern. These funds should be used in line with the Europe 2020 policy throughout the Member States. Although the global economic downturn may have stunted the implementation of such funds, there should be a continuous dialogue between the Commission and the Member States seeking investments in order to harmonise the general cohesion policy over the European Union.

Hans-Olaf Henkel (ECR), schriftlich. – Im Mehrjährigen Finanzrahmen 2014-2020 wurden Grundsätze und Bedingungen für die so genannte Kohäsionspolitik festgelegt, welche rund 33 Prozent des EU-Haushalts ausmacht. Die Ausgaben betragen insgesamt 351,8 Milliarden Euro. Dabei geht es um den Abbau wirtschaftlicher und sozialer Ungleichheiten und um die Stärkung des gesellschaftlichen Zusammenhalts in Europa. Grundsätzlich kritisch ist die Tatsache zu bewerten, dass solch hohe Summen über Brüssel ausbezahlt werden und Strukturpolitik nicht primär im Sinne des Subsidiaritätsprinzips über die Nationalstaaten und Regionen betrieben wird. Als noch problematischer betrachtet ALFA, wenn die von allen Mitgliedstaaten festgelegten Bedingungen zur Auszahlung von Geldern für entsprechende Programme und Projekte nun hinterfragt und „zur Beschleunigung der Umsetzung der Kohäsionspolitik“ gegebenenfalls außer Kraft gesetzt werden sollen. Seriöse Strukturpolitik zeichnet sich nicht vorrangig durch das schnelle Auszahlen von Geldern, sondern durch die hohe Qualität von Maßnahmen aus. Aufgrund der erheblichen Zweifel an den im Entschließungsantrag genannten Forderungen (u.a. „Aufhebung von Mittelbindungen“, „Kombination des ESI-Fonds mit EFSI“) lehne ich diesen ab. Im Übrigen bin ich der Meinung, dass der Einheitseuro abgeschafft werden muss. Er führt zu Zwist und Zwietracht in Europa.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), in writing. – Accelerating the implementation of cohesion policy can only be a positive element for Member States. I firmly believe that investments under the cohesion policy – through its EUR 350 billion euro budget until 2020 — will aid Member States in enhancing growth and job creation.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan.* – Glasao sam za Prijedlog Rezolucije podnesen nakon pitanja za usmeni odgovor B8-0364/2016 u skladu s člankom 128. stavkom 5. Poslovnika o bržoj provedbi kohezijske politike, s obzirom da dobro poznajem problematiku te sam se s problemima apsorpcije EU sredstava susretao kao župan Istarske županije.

Tu ima puno problema koji su ispravno detektirani u Rezoluciji: komplicirani sustav provedbe, nedovoljna angažiranost i nedovoljna kompetentnost kod nekih nacionalnih institucija zaduženih za kohezijsku politiku, nedovoljni administrativni kapaciteti na nacionalnoj, lokalnoj i regionalnoj razini, kašnjenja u plaćanju i dr.

Podržavam uspostavu radne skupine za bolju provedbu programa za razdoblje 2007. – 2013. za države gdje je to potrebno, za što sam svojevremeno i sam pokrenuo inicijativu. Podržavam i uspostavu ekspertne skupine na visokoj razini za pojednostavljenje provedbe kohezijske politike.

Diane James (EFDD), *in writing.* — Diane James MEP voted against this because we feel EU regional funding is a propaganda tool and shamelessly wastes UK taxpayers' money to fund it. The so-called 'reforms' are little more than EU attempts to cement control.

Philippe Juvin (PPE), *par écrit.* – J'ai voté en faveur de cette résolution qui regrette les retards observés dans le lancement et la mise en œuvre de la politique de cohésion pour la période de programmation 2014-2020 et qui appelle la Commission et les États membres à utiliser les marges de flexibilité offertes, à simplifier la politique de cohésion et, plus globalement, à lever toutes les barrières qui sont à l'origine des retards. Elle appelle également à améliorer la capacité administrative pour favoriser l'absorption des fonds.

Barbara Kappel (ENF), *schriftlich.* – Die Kohäsionspolitik mit den entsprechenden Fonds dient den Mitgliedstaaten als wichtige Investitionsquelle und spielt eine bedeutende Rolle für die Konvergenz. So haben auch der ländliche Raum Österreichs – allen voran der Alpenraum und das Burgenland – von dieser Politik profitiert. Einige Vorbehalte bei der vorliegenden Resolution bleiben aber bestehen, wie beispielsweise die tendenzielle Nutzung der Kohäsionsfonds für die Umsetzung einer Transferunion. Aus diesen Gründen enthalte ich mich zu der vorliegenden Resolution.

Afzal Khan (S&D), *in writing.* – I voted in favour of the resolution, as it calls on the Commission and the Member States to use the ESI Funds to their full potential and in line with the Europe 2020 strategy, in order to enhance social and economic cohesion and reduce territorial disparities by enabling all regions to become more competitive and to facilitate investment.

Bernd Kölmel (ECR), *schriftlich.* – Im Mehrjährigen Finanzrahmen 2014-2020 wurden Grundsätze und Bedingungen für die so genannte Kohäsionspolitik festgelegt, welche rund 33 Prozent des EU-Haushalts ausmacht. Die Ausgaben betragen insgesamt 351,8 Milliarden Euro. Dabei geht es um den Abbau wirtschaftlicher und sozialer Ungleichheiten und um die Stärkung des gesellschaftlichen Zusammenhalts in Europa. Grundsätzlich kritisch ist die Tatsache zu bewerten, dass solch hohe Summen über Brüssel ausgezahlt werden und Strukturpolitik nicht primär im Sinne des Subsidiaritätsprinzips über die Nationalstaaten und Regionen betrieben wird. Als noch problematischer betrachtet ALFA, wenn die von allen Mitgliedstaaten festgelegten Bedingungen zur Auszahlung von Geldern für entsprechende Programme und Projekte nun hinterfragt und „zur Beschleunigung der Umsetzung der Kohäsionspolitik“ gegebenenfalls außer Kraft gesetzt werden sollen. Seriöse Strukturpolitik zeichnet sich nicht vorrangig durch das schnelle Auszahlen von Geldern, sondern durch die hohe Qualität von Maßnahmen aus. Aufgrund der erheblichen Zweifel an den im Entschließungsantrag genannten Forderungen (u.a. „Aufhebung von Mittelbindungen“, „Kombination des ESI-Fonds mit EFSI“) lehne ich diesen ab.

Ádám Kósa (PPE), *írásban.* – A kohéziós politika megvalósításának felgyorsításáról szóló állásfoglalási indítvány több rendkívül hasznos, előremutató gondolatot fogalmaz meg, ezért szavazatommal támogattam a májusi strasbourgi plenáris szavazás során.

Az állásfoglalási indítvány vázolja azokat a problémákat, melyek a 2007-2013-as programozási időszakban hátráltatták a kohéziós politika megvalósítását (például nem kielégítő információ a potenciális kedvezményezetteknek, a projektek jóváhagyásának hosszas folyamata, bonyolult állami támogatási és közbeszerzési szabályok), hangsúlyozza az adminisztratív kapacitások erősítésének szükségességét, hiszen ez a kohéziós politika eredményes és időben történő megvalósításának egyik előfeltétele, kiemeli a kohéziós források időben történő folyósításának fontosságát, a kifizetési hátralék felszámolásának égető szükségét, továbbá a kohéziós politikáról és eredményeiről történő jobb kommunikációra hív fel.

Ahogy az állásfoglalási indítvány megállapítja, rendkívül fontos, hogy a 2020 utáni kohéziós politikáról való közös gondolkodás mielőbb kezdetét vegye.

Στέλιος Κούλογλου (GUE/NGL), γραπτώς. – Ο κύριος στόχος του ψηφίσματος είναι να επιταχυνθεί η αποτελεσματική εφαρμογή της πολιτικής συνοχής σε όλες τις περιφέρειες της ΕΕ. Αν και η έκθεση είναι θετική, γιατί προωθεί μια καλύτερη πολιτική συνοχής με την ταχύτερη εφαρμογή, χωρίς καθυστερήσεις στις πληρωμές, περισσότερη διοικητική ικανότητα και βιώσιμη ανάπτυξη, δεν με καλύπτει απόλυτα. Ψήφισα αποχή, γιατί στην έκθεση αναφέρονται συγκεκριμένες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις τις οποίες δεν υποστηρίζω.

Béla Kovács (NI), írásban. – A kohéziós politika egyaránt szolgálja a centrum és a periféria országainak érdekeit, annak megfelelő végrehajtása esetén. Egyet kell érteni az állásfoglalás célkitűzésével, ami összességében csökkentheti az akadályokat, mérsékelheti az adminisztrációs terheket. A kivitelezés felgyorsítása egyben a munkanélküliség csökkentését is elősegíti és növeli a hatékonyságot. A tagországok felelőssége is, hogyan osztják fel a vállalkozók közt a rendelkezésre álló forrásokat, volna mit javítani ezen.

Ilhan Kyuchyuk (ALDE), in writing. – The cohesion policy is EU's main investment and development policy that covers all EU regions. By enhancing social and economic cohesion it aims to bring the EU closer to its citizens. Having said that, in order for all regions to become competitive and to facilitate investment, we should accelerate the implementation of the cohesion policy. Timely implementation is the key not only for the successful fulfilment of the Europe 2020 strategy, in which the cohesion policy is a central pillar, but also to avoid Member States' decommitment of funds. It is important to note that achieving timely implementation will require administrative capacity building both at national and regional level. Therefore, the Commission should support the strengthening of Member States' administrative capacity. We should launch effective communication policy in order to raise public awareness of cohesion policy implementation so people to gain a better understanding of the results and impacts of cohesion policy.

Marine Le Pen (ENF), par écrit. – J'ai voté contre la résolution sur l'accélération de la mise en œuvre de la politique de cohésion. Si certaines positions sont de bon sens concernant notamment la réduction des délais de paiement qui doit constituer une priorité pour la Commission européenne, ou la simplification de tout le processus d'engagement et de suivi des Fonds structurels, la proposition de résolution ne remet en question ni la tenue d'un agenda urbain, ni la poursuite des stratégies macro-régionales. Par ailleurs, elle continue de saluer le principe de concentration thématique ainsi que les objectifs de la stratégie Europe 2020 qui vont à l'encontre des intérêts de la France et des collectivités les plus pauvres. Collectivités qui, rappelons-le en période de crise économique, ont besoin de plus de souplesse dans l'obtention des Fonds structurels et d'une meilleure articulation avec les contrats de plan État/Région. Enfin, il est à noter que la proposition de résolution n'aborde pas l'épineuse question de la reprogrammation des Fonds structurels au profit de programmes d'accueil des migrants.

Bogusław Liberadzki (S&D), in writing. – The cohesion policy of the European Union is undoubtedly one of the most important instruments which bring ordinary citizens and the EU much closer to each other. Therefore, constant work on the improvement of this policy is not only crucial but also necessary to keep EU cohesion policy harmonised with other EU policies as well as providing an appropriate, sustainable improvement in the flexibility of mechanisms to better react to local needs and more effectively coordinate the use of EU programmes for citizens.

Philippe Loiseau (ENF), par écrit. – Je me suis prononcé contre ce texte. Suite au bilan de la commission du développement régional sur la mise en œuvre de la politique de cohésion pour la période 2014-2020, il dresse un ensemble de propositions. Effectivement, de nombreux points ont été soulevés lors de ce bilan et remettent en question l'efficacité de la politique de cohésion. C'est pourquoi le rapporteur recommande de réduire les délais de paiements, de simplifier le processus des Fonds structurels. Cependant, le texte ne se concentre pas sur les problèmes politiques de fond que représentent les objectifs Europe 2020, qui brisent les collectivités territoriales les plus pauvres et les intérêts des États membres.

Javi López (S&D), *por escrito*. – He votado a favor porque la política de cohesión de la UE es la principal fuente de inversión pública de algunos Estados Miembros. Los objetivos de fomento del crecimiento y de creación de empleo pueden lograrse a través de una interacción coherente en el marco de la combinación de políticas económicas de la Unión de reformas estructurales y de inversiones en apoyo del crecimiento, todo ello favorecido y acelerado por las inversiones de la política de cohesión.

El hecho de que la regla n+2 de la perspectiva 2007-2013 se haya extendido a n+3 para todos los Estados Miembros es positivo. Sin embargo, existe una preocupación evidente por el retraso significativo en la ejecución de la política de cohesión para el periodo 2014-2020, incluido el plazo para la adopción de los Programas Operativos.

La presente resolución plantea de qué manera se propone acelerar la ejecución de la política de cohesión y qué medidas están previstas para facilitar la aplicación de los Programas Operativos y evitar la liberación de fondos.

Antonio López-Istúriz White (PPE), *por escrito*. – La política de inversión es considerada como la principal política de inversión y desarrollo de la Unión. La presente propuesta surge debido a que es necesario coordinar y armonizar la política de cohesión con otras políticas de la Unión, como por ejemplo el mercado único digital o con la política de transportes con el fin de cumplir con los objetivos de la Estrategia Europa 2020.

El informe pretende que se lleven a cabo las reformas estructurales pertinentes, incluyendo entre estas las políticas favorables a la inversión y la lucha contra el fraude. Asimismo, se pretende reducir las diferencias territoriales estableciendo un plan en el que todas las regiones sean capaces de poder desarrollar su competitividad.

Apoyo esta propuesta ya que una buena interacción entre la política de cohesión y las políticas de crecimiento y desarrollo facilitaría el camino hacia la consecución de los objetivos de la Estrategia Europa 2020.

Bernd Lucke (ECR), *schriftlich*. – Im Mehrjährigen Finanzrahmen 2014-2020 wurden Grundsätze und Bedingungen für die so genannte Kohäsionspolitik festgelegt, welche rund 33 Prozent des EU-Haushalts ausmacht. Die Ausgaben betragen insgesamt 351,8 Milliarden Euro. Dabei geht es um den Abbau wirtschaftlicher und sozialer Ungleichheiten und um die Stärkung des gesellschaftlichen Zusammenhalts in Europa. Grundsätzlich kritisch ist die Tatsache zu bewerten, dass solch hohe Summen über Brüssel ausgezahlt werden und Strukturpolitik nicht primär im Sinne des Subsidiaritätsprinzips über die Nationalstaaten und Regionen betrieben wird. Als noch problematischer betrachtet ALFA, wenn die von allen Mitgliedstaaten festgelegten Bedingungen zur Auszahlung von Geldern für entsprechende Programme und Projekte nun hinterfragt und „zur Beschleunigung der Umsetzung der Kohäsionspolitik“ gegebenenfalls außer Kraft gesetzt werden sollen. Seriöse Strukturpolitik zeichnet sich nicht vorrangig durch das schnelle Auszahlen von Geldern, sondern durch die hohe Qualität von Maßnahmen aus. Aufgrund der erheblichen Zweifel an den im Entschließungsantrag genannten Forderungen (u. a. „Aufhebung von Mittelbindungen“, „Kombination des ESI-Fonds mit EFSI“) lehne ich diesen ab.

Petr Mach (EFDD), *písemně*. – Nesouhlasím s evropskou dotační politikou, nesouhlasím s navrhovaným navýšením administrativní kapacity k vyřizování dotací, nesouhlasím se zapojením Evropské investiční banky do této politiky EU, nesouhlasím ani s navýšením propagace EU formou informování veřejnosti o fondech soudržnosti.

Vladimír Maňka (S&D), *písomne*. – Európska únia vyčlenila do roku 2020 na politiku súdržnosti 350 miliárd eur. Na efektívne využitie týchto zdrojov musí Komisia flexibilne reagovať na skutočný stav nakladania s týmito zdrojmi. Podporujem návrh, aby po dvoch rokoch nového programového obdobia Komisia čo najskôr vypracovala a predložila analýzy, ktoré preukážu slabé miesta riadenia a aktuálny stav čerpania týchto zdrojov, ale aj skutočnú platobnú disciplínu. Následným prijatím adekvátnych opatrení sa tak môže vytvoriť priestor na urýchlené odstránenie zistených prekážok a naplniť zmysel a účel vyčlenených zdrojov.

Νότης Μαριάς (ECR), *γραπτώς*. – Αναφερόμενος στην Ομιλία μου στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο στις 11/5/2016, καταπιφίζω την πρόταση ψηφίσματος σχετικά με την επιτάχυνση της υλοποίησης της πολιτικής συνοχής διότι δεν είναι πλήρης και τεκμηριωμένη.

Dominique Martin (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre ce texte.

Bien que certaines dispositions du texte soient adéquates, il ne remet pas en cause la tenue d'un agenda urbain, ni la poursuite des stratégies macro-régionales.

Nous nous opposons au principe de concentration thématique ainsi qu'aux objectifs de la stratégie Europe 2020 qui vont à l'encontre des intérêts de la France et plus particulièrement des collectivités les plus pauvres. Par ailleurs, la question de la reprogrammation des fonds structurels au profit de programmes d'accueil des migrants n'est pas abordée.

Enfin, il faut souligner que le soutien à l'amélioration des capacités administratives de certains États membres et collectivités locales ira, en premier lieu, aux pays de l'Est qui dégagent les taux d'absorption des fonds structurels les plus faibles.

Fulvio Martusciello (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore sulla proposta di risoluzione sull'accelerazione dell'attuazione della politica di coesione. Con un bilancio fino al 2020 di oltre 350 miliardi di euro, la politica di coesione raffigura il principale metodo d'investimento e di sviluppo dell'Unione per tutte le sue regioni. Per alcuni Stati membri questo fondo strutturale rappresenta la principale fonte d'investimenti pubblici e lo strumento con il quale l'Unione si accosta di più ai cittadini. Gli obiettivi della Strategia 2020 si concretano attraverso un'interazione coerente tra le politiche per la crescita e lo sviluppo. Questa politica svolge un ruolo fondamentale e dovrebbe essere armonizzata con le altre dell'UE come la strategia macroregionale, il mercato unico digitale, l'Unione dell'energia, la ricerca e l'innovazione al fine di contribuire meglio al raggiungimento dei suoi obiettivi. L'attuazione della politica di coesione ha subito ritardi se si considerano i due anni trascorsi dall'avvio del nuovo periodo di programmazione. La Commissione trasmetterà ogni anno al PE una relazione di sintesi inerente ai programmi dei fondi, si redigerà una relazione strategica per monitorare e sintetizzare la relazione sullo stato dei lavori degli Stati membri.

Valentinas Mazuronis (ALDE), *raštu*. – EP rezoliucijoje apžvelgiamas 2007-2013 m. programavimo laikotarpis, išskiriamos pagrindinės kliūtys ir problemos, trukdžiusios įgyvendinti sanglaudos politiką – nepakankama informacija galiams naudoti gavėjams, tinkamų projektų trūkumas, lėtas ir ilgas stambių projektų tvirtinimas, taip pat sudėtingos ir daug laiko trunkančios pirkimų procedūros, sudėtingos valstybės pagalbos taisyklės, sudėtingos leidimų suteikimo procedūros, neišspręsti turiniai santykiai, pernelyg ilgai trunkanti leidimo suteikimo procedūra ir sunkumai gauti finansavimą.

Pritariu rezoliucijoje įtvirtintoms nuostatoms, kuriomis EP ragina Komisiją imtis konkrečių žingsnių, kad 2014-2020 m. laikotarpiu šių problemų būtų išvengta – stiprinti nacionalinių, regioninių, vietos valdžios institucijų gebėjimus, kad jos laiku ir efektyviai sugėbėtų parengti projektų dokumentus.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *par écrit*. – Cette résolution demande une accélération de la politique de cohésion. Avec 350 milliards d'euros de budget jusqu'en 2020, c'est le principal outil de développement des régions, à travers différentes enveloppes comme le Fonds social européen. Cette résolution appelle à simplifier les démarches administratives pour accéder à ces fonds. Mais il demande quand même à exempter du calcul du déficit national une partie des investissements publics nationaux et européens dégagés dans le cadre de cette politique.

Pourtant le fond du problème demeure. Le texte veut subordonner cette politique sociale aux exigences économiques de Bruxelles et particulièrement au pacte de stabilité et de croissance et à ses remèdes, les «réformes structurelles» et la «bonne gouvernance». En définitive, c'est là un désengagement de l'État et des coupes budgétaires supplémentaire au national. Le texte ne laisse de place que pour les plus grandes entreprises, en capacité administratives et d'expertise, de répondre aux appels d'offres européens. Je vote contre.

Joëlle Mélin (ENF), *par écrit*. – Je note de positif dans ce rapport la réduction des délais de paiement ou la simplification du processus d'engagement et de suivi des fonds structurels. En revanche, la proposition n'est pas critique envers la tenue d'un agenda urbain ou la poursuite des stratégies macro-régionales. De plus, elle loue les objectifs Europe 2020 ou le principe de concentration thématique, qui sont contre l'intérêt de la France et des collectivités les moins riches.

En conséquence, j'ai voté contre.

Nuno Melo (PPE), *por escrito*. – A política de coesão, com um orçamento superior a 350 mil milhões de euros até 2020, é o instrumento que contribui para aproximar a UE dos cidadãos e a principal política de investimento e desenvolvimento para todas as regiões da UE e que, em alguns Estados-Membros, representa a principal fonte de investimentos públicos.

A regulamentação do período de 2014-2020 introduziu várias reformas essenciais na política de coesão, como a concentração temática, que, através da necessária flexibilidade, permitiu uma melhor adaptação às necessidades locais, uma maior orientação para os resultados, uma melhor coordenação com a política económica e social, uma maior sinergia entre as prioridades da UE e as necessidades regionais e uma utilização mais bem coordenada dos FEEL graças ao quadro estratégico comum.

É necessário, assim, coordenar as políticas para maximizar os fundos destinados às políticas de coesão. Daí o meu voto favorável.

Roberta Metsola (PPE), *in writing*. – I voted in favour of this resolution as it includes suggestions for the facilitation of the exchange of best practices amongst Member States regarding the decentralisation in the control of European structural and investment funds. This would improve the implementation of projects as well as improve regional and local actor interaction with the Union. It also calls for improved communication with citizens regarding the implementation of the cohesion policy in order to improve awareness of its significance and impact.

Miroslav Mikolášik (PPE), *písomne*. – K najväčším prekážkam, ktoré bránili uplatňovaniu politiky súdržnosti v rokoch 2007-2013 v niektorých členských štátoch, patrilo najmä nedostatočné informovanie potenciálnych príjemcov, čo viedlo k nedostatku oprávnených projektov, pomalému a zdĺhavému schvaľovaniu veľkých projektov spolu s nedostatkom administratívnych štruktúr na riadenie investícií pre veľké projekty, komplikovanými a časovo náročnými postupmi obstarávania, zložitými pravidlami štátnej pomoci a komplikovanými postupmi povoľovania. Preto by mali byť poskytnuté informácie o prekážkach, ktorým čelia členské štáty pri uplatňovaní politiky súdržnosti v programovom období 2014 – 2020. Domnievam sa, že nevyhnutým predpokladom dobre načasovaného a úspešného uplatňovania politiky súdržnosti je administratívna kapacita. Rovnako je potrebné nabádať k príslušným štrukturálnym reformám v súlade s cieľmi územnej súdržnosti a udržateľného rastu a zamestnanosti, ako aj s politikou na podporu investícií a bojom proti podvodom. Hlasujem za návrh uznesenia.

Marlene Mizzi (S&D), *in writing*. – I have voted in favour of the resolution on the acceleration of implementation of EU cohesion policy because the budget of over EUR 350 billion until 2020 represents in some Member States the main source of public investments. Objectives of enhancing growth and job creation can be achieved through a coherent interaction within the EU economic policy mix of structural reforms and growth enhancing investment, all supported and accelerated by cohesion policy investments.

Csaba Molnár (S&D), *írásban*. – A Regionális Fejlesztési Bizottság a kohéziós politika végrehajtásának meggyorsítására irányuló állásfoglalásra tett javaslatot. A tervezet igyekszik szembenézni a 2007-2013-as programozási időszak során az egyes tagállamokban a források felhasználásának fő akadályával, sürgeti az említett időszak tanulságainak elemzését és azok alkalmazását a jelenlegi időszakban. Rámutat a kohéziós politika időben történő és sikeres teljesítése vonatkozásában az igazgatási kapacitás fontosságára. Bírálja a túlzott központosítást és a bizalom hiányát, és hangsúlyozza az időben történő kifizetések fontosságát a kohéziós politika helyes és hatékony végrehajtása, valamint hitelessége szempontjából. A tervezetet megszavaztam.

Bernard Monot (ENF), *par écrit*. – Vote défavorable car la proposition de résolution ne remet en question ni la tenue d'un agenda urbain, ni la poursuite des stratégies macro-régionales. Par ailleurs, elle continue de saluer le principe de concentration thématique ainsi que les objectifs de la stratégie Europe 2020 qui vont à l'encontre des intérêts de la France et des collectivités les plus pauvres. Les collectivités qui ont besoin de plus de souplesse dans l'obtention des Fonds structurels et d'une meilleure articulation avec les contrats de plan État/Région, en particulier en période de crise.

Sophie Montel (ENF), *par écrit*. – Il est à noter que la proposition de résolution n'aborde pas pour le moment (il convient d'attendre le dépôt des amendements), l'épineuse question de la reprogrammation des Fonds structurels au profit de programmes d'accueil des migrants.

Enfin, il va sans dire que le soutien à l'amélioration des capacités administratives de certains États membres et collectivités locales ira d'abord aux pays de l'Est qui dégagent les taux d'absorption des Fonds structurels les plus faibles. C'est pourquoi j'ai voté CONTRE.

Nadine Morano (PPE), *par écrit*. – Ce texte vise à l'accélération pour la période 2014-2020 de la mise en œuvre de la politique de cohésion qui a connu d'importants retards. Je soutiens notamment l'appel lancé aux États membres pour la simplification de cette politique et pour la levée de toutes les barrières qui sont sources de retards. En effet, l'efficacité d'une politique repose avant tout sur sa lisibilité et son accessibilité. C'est la raison pour laquelle j'ai voté en faveur de cette résolution.

József Nagy (PPE), *írásban*. – A kohéziós politikának köszönhetően az Európai Unió olyan régióknak képes segítő kezét nyújtani, melyek demográfia helyzetük vagy egyéb viszontagságok következtében, mint például a globalizáció és éghajlatváltozás, kénytelenek komoly kihívásokkal szembenézni. A kohéziós politika hatékony végrehajtása szemmel látható eredményeket hoz, melyeket az érintett régiók és lakosaik közvetlenül tapasztalnak.

Mint minden más eszköznél, úgy a kohéziós politika esetében is elengedhetetlen a hatékony megvalósítás, ezért is tartom különösen fontosnak a végrehajtási folyamat felgyorsítását. Többek között ezt a gondolatot is támogatja az az állásfoglalási indítvány, amelyet ma nagy többséggel sikerült elfogadnunk.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – I have voted for this motion for a resolution that calls on Member States to use the ESI Funds to their full potential, in order to enhance social and economic cohesion and reduce territorial disparities by enabling all regions to become more competitive and to facilitate investment, in line with the Europe 2020 strategy.

Момчил Неков (S&D), *в писмена форма*. — Политиката на сближаване с предвидените по нея близо 350 милиарда евро до 2020 г. е важен механизъм за инвестиции и за развитие в ЕС, като в някои държави членки тя формира главен източник на публични инвестиции.

Същевременно обаче информацията сочат, че въпреки че са изминали вече две години от началото на настоящия програмен период, при прилагането на политиката на сближаване има закъснения.

Чрез подкрепата си за тази резолюция се присъединявам към призива към Европейската комисия за пълноценно използване на възможностите, които предлагат европейските структурни и инвестиционни фондове, за да засилят социалното сближаване между различните европейски региони и да намалят териториалните различия, за което забавянията във фондовете действат пагубно.

Важна констатация от предходния период е, че административният капацитет на национално, но и на регионално и местно равнище, е основно предварително условие за успешно изпълнение на политиката на сближаване и за повишаване на конкурентоспособността на регионите. Затова смятам, че Европейската комисия трябва да подкрепи укрепването на административния капацитет за етапите на изпълнение на политиката.

Dan Nica (S&D), *în scris*. – În cursul perioadei de programare 2007-2013, principalele obstacole și probleme care au împiedicat implementarea politicii de coeziune în mai multe state membre și regiuni au fost informațiile insuficiente pentru potențialii beneficiari, procesul greoi și de lungă durată de aprobare a proiectelor majore, procedurile de achiziții complexe și îndelungate, normele complexe în materie de ajutoare de stat, procedurile complicate de autorizare, durata excesivă a procedurii de autorizare și accesul dificil la finanțare.

Invităm Comisia ca, pentru perioada de programare 2014-2020, să furnizeze, pe de o parte, informații privind obstacolele pe care le întâmpină statele membre în implementarea politicii de coeziune și, pe de altă parte, o evaluare a impactului efectuării exercițiului condiționalităților ex ante asupra implementării efective a politicii.

Salut înființarea unui grup operativ pentru o mai bună implementare a programelor pentru perioada 2007-2013 în opt state membre și solicităm Comisiei să informeze Parlamentul cu privire la rezultatele obținute. Comisia trebuie să continue, împreună cu acest grup operativ, să sprijine și să accelereze punerea în aplicare a programelor 2014-2020 în toate statele membre și să prezinte Parlamentului un plan de acțiune privind activitățile grupului operativ.

Luděk Niedermayer (PPE), *písemně*. – V souvislosti s urychlením provádění politiky soudržnosti považuji za důležité, aby Komise ve spolupráci s členskými státy i jejich místními a regionálními orgány nalezla způsoby, jak efektivně kombinovat finanční prostředky ze strukturálních fondů a z Evropského fondu pro strategické investice. Přestože se jedná o dva nástroje rozdílné povahy, mohou se navzájem doplňovat a zvyšovat pákový efekt investic. Komise by také měla vydat komplexní pokyny týkající se zadávání veřejných zakázek a preventivních opatření nutných k tomu, aby při zadávání nedocházelo ke zbytečným chybám a nesrovnalostem a v důsledku toho k finančním opravám a možnému rušení finančních příspěvků EU.

Franz Obermayr (ENF), *schriftlich*. – Korrekt erwähnt die Resolution, dass die Kohäsionspolitik in manchen Mitgliedsländern die wichtigste Quelle für öffentliche Investitionen ist. An der finanziellen Entmachtung der Nationalstaaten durch die Kohäsionspolitik ändert auch diese Entschließung nichts. Daher war die Resolution klar abzulehnen.

Urmas Paet (ALDE), *kirjalikult*. – Toetasin. Ühtekuuluvuspoliitika kaudu on võimalik suurendada töökohtade arvu, majanduskasvu ja energiatõhusust, seetõttu tuleb seda efektiivselt ja õigeaegselt kasutada.

Rolandas Paksas (EFDD), *raštu*. — Pritariu patektai rezoliucijai. Labai svarbu užtikrinti, kad didesnis dėmesys būtų skiriamas sanglaudos politikos įgyvendinimui. Pažymėtina, kad Europos sanglaudos politika yra daugiau nei paprastas lėšų perskirstymas. Tai yra efektyvumo atsiliekančiuose regionuose didinimas, užtikrinantis tolygią ir tvarią plėtrą bei visoje šalies teritorijoje gyvenančių piliečių gerovę.

Be to, siekiant efektyviau sumažinti skirtingų regionų tarpusavio atotrūkį ir skirtumus, labai svarbu įvertinti ESI fondų panaudojimą 2014-2020 m. laikotarpiu bei suderinti ESI ir ESIF finansavimą. Tikslingas lėšų panaudojimas didina konkurencingumą ir sudaro sąlygas spartesniam ekonomikos augimui.

Δημήτρης Παπαδάκης (S&D), *γραφτώς*. – Η πολιτική συνοχής, με προϋπολογισμό άνω των € 350 δις, αποτελεί για κάποια κράτη μέλη τη μοναδική πηγή δημόσιων επενδύσεων. Η πολιτική συνοχής έχει ισχυρό αντίκτυπο σε πολλούς τομείς. Συγκεκριμένα, παρέχει το απαραίτητο επενδυτικό πλαίσιο και τη στρατηγική για την υλοποίηση της Στρατηγικής «Ευρώπη 2020».

Ωστόσο, έχουν περάσει δύο χρόνια από το ξεκίνημα της νέας περιόδου προγραμματισμού, και έχουν υπάρξει καθυστερήσεις στην εφαρμογή της πολιτικής συνοχής. Τα περισσότερα επιχειρησιακά προγράμματα εγκρίθηκαν στο τέλος του 2014 και μέσα στο 2015 και ένας σημαντικός αριθμός από τις εκ των προτέρων αιρεσιμότητες δεν έχουν εκπληρωθεί ακόμα.

Επομένως ψήφισα υπέρ της έκθεσης για την επιτάχυνση της υλοποίησης της πολιτικής συνοχής με την οποία καλείται η Επιτροπή, για την περίοδο προγραμματισμού 2014-2020, να παράσχει, αφενός, πληροφορίες σχετικά με τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν τα κράτη μέλη κατά την εφαρμογή της πολιτικής συνοχής και, αφετέρου, μια εκτίμηση του αντίκτυπου που έχει η εκπλήρωση των εκ των προτέρων αιρεσιμότητων στην αποτελεσματική εφαρμογή της πολιτικής.

Margot Parker (EFDD), *in writing*. – We voted against this because we feel EU regional funding is a propaganda tool and shamelessly wastes UK taxpayers' money to fund it. The so-called 'reforms' are little more than EU attempts to cement control.

Aldo Patriciello (PPE), *per iscritto*. – La corretta connessione tra le politiche di crescita e sviluppo e le riforme strutturali è necessaria per assicurare un'attuazione piena della strategia Europa 2020. Con un bilancio pari a oltre 350 miliardi di EUR, la politica di coesione è lo strumento tramite il quale l'Unione europea investe nelle sue regioni e si avvicina ai cittadini. Ritengo dunque che l'invito rivolto alla Commissione di provvedere a delle analisi dettagliate e l'esortazione per un maggiore coordinamento tra i soggetti interessati possa contribuire a raggiungere gli obiettivi preposti. Voto positivamente.

Marijana Petir (PPE), *napisan*. – Budući da je uredbama za razdoblje 2014. – 2020. uvedeno nekoliko ključnih reformi kohezijske politike poput tematske koncentracije kojom se omogućuje bolja prilagodba lokalnim uvjetima, veća usmjerenost na rezultate, bolje koordiniranje s gospodarskom i socijalnom politikom, bolja povezanost između prioriteta EU-a i regionalnih potreba i uže koordinirano korištenje sredstvima iz europskih strukturnih i investicijskih fondova s pomoću zajedničkog strateškog okvira, razvidno je da će se njima ubrzati sama provedba kohezijske politike.

Komisija je odgovorila na pitanje koje su to glavne prepreke i problemi u državama članicama u razdoblju 2007. – 2013. navodeći nedovoljno informiranje korisnika, sporo i dugo odobrenje velikih projekata, nedostatak administrativnih struktura za upravljanje ulaganjima u velike projekte, složeni i dugotrajni postupci nabave, složena pravila o državnim potporama, komplicirani postupci izdavanja dozvola, neriješeni vlasnički odnosi, trajanje postupka izdavanja odobrenja i otežan pristup financiranju. Ova rezolucija potpora je bržoj provedbi kohezijske politike i zato sam podržala njeno usvajanje.

Pina Picierno (S&D), *per iscritto*. – La politica di coesione dell'Unione, con un bilancio di oltre 350 miliardi di euro fino al 2020, rappresenta in alcuni Stati membri la principale fonte d'investimenti pubblici e, quindi, svolge un ruolo fondamentale per la crescita e lo sviluppo delle regioni e delle città europee. I regolamenti 2014-2020 hanno introdotto importanti riforme nella politica di coesione, quali la concentrazione per temi, il maggiore orientamento ai risultati e un migliore coordinamento con la politica economica e sociale. Tuttavia, trascorsi due anni dall'avvio del nuovo periodo di programmazione, l'attuazione della politica di coesione continua a risentire di ritardi notevoli. Per questo motivo invitiamo la Commissione e gli Stati membri a fare di più per sfruttare pienamente il potenziale dei fondi strutturali europei, in conformità con la strategia Europa 2020, per il rafforzamento della coesione sociale ed economica e per ridurre le disparità territoriali. Dall'analisi del periodo 2007-2013, risulta evidente che i principali problemi erano dovuti all'insufficienza delle informazioni a disposizione dei potenziali beneficiari e alle lunghe e complesse procedure di aggiudicazione. Perciò è molto positiva l'istituzione, da parte della Commissione, di un gruppo ad alto livello con il compito di assicurare maggior trasparenza e procedere alla semplificazione delle procedure.

Tonino Picula (S&D), *napisan*. – Podržavam donošenje rezolucije na temu brže provedbe kohezijske politike.

Zabrinjavajuća je količina neiskorištenog potencijala europskih strukturnih i investicijskih fondova, tako na primjer ni kune pomoći iz fondova EU-a nije povuklo čak 85 posto hrvatskih općina. Stoga, pozivam Komisiju i države članice da u potpunosti iskoriste potencijal europskih strukturnih i investicijskih fondova, u skladu sa strategijom Europa 2020., radi jačanja socijalne i ekonomske kohezije i smanjenja teritorijalnih razlika, omogućavanjem svim regijama da postanu konkurentnije i olakšaju ulaganja, među ostalim i ona privatna.

s obzirom na to da je gospodarska kriza u mnogim državama članicama uzrokovala manjak likvidnosti i dostupnih javnih sredstava za javna ulaganja te s obzirom na to da sredstva kohezijske politike postaju glavni izvor javnih ulaganja, pozivam Komisiju i države članice da u potpunosti primijene i iskoriste postojeću fleksibilnost u okviru Pakta o stabilnosti i rastu te tražim od Komisije da održava trajni dijalog s državama članicama koje su tražile primjenu trenutne klauzule o ulaganjima, u cilju maksimiziranja fleksibilnosti povezane s ulaganjima u rast i radna mjesta.

João Pimenta Lopes (GUE/NGL), *por escrito*. – Esta resolução visa a promoção de políticas que, no período de programação 2014-2020, acelerem a aplicação dos fundos de coesão.

O texto aprovado não preconiza, contudo, a facilitação aos Estados-Membros dos financiamentos a atribuir neste âmbito. Pelo contrário, encara como essencial ao cumprimento da coesão que os Estados-Membros cumpram e façam cumprir todas as políticas que os afastam dessa mesma coesão: seguir a linha da estratégia Europa 2020; envolver e financiar o setor privado; cumprir os requisitos relacionados com a aplicação interna e externa do Pacto de Estabilidade e Crescimento; a harmonização da aplicação dos fundos de desenvolvimento com os Fundos de Investimentos Estratégicos e com o mercado digital único; a necessidade de incentivar a realização de reformas estruturais e a importância de os Estados-Membros cumprirem as ações relativas às condicionalidades *ex ante* até ao final de 2016.

Estamos a falar de acrescentar exclusão à exclusão, de acrescentar divergência à divergência. Estas são lógicas a que, neste momento, Portugal está particularmente sensível, com a ameaça muito real de ver os fundos de desenvolvimento serem suspensos por incumprimento de uma regra artificial do défice.

Opomo-nos veementemente a esta política de liberalização da coesão. Defendemos uma coesão real, assente na solidariedade entre os povos e na definição soberana das estratégias de desenvolvimento.

Andrej Plenković (PPE), *napisan*. – Jedan od najvažnijih razloga za reformu EU-ove kohezijske politike bilo je osiguravanje bržeg pristupa fondovima koji će nacionalnim vlastima i regijama poslužiti za financiranje projekata od iznimne važnosti za tehnološki, ekonomski i socijalni razvoj te razvoj infrastrukture država članica.

Podržao sam rezoluciju Europskog parlamenta koja poziva na veću suradnju Komisije i država članica, bržu provedbu kohezijske politike u svim državama članicama te uporabu statističkih podataka koji bi se mogli koristiti kao mjerodavni u prilagodbi i primjeni onih dijelova fonda koji izravno utječu na posao, rast i zapošljavanje. Ovime se osigurava prihvatljiv i obvezujući financijski okvir i potiče države članice na veću i aktivniju uključenost u europski projekt kohezijske politike 2014.-2020.

Pavel Poc (S&D), *písemně*. – Politika soudržnosti představuje nejsilnější investiční a rozvojový nástroj Evropské unie, kterému je až do roku 2020 vyčleněno více než 350 miliard EUR. Jelikož však byla tato politika v novém programovacím období v mnoha členských zemích spuštěna se značným zpožděním a rychlost její implementace dosud pokulhává, je hrozba nemožnosti využití všech jejích nástrojů do konce období více než reálná. Právě z tohoto důvodu jsem podpořil usnesení Evropského parlamentu, které Evropskou komisi vybízí k analýze a zhodnocení současného stavu. Považuji za nesmírně důležité, aby do analýzy byla zahrnuta i studie překážek, které jednotlivým členským zemím v čerpání stojí. Hlasoval jsem dále pro posílení administrativní kapacity na vnitrostátní, regionální i místní úrovni, která by v budoucnosti měla implementaci politiky soudržnosti napomoci. Stejně tak jsem podpořil i nové iniciativy v oblasti komunikace, jelikož je právě neinformovanost veřejnosti jedním z bloků negativně ovlivňujícím nejen samotné provádění politiky, ale také skepse, která je častokrát produktem dezinformací.

Miroslav Poche (S&D), *písemně*. – Politika soudržnosti hraje zásadní roli ve sblížení socio-ekonomických rozdílů mezi členskými státy EU. Úspěšná politika soudržnosti povede ke zvýšení konkurenceschopnosti všech evropských regionů. EU a členské státy však vykazují velká zpoždění v implementaci i nedostatečnou pružnost, což efektivitu této politiky výrazně omezuje. Celá zpráva navrhuje řadu doporučení pro rychlejší postup v této oblasti a pro lepší provádění stávajících programů na období 2014-2020. EU pokulhává v oblasti administrativních i absorpčních kapacit na všech úrovních, ale právě ty jsou klíčové pro rychlejší a efektivnější provádění evropských politik. Proto je třeba výrazně posílit i tyto dvě oblasti. Zdaleka rovněž není využíván potenciál místních a regionálních orgánů, jejichž role v oblasti čerpání fondů ESI je klíčová.

Paulo Rangel (PPE), *por escrito*. – A presente proposta de resolução insta a Comissão e os Estados-Membros a explorarem todo o potencial dos Fundos Europeus Estruturais de Investimento (FEEI), lembrando que a crise económica tem causado problemas de liquidez e falta de fundos públicos disponíveis para o investimento.

No contexto de estagnação ou recessão de certas economias, afigura-se imprescindível dilatar a capacidade de absorção dos fundos e assegurar a aplicação eficaz dos instrumentos financeiros. Só a aplicação estratégica dos recursos poderá potenciar o impacto do financiamento e mitigar os efeitos negativos dos cortes nos orçamentos públicos.

Todavia, as opções estratégicas disponíveis e a maximização dos recursos existentes por via de soluções alternativas e criativas estão, ao dia de hoje, gravemente prejudicadas pela complexidade e a morosidade que caracterizam a execução da política de coesão.

Posto o que precede, o relator considera que uma avaliação da aplicação da política de coesão poderá fornecer elementos de aprendizagem importantes, com vista ao debate sobre a futura política de coesão pós-2020. Votei favoravelmente.

Julia Reid (EFDD), *in writing*. — We voted against this because we feel EU regional funding is a propaganda tool and shamelessly wastes UK taxpayers' money to fund it. The so-called 'reforms' are little more than EU attempts to cement control.

Robert Rochefort (ALDE), *par écrit*. — J'ai soutenu la résolution sur l'accélération de la mise en œuvre de la politique de cohésion. Avec un budget de 351,8 milliards d'euros pour la période 2014-2020, la politique de cohésion est la principale politique d'investissement de l'Union européenne. Elle cible toutes les villes et régions de l'Union dans le but de soutenir la création d'emploi, la compétitivité des entreprises, la croissance économique, le développement durable et d'améliorer la qualité de vie des citoyens.

Cependant, la mise en œuvre de la politique de cohésion a subi des retards. Nous demandons dès lors à la Commission un certain nombre de mesures afin d'accélérer le processus: informer sur les obstacles rencontrés dans les États membres, soutenir le renforcement de la capacité administrative tant au niveau national qu'au niveau régional et local, accélérer les travaux en vue de simplifier les procédures et préserver un degré élevé de transparence ou encore encourager la participation de la BEI via un appui technique et financier accru.

Enfin, il est important de sensibiliser davantage le public et de renforcer la visibilité de la mise en œuvre de la politique de cohésion.

Liliana Rodrigues (S&D), *por escrito*. — A política de coesão da União Europeia, com um orçamento superior a 350 mil milhões de euros até 2020, constitui a principal fonte de investimentos públicos em alguns Estados-Membros.

Todos concordamos com a necessidade de acelerar a aplicação da política de coesão e de conhecer as medidas que estão a ser consideradas para facilitar a execução dos programas operacionais, de molde a evitar a anulação de fundos.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. — La política de cohesión es el instrumento primordial con el que se acerca la UE a los ciudadanos, además de representar la principal política de inversión y desarrollo de la Unión, así como la principal fuente de inversión pública para algunos Estados miembros.

Los objetivos de la Estrategia Europa 2020 pueden llegar a alcanzarse mediante una interacción coherente entre las políticas de crecimiento, desarrollo y reformas estructurales. De este modo, la política de cohesión desempeña una función esencial en la integración y el desarrollo de los citados objetivos.

Existe una preocupación importante por el retraso en la ejecución de la política de cohesión para el período 2014-2020, por lo que se pregunta a la Comisión cómo se propone acelerar la ejecución de la política de cohesión.

Celebro la realización de un debate conjunto en el Pleno sobre estas cuestiones.

Es por todo ello por lo que he votado a favor de esta propuesta de Resolución.

Claude Rolin (PPE), *par écrit*. — En votant ce texte portant sur le retard général constaté de la mise en œuvre de la politique de cohésion 2014-2020, nous avons invité la Commission européenne à entreprendre une série d'actions en vue d'accélérer la mise en œuvre de la politique de cohésion.

En substance, la résolution invite la Commission à mener une évaluation sur la mise en œuvre de la politique de cohésion, afin de cibler, d'une part, les voies pour garantir son accélération, et, d'autre part, de tirer les enseignements dans le cadre des discussions entamées sur la politique de cohésion au-delà de 2020.

Bronis Ropė (Verts/ALE), *raštu*. — Ponios Mihailovos pranešime matau daug labai teigiamų elementų. Jau pirmu punktu įvardintas kvietimas Komisijai įvertinti ESIF lėšas, kurių atskiros valstybės narės gali neįsisavinti, atrodo labai gerai. Tačiau, kaip praktikas, ne kartą įgyvendinęs Struktūrinių fondų projektus, norėčiau pastebėti, kad toks siekis gerai atrodo tik teorijoje. Praktikoje tai visų pirma sukurs papildomą administracinę našą valstybių narių ministerijoms, agentūroms ir projektų įgyvendintojams ir tikrai nepaspartins projektų įgyvendinimo.

Taip pat turiu apgailestauti, kad pranešėja nerado vietos įrašyti raginimo Komisijai ir toliau aktyviai kovoti su ES paramos lėšų grobstymu.

Pranešėja teisingai pabrėžia administracinių gebėjimų, gero valdymo principų ir ES paramos įsisavinimo rodiklių sąryšį. Taip pat sveikintinas ir kvietimas Komisijai – užtikrinti, kad paramos mokėjimai būtų atliekami laiku.

Nesu įsitikinęs, ar kvietimas glaudžiau įtraukti Europos investicijų banką į projektų įgyvendinimą, yra sveikintinas žingsnis. Vietoje to, reikalingiau būtų pakviesti Komisiją ieškoti geresnių sąveikos su privačiu sektoriumi mechanizmų. Atsižvelgdamas į lėšų trūkumą viešajame sektoriuje, siūlau įtraukti raginimą Komisijai ieškoti būdų, kaip būtų galima suderinti to paties ar panašių projektų finansavimą iš atskirų ES paramos šaltinių.

Fernando Ruas (PPE), *por escrito*. – Votei a favor desta resolução, pois a Política de Coesão, com um orçamento de mais de 350 milhões de euros (2014-2020), representa o principal instrumento para o investimento e desenvolvimento das regiões, sendo a política mais eficaz para promover o desenvolvimento territorial da União Europeia (UE), fixando populações às regiões com mais baixa densidade económica/populacional e estimulando a criação de vantagens comparativas para as regiões.

A importância da Política de Coesão é inegável e, quando falamos dos «números» dos Fundos Europeus Estruturais e de Investimento (FEEI) no total do Investimento Público dos nossos Estados-Membros (EM), verificamos que, em 10 EM, mais de 50% do investimento público entre 2014-2016 foi efetuado com recurso aos FEEI.

Por isso, exigimos a sua implementação célere e desburocratizada, tendo em atenção que já não falta muito para o «mais 3» do «n» de 2014...

Em termos prospetivos, mais latos, e enquanto Parlamento Europeu, deveremos perseguir 3 objetivos essenciais: Promover fortemente a implementação no terreno do atual Quadro Financeiro Plurianual (QFP); Debater a revisão do QFP e lutar para conseguir uma posição conjunta o mais amplamente apoiada nos diferentes grupos parlamentares; Iniciar os debates preparatórios sobre o enquadramento do QFP e a estratégia de longo prazo da União pós-2020.

Tokia Saïfi (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette résolution qui demande à ce que la mise en œuvre de la politique de cohésion se fasse plus rapidement et de manière plus efficace. Il s'agit ici de soulever le risque de dégage-ment des sommes non utilisées. Il est crucial d'éviter une telle situation.

La Commission et les États membres doivent avoir recours aux marges de flexibilité qui leur sont offertes afin de lever toutes les barrières qui sont à l'origine des retards de paiement et de mise en œuvre.

J'ai soutenu cette résolution parce qu'elle demande également à ce que soit utilisée pleinement la capacité administrative des États membres et de leurs collectivités locales afin d'assurer une plus grande absorption des fonds.

La politique de cohésion est nécessaire au financement du développement de nos territoires européens; il est donc nécessaire que l'Union et les États membres s'engagent pleinement, de manière plus efficace et plus rapide dans la mise en œuvre de la politique de cohésion.

Massimiliano Salini (PPE), *per iscritto*. – La presente proposta di risoluzione invita la Commissione e gli Stati membri a intraprendere un'azione volta alla reale attuazione delle politiche di coesione dell'Unione. In particolare la relazione richiama alla necessità di una verifica e a un rilancio di queste politiche attraverso lo sfruttamento del potenziale rappresentato dai Fondi strutturali e dal Fondo europeo per gli investimenti. Assieme al gruppo del PPE, ho votato a favore di questa risoluzione.

Lola Sánchez Caldentey (GUE/NGL), *por escrito*. – El objetivo de la resolución es acelerar la aplicación de la política de cohesión en todas las regiones de la UE y mejorar su eficacia, cuestión clave teniendo en cuenta que este instrumento tiene un presupuesto de más de 350.000 millones de euros hasta 2020 y que en varios Estados miembro es la principal fuente de financiación de las inversiones públicas.

Estamos de acuerdo con muchas de las cosas que se proponen: recomendaciones de simplificación de procedimientos, mejora de la información, reducción de plazos, puesta en marcha de herramientas de análisis y evaluación del uso de los fondos, etc. Pero hay referencias a la profundización de las reformas estructurales y al uso de mecanismos del Pacto de Estabilidad y Crecimiento que nos parecen problemáticas pues avalan las políticas de austeridad que venimos sufriendo desde hace años en España y demás países de la UE. Por coherencia con la posición de denuncia frente a estos instrumentos, hemos votado ABSTENCIÓN.

Maria Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), por escrito. – El objetivo de la resolución es solicitar desde el Parlamento Europeo una aceleración de la ejecución de los fondos destinados a la política de cohesión, dados los retrasos en los pagos que tienen las instituciones europeas a los beneficiarios (regiones y entidades subestatales). Pide por ello que la Comisión informe al Parlamento sobre la aplicación del plan de pagos, y la aceleración del mismo. También solicita una evaluación del impacto del cumplimiento de las condiciones previas para la financiación de proyectos, dados los problemas derivados de normativa confusa y falta de información a los agentes públicos interesados.

Pese a lo dicho, no puedo estar a favor de que esta institución se declare favorable a «fomentar reformas estructurales», cuyo significado no es otro que la aceleración del desmantelamiento de servicios públicos y la reducción del gasto e inversión pública, con fatídicas consecuencias en términos de desigualdad social y territorial, contrario a los Tratados.

En definitiva, he optado por la abstención en la votación de esta resolución.

Remo Sernagiotto (ECR), per iscritto. – L'Unione europea intende conseguire entro il 2020 cinque obiettivi concreti in materia di occupazione, innovazione, istruzione, integrazione sociale e clima/energia. Al fine di raggiungerli e di affrontare le diverse esigenze di sviluppo di tutte le regioni europee, per il periodo 2014-2020 sono stati destinati alla politica di coesione 351,8 miliardi di euro. Attraverso questa risoluzione, il Parlamento ha chiesto alla Commissione di accelerare le attività legate all'introduzione di procedure semplificate in modo tale da rafforzare la coesione sociale ed economica e ridurre così le disparità territoriali nell'Unione europea. A tal fine, la competenza amministrativa a livello sia nazionale, sia regionale e locale diventa un presupposto fondamentale per il raggiungimento di risultati tempestivi e positivi della politica di coesione. Pertanto, ho votato a favore di questa risoluzione.

Siôn Simon (S&D), in writing. – With a budget of over EUR 350 billion until 2020, Cohesion funds represent the main source of public investment for some regions across Europe. I have voted in favour of this resolution as the objectives of enhancing growth and job creation can be better achieved through a coherent interaction within the EU economic policy mix of structural reforms and growth enhancing investment, all supported and accelerated by Cohesion policy investments.

It is concerning that the implementation of Cohesion Policy 2014-2020 has been significantly delayed and its operational programmes as well. With this vote, I hope that the Commission will commit itself further to implement the cohesion policy more effectively.

Branislav Škripek (ECR), písomne. — Možnosti čerpania prostriedkov EÚ sú dlhodobo zaťažené prílišnou byrokraciou. Zjednodušenie tohto procesu je jedným z nevyhnutných predpokladov na zrýchlenie vykonávania čerpania prostriedkov z európskych štrukturálnych a investičných fondov. Z tohto dôvodu som hlasoval za prijatie tohto uznesenia.

Davor Škrlec (Verts/ALE), napisan. – Podržao sam parlamentarno pitanje o bržoj provedbi kohezijske politike iz razloga što je kohezijska politika važan instrument ostvarivanja strateških ciljeva EU-a, osigurava sedmogodišnji finansijski okvir za projekte koji doprinose gospodarskoj, društvenoj i teritorijalnoj koheziji država članica Europske Unije.

Republika Hrvatska kao punopravna članica Europske unije, ima pravo kvalitetnim projektima konkurirati za sredstva koja joj stoje na raspolaganju u okviru kohezijske politike. Za razdoblje 2014. – 2020. govorimo o iznosu od 8,6 milijardi eura, što bi značilo da ima pravo trošiti oko 1,2 milijardi eura godišnje na različite razvojne aktivnosti s posebnim naglaskom na slabije razvijena područja.

Europski Parlament traži od Komisije odgovor na pitanje o konkretnim mjerama koje ima u planu poduzeti kako bi se ubrzala provedba kohezijske politike te olakšala provedba operativnih programa. Također traži obrazloženje u vezi glavnih prepreka u državama članicama koje su ometale apsorpciju sredstava. Za kraj, Parlament naglašava važnost pravovremene isplate koja pridonosi ispravnoj provedbi i vjerodostojnosti politike te postavlja pitanje o mjerama koje se razmatraju kako bi se zajamčila puna provedba plana plaćanja u kontekstu proračuna za 2016. i za naredne godine.

Monika Smolková (S&D), písomne. – Politika súdržnosti s rozpočtom viac ako 350 miliárd EUR do roku 2020 predstavuje hlavnú investičnú a rozvojovú politiku, týka sa všetkých regiónov a v niektorých členských štátoch predstavuje hlavný zdroj verejných financií. Od začiatku nového programového obdobia uplynuli dva roky a vo vykonávaní politiky súdržnosti dochádza neustále k oneskoreniam. Je potrebné, aby Komisia preskúmala aktuálny stav využívania európskych štrukturálnych fondov a vypracovala podrobnú analýzu rizík súvisiacich so zrušením viazanosti s uvedením súm za členský štát a analýz prognóz platieb, ktoré boli brzdou čerpania štrukturálnych fondov v minulom programovom období. Bolo to predovšetkým nedostatočné informovanie potenciálnych príjemcov, pomalé a zdĺhavé schvaľovanie veľkých projektov spolu s nedostatkom administratívnych štruktúr na riadenie investícií pre veľké projekty, komplikované a časovo náročné postupy verejného obstarávania, zložité pravidlá štátnej pomoci, komplikované postupy povolení a zložitý prístup k financovaniu. Pre urýchlenie vykonávania politiky súdržnosti Komisia zriadila expertnú skupinu na vysokej úrovni na monitorovanie zjednodušenia pre prijímateľov prostriedkov, pretože je jedným z nevyhnutných predpokladov pomoci členským štátom pri vyrovnávaní regionálnych rozdielov, pri vytváraní nových pracovných miest, pri podpore mladých uplatniť sa na trhu práce, a na podporu veľkých investícií, ale aj podporu malých a stredných podnikov.

Igor Šoltes (Verts/ALE), písno. – V nejakých členských štátoch predstavuje kohezijska politika s proračunom v višini več kot 350 milijard EUR do leta 2020 glavni vir javnih naložb. Usklajeno delovanje strukturnih reform skupaj z ekonomsko politiko ter naložbami omogoča krepitev rasti in ustvarjanje delovnih mest.

Resolucija odpira zanimivo vprašanje v povezavi s tveganjem razveljavitve odobritev za sredstva v tretjem proračunskem letu (tako imenovano pravilo $n + 3$), kar za novo programsko obdobje predstavljajo prav leta 2016. Vprašanje je še posebej pomembno, ker je bila implementacija operativnih programov v trenutnem programskem obdobju v veliki meri zamaknjena, s čimer se je tveganje za razveljavitev odobritev za sredstva povečalo.

Podpiram zahtevo, naj Evropska komisija pomaga državam članicam EU in njihovim regijam pri zmanjševanju tveganja razveljavitve odobritev za sredstva. Menim, da je pri tem v veliko pomoč tudi delo že ustanovljene projektne skupine za boljše implementacijo kohezijske politike, ki med drugim prispeva k izboljšanju zmogljivosti javnih uprav držav članic, regij in mest. Na podlagi zgoraj navedenega sem resolucijo o hitrejšem izvajanju kohezijske politike tudi podprl.

Joachim Starbatty (ECR), schriftlich. – Im Mehrjährigen Finanzrahmen 2014-2020 wurden Grundsätze und Bedingungen für die so genannte Kohäsionspolitik festgelegt, welche rund 33 Prozent des EU-Haushalts ausmacht. Die Ausgaben betragen insgesamt 351,8 Milliarden Euro. Dabei geht es um den Abbau wirtschaftlicher und sozialer Ungleichheiten und um die Stärkung des gesellschaftlichen Zusammenhalts in Europa. Grundsätzlich kritisch ist die Tatsache zu bewerten, dass solch hohe Summen über Brüssel ausbezahlt werden und Strukturpolitik nicht primär im Sinne des Subsidiaritätsprinzips über die Nationalstaaten und Regionen betrieben wird. Als noch problematischer betrachtet ALFA, wenn die von allen Mitgliedstaaten festgelegten Bedingungen zur Auszahlung von Geldern für entsprechende Programme und Projekte nun hinterfragt und „zur Beschleunigung der Umsetzung der Kohäsionspolitik“ gegebenenfalls außer Kraft gesetzt werden sollen. Seriöse Strukturpolitik zeichnet sich nicht vorrangig durch das schnelle Auszahlen von Geldern, sondern durch die hohe Qualität von Maßnahmen aus. Aufgrund der erheblichen Zweifel an den im Entschließungsantrag genannten Forderungen (u.a. „Aufhebung von Mittelbindungen“, „Kombination des ESI-Fonds mit EFSI“) lehne ich diesen ab.

Ivan Štefanec (PPE), písomne. – Politika súdržnosti EÚ predstavuje v niektorých štátoch hlavný zdroj verejných investícií. Vzájomné pôsobenie na urýchlenie vykonávania politiky súdržnosti v rámci súboru hospodárskych politík EÚ umožní pozitívne prepojenie priorit EÚ s potrebami regiónov, lepšiu koordináciu využívania európskych štrukturálnych a investičných fondov a lepšiu koordináciu s hospodárskou a sociálnou politikou.

Davor Ivo Stier (PPE), napisan. – Kohezijska politika, s budžetom od preko 350 milijardi eura do 2020. godine, jedan je od najvažnijih instrumenata koji pomaže da se Evropska unija približi svojim građanima te predstavlja glavnu investicijsku i razvojnu politiku Europske unije koja pokriva sve regije EU-a. U nekim državama članicama takva politika oblikuje glavni izvor javnih investicija te je stoga od velike važnosti. Kako bi se postigli ciljevi Europa 2020., nužno je postojanje dosljednje interakcije između politike rasta i razvoja te, po potrebi, strukturnih reformi, kao i aktivna uključenost regija i gradova u provedbi tih reformi. Bez kohezijske politike ne bi bilo moguće u potpunosti ostvariti spomenute ciljeve. Njezina važnost očituje se u mnogim aspektima Europske unije te stoga podržavam ovaj prijedlog rezolucije o brzjoj provedbi kohezijske politike. Za njezinu provedbu ključni su administrativni kapaciteti na državnoj, regionalnoj i lokalnoj razini bez kojih je nemoguće provesti kohezijsku politiku na uspješan i pravovremen način. Isto je tako važna dobra vladavina koja potiče relevantne strukturne reforme u skladu s teritorijalnom kohezijom, održivim rastom, ciljevima zaposlenja te politikama koje su usmjerene ka investicijama.

Dubravka Šuica (PPE), napisan. – Kohezijska politika, s budžetom od preko 350 milijardi eura do 2020. godine, jedan je od najvažnijih instrumenata koji pomaže da se Europska unija približi svojim građanima te predstavlja glavnu investicijsku i razvojnu politiku Europske unije koja pokriva sve regije EU-a. U nekim državama članicama takva politika oblikuje glavni izvor javne investicije te je stoga od iznimne važnosti. Kako bi se postigli ciljevi Europa 2020., nužno je postojanje dosljedne interakcije između politike rasta i razvoja te, po potrebi, strukturnih reformi, kao i aktivna uključenost regija i gradova u provedbi tih reformi. Bez kohezijske politike ne bi bilo moguće u potpunosti ostvariti spomenute ciljeve.

Podržavam ovaj prijedlog rezolucije o brzijoj provedbi kohezijske politike jer se njezina važnost očituje u mnogim aspektima Europske unije. Za njezinu provedbu ključni su administrativni kapaciteti na državnoj, regionalnoj i lokalnoj razini bez kojih je nemoguće provesti kohezijsku politiku na uspješan i pravovremen način. Isto je tako bitna dobra vladavina koja potiče relevantne strukturne reforme u skladu s teritorijalnom kohezijom, održivim rastom, ciljevima zaposlenja te politikama koje su okrenute investicijama.

Patricija Šulin (PPE), pisno. – Glasovala sam za predlog rezolucije k vprašanju za ustni odgovor o hitrejšem izvajanju kohezijske politike. Podpiram poziv Komisiji, da oceni stanje izvajanja evropskih strukturnih in investicijskih skladov za obdobje 2014-2020, hkrati pa pripravi podrobno analizo o tveganju za razveljavitev prevzetih obveznosti.

Naložbe kohezijske politike moraju namreč biti usklajene in harmonizirane z drugimi politikami Evropske unije. Le tako se bomo še hitreje približali ciljem iz strategije Evropa 2020. Zamuda, ki je nastala v zadnjih dveh letih od začetka izvajanja kohezijske politike, nas mora spodbuditi, da sprejmemo ukrepe, s katerimi bomo vplivali na hitrejše izvajanje kohezijske politike.

Kay Swinburne (ECR), in writing. – Cutting red tape and ensuring added value in EU programmes is key to ensuring that taxpayers' money is well spent. I therefore welcome this broad call for better regulation and simplification across all of the EU's regional development funds and I voted in favour of the resolution.

Νεοκλής Σουλκιώτης (GUE/NGL), γραπτώς. – Στο ψήφισμα υπάρχουν αρκετά θετικά στοιχεία ως προς την απλοποίηση των διαδικασιών με τις οποίες οι τελικοί δικαιούχοι (βλέπε κράτη μέλη) λαμβάνουν επιχορηγήσεις από τα ταμεία καθώς επίσης και όσον αφορά την περαιτέρω ενίσχυση των ευάλωτων οικονομικά περιοχών. Ωστόσο, γίνονται αναφορές σε προώθηση και εφαρμογή των διαδρωτικών μεταρρυθμίσεων («structure reforms») μέσα από πολιτικές και προγράμματα (Task Force for better implementation, Better Regulation Strategy) τα οποία μας βρίσκουν εκ διαμέτρου διαφωνούντες. Εντούτοις, δεν θα μπορούσαμε να καταψηφίσουμε την πρόταση στο σύνολό της, αφού κινείται σε θετικά ρεύματα και επίσης κύριοι δικαιούχοι των κονδυλίων αυτών είναι οι λαοί της Μεσογείου. Κατά συνέπεια, κρατήσαμε στάση ΑΠΟΧΗΣ.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), γραπτώς. – Τα διαδρωτικά και επενδυτικά ταμεία της ΕΕ (ESI), δεν επικεντρώνονται πραγματικά στη δημιουργία μονίμων θέσεων εργασίας, παρά προωθούν πρόσκαιρες λύσεις και ημίμετρα. Βασικός τους στόχος είναι η απορρόφηση πόρων με δικαιούχους συγκεκριμένες μεγάλες εταιρείες αλλά και ΜΚΟ.

József Szájer (PPE), írásban. – A kohéziós politika megvalósításának felgyorsításáról szóló állásfoglalási indítvány több rendkívül hasznos, előremutató gondolatot fogalmaz meg, ezért szavazatommal támogattam a májusi strasbourgji plenáris szavazás során.

Az állásfoglalási indítvány válaszol azokat a problémákat, melyek a 2007-2013-as programozási időszakban hátráltatták a kohéziós politika megvalósítását (például nem kielégítő információ a potenciális kedvezményezetteknek, a projektek jóváhagyásának hosszas folyamata, bonyolult állami támogatási és közbeszerzési szabályok), hangsúlyozza az adminisztratív kapacitások erősítésének szükségességét, hiszen ez a kohéziós politika eredményes és időben történő megvalósításának egyik előfeltétele, kiemeli a kohéziós források időben történő folyósításának fontosságát, a kifizetési hátralék felszámolásának égető szükségét, továbbá a kohéziós politikáról és eredményeiről történő jobb kommunikációra hív fel.

Ahogy az állásfoglalási indítvány megállapítja, rendkívül fontos, hogy a 2020 utáni kohéziós politikáról való közös gondolkodás mielőbb kezdetét vegye.

Tibor Szanyi (S&D), *írásban*. – Szavazatommal támogattam az állásfoglalási indítványt, mivel egyetértek azzal, hogy a 2020-ig több mint 350 milliárd eurós költségvetéssel rendelkező kohéziós politika olyan eszköz, amely segít az EU-t közelebb vinni az állampolgárokhoz. Emellett osztom azt a véleményt, hogy a kohéziós politika az összes uniós régióra kiterjedő, egyik legfontosabb beruházási és fejlesztési politika, sok esetben az állami beruházások elsődleges forrása. Éppen ezért fontosnak tartom, hogy felhívjuk valamennyi érdekelt fél figyelmét, hogy a végrehajtás jobb összehangolására van szükség.

Az állásfoglalás felhívja a figyelmet, hogy a 2014-2020-as rendelkezések számos kulcsfontosságú reformot vezettek be a kohéziós politika területén. Ilyen a „tematikus koncentráció”, amely lehetővé teszi a helyi szükségletek figyelembevételét, a fokozottabb eredményközpontúságot, az összhang javítását a gazdaságpolitikával és a szociálpolitikával, az uniós prioritások és a regionális szükségletek közti szorosabb kapcsolatot, valamint az európai strukturális és beruházási alapok jobban koordinált felhasználását a közös stratégiai keret révén. A magyar kormány figyelmébe is ajánlanám azt a megállapítást, mely szerint a kohéziós politika beruházásait össze kell hangolni és egyeztetni más – például a digitális egységes piacra, az energiaunióra, a szociális ügyekre, a makroregionális stratégiára, a városi menetrendre, a kutatásra és az innovációra, valamint a közlekedésre vonatkozó – uniós szakpolitikákkal annak érdekében, hogy jobban hozzájáruljanak az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek eléréséhez.

Hannu Takkula (ALDE), *kirjallinen*. – Koheesiopolitiikan avulla tuotetaan lisää työpaikkoja ja talouskasvua EU:n alueille. Lähes kolmannes EU:n kokonaisbudjetista on varattu koheesiopolitiikkaan vuosina 2014-2020. Juuri nyt EU tarvitsee investointeja. Investointien toteutumisen kannalta on tärkeää, että koheesiopolitiikan täytäntöönpanoa vauhditetaan, minkä vuoksi äänestin päätöslauselman puolesta.

Claudia Tapardel (S&D), *în scris*. – Politica de coeziune a Uniunii Europene reprezintă o resursă importantă de dezvoltare a regiunilor defavorizate din statele membre. Bugetul de 350 de miliarde euro pentru perioada 2014-2020 vizează sprijinirea creșterii economice și crearea de noi locuri de muncă prin aplicarea de reforme structurale și investiții bine ținute. O evoluție pozitivă este extinderea termenului pentru cheltuirea fondurilor disponibile pentru perioada 2007-2013, de la doi la trei ani întrucât anumite state membre au nevoie de acest răgaz pentru consolidarea procedurilor administrative interne necesare. Acest lucru nu ar trebui, însă, să afecteze punerea în aplicare a cadrului multianual pentru coeziune 2014-2020. În acest sens, Comisia ar trebui să accelereze procedurile pentru facilitarea implementării programelor operaționale, în vederea evitării dezangajării fondurilor pentru coeziune.

Suștin fără rezerve adoptarea acestei rezoluții de către Parlamentul European, garantul intereselor cetățenilor europeni.

Marc Tarabella (S&D), *par écrit*. – J'ai voté pour la résolution sur l'accélération de la mise en oeuvre de la politique de cohésion. J'appuie la demande faite à la Commission d'examiner l'état d'avancement de la mise en oeuvre des Fonds ESI au cours de la période 2014-2020 et de procéder à une analyse détaillée des risques de dégageant, en indiquant les montants par État membre, ainsi qu'à une analyse des prévisions de paiement présentées par les États membres dans les plus brefs délais après l'expiration des échéances des 31 janvier et 31 juillet énoncées dans le règlement portant dispositions communes. Nous invitons également la Commission à préciser quelles mesures sont prévues pour éviter autant que possible le dégageant des Fonds ESI.

Pavel Telička (ALDE), *in writing*. – The Cohesion Policy is the EUs main tool to invest in and develop EU regions and cities, in order to promote job creation, business competitiveness, economic growth, sustainable development, and improve citizens' quality of life.

Looking back at the period 2007-2013, the main obstacle to the better implementation of this policy has been the insufficient information available for potential beneficiaries. SMEs, start-ups and non-governmental organisations, which have the least administrative capacity, have particularly suffered much from this. This is why I welcome this resolution to accelerate the implementation of the cohesion policy, to find ways to speed up and improve the efficient implementation of the policy without losing the quality of the spending. Simplifying the policy, decreasing the administrative burdens it implies, and increasing its good governance, among other measures, could be helpful in that regard.

Ruža Tomašić (ECR), *napisan.* – S obzirom na to da je u nekim državama članicama kohezijska politika Europske unije glavni izvor javnih ulaganja, držim da je kašnjenje u provedbi kohezijske politike za razdoblje 2014. - 2020. godine veoma zabrinjavajuće, kao i kašnjenje u usvajanju operativnih programa. Ciljevi povećanja rasta i broja radnih mjesta mogu se postići usklađenim međudjelovanjem strukturnih reformi i ulaganja usmjerenih na rast u okviru kombinacije ekonomskih politika Europske unije.

Stoga podržavam poziv Komisiji da ukaže načine za ubrzanje provedbe kohezijske politike i pružanje pomoći državama članicama pri rješavanju administrativnih problema u provedbi te da Komisija pronađe mjere kojima će se olakšati provedba operativnih programa s ciljem izbjegavanja opoziva sredstava.

Romana Tomc (PPE), *pisno.* – Poročilo o kohezijski politici v gorskih regijah EU sem podprla. Gorske regije predstavljajo pomemben delež ozemlja EU (približno 30 %). Celotna EU je odvisna od storitev gorskih ekosistemov. Te regije so zaradi ekstremnih pogojev in oddaljenosti strukturno v slabšem položaju do te mere, da se številne gorske regije soočajo z upadanjem in staranjem prebivalstva, kar lahko poruši naravni generacijski krog ter vodi k zniževanju socialnih standardov in kakovosti življenja. To pogosto vodi do večje stopnje brezposelnosti, socialne izključenosti in preseljevanja v mesta. Gorske regije ponujajo številne priložnosti za doseganje ciljev EU glede zaposlovanja, kohezije in varovanja okolja na podlagi trajnostne rabe njihovih naravnih virov.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), *por escrito.* – El objetivo de la resolución es acelerar la aplicación de la política de cohesión en todas las regiones de la UE y mejorar su eficacia, cuestión clave teniendo en cuenta que este instrumento tiene un presupuesto de más de 350.000 millones de euros hasta 2020 y que en varios Estados miembro es la principal fuente de financiación de las inversiones públicas.

Estamos de acuerdo con muchas de las cosas que se proponen: recomendaciones de simplificación de procedimientos, mejora de la información, reducción de plazos, puesta en marcha de herramientas de análisis y evaluación del uso de los fondos, etc. Pero hay referencias a la profundización de las reformas estructurales y al uso de mecanismos del Pacto de Estabilidad y Crecimiento que nos parecen problemáticas pues avalan las políticas de austeridad que venimos sufriendo desde hace años en España y demás países de la UE. Por coherencia con la posición de denuncia frente a estos instrumentos, hemos votado ABSTENCIÓN.

Ulrike Trebesius (ECR), *schriftlich.* – Im Mehrjährigen Finanzrahmen 2014-2020 wurden Grundsätze und Bedingungen für die so genannte Kohäsionspolitik festgelegt, welche rund 33 Prozent des EU-Haushaltes ausmacht. Die Ausgaben betragen insgesamt 351,8 Milliarden Euro. Dabei geht es um den Abbau wirtschaftlicher und sozialer Ungleichheiten und um die Stärkung des gesellschaftlichen Zusammenhalts in Europa. Grundsätzlich kritisch ist die Tatsache zu bewerten, dass solch hohe Summen über Brüssel ausgezahlt werden und Strukturpolitik nicht primär im Sinne des Subsidiaritätsprinzips über die Nationalstaaten und Regionen betrieben wird. Als noch problematischer betrachtet ALFA, wenn die von allen Mitgliedstaaten festgelegten Bedingungen zur Auszahlung von Geldern für entsprechende Programme und Projekte nun hinterfragt und „zur Beschleunigung der Umsetzung der Kohäsionspolitik“ gegebenenfalls außer Kraft gesetzt werden sollen. Seriöse Strukturpolitik zeichnet sich nicht vorrangig durch das schnelle Auszahlen von Geldern, sondern durch die hohe Qualität von Maßnahmen aus. Aufgrund der erheblichen Zweifel an den im Entschließungsantrag genannten Forderungen (u.a. „Aufhebung von Mittelbindungen“, „Kombination des ESI-Fonds mit EFSI“) lehne ich diesen ab.

Mylène Troszczynski (ENF), *par écrit.* – Certaines positions prises par la commission REGI sont de bon sens notamment celle concernant la réduction des délais de paiement, qui doit constituer une priorité pour la Commission européenne, ou la simplification de tout le processus d'engagement et de suivi des Fonds structurels.

Toutefois, cette proposition de résolution ne remet en question ni la tenue d'un agenda urbain, ni la poursuite des stratégies macro-régionales.

Par ailleurs, elle continue de saluer le principe de concentration thématique ainsi que les objectifs de la stratégie Europe 2020 qui vont à l'encontre des intérêts de la France et des collectivités les plus pauvres. Collectivités qui, rappelons-le, en période de crise économique, ont besoin de plus de souplesse dans l'obtention des Fonds structurels et d'une meilleure articulation avec les contrats de plan État/région.

Enfin, il est à noter que la proposition de résolution n'aborde pas l'épineuse question de la reprogrammation des Fonds structurels au profit de programmes d'accueil des migrants.

Enfin, il va sans dire que le soutien à l'amélioration des capacités administratives de certains États membres et collectivités locales ira d'abord aux pays de l'Est qui dégagent les taux d'absorption des Fonds structurels les plus faibles.

J'ai voté contre ce texte.

Mihai Țurcanu (PPE), *în scris*. – Ținând seama de faptul că au trecut deja doi ani de la începutul noii perioade de programare 2014-2020, punerea în aplicare a politicii de coeziune suferă întârzieri, programele operaționale fiind în mare parte aprobate tocmai din 2014-2015, totuși un număr semnificativ de condiționalități ex-ante nu au reușit să fie îndeplinite nici până în prezent.

Regulamentele privind perioada 2014-2020 au introdus mai multe reforme cheie în domeniul politicii de coeziune, însă investițiile aferente acestei politici trebuie să fie aliniate conform altor domenii, precum piața unică digitală, uniunea energetică, politica socială, strategiile macro-regionale, agenda urbană, cercetarea și inovarea în domeniul transporturilor, pentru ca statele membre să contribuie cât mai bine la obiectivele Strategiei Europa 2020.

Am votat pentru propunerea de rezoluție referitoare la accelerarea punerii în aplicare a politicii de coeziune deoarece consider că evaluarea anuală a Comisiei Europene poate să aducă beneficii pentru o mai bună utilizare coordonată a fondurilor structurale și de investiții europene.

István Ujhelyi (S&D), *írásban*. – A 2020-ig több mint 350 milliárd eurós költségvetéssel rendelkező kohéziós politika olyan eszköz, amely segít az EU-t közelebb vinni az állampolgárokhoz, és az összes uniós régióra kiterjedő, legfőbb beruházási és fejlesztési politika; mivel egyes tagállamokban a kohéziós politika az állami beruházások elsődleges forrása. Szavazatommal az S&D-frakció álláspontját követve, támogattam.

Miguel Urbán Crespo (GUE/NGL), *por escrito*. – El objetivo de la resolución es acelerar la aplicación de la política de cohesión en todas las regiones de la UE y mejorar su eficacia, cuestión clave teniendo en cuenta que este instrumento tiene un presupuesto de más de 350.000 millones de euros hasta 2020 y que en varios Estados miembro es la principal fuente de financiación de las inversiones públicas.

Estamos de acuerdo con muchas de las cosas que se proponen: recomendaciones de simplificación de procedimientos, mejora de la información, reducción de plazos, puesta en marcha de herramientas de análisis y evaluación del uso de los fondos, etc. Pero hay referencias a la profundización de las reformas estructurales y al uso de mecanismos del Pacto de Estabilidad y Crecimiento que nos parecen problemáticas pues avalan las políticas de austeridad que venimos sufriendo desde hace años en España y demás países de la UE. Por coherencia con la posición de denuncia frente a estos instrumentos, hemos votado ABSTENCIÓN.

Ernest Urtasun (Verts/ALE), *por escrito*. – Me he abstenido en este informe ya que aunque el texto hace un llamamiento a que se cumplan los contenidos en materia de inversión, hay partes del texto que hacen referencia a reformas estructurales y a la llamada «better regulation» que no apoyo.

Viktor Uspaskich (ALDE), *raštu*. – Teigiamai vertinu tai, kad aštuoniosie valstybėse narėse sukurta darbo grupė siekiant geriau įgyvendinti 2007-2013 m. programas.

Ramón Luis Valcárcel Siso (PPE), *por escrito*. – Mediante esta pregunta el Parlamento pretende obtener ciertas clarificaciones que permitan acelerar la aplicación de los programas operativos, reforzar la capacidad administrativa y la buena gobernanza de los EEMM, garantizar los pagos a tiempo o pedir información sobre los principales obstáculos que los EEMM encontraron en la ejecución, entre otros asuntos. Hablamos por lo tanto de una acción necesaria para poder avanzar en el correcto uso y la correcta gestión de los fondos por lo que creo necesario votar a su favor.

Hilde Vautmans (ALDE), *schriftelijk*. – Bij een effectief en tijdig gebruik van het cohesiebeleid kunnen we efficiënter de economische groei verhogen. Daarom stemde ik voor dit verslag.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *par écrit*. – Avec un budget de 350 milliards pour la période 2014-2020, la politique de cohésion est l'une des principales politiques de l'Union en termes budgétaires.

En théorie, la politique de cohésion est censée réduire les disparités économiques, sociales et territoriales entre les régions et compléter les autres politiques européennes dans le domaine de l'éducation, de l'emploi, de l'énergie, de l'environnement, de la recherche et de l'innovation.

Malheureusement, la volonté des institutions européennes est de plus en plus d'en faire un moyen de soumission aux politiques économiques de l'Union et notamment aux réformes structurelles, à l'application du Semestre européen et donc de manière générale à l'austérité. On tourne donc de plus en plus le dos aux objectifs initiaux.

Cette résolution soutient cette dérive et demande d'en accélérer la mise en œuvre tout en souhaitant la simplifier pour tenir compte des retards de paiement et de la lenteur de finalisation des programmes en cours.

La GUE/NGL a essayé pendant les négociations de remettre en cause ces évolutions néfastes. Sans succès.

Le PPE et S&D ont notamment tous deux voté l'amendement portant sur les réformes structurelles.

J'ai choisi de m'abstenir pour tenir compte de la nécessité de ces financements pour des projets notamment régionaux, mais en refusant de cautionner cette nouvelle orientation.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito*. – A política de coesão, com um orçamento superior a 350 mil milhões de euros até 2020, é o instrumento que contribui para aproximar a UE dos cidadãos e a principal política de investimento e desenvolvimento para todas as regiões da UE e que, em alguns Estados-Membros, representa a principal fonte de investimentos públicos.

Já passaram dois anos desde o início do novo período de programação e há atrasos na aplicação da política de coesão. Apesar de quase todos os programas operacionais terem sido aprovados no final de 2014 e em 2015, os investimentos tardam em chegar ao terreno.

A isto não será alheio todo o tipo de entraves, designadamente a condicionalidade *ex ante*, a condicionalidade macroeconómica e a própria condicionalidade de *performance*, que complicaram os processos e estão na origem de muitos atrasos.

Harald Vilimsky (ENF), *schriftlich*. – In der Resolution wird erwähnt, dass die Kohäsionspolitik in manchen Mitgliedsstaaten die wichtigste Quelle für öffentliche Investitionen ist. Trotzdem ändert dieser Entschließungsantrag an der finanziellen Entmachtung der Nationalstaaten durch die Kohäsionspolitik nichts.

Beatrix von Storch (EFDD), *schriftlich*. — Den Entschließungsantrag des Europäischen Parlaments zur Beschleunigung der Umsetzung der Kohäsionspolitik habe ich abgelehnt.

Die Kohäsionspolitik lehne ich insgesamt ab. Es ist nicht möglich, Regionen und Mitgliedstaaten durch zentral vergebene Fördermittel einander anzugleichen. Europa sollte seine regionalen und nationalen Unterschiede leben und feiern, statt sie durch die EU gleich machen zu wollen. Erst recht nicht bin ich dafür, eine von mir abgelehnte Politik beschleunigt umzusetzen. In den Widerständen verschiedenster Natur gegen die Umsetzung der Kohäsionspolitik kommt gut zum Ausdruck, dass die Regionen sich zentraler Steuerung widersetzen.

Julie Ward (S&D), *in writing*. – My own region has recently experienced a very concrete example of the importance of EU assistance through regional funds. During December 2015 the UK was hit by the extra-tropical cyclone storm Desmond, followed by storms Eva and Frank, causing severe flooding in the North of England and Scotland well into January. Extensive damage was caused to homes, communities, and businesses. Following intense pressure from the Labour Party, the UK government eventually applied for EUSF in February 2016, on the eve of the deadline. We are now waiting for the first payments to be made in order to support reconstruction and re-development of the affected communities.

Beyond this particular example, regular delays by the relevant authorities in implementing regional 'operational programmes', resulting in subsequent payment delays, are a barrier to the full implementation of the cohesion policy, which is so crucial for the sustainable development of EU regions.

I therefore welcome this parliamentary question calling on the Commission and Member States to explore mechanisms to reduce administrative burdens and ensure a quick and efficient implementation of the cohesion policy, building on the lessons learned from the previous implementation period.

Anna Záborská (PPE), *présomne*. — Táto rezolúcia zdôrazňuje, že priebežné zjednodušovanie je jednou zo základných podmienok pre urýchlenie politiky súdržnosti. Rovnako je potrebný vysoký stupeň transparentnosti. Som presvedčená, že vyhodnotenie realizácie kohéznej politiky v tejto fáze by poskytlo Komisii niektoré dôležité poznatky a ponaučenia na diskusiu o budúcnosti kohéznej politiky po roku 2020.

Uznesenie navyiac žiada Európsku komisiu, aby formulovala kľúčové poznatky a začala čo najskôr dialóg s Európskym parlamentom, členskými štátmi a ďalšími zainteresovanými stranami o budúcnosti fondov ESI po roku 2020 s cieľom využívať cielenejšie spôsoby a lepšie rešpektovať termíny ich realizácie.

Ďalším veľmi pozitívnym aspektom tohto uznesenia je požiadavka na Komisiu, aby vytvorila podrobné pokyny pre verejné trhy a pre preventívne opatrenia, aby sa tak zabránilo chybám a nezrovnalostiam a aby sa zverejnili postupy štandardných zmlúv pre príjemcov, a tak sa zabránilo finančným korekciám a prípadnému zrušeniu príspevku Únie. Správu som podporila.

Θεόδωρος Ζαγοράκης (PPE), *γραπτώς*. – Υπερψήφισα την πρόταση ψηφίσματος που λαμβάνει υπόψη την καθοριστική σημασία της πολιτικής συνοχής στα κράτη μέλη που κυρίως πλήττονται από την κρίση όπως η Ελλάδα. Στην δύσκολη περίοδο που διανύουμε, στην οποία η ρευστότητα είναι τεράστιο ζήτημα για πολλά κράτη μέλη, θα πρέπει να συμβάλλουμε τα μέγιστα για την διοχέτευση των ευρωπαϊκών πόρων που σε πολλές περιπτώσεις αποτελούν το βασικότερο μέρος των δημοσίων επενδύσεων.

Carlos Zorrinho (S&D), *por escrito*. – Votei a favor da resolução Mihaylova sobre a aceleração da aplicação da política de coesão, por concordar que a Comissão Europeia deve apresentar com celeridade medidas para facilitar e acelerar a implementação da política de coesão por parte dos Estados-Membros.

Lamento que, dada a sua importância, o processo de aplicação da política de coesão não mereça uma particular atenção por parte da UE. Os atrasos na sua execução e a dificuldade na sua combinação com outras ferramentas de apoio ao desenvolvimento, ao crescimento, ao emprego e ao investimento constituem oportunidades perdidas num momento em que a UE atravessa dificuldades que exigem a mobilização de todos os recursos disponíveis.

Sublinho que, tendo sido desenhada para combater assimetrias e esbater o diferencial de acesso às oportunidades por parte dos cidadãos europeus, pelo volume de recursos que mobiliza (mais de 350 000 milhões de euros até 2020), a política de coesão é uma ferramenta determinante para inverter o ciclo de estagnação em que a UE mergulhou após a crise financeira iniciada em 2008.

Milan Zver (PPE), *pisno*. – Kohezijska politika, katere proračun do leta 2020 znaša več kot 350 milijard EUR, pomeni glavno naložbeno in razvojno politiko, ki zajema vse regije EU. Zato je potrebno odgovorno, smotrno in učinkovito izvajati ukrepe, s katerimi bi se v skladu s cilji teritorialne kohezije, trajnostne rasti in zaposlovanja spodbudile ustrezne strukturne reforme, pa tudi politike, ki bodo naklonjene naložbam, in boju proti goljufijam.

Podprl sem poročilo o hitrejšem izvajanju kohezijske politike, ker menim, da uravnoteženo podaja oceno (pospešitve) izvajanja kohezijske politike.

Președintele. – Perioada consacrată explicațiilor privind voturile s-a încheiat.

9. Korekty do głosowania i zamiar głosowania: patrz protokół

(Ședința, suspendată la ora 12.40, a fost reluată la ora 15.00)

VORSITZ: ALEXANDER GRAF LAMBSDORFF

Vizepräsident

10. Zatwierdzenie protokołu z poprzedniego posiedzenia: patrz protokół

11. Oświadczenia Przewodniczącego / Przewodniczącej

Der Präsident. – Meine Damen und Herren! Wie Sie sich erinnern, hat der Präsident während der Sitzung am 9. März 2016 eine Sofortmaßnahme gemäß Artikel 165 Absatz 3 in Verbindung mit Artikel 11 der Geschäftsordnung angewandt und Herrn Eleftherios Synadinos für seine inakzeptablen Bemerkungen über das türkische Volk für den Rest der Sitzung aus dem Plenarsaal verwiesen. Nach Anhörung von Herrn Synadinos und gemäß Artikel 166 der Geschäftsordnung hat der Präsident am 9. Mai beschlossen, eine Sanktion gegen Herrn Synadinos aufgrund seines Verhaltens während der Sitzung am 9. März zu verhängen. Die Sanktion besteht in der Streichung des Anspruchs auf Tagegeld für die Dauer von zehn Tagen. Der Beschluss ist dem Abgeordneten heute zugegangen.

12. Wniosek o skorzystanie z immunitetu poselskiego: patrz protokół

13. Skład grup politycznych: patrz protokół

14. Decyzja przyjęta w sprawie reformy wspólnego europejskiego systemu azylowego (debata)

Der Präsident. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über die Erklärung der Kommission zu dem angenommenen Beschluss über die Reform des Gemeinsamen Europäischen Asylsystems (2016/2655(RSP)).

Frans Timmermans, First Vice-President of the Commission. – Mr President, until we are able to build peace and prospects for war-ravaged and persecuted communities in our neighbourhood and beyond, people will continue to look to the EU for refuge. We need to make sure that people who need protection actually receive it. This is our moral duty as well as our legal responsibility.

And we must find ways to help these people without them having to risk their lives on dangerous journeys. We need to take them out of the hands of smugglers by putting in place safe and legal ways to the EU for those in need of protection. Cooperation with third countries, protection in the region and resettlement from there to the EU should become the model for the future. We will come forward in June with proposals on how to work better with third countries as part of our work towards a more sustainable approach to managing migration.

Recent experience also shows that we need a better approach to large-scale arrivals of people at our external borders. Those who do not seek protection should be returned. Those who do claim asylum should have their case processed efficiently and get a decent reception.

But we have seen how our existing European asylum rules are not doing that. We all know the weaknesses. In the past year a few Member States came under incredible strain. This results directly from the shortcomings of the Dublin System in its current form.

Dublin was simply not designed to deal with situations such as these. It does not deliver effective solutions and it does not ensure solidarity and a sustainable sharing of responsibility. A month ago we presented options for reforming our Common European Asylum System and we heard your reactions as well as those of the Member States in the Council.

The simple truth is that, if Member States do not find a common approach to sharing the responsibility in handling the refugee crisis, at the end of the day not a single Member State will be able to handle that responsibility on its own. We either face this challenge together, or we give up on facing it at all, with dire consequences for all and with unacceptable consequences for refugees who flee war and persecution.

If we take leave of our common responsibility, we will take leave of our common values and weaken the very fabric upon which our societies are built. That is why the Commission has presented a proposal that will make it possible for all Member States to take their responsibility.

So we propose to introduce a corrective mechanism in our Dublin System. It will be triggered automatically so that, whenever a Member State has to face a disproportionate number of asylum applications, responsibility for new applicants – of all nationalities – will be transferred to other Member States. Once the pressure is relieved, that Member State will again take responsibility for new applicants. Each Member State's share will be based on clear and simple criteria – population size and GDP. Their resettlement efforts will also be taken into account, in line with our objective to provide safe and legal pathways to Europe.

All Member States will be required to contribute and show solidarity. This may, under conditions, also take the form of financial solidarity. If – temporarily – a Member State does not relocate asylum applicants, they will need to support those Member States which do. The new system will also be much more efficient and fairer with shorter processes for assigning responsibility and processing applications. It will discourage abuses, with clear obligations for applicants and safeguards against 'asylum shopping'. At the same time, we will better protect the rights of those who seek refuge through better safeguards for unaccompanied minors and stronger guarantees that families will be kept together. I trust this House to examine our proposals with the urgency this issue merits.

Mr President, if you agree, Commissioner Avramopoulos will continue.

Dimitris Avramopoulos, *Member of the Commission*. – Mr President, I will go straight to the core of the issues. We know the weak points in our current asylum system, and the smugglers know them, too. To address them, we started last year to strengthen the control at our external borders with our proposal on the European Border and Coast Guard. I am glad that the discussion progresses well, but, as you have indicated in your report on the Holistic Approach to Migration, Europe also needs to set up a robust and effective Common European Asylum System.

The reform of the Dublin Regulation, the reinforcement of Eurodac and the transformation of EASO into a true European Agency for Asylum, are the first major steps in this direction. These proposals are all based on the same principles: solidarity, responsibility and pragmatism. We cannot abandon any Member State to face a crisis alone. A country's place on the map should not decide its share of the work. I am convinced that our proposal to reform the Dublin system strikes the right balance to achieve two objectives.

First, our proposal will allow establishing a sustainable and fair system for determining the Member State responsible for asylum seekers. It is based on a European reference system, with an automatically-triggered corrective solidarity mechanism. Once the number of asylum applications in a Member State exceeds 150% of the allocated share based on GDP and population, the corrective mechanism will be automatically triggered. All new admissible applications will then be shared proportionately between the other Member States which are below their share, based on the reference key. The objective is to avoid that a Member State carries a disproportionate burden.

Second, the new Dublin Regulation will better prevent secondary movements within the European Union. The current shifts of responsibility between Member States will no longer be possible. It is important to see the Dublin Regulation as part of a package together with the reform of EASO and of Eurodac. Indeed, the existing European Asylum Support Office (EASO) will be transformed into a fully-fledged Asylum Agency.

The tasks of the Agency will be considerably expanded. One of its other essential tasks will be to ensure greater convergence in the assessment of applications for international protection across the Union. And, as we have proposed for the European Border and Coast Guard Agency, we see the clear need to strengthen its operational role when needed. Therefore, we suggest a reserve of 500 experts from Member States to be available when needed in urgencies, if a Member State is subject to disproportionate pressure and needs support.

Finally, the reinforced Eurodac Regulation will continue to support the application of the Dublin system. The new regulation includes the possibility for Member States to store and search data belonging to third country nationals or stateless persons who are irregularly staying in the Union. This will facilitate their identification and therefore the enforcement of return decisions in line with data protection standards. These are only the first proposals for the reform of the Common European Asylum system.

We are now working on a second stage of legislative proposals towards achieving more convergence in the asylum procedure and the rights we need to grant to those in need. In addition, we are working towards increasing the legal avenues to Europe, and we will come up soon with a structural resettlement scheme. As President Juncker said in this plenary in April, we want to build a Common European Asylum System that is the best in the world – and I have full confidence that this House will help us to build a fairer, more equitable and more sustainable system that Europe needs and will need in the future.

Roberta Metsola, *on behalf of the PPE Group*. – Mr President, I would like to thank the Commissioners for their detailed presentations and for their constant leadership in trying to address the crisis in very tough circumstances. Your proposals, Commissioners, contain a number of very good elements and show some clear progress in addressing the issue. Strengthening the Malta-based EASO is essential and I am pleased that the proposals contain concrete measures in this regard which will see staff and resources increased. We need to keep proving to our citizens that there is an understanding among politicians in Brussels that Member States on the front line should not have to face disproportionate pressure on their systems alone. This is crucial, and any change to our systems must have this as its central theme.

The Commission's idea for a corrective fairness mechanism is a good step in the right direction in addressing this concern and will go some way to pushing forward a sustainable solution to disproportionate pressures faced at the external borders. However, I think that the Commission's idea for Member States to be able to pay their way out of the mechanism is provocative, and it does show just exactly how far away Member States still are from real sharing of responsibility. I can perhaps sympathise with the thinking behind the idea, but that some countries will be able to exonerate themselves from responsibility by payment is not, in my view, the best road towards effective solidarity. We need to do more to ensure that there is the political will to move forward.

Overhauling Dublin is essential. It is a system that has perpetuated a disproportionate responsibility on some Member States which feel left alone. It has poisoned the debate on migration and has allowed extremist elements to hijack the narrative. It must be changed.

Solidarity must be part and parcel of being an EU Member State. It can never be a concept we can buy our way out of. The bottom line is this: we are either all in this together, or we are not.

Elly Schlein, *a nome del gruppo S&D*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, cari Commissari, sarò franca: la proposta della Commissione non è quella che ci aspettavamo, ed è molto al di sotto delle nostre aspettative. Questo Parlamento, un mese fa, ha votato a larga maggioranza la relazione Kyenge-Metsola, che chiedeva il superamento di Dublino e dell'ingiusto criterio dello Stato di primo approdo e si spingeva oltre, fino a chiedere la centralizzazione dell'esame delle domande di asilo, che diventerebbero responsabilità europea.

Il messaggio di quest'Aula era chiaro: Dublino va superata ed è assurdo tenerla in vita artificialmente. Chiedevamo una vera riforma ambiziosa e necessaria e così purtroppo non è stato, è rimasto intatto il principio del primo paese di arrivo e si è deciso per una logica emergenziale. Quando per anni 6 Stati membri su 28 affrontano da soli quasi l'80 % delle richieste d'asilo, forse non ha più senso parlare di emergenza, perché è diventata strutturale. Il criterio del 150 % che fa scattare la distribuzione automatica è strettamente matematico e astratto, e non tiene conto della tenuta dei sistemi di accoglienza, alcuni dei quali sono già al collasso.

Quanto alla solidarietà finanziaria, i paesi in prima linea sono già stati supportati finanziariamente, ma non è stato sufficiente. Siamo sicuri che si possano monetizzare la solidarietà, i diritti e i doveri che discendono anche dai nostri trattati? È positivo, invece, che il nuovo meccanismo riguardi tutti coloro che chiedono asilo, senza più creare discriminazioni sulla base della nazionalità, e pure che si voglia rafforzare il ricongiungimento familiare e tutelare maggiormente i minori. Male, invece, che non si tenga minimo conto delle preferenze espresse dai richiedenti, come già questo Parlamento aveva chiesto.

Caro Commissario, cari Commissari, avremo molto lavoro da fare. Spero che ritroveremo insieme lo spirito più coraggioso dell'agenda europea dell'immigrazione, isolando gli egoismi dei governi e puntando più in alto. Io e il mio gruppo siamo pronti a lavorare con voi in maniera costruttiva e non ci fermeremo finché la risposta comune non sarà all'altezza.

(L'oratrice accetta di rispondere a una domanda «cartellino blu» (articolo 162, paragrafo 8, del regolamento))

Peter van Dalen (ECR), *“blauwe kaart”-vraag*. – Helaas is het zo dat die solidariteit ontbreekt. Er is een grote groep van lidstaten die niet willen meewerken aan een gezamenlijk concept.

Dat is een te betreuren, maar wel een realistisch gegeven en daar moeten we een antwoord op vinden. Nu kunt u wel zeggen dat die solidariteit er moet komen maar we moeten dan toch een middel hebben om die solidariteit af te dwingen. Het middel dat nu gekozen is, is veel te zwaar en buiten proportie. Hoe wilt u die niet bestaande solidariteit toch aanboren en toch zorgen dat er gezamenlijk voor opvang wordt gezorgd?

Elly Schlein (S&D), *risposta a una domanda «cartellino blu»*. – Caro collega, mi sembra che la sua domanda più che per me sia per i governi che siedono nel Consiglio e che nemmeno hanno fatto partire i ricollocamenti su cui si sono impegnati nel settembre dell'anno scorso.

Le cifre sono ridicole: 160 000 erano gli impegni presi e sono state ricollocate 1 200-1 400 persone. C'è un problema di volontà politica. Secondo me, bisogna ricordare ai governi europei che gli articoli 78 e 80 dei nostri trattati già impongono una piena solidarietà tra Stati membri.

Helga Stevens, *namens de ECR-Fractie*. – De Commissie stelt een hervorming van het Dublinsysteem in het vooruitzicht. Dat is het systeem dat bepaalt welke lidstaat verantwoordelijk is voor een asielaanvraag. Dat blijft de eerste lidstaat van binnenkomst en dus feitelijk bijvoorbeeld Griekenland. Slechts indien de belasting te hoog wordt voor die eerstelijnslidstaat op basis van haar grootte en economische sterkte, kan men vluchtelingen herplaatsen. Slechts als Griekenland het objectief gezien niet meer aankan, moeten andere lidstaten asielzoekers overnemen. En ja, er is voorzien in sancties indien Oost-Europa niet wil meewerken. Hierop heeft de N-VA steeds sterk aangedrongen. De N-VA is een spreidingsplan genegen omdat België al het dubbele van het Europees gemiddelde van asielaanvragen behandelt en dus gebaat is bij een betere verdeling. Maar net zoals in het verleden zal de N-VA niet stemmen voor een voorstel dat onvoldoende is uitgewerkt. Herplaatsing is slechts de laatste stap. Eerst hebben we een adequaat EU-grenzenbeleid en een economische maximumlimiet nodig. Dan pas kunnen we spreken over spreiden en integreren. Het heeft geen zin de kraan open te laten en gewoon op meer efficiënte wijze te dweilen.

Cecilia Wikström, *on behalf of the ALDE Group*. – Mr President, I am very happy that we now have two packages of proposals from the Commission to tackle the situation with the refugees in a more determined and sustainable way. Let us hope that this will put an end to the era of panic-driven negotiations with Turkey to outsource our responsibilities to them, and instead focus on creating a robust European asylum system that can earn the respect of European citizens, while providing sanctuary for people fleeing war and persecution.

As rapporteur for the Dublin Regulation, I can assure the Commission, Member States and this entire House that I, together with my negotiating team, will work in an effective, determined way to conclude in a good agreement. The Dublin Regulation is the cornerstone of the European asylum system and this is not the time for watered-down deals. This is the time to – once and for all – get it right.

Out of respect for my team of shadow rapporteurs, I will not set out a specific approach here today. I believe it is important that we in this House work together and come up with a unified view on the Regulation and how it should look in the future. In order to do this, I intend to work closely with all groups that are interested in achieving a progressive European solution.

The Commission proposal is a good point of departure, but I am convinced that we are going to substantially strengthen the proposal in this House. However, I want to make it clear that I do not accept the approach by the Commission with regard to the Dublin transfer of unaccompanied minors. We have clear jurisprudence from the European Court of Justice that it is not in the best interest of children to be sent around Europe like ping pong balls or suitcases. On this I am convinced that I enjoy the full support of the House and so I am happy to work together with you on this.

Cornelia Ernst, *im Namen der GUE/NGL-Fraktion*. – Herr Präsident! Ich würde ehrlich gesagt mal ganz gerne diejenigen kennenlernen, die sich diesen Kommissionsvorschlag zu Dublin ausgedacht haben. Denn es ist doch eigentlich übermäßig, einen toten Hasen für quicklebendig zu erklären! Denn das Dublin-System ist tot, und nun soll es wiederbelebt werden. Der sogenannte Korrektur- oder Fairness-Mechanismus für den Fall von außergewöhnlichem Migrationsdruck in den Mitgliedstaaten ändert nichts daran. Er ist bestenfalls naiv, denn Flüchtlingsaufnahme verstanden als automatisiertes Rechenexempel, als ein Rechenergebnis, passt doch wohl eher auf völlig andere Zusammenhänge.

Zum Beispiel auf Gegenstände. Gegenstände wie beispielsweise Kartoffelsäcke. Man hat irgendwo zu viele Kartoffelsäcke und schickt sie genau dorthin, wo noch nicht so viele sind – ernährungspolitisch völlig okay, damit bin ich sehr einverstanden. Aber auf Flüchtlinge kann man dieses Prinzip doch nicht anwenden, denn sie sind keine Gegenstände, sondern Menschen. Und dann noch etwas: Wenn man sich pro nicht aufgenommenen Flüchtling als Mitgliedstaat mit 250 000 Euro vermeintlich freikaufen kann, dann halte ich das im Grunde genommen für ein Ablenkungsmanöver. Denn was wird anders werden? Viel eher wird zutreffen, dass den unwilligen Mitgliedstaaten die Verpflichtung sehr entgegenkommt, zuerst zu prüfen, ob man Flüchtlinge in sichere Drittstaaten abschieben kann. Je länger also die Liste der sogenannten sicheren Herkunfts- und Drittstaaten ist, desto weniger Flüchtlinge hat man. All das ändert am Elend der Flüchtlinge nichts, noch hilft es den überforderten Mitgliedstaaten, und ist daher weder fair noch gerecht.

Jean Lambert, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Mr President, I want to say first of all to Cecilia Wikström that she has our Group's full support in what she has been saying on unaccompanied minors and I think we would also agree with a number of the other criticisms that have been made.

I have worked on every Dublin Regulation that has been brought before this House; most of them have moved forward. I do not think this one is going to and I have to say I will try and keep my language parliamentary but it is going to be a real struggle. I understand that many NGOs and experts have been in discussions with the Commission and have basically been told that they need to 'get real'; that they need to understand what is happening on the ground. These people do, and I think we have a duty to listen to them.

UNHCR, Charter of Fundamental Rights, Jesuit Refugee Service, numerous others – we should be listening to these people. I would agree with what we have been told: Dublin does not work. We never thought it did. We would agree that it puts a huge responsibility on countries because of their geographical situation – that was always obvious, was it not? We also know that Member States need to show solidarity. We heard this from Malta many years ago; we are still waiting for it.

Dublin is only going to have a chance of working if we also take into account asylum seekers themselves, because if you are looking at secondary movement, you need to think why do people move? Dublin fixes you; it gives you one chance. If that is going to be in a country where you think your claim will not be properly examined, where you will not be able to make the contacts with your community, use the language that you have to integrate as we want you to, would you not move? It is your one chance to actually develop your life in any sort of way.

A key point that we made in the last Dublin revision was that the thorough examination of your case was also a foundation of Dublin. Yet, when I look at some of the proposals here – for people who dare to cross a border – that is now being thrown out of the window and the court cases that decided that go along with it. I think there are some really big amendments that need to be made to this proposal.

Laura Ferrara, a nome del gruppo EFDD. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, questa proposta di modifica di Dublino non ci piace. Stiamo parlando di una riforma, quindi di qualcosa che dovrebbe presupporre qualcosa di nuovo. Allora mi chiedo: qual è l'alternativa ai barconi che offre questa proposta di modifica? Come vengono osservati i principi di solidarietà e di equa ripartizione delle responsabilità tra Stati membri, che sono principi sanciti dall'articolo 80? Come si tutela il primo paese d'ingresso, che continua ad avere ancora il maggior onere nella responsabilità e nell'esame delle richieste di asilo e nella gestione degli sbarchi? Perché aspettare che un paese arrivi al collasso, che sia in estrema difficoltà, per poi far scattare il meccanismo di ricollocazione automatico? Sempre che poi questo meccanismo funzioni, perché uno Stato membro può decidere di lavarsene le mani, di pagare la multa di 250 000 euro e quindi non accogliere nessun richiedente asilo.

Abbiamo da tempo preso coscienza del fallimento di questo sistema di Dublino. Il Movimento 5 Stelle ha chiesto a gran voce una sua modifica, ma intendeva una modifica forte, efficace, vera. Una modifica che purtroppo non è arrivata.

La Commissione si è infatti limitata a proporre un'implementazione del vecchio sistema di Dublino, mantenendo lo status quo, e dunque in sostanza stiamo continuando ancora una volta a commettere gli stessi errori. La ricollocazione su base volontaria, come abbiamo visto, non ha funzionato. Abbiamo visto che non ha funzionato e bisogna prendere atto che la Commissione ha cercato di intraprendere un tentativo di sanzionare gli Stati membri che si oppongono alla ricollocazione dei migranti. Eppure, anche qui, anziché prevedere come sanzione una multa – che poi ricade sulle tasche dei cittadini, ricade sui contribuenti – prevediamo qualcosa di più forte, qualcosa che realmente possa fungere da deterrente, prevediamo la sospensione del diritto di voto per quei paesi che si rifiutano di collaborare, per quei paesi che violano l'articolo 80 del trattato.

Continuiamo a ripeterlo, lo ribadiamo: prevedere ancora una volta un'implementazione del vecchio sistema non funziona. È necessario un sistema di gestione europeo delle domande di asilo, sulla base di criteri comuni che vengano applicati da tutti gli Stati membri. I richiedenti asilo devono essere considerati delle persone che chiedono aiuto, che chiedono solidarietà all'intera Unione europea, non al singolo Stato membro. Si deve implementare un sistema di ricollocazione permanente che sia realmente obbligatorio, si deve prevedere un programma europeo vincolante di reinsediamento, la creazione di corridoi umanitari, quelle vie legali di accesso che ancora oggi mancano, che permettano di presentare domande per la protezione internazionale nelle ambasciate dell'Unione europea degli Stati terzi, garantire quindi vie legali e sicure di accesso all'Unione europea.

Il futuro sistema europeo comune di asilo non può essere ridotto a un bilanciamento degli interessi tra Stati membri.

Marcus Pretzell, im Namen der ENF-Fraktion. – Herr Präsident, meine Damen und Herren! Wir haben den Korrekturmechanismus für die Dublin-Regeln zu bearbeiten. Die Dublin-Regeln, die inzwischen auf dem Müllhaufen der Geschichte gelandet sind, weil sie niemand innerhalb der Europäischen Union mehr beachtet, so wie nicht nur die Dublin-Regeln, sondern auch das Schengen-Abkommen und allerlei andere europäische Verträge in den vergangenen Jahren nach Gutdünken der nationalen Regierungen gebrochen worden sind. Einfache Regeln, so heißt es, seien das, die man uns hier verkaufen möchte. Warum hat es der Herr Kommissar dann nicht geschafft, uns das in zwei, drei Sätzen verständlich zu erläutern, wie denn diese Regeln genau aussehen sollen? Freikaufen kann man sich aus diesem europäischen Solidaritätssystem! Andererseits gebührt der Kommission mein besonderer Dank. Wir kennen jetzt den Preis eines Migranten in der Europäischen Union: eine Viertelmillion Euro.

Dieser Versuch einer Korrektur offenbart doch nur eins, nämlich das Scheitern aller bisherigen Versuche. Der Bruch von Schengen und Dublin durch Frau Merkel hat die versuchte Umverteilung von 160 000 Migranten im letzten Herbst in der Europäischen Union nach sich gezogen. Davon ist bislang nicht 1 % umgesetzt worden. Wir haben das Scheitern der Verhandlungen mit der Türkei erlebt. Wir haben erlebt, wie sich die Europäische Union hat erpressen, öffentlich vorführen und demütigen lassen. Und dabei reden wir noch gar nicht über das Problem der Familienzusammenführung, was das Chaos, das in der Vergangenheit angerichtet worden ist, verzweifachen wird.

Κωνσταντίνος Παπαδάκης (NI). – Κύριε Πρόεδρε, οι ανακοινώσεις της Επιτροπής συνιστούν ακόμα μεγαλύτερη ενίσχυση του αντιδραστικού κανονισμού του Δουβλίνου. Για το άσυλο υπερισχύει η ευθύνη της χώρας πρώτης υποδοχής, όπως είναι η Ελλάδα, και σε αυτήν πλέον και «με τη βούλα» θα εγκλωβίζονται πρόσφυγες και μετανάστες. Οι απάνθρωποι μηχανισμοί σας με ποσοτώσεις, κλειδάριθμους, οι κατευθύνσεις σας για αποτροπή της λεγόμενης δευτερογενούς μετακίνησης, η καταστολή στα σύνορα, οι φράχτες, είναι όλα αυτά που θρέφουν τα κυκλώματα των διακινητών και δημιουργούν ζωή-κόλαση για πρόσφυγες και μετανάστες. Όποιος πρόσφυγας δεν συμμορφώνεται με τους αντιδραστικούς κανονισμούς σας απειλείται με συνέπειες και fast-track απόρριψη του αιτήματος ασύλου του. Ο λαός και οι πρόσφυγες να παλέψουν από κοινού για να απελευθερωθούν από τη μέγγενη των ιμπεριαλιστικών πολέμων, των συνθηκών και μηχανισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κυβερνήσεών της που παραβιάζουν τη Συνθήκη της Γενεύης. Να διευκολυνθεί η ασφαλής μετακίνησή τους στις χώρες τελικού προορισμού και να εξασφαλιστούν ανθρώπινες και αξιοπρεπείς συνθήκες διαμονής κατά την προσωρινή φιλοξενία τους στην Ελλάδα.

Ελισάβετ Βόζεμπεργκ-Βρυονίδη (PPE). – Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, η ελληνική υπηρεσία ασύλου προσπαθεί αυτή τη στιγμή, μόλις με 280 υπαλλήλους, να διαχειριστεί τις αιτήσεις ασύλου που έχουν αυξηθεί κατακόρυφα μετά τη συμφωνία Ευρωπαϊκής Ένωσης – Τουρκίας για το προσφυγικό, διότι όλοι ζητούν να αναγνωριστούν ως πρόσφυγες στην Ελλάδα, επειδή αρνούνται να επιστρέψουν στην Τουρκία. Η κατάσταση όμως δεν είναι διαχειρίσιμη, αφού έχουν διευθετηθεί μόνο 89 αιτήσεις επί συνόλου 6.605 που μέχρι στιγμής έχουν υποβληθεί. Η νέα πρόταση της Επιτροπής για τις μεταρρυθμίσεις στο κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου έχει σημαντική προστιθέμενη αξία για να αποκλιμακωθεί η πίεση σε συγκεκριμένα κράτη μέλη, εφόσον η αναθεώρηση του συστήματος Δουβλίνου είναι αναμφίβολα απαραίτητη. Από τον Μάιο του 2015, όταν η Επιτροπή ανακοίνωσε για πρώτη φορά τα προσωρινά μέτρα για τη διαχείριση, επιμείναμε οι νέοι μηχανισμοί μετεγκατάστασης και επανεγκατάστασης να έχουν μόνιμο και δεσμευτικό χαρακτήρα για όλους. Ένα χρόνο μετά, με δεδομένη την αποτυχία της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης στην πράξη, η πρόταση της Επιτροπής για νομοθέτηση οικονομικής εισφοράς αλληλεγγύης για όσα κράτη μέλη αρνούνται να δεχθούν πρόσφυγες προβάλλει πιο αναγκαία από ποτέ. Πρόκειται για ένα ορθό μέτρο προς συμμόρφωση όλων, με τη διευκρίνιση ότι δεν πρόκειται για ποινή ούτε έχει κυρωτικό χαρακτήρα, αλλά είναι ένα μέτρο ισορροπίας που στοχεύει στην αναλογική και με κριτήρια κατανομή των βαρών του προσφυγικού. Δεν νοείται, συνάδελφοι, ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου, αν δεν χαρακτηρίζεται από αλληλεγγύη και δικαιοσύνη.

Tanja Fajon (S&D). – Evropska azilna politika ne deluje. Ne deluje za države članice, ne deluje za prosilce za azil.

Predlagani sveženj ukrepov in predlog sprememb Dublinskega sistema je korak v pravo smer, a je premalo ambiciozen. Kot bi želeli celiti površinske rane, zdraviti simptome, ob tem pa pozabljamo na izvorno bolezen. Bojim se, da predlagana reforma ne bo preprečila nastajanja podobnih situacij, kot smo ji danes priča v Grčiji.

Potrebujemo resnično skupen sistem evropskega azila, ki bo temeljil na pravičnosti in solidarnosti. Bremena ne morejo in ne smejo nositi zgolj države z zunanjo mejo.

Mehanizmi za ukrepanje proti državam, ki ne sodelujejo, so nujno potrebni. A niso dovolj. In ne bodo dovolj, dokler se ne bomo zavedli, da gre za skupen evropski problem in da je edina prava rešitev sodelovanje vseh. Pri tem je pomemben izjemno tudi dialog z državljanji.

Če želimo delujoče in varne razmere na mejah in v naših državah, če želimo zaščititi temeljne pravice vsakogar, potrebujemo boljše in vseobsegajočo reformo. In pri tem, dragi kolegi, ne gre več za to, ali zmoremo, temveč, ali hočemo. Da moramo, pa že predolgo vemo.

Timothy Kirkhope (ECR). – Mr President, I welcome the presence here today of the First Vice-President and the Commissioner, as well as the Commission proposal to maintain the basic principles of Dublin. This is essential if we are going to combat irregular economic migration, sending a strong signal to human traffickers and allowing us to grant asylum to the most vulnerable.

As you are aware, my political group has always had serious reservations about a compulsory relocation scheme. It has had little success. Rarely does forcing someone to do something result in improved relations between the parties and the payment system suggestion of a fine of EUR 250 000 per individual who is not being relocated seems like a punishment for Member States, rather than a credible alternative.

I welcome the strengthening of important instruments such EASO and Eurodac. I believe that looking at how we can enhance what we already have, rather than reinventing the wheel, will always be the most effective way forward. But despite all this, my main message here today is a simple one. These revisions, these proposals, these enhancements will only work if we all stick to the rule book.

Commissioner, your institution is there to oversee compliance with the Treaties and with our laws, and what I have seen over the last 12 months is Member States believing they are all above the laws rather than pursuing the laws that they have negotiated and adopted. If we are creating real solidarity in a truly effective area of asylum, then the rules must be followed. This Parliament must not just be a talking shop, but a venue for building credible and effective solutions to gain back the trust and the confidence of the electorate.

Angelika Mlinar (ALDE). – Herr Präsident! Eines steht außer Streit: Europa steht vor einer gewaltigen Herausforderung. Deren Bewältigung ist aber machbar, und nicht von der Zahl der Asylsuchenden abhängig, sondern von unserer Einstellung, der konkreten Einstellung der Mitgliedstaaten zur Reform des derzeitigen europäischen Asylsystems. Der Kommissionsvorschlag liegt auf dem Tisch, und ich halte ihn für ausgewogen. Die Mitgliedstaaten können nicht weiterhin ihre Augen verschließen und hoffen, dass der Zustrom der Flüchtlinge abreißt.

Seien wir ehrlich: Im Vergleich zu ihrer Einwohnerzahl nehmen wirtschaftlich schwache Länder wie der Libanon und Jordanien eine viel höhere Zahl an Flüchtlingen auf als wir. Solange wir versuchen, unsere Verantwortung auf andere Länder abzuschieben, bleibt das Problem bestehen. Es gibt keine nachhaltige europäische Lösung außerhalb unserer Grenzen. Der Plan, Asylsuchende umzusiedeln, war ein erster Versuch, die Lage in den Griff zu bekommen – leider ist dieser klar gescheitert. Ich hoffe, dass Mängel, die durch fehlende Solidarität der Mitgliedstaaten und fehlendes europäisches Verantwortungsbewusstsein entstanden sind, durch Verhandlungen zu einem europäischen Asylsystem adressiert und auch gelöst werden.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – Vluchtelingen zijn toekomstgericht. Ze denken aan een veilige plek nu, maar ze denken ook aan hun kinderen en wat voor een bestaan die kinderen in de toekomst zullen hebben. Lidstaten lijken vooral in het nu te leven: nu minder vluchtelingen in mijn land en dan zien we straks bij de volgende regering wel wat dat betekent voor Europa, of wat dat betekent voor de vluchtelingen, of wat dat betekent voor de stabiliteit in het Midden-Oosten.

De Europese Commissie is in het algemeen toekomstgericht. Meneer Avramopoulos, u bent er voor de toekomst van Europa en van de Europese burgers, en wij willen samenwerken aan de stabiliteit in de regio. De nood moet dus wel heel erg hoog zijn dat u zo'n kortzichtig voorstel doet voor de verandering van het Dublinsysteem. Mijn vraag aan u is: Wat kunnen wij doen om u te helpen? Voor de toekomst van Europa en voor de toekomst van die vluchtelingenkinderen.

(De spreker gaat in op een "blauwe kaart"-vraag (artikel 162, lid 8, van het Reglement))

Marek Jurek (ECR), pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Panie Przewodniczący! Pani poseł! Zachęca nas pani, żebyśmy się zastanowili nad przyszłością dzieci przywożonych do Europy. Ja bym chciał, żebyśmy się zastanowili nad teraźniejszością, co w tej chwili właściwie dzieje się, co wiemy o tych 10 000 dzieci, które zaginęły w Europie. My nie wiemy, co się z nimi stało. Tak wyglądają realia polityki migracyjnej, tak wygląda przyglądanie się temu nielegalnemu przemysłowi przemytu ludzi, o których nie wiemy, czy tak naprawdę byli wykorzystywani do przemykania innych, czy jeszcze żyją, czy nie są ofiarami przestępstw.

Judith Sargentini (Verts/ALE), "blauwe kaart"-antwoord. – Dank u dat u attendeert op de kwestie van de vermiste kinderen. Als kinderen legaal naar Europa hadden kunnen komen, dan waren ze nu niet vermist, dat is één. Ten tweede denk ik dat een heleboel kinderen die in Griekenland of in Italië aangekomen zijn, zich daar hebben geregistreerd. Daarna zijn ze, zoals heel veel vluchtelingen, te voet vertrokken op weg naar familie elders. En dat is iets wat wij met z'n allen toelaten omdat wij een asielbeleid hebben onder het motto "survival of the fittest".

Kristina Winberg (EFDD). – Herr talman! Ända sedan slutet av 1990-talet har kommissionen försökt tvinga fram en gemensam europeisk asylpolitik. Syftet sägs vara att bekämpa illegal invandring och människohandel genom att anta en federalistisk plan för laglig migration. Kommissionen kallar sitt förslag för ett harmoniserat och effektivt asylförfarande. Jag häpnar över ordvalet.

Man föreslår nu ytterligare åtgärder för att uppnå målen i sin plan. Men detta ofrivilliga solidaritetsbidrag innebär bara att man tar till ytterligare tvångsmekanismer för att genomföra sin politik. De medlemsstater som inte vill ta emot migranter ska få böta, och inga små summor heller: 250 000 euro per vägrad migrant. Asyl ska naturligtvis inte vara ett lotteri – en asylsökande har rätt att få sin sak prövad, men inte till priset av att vi luckrar upp villkoren för asylrätten på det sätt som nu sker. För hur många av dem som kommer är verkligen asylsökande? Och för varje så kallad asylsökande – hur många anhöriga tvingas inte medlemsstaterna ta emot?

Europa kan inte gå vidare med en gemensam asylpolitik, vi måste först och främst kontrollera våra gränser. Vi måste avvisa dem som inte har skäl att komma till Europa, och lära oss att hantera alla ogrundade ansökningar snabbt och effektivt redan vid EU:s yttre gränser. Vi måste stoppa terroristresorna. Vi måste hjälpa människor på plats. Vi måste värna om Europas framtid. Tack!

Vicky Maeijer (ENF). – Eerst ongelimiteerd gelukzoekers naar Europa halen, de Europese landen in een gigantische crisis duwen, en dan als oplossing meer Europese Unie voorstellen: dat is wat de Europese Commissie keer op keer doet, op weg naar een Europese superstaat. Zo ook vandaag. Maar het kan nog gekker! Want wanneer een land aangeeft de toestroom niet meer aan te kunnen, wanneer het zich wil verdedigen tegen de asieltsunami en bijkomende islamisering door zijn grenzen te sluiten, dan kan het rekenen op een boete van maar liefst 250 000 euro per asieltzoeker. Solidariteit noemt de heer Timmermans dat. Ik zeg: het is knettergek.

De puinhopen van de Europese Unie los je niet op door nog meer Europese Unie. Die los je niet op door te chanteren en te dreigen met geldboetes. Die los je niet op door nog meer soevereiniteit weg te halen bij de lidstaten. Ik roep u dan ook op deze plannen van tafel te halen en de landen weer zelf de baas te laten zijn over hun eigen grenzen.

Krisztina Morvai (NI). – Elnök Úr, Önök itt folyamatosan az európai uniós országok közötti szolidaritásról beszélnek, és folyamatosan gyalázzák a hazámat, Magyarországot. Kérem szépen, mi már bőven kivettük a részünket a szolidaritásból. Saját forrásokból, hatalmas pénzekért, hatalmas energiával megvédtük Európa közös határait, ugyanúgy, ahogy a történelem során már sokszor megtettük. Mi a jog uralmának az elvéből indultunk ki, ami az Európai Uniónak az egyik alapelve, azt tettük, amit az európai normák, az európai jogszabályok kötelezőnek írtak elő: a határt védtük. Önöknek viszont úgy látszik fogalmuk nincs a jog uralma elvéről, mert olyasmit tesznek, ami totálisan jogellenes. Egyrészt jogellenes a nemzetközi jog szerint az a lakosságcseré, amit Önök óhajtanak csinálni, másrészt pedig a jog előírja, hogy büntetést alkalmazni, amit most Önök ezzel a 250 ezer euróval óhajtanak, csak akkor lehet, hogyha már előre megmondták, hogy mi az a jogellenes cselekmény, amiért büntetést akarnak kiszabni, és ezt csak bíróság tehetné, Önök nem. Hagyják abba a jog ...

(Az Elnök megvonta a szót a képviselőtől.)

Frank Engel (PPE). – Herr Präsident! Herr Kommissar! Es geht ja hier, wenn ich die Sache richtig sehe, um Asyl. Das ist ja nun ein international festgeschriebenes Recht, das man relativ schwierig quantitativ begrenzen kann. Das heißt, wir verfügen über keinerlei Mechanismen, mit denen wir verlässlich in Zukunft sagen könnten: Es dürfen nur mehr so viele kommen. Es werden so viele kommen, wie theoretisch asylberechtigt sind, und sogar die, die eine Hoffnung darauf haben, Asyl bei uns zu erlangen zu können.

Und deswegen finde ich es eigentlich relativ abenteuerlich, dass die Kommission uns erst im zweiten Anlauf einen Text präsentiert, in dem sie wieder sagt: Und was der eine nicht will, wird umverteilt auf andere, die vielleicht dann überhaupt nicht wollen, und die zahlen eine Viertelmillion pro Kopf. Eine Viertelmillion pro Kopf bedeutet: Vier Köpfe machen eine Million, 4 000 Köpfe eine Milliarde! Rechnen Sie sich das mal im Falle eines wirklichen Ansturms von Menschen aus, die in irgendeinem Mitgliedstaat ankommen würden, der nicht dazu bereit oder fähig wäre, sich im solidarischen Umlageverfahren sinnvoll zu beteiligen.

Ich bin überhaupt nicht dagegen, dass das hier alles passiert. Ich bin sogar der Meinung, dass eines der sinnvollsten Dinge, die der Kommissionspräsident Juncker vor diesem Haus dezenter Weise gesagt hat, war, dass wir eigentlich dazu kommen sollten, dass jemand in Zukunft in der Union Asyl beantragt und nicht mehr in irgendeinem Mitgliedstaat – also wäre das eigentlich die Stoßrichtung. Aber um dahin zu kommen, glaube ich, müssen wir irgendwann die Gedanken zu Ende denken. Und das heißt, es hilft keine Geldstrafe – zumindest keine Kopf-Geldstrafe! Es hilft in Zukunft nur, dass wir den Staaten, die partout nicht an solidarischer Politik teilnehmen wollen, mitteilen, dass sie dann ein Problem mit dem Funktionieren der Europäischen Union haben.

Josef Weidenholzer (S&D). – Herr Präsident! Als wir vor einem Monat über die Mitteilung der Kommission zur Revision des Dublin-Systems diskutierten, gab es viel Zustimmung. Endlich hatte jemand den Mut, einzugestehen, dass es Alternativen zu Dublin gibt. Der Entwurf der Verordnung ist für viele von uns eine Enttäuschung, weil er an der Illusion von Dublin festhält. Das Erstlandsprinzip bleibt weiter bestehen, und auf dieser Ausgangsbasis wird versucht, Schwächen zu beheben, wie die schon zitierte Verteilung auf alle Mitgliedstaaten.

Manche Elemente sind durchaus richtig – ein einheitliches europäisches Asylverfahren, die Stärkung von EASO, die Verbesserungen bei EURODAC –, aber letztlich bleibt es doch beim Herumdoktern, und die Gefahr des Scheiterns ist sehr groß und auch die Gefahr, nicht ernst genommen zu werden.

Das alles beschädigt Europa. Wir sollten wirklich den Mut haben, legale Einreisemöglichkeiten zu schaffen, verschiedene Systeme verschieden zu behandeln, wie Zuwanderung und Asyl, und die Möglichkeiten der Antragstellung in den Herkunftsregionen – sei es im Botschaftsverfahren oder in eigens zu schaffenden *contact points* – zu regeln. Nur so lässt sich auch das Schlepperwesen wirklich bekämpfen.

Jussi Halla-aho (ECR). – Mr President, I think we focus too much on how to manage and distribute the people who are coming, while the question we should be asking is how many people we can afford to take in socially or economically. What we should understand clearly is that there is now, and in the future, an endless number of people who want to come to Europe. Relocation has not worked and will not work and, even if it did work, it would only encourage more people to come.

Many Member States have re-established border controls and that has significantly reduced secondary movement and asylum shopping. In the long run, it will likely also reduce the number of people crossing the Mediterranean because those people are not interested in staying in Greece or Italy. They all want to go to Germany, Sweden and some other countries. As for the external borders, I think we should look closely at what Australia has been doing successfully for the past few years.

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 162(8))

Sophia in 't Veld (ALDE), blue-card question. – I hear you say we should take as many people as we are able to take in, referring to a kind of absorption rate. So what are you going to say to the people who are fleeing a war situation, who come to Europe and who, according to your definitions, we cannot absorb any more? What are you going to say to them?

But my more important question is: do you not think that it is an absolute disgrace to have that kind of language in the richest, most prosperous, freest and safest continent in the world, to say that we actually do not have the capacity to take those people in?

Jussi Halla-aho (ECR), blue-card answer. – Well, given the miserable integration rate that we have seen, even with much smaller numbers of humanitarian immigrants in Europe, I would say that we cannot afford even these kind of numbers. Most humanitarian immigrants concentrate in those Member States which have the most generous social security system; that is a fact. We should not be naive about the people who are now crossing the Mediterranean. The majority of them are economic migrants; they are not refugees from Syria.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – Monsieur le Président, ces réformes, si elles sont présentées et adoptées rapidement, vont permettre enfin – en tous les cas, on l'espère – à l'Europe, mais surtout aux États, et spécialement à ceux que la géographie européenne a placés aux frontières extérieures de l'Union, de gérer et d'accueillir de façon responsable, solidaire, humaine, et avec dignité, les personnes qui fuient la guerre et la violence.

Le premier paquet de mesures avec la réforme d'ampleur du règlement de Dublin est sans doute le plus significatif, et nous le réclamions depuis de longs mois. Ainsi, si la Commission, au fond, a rempli une partie importante du contrat – avec le bémol que j'apporte, en écho à Cecilia et à d'autres collègues, sur l'accueil des mineurs non accompagnés –, c'est en revanche maintenant le moment de lancer un appel clair aux États, car le blocage des États aboutit à ce que, finalement, tout le travail sur le paquet «asile» – qui s'est déroulé et négocié de 2008 à 2012 — ait été si inachevé qu'après deux années à peine, nous soyons obligés de le réformer. Cette constance dans les blocages et dans les attermoissements est mortifère tant pour les réfugiés que pour les citoyens, nos concitoyens qui attendent autre chose de l'Europe.

Ska Keller (Verts/ALE). – Mr President, the Commissioner has been speaking about solidarity but if we look at the proposal, only those refugees will be transferred that are more than 150% of admissible applications. So the country of first entry would still have to check whether a refugee's application is admissible or not. That means, Commissioner, that neither Greece nor Italy would actually benefit from that automatic solidarity scheme that you are proposing.

So where in fact is that solidarity? This check on admissibility also leads to a situation where we are basically expanding the Turkey deal to all neighbouring countries. We are creating an invisible border region around Europe where all the neighbouring countries will be safe, and third countries will be first asylum countries, so we will send everyone back. That is what the proposal implies. Maybe you can tell me otherwise but that is what I read in this proposal and I am very worried about that.

Jane Collins (EFDD). – Mr President, can I point out to this Chamber that an ISIS-linked terror cell was unearthed after three men were arrested in Italy only yesterday. The five suspects, including one who had been to London, had all been granted refugee status. They were free to take advantage of the EU's internal borders, crossing between countries unchecked, just like the perpetrators of the Paris and the Brussels murders. The group had also photographed potential targets in London and one of the group was planning to move to Calais, raising the prospect of either using that as a base or else to help others enter the UK.

When will the EU learn and when will the UK Government learn? Of course we should give those in genuine need a safe haven using the Geneva Convention on Refugees. But that is not what this EU asylum system is about: it is about forcing countries to take on people who could well be terrorists and fining them if they do not. It is about Brussels forcing local services in Britain to a breaking point rather than face opposition to their project in other countries with external borders. It is another example of why our membership of the EU makes Britain less secure, and why we will be better out of the European Union.

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 162(8))

Liisa Jaakonsaari (S&D), sinisen kortin kysymys. – Voin tietenkin yhtyä moniin epäilyksiin, mitä Teillä oli, mutta ette ole varmasti lukeneet näitä komission papereita, koska niissä mainitaan esimerkiksi Eurodac-järjestelmän uudistaminen. Komissio ehdottaa, että tietokantojen ja sormenjälkien keräämisen kautta etsitään turvapaikanhakijoista mahdollisia ISISin jäseniä tehokkaammin kuin tähän saakka. Lukekaa komission ehdotus.

Jane Collins (EFDD), blue-card answer. – Listen, I am not saying that I have not read the paper. I have read the paper. What I am saying is that fining will make absolutely no difference whatsoever to these people that are so determined to actually murder people.

Gerolf Annemans (ENF). – Geen enkel asielsysteem van deze Europese Unie kan nog een aanvaardbaar asielsysteem zijn voor de burgers van Europa om de eenvoudige reden dat u, machthebbers van de Europese Unie, alle vertrouwen en alle geloofwaardigheid totaal en volledig hebt opgebruikt. Uw grenzenbeleid is een opengrenzenbeleid geworden. U hebt van het asiel een wilde immigratie gemaakt, vergiftigd en besmeurd door bedrog, materialisme en mensenhandel en door de ideologie van een multiculturele waanvoorstelling die de grondslag van Europa – eenheid in verscheidenheid – teniet doet. Wij willen uw asielbeleid niet meer, dames en heren van de Europese Commissie. Het is angstaanjagend en het wordt niet meer gesteund door het volk van Europa.

Udo Voigt (NI). – Herr Präsident! Als ich in der vergangenen Woche von Ihren Vorschlägen, den Vorschlägen der Kommission, gelesen habe, dachte ich zunächst, es sei ein Aprilscherz. Aber seit heute wissen wir, es ist wahr. Die hohen Werte, die Sie hier in diesem Hause vorgeben zu verteidigen – die Menschlichkeit, die Humanität – haben einen Preis. Pro Mensch beträgt dieser also 250 000 Euro. Das ist die Realität, der wir heute ins Auge schauen.

Was machen Sie aber denn mit den Ländern, in denen im Gegensatz zu meinem Land – Deutschland – Volksabstimmungen möglich sind? In Ungarn wird demnächst darüber abgestimmt, ob das Volk eine Einwanderung will oder nicht. Wollen Sie derartige Volksabstimmungen mit diesem Preis unter Druck setzen, dass das Volk aus Angst vor Zahlungen des Landes hinterher nicht mehr so abstimmen soll, wie es fühlt? Was maßen Sie sich eigentlich an in einer Zeit, wo Sie bis jetzt nichts dazu getan haben, die Fluchtursachen zu bekämpfen? Haben Sie sich schon jemals an diejenigen gewandt, die daran schuld sind, dass so viele Millionen Flüchtlinge nach Europa wollen, die den Irak und Libyen in Grund und Boden gebombt haben: die Vereinigten Staaten von Amerika? Wir sollten, statt Zwangsmaßnahmen gegen Mitgliedstaaten anzuwenden, lieber das Verursacherprinzip umsetzen. Wir sollten die Flüchtlingsströme dort bekämpfen, wo sie entstehen, und den Menschen dort helfen, wo sie herkommen, statt 250 000 Euro pro Person Zwangsmaßnahmen zu verhängen.

Salvatore Domenico Pogliese (PPE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, finalmente siamo giunti ad una proposta formale di modifica del regolamento Dublino 3 da noi ampiamente auspicata, sollecitata, invocata in questi ultimi due anni, che rappresenta la vera anomalia del sistema europeo dell'accoglienza. Ecco perché accolgo con grande soddisfazione questa proposta, anche se – lo devo dire con grande onestà intellettuale – avrei preferito confrontarmi su un testo che prevedesse la modifica radicale del regolamento Dublino 3, eliminando la competenza esclusiva dello Stato di primo approdo per l'espletamento delle domande di asilo politico. Ma è pur sempre un importantissimo passo in avanti, che sancisce una concreta applicazione del principio solidaristico nella ricollocazione dei migranti nel caso in cui uno Stato membro dovesse essere oggetto di un flusso particolarmente significativo.

Condivido, a differenza di molti miei colleghi, anche il meccanismo individuato di una consistente penale di 250 000 euro a migrante, purché sia effettivamente applicata, che credo possa rappresentare un eccezionale deterrente per gli Stati membri che non intendono dar seguito alla ricollocazione. Condivido anche il rafforzamento di Eurodac, la trasformazione dell'EASO in una vera e propria Agenzia europea per l'asilo, agevolando i rimpatri e contrastando in maniera assolutamente determinata la migrazione irregolare.

Ecco perché accolgo con grande soddisfazione questa proposta. Mi auguro che il Consiglio parli la stessa lingua del Parlamento e della Commissione.

Cécile Kashetu Kyenge (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, se non ci sarà solidarietà sulla gestione dei flussi migratori, non ci sarà solidarietà in nessun altro settore. Sono le parole che lei, Vicepresidente Timmermans, ha pronunciato poche settimane fa, parole alle quali pensavamo seguissero delle proposte ambiziose e al contempo realistiche.

E invece ci troviamo di fronte a una «rivisitazione creativa» del regolamento di Dublino che si riassume con il principio: «chi non accoglie paga». Un mero calcolo di cifre di persone da trasferire da uno Stato membro all'altro con un approccio burocratico che non tiene conto di altri fattori.

La proposta presentata non è che un palliativo per gli Stati di primo approdo. Eppure, neanche un mese fa quest'Aula si è espressa a favore di una revisione di fondo del regolamento di Dublino, a favore di un sistema europeo centralizzato delle domande di asilo. Abbiamo chiesto di andare oltre il criterio dello Stato membro di primo ingresso e di abbandonare una volta per tutte l'approccio emergenziale. La solidarietà è un principio cardine del nostro ordinamento e non un meccanismo da far scattare quando uno Stato membro è sopraffatto.

Da parte nostra, signor Presidente, ci batteremo per modificare questa proposta e portare avanti una riforma in grado di ricostruire un clima di fiducia e di cooperazione tra gli Stati membri, i richiedenti asilo, le istituzioni europee e tutti i vari attori coinvolti.

Marek Jurek (ECR). – Panie Przewodniczący! Solidarność nie polega na zrzucaniu odpowiedzialności na innych za własną nieodpowiedzialność polityczną. Tak naprawdę ogromna część odpowiedzialności za obecny kryzys migracyjny spada na Komisję Europejską, na autorów tych nieodpowiedzialnych wezwań na czele z przewodniczącym Junckerem, który zapowiadał otwarcie dróg legalizacji nielegalnej imigracji. Oczywiście w to wpisuje się również niewykonanie decyzji Rady Europejskiej z kwietnia ubiegłego roku, w której była mowa o energicznym zwalczaniu przemysłu nielegalnej imigracji. W tej chwili obserwujemy, jak próbuje się obwinąć za skutki tej polityki te państwa, które mają odwagę się jej przeciwstawiać. Nie, panowie, tak naprawdę to wy powinniście ponosić polityczną odpowiedzialność za tę poli-

tykę. Fundamentem demokracji jest polityczna odpowiedzialność. To autorzy tej polityki na czele z przewodniczącym Junckerem powinni odejść.

Филиз Хюсменова (ALDE). – Г-н Председател, събитията през изминалите месеци показаха, че в настоящия си вид европейската система на убежище не може да се справи. Европа бе изправена пред безпрецедентна криза, която постави несъразмерна тежест върху няколко държави. Оказа се, че директивата за временната закрила, създадена именно за справяне с внезапен миграционен поток, не може да бъде приложена, тъй като не предвижда механизъм за задължително споделяне на отговорността.

От този опит трябва да извадим правилните поуки. Нужна ни е цялостна реформа на системата, която да осигури истинска европейска солидарност, а не мерки, неспособни да се справят с проблемите в дългосрочен план. Макар и предложението на Комисията да не предвижда централизирана европейска система, автоматичното прилагане на коригиращ механизъм за разпределение на търсещите убежище е стъпка в правилната посока.

Ето защо призовавам Съвета да подкрепи предложеното изменение в името на намиране на по-дългосрочно решение.

Bodil Valero (Verts/ALE). – Herr talman! När vi började mandatperioden så sa ordförande Juncker att det inte skulle bli en massa ny lagstiftning. Sedan kom terroristattacker och en massiv inströmning av flyktingar som ändrade på allt. Och resultatet vi ser är en strid ström av förslag som alla har det gemensamt att det varit bråttom att ta fram dem, och att det i princip saknas konsekvensanalyser.

Vi släcker eldar men funderar inte på hur vi ska förebygga dem, eller på om våra beslut verkligen löser problemen. Det räcker inte att bara ändra asylsystemet. Det är inte bara asylsökande som riskerar livet på vägen hit. Det är många ekonomiska migranter och de kommer fortsätta att komma över havet även den dag kriget i vårt närområde har slutat. Det enda sättet att minska dödsfallen på Medelhavet, det är att skapa lagliga vägar både för flyktingar och andra migranter.

Enligt mitt språkbruk så innebär det inte att man idkar den byteshandel som ni talar om. Det handlar om bland annat humanitära visum och regler för arbetskraftsinvandring för både hög- och lågutbildade, och det handlar om att arbeta med grundorsakerna till migrationen, inte bara dåliga förhållanden i flyktinglägren i Turkiet.

Rolandas Paksas (EFDD). – Pirmiausia sąžiningai atsakykime sau, ar mes siekiame išspręsti migracijos Europai keliamas problemas, ar norime visų Europos Sąjungos šalių gyventojų sąskaita spręsti Europą užplūdusių migrantų problemas. Ir jeigu renkamės pirmą atsakymo variantą, tai nei Dublino sutarties peržiūra, nei naujai įsteigta Europos Sąjungos prieglobsčio agentūra, nei kompiuterizuotas perkėlimo mechanizmas iš esmės jos nespėndžia. Dublino sutartyje yra pakankamai svertų tinkamai reguliuoti migracijos srautus Europoje. Bet tam yra būtina viena esminė ir vykdoma sąlyga. Tai griežta ir profesionali Europos Sąjungos išorės sienų kontrolė. Reikia pripažinti, kad tinkamai to neatlikus jokie perkėlimo mechanizmai nebus nei nauji karaliaus drabužiai, nei naujai išrastas dviratis. Netgi nepaisant to, kad Turkiją skatinsime šešiais milijardais eurų, o migrantų dalintis nenorinčias šalis bandysime bausti ketvirčiu milijono eurų už vieną nepriimtą pabėgėlį.

Mara Bizzotto (ENF). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, siamo alle solite: alle solite bugie, alle solite parole inutili. Oggi la Commissione viene a illustrare la riforma del sistema di asilo europeo. Ma di quale riforma stiamo parlando? Se i richiedenti asilo devono presentare domanda nel primo paese d'ingresso, quindi Italia e Grecia, e non direttamente all'UE, perché lo chiamate asilo europeo? Non giocate sulle parole, non fate comunicati stampa – come avete fatto la settimana scorsa – lunghi due pagine per dire che tutto è cambiato quando non è cambiato nulla, non venite a dire a chi abita in Italia come me che bisogna controllare le frontiere, perché questo noi lo diciamo da anni, ma non è mai stato fatto.

Intanto i clandestini arrivano e nel 2016 in Italia saranno 300 000, e come dice Europol tra loro ci sono anche potenziali terroristi. Non parlate di ricollocare i migranti arrivati in Italia, perché questa storia l'ho già sentita. Da settembre 2015 ad aprile 2016 sono state ricollocate solo 1 145 persone. Nulla, altro che 160 000 come avevate promesso. Un fallimento! La politica europea sull'immigrazione è un grande fallimento e voi non l'avete ancora capito.

Michaela Šojdrová (PPE). – Pane předsedající, po roce diskusí očekávám od Evropské komise, že budeme moci změnit azylový systém tak, aby byl lépe fungující z hlediska migrantů a zajistil větší bezpečnost pro občany Evropské unie. Proto se také toto opatření nedá oddělit od lepší ochrany vnějších hranic, která by měla být zajištěna co nejdříve.

Z tohoto hlediska vítám rozšíření databáze Eurodac pro lepší identifikaci osob a výměnu informací mezi státy, rovněž posílení Evropského úřadu pro azyl pro prosazování azylového práva všemi účastníky. Avšak zavedení automatického přerozdělování uprchlíků považuji za omyl, který nefunguje již dnes a nebude fungovat, ani pokud bude znovu toto opatření vynuceno. Přijímání azylantů je výhradní pravomoc členských států, a pokud to nebudeme respektovat, nebudeme budovat perspektivní Unii.

Kolegům z Řecka, Itálie, Malty chci říci, že my, občané střední Evropy, jsme solidární, že víme, že jsme na jedné lodi. A také víme, že nikdo nechce být azylantem, nikdo nechce opustit svůj domov. Proto za řešení považujeme řešení krizí v místech, kde vznikají. Azylový systém je jen řešením následků, nikoliv řešením příčin.

Μιλτιάδης Κύρκος (S&D). – Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, δεν υπάρχει καλύτερη απόδειξη για την ισχύ ενός νόμου, για την ποιότητά του, από την ισχύ του στο χρόνο και το Δουβλίνο μας απέδειξε, όταν χρειάστηκε, πως δεν ήταν επαρκές. Εξετάζοντας την πρόταση της Επιτροπής έχω ένα μόνο κριτήριο. Αν είχε εφαρμοστεί από την αρχή της προσφυγική της κρίσης θα ήμασταν σε καλύτερη θέση; Και η απάντηση είναι σίγουρα, ναι, θα ήμασταν ακόμα καλύτερα αν είχε εφαρμοστεί και υπάρξει και υλοποιηθεί η Frontex Π.Ο, την οποία ετοιμάζουμε. Η πρόταση αυτή, με όλες τις προσθήκες που θα λάβει από το Κοινοβούλιο, μπορεί να αποτελέσει ένα σαφές καλύτερο ενδιάμεσο στάδιο, μέχρι να φτάσουμε σε μία πραγματικά ευρωπαϊκή απάντηση η οποία θα μπορεί να καλύψει όλες τις ανάγκες, αλλά δεν είναι στα ενδιαφέροντα των κρατών μελών από ό,τι καταλαβαίνω. Και μία ερώτηση, μια και σας έχουμε εδώ: διαβάσαμε ότι υπάρχει ένα «plan B»: αν καταρρεύσει η συμφωνία με την Τουρκία, τα ελληνικά νησιά να μετατραπούν σε τόπους συγκέντρωσης των προσφύγων. Έχει καμία σχέση με την πραγματικότητα αυτό;

Richard Sulík (ECR). – Návrh Komisie udeliť pokutu 250 tisíc EUR za každého neodobratého migranta s prehľadom vyhráva cenu o najabsurdnejší návrh v histórii Komisie. Páni a dámy v Komisii zrejme zabudli, že občania východnej Európy ešte nemajú dostatočne vymyté mozgy a nielenže si nemyslia, že multi-kulti nefunguje, ale ani si nemyslia, že islam patrí k Európe. Alebo si možno len Komisia povedala, že ešte stále neznechutila občanom Európy dostatočne myšlienku o spoločnej Európe.

Za občanov Slovenska a ďalších východoeurópskych krajín, každopádne vravím, že akékoľvek pokuty za neodobratých migrantov a prerozdelenie migrantov po Európe plne ignorujú ich vôľu. Pre riešenie migrantskej krízy je dôležité chrániť hranice a nie predkladať absurdné návrhy.

David McAllister (PPE). – Hochgeschätzter Herr Präsident, meine sehr geehrten Damen und Herren, liebe Kolleginnen und Kollegen! Die von der Europäischen Kommission gemachten Vorschläge unterstütze ich ausdrücklich, denn die Kommission hat den Prozess zu einer Reform des Europäischen Asylsystems angestoßen. Seien wir mal ehrlich: Die Dublin-Regeln in ihrer bisherigen Form waren und sind nicht mehr zeitgemäß, sie überfordern einige wenige Mitgliedstaaten und fördern letztlich so die irreguläre Migration.

Für eine humane und wirksame europäische Asylpolitik und für eine besser gesteuerte Zuwanderung benötigen wir aus meiner Sicht ein einheitliches EU-Asylrecht, eine faire und solidarische Verteilung der Lasten und sichere legale Wege für Menschen aus Drittstaaten, in die EU zu gelangen. Tatsächlich Schutzbedürftige müssen gerecht auf die Mitgliedstaaten verteilt werden. Die einseitige Belastung einiger weniger Staaten ist nicht weiter hinnehmbar. Nur durch ein gemeinsames Verfahren können wir künftig nationale Alleingänge unterbinden und eine Solidaritätsgemeinschaft sein, die den Namen auch tatsächlich verdient. Deshalb unterstütze ich diesen Vorschlag der Europäischen Kommission. Lassen Sie uns in Ruhe und in der gebotenen Sachlichkeit über die Details streiten!

(Der Redner ist damit einverstanden, eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“ gemäß Artikel 162 Absatz 8 der Geschäftsordnung zu beantworten.)

Janusz Korwin-Mikke (NI), pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Mówi pan o sprawiedliwym rozwiązaniu. Czy nie uważa pan, że skoro w autobusach bierze się od dzieci mniej za bilet, to może za dzieci uchodźców byłaby niższa kara?

David McAllister (PPE), *Antwort auf eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“*. – Herr Kollege, es tut mir leid, ich habe Ihren Wortbeitrag nur etwas verspätet in der Übersetzung – hoffentlich jetzt richtig – verstanden. Ich glaube, dass es sich nicht lohnt, im Detail auf Ihre Vorschläge einzugehen, weil Sie wahrscheinlich auch gar keine Antwort erwarten. Ich glaube, dass auch Sie gut beraten sind, sich im Detail mit den Vorschlägen der Kommission zu beschäftigen, und zwar sowohl mit den Vorschlägen, wie man auf sicheren und legalen Migrationswegen in die Europäische Union kommen kann, aber sich auf der anderen Seite eben auch konkret mit den Vorschlägen auseinanderzusetzen, was es bedeutet, eine faire und nachhaltige, gemeinsame Asylpolitik zu betreiben – von der Einführung eines tragfähigen fairen System zur Bestimmung der für die Prüfung von Asylanträgen zuständigen Mitgliedstaaten bis hin zur Stärkung des EURODAC-Systems. Bitte lassen Sie uns in der Sache streiten und nicht polemisch werden.

Sylvie Guillaume (S&D). – Monsieur le Président, les failles du règlement de Dublin ne sont pas nouvelles. Nous savons que ce système est inefficace, injuste et coûteux. La crise actuelle stigmatise ces dysfonctionnements et rappelle qu'il est urgent de le repenser. Pourtant, la Commission n'a pas fait ce choix. J'en comprends la raison, mais je ne la partage pas.

Deux expressions me viennent en tête pour désigner cette proposition: rafistolage et chiffon rouge. Pourquoi rafistolage? Les fondations du système Dublin devaient être bousculées, elles seront maintenues. La Commission y ajoute une touche de solidarité, en prévoyant un mécanisme ponctuel de relocalisation en cas de crise. Or, le mécanisme de base – la répartition – est le même, et il est défaillant.

Certes, la Commission prévoit des sanctions financières importantes pour les récalcitrants mais, si cette amende se veut dissuasive, on peut légitimement penser que cette solidarité financière est réaliste. À moins que le montant fixé des sanctions financières ne serve aussi de chiffon rouge et se révèle utile pour détourner les projecteurs de certaines dispositions critiquables dans le nouveau règlement. Je pense notamment aux mesures quasi punitives envisagées pour lutter contre les mouvements secondaires des demandeurs.

Je pense également à la primauté des concepts de «pays tiers sûr» et de «premier pays d'asile» avant toute désignation de l'État membre responsable de l'examen. La règle d'or du système Dublin du premier pays d'entrée est non seulement maintenue mais renforcée. Ce mécanisme continuera donc de poser un grand nombre de défis logistiques dans les pays de première ligne pour garantir un examen individuel, une procédure de recours et un accueil digne de ces populations.

Il n'y a pas de solution facile à ce problème mais je ne suis franchement pas certaine que le calcul proposé soit le bon. Le risque, c'est qu'on se retrouve en bout de course avec un système de Dublin inchangé, voire pire, des droits amoindris pour les demandeurs et des dispositifs encore moins lisibles pour les États.

Peter van Dalen (ECR). – Alle lidstaten moeten meewerken aan oplossingen voor de opvang van vluchtelingen. Helaas is een verplichte verdeling van vluchtelingen over de lidstaten onmogelijk, maar vanuit die politieke realiteit moeten we alternatieven bedenken. Een boete van een kwart miljoen euro per geweigerde asielzoeker, dat zet kwaad bloed. Op die manier legt de Commissie de lidstaten echt een enorm dictaat op. Dit voorstel zal Europa splijten en dat is koren op de molen voor Geert Wilders en zijn Europese politieke vrienden.

Mijn tegenvoorstel luidt: maak binnen de structuurfondsen 5 miljard per jaar vrij voor steun aan lidstaten die asielzoekers opvangen. De helft van dit geld komt uit het Cohesiefonds, het fonds waar vooral landen van profiteren die tot nu toe niet meewerken. Ik denk dat dit een faire, budgetneutrale oplossing is die vooral verdere Europese verdeeldheid zal voorkomen.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Mr President, I would like to say to the Commissioner that the proposal on the reform of Dublin is more than welcome. We do have common asylum rules; the problem is that Member States are not implementing them fully. It is time for an obligatory emergency mechanism for distribution of asylum seekers.

The criteria should also include population and the number of refugees received, including children. When so many are coming at the same time the issue remains how to create the political will for Member States to take shared responsibility. I believe more in carrots than sticks and that means: more support for countries facing disproportionate pressure, strengthening Frontex, the Asylum Office, Eurodac and the hot spots. But the EU's assistance should not be a disincentive for Member States to build reception capacity.

The solidarity pillars should be: resettlement – countries must speed up procedures and increase their quotas; relocation – Member States must take asylum seekers from Italy and Greece, as agreed; and return – we should save all, but we cannot take all in Europe. The EU has to negotiate more readmission agreements and fast adopt the list of safe countries of return, including Turkey. More humanitarian aid to assist refugees in Lebanon and Jordan and the EUR 3 billion for refugees in Turkey are urgent.

I conclude by saying that building bridges and dialogue with Turkey is crucial in any EU migration policy now, and in the future.

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 162(8))

Kazimierz Michał Ujazdowski (ECR), pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Szanowna pani poseł! Bardzo doceniam pani racjonalizm i mieliśmy wspólne stanowisko w sprawie wniosku Szwecji. Chcę panią zapytać, czy pani się nie obawia, że relokacja zastosowana w kategoriach centralistycznych i biurokratycznych będzie prowadziła do tego, że uchodźcy, imigranci wbrew własnej woli znajdą się na terenie państw, które nie dają dostatecznej osłony ekonomicznej, i będą chcieli te państwa opuścić? Czy nie stanowi zagrożenia, także z punktu widzenia prawa międzynarodowego, umieszczanie ludzi tam, gdzie nie chcą się znaleźć?

Anna Maria Corazza Bildt (PPE), blue-card answer. – Thank you for the first question. My understanding of the proposal is that the final decision whether to accept a refugee or not still remains with the Member States because we have to work in respect of solidarity but based on a mechanism that we have to agree to, which I would call obligatory. The second thing is that secondary movements are not part of this. You cannot choose where to go once you are in Europe. In my view, giving international protection does not mean that you can choose which of the 28 Member States you can go to.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – Señor Presidente, señor Comisario, los socialistas hemos dicho muchas veces en este Parlamento Europeo que el Reglamento de Dublín está obsoleto y es clamorosamente incumplido y, por tanto, hemos exigido su superación y la sustitución por un verdadero mecanismo europeo, un sistema europeo que merezca ese nombre, un sistema europeo que haga honor al compromiso del Tratado de Lisboa, con un Sistema Europeo Común de Asilo.

Y, exactamente por la misma razón, somos críticos ahora y nos manifestamos profundamente decepcionados con la insuficiencia raquítica de la propuesta de la Comisión, que apenas ofrece un maquillaje creativo del actual Reglamento de Dublín en lugar de establecer un mecanismo verdaderamente vinculante regido por el principio de solidaridad, de recepción y registro de los demandantes de asilo en suelo europeo.

¿Qué es lo que hace? Un mecanismo corrector exclusivamente diseñado para situaciones de emergencia o flujos extraordinarios, y unas sanciones económicas que no son bastante mecanismo disuasorio para obligar a los Estados a cumplir sus obligaciones con el Derecho humanitario. Caso clamoroso de España; lamentablemente, mi propio país, del que se dice que no es país para refugiados porque incumple clamorosamente los acuerdos adoptados por el Consejo, pero que estaría dispuesto a pagar las multas que propone la Comisión.

No, no es bastante. Hacen falta no solamente mecanismos económicos, sino también políticos y, en su caso, sanciones jurídicas. Por eso decimos con toda claridad que hay que caminar hacia un sistema europeo de asilo regido por la dignidad en la recepción y en el registro, por una acogida digna y por recursos suficientes para honrar la vocación europea del sistema de asilo.

Roberts Zīle (ECR). – Priekšsēdētāj! Neesmu pārsteigts par Komisijas priekšlikumu. Tas kā vienmēr balstās uz iespējām tirgoties, tai skaitā arī par cenu. Gada laikā Komisija saglabājusi šajā piedāvājumā principus par solidaritāti, atbildību, taisnību, kas ir skaisti, taču vienīgais reālais migrācijas pasākums bija reālpolitikā balstītais Eiropas Savienības un Turcijas līgums. Komisija ievieš arī taisnīguma mehānismu, kurš spriedīs arī par konkrēto patvēruma meklētāju, kurš samaksājis kontrabandistam par nokļūšanu Vācijā, bet šis taisnīguma mehānisms viņu nosūtīs uz Latviju. Ko darīs šis nelaimīgais cilvēks, kurš nosūtīts uz Latviju? Viņš, protams, ies uz Vāciju, taču tad iestāsies sekundārais kustības aizliegums, kas savukārt liks šo cilvēku ķert, noņemt vēlreiz pirkstu nospiedumus, salīdzināt un izciest sodu viņam atpakaļ Latvijā.

Un, visbeidzot, pāri visam — Eiropas Komisija noteikusi viena migranta integrācijas cenu — divsimt piecdesmit tūkstoši eiro. Tas daudzās Eiropas valstīs ir sapnis mūža garumā vienam pensionāram. Protams, ne Luksemburgā.

Milan Zver (PPE). – Pozdravljam predlog Komisije, ki vzpostavlja kolektivni varnostni mehanizem. Gre za realen niz ukrepov, ki bi ga morali sprejeti že ob razpadu Dublinske azilne uredbe. Dovolite mi še nekaj pripomb.

Prvič: dejstvo je, da le reforma azilnega sistema ne bo odpravila migrantske krize. Nov azilni sistem je le eden od ključnih delov celostnega pristopa k reševanju krize, glavna stebra pa sta zaščita zunanjih meja in učinkovito ter hitro vračanje migrantov v državo izvora. Če bi se teh načel držali že lansko leto, bi v Evropo vstopila le tretjina prišlekov, ki so sedaj tukaj.

Drugič: Evropska komisija je v predlogu sicer obdržala pravilo prve države oziroma države vstopa, a mu dodala nov korektivni mehanizem pravičnosti, ki bo zagotavljal, da ob morebitnem nesorazmernem številu prošelj za azil država članica na t.i. prvi fronti, kamor spada tudi moja Slovenija, ne bi ostala prepuščena sami sebi. To je korektno.

Pozdravljam tudi stališče, da iskalci azila nimajo pravice do izbire države. Ko gre za življenje ali smrt, je pomembno le, da je država, v katero prideš, varna. V tem kontekstu je izrednega pomena preprečiti tako imenovane sekundarne migracije beguncev... (govor prekinjen zaradi prekoračitve časa).

Kati Piri (S&D). – Het is teleurstellend om te zien dat er bij onze regeringen in Europa onvoldoende draagvlak en politieke moed aanwezig is om de Dublinafspraken grondig te herzien en er dus geen bereidheid is om aan een echt gemeenschappelijk Europees asielbeleid te werken met solidariteit en gedeelde verantwoordelijkheid als uitgangspunt. Daarom moeten wij het doen met dit voorstel van de Europese Commissie. Geen grote sprong voorwaarts, slechts een kleine stap in de goede richting.

De voorgestelde verdeelsleutel voorkomt bijvoorbeeld dat lidstaten steeds opnieuw aan tafel moeten om te kibbelen over welk land hoeveel mensen moet overnemen als een andere lidstaat de instroom tijdelijk niet aankan. De voorgestelde boetes voor landen die weigeren eerder gemaakte afspraken na te komen, verdienen niet de schoonheidsprijs. Het is eigenlijk te bizar voor woorden dat we solidariteit binnen de EU moeten afdwingen, maar helaas laat de huidige situatie, waarbij een aantal landen het vertikt om überhaupt vluchtelingen op te nemen, de Commissie geen andere keus.

Ik zou de Europese regeringen willen aansporen vaart te zetten achter dit besluit. Er wachten nog altijd duizenden mensen in Italië en Griekenland op de eerder beloofde herverdeling. We mogen niet de landen aan de rand van Europa laten opdraaien voor deze humanitaire crisis. Laten we daarom op z'n minst dit voorstel snel uitvoeren en het pad effenen voor een echte herziening van het failliete Dublinsysteem.

Dubravka Šuica (PPE). – Gospodine predsjedniče, na početku želim podsjetiti da je nedavno gospodin Juncker u ovom domu rekao da je svaki Europljanin u posljednjih 100 godina jedanput bio izbjeglica. Stoga me to motivira da podupirem svaku izmjenu, svako poboljšanje pa i ovo poboljšanje nove zajedničke politike azila.

Činjenica je da dublinsko pravilo nije funkcioniralo i stoga ga moramo unaprijediti. Dakle, zalažem se za unaprjeđenje ovog pravila, ali isto tako vidimo i slabe točke koje su do sada bile. Toga su bili svjesni i krijumčari, toga smo svjesni mi, stoga od prvog dana pozivamo na solidarnost i odgovornost. Danas se ponovno spominje riječ solidarnost i nadam se da je ona glavna okosnica ove zajedničke politike azila.

Kad se radi o novčanim kaznama nisam za to da se novčane kazne uvode i ne slažem se s tim rješenjem, premda vidim da je nažalost možda to jedino rješenje. Ali osobno nisam za takvo rješenje.

Želim podsjetiti na veliki broj maloljetnika bez pratnje, a radi se o 10 tisuća maloljetnika koji nisu samo statistička brojka nego su činjenica, i na nama je da se zamislimo nad tim podatkom. Stoga mislim da je svaka inovacija dobrodošla pa se zalažem da donesemo ove izmjene dublinskog pravila i sveukupne zajedničke politike azila.

PRZEWODNICTWO: RYSZARD CZARNECKI*Wiceprzewodniczący*

Othmar Karas (PPE). – Herr Präsident, meine Damen und Herren! Die Kommission versucht auf den Mangel an Solidarität, an europäischer Verantwortung und Handlungsfähigkeit zu reagieren. Das begrüße ich. Das Problem sind doch nicht die Vorschläge der Kommission, sondern die Rechtsbrüche in den Mitgliedstaaten, der Mangel an Solidarität, der wachsende Nationalismus, das Versäumnis, die Beschlüsse umzusetzen und die Vorschläge durchzusetzen. Ich sage es ganz offen: Demokratie hat auch ihre Grenzen. Über Grundrechte, Menschenrechte und Solidarität haben wir nicht abzustimmen, sondern sie zu leben und uns daran zu halten.

Wir werden auch mit diesen Vorschlägen nicht auskommen. Wir benötigen eine gesamteuropäische Asyl- und Migrationspolitik, eine gemeinsame Außen-, Sicherheits-, Verteidigungs- und Entwicklungspolitik, gemeinsamen Außengrenzschutz, legale Migrationspolitik, neue Ansätze in der Integrationspolitik und eine koordinierte Investitionspolitik in Afrika. Alles das müssen wir angehen. Ohne Solidarität und politischen Willen hilft uns kein Vorschlag weiter.

Andrej Plenković (PPE). – Gospodine potpredsjedniče, povjereniče Avramopoulos, g. Timmermans zahvaljujem na predstavljanju prijedloga Europske komisije o reformi zajedničkog europskog sustava azila.

Očito je da su izbjeglička kriza i migrantska kretanja u proteklih godinu dana na vidjelo stavili sve nedostatke i poteškoće koje imamo u postojećem sustavu reguliranim, prije svega, Dublinskom regulativom koja se sada pokazala nedovoljnom za specifičan oblik i intenzitet migracijskog vala kojeg smo doživjeli.

Zato mi se čini da usporedno s onim što radimo na vanjskopolitičkom sigurnosnom planu, a u kontekstu europskog programa za migracije, ovaj prijedlog reforme u nekoliko segmenata postojećeg pravnog sustava ide prema dobrom cilju da se podijeli odgovornost, na pravičan način pokaže prava solidarnost svih država članica pri čemu korektivni mehanizmi idu za tim da osiguraju dugoročno prihvatljivo rješenje i istinsku europsku politiku.

Zalažem se i za jačanje europskog ureda za podršku azilu, agencije EU-a za azil te sustava EURODAC-a.

Malin Björk (GUE/NGL). – Herr talman! Kollegor! EU är på väg in i en återvändsgränd, där vi dealar bort internationell asylrätt och stänger dörren för människor på flykt.

Det är dödligt, och farligt. Men det gör också något med oss som befinner oss innanför EU:s gränser. Vi krymper, vår medmänsklighet skalas av, vi blir grymmare och grymmare. Det räcker att lyssna på vad extremhögerens politik låter som.

Det får vara slut på att anpassa sig till extremhögerens politik. Ni i kommissionen gör ju vad de vill fast på EU-nivå istället för nationellt. De nya Dublin-förslagen ändrar inte på det. Tvärtom, jag befarar att de förstärker Fästning Europa, och värst är kanske den föreslagna regeln som vill tvinga medlemsländer att direktavvisa flyktingar till länder i EU:s närområde. En slags utvidgning av det skamliga avtalet med Turkiet, precis som min kollega Keller också lyfte fram.

Kollegor! Det är dags att vi tar fighten för ett öppnare Europa, annars kommer framtiden bli grym – för oss alla.

Pytania z sali

Ruža Tomašić (ECR). – Gospodine predsjedniče, zajednički europski sustav azila posljednjih je godina pokazao sve svoje manjkavosti i potpunu neusklađenost s novim okolnostima pa je jasno da mu treba nadogradnja. No, model koji predlaže Komisija ponovno kamuflira problem, a ne bavi se njegovim rješavanjem.

Problem Europske unije je što ima preliberalne politike azila i izbjegava riješiti problem ilegalne migracije. Mi moramo smanjiti broj ljudi koji u Europu pokušavaju doći ilegalno, a ne se baviti pukom preraspodjelom.

Azilanti su slobodni ljudi i trebaju sami birati svoju sudbinu, kao što su i države članice EU-a slobodne i mogu birati koga žele primiti. Novim mjerama Komisije dolazimo tek do potpunog apsurdna i šaljemo azilante u države u koje oni ne žele ići, a koje su ih prisiljene primiti mimo volje svojih građana. To je teško ograničavanje slobode i put u potpuno pogrešnom smjeru.

Ivan Jakovčić (ALDE). – Gospodine predsjedniče, dozvolite mi da se uključim i kažem vrlo jasno da je nakon nefunkcioniranja „Dublina” napokon trebalo i rješenje Komisije i prijedlog Komisije. Ovo je korak naprijed, ali bojim se da ovo ne uključuje sve ono što bi trebalo uključiti: više europskog zajedništva i više europske solidarnosti.

Bojim se da će način na koji je predviđen mehanizam „kažnjavanja” zemalja koje ne žele primiti azilante, dovesti do dodatnog sukobljavanja unutar Europske unije. Možda bi mehanizam korištenja kohezijskih sredstava i drugih europskih fondova, u prilog onih zemalja koje primaju azilante i koje primaju osobe koje traže azil u Europskoj uniji, bio bolji model. Mislim da u ovom kontekstu, ako se europsko zajedništvo ne pokaže do kraja uspješnim, riskiramo još jednu ozbiljnu i vrlo veliku krizu jer pitanje azila neće stati sutra nego će trajati tijekom narednih desetljeća.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, είχε πει ο κύριος Timmermans ότι μπορεί να γίνει εξέταση του αιτήματος ασύλου, στα νησιά υποθέτω, όταν φεύγουν οι πρόσφυγες από την Τουρκία. Δεν μπορεί να γίνει αυτό όταν οι αιτούντες είναι δεκάδες χιλιάδες, να είμαστε ειλικρινείς. Δεν υπάρχει δυνατότητα ούτε από την Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε από την Ελλάδα. Υπάρχει κοινή συμφωνία για συμφωνισμό από κάποια κράτη μέλη, δηλαδή όσοι συμφωνούν να πάρουν κάποιους απ αυτούς τους ανθρώπους που αιτούνται άσυλο. Δεν πρέπει αυτοί που έχουν συμφωνήσει σ αυτή την αναλογικότητα να αξιοποιούν το γεγονός ότι κάποιοι άλλοι δεν έχουν συμφωνήσει και να μην το εφαρμόζουν ούτε οι ίδιοι. Κλείνω με το εξής: πρέπει να έχουμε ένα «plan B» σε σχέση με τους πρόσφυγες και δεν μπορεί να είναι άλλο παρά η ανοικοδόμηση, εκ παραλλήλου με τη βοήθεια προς την Τουρκία, μίας-δύο πόλεων μέσα στη Συρία, έτσι ώστε όταν οι άνθρωποι είναι έτοιμοι, να επιστρέψουν. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος πέρα από αυτόν.

Igor Šoltes (Verts/ALE). – Z reformami azilne politike sporočamo, kako bo videti Evropa v prihodnje. Bo to še skupnost, ki je utemeljena na vrednotah, solidarnosti, sodelovanja, ki spoštuje človekove pravice in človeško dostojanstvo, ali pa se bomo zaprli v notranje ograje in meje in se spraševali, kdo bo nam zaprl vrata v naslednji krizi.

Vprašanje je, ali nas res ogrožajo begunci, ali pa nas lahko bolj skrbi naš odziv na krizo in pa nesposobnost učinkovitega odgovora. Azilna reforma torej ni več samo politično in pa pravno in očitno tudi matematično vprašanje in izziv, ampak seveda ostaja tudi civilizacijski preizkus prihodnosti Evrope.

Gianluca Buonanno (ENF). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, mi rivolgo al Commissario Avramopoulos. Commissario, le chiedo: ma lei, se viene qua – e io ho contato che ha toccato il telefono e se l'è guardato almeno una trentina di volte, o il suo iPad – ma gliene frega qualcosa di quello che si dice in quest'Aula o si fa i cavoli suoi e viene qui solo a fare presenza? Perché se qui parliamo solo per giocare, allora è inutile che venga oppure prenda una brandina si metta lì dietro, dorma, e poi quando ha finito, dice il suo messaggio che si è già scritto ed è finito tutto.

Qua lo vogliamo capire che è pieno di gente che viene e che non ha diritto di venire in Europa? Invece di girare l'Europa e andare nei campi profughi o andare a Catania, a fare il bello in Sicilia, per dire che tutto va bene, che i siciliani sono bravi e che gli italiani sono tutti contenti! Falso, falso e falso!

Noi non vogliamo i presunti profughi perché non sono profughi, solo il 5 % scappa dalla guerra, tutti gli altri vengono in Italia solo a farsi mantenere e gli italiani sono stufo di questa situazione. La stessa cosa vale per la Grecia. E il resto d'Europa, cosa fa? Viene qua a fare i piagnistei e poi tanto non cambia niente. Grazie Commissario.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI). – Κύριε Πρόεδρε, η αθρόα και ανεξέλεγκτη εισβολή εκατοντάδων χιλιάδων παρανόμων μεταναστών στην Ευρώπη έχει αποδείξει για μια ακόμη φορά ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση απέτυχε και στον χειρισμό του θέματος του ασύλου και έχει αφήσει τον χειρισμό αυτό, και φυσικά και την αντιμετώπιση όλων των προβλημάτων, στις χώρες της πρώτης υποδοχής, δηλαδή την Ιταλία και την Ελλάδα. Ποιους όμως πρέπει να προστατεύουμε, σε ποιους πρέπει να χορηγούμε άσυλο; Κατ αρχάς, σε εκείνους των οποίων η ζωή και η ασφάλεια κινδυνεύουν στη χώρα απ την οποία κατάγονται και, κατά δεύτερο λόγο, σε εκείνους που διώκονται για τις πολιτικές τους πεποιθήσεις από αντιδημοκρατικές κυβερνήσεις. Πώς όμως θα γνωρίζουμε ποιους απ όλους αυτούς οι οποίοι αιτούνται άσυλο είναι νομοταγείς πολίτες και δεν είναι τρομοκράτες ή άλλης μορφής εγκληματίες;

Η Τουρκία, παραδείγματος χάρι, χορηγεί εκατοντάδες χιλιάδες πλαστά διαβατήρια σε όσους έρχονται παρανόμως στην Ελλάδα. Ποιος θα μας πει για το ποιόν των ανθρώπων αυτών, τη στιγμή που και οι ίδιοι λένε ψέματα όταν και είν καταγραφούν κάποια φορά. Και τέλος, κάνουμε ένα ακόμη λάθος. Δίνουμε άσυλο σε αυτούς που ζητούν εργασία. Και ρωτώ τον συμπατριώτη μου, τον κύριο Αβραμόπουλο, τι θα πούμε στους Έλληνες ανέργους που είναι περίπου το 30% του πληθυσμού, ότι εσείς είστε άχρηστοι και παίρνουμε ξένους από τρίτες χώρες για να κάνουμε τη δουλειά μας;

Νότης Μαριάς (ECR). – Κύριε Πρόεδρε, το σύστημα του Δουβλίνου για το άσυλο έχει αποτύχει, καθώς έχει μετατρέψει την Ελλάδα και την Ιταλία σε αποθήκες ψυχών. Αντί όμως να καταργηθεί το Δουβλίνο, και ιδίως το κριτήριο της χώρας της πρώτης εισόδου, τελικά διατηρείται. Κύριε Αβραμόπουλε, η Ελλάδα δεν αντέχει άλλους πρόσφυγες και παράνομους μετανάστες και το ξέρετε πολύ καλά. Τα άτομα που έχουν εγκλωβιστεί στην πατρίδα μας είναι πάνω από 54.000. Τι γίνεται με την περίφημη μετεγκατάσταση; Απ τους 66.400 πρόσφυγες που έπρεπε να έχουν μετεγκατασταθεί απ την Ελλάδα σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν μετεγκατασταθεί μόνο 869 άτομα. Αυτό σημαίνει ότι, αν υπολογίσει κανείς τους αριθμούς, θα χρειαστούν εκατό χρόνια για να γίνουν οι 66.400 μετεγκαταστάσεις. Αυτό το είπε και το Ίδρυμα Bruegel. Χρειαζόμαστε λοιπόν ένα υποχρεωτικό σύστημα μετεγκατάστασης.

Επίσης, οι επαναπροωθήσεις από την Ελλάδα στην Τουρκία προχωρούν με ρυθμό χελώνας. Μόνο 386 άτομα έχουν επαναπροωθηθεί. Τι θα γίνει με τους εμπειρογνώμονες που είχατε πει ότι θα έρθουν απ την Ευρωπαϊκή Ένωση για να εξετάσουν τις χιλιάδες αιτήσεις ασύλου;

Λάμπρος Φουντούλης (NI). – Κύριε Πρόεδρε, αρχικά πρέπει όλοι να παραδεχτούμε αυτό που λένε όλοι οι πολίτες της Ένωσης, αλλά οι πολιτικές ηγεσίες συνεχίζουν να κάνουν πως δεν το καταλαβαίνουν. Η πολιτική ασύλου και η μεταναστευτική πολιτική της Ευρώπης έχει αποτύχει, γιατί εξαρχής στηρίχθηκε σε λάθος βάσεις, σε λάθος θεμέλια. Δεν έχει τις δυνατότητες η Ευρώπη, ούτε τη θέληση λαοί της, να υποδεχτούν όλους όσοι επιθυμούν να έρθουν εδώ, προσδοκώντας μια καλύτερη ζωή, επωφελούμενοι από την παράλογη παροχή επιδομάτων, την ώρα που η ήπειρός μας βιώνει μια σημαντικότερη οικονομική κρίση. Ήδη βιώνουμε την κοινωνική αναταραχή που έχει προέλθει απ τις πολιτικές που εφαρμόζετε και το μέλλον μας επιφυλάσσει ακόμα μεγαλύτερα προβλήματα. Ειδικά όσο επιλέγετε να κλείνετε τα μάτια μπροστά στις αντιδράσεις των λαών ή, ακόμα χειρότερα, όταν προσπαθείτε να χαρακτηρίσετε όσους αντιδρούν ως 'μισάνθρωπους'.

Αν θέλουμε όντως να λύσουμε το μεγάλο αυτό πρόβλημα, αρχικά πρέπει να επαναπροσδιορίσουμε το ποιος πραγματικά δικαιούται άσυλο, μιας και γνωρίζουμε όλοι πως έχει γίνει κατάχρηση από ανθρώπους που ποτέ δεν διέτρεχαν κανέναν πραγματικό κίνδυνο και, το σημαντικότερο, πρέπει να σταματήσουν οι δυτικές χώρες να επεμβαίνουν διαρκώς στα εσωτερικά τρίτων κρατών. Οι χώρες της Δύσης είναι που έχουν βομβαρδίσει, ανατρέψει, ή έχουν προσπαθήσει να ανατρέψει, και έχουν εισβάλει σε όποια χώρα δεν συντασσόταν με τα συμφέροντά τους, ακολουθώντας μια ξεκάθαρα νεοαποικιακή πολιτική.

(Koniec pytań z sali)

Dimitris Avramopoulos, membre de la Commission. – Monsieur le Président, Mesdames et Messieurs les députés, chers collègues, je vous remercie avant tout pour vos interventions.

Le débat d'aujourd'hui a clairement montré que le statu quo n'était pas une option. Il a aussi montré qu'il existait une grande diversité d'opinions sur la manière d'améliorer le fonctionnement de notre système d'asile européen commun.

À en juger par vos interventions, la proposition de la Commission me semble équilibrée. Une approche visant une plus grande intégration de nos systèmes d'asile pourrait être souhaitable.

Si vous me demandez si je suis content, je vous répondrai que je suis satisfait. Notre proposition, aujourd'hui, est à la fois équilibrée et réaliste. Elle est aussi ambitieuse parce que nous proposons d'aller au-delà du règlement de Dublin actuel en introduisant un changement fondamental, un mécanisme automatique de redistribution. Elle est réaliste parce que nous proposons des changements nécessaires pour créer un système qui sera durable et équitable. En effet, notre réforme simplifie les règles pour déterminer l'État responsable. Le principe de base est qu'un seul État membre sera responsable de l'examen d'une demande d'asile. En même temps, nous proposons un mécanisme automatique de distribution des nouveaux demandeurs d'asile quand un État membre est confronté à un nombre disproportionné de demandes d'asile.

Il s'agit là d'une expression forte de la solidarité qui doit exister entre les États membres. Cette solidarité pourra prendre des formes diverses, y compris financières. L'important est qu'elle s'exprime. Avec le soutien des Fonds européens et de la nouvelle Agence de l'Union européenne pour l'asile, chaque État membre doit développer ses capacités pour gérer un juste nombre de demandes d'asile, qui peut aller jusqu'à 150 % de sa valeur de référence. Le seuil a été défini pour permettre d'intervenir avant qu'un État ne soit confronté à une crise. Pour ce faire, la possibilité de déclencher les mécanismes sera examinée chaque semaine.

Ensuite, permettez-moi de clarifier ce que nous proposons pour adapter à la nouvelle logique du règlement de Dublin les règles qui s'appliquent aux mineurs non accompagnés. Notre proposition précise que l'État membre responsable sera celui où le mineur dépose sa première demande de protection internationale. Cet État membre n'est pas nécessairement le premier pays d'entrée. Dans tous les cas, les États membres devront s'assurer que c'est dans l'intérêt supérieur du mineur. Le nouveau règlement prévoit des garanties pour faire en sorte que cet examen soit réalisé.

Enfin, nous proposons des règles plus strictes pour dissuader les mouvements secondaires qui remettent en cause le fonctionnement de notre système d'asile.

Le renforcement des compétences de l'EASO ainsi que de ses ressources humaines et financières, et le renforcement d'Eurodac vont faciliter la mise en œuvre du système Dublin.

Je souhaite vraiment travailler étroitement avec vous sur nos propositions sans perdre de temps. Trop de paramètres en dépendent. Un régime d'asile européen commun efficace est la condition sine qua non d'un espace européen sans frontières. L'expérience que nous avons vécue l'année passée nous a rendus plus déterminés, non seulement pour gérer dans l'immédiat la crise migratoire mais pour créer un système fonctionnel et juste pour l'avenir.

Permettez-moi de répondre maintenant en grec à M. Kyrkos.

Κύριε Κύρκο, δεν υπάρχει σχέδιο Β. Υπάρχει μόνο ένα σχέδιο και αυτό στηρίζεται στην αρχή της αλληλεγγύης, γι αυτό εξάλλου προτείναμε και αλλαγή του Δουβλίνου. Αλλά βασίζεται επίσης και σε έναν στόχο: να καταπολεμηθούν τα δίκτυα των διακινητών και βέβαια να εφαρμοστεί η συνεργασία που έχουμε αποφασίσει με την Τουρκία. Και θέλω να τονίσω ότι αυτή η στρατηγική έχει αρχίσει ήδη να δίνει αποτελέσματα. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι οι αφίξεις στα ελληνικά νησιά έχουν μειωθεί θεαματικά. Επομένως, οι φήμες και η παραφιλολογία περί σχεδίου Β δεν ευσταθούν και σας ευχαριστώ πραγματικά που θέσατε αυτό το ζήτημα και μου δώσατε την ευκαιρία να το ξεκαθαρίσω.

Przewodniczący. – Zamykam debatę.

Oświadczenia pisemne (art. 162)

Inés Ayala Sender (S&D), por escrito. – La Comisión ha planteado revisión de los reglamentos que rigen el Sistema Europeo de Asilo. Los socialistas venimos largamente denunciando la inoperancia del actual Sistema de Dublín y haciendo énfasis en la necesidad de acometer una reforma en profundidad del mismo que dé lugar a un verdadero Sistema Europeo de Asilo digno de ese nombre. Un Sistema basado en la solidaridad entre los Estados miembros a la hora de hacer frente a los retos que plantean las actuales dinámicas de asilo y refugio. Un sistema que incluya una clave de reparto de cumplimiento obligatorio, con mecanismos correctores que tengan en cuenta las particularidades de cada Estado en términos de tamaño, PIB y capacidad de absorción. Los socialistas hemos conseguido que la Comisión se implique en la reforma y a partir de hoy mismo trabajaremos intensamente para mejorar las propuestas presentadas puesto que consideramos que lo que la Comisión ha planteado no satisface nuestras expectativas. Damos la bienvenida a la iniciativa tendente a imponer sanciones a los países insolidarios que incumplan con sus obligaciones en materia de asilo o que no acepten asumir su cuota parte de responsabilidad en la recepción y gestión de las solicitudes de asilo que les correspondan de acuerdo con la clave de reparto decidida.

José Blanco López (S&D), por escrito. – La Comisión ha planteado la revisión de los reglamentos que rigen el Sistema Europeo de Asilo. Los socialistas venimos largamente denunciando la inoperancia del actual Sistema de Dublín y haciendo énfasis en la necesidad de acometer una reforma en profundidad del mismo que dé lugar a un verdadero Sistema Europeo de Asilo digno de ese nombre. Un Sistema basado en la solidaridad entre los Estados miembros a la hora de hacer frente a los retos que plantean las actuales dinámicas de asilo y refugio. Un sistema que incluya una clave de reparto de cumplimiento obligatorio, con mecanismos correctores que tengan en cuenta las particularidades de cada Estado en términos de tamaño, PIB y capacidad de absorción. Los socialistas hemos conseguido que la Comisión se implique en la reforma y a partir de hoy mismo trabajaremos intensamente para mejorar las propuestas presentadas puesto que lo que la Comisión ha planteado no satisface nuestras expectativas. Damos la bienvenida a la iniciativa

tendente a imponer sanciones a los países insolidarios que incumplan con sus obligaciones en materia de asilo o que no acepten asumir su parte de responsabilidad en la recepción y gestión de las solicitudes de asilo que les correspondan de acuerdo con la clave de reparto decidida.

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL), γραπτώς. – Η υποβολή της πρότασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για αναθεώρηση του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου είναι καθεαυτή θετική, αφού καταδεικνύει πως γίνεται πια ευρέως αντιληπτή η ακαταληλότητα του ισχύοντος «Κανονισμού Δουβλίνου». Επίσης σωστή είναι η βασική κατεύθυνση της πρότασης για ένα δικαιότερο σύστημα στηριγμένο στην αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών, με ανακατανομή των αιτούντων άσυλο από το κράτος μέλος πρώτης εισόδου, εφόσον αυτό δέχεται δυσανάλογο βάρος, προς τα άλλα κράτη μέλη. Ανακύπτουν βέβαια μια σειρά από επιμέρους ζητήματα τα οποία χρειάζονται διευκρίνιση στο πλαίσιο του διαλόγου που αρχίζει τώρα μεταξύ των θεσμικών οργάνων της Ένωσης. Πέρα όμως από τη διαχείριση των προσφυγικών ροών, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να ασχοληθεί πιο σοβαρά με τις αιτίες τους. Η προσφυγοποίηση δεν είναι ένα φυσικό φαινόμενο. Είναι το αποτέλεσμα πολέμων που διεξάγουν κάποια κράτη που βρίσκονται στην ευρύτερη γεωγραφική μας περιφέρεια εναντίον εθνικών μειονοτήτων στο έδαφός τους, όπως ο πόλεμος του ημιαυταρχικού καθεστώτος Ερντογάν εναντίον της κουρδικής μειονότητας, ή ακόμη η συνέπεια της δράσης εγκληματικών οργανώσεων όπως το «Ισλαμικό Κράτος». Χρειαζόμαστε επομένως μια νέα, κοινή ευρωπαϊκή εξωτερική πολιτική προσανατολισμένη στο κοινό ευρωπαϊκό συμφέρον, δηλαδή στο συμφέρον της ειρήνης. Πρέπει να κάνουμε ότι είναι δυνατό για να δώσουμε στους πρόσφυγες τη δυνατότητα να επιστρέψουν στις εστίες τους.

Kinga Gál (PPE), írásban. – A Bizottsági javaslatok megosztóak, nem segítik elő a tényleges probléma megoldását Európában. Szembemennek a tagországok egy részének egyértelműen kinyilvánított akaratával, számos ponton mellőzve a szubszidiaritás követelményének figyelembe vételét. Megosztó, feszültséget gerjesztő a közvélemény felé, hiszen olyan mechanizmust javasol, amellyel az európai közvélemény jelentős része nem ért egyet. Az uniós állampolgár úgy érezheti, egy menekülthez többet költ az állam, mint saját polgárára. Ha egy tagállamnak 250 000 euróba kerül egy-egy menekült, ez szociális feszültségekhez vezet, hiszen az egy főre jutó uniós állampolgári GDP értéke messze ez alatt marad számos tagállamban. Az európai szolidaritás bizottsági értelmezése egyoldalú megközelítés, szankciókkal a szolidaritás nem kikényszeríthető. Helyette a BIÜT által már 2012-ben megfogalmazott szolidaritás-definíciót kellene érvényesíteni.

Ezért üdvözlendő a Néppárt azon törekvése, hogy ezt a szolidaritási fogalmat tágabban értelmezzük, a külső határok közös védelmére tett erőfeszítések is beletartozzanak. Ez az előterjesztés azt mutatja, hogy amennyiben a tagországok egy része nem tartja be a szabályokat például a külső határokon, akkor a válasz az új szabályok alkotása lesz a meglévőek érvényesítése helyett. A bizottsági javaslatok az Európára háruló terhek összességének csökkentését kellett volna célzóak. Fontos lett volna a külső dimenzió, a menekülttől való okainak kezelése, a tényleges menekültek kiválogatása – nem összesen a menekültkérdést az általános migrációval.

Tunne Kelam (PPE), in writing. – The asylum reform is lagging behind reality. The new EC proposal does not amount to a comprehensive solution. Probably quite some Member States and MEPs will not agree with the proposed corrective allocation mechanism in cases of disproportionate number of asylum applications, foreseeing also a payment of EUR 250 000 per refused applicant. Solidarity cannot be enforced by disciplinary measures, it shouldn't put the validity of subsidiarity principle under doubt. The proposed mechanism will enable a MS to buy itself free from solidarity. I am afraid that instead of contributing to more solidarity this will create more tension and induce new cracks in EU unity. The EC proposal doesn't address one of the major problems – the massive, organised human trafficking by criminal gangs. According to Europol 90% of asylum seekers in 2015 had used the services of human traffickers, thus creating them a profit between EUR 3-6 billion. This extorted money flows mostly to organised crime and Islamic extremists. EU needs a rapid and comprehensive solution to clamp down on international criminal networks. Lastly, return of people who do not qualify for admission seems not to work. Only 1/3 of those who were refused asylum have been actually sent back, leaving 2/3 to hover in unknown.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), písemně. – Evropská komise občas trpí dojemem, že Evropská unie rovná se Evropa. Proto i název tohoto bodu je mylný, nepředpokládám totiž, že by navrhovanou reformu společného azylového systému států EU někdo prodiskutoval se státy východní Evropy a Balkánu. Za zvláště komickou považuji v současnosti představu takového společného systému EU a Běloruska, Ruska, Moldávie, Turecka, Kazachstánu a kavkazských republik. Azylový systém Evropské unie skutečně potřebuje reformovat. Je ale třeba zásadně odmítnout snahy Evropské komise o přikázání účastníkům azylového řízení, ve které zemi mohou konkrétní osoby nalézt azyl a ve které nikoliv. Zvláštní je i náhlé prohlášení některých zemí za „bezpečné“. Považuji za naprosto nehoráznou snahu nařizovat státům EU, kolik uprchlíků a z kterých zemí musejí přijmout na svém území. Podobné snahy koloniálních mocností ve 20. století vedly k tragickým důsledkům. A jejich výsledkem v současném provedení může být ohrožení soudržnosti EU. Výsledkem přijetí takového nařízení může být formální splnění povinnosti spojené s vyhoštěním účastníků azylového řízení v případě

neplnění podmínek pobytu. K tomu ostatně již dnes směřují zákonné úpravy v cílových zemích EU atraktivních pro migranty, např. v Německu. Celá problematika je úzce spojena s další budoucností schengenského systému. Na uprchlickou krizi musí legislativa EU reagovat, ale řešením rozhodně nejsou kvóty.

Андрей Ковачев (PPE), *в писмена форма*. – Настоящият механизъм Дъблин трябва да бъде променен, за да се гарантира справедливо разпределение на отговорностите между страните членки. Не трябва страните на предна линия да поемат непропорционална тежест, влагайки значителни ресурси и носейки изключителна отговорност за охраната на външната граница на ЕС. Един нов механизъм трябва да бъде работещ в дългосрочна перспектива, а не само да служи за преодоляването на настоящата криза. Много е важно да отчетем поуките и от прилагането на механизмите по релокация и презаселване. Правото на закрила трябва да се гарантира, но същевременно следва да се избегнат възможностите за злоупотреби. Това означава ясно да се разграничават тези, които бягат от война, от тези, които незаконно навлизат на територията на ЕС. Всички общи действия в областта на миграционната политика трябва да се основават на принципа на солидарност и справедливо разпределение на отговорностите.

Javi López (S&D), *por escrito*. – La Comisión ha planteado revisión de los reglamentos que rigen el Sistema Europeo de Asilo. Los socialistas venimos largamente denunciando la inoperancia del actual Sistema de Dublín y haciendo énfasis en la necesidad de acometer una reforma en profundidad del mismo que dé lugar a un verdadero Sistema Europeo de Asilo digno de ese nombre. Un Sistema basado en la solidaridad entre los Estados miembros a la hora de hacer frente a los retos que plantean las actuales dinámicas de asilo y refugio. Un sistema que incluya una clave de reparto de cumplimiento obligatorio, con mecanismos correctores que tengan en cuenta las particularidades de cada Estado en términos de tamaño, PIB y capacidad de absorción. Los socialistas hemos conseguido que la Comisión se implique en la reforma y a partir de hoy mismo trabajaremos intensamente para mejorar las propuestas presentadas puesto que consideramos que lo que la Comisión ha planteado no satisface nuestras expectativas. Damos la bienvenida a la iniciativa tendente a imponer sanciones a los países insolidarios que incumplan con sus obligaciones en materia de asilo o que no acepten asumir su cuota parte de responsabilidad en la recepción y gestión de las solicitudes de asilo que les correspondan de acuerdo con la clave de reparto decidida.

Luigi Morgano (S&D), *per iscritto*. – La decisione adottata della Commissione è un primo passo verso un diritto d'asilo europeo, anche se non sufficiente nella prospettiva della necessaria revisione di tutto il sistema di Dublino. Non a caso, Papa Francesco ha di recente evidenziato: «Sogno un'Europa in cui essere migrante non è un delitto, bensì un invito a un maggiore impegno, con la dignità di tutto l'essere umano». È moralmente doveroso non voltare le spalle alle decine di migliaia di donne, uomini e bambini che bussano alla nostra porta. Solo una soluzione condivisa, che non dia spazio a egoismi nazionalistici, è all'altezza dell'Europa. A tale riguardo, l'impegno dell'Europa per i diritti umani non deve venire meno, non si può mancare di associare agli accordi con paesi terzi e ai relativi contributi economici il rispetto delle libertà fondamentali. Una politica d'immigrazione legale comune è la condizione per evitare che migranti e rifugiati cadano tra le maglie dell'illegalità e restino in balia del degrado e della criminalità per sopravvivere. Rinunciamo perciò alla chiusura delle frontiere e ad anacronistiche sospensioni di Schengen e ritroviamo la fiducia in noi stessi e tra gli Stati membri.

József Nagy (PPE), *írásban*. – Ma tárgyaltunk először a Bizottság menekült-elosztási dublini rendszerének pánik vezette reformjavaslatáról. Sajnos a javaslat sok pontban elhibázott és elhamarkodott is. Miért? Mert amíg nem lesz közös külső határőrség, és nem fognak működni a gyűjtőtáborok az EU határain kívül, amíg nincs kitoloncolás, addig ez lehet az EU legrozsdásabb koporsószóje, nemhogy a megmentője.

A 250 000 eurós büntetés pedig egy politikai hiba, minden szélsőséges párt valami ilyesmit kért magának karácsonyra. Az aránytalanság nemcsak a választóknak, de számomra is megmagyarázhatatlan: 6 000 eurót kapna a tagállam, ha vállalja, de 250 000 eurót fizessen, ha nem képes vállalni egy személy integrációját. Kérem a biztos urat, hogy az ellenőrizetlen bevándorlás tartós stabilizációja előtt ne erőltesse a javaslatot.

Christine Revault D'Allonnes Bonnefoy (S&D), *par écrit*. – La Commission avance enfin une proposition pour réviser Dublin. Malheureusement, il ne s'agit que d'un rafistolage, qui ne remet pas en cause les fondements du système actuel. Nous ne pouvons accepter que le critère d'entrée irrégulière reste d'application. Les pays de première entrée doivent devenir uniquement des pays d'enregistrement, pour qu'ils n'aient plus à traiter les demandes d'asile de toutes les personnes qui arrivent sur leur territoire. Aussi, le «mécanisme d'équité» ne devrait pas seulement s'appliquer en cas d'urgence, mais de façon permanente.

Enfin, si la proposition visant à sanctionner les pays qui refusent la solidarité est à saluer, encore faut-il avoir des garanties sur l'application effective de ces sanctions. Ce qu'il faut, c'est une harmonisation et une européanisation des procédures d'asile au niveau européen, pour créer un système européen d'asile unifié et efficace. Nous devons également défendre la création d'une véritable Agence européenne de l'asile pour superviser ce nouveau système et traiter les demandes d'asile de façon centralisée. La Commission propose la création d'une telle agence, certes, mais pas dans le même cadre et pas avec les mêmes compétences. Nous nous battons tout au long du processus parlementaire pour améliorer cette proposition, qui ne répond pas à nos attentes.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. – La Comisión ha planteado revisión de los reglamentos que rigen el Sistema Europeo de Asilo. Los socialistas venimos largamente denunciando la inoperancia del actual Sistema de Dublín y haciendo énfasis en la necesidad de acometer una reforma en profundidad del mismo que dé lugar a un verdadero Sistema Europeo de Asilo digno de ese nombre. Un Sistema basado en la solidaridad entre los Estados miembros a la hora de hacer frente a los retos que plantean las actuales dinámicas de asilo y refugio. Un sistema que incluya una clave de reparto de cumplimiento obligatorio, con mecanismos correctores que tengan en cuenta las particularidades de cada Estado en términos de tamaño, PIB y capacidad de absorción. Los socialistas hemos conseguido que la Comisión se implique en la reforma y a partir de hoy mismo trabajaremos intensamente para mejorar las propuestas presentadas puesto que consideramos que lo que la Comisión ha planteado no satisface nuestras expectativas. Damos la bienvenida a la iniciativa tendente a imponer sanciones a los países insolidarios que incumplan con sus obligaciones en materia de asilo o que no acepten asumir su cuota parte de responsabilidad en la recepción y gestión de las solicitudes de asilo que les correspondan de acuerdo con la clave de reparto decidida.

Elena Valenciano (S&D), *por escrito*. – La Comisión ha planteado revisión de los reglamentos que rigen el Sistema Europeo de Asilo. Los socialistas venimos largamente denunciando la inoperancia del actual Sistema de Dublín y haciendo énfasis en la necesidad de acometer una reforma en profundidad del mismo que dé lugar a un verdadero Sistema Europeo de Asilo digno de ese nombre. Un Sistema basado en la solidaridad entre los Estados miembros a la hora de hacer frente a los retos que plantean las actuales dinámicas de asilo y refugio. Un sistema que incluya una clave de reparto de cumplimiento obligatorio, con mecanismos correctores que tengan en cuenta las particularidades de cada Estado en términos de tamaño, PIB y capacidad de absorción. Los socialistas hemos conseguido que la Comisión se implique en la reforma y a partir de hoy mismo trabajaremos intensamente para mejorar las propuestas presentadas puesto que consideramos que lo que la Comisión ha planteado no satisface nuestras expectativas. Damos la bienvenida a la iniciativa tendente a imponer sanciones a los países insolidarios que incumplan con sus obligaciones en materia de asilo o que no acepten asumir su cuota parte de responsabilidad en la recepción y gestión de las solicitudes de asilo que les correspondan de acuerdo con la clave de reparto decidida.

Henna Virkkunen (PPE), *kirjallinen*. – Meneillään oleva kriisi on osoittanut, että EU tarvitsee yhtenäisen turvapaikkapolitiikan. Siihen on kuitenkin vielä matkaa, sillä edelleen akuutein ongelma on jäsenmaiden haluttomuus toimeenpanna jo tehdytkin päätökset. Pakolaiskriisi voidaan ratkaista vain yhdessä ja siihen tarvitaan kaikkien 28 jäsenmaan sitoutuminen.

Kannatan komission esitystä automaattisesti aktivoituvasta mekanismista jakaa maahantulijoita tasaisemmin eri jäsenmaihin sellaisessa tilanteessa, jossa yksittäinen jäsenmaa on ylikuormittunut. Erityisesti Kreikka ja Italia ovat olleet pitkään kohtuuttoman paineen alla. Tuon jaon tulee olla oikeudenmukainen ja ottaa huomioon jäsenmaiden todellinen vastanottokyky.

Kaikkien jäsenmaiden tulee kantaa vastuunsa. Erityistä painetta on nyt laitettava maille, jotka eivät ole toteuttaneet yhdessä tehtyjä päätöksiä. Komission ehdotus sakkomaksusta herättää ymmärrettävästi vastustusta eikä se sellaisenaan ole välttämättä toteuttamiskelpoinen, mutta jonkin tyyppisiä sanktioita tarvitaan ellei toimeenpanoon nyt saada vauhtia.

Taas kerran nostan esiin ulkorajavalvonnan merkityksen. Se on aivan ensiarvoisen tärkeää, jotta maahantulijat voidaan asianmukaisesti tunnistaa ja rekisteröidä. EU:n osallistumista etulinjassa olevien maiden rajavalvontaan on lisättävä.

Tomáš Zdechovský (PPE), *písemně*. – Reforma azylového systému je podle mého názoru nevyhnutelná. EU nemůže fungovat podle starých pravidel a být zároveň schopna čelit novým výzvám, mezi které migrační krize bezesporu patří. Jsem jednoznačně pro to, aby napříč EU došlo ke sjednocení procedur při udělování azylu, byly zavedeny spolehlivé registrační systémy a přístup do nich. Není však možné, abychom do reformy azylového systému zahrnuli přerozdělování na základě kvót. To není podle mého názoru žádné řešení. Daleko důležitější je zavést efektivní mechanismus registrace a prověřování všech žadatelů o azyl v EU.

15. Przywrócenie w pełni funkcjonującego systemu Schengen (debata)

Przewodniczący. — Kolejnym punktem porządku dnia są oświadczenia Rady i Komisji w sprawie przywrócenia w pełni funkcjonującego systemu Schengen (2016/2700(RSP)).

Jeanine Hennis-Plasschaert, President-in-Office of the Council. – Mr President, let me be clear, the creation of the Schengen Area, in which the free movement of persons across internal borders is ensured, is one of the greatest achievements of the Union. Without any doubt, it has brought important benefits to European citizens and businesses alike. Yet over the past months, the system has been severely tested by the migration crisis, leading several Member States to reintroduce internal border controls.

Now as you all know, the aim is to ensure that any and all remaining obstacles are removed by the end of the year at the latest, for the costs of losing free movement within the Schengen Area would be huge. Now to overcome what emerged originally as a patchwork of unilateral decisions, we are developing a coordinated European approach, within the framework of the Schengen rules of course, and let me also underline that the practice of waving through has now ended.

Clearly, securing the EU's external borders, ensuring efficient border controls and improving the functioning of the asylum system are prerequisites for restoring normal free movement within the Schengen Area. This is a shared responsibility involving all our institutions as well as the Member States. In other words, proper control at our external borders is our common responsibility, hence the need to reinforce our collective ownership over that common good.

Now, as we all know, last December the Commission presented a proposal for a European border and coast guard. It is imperative that we adopt this proposal as soon as possible so that it becomes operational and it is therefore of great importance to work together in order to start trilogues in June and strike a political agreement soon thereafter.

In February, the European Council made itself very clear. Member States must grant access to asylum procedures for all applications made at their borders. At the same time they should refuse entry to third country nationals who do not satisfy the entry conditions of the Schengen border code and who have not submitted an application for asylum despite having had the opportunity to do so.

The European Council also underlined the importance of restoring the normal functioning of the Schengen Area in a concerted manner while giving full support to Member States facing difficult circumstances. I am of course referring to Greece, whose external border has been under immense pressure.

Now fortunately this pressure has, since the EU-Turkey statements of 18 March, significantly reduced. However, serious deficiencies in external border control persist today – even if many of them have been, and are being, tackled by Greece. That is why the Commission presented on 4 May a proposal on Article 29 of the Schengen Borders Code, a proposal recommending a coherent EU approach to the reinstatement of internal border controls until the structural deficiencies are remedied, as well as proposing border controls only at the sections of the border where they are necessary and proportionate.

Now in closing, the effective application of all these policies and measures taken together, and the effective application by all of us, should contribute to fully reinstating free movement within the Schengen Area and I sincerely hope that we will succeed before the end of the year.

Dimitris Avramopoulos, Member of the Commission. – Mr President, the Schengen Area, as you know, is an area of free movement without internal borders. We have repeatedly said here that it is maybe the most tangible achievement of the European integration. This Commission, from the very beginning, has done everything in its power to make sure that we preserve it in accordance with the steps set out in our Back to Schengen roadmap.

Our objective is to return to a normal functioning of the Schengen Area with no internal border controls as soon as possible and within six months at the latest because the costs of internal border controls are already visible. We see transporters complaining about increasing delays and costs and we see the tourism industry in some Member States suffering and this is only a small part – a fraction – of what would happen if border controls were systematically re-established.

But the political cost of non-Schengen would be much greater still. It would be a highly symbolic reversal of a major achievement of European integration. This is why we need to take coordinated action at European level, making use of the tools that the same Schengen Borders Code provides us with so as to allow Member States to do what is necessary in the current circumstances, while preserving Schengen as a whole. This is what our proposal under Article 29 of the Schengen Borders Code is meant to achieve.

Let me first acknowledge that Greece has made significant progress in the last few months. However, not all deficiencies identified in the management of external borders control have been remedied. This concerns in particular sea border surveillance, reception capacities and registration on the mainland of migrants who were not registered upon arrival in the islands.

Despite the reduction in the flows due to our cooperation with Turkey, the sustainability of this reduction still has to be confirmed. Moreover, a number of these unregistered migrants remain in Greece or in other countries of the Western Balkans. They may seek to move irregularly to other Member States.

In other words, the reasons that led several states to unilaterally introduce temporary border controls still exist. The persistent threat of secondary movements puts at risk the overall functioning of the Schengen Area. Therefore a coherent, coordinated and sustainable common approach to temporary internal border controls, as foreseen in Article 29 of the Schengen Borders Code, is needed at EU level. Article 29 is a tool to safeguard the functioning of the whole Schengen Area and this is the first time that the Commission has made use of it.

As a result, we propose that the Council recommend that Austria, Germany, Sweden, Denmark and Norway maintain their internal border controls at specific border-crossing points for up to six months. Controls will be regularly reviewed by the Schengen states concerned and adjusted to the level of the security threat addressed. The states concerned will also report to the Commission every two months.

Let me be clear about two things. Article 29 is not a sanction against a Member State nor a means to expel it from the Schengen Area. I want to be very clear on that. We do not propose the introduction of border controls at Greece's Schengen border, namely at airports and ports. In addition, we clearly state that the controls introduced should be proportionate and limited to what is strictly necessary to respond to the serious threat and safeguard public policy and internal security. They should impede border crossing for the general public as little as possible.

The Commission will continuously monitor the situation and will report to this Parliament and the Council, after four months, on the possible need to adapt the application of its initial recommendation. The principles of necessity and proportionality are the guiding principles for this and any future decision. Let me therefore reiterate that our proposal is an exceptional – temporary – measure to ultimately allow for the safeguarding and return to a normally functioning Schengen Area as soon as possible.

It is expected that, by the end of the six-month period at the latest, the implementation of other tools will allow the lifting of all internal border controls and a return to a normally functioning Schengen. I refer in particular to the European border and coast guard, to the further sustained implementation of the EU-Turkey statement, and the full application of EU asylum rules, as well as the swift agreement by the co-legislators on the recently presented proposals for reforming parts of the Common European Asylum System, in particular the Dublin System. We look forward to the Council adopting the proposed recommendation tomorrow.

Milan Zver, v imenu skupine PPE. – Pridružujem se vsem, ki pozdravljate prizadevanja Evropske komisije za ponovno vzpostavitev schengenskega sistema. Prepričan sem celo, da je to ena od ključnih nalog Evropske unije v teh mesecih do konca leta. Jasno je – bolj ko bodo trdne zunanje meje „schengena“, več svobode bo navznoter.

Vzpostavitev „schengena“ je bil v osemdesetih letih prejšnjega stoletja eden od največjih eksperimentov v zgodovini Unije, toda uspeva lahko le, če v območju obstaja ustrezna klima, predvsem zaupanje in pa varnost. Danes vemo, kakšne blagodejne gospodarske učinke je prinesel schengenski sistem. Vemo pa tudi, da bi nas neuspeh stal na desetine milijard evrov letno.

Spoštovani. Prepričan sem, da bi konec schengena lahko pomenil tudi konec Evropske unije, ki je nastala na pogorišču druge svetovne vojne z namenom ohranjanja trajnega miru. Danes nista ne Evropska unija ne mir samoumevna. Zato se moramo vsak dan truditi, da ju ohranimo.

V Evropi se tudi pod vplivom različnih dejavnikov destabilizacije ponovno prebuja protekcionizem. Protekcionizem! V začetku zelo nedolžna doktrina je v prvi polovici dvajetega stoletja peljala neposredno v dve svetovni vojni, dve veliki moriji. Naj nam bo zgodovina učiteljica. Delajmo na konceptih, ki bodo utrdili vrednote, na katerih temelji Unija. Polno delujoči schengenski sistem je eden od njih.

Tanja Fajon, v imenu skupine S&D. – Dejstvo je, da je bil evropski schengenski sistem zaradi migrantske krize ogrožen. Dejstvo je, da je zaradi pretekega dogajanja COREPER danes sprejel predlog Evropske komisije za polletno podaljšanje mejne kontrole na notranjih schengenskih mejah.

Res je, da so te meje ponekod še vedno občutljive, da situacija še ni povsem in dokončno stabilizirana. Vendar pa je daleč od tega, da so razmere alarmantne. Bolj se zdi, da so vzroki za tokratno podaljšanje vprašljivi. Ne smemo pristati na princip podaljševanja notranjih kontrol kar tako „na zalogo“ in po volji posameznih članic.

S tem se ustvarja dodatno notranje zaostrovanje, tudi med novimi in starimi članicami Unije, česar v tem trenutku absolutno ne potrebujemo. Prav tako ne potrebujemo izrabljanja sprememb nadzora nad mejami za politične kampanje, kar si je nedavno privoščila Avstrija, ko je na sicer prazen bremenski prehod poslala kar vojsko.

Tovrstno ustvarjanje nekih strašljivih razmer in navidezni boj proti nevidnemu sovražniku so zelo slab signal za evropske državljane. Pač pa moramo vztrajati na tem, da Komisija čim prej po uvedbi podaljšanja nadzora na notranjih mejah pripravi poročilo, ali in koliko je ta ukrep proporcionalen.

To mora storiti tudi v luči dejstva, da je zaradi uvedbe mejnega nadzora v nekaterih članicah ohromljen transportno-logistični sektor celotne Evrope in da bodo posledice tega nadzora povzročile od 5 do 18 milijard evrov neposrednih stroškov letno, zlasti v cestnem in tovornem prometu, pa tudi v turizmu in čezmejni mobilnosti.

Namesto izoliranja članic – kar ne bo preprečilo notranjih terorističnih napadov, ki so jih povzročili evropski državljani – moramo svoje sile in sredstva usmeriti v zagotavljanje učinkovitega delovanja zunanje schengenske meje in pomagati državam, ki so še vedno soočene z velikim migracijskim pritiskom.

Monica Macovei, în numele grupului ECR. – Domnule președinte, din păcate organizațiile teroriste au fost subestimate, radicalizarea a fost subestimată. Cetățenii europeni care au trecut de partea Jihadului au fost subestimați. A venit momentul, în al doispzecelea ceas, să dăm dovadă de luciditate și să acționăm. Din septembrie 2015, câteva state membre din zona Schengen au reintrodus controalele interne. Am fost și rămân o susținătoare a spațiului Schengen, este una dintre realizările cele mai importante ale Uniunii pentru cetățeni și pentru mediul de afaceri.

Este momentul ca România să intre în Schengen. De câțiva ani folosim Sistemul de Informații Schengen cu succes. Ca stat aflat la granița externă a Uniunii, România vrea să intre în Schengen și să își asume partea sa de responsabilitate în domeniul securității europene. Așa cum a spus și comisarul pentru migrație, o zonă internă fără controale la granițe este posibilă numai dacă avem o protecție solidă a granițelor externe ale Uniunii. Securizarea granițelor externe ale Uniunii este o condiție obligatorie a menținerii libertății de circulație în spațiul Schengen și nu numai. Trebuie să identificăm cine și de ce trece granițele Uniunii, acest lucru se poate face prin introducerea controalelor la granițele externe ale Uniunii atât pentru cetățenii europeni, cât și pentru cei din state terțe, prin verificarea în bazele de date, dar condiția pentru orice verificare este ca bazele de date să fie actualizate cu informații în timp real de către toate statele membre. Astăzi avem douăzeci și trei de state membre care nu au actualizat bazele de date Schengen.

Sophia in 't Veld, *on behalf of the ALDE Group*. – Mr President, on behalf of the ALDE Group I am very glad that we are having this debate. We requested it because we welcome the roadmap that was presented by the Commission for restoring a fully-functioning Schengen system. However, in practice we do not see much progress. We see more, rather than less, border controls. We see walls being put up, not broken down, and a couple of days ago we even heard about a violent incident on the border of one of the Schengen countries with refugees being shot at, so the situation is actually getting worse, not better. Maybe Schengen is not yet dead but it is certainly on life support.

What I would like to know from the Commission is how strictly are you applying the criteria, because you keep saying it has to be necessary and proportionate, but that seems to have become a bit of a mantra because we do not see border controls disappearing. I do not see any steps in the direction of abolishing them. We seem to think that it is a kind of replacement for a fully-fledged refugee and security policy or a replacement for a European border and coast guard, but this is in the hands of the Member States. The Member States should take their responsibility and no longer hesitate about a common asylum policy, the common security policy and a border and coast guard, rather than reinstating border controls.

I think it has been said by others that Schengen is a great achievement and the current border controls come at a huge economic cost, so we have every interest in abolishing the border controls as quickly as possible.

I would really like to know from the Commission: how do you assess the recurrent requests from the Member States for authorising border checks? Quite frankly I have not seen many cases where the Commission has said: sorry, this is simply not justified. When we say it has to be 'exceptional and temporary' we are talking about, I believe, six Schengen countries now, or eight, for a very extended period of time. That does not sound like exceptional and temporary. I understand that you are under a lot of pressure from the Member States who want the Commission to actually clean up the mess left by the Member States, but I really hope that you will resist the pressures.

Κώστας Χρυσόγονος, *εξ ονόματος της ομάδας GUE/NGL*. – Κύριε Πρόεδρε, η ελεύθερη κυκλοφορία των ανθρώπων αποτελεί έναν απ τους ακρογωνιαίους λίθους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η δημιουργία του χώρου Σένγκεν έχει συμβάλει στην αποτελεσματικότερη ενάσκηση της ελευθερίας αυτής. Εντούτοις, η πίεση που δημιουργήθηκε στα εξωτερικά σύνορα λόγω της εισροής μεταναστών και προσφύγων οδήγησε επτά κράτη μέλη στο να επαναφέρουν τους ελέγχους σε ορισμένα εσωτερικά σύνορα μέσα στον χώρο αυτό. Εκτοτε όμως οι συνθήκες έχουν αλλάξει ριζικά και, ειδικότερα, σε ό,τι αφορά την Ελλάδα, η χώρα έχει κάνει αποφασιστικά βήματα για τον έλεγχο των εξωτερικών της συνόρων. Το μέλλον της Ευρώπης χωρίς τη Σένγκεν είναι τουλάχιστον αμφίβολο. Η επανεισαγωγή των συνόρων μεταξύ των κρατών μελών θα κόστιζε πολλά δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως στις ευρωπαϊκές οικονομίες, με βαριές επιπτώσεις, κυρίως στους τομείς των μεταφορών του εμπορίου και του τουρισμού.

Περαιτέρω, υπάρχουν μειονεκτήματα που δεν κοστολογούνται, όπως η πτώση της ποιότητας ζωής για τα περίπου δύο εκατομμύρια Ευρωπαίους πολίτες που καθημερινά διασχίζουν σύνορα προκειμένου να μεταβούν στην εργασία τους. Ανεξάρτητα όμως από τα οικονομικά αποτελέσματα, η κατάργηση της ζώνης Σένγκεν θα αποτελούσε οπισθοδρόμηση στην πορεία προς την ευρωπαϊκή ενοποίηση. Χρειαζόμαστε συνεπώς την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα, όσο νωρίτερα τόσο το καλύτερο.

Ska Keller, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Mr President, overcoming borders, it has been said, is at the heart of the European idea. Borders that used to be once the cause of war could be crossed easily in the past, and I believe it is really at the borders where European citizens can see and experience the true value of the European idea and what Europe really means. But the fences and the borders that have been erected in the past month destroy pretty much all of that. They divide people, it is harmful to the economy and it destroys the fundamentals of Europe. Just look at the Brenner Pass, look at Malmö and Copenhagen. Then look at the French-German border, and look at how all these border regions have integrated and how we are trying to do that much more to the East, and all of that is being disrupted – if not completely destroyed.

That is why I believe, and that is why we believe, that this closing of borders has to end immediately and not just in a couple of months, at the end of the year, or whenever. And our internal borders are on the way to be coming as deadly as our external borders are. Slovak border guards have been shooting at refugees; a boat sank just yesterday in the sea between Denmark and Sweden. This is the situation we are in right now. Do we want the Øresund to become the new Aegean in this respect? Closing borders does not stop people from coming; it only makes their journey more distressful and increases the death toll.

Fences are not a solution for anything, neither at the internal borders nor at the external borders. This Schengen debate really is a debate about the future of the European Union; about where we will stand tomorrow, but this future starts today. Whatever we do wrong right now cannot be mended tomorrow. This is why we need to pull down the fences and to overcome the borders once again, because this is what Europe is for. Let us not destroy this fundament, this stuff that Europe is really built on.

(The speaker declined to take a blue-card question by Korwin-Mikke under Rule 162(8))

Beatrix von Storch, *im Namen der EFDD-Fraktion*. – Herr Präsident! Das Schengen-Abkommen garantiert Reisen ohne Grenzkontrollen an den Binnengrenzen, doch der Verzicht auf die Grenzkontrollen setzt sichere Außengrenzen voraus. Diese Außengrenzen waren schon morsch, und dann kam Frau Merkel und hat sie gänzlich abgerissen. Schengen ist tot. Wer Schengen zurückhaben will, der muss die Außengrenzen sichern, und zwar die Außengrenzen des Schengen-Raumes, und nicht eine Mauer oder einem Zaun bauen in dem Nicht-Schengen-Staat Mazedonien, oder von einem Despoten fordern, die türkisch-syrische Grenze zu schützen. Wir brauchen eine australische Lösung, bevor sich die Flüchtlinge wieder nach Lampedusa auf den Weg machen. Wir müssen den Seeweg über das Mittelmeer konsequent sperren, und wir brauchen Auffanglager für Flüchtlinge und mehr Geld für Flüchtlinge, um außerhalb Europas helfen zu können. Wer verantwortlich, aber nicht willens oder in der Lage ist, die Schengengrenzen zu schützen, muss den Schengen-Raum verlassen.

Harald Vilimsky, *im Namen der ENF-Fraktion*. – Herr Präsident! Wieder einmal diskutieren wir über Schengen, und anhand dieser Debatte heute zeigt sich, dass Schengen in dieser Form ein ganz zentraler Konzeptfehler der Europäischen Union ist: gut gemeint, aber sehr, sehr schlecht entsprechend umgesetzt. Im Prinzip muss man ja nichts gegen das Prinzip der offenen Grenzen haben, es müssen nur alle Umfeldbedingungen entsprechend dem angepasst werden, man muss sich sicher fühlen. Das ist zurzeit nicht der Fall.

Man könnte es vergleichen mit seiner Wohnung oder seinem Garten. Wenn ich die Türe offen lassen kann, keinen Zaun errichten muss, ist es eine sehr sichere Situation, und jeder, der zu mir kommt, wird willkommen sein. Nur – die Situation zurzeit ist eine andere, weil niemand mehr die Übersicht hat, wer nach Europa kommt, wer sich durch die diversen Länder bewegt, wieviel Kriminelle dabei sind, wieviel Terroristen dabei sind. Daher reklamiere ich für mein Land – für Österreich – die unbedingte Forderung, dass wir wieder die Kontrolle über unsere Grenzen zurückerlangen können, auch für alle anderen Länder, bis zu dem Zeitpunkt, wo sichergestellt ist, dass weder Kriminelle noch Terroristen noch Personen, deren Aufenthalt und deren Herkunft niemand genau bestimmen kann, in unser Land und in unseren Kontinent hereinkommen.

Λάμπρος Φουντούλης (NI). – Στην πραγματικότητα το ερώτημα σήμερα θα έπρεπε να ήταν αν πράγματι θέλουμε την αποκατάσταση της λειτουργίας της Σένγκεν. Με δεδομένες τις δομικές αδυναμίες της Ένωσης, η συνθήκη αυτή έχει αποδειχτεί πως εξυπηρετεί σε μεγάλο βαθμό διάφορα παράνομα κυκλώματα εμπορίας όπλων, ναρκωτικών, ανθρώπων και, γενικότερα, λαθρεμπορίου. Δεν μπορεί με κανέναν μέχρι σήμερα τρόπο να ελεγχθεί η μετακίνηση εξτρεμιστικών ή τρομοκρατικών ομάδων από το ένα κράτος της Ένωσης στο άλλο, προκειμένου να διαφύγουν της προσοχής των αρχών. Πέρα από τους λόγους ασφαλείας που αμφισβητούν πραγματικά την ανάγκη ύπαρξης της Σένγκεν, πρέπει να συνυπολογίσουμε τον ρόλο που έχει παίξει η συνθήκη αυτή και στην αποδυνάμωση των ασθενέστερων οικονομικά κρατών από πολύτιμο επιστημονικό ή εξειδικευμένο εργατικό δυναμικό το οποίο, μη έχοντας σχεδόν κανένα εμπόδιο, μετακινείται στη Βόρεια και Δυτική Ευρώπη καταδικάζοντας τις χώρες προέλευσης σε μόνιμη ύφεση ή έστω σε μεγάλη καθυστέρηση ανάπτυξης. Πριν λοιπόν γίνει συζήτηση για το πώς θα αποκατασταθεί η Συνθήκη, θα ήταν καλύτερο και πολύ πιο χρήσιμο να αποφασίσουμε αν όντως θα πρέπει να υπάρχει. Θα ήταν πολύ καλό να ακούσουμε με μοναδικό γνώμονα το συμφέρον των ευρωπαϊκών λαών πειστικά επιχειρήματα υπέρ αυτής, επιχειρήματα πραγματικά, όχι συναισθηματισμούς και ιδεολογήματα.

Емил Радев (PPE). – Г-н Председател, събитията от 2015 година, а именно безпрецедентният брой мигранти и терористичните атаки в Париж, показаха, че досегашните действия, предприемани за управлението на външните граници на Европейския съюз, не са ефективни за справяне с днешните предизвикателства. Още по-важно – събитията доказаха неизменната връзка между необходимостта от защита на външните граници на Европейския съюз и запазването на свободното движение на хора вътре в Европейския съюз и в Шенген.

Вярвам, че в момента обсъжданите законодателни предложения като Европейската гранична служба, ще доведат до по-добро и ефективно управление на външните граници, като най-важното е да се гарантира общоевропейски подход, а не поединични действия на държавите членки. Единствено по този начин ще може да се гарантира също целостта и бъдещето на шенгенското пространство.

Тук искам да подчертая факта, че Европейският съюз и Шенген ще бъдат по-сигурни, ако България бъде приета като член на Шенген колкото се може по-скоро. Като външна европейска граница ние сме отговорни за гарантиране на сигурността не само на българските граждани, но и на всички над 500 милиона европейци.

Работата на българската гранична полиция в борбата срещу чуждестранните бойци и нелегално преминаване на европейските граници от мигранти се е доказала като изключително успешна и е често давана за пример. Смело мога да твърдя, че България опазва границите по-добре от някои членове на Шенген.

Приемане на страната в Шенген и предоставянето на пълен достъп до съответните информационни системи неминуемо ще допринесе за повече европейска сигурност.

Бъдещето на Шенген зависи от готовността ни за повече европейски действия и това включва приемането на България в Шенген.

Knut Fleckenstein (S&D). – Herr Präsident! Liebe Kolleginnen und Kollegen! Es geht nicht um Ideologie, wie Sie eben gesagt haben. Es geht schon ein bisschen auch um Emotionen, aber in erster Linie geht es um das, was diese Europäische Union eigentlich ausmacht. Die Freizügigkeit für Personen in der EU ist eines der wenigen wirklich sichtbaren, anfassbaren Erlebnisse, und vor allem auch für junge Menschen, die in der EU einen Vorteil sehen für ihr persönliches Leben.

Die Freizügigkeit für Warenströme ist ein wichtiger Bestandteil des Binnenmarktes. Und Wirtschaftskreise haben ausgerechnet, dass es uns jedes Jahr weit über 40 Milliarden Euro kosten würde, wenn diese Grenzen dicht sind. Es ist völliger Unsinn, Zäune aufzurichten, weil sie in Wirklichkeit nicht zum Schutz dienen, sondern nur zur Verlagerung eines Problems – nämlich des sogenannten Flüchtlingsproblems – auf den Nachbarn. Und diese Zäune und die Grenzkontrollen sollen uns irgendeine Form von Sicherheit vorgaukeln, die es in diesem Maße und durch diese Maßnahmen gar nicht gibt.

Ich habe am Montag zwei Stunden lang Europatag feiern können. Nämlich von Offenburg bis Straßburg, weil drei Polizeibeamte, die angewiesen waren – die haben das ja nicht freiwillig gemacht –, sich gegenseitig Witze erzählt haben und die Fahrbahn auf eine Spur verengt ist. Wo da mehr Sicherheit sein soll, werden sie keinem Menschen in Deutschland und keinem Menschen hier im Elsass erklären können. Und insofern, Herr Kommissar, bin ich sehr unglücklich über ihre Vorlage. Sie ist lauwarm! Indem Sie sagen: Lasst uns sechs Monate dieses unsinnige Spiel weitermachen, und wir berichten alle zwei Monate. Sie brauchen nicht alle zwei Monate zu berichten. Sie können den Bericht morgen früh fertigstellen, wenn Sie jetzt anfangen. Es ist Unsinn, es gaukelt Sicherheit vor, die es nicht gibt, und es schadet und schädigt unsere Europäische Union insgesamt.

Cecilia Wikström (ALDE). – Herr talman! Jag tror att en aspekt av Schengensamarbetet som vi borde ägna mycket mer uppmärksamhet är de ekonomiska konsekvenserna av ett sönderfall.

Företag som är beroende av leveranser på exakt tid kommer att få problem och tappa i konkurrenskraft. De tidsfördröjningar som alla som arbetspendlar till ett annat EU-land kommer att få utstå uppskattas till mellan 1,3 och 5,2 miljarder euro. Turistnäringen förväntas tappa omkring 1,2 miljarder euro per år, och gränskontroller kommer att kräva personal som väntas kosta bort emot 6 miljarder euro per år. Och skattebetalarna får stå för hela notan.

Resultatet av allt detta är dyrare priser för konsumenterna, mindre konkurrenskraftiga bolag, mindre marginaler för att anställa folk och i slutändan mindre tillväxt och försämrad välfärd i hela EU.

Återinförda gränskontroller är kanske det mest effektiva sättet på vilket vi kan ta död på vårt ekonomiska välstånd, och jag frågar mig själv varför vissa politiker är så besatta av att såga av den gren som vi alla sitter på.

Mike Hookem (EFDD). – Mr President, in the wake of the terrorist attacks in Paris and Brussels it was understandable that national governments would reinstate border controls to increase security and try to monitor who was coming in and out of a country. An alleged plot was uncovered yesterday by Italian police revealing that an ISIS-linked group was using migrant routes and open borders to plan terror attacks in Britain, Italy, France and Belgium. Just like this latest plot, the perpetrators of the Paris and Brussels murders crossed internal EU borders unchecked, including between France, Belgium and Hungary. Some of them had even been to Syria and returned.

In calling for borders to once again become a terrorist's dream, the EU has shown it puts its diehard dogma of a European superstate above the safety of the European people whom it is supposed to represent and who pay for it – in the case of Britain, to the tune of GBP 8 billion net. And 'die' is a pertinent word, for the EU has blood on its hands. Schengen is not only the free movement of people: it is also the free movement of terrorists and Kalashnikovs. I question the principles of all those urging the UK to vote to remain in the EU. I also question the principles of those senior British military personnel who, like me, swore an oath of allegiance to Her Majesty The Queen, but who have been telling voters we are safer in the EU. It is my sincere belief that the British people are safer outside of this leaking terrorist haven of a political union.

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 162(8))

Janusz Korwin-Mikke (NI), pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Ja chciałem spytać, czy nie uważa pan za dziwne, że tutaj z lewej strony sali wszyscy mówią, że trzeba zostawić otwarte granice, że żadne mury nie pomogą, a nikt nie powie, że trzeba usunąć przynętę dla tych imigrantów, mianowicie zasiłki socjalne. Jedynym wyjściem, jeżeli chcemy zachować strefę Schengen, jest likwidacja socjalizmu, likwidacja zasiłków, które przyciągają do nas tych ludzi. Czy zgadza się pan ze mną?

Mike Hookem (EFDD), blue-card answer. – Yes, I do agree with you, but as I say, to me this is a matter of safety and security for the people of Europe. Open borders is perpetuating the ISIS and the Daesh to come into Europe and kill and murder wholesale. We have to put back up the borders.

Janice Atkinson (ENF). – Mr President, Schengen is a failed project – I do not know why we are even discussing it. I really do not buy the economic argument; it is security that matters. What price do we put on our security?

Schengen's open borders have allowed thousands of illegal migrants to camp at Calais for onward illegal entry into the UK. The French authorities have even given them safe passage via trains to Calais.

Dublin is being dumped, not because it did not work, but because the State has turned a blind eye. Now nation states are putting up borders – borders work, that works. I was in Calais again last week; five and a half thousand migrants are camped there, all waiting illegally to break into my country. I have been there quite a lot of times, I have spoken to the various nations represented there, and I have asked them: are you refugees? But they are not refugees, they are economic migrants. Because I go there and ask them – I do not listen to the Commission, I do not listen to the left and the human rights industry that are promoting this – I go there and listen to them myself.

When I was there last week, they were deciding they were refugees because the human rights industry was telling them they were. Real refugees do not pick and choose the borders where they want to stay. That is Schengen. That is allowed, and that is why it has failed.

Adam Szejnfeld (PPE). – Panie Przewodniczący! Strefa Schengen to nie tylko fundament wspaniałej idei Unii Europejskiej, dowód na istnienie prawdziwej wspólnoty, ale także kluczowy element unijnej gospodarki. Z tych powodów powinniśmy dbać o jej nienaruszalność. Z drugiej jednak strony musimy dysponować możliwością działania w sytuacjach kryzysowych, a do takich należy zaliczyć kryzys migracyjny oraz występujące w Europie zagrożenie terrorystyczne. Z tych powodów wydaje się, że można zaakceptować, ale jedynie w określonych sytuacjach i tylko na określony czas, zawieszanie strefy Schengen i to tylko w określonych miejscach. Pamiętajć jednocześnie należy, iż takie rozwiązania nie znoszą zagrożeń, o których wspominałem i zabezpieczają nas tylko w ograniczonym zakresie. Europejczycy czekają natomiast na skuteczne i ostateczne rozwiązania, ograniczenia działania strefy Schengen do takowych nie należą. Podobnie kary nakładane na państwa nawet jeśli wyłamują się z zasady solidarności. Mam więc nadzieję, że w bieżącym roku uwolnimy strefę Schengen od ograniczeń i tym samym doczekamy się rozwiązań przywracających wolność i swobodę przemieszczania się w Unii Europejskiej.

Ana Gomes (S&D). – Senhor Presidente, a Comissão e o Conselho querem fazer crer que estamos no caminho da restauração de Schengen, descobrindo significativos progressos, vejam só, na situação na Grécia, onde há, vergonhosamente, milhares de refugiados bloqueados, presos e ameaçados de deportação, enquanto na fronteira entre a Hungria e a Eslováquia forças policiais e militares disparam sobre refugiados.

Ao mesmo tempo, a Comissão recomenda que Estados-Membros como a Áustria, a Alemanha, a Dinamarca e a Suécia mantenham as fronteiras fechadas por ameaça à ordem pública e à segurança interna.

A negação da realidade até dói. Mas é temporário, diz a Comissão, legitimando que Estados-Membros se associem para violar Schengen, liderados pela Áustria, mas telecomandados pelo Governo alemão, que, sem o proclamar, fechou repentinamente a porta aberta aos refugiados, anunciada pela chanceler no verão passado.

A Comissão e o Conselho têm, na violação de Schengen, pesadas responsabilidades por não terem agido contra o Primeiro-Ministro Orbán quando desafiou a União, recusando partilhar a recolocação e começando a erguer muros e a atacar refugiados.

O Conselho e a Comissão tudo agravaram com o *dirty deal* com Erdogan, que, para além de imoral e ilegal, é também impraticável, como desenvolvimentos na própria Turquia comprovam; e é ineficaz, só desvia os refugiados e as redes de passadores para outras paragens.

A proposta da Comissão sobre a revisão do regulamento de Dublin, que há muito vem sendo pedida neste Parlamento, assenta na partilha de responsabilidades e na solidariedade entre Estados-Membros.

O Conselho e a Comissão têm de encarar este problema como sendo europeu, desde já. Precisamos desesperadamente de mais Europa, e mais Europa é Schengen. E também precisamos de liderança estratégica, que hoje, desgrazadamente, não temos.

Președinte: ADINA-IOANA VĂLEAN

Vicepreședinte

Νότης Μαρίας (ECR). – Κυρία Πρόεδρε, η ζώνη Σένγκεν έχει καταργηθεί στην πράξη εδώ και μήνες. Η Γερμανία, η Γαλλία, η Αυστρία, η Δανία, η Σουηδία έχουν αναστείλει τη Σένγκεν. Με τη σημερινή απόφαση - εισήγηση της Επιτροπής, νομιμοποιείται πλέον και η επίσημη, για δύο χρόνια, αναστολή της Σένγκεν που θα οδηγήσει σε κλειστά σύνορα και θα μετατρέψει την Ελλάδα σε ένα απέραντο στρατόπεδο προσφύγων. Αντί λοιπόν για μετεγκατάσταση των χιλιάδων προσφύγων από την Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τελικά η Ελλάδα μετατρέπεται σε ένα απέραντο προσφυγικό Νταχάου. Η συμμετοχή της Ελλάδας στη Σένγκεν την έχει μετατρέψει σε μαγνήτη για τους χιλιάδες πρόσφυγες που βρίσκονται στην Τουρκία, οι οποίοι προτιμούν να διακινδυνεύσουν να πνιγούν στο Αιγαίο για να φτάσουν στην Ελλάδα παρά να πάνε με ασφάλεια στη Βουλγαρία, η οποία όμως δεν είναι χώρα Σένγκεν. Προτιμούν λοιπόν την Ελλάδα, ως χώρα Σένγκεν, που χορηγεί ταξιδιωτικά έγγραφα Σένγκεν και τους επιτρέπει να ταξιδέψουν στη Γερμανία. Μόνη λύση λοιπόν πλέον για την Ελλάδα είναι η αποχώρησή της από τη Σένγκεν εδώ και τώρα, για να πάψει να είναι μαγνήτης των προσφύγων. Αυτό πρότευνα ήδη από τις 11 Δεκεμβρίου και ήρθε η ώρα να εφαρμοστεί.

Jérôme Lavrilleux (PPE). – Madame la Présidente, je voudrais faire un rappel au règlement, parce que ce n'est pas la première fois que M. Marias compare les camps de réfugiés, ou ce qui peut se passer en Grèce, à ce qui s'est passé dans les camps de concentration. J'ai entendu, selon la tradition, qu'il comparait cela au camp de Dachau.

Je voudrais rappeler qu'en France – et le Parlement est situé à Strasbourg, en France –, la loi punit toute tentative de négationnisme. Comparer à Dachau ce qui se passe aujourd'hui est une manière de nier le génocide qui a eu lieu pendant la Seconde Guerre mondiale.

Je pense qu'en tant que présidente, vous devriez vous opposer à ce que de tels propos soient tenus dans notre hémicycle.

President. — I am sorry but you cannot make a statement now because it is not part of our debate. If you wanted to address a blue card, you should have raised a blue card. I am sorry I had to interrupt you but this is not a point of order.

Νότης Μαρίας (ECR). — Κυρία Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο επί προσωπικού ζητήματος, διότι ο συνάδελφος αναφέρθηκε σεμένα προσωπικά. Εξηγώ λοιπόν στον συνάδελφο ότι είμαι απ αυτούς που έχω καταδικάσει και το Νταχάου και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, είμαι απ αυτούς που ξεκάθαρα στην πολιτική μου ζωή έχω καταδικάσει αυτές τις πράξεις και γι αυτόν τον λόγο έχω ζητήσει και αποζημίωση από τη Γερμανία για τους Έλληνες που πέθαναν στα ναζιστικά στρατόπεδα. Επομένως είναι ξεκάθαρη η θέση μου. Αυτό που είπα, για να το καταλάβει ο συνάδελφος, είναι ότι όταν εγκλωβιστούν χιλιάδες πρόσφυγες στην Ελλάδα, θα είναι εγκλωβισμένοι...

(Η Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

President. — Mr Marias, we are out of the debate right now with all these statements. Would you please stop there. Everything you said has already been noted in the minutes. You will have it reflected there. Thank you very much. I think it is enough for now.

Nathalie Griesbeck (ALDE). — Madame la Présidente, pour revenir à Schengen, je dirais que le terme est devenu un «paradoxe», une sorte de paradoxe vivant. Aujourd'hui, il est utilisé par certains qui, pour supprimer la liberté de circulation, s'en servent comme bouc émissaire de tous nos maux et de tous leurs maux. Pour d'autres, dont je fais partie avec encore – je le souhaite et je le sens – beaucoup de citoyens européens, c'est l'élément le plus concret qu'apporte l'Europe, c'est – comme l'a souligné le commissaire – l'acquis le plus tangible.

À cet égard, si vous me permettez, dans ma circonscription, qui est voisine de trois pays européens – le Luxembourg, les Länder allemands et la Belgique –, Schengen fait partie du quotidien de ces hommes et de ces femmes qui travaillent de l'autre côté, dans un État membre. Derrière Schengen, il y a donc des hommes, des femmes, des activités, des échanges, de l'économie. À cela s'ajoutent 1,250 milliard de déplacements dans l'espace européen, sans compter les étudiants.

Bien sûr, il y a des améliorations qui peuvent et doivent être apportées pour renforcer l'accord, notamment à travers la communication de la Commission «Back to Schengen», mais les réponses sont multiples. L'une d'entre elles, dont nous avons déjà débattu, va être soumise au vote du Parlement: celle des frontières externes, d'un corps européen – qui soit pleinement européen – de gardes-frontières et de garde-côtes. Schengen, c'est aussi l'aide aux pays qui sont aux frontières externes et qui se heurtent à des difficultés. C'est avoir une coopération excellente en matière de renseignement. C'est notre intérêt commun, mais c'est surtout notre responsabilité européenne, et celle-ci doit être partagée.

Gilles Lebreton (ENF). — Madame la Présidente, le Conseil et la Commission de Bruxelles annoncent leur volonté de restaurer un système Schengen pleinement fonctionnel. Dans le jargon eurocratique, cela signifie qu'«il faut sauver le soldat Schengen». Cette lubie va nous coûter très cher: 6 milliards d'euros donnés à la Turquie et des promesses de visas pour 78 millions de Turcs. Pourquoi tout cela? Pour la persuader de bien vouloir reprendre 72 000 migrants, pas un de plus! Les autres migrants, qui se chiffrent par millions, seront relocalisés dans les États membres. Malheur aux États qui voudront résister. Il leur en coûtera 250 000 euros par migrant refusé.

Il est temps de voir la réalité en face. Schengen est un échec total, une passoire dont il est impossible de boucher les trous. Les peuples européens n'en veulent plus. L'Union européenne devra les écouter ou elle disparaîtra.

Stanislav Polčák (PPE). — Paní předsedající, podle mého přesvědčení právě narušení svobody pohybu je jedním z nejviditelnějších ohrožení nabytých práv občanů Evropské unie. Byly zde již v debatě zmíněny dopady na konkurenceschopnost našich podniků, podnikatelů. Myslím si, že pokud v debatě zaznělo, že se může jednat o ekonomický kolaps, že to je možná poněkud přehnané. Nicméně náklady, které jsou vyčísleny v souvislosti právě s ohrožením schengenského prostoru a svobody pohybu, jsou skutečně alarmující. Je z toho patrný jednoznačný politický úkol pro Komisi a samozřejmě také pro Radu, aby se zasadily plnou silou o obnovení právě schengenského prostoru.

Ty náklady, které můžeme změřit v té ekonomické rovině právě v negativních číslech, jsou ovšem nezměřitelné v té politické rovině. Jak se skutečně dotkne myšlení občanů Evropské unie, pokud ztratí jeden z těch nejviditelnějších znaků evropské integrace? To si myslím, že nemůže dneska nikdo ještě ani dostatečně předvídat, takovéto budoucí vidění.

Mluví se velmi často o bezpečnosti. Samozřejmě jasným politickým úkolem vlád členských států je zajištění bezpečnosti svých občanů. Ale není možno na oltář bezpečnosti obětovat jednu z těchto hlavních viditelných svobod, a to je tedy svoboda pohybu. Podle mého přesvědčení je politickým úkolem všech, jak členských států, tak institucí Evropské unie, aby se důsledně uplatňovala návratová politika, aby byla účinná a efektivní. To nám zajistí právě fungování schengenského prostoru.

Péter Niedermüller (S&D). – Elnök Asszony, Schengen az Európai Unió talán legjelentősebb vívmánya, ami a polgárok számára is kézzelfogható, érzékelhető. Nem csak a hétköznapi életben jelent nagy könnyebbéget, hanem gazdasági jelentősége is óriási. Schengen ugyanakkor a szabadság, az egység és a közös Európa nagyszerű szimbóluma is. Éppen ezért kiábrándító látni, ahogy tagállami kormányok könnyű szívvel adják fel azt, amiért olyan sokat kellett küzdeni. Önmagunk becsapása azt gondolni, hogy a bezárkózás, a kizárás, az egyre szigorúbb ellenőrzés, a schengeni határok felfüggesztése majd valahogy megoldja a migráció okozta nehézségeket. Nem oldja meg, sőt, csak súlyosbítja a konfliktusokat. Hiszen azt a látszatot kelti, hogy van külön tagállami megoldás, pedig tudjuk, hogy nincs.

Az értelmetlen „law and order” politika csak a szélsőjobboldalt erősíti. Hogy mennyire így van ez, azt jól mutatja mindaz, ami az elmúlt napokban Ausztriában történt. Meg kell végre érteni, nem lehet a szélsőjobb eszközeinek átvételével kifogni a szelet a demagógok vitorlájából. Az igazán súlyos árat azonban ismét a háború elől menekülők fizetik meg. A héten a magyar-szlovák határon sebesült meg súlyosan egy 26 éves szíriai nő, amikor a határőrök tüzet nyitottak rá. Ez lenne ma Európa? Ide jutottunk volna? Mindannyiunk közös feladata megvédeni Schengent. Nem lehet engedni a tagállami önzésnek, a populista szélsőjobboldali politikának. Nem a menekültek veszélyeztetik Európát és Schengent, hanem a bezárkózás, a nacionalista önzés, az ostoba populizmus.

Angelika Mlinar (ALDE). – Frau Präsidentin! Ein wesentlicher Teil unserer Diskussion rund um Schengen ist Griechenland gewidmet. Es stimmt: Derzeit steht Griechenland im Mittelpunkt des Interesses. Aber betrachten wir hier nicht nur einen kleinen Teil des Problems? Wenn sich die Route verschiebt, werden wir zu unserer Überraschung feststellen, dass an den anderen Außengrenzen ebenso große Defizite herrschen. Wir müssen erkennen, dass Schengen zu retten keine wirkliche Frage ist, die mit ja oder nein beantwortet werden kann. In Wahrheit ist es eine moralische Verpflichtung, unsere Außengrenzen mit einem gemeinsamen Grenzmanagement zu schützen, um die Binnengrenzen offenhalten zu können. Diese Grenzsicherung muss auf Vertrauen, Solidarität und Fairness gegenüber Angehörigen von Drittstaaten basieren. Das Europäische Parlament und die Kommission haben hier schon Schritte in die richtige Richtung unternommen. Wie so oft, scheint es allerdings an den Mitgliedstaaten zu scheitern.

Wir müssen ehrlich zu uns selbst und zu unserer Bevölkerung sein: Schengen ist mehr als das Wegfallen der Passkontrolle, Schengen ist eine europäische Errungenschaft, das Kernstück der Union und eine notwendige Bedingung für Wohlstand und Wachstum.

Carlos Coelho (PPE). – Senhora Presidente, Senhora Ministra, é bom vê-la representar o Conselho, Senhor Comissário, não apoiamos quem quer destruir Schengen. Criticamos a inação, a falta de solidariedade, o retrocesso nas conquistas da Europa. Os controlos nas fronteiras internas podem ser um analgésico para ganharmos tempo para debelar a doença. Mas temos de continuar a resolver os problemas de longo prazo enquanto respondemos aos de curto prazo. No imediato, temos de ser solidários com a Grécia e pedir ao Governo grego mais determinação e eficácia.

A proposta de decisão apresentada pela Comissão para o prolongamento dos controlos nas fronteiras internas é um passo previsível. Não destrói Schengen, mas prolonga um período caótico de transição, em que os Estados-Membros têm usado esta prerrogativa de forma totalmente descoordinada. E enquanto alguns, como a Alemanha, tentaram acolher melhor os requerentes de asilo, outros apenas o fizeram para alimentar discursos populistas. Ora a proposta da Comissão vem, pelo menos, mitigar este problema.

Mas esta decisão não deve servir para justificar as irracionalidades e os egoísmos nacionais que temos visto.

Aliás, esta proposta de decisão resulta da avaliação das fronteiras externas da Grécia, cujas falhas não terão sido ainda corrigidas. Ora, sozinha, a Grécia nunca o conseguirá fazer. Como reconhece, aliás, a Comissão. Por outro lado, se é certo que existem problemas na gestão das fronteiras, é consensual que é no domínio do asilo, que não faz parte das avaliações Schengen, que está a verdadeira origem do problema!

Josef Weidenholzer (S&D). – Frau Präsidentin! Die abermalige Verlängerung der Grenzkontrollen ist ein schwerwiegender Eingriff. Er provoziert die Gefahr, dass wir uns daran gewöhnen und dass damit das Europa, das wir kennen, entscheidend verändert wird, bis zu seiner Unkenntlichkeit verändert wird. Viele sehen heute in der Wiedereinführung von Grenzkontrollen ein innenpolitisches Allheilmittel, wie zum Beispiel am Brenner.

Es ist positiv, dass die Kommission und der Rat die Problematik sehen, aber ich bin mit den Lösungsansätzen nicht einverstanden. Das hängt auch mit der schlechten Qualität der Diskussion zusammen. Solche gravierenden Maßnahmen müssten eigentlich intensiv und transparent diskutiert werden und nicht nur auf Botschaferebene und in einem Entwicklungshilfe-Ministerrat, wie das jetzt passiert. Das Europäische Parlament müsste mit eingebunden sein und nicht nur informiert werden. Ich erinnere Sie daran, dass wir vor drei Jahren als Europäisches Parlament verlangt haben, beim Schengen-Bewertungsmechanismus mit eingebunden zu werden. Der Rat hat uns damals die kalte Schulter gewiesen. Das war eine sehr schlechte Entscheidung.

Pavel Telička (ALDE). – Madam President, first of all I would like also to reiterate that Schengen is just unprecedented; its value cannot be matched and we need to maintain it and of course develop it, but in order to do that, we really need to safeguard the external borders. The Commissioner has identified the deficiencies but I think, Commissioner, that any Member State will always have a difficulty and I think this is just yet one more argument for having a European coast and border guard – a European one, an efficient one, with all the capacities.

If we have that, and if we also reform the asylum system but with a strict return policy, and if we are efficient with it and if we will really identify the key issue, which is the real refugees, then we will also have solidarity. We need solidarity and unity in order to perform and to deliver. The 250 000 is going in the opposite direction; I am sorry to say so but that is killing unity. Otherwise if we work on these aspects then we will achieve it for sure.

One final remark. There were some views from the left of the Hemicycle, saying that Schengen is basically contributing to terrorism. With that logic we would have to build borders in London, in Paris and between the States. That is just a stupidity and a nonsense.

Andrejs Mamikins (S&D). – Madam President, Commissioner, colleagues, the Schengen agreement is one of the most important achievements of European integration. The current migrant crisis, however, has severely damaged the possibility of Schengen's further unaltered functioning. Every state has the right to promote its security by whatever legal means available, but the introduction of internal border controls within Schengen takes place mostly unilaterally, without any serious assessment of the underlining systemic consequences. As a result, should the border controls ever be fully re-established, the EU economy, cooperation and development across many areas shall severely suffer. That, quite frankly, makes the estimated yearly costs of EUR 5 to 18 billion a serious understatement. Ensuring better protection of the external borders and assisting the Member States that suffer the most is absolutely necessary. However, since one of the main reasons for reintroduction of border controls was and still is their thoroughness, revision of internal cross-border security measures is highly warranted. The only one who can fix this situation are the Europeans themselves, no deals with rather untrustworthy and unpredictable neighbours will ever do that for us.

Εύα Καϊλή (S&D). – Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, αντιλαμβανόμαστε όλοι πως έχετε από τα πιο σύνθετα χαρτοφυλάκια και η έκτακτη αυτή κατάσταση, παρότι προσωρινή, είναι δύσκολο να εκτιμηθεί πότε θα τεθεί υπό έλεγχο σε κάθε της διάσταση. Θα ήθελα να σας ζητήσω να προβείτε σε ορισμένες διευκρινίσεις, καθώς όλες οι χώρες θα έπρεπε να σεβαστούν τις συμφωνίες, αλλά κυρίως η Ελλάδα που περνάει δραματική και συνεχή λιτότητα. Ποιο θα είναι το κόστος της προστασίας των εξωτερικών θαλασσιών συνόρων της και τι ποσό είναι διατεθειμένη η Ευρώπη να αναλάβει; Θα μπορούσατε επίσης να μας δώσετε ένα χρονοδιάγραμμα της δράσης της Frontex και του NATO και να μας αναφέρετε ποιο είναι το σχέδιο για μετά; Επίσης, αν δεν ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις της Τουρκίας, ποιες είναι βασικά οι δικές σας ανησυχίες και τι νομίζετε ότι θα απογίνουν οι άνθρωποι που είναι ήδη εγκλωβισμένοι στην Ελλάδα; Και μια τελευταία ερώτηση: μπορούμε να έχουμε και ένα χρονοδιάγραμμα για το ποια θα είναι η άμεση αποκατάσταση της Σένγκεν και η βελτίωση της λειτουργίας της, καθώς και τη διαβεβαίωσή σας ότι δεν θα υπάρξει έξοδος οποιασδήποτε χώρας από τη Σένγκεν;

Catch-the-eye procedure

Ivana Maletić (PPE). – Gospodo predsjednice, poštovani povjereniče, odustajanjem od Schengena prihvatili bismo strah koji nam teroristi žele nametnuti. Troškovi nefunkcioniranja Schengena ogromni su i iznose između 15 i 18 milijardi eura godišnje prema procjeni Europske komisije. Puno bolje je ta sredstva uložiti u jačanje zajedničke vanjske granice, u jačanje Frontex-a i timova europske straže. Zato svakako podržavam Akcijski plan Europske komisije. Rađen je zajedno s državama članicama i važno je da one osjećaju vlasništvo nad planom i odgovornost za njegovu provedbu.

Čula sam u govorima nekih zastupnika da ne vide poboljšanja u vraćanju Schengena. Ja imam potpuno drugačije iskustvo. Sada se iz Hrvatske može automobilom zaputiti preko Slovenije, Austrije, Njemačke do Francuske, a da se ne gube sati na svakoj granici.

Na kraju jedna poruka za povjerenika: molim Vas da Hrvatsku, koja je izvan Schengena, a želi ući što prije, na tom putu podržite i ubrzate proces ulaska.

Cécile Kshetu Kyenge (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, la fine di Schengen vorrebbe dire l'inizio della fine del progetto europeo. Le conseguenze dannose sarebbero incalcolabili per tutti i cittadini europei, che si troverebbero di colpo in un'Europa frammentata in piccoli Stati, in preda ad egoismi nazionali. Perderemmo la grande conquista della facilità di spostarsi da un punto all'altro in Europa: un danno per la nostra economia, per il nostro turismo e anche per il nostro trasporto.

Se penso al mio paese, l'Italia si troverebbe sola a gestire il flusso migratorio. Schengen si può e si deve salvare per il futuro di una vera Europa, con un approccio globale e olistico di tutto il fenomeno migratorio, insieme per una modifica ambiziosa di Dublino, per istituire corridoi umanitari, visti e ammissioni umanitari, per rafforzare i canali legali di immigrazione, per intervenire sulle cause profonde che muovono le persone dalle loro terre. E infine per una forte politica estera e di cooperazione allo sviluppo.

Michaela Šojdrová (PPE). – Kolegyně a kolegové, svoboda pohybu v rámci schengenského prostoru je jistě velmi symbolickou výhodou evropské integrace. Ale svoboda je možná jen tehdy, je-li doprovázena odpovědností. V tomto případě odpovědností za bezpečnou vnější hranici schengenského prostoru. Vnější hranice není dostatečně chráněna a já zcela chápu obavy občanů o bezpečnost, a proto také chápu dočasná opatření, která některé země v rámci schengenského prostoru na svých hranicích prostě udělaly. Ostatně Komise nenavrhuje v tuto chvíli nic jiného. Dokud tedy nebude vnější hranice dostatečně chráněna, bude existovat ilegální migrace, pak budou nezbytné i tyto dočasně vytvořené kontroly. Ještě jednou bych zopakovala, že svoboda bez zodpovědnosti prostě není možná a není ani udržitelná.

Илхан Кючюк (ALDE). – Г-жо Председател, шенгенското пространство е едно от най-значимите постижения на съвременна Европа. То гарантира свободното движение на стотици милиони граждани на Европейския съюз. Въпреки това през изминалата година шест от членовете на Шенген въведоха отново контрол по вътрешните си граници поради съображения, свързани с бежанската криза. Това временно въвеждане на граничен контрол се отразява негативно на търговията, но преди всичко има важни последици за европейския проект, изразени в евроскептицизъм, антиимигрантска и популистка риторика.

Ето защо считам, че трябва да възстановим нормалното функциониране на шенгенското пространство най-късно до края на тази година. За целта трябва да гарантираме защита на външните граници на Европейския съюз, а това може да се постигне с новосъздадената европейска служба за гранична и брегова охрана. Тя трябва да бъде основана на съвместната отговорност и солидарност, а държавите членки, които все още не са част от шенгенското пространство, като България и Румъния, следва също да участват в нея.

Вярвам, че завръщането към нормалното функциониране на шенгенското пространство е завръщане към основите на европейската интеграция.

Nicola Caputo (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, ripristinare la piena operatività del sistema Schengen rappresenta la *condicio sine qua non* per la realizzazione di una vera Europa. Mai come in questo momento dobbiamo difendere, con tutte le nostre forze, il trattato di Schengen, ponendo fine a miopi e sterili nazionalismi. La libera circolazione delle persone già figurava tra gli obiettivi dell'Atto unico europeo e Schengen è da considerarsi uno degli avanzamenti più concreti compiuti dall'Unione europea.

Chiudere le frontiere per frenare i flussi migratori equivale a spostare indietro le lancette dell'integrazione. La sospensione del trattato di Schengen può solo tamponare nell'immediato l'emergenza sicurezza, ma non potrà supplire all'assenza di una *policy* comune a tutti gli Stati membri in materia di immigrazione e asilo e alla mancanza di un sistema concretamente integrato e funzionante di polizia e di controllo delle frontiere esterne. È responsabilità comune e un dovere nei confronti della storia far prevalere la solidarietà sugli scetticismi e sulla paura.

(End of catch-the-eye procedure)

Dimitris Avramopoulos, *Member of the Commission*. – Madam President, dear colleagues, first of all, I would like to express my thanks for your interventions and your contributions. Ms in 't Veld and Ms Fajon, I will answer your concerns. What prevailed is the need to ensure a coordinated and coherent European approach. We have set a timetable; a roadmap, and we implement it. We clearly state that we will be monitoring the application of our recommendations. Member States are expected to adjust the controls to the level of the threat. And yes, some Member States have stopped the controls when they were not necessary.

And yes, on a different case, on the Brenner for instance, I have sent a very clear letter that we do not agree with the reintroduction of border controls and border checks as the situation currently stands. Our very constructive discussion gives me confidence that most of us in this House believe in, work for and support the need for more Europe. The message is clear: we will walk this way together – together and united with a spirit of true solidarity and responsibility as our Treaties expressly stipulate. Going back to Schengen will allow the reorientation of our common European endeavour towards a deeper and more integrated Union – an achievement with tangible important benefits in the everyday life of the citizens of Europe and businesses.

May I now draw attention to those who are in favour of building walls, erecting fences and fortresses, afraid of outside enemies. Beware of the Trojan horse carrying xenophobia, racism, populism and extremism. Europe has suffered in the past from elements like this. Border controls should take place only as long as required to address the threat to public policy and internal security. It is an exceptional measure to be used only in exceptional circumstances; it should not obey myopic, short-term domestic policy and tactics.

Since you asked me about Greece, allow me to answer as well in Greek now.

Κυρίες και κύριοι, κυρία Καίλη, μου θέσατε πολύ σημαντικά ζητήματα. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θέτει τέλος στα σενάρια και την παραφιλολογία, που παραδόξως ακόμα κρατεί, για αποβολή κρατών μελών από τη Συνθήκη Σένγκεν και την επιβολή δήθεν ποινών. Το άρθρο 29, που ενεργοποιούμε για πρώτη φορά, σκοπό έχει όχι να τιμωρήσει, αλλά να εξασφαλίσει την προστασία της ορθής και ασφαλούς λειτουργίας της ζώνης Σένγκεν. Δεν επιβάλλονται έλεγχοι στα αεροδρόμια και στα λιμάνια. Με την αμέριστη συμπαράσταση και στήριξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, όπως είχα την ευκαιρία να πω και στην πρωτολογία μου, η Ελλάδα έχει να επιδείξει σημαντικότερη πρόοδο τους τελευταίους μήνες στον τομέα της αποτελεσματικής διαχείρισης των κοινών εξωτερικών μας συνόρων. Σίγουρα, δεν παραβλέπουμε τις αδυναμίες και τις ελλείψεις, γιατί, ναι, υπάρχουν ακόμα. Δεν παραβλέπουμε όμως και το γεγονός ότι η Ελλάδα κλήθηκε να αντιμετωπίσει μεταναστευτικές και προσφυγικές ροές πρωτόγνωρης έντασης. Ακολουθεί σωστή πορεία, πρέπει όμως να ολοκληρώσει την αποτελεσματική αντιμετώπιση όλων των ζητημάτων που της έχουν επισημανθεί. Ενεργοποιούμε κάθε διαθέσιμο χρηματοδοτικό πόρο. Κινητοποιούμε κάθε διαθέσιμη τεχνική βοήθεια, έχουμε συγκεκριμένο και συνεκτικό σχέδιο, εφαρμόζοντας μια ολιστική στρατηγική, της οποίας τα πρώτα αποτελέσματα έχουν ήδη αρχίσει να γίνονται αισθητά. Στο πλαίσιο αυτό, η αρχική εφαρμογή της συμφωνίας Ευρωπαϊκής Ένωσης Τουρκίας καθώς και οι εν εξελίξει επιχειρήσεις της FRONTEX και του NATO, κυρίως στο Αιγαίο, έχουν συμβάλει στη δραστηκή μείωση του αριθμού παράτυπων μεταναστών και αιτούντων άσυλο.

Αξιότιμα μέλη του Κοινοβουλίου, το ευρωπαϊκό παράδειγμα αποδεικνύει ότι μέσα από κρίσεις η Ευρώπη εξέρχεται ακόμα πιο ισχυρή, ακόμα πιο δυνατή και, βέβαια, αυτό θα συμβεί και τώρα.

Jeanine Hennis-Plasschaert, *President-in-Office of the Council*. – Madam President, I think that Mr Zver touched upon the essence of what we are discussing when he said that the better the control of our external borders, the more freedom we can allow within our borders. I agree with all of you – or most of you, I have to say – that it is of the greatest importance to restore full freedom of movement in the Schengen area as soon as possible and as soon as the circumstances allow us to act accordingly.

Some of you remarked that things are getting worse rather than better. I beg to differ. The utter chaos that we experienced at our borders earlier this year is disappearing. We are regaining control. But it is true that we need to further stabilise the situation, and this further stabilisation of the situation is necessary before we can lift all controls and return to normal again. I agree with all who have said that the controls need to be exceptional, temporary and proportionate. That is exactly what the Commission proposal aims to do and that is why we hope to adopt a decision tomorrow at the Foreign Affairs Council.

Of course Mrs in 't Veld is totally right when she says that Schengen is one of the greatest European achievements – I totally agree with her – and Mrs Fajon and others are right in pointing out the economic consequences if the Schengen area were to fall apart. We have heard things like 'I don't buy the economic argument' or 'I do buy it'. It is of great importance for all our citizens and businesses alike. So, as I said earlier, the aim is to ensure that any and all remaining obstacles are removed by the end of the year at the latest, and I sincerely hope that we will collectively succeed soon.

President. — The debate is closed.

Francisco Assis (S&D), por escrito. – O funcionamento integral do espaço Schengen é algo que acredito ser fundamental para o projeto europeu e lamento a sua suspensão parcial, já que constitui uma das consequências mais negativas da crise de refugiados com que estamos confrontados.

Impõe-se destacar negativamente os comportamento de alguns Estados-Membros que violam o espírito subjacente à nossa união. Existem, na Europa, governos que promovem um discurso de exclusão, ultranacionalista e com carácter xenófobo, com consequências muito negativas, como a já referida suspensão do espaço Schengen.

Um dos pilares do projeto europeu é o princípio da livre circulação e, antes de fazer uma análise do impacto económico negativo destas medidas, é importante concluir que o projeto europeu está a ser posto em causa por estas atitudes.

Espero que a Comissão Europeia prossiga o seu esforço no sentido de chamar a atenção dos Estados-Membros para que permaneçam fiéis ao espírito europeu.

Birgit Collin-Langen (PPE), schriftlich. – Ich unterstütze die Resolution. Auch wenn ich die Möglichkeit vorübergehender Grenzkontrollen im Rahmen der gesetzlichen Vorschriften begrüße, so darf es sich hier nur um zeitlich befristete Maßnahmen handeln. Schengen ist das Herzstück der EU, Grundstein für den freien Waren-, Dienstleistungs- und Personenverkehr. Schengen steht aber noch für viel mehr, als eine Grenze ohne Kontrolle überqueren zu können. Schengen ist ein Symbol des Zusammenwachsens der Europäischen Union. Wir dürfen dieses Symbol nicht leichtfertig aufgeben. Wir müssen unsere Außengrenzen wirksam schützen und an Schengen darf nicht gerüttelt werden!

Nicola Danti (S&D), per iscritto. – Il superamento del sistema Schengen potrebbe avere ripercussioni gravissime nel settore dei trasporti e del turismo e rischierebbe di mettere a repentaglio la sopravvivenza del mercato interno, con costi stimati tra 5 e 18 miliardi di euro all'anno per l'economia europea. A questi costi ingenti in termini economici, si sommerebbero gli inestimabili costi politici, le cui conseguenze potrebbero essere ben più durature e onerose. Per questo abbiamo il dovere di salvare Schengen, non soltanto per garantire ai nostri cittadini e lavoratori il loro diritto alla libera circolazione e movimento, ma soprattutto in nome del lungimirante progetto politico di integrazione europea, così come era stato immaginato dai padri fondatori dell'Unione. Per raggiungere questo obiettivo, mi auguro che vengano rispettati in maniera rigorosa i tempi previsti dalla tabella di marcia della Commissione per il ritorno al funzionamento normale dello spazio Schengen, che prevede di eliminare tutti i controlli alle frontiere interne entro la fine di questo anno, modificare il sistema di asilo europeo e rafforzare il controllo delle frontiere esterne. Auspicio progressi molto più rapidi da parte degli Stati membri nell'attuazione della *Roadmap* della Commissione, prima che sia troppo tardi per salvaguardare una delle principali conquiste raggiunte dall'Unione europea.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan.* – Prostor slobodnog kretanja tzv. schengena među europskim zemljama je najveća vrednota europskog jedinstva. Zato taj sustav treba očuvati i stvoriti efikasnu kontrolu na vanjskim granicama Europske unije. Neophodno je uspostaviti potpunu suradnju među svima državama članicama po svim pitanjima koja ugrožavaju funkcioniranje schengenskog prostora. Gubitak slobode kretanja ljudi i roba na području schengena je neprihvatljiva i stoga treba uložiti sve neophodne napore kako bi se do kraja godine ponovo uspostavio normalan režim među državama članicama.

Claudia Tapardel (S&D), *în scris.* – Instituirea sistemului Schengen a adus un suflu nou libertăților europene, făcând un pas uriaș către crearea unei adevărate piețe unice. Prin eliminarea controalelor vamale s-au pierdut cozile interminabile de la granițele dintre state și s-au câștigat timp și prosperitate pentru cetățeni. Cu toate acestea, pe fondul crizei actuale a migrației, unele state au decis să își închidă granițele, în speranța că acest lucru le va proteja de valul de refugiați. Aceasta este o măsură greșită, lipsită de viziune și împotriva a tot ceea ce înseamnă Uniunea Europeană. La o problemă de o asemenea magnitudine avem nevoie de o soluție europeană, nu de un mozaic de reacții divergente. De aceea, consider că un spațiu Schengen puternic poate fi parte din soluția pe care o căutăm și nicidecum sursa problemelor. Un Schengen eficient trebuie să includă toate statele membre, inclusiv România și Bulgaria, care deja au arătat că îndeplinesc toate criteriile impuse. Dincolo de faptul că acceptarea lor ar da semnalul că toate statele sunt egale între ele, am putea în sfârșit să ne concentrăm pe întărirea frontierelor europene. Trebuie, așadar, să dovedim că suntem uniți în interior, dar și că ne putem proteja de problemele care vin de dincolo de granițele UE.

16. Postępy Turcji w spełnianiu wymogów programu liberalizacji reżimu wizowego (debata)

President. — The next item is the debate on the Council and Commission statements on Turkey's progress in fulfilling the requirements of the visa liberalisation roadmap (2016/2719(RSP)).

Jeanine Hennis-Plasschaert, *President-in-Office of the Council.* – Madam President, let me start by saying that I consider this debate as a truly useful opportunity to hear the views of this House on the issue. From the outset I must however underline that my own comments will be preliminary. The Council has just started examining the report presented by the Commission; in other words there is No Council position yet.

First of all I would like to stress that visa liberalisation for Turkey is a long-standing commitment. It was decided to start this process back in 2011. The roadmap was adopted already in 2013 and what did the EU-Turkey statement do on 18 March? It accelerated the existing process.

Secondly, I would like to stress that visa freedom for Turkey is something that benefits, at the very end, all parties concerned. Not only can Turkish citizens travel to Europe more easily, but the millions of Europeans visiting Turkey for holidays or business, for example, can also do so more easily. It will facilitate people-to-people contact. It was, I believe, one of your MEPs, Judith Sargentini – I do not know whether she is in the Chamber today – who said it is also about the Turkish human rights defenders who will be able to travel to Europe freely to tell their story.

In other words this is not just a present for President Erdoğan, neither should it be seen as just a concession by Europe to Turkey. It is something from which we all, at the very end, benefit.

Now in the Commission's third report it is concluded that Turkey has achieved remarkable progress. However it also becomes abundantly clear that Turkey has not yet managed to fulfil all 72 benchmarks. Seven benchmarks remain unfulfilled. Regarding two of these seven outstanding requirements, the Commission has noted that for practical and procedural reasons, Turkey needs a longer timeline for implementation.

With regard to the biometric passports, the practical solution consists of limiting visa freedom to the holders of the latest generation of biometric passports. When it comes to Turkey's obligation to build up a track record under the EU-Turkey Readmission Agreement, we simply need a bit more time as this agreement only becomes effective next month.

For the other five requirements, the Commission has invited the Turkish authorities to undertake urgently the measures that are necessary to fulfil these benchmarks. In other words, Turkey has a lot of homework to do and I also, from this chair, urge the Turkish Government to intensify its efforts.

Now as you know, we have, besides Turkey, visa freedom proposals also on the table for Georgia, Ukraine and Kosovo. At the same time the Commission has presented a proposal to amend Regulation 539 with a view to revising the current suspension mechanism.

The main objective is to strengthen this mechanism by making it easier for Member States to notify circumstances leading to a possible suspension, and by enabling the Commission to trigger the mechanism on its own initiative, and yes, at a time when we are considering granting visa liberalisation to a 130 million citizens, it is only natural to look again at the current suspension mechanism.

The Commission's proposal responds to a broadly-felt need in the Council to have a more effective mechanism and we are grateful to the Commission for this proposal. It will undoubtedly facilitate decision-making.

It is now up to us, Parliament and the Council, as co-legislators, to start working on the different proposals and as I said work in the Council has started. The Council's Visa Working Party met this morning and if one thing becomes clear from the initial discussions, it is that this is by no means an easy decision.

What also came out of the discussions is the firm determination of all Member States to stick to a merit-based approach. We will not take a decision based on political expediency. Turkey needs to fulfil the benchmarks and I do trust that this House shares that conviction.

There is broad consensus within Council to advance quickly on the revision of the suspension and monitoring mechanism with the aim of agreeing a position at the Justice and Home Affairs Council of 20 May. That is the good news.

In closing, the Presidency will take the necessary measures to make sure that all proposals are discussed in a timely manner in the Council and that talks with Parliament are started as soon as you are in a position to do so.

Dimitris Avramopoulos, *Member of the Commission*. – Madam President, on 4 May the Commission presented its third report on Turkey's progress in fulfilling the requirements of its visa liberalisation roadmap dating from 2013, in parallel to comply with the strict timeframe set by the EU Member States Heads of State and Government and on the understanding that the Turkish authorities will take the necessary measures to fulfil all the outstanding benchmarks. On 4 May the Commission also presented a proposal to transfer Turkey to the list of visa-free countries.

The Commission's proposal opens the way for the European Parliament and the Member States to decide to lift Turkish citizens' visa requirements once the benchmarks have been met. It also gives – and it is equally important – adequate time for consulting the national parliaments on this issue. Let me underline that in the last months, the Turkish authorities have made really substantial progress in fulfilling the visa liberalisation roadmap, with a further acceleration since the 18 March EU-Turkey Summit. As a result of this, for example, they are now fully cooperating with Greece on readmission. We see a clear reduction of the number of irregular arrivals in Greece from 6 000 a day in October 2015 to around 140 with a continuing downward trend.

We also have to commend Turkey for hosting around 2.7 million Syrian refugees and more than 200 000 non-Syrian asylum seekers and refugees, granting to all of them free access to healthcare and education, and now also to legal employment. Meanwhile, they are also improving the asylum procedures. They have ratified all international conventions and protocols and judicial cooperation indicated by the visa liberalisation roadmap, and as requested by the roadmap they have also adopted several pieces of legislation, for instance on trafficking in human beings and on judicial cooperation and on equality and anti-discrimination, and action plans on social inclusion of citizens with a Roma background, on corruption, in the fight against drugs trafficking, in the fight against organised crime which they are starting to implement. But let me be clear as well that there is still progress to be made. This implies for Turkey to take the following steps: to adopt measures to fight against corruption in line with the recommendations of the Council of Europe; to align its legislation on personal data protection with EU standards; to conclude an operational cooperation agreement with Europol; to offer effective judicial cooperation in criminal matters to all Member States; and last but not least, the need to better align with the European standards its legislation and practices on terrorism.

In the EU-Turkey statement of 18 March, the Turkish authorities expressed their determination to fulfil all benchmarks of the visa liberalisation roadmap by June. I am confident they remain committed to implement all aspects of that statement. In any case, the Commission will continue to monitor closely the fulfilling of these benchmarks, and naturally I and my services will ensure that you are regularly updated.

We have to remain optimistic that the Turkish authorities will give that final push before the end of June. I want to be clear: this agreement is beneficial for both sides. We are not watering down our standards in order to provide visa-free, but we are doing everything we can to provide support and expertise to the Turkish authorities to accelerate what are also quite important reforms in their own right.

What is also important in their path towards the European Union? The implementation of visa reforms will not only contribute to the internal welfare of Turkey but will also help the EU and Turkey to develop effective cooperation within the framework of the global strategy that we are building with this key neighbour. We are confronted with the same challenges. Cooperation is necessary. I will give an example. Only yesterday Turkey was hit by another terrorist attack. I take this opportunity to express my thoughts for those injured, and my indignation. Terrorism must be condemned in every form and everywhere. And we know how sensitive the issue of terrorism is for Turkey. But this proves how beneficial the close cooperation with Europol is for both sides. For this to be achieved, Turkey needs to further align its data protection standards to the European ones. Not just because this is required by the roadmap, but because the reforms required by the roadmap are the basis for an even stronger cooperation on both security and migration, with sensitive data exchanges that need adequate protection.

It is true that Turkey is considering this cooperation as a catalyst, I would say, to reenergise our relations as well as its European perspective. Indeed, it is an opportunity for Turkey to come closer to the European standards on all issues. The fulfilment of the visa liberalisation roadmap is an important step towards this direction.

I would now like to mention another element of the package, adopted on 4 March. The Commission also proposed to revise the existing suspension mechanism of the visa-free regime. I want to be very clear on this. The suspension mechanism is not about Turkey. It is a horizontal provision which will apply to all visa-free countries and not only Turkey. I hope that the co-legislators will look favourably at this proposal, although it should not delay the deliberations and the adoption of the visa liberalisation proposal.

Мария Габриел, от името на групата PPE. – Г-жо Председател, г-н Комисар, г-жо Министър, чухме ясно – констатирани са важни и ускорени стъпки по напредъка на пътната карта за либерализиране на визовия режим с Турция.

Подкрепяме споразумението между Европейския съюз и Турция, но имаме и много ясна позиция относно либерализацията на визовия режим. В този контекст обръщам внимание на три аспекта:

Първо, подкрепа за либерализация на визовия режим с Турция може да бъде дадена само, ако са изпълнени всички критерии. Отговорност на Комисията е официално да потвърди, че всички изисквания са изпълнени от Турция, а не да имаме само времева рамка, в която очакваме това да бъде направено. Изпълнението на всички показатели ще гарантира надеждността на процеса. С едно изречение: в Европейския парламент не можем да гласуваме такава либерализация преди да са изпълнени критериите и преди Съветът да е дал одобрението си.

Второ, приветствам Комисията, че обвързва либерализацията на визовия режим с изпълнението и правилното прилагане на споразумението между Европейския съюз и Турция. Това означава постоянен малък брой мигранти, идващи от Турция и ефективна реадмисия.

Трето, поздравявам Комисията за предложението за ревизия и оптимизиране на предпазния механизъм за отмяна на безвизовия режим. Усилията ни трябва да са насочени към създаване на ефикасна, включително и аварийна спирачка за защита при извънредни ситуации. Механизмът следва да се въведе също така паралелно с евентуалното приемане на решението за визова либерализация, а не след това.

В заключение, отношенията между Европейския съюз и Турция се намират в ключова фаза. Необходим е ясен знак за усилия за промяна на законодателството там, където е необходимо, за да се изпълнят критериите и ефективно и трайно прилагане на вече приетото такова. Устойчивост и диалог са ключови за партньорството ни с Турция.

Последно, вярвам в конструктивната ни роля на нас като Европейски парламент, в който като съзаконодател ще отделим нужното време, за да анализираме обстойно всички детайли и така вземем своето решение.

Tanja Fajon, *v imenu skupine S&D*. – Kot nekdanja poročevalka za vizumsko liberalizacijo za države Zahodnega Balkana se še kako zavedam, kako zelo velik pomen ima možnost potovanja brez vizumov za ljudi, za mlade, za medsebojne odnose, za razvoj regije.

Prepričala sem se lahko, kako zelo otipljiv ukrep je odprava vizumov, kako močno, neposredno in dvosmerno vpliva na politično in družbeno dinamiko. Prav zaradi tega imam pri podpori odpravi vizumov za Turčijo v tem trenutku še precejšnje zadržke.

Kateri koli pogoji, najsi bo ekonomski ali politični, ki jih kadar koli postavljamo v Evropski uniji, niso namenjeni razvoju domišljije politikov, temveč nastajajo na podlagi polstoletnega razvoja integracije in so namenjeni napredku in razvoju v skupno dobro.

Odnos Evropske unije do Turčije je zaradi reševanja migrantske krize v tem trenutku zelo pomemben, vendar to samo po sebi ne pomeni, da se Turčiji odobri ugodnosti, ne da bi bili za to izpolnjeni vsi pogoji. Turčiji je bilo za odpravo vizumov postavljenih 72 ukrepov, ki jih do sedaj še ni v celoti izpolnila.

To je preprosto dejstvo, ki ga ne moremo in ne smemo spregledati. Zaskrbljena sem, da denimo nista izpolnjena – po mojem mnenju zelo ključna pogoja – zakonodaja v boju proti terorizmu in varstvo podatkov. Turčija bo morala ta in preostala nerešena področja zelo resno nasloviti, preden bomo v pristojnem odboru sposobni in voljni sprožiti zakonodajni postopek.

Odprava vizumov je proces, ki zahteva ne le veliko načelno zavezanost za izpolnjevanje kriterijev, temveč tudi dejansko izpolnitev. Pri tem preprosto ne smemo dovoliti izjem, saj bomo s tem povzročili bumerang efekt in pa učinek snežene kepe, ki nas bo na koncu vse skupaj pokopal.

Helga Stevens, *namens de ECR-Fractie*. – De Europese Commissie wil vanaf juni visumvrij reizen toestaan aan 80 miljoen Turkse burgers. Dit is echt onbegrijpelijk. Het asielakkoord met Turkije bepaalt klaar en duidelijk dat er geen speciale visumvoorwaarden komen voor Turkije. De Commissie erkent zelf dat Turkije niet voldoet aan alle 72 voorwaarden, maar wil dit mordicus toch doordrijven. Maar Turkije komt zijn deel van de afspraken niet na. Zo heeft Turkije nog steeds geen werk gemaakt van de gevraagde antiterreurregelgeving en de anticorruptiemaatregelen. Zeker in deze tijden van terreurdreiging, inbeslagname van kritische kranten en de willekeurige arrestaties van journalisten zijn dit geen futiliteiten. Het volstaat te verwijzen naar de krant Zaman, de Duitse stand-upcomedian Jan Böhmermann en de Nederlands-Turkse journaliste Ebru Umar.

In plaats van zoete broodjes te bakken met Erdogan zou de Europese Commissie Turkije beter streng wijzen op hun falend en steeds slechter wordend beleid op het vlak van onder meer vrijheid van meningsuiting. Geen twee maten en twee gewichten, alstublieft. Mag ik nog even in herinnering brengen dat de voorwaarden voor Turkije extra streng dienen ingevuld te worden nu het een kandidaat-lidstaat is? Wij mogen als parlamentsleden niet meewerken aan de uitverkoop van Europese waarden. Eigenlijk zou hier geen inhoudelijk debat gevoerd mogen worden zolang Turkije niet aan alle visumvoorwaarden heeft voldaan. Ik voel hier plaatsvervangende schaamte over de onderdanige houding van de Commissie ten opzichte van een dictator.

(De spreker gaat in op een "blauwe kaart"-vraag (artikel 162, lid 8, van het Reglement))

Gilles Lebreton (ENF), *question «carton bleu»*. – Un communiqué de presse du Parlement européen en date du 4 mai a annoncé que tout travail parlementaire en commission serait suspendu sur la Turquie tant qu'elle n'aurait pas respecté les 72 critères. Or, lundi dernier, au sein de la commission des libertés civiles, de la justice et des affaires intérieures, nous avons néanmoins travaillé sur la Turquie. Ne pensez-vous pas, Madame Stevens, que cela prouve que la Commission est décidée à tout céder à la Turquie?

Helga Stevens (ECR), *“blauwe kaart”-antwoord.* – Ik kan niet in naam van de Commissie antwoorden. Ik kan alleen zeggen wat er in de commissie LIBE gebeurd is. Er is kritiek geuit. In de commissie LIBE hebben wij gezegd dat wij alleen verder wensen te praten als Turkije aan alle voorwaarden voldoet. Wat de Commissie doet is haar zaak. Maar eerst moet Turkije aan alle voorwaarden voldoen en dan pas praten we verder.

Sophia in 't Veld, *on behalf of the ALDE Group.* – Madam President, firstly let me make very clear that my Group, in principle, is in favor of visa liberalisation for the reasons set out by Minister Hennis. Yet I am unhappy with the debate we are having because, quite frankly, I have great personal respect and appreciation both for Minister Hennis and Commissioner Avramopoulos, and I realise that you have to represent the official view of the Council and the Commission. But we should really be having this debate with the architects of this unsavoury deal with Turkey, where they made a trade-off between the reception of refugees and granting of visa liberalisation.

We want to judge Turkey on its merits and not because there has been a sell-out by, amongst other people, Mr Timmermans. The criteria must be fulfilled, and, if I listen to the presentation – also on Monday in LIBE by the Commission, who says: well, we are nearly there, there are just a few little details to be concluded here and there – they are not details: we can all see what is happening in Turkey. So what you are saying, on behalf of your institutions, is simply not reality. Anybody who watches television or reads a newspaper knows that that is not the case. Just today we hear that, through his office's advisers, Mr Erdoğan makes it known to the European Parliament that, if the European Parliament takes the wrong decision, he will let the refugees travel to Europe. That is blackmail in my book – and why is Europe open to blackmail? Because we are weak and divided. Why are we weak and divided? Because the national government leaders fail to agree on a common EU refugee policy. That is why they find it easier to make deals with a dictator like Mr Erdoğan than to agree amongst themselves – leaders of EU countries on a proper EU common refugee policy. Now Council, go home and do your homework. Get us the refugee policy; get us the border and coastguard, and do not make us vulnerable to blackmail by people like Erdoğan.

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 162(8))

Peter van Dalen (ECR), *“blauwe kaart”-vraag.* – Ja, mevrouw in 't Veld zegt hier dat we Turkije op zijn daden moeten beoordelen, maar die daden zijn al maanden, zo niet jaren, volkomen duidelijk. Journalisten verdwijnen in de gevangenis, vluchtelingen worden slecht behandeld in de kampen, er is nu zelfs geschoten op vluchtelingen. U verwacht toch niet dat meneer Erdogan ineens morgen als een blad aan de boom omslaat en zegt: “Oh sorry hoor, ik ga het nu beter doen”? Dus mijn vraag aan u is: wanneer trekt uw fractie de stekker eruit? Kappen met deze deal en gaan werken aan een plan B!

Sophia in 't Veld (ALDE), *“blauwe kaart”-antwoord.* – Meneer Van Dalen, voor uw informatie: wij hebben deze deal heftig bekritiseerd. Wij hebben hem ook niet gesloten. Dat was de Commissie en de lidstaten en ook het Nederlandse voorzitterschap. Voor mij had die deal niet gehoeven. Maar de stekker eruit? Turkije is meer dan alleen maar meneer Erdogan en zijn regering en je slaat nooit de deur helemaal dicht. En ja, we willen samenwerken met de Turkse bevolking. Ja, we willen dat *people to people* of *person to person contact* en je kijkt altijd naar de toekomst. Maar het is glashelder dat we op dit moment, met meneer Erdogan, niet zullen komen tot visumliberalisering of, inderdaad, toenadering in het kader van lidmaatschap.

Marie-Christine Vergiat, *au nom du groupe GUE/NGL.* – Madame la Présidente, je me félicite que nous ayons ce débat, étant à l'origine de la demande. C'est un point clé de l'accord UE-Turquie, cet accord dont nous avons appris lundi en commission des libertés civiles, de la justice et des affaires intérieures qu'il n'en était pas un et qu'il ne serait donc pas soumis à l'approbation de ce Parlement. C'est un point clé pour M. Erdogan, la seule question réelle pour lui, au moment où il se prépare visiblement à une nouvelle campagne électorale pour chercher, une nouvelle fois, à obtenir la majorité nécessaire pour changer la constitution du pays.

L'Union européenne étant obnubilée par les questions des migrants, M. Erdogan tient en effet son outil de chantage. Peu importe ce qui se passe en Turquie, peu importe que les Kurdes se fassent massacrer alors que l'ONU vient d'attirer notre attention sur ce point, une nouvelle fois. Peu importe que leurs élus soient envoyés en prison, comme tous ceux et toutes celles qui osent dénoncer ces faits et que la démocratie soit remise en cause de façon croissante dans ce pays. Pire, la semaine prochaine, l'assemblée nationale turque devrait modifier sa constitution pour lever collectivement l'immunité parlementaire de quelque 130 députés. Un détail!

Et vous nous dites que les droits de l'homme sont respectés en Turquie. Vous nous dites que les critères sur les migrants et les réfugiés sont remplis et, notamment, les critères 14, 24 à 28 et 62. Vous nous dites qu'il n'y a ni atteinte à la liberté de mouvement des citoyens en Turquie ni discrimination à cet égard – le critère 57.

Je suis globalement favorable aux accords de libéralisation des visas mais pas n'importe comment, pas dans n'importe quelle condition, pas en fermant les yeux sur ce qui se passe aujourd'hui en Turquie.

J'attends donc que vous nous disiez, Monsieur le Commissaire, comment la Turquie répond aux différents critères que j'ai mentionnés et qui sont prétendument respectés? Ce ne sont pas des détails.

Rebecca Harms, im Namen der Verts/ALE-Fraktion. – Sehr geehrte Damen Präsidentinnen, sehr geehrter Herr Kommissar! Die Eskalation gegen jede Opposition in der Türkei, gegen jeden Kritiker Präsident Erdoğan's in der letzten Woche war wirklich von neuer Qualität. Wenn ich das beobachte, so wird für mich immer deutlicher, dass Präsident Erdoğan sein Land immer tiefer spaltet. Die Vorbereitung zur Aufhebung der Immunität von über 100 Abgeordneten des türkischen Parlaments, unterstützt auch vom Vorsitzenden der Oppositionsfraktion CHP, zeigt das sehr deutlich. Wir haben den Schuss auf Can Dündar gesehen, wir haben die unglaublich hohen Strafen gegen Dündar und Gül gesehen, den erzwungenen Rücktritt von Davutoğlu und am Ende auch noch Schüsse auf Flüchtlinge an der Grenze zu Syrien. Das ist die unvollständige Liste der letzten Woche.

Meine Fraktion ist sich darüber im Klaren, dass man der Türkei nichts aufzwingen darf. Wir wissen aber auch, dass die Europäische Union nicht ein Akteur werden darf, der diese systematischen Verstöße gegen die Rechtsstaatlichkeit einfach übersieht. Die Bedingungen für die Visaliberalisierung, über die wir reden, sind deshalb so wichtig, weil sie die gesellschaftliche Entwicklung in der Türkei zum Besseren oder zum Schlechteren beeinflussen. Und so gern wir die Reisefreiheit wollen, können wir die Reisefreiheit nicht als Unterstützung des autoritären Wegs von Präsident Erdoğan geben.

Die Ereignisse der letzten Tage, die ich geschildert habe, sind eigentlich auch wieder ein Appell an die Europäische Union, ihre Türkeipolitik sehr viel sorgfältiger auszugestalten. Die Türkei ist für uns – so wie wir für die Türkei – unverzichtbarer Partner, wenn wir in dieser Region auch über die Türkei hinaus Sicherheit und Stabilität erreichen wollen. Das wissen wir seit langem. Wir lernen aber – finde ich jedenfalls in den letzten Tagen –, dass wir einen Fehler machen, wenn wir die europäische Flüchtlingsstrategie und unsere notwendige positive Politik gegenüber der Türkei, unsere Anstrengungen gegenüber der Türkei unsachgemäß vermengen. Wir brauchen dringend – und das war lange überfällig – diese bewusste Strategie gegenüber der Türkei, was die Verhandlungen angeht, was die Visaliberalisierung angeht. Aber die Europäische Union darf sich in ihrer Flüchtlingsstrategie nicht zentral auf die Türkei verlassen. Wir müssen unsere Flüchtlingsstrategie eigenständig gestalten. Wir dürfen auch die Ausgestaltung unseres Managements der Außengrenzen nicht auf die Türkei stützen.

(Die Rednerin ist damit einverstanden, eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“ gemäß Artikel 162 Absatz 8 der Geschäftsordnung zu beantworten.)

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), ερώτηση με «γαλάζια κάρτα». – Με όλα αυτά που ακούγονται σήμερα όσον αφορά την Τουρκία, είναι δυνατό να συνεχίζουμε σήμερα να θεωρούμε ότι η Τουρκία αποτελεί αξιόπιστο και απαραίτητο εταίρο στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Εδώ να υπενθυμίσω ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, μια μεγάλη συγκροτημένη και ισχυρή Ένωση, δεν μπορεί να καθίσταται όμηρος της οποιασδήποτε Τουρκίας και να υποβάλλεται σε εκβιασμούς και, ουσιαστικά, να ανέχεται την Τουρκία να ισοπεδώνει τους πάντες και τα πάντα! Και το πιο βασικό και σημαντικό στοιχείο, κάτι που εδώ πρέπει να γίνει ξεκάθαρο: επιτρέπεται να συνεχίζουμε να αντιμετωπίζουμε την Τουρκία με αυτόν τον τρόπο τη στιγμή που δεν σέβεται ούτε τους θεσμούς, ούτε τις αρχές, ούτε τις συμφωνίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Και θα προκαλέσω, ζητώντας να μας αναφέρετε έστω μία συμφωνία που σεβάστηκε η Τουρκία με την Ευρωπαϊκή Ένωση και αν θεωρείτε ότι μπορεί να σεβαστεί και τη συμφωνία που έχει να κάνει με τα κριτήρια για την απελευθέρωση των βιζών.

Rebecca Harms (Verts/ALE), Antwort auf eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“. – Die Erfüllung der Kriterien von Abkommen kann man in vielerlei Kontext diskutieren, aber ich bin eben ja ausdrücklich der Meinung, dass wir uns in der Ausgestaltung unserer Politik nicht von der Türkei abhängig machen sollen. Vielmehr bin ich ausdrücklich der Meinung, dass wir als Europäische Union in der Flüchtlingskrise gemeinsam mit dem Flüchtlingswerk der Vereinten Nationen direkte Verantwortung für die Flüchtlinge aus der Türkei übernehmen müssen.

Großzügige Resettlement-Quoten sind die bessere Antwort als die Deals, die wir bisher gemacht haben. Und – gerade weil Sie aus Griechenland kommen – auch ein Management, ein europäisches Management der Außengrenzen jenseits der ewigen Souveränitätsdebatten, würde uns sehr viel weiterhelfen als die Auseinandersetzung, die wird dazu mit Erdoğan führen. Aber – und dabei bleibe ich – wir brauchen gute Beziehungen, funktionierende Beziehungen zur Türkei. Die Türkei ist nicht nur Präsident Erdoğan. Viele Menschen in der Türkei setzen ihre Hoffnungen auf die Europäische Union.

Fabio Massimo Castaldo, a nome del gruppo EFDD. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, l'accordo/non accordo UE-Turchia è illegale e lo sappiamo tutti. Oggi parliamo della liberalizzazione dei visa, e adesso vi dico cosa voi vorreste fare: vorreste annacquare i 72 requisiti previsti per blandire Erdoğan, per occultare il fallimento eclatante della distribuzione in quote. Voi volete nascondere sotto un tappeto turco la nostra polvere europea.

Vorreste un sì ipocrita e frettoloso, e mi dispiace per il popolo turco, che è mio e nostro amico e ha fatto molto per i profughi siriani. Ma la verità è che questi suoi governanti, che criminalizzano libertà di stampa e social media, che chiudono gli occhi alle frontiere mentre i jihadisti fanno il lavoro sporco contro Assad, che con la legge antiterrorismo (intoccabile, per Erdoğan) perseguono i curdi e gli oppositori politici, no, non sono e non potranno essere mai nostri amici.

Per questo ora vi dico cosa noi vorremmo fare: vorremmo respingere il ricatto di chi usa la disperazione come arma, di chi in Siria è parte del problema e non della soluzione; infliggere sanzioni severe, inclusa la sospensione di tutti i fondi europei a quei paesi che se ne fregano della solidarietà e che ridurrebbero volentieri Grecia e Italia a due campi profughi. E sì, quei 6 miliardi di mancia a Erdoğan li daremmo alla Grecia per aiutarla a rialzarsi dopo i salassi subiti in nome della vostra austerità.

E invece anche oggi mettete noi parlamentari di fronte al fatto compiuto, spettatori impotenti di una democrazia illegale e immorale. Questo accordo va impugnato davanti alla Corte di giustizia. Il Parlamento deve votare su questa nostra legittima richiesta, Presidente! Abbiate il coraggio di metterci la faccia, non potete continuare a mentirci dicendo che è tutto sotto controllo. Perché se un controllo c'è, di sicuro non è il nostro.

Marine Le Pen, au nom du groupe ENF. – Madame la Présidente, Mesdames et Messieurs les députés, nous vivons le temps des aveux. Une fois n'est pas coutume, je voulais remercier M. Schulz d'avoir reconnu que le rêve européen était en train de tourner court. «L'Europe est une promesse, mais une promesse qui n'a pas été tenue», a-t-il dit il y a une semaine. Il a raison. De nombreux Européens ont cru de bonne foi au rêve de l'Union européenne qu'on leur avait habilement vendu. Aujourd'hui, ce projet est devenu le cauchemar des peuples européens.

Nous en avons, aujourd'hui, un nouvel exemple avec ce mauvais accord avec la Turquie, que vous imposez aux peuples européens à la suite du coup de force du président Erdogan. Celui-ci exerce un véritable diktat migratoire via un terrible chantage où, en échange d'une protection illusoire contre la déferlante migratoire, la Turquie réclame 6 milliards d'euros. Avec ce chantage, M. Erdogan a aussi obtenu de vous la relance des négociations d'adhésion de la Turquie à l'Union européenne. Il vous ordonne maintenant d'accorder à ses ressortissants un libre accès au territoire de nos nations, avec la suppression des visas de court séjour. Qui sait si, demain, ce ne seront pas des dizaines de millions de Turcs de Turquie, mais aussi de turcophones du Caucase et d'Asie centrale, qui, grâce au passeport turc qui peut leur être accordé, auront droit à un aller simple vers l'Europe.

Vous désarmez les États et les peuples d'Europe en allant jusqu'à exiger leur participation financière à la submersion migratoire via ce projet délirant de la Commission européenne d'amende de 250 000 euros par migrant refusé. Vous avez décrété les terres de nos peuples «terres ouvertes à l'immigration massive et à l'influence turque». Le président Erdogan ne fait que jouer avec les cartes que vous lui avez laissées. Il entend dominer la région par une politique de déstabilisation en Syrie, il entend faire céder l'Europe grâce à l'arme migratoire et, comme dans tout racket, il vous promet de vous protéger de la menace qu'il a lui-même créée.

Aujourd'hui, vous faites semblant de batailler sur quelques critères de convergence, ce ne sont que des écrans de fumée pour masquer votre déroute. Nous, patriotes, entendons défendre nos nations offertes par vos trahisons à la submersion migratoire. Vous avez souhaité nous soumettre, vous devrez un jour prochain vous démettre.

(L'oratrice accepte de répondre à une question «carton bleu» (article 162, paragraphe 8, du règlement))

Renate Sommer (PPE), *Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“*. – Frau Kollegin, ich habe es so verstanden, dass Sie sich massiv gegen das EU-Türkei-Abkommen ausgesprochen haben: Das sei falsch, das hätte man nicht machen sollen. Das interpretiere ich jetzt so, dass Sie der Meinung sind, man hätte den Massenzustrom von Flüchtlingen in die EU weiter zulassen sollen. Oder welche andere Lösung hätten Sie gegebenenfalls vorgeschlagen? Ich sehe da überhaupt keine andere Interpretation Ihrer Rede. Sind Sie nicht der Meinung, dass man natürlich diese Kooperation mit der Türkei gebraucht hat – egal, wo wir jetzt sind, was wir jetzt debattieren –, um überhaupt den Massenzustrom zunächst einmal etwas abzubremesen und in geordnete Bahnen zu lenken?

Marine Le Pen (ENF), *réponse «carton bleu»*. – Madame, vous considérez que nous avons besoin de la Turquie pour résoudre un problème que vous avez créé, qui est la suppression des frontières intérieures de l'Union européenne, la suppression des frontières nationales. Si nous avions des frontières nationales, nous pourrions mettre en place des politiques pour protéger précisément nos peuples de cette submersion migratoire.

Par conséquent, vous créez un problème en supprimant les frontières nationales et, après, vous soumettez les peuples de l'Union à un accord honteux avec quelqu'un qui effectue un véritable chantage à notre égard.

Je vous signale que c'est d'ailleurs un accord qui a été conclu, non pas par la Commission ni même, bien entendu, par le Parlement européen, mais, en réalité, par Mme Merkel qui n'avait absolument aucun mandat, en l'occurrence, pour le négocier.

Ελευθέριος Συναδινός (NI). – Κυρία Πρόεδρε, σε πρόσφατη ομιλία μου αναφέρθηκα στην Τουρκία, θέλοντας να επιστήσω την προσοχή σας σε ένα και μόνο γεγονός: η Τουρκία δεν σεβάστηκε, και δεν πρόκειται να σεβαστεί ποτέ, οποιαδήποτε διεθνή συμφωνία. Κατηγορήθηκα για ρατσισμό και επιθετική συμπεριφορά. Μου επιβλήθηκαν κυρώσεις από τον Schulz, επειδή καταφέρθηκα εναντίον του Νταβούτογλου, ηγέτη κράτους γειτονικού και υπό ένταξη στην Ένωση, και εναντίον του τουρκικού έθνους και της θρησκείας του. Ερωτώ λοιπόν, κυρίες και κύριοι, κυρία Schulz, πού είναι τώρα ο Νταβούτογλου; Ο έτερος προνομιακός συνομιλητής σας Ερντογάν τον καθαίρεσε με απολυταρχικές διαδικασίες. Ποιοι είναι οι Τούρκοι και πώς συμπεριφέρονται στους γείτονές τους; Ρωτήστε τους εκατομμύρια σφαγιασθέντες Έλληνες, Αρμένιους, Κούρδους, Σύριους και, κυρίως, τους Έλληνες-Κύπριους που από το 1974 η μισή τους πατρίδα κατέχεται παράνομα από την Τουρκία με την ανοχή της Ένωσης. Πώς συμπεριφέρονται οι Σουνίτες Τούρκοι στις υπόλοιπες θρησκείες; Η κλειστή Θεολογική Σχολή της Χάλκης, οι διωγμένοι Σιίτες, Αλεβίτες και Χριστιανοί δίνουν την απάντηση. Θέλουμε την Τουρκία στην Ένωση; Είμαστε σίγουροι ότι θέλουμε οι Τούρκοι να κινούνται ελεύθερα εντός της ζώνης Σένγκεν; Εγώ όχι. Όπως και πολλοί από εσάς. Εγώ το λέω ανοικτά. Κάντε το κι εσείς. Δεν μπορεί ο Schulz να αποβάλει όλο το Κοινοβούλιο!

President. — At this stage I have a request from Mrs Hennis-Plasschaert to intervene in the debate, since apparently she has to leave.

Jeanine Hennis-Plasschaert, *President-in-Office of the Council*. – Madam President, thank you very much. Normally I am obviously available for all debates, but I will have to leave a bit earlier, so I would like to make just a few remarks in response to the contributions.

Firstly, I heard a number of negative comments about the EU-Turkey statement of March 18. I understand, and I am the first one to admit that this agreement is by no means perfect, but let us also remind ourselves of the positive effects that this agreement has yielded so far. The vast and uncontrollable flows of irregular migration across the Eastern Mediterranean have been brought to a halt. The tragic loss of life has dramatically reduced. We have started an orderly process of resettlement and readmission. We are not there yet, but we have started it.

The smugglers have been increasingly put out of business. We are regaining control over our eastern borders, so it might not be a perfect agreement, I agree, but it was and is the very first effective response to the migration crisis.

Secondly, let us not forget that the use of biometric passports by Turkey will allow us to better control who enters the EU. It will contribute to our safety. The UNHCR has obtained better access to refugee facilities in Turkey. Refugees have obtained the right to work in Turkey and have gained better access to Turkish social facilities such as schooling and health care. These are just a few examples. But what I would like to underline is let us not lose sight of also the positive developments.

Thirdly, a lot has been said today about the human rights situation in Turkey, and I agree with everybody in this House who says that the situation is far from perfect. I also worry about the freedom of speech in Turkey – and let me stress every human rights violation is one too many – so we will need to continue to engage with Turkey on human rights issues, because only through engagement will we be able to achieve improvements. At the same time, I would like to remind you that Turkey is hosting around 3 million refugees, so the efforts of the Turkish Government to provide a safe shelter for all these people fleeing war and conflict is impressive at the very end, and Turkey deserves our support in coping with this enormous challenge.

Finally, as I said before, it is difficult for me to communicate at this stage a Council position, since our work has just begun but, as I said at the beginning, it was important for me to hear your views and your concerns. Let me stress once more that visa freedom can only take place once the Commission has reported that it is satisfied with the efforts of Turkey to meet the required benchmarks. So in response to many of you, let me be clear: we will judge Turkey on its merits.

Jeroen Lenaers (PPE). – Met grote zorgen kijken wij naar de ontwikkelingen rondom de Turkijedeal. Het aanspreekpunt voor Europa in Ankara, premier Davutoglu, is aan de kant geschoven. President Erdogan bekritiseert Europa iedere dag, hij weigert antiterrorwetgeving te herzien en zijn adviseurs dreigen inmiddels om vluchtelingen door te sturen naar Europa. Er is een dieptepunt bereikt en we kunnen het ons niet veroorloven om afhankelijk te blijven van de grillen van de Turkse president. Europa moet in staat zijn om haar eigen grenzen te controleren en om de vluchtelingenstroom te controleren. Daarvoor is er een Europees plan nodig en dat plan, daar wordt schijnbaar aan gewerkt. Kan de Commissie dat bevestigen?

Ondertussen moeten we heel duidelijk blijven: 72 voorwaarden zijn 72 voorwaarden, punt. Ik zou ook graag aan minister Hennis willen vragen om hier te garanderen dat dit punt niet op de agenda van de Raad zal worden geplaatst voordat aan al die 72 voorwaarden voldaan is. Het gaat hier niet alleen over antiterrorwetgeving. We hebben voorbeelden gezien van in Europese landen veroordeelde criminelen die doodleuk op een Turks strand in hun zwembroek zitten en niet uitgeleverd worden (voorwaarde 47). We hebben voorbeelden gezien van vluchtelingen die beschoten worden, terwijl de Commissie claimt dat Turkije voldoet aan het internationale vluchtelingenrecht (voorwaarde 14). Graag een antwoord van de Commissie op die twee punten.

En daarnaast, als laatste maar ontzettend belangrijk punt: hoe gaat de Europese Commissie erop toezien dat de hervormingen die Turkije doorvoert, meer zijn dan een papieren realiteit en ook daadwerkelijk in de praktijk uitgevoerd worden? Zou het niet ontzettend verstandig zijn om ook een externe toetsing van bijvoorbeeld de Commissie van Venetië te vragen op dit punt?

Kati Piri (S&D). – Madam President, the time when Turkish people feel least European is when they wait in line for a visa. This statement was made by a former Turkish EU Minister some years ago, and I believe it is still valid today. The lengthy and bureaucratic procedure to obtain a visa is of great nuisance for Turkish citizens who want to travel to the EU for business, studies or simply for enjoying their holidays. It is therefore good that the EU and Turkey started negotiations two years ago in order to lift this visa requirement. As part of the EU-Turkey deal on refugees, it was agreed that the EU is willing to accelerate that process if and when Turkey meets all 72 criteria.

But while accelerating that process was part of the deal, lowering our standards certainly was not. Let us be honest: Turkey over the last few months has come much closer to meeting the set of technical standards than any of us would have thought possible, but the Commission has also made it clear that there are still five criteria where Turkey does not fulfil the benchmarks. Among these are the fight against corruption, an independent data protection authority and, most importantly, Turkey's very broadly defined anti-terror legislation – the same anti-terror legislation which has been criticised for many years by us here in Parliament, not because Turkey does not have the right to fight against Islamic State, PKK or other terrorist groups, but because this law is used to jail journalists and silence academics. Labelling all voices of dissent as terrorists is what makes this law unacceptable. Just like the current attempt to lift the immunity of 129 Members of Parliament, including almost the entire HDP parliamentary faction, this will certainly not bring Turkey closer to European standards nor bring it closer to restarting their much needed peace process. We must not undermine our own values by being lenient and give Turkey a free ride on some crucial benchmarks that still need to be fulfilled, just for the sake of keeping an EU-Turkey deal alive.

PRESIDENZA DELL'ON. DAVID-MARIA SASSOLI

Vicepresidente

Branislav Škripek (ECR). – Môžeme diskutovať o liberalizácii víz s krajinou, ktorá má s nami korektný vzťah, myslím si, kde právo a zákon sú rešpektované, kde nie sú bezpečnostné riziká. Moja otázka znie: prečo vôbec otvárame túto liberalizáciu víz pre Turecko?

Rešpektuje Turecko základné práva? Nie.

Vážnia novinárov, konfiškujú kostoly a nanucujú islam iným náboženským menšinám.

Majú usporiadanú hranicu s EÚ? Nie.

Čelia najväčšej imigrantskej vlne, kde sa skutoční utečenci miešajú s nelegálnymi a ekonomickými migrantmi, ktorí nekontrolovateľne prekračujú hranicu s rizikom utopenia sa alebo zneužitia prevádzачmi.

Splnili všetky naše kritéria? Nie!

Skutočným dôvodom na liberalizáciu je fakt, že minulé miliardy na utečenecké tábory v Turecku môžu byť ohrozené nehumánnym vydieraním tureckej vlády v podobe novej vlny migrantov. Toto je neprípustný diktát zo strany krajiny, ktorá sa uchádza o členstvo v EÚ.

Spomenuté požiadavky musia byť splnené. Vízová povinnosť nemôže byť predmetom obchodu. Tu ide o našu budúcu bezpečnosť a ochranu občanov Európskej únie.

Cecilia Wikström (ALDE). – Mr President, when you read the progress report on Turkey, you can get the impression that all is well. Has the Commission missed completely the fact that the repression of basically everyone opposing Erdoğan's totalitarian regime has increased dramatically?

On fundamental rights, the Commission concludes (in what I would like to label as the understatement of this century): 'further progress is needed on some outstanding requirements'. On migration management, the report does not contain one single hint about inconvenient facts such as the shooting to death of refugees at the borders.

Once Turkey fulfils the conditions that apply to every other country, they should obtain visa-free status. In other words: when the fundamental rights are granted and all the academics, journalists, authors and everyone else that has used the right to freedom of speech are released from prison and everybody freely can also practise free speech in the streets and cities of Turkey. Clearly we are not there any more.

The Commission is clear: Turkey does not fulfil all the 72 criteria. Erdoğan is equally clear when he is stating that Turkey does not intend to fulfil the criteria, especially those relating to terrorism legislation. This is the problem, and we should not engage in this completely immoral agreement, or statement, or trade-off or whatever it is called. Something is rotten in this as long as we continue.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, κατ'αντίθεση ίσως με την άποψη που μπορεί να έχουν πολλοί εδώ, εγώ πιστεύω ότι ο κύριος Ερντογάν θα αλλάξει το νόμο για την τρομοκρατία, αλλά θα τον αλλάξει όταν αυτός ο νόμος εξαντλήσει τη σκοπιμότητά του. Όταν, χρησιμοποιώντας αυτόν τον νόμο, θα διώξει από τη βουλή τους Κούρδους βουλευτές, προκειμένου να αλλάξει το Σύνταγμα και να πάρει την εξουσία που χρειάζεται. Και θα αλλάξει τον νόμο όταν εξαντλήσει αυτός ο νόμος τη σκοπιμότητά του και όταν ρίξει στις φυλακές όσους ακόμα δεν κατάφερε να βάλει. Εμείς είμαστε υπέρ του να υλοποιηθούν ασφαλώς τα 72 κριτήρια, αλλά δεν θα εθελουφλούμε. Δεν πιστεύω ότι κάποια από αυτά τα κριτήρια μπορούν, κάτω από οποιαδήποτε περίπτωση, να υλοποιηθούν για την Κύπρο χωρίς επίλυση του κυπριακού προβλήματος. Χωρίς να διαφοροποιούμαστε ως GUE από τη θέση μας όσον αφορά τη συμφωνία επανεισοχής, θα θέλαμε να ξέρουμε αν υπάρχουν διαβεβαιώσεις ότι η Τουρκία θα υλοποιήσει αυτή τη συμφωνία και με την Κύπρο. Κλείνω με τη φράση ότι διαφοροποιούμε τη στάση μας απέναντι στην τουρκική πολιτική, από τη στάση μας απέναντι στους Τούρκους πολίτες! Τα δικαιώματα των Τούρκων πολιτών είναι αυτά που και εμείς υπερασπιζόμαστε!

Bodil Valero (Verts/ALE). – Herr talman! Som grön ledamot är jag alltid i princip för att underlätta den fria rörligheten över gränserna. Jag vill se en värld där alla lagligt kan resa in och ut ur ett land och med så få hinder som möjligt. Och det oberoende om det finns biometrisk pass och återvändandevtal på plats.

Men problemen som jag har med visumlättnaderna för Turkiet idag, det är att de kopplas till vad jag uppfattar som ett oerhört smutsigt spel om människor som flyr bland annat krigets Syrien. Turkiet är också ett land som blir alltmer auktoritärt, som skjuter på flyktingar, som fångslar journalister under terroristlagar, där korruptionen frodas högt uppe i maktens boningar, och där ett krig med kurderna pågår.

Det finns en vägkarta med 72 kriterier att uppfylla. Ett fåtal av dem har inte uppfyllts, två av dem inte alls: nummer 42 om korruption och nummer 65 om terrorism. Det sista har Erdoğan uttryckligen sagt att han inte tänker uppfylla. Det är ett mycket anmärkningsvärt uttalande av en man som ingått en överenskommelse med oss, i vetskap om att alla kriterier ska uppfyllas.

För mig är det svårt att ge Erdoğan en sådan seger som en visumlättnad innebär, om inte även terrorismkriteriet uppfylls, och det är långt ifrån uppfyllt och kommer att vara svårt att uppfylla. Men den dag som jag röstar "ja" till visumlättnader för Turkiet så kommer det att vara för de turkiska medborgarnas skull, och inte för att ge Erdoğan några fjädrar i hatten. Det kommer att vara för alla de journalister, men också de kurder, som eventuellt behöver fly från Turkiet i en framtid. Tack!

Mike Hookem (EFDD). – Mr President, in its desperation to put in place at least one measure to tackle the ever-deepening migrant crisis, the European Commission is willing to stoop to any depths. Instead of scrapping the Schengen Agreement, reinstating proper border controls and putting in place measures to sort true asylum seekers from economic migrants, the Commission is instead bowing to Turkey's demands for admission to the EU.

This is despite the Erdoğan regime being accused of a catalogue of human rights abuses: air strikes against Kurds fighting Daesh, a clampdown on the freedom of the press, and a highly controversial anti-terror policy. But any EU opposition to these totalitarian measures has crumbled in its haste to ease the migrant crisis while still maintaining Schengen, despite these terrible acts being directly opposed to its own principles. The fact is, President Erdoğan has realised he is now in a position to hold the entire block to ransom and make demands of the EU that even two years ago would have been unthinkable. And to understand just what a stranglehold Erdoğan has achieved, consider his 'we're going our way, you go yours' outburst in rejecting EU demands for changes to Turkey's anti-terror laws.

This is a law that is more often than not used on opponents of Erdoğan's regime, yet it is a law that the Commission has chosen to give way on as it pushes ahead with giving Turkey visa-free EU travel as a reward for their cooperation. This once again demonstrates how the EU's principles have the same attributes as toilet tissue: strong to start with, but simply dissolves when the right conditions are met. It seems to me that, as long as the EU gets to keep its core principles of free movement, they do not care how many other principles are cast aside.

Mario Borghezio (ENF). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, la versione edulcorata che abbiamo ascoltato all'inizio di questo dibattito da parte del Commissario Avramopoulos contrasta, purtroppo per lui e per l'intelligenza di coloro che l'hanno ascoltato, con la realtà che è emersa dalla quasi totalità degli interventi, che è la realtà di uno Stato di polizia, che imprigiona i giornalisti, che perseguita addirittura all'estero, nei paesi europei, gli autori della satira politica – a dir la verità questo, in qualche occasione, avviene anche nel nostro territorio. Ma è una cosa gravissima: è uno Stato di polizia nelle mani di un autocrate che ancora in queste ore, mentre noi stiamo dibattendo la questione dei visti, ricatta l'Europa.

Allora io dico: un sussulto di dignità da parte di questa Unione europea, che è sotto ricatto da parte di un tipaccio come Erdoğan. Mettersi a trattare su queste cose così delicate sarebbe come mettersi al tavolo da gioco con un baro dichiarato, professionista specializzato nella materia.

Contrariamente a quello che ci vuole far credere, questa non è una questione formale, è una questione sostanziale, è un punto di svolta di carattere storico e politico, di fronte al quale si esige, da un punto di vista appunto storico e politico, un *revirement* totale della posizione dell'Europa, che ci fa vergognare di fronte alla memoria e ai quadri di Schuman, di De Gasperi, di Franz Josef Strauss. I signori tedeschi che comandano in questa Europa si sono dimenticati dei loro padri fondatori, che sicuramente si voltano nella tomba all'idea di questa svendita dell'Europa, dei principi fondanti di questa Europa, che state tradendo per consegnare i poveri immigrati in queste mani.

Io ricordo quante volte nella scorsa legislatura la commissione LIBE è andata a controllare come noi italiani tenevamo nei centri d'accoglienza a Lampedusa i poveri migranti. Ma perché l'Europa, che vuole farne accogliere degli altri alla Turchia, non va a controllare come sta custodendo i richiedenti asilo e gli immigrati la Turchia? Affidarli a questi è un atto di ipocrisia al confronto del quale persino Trump sembrerebbe Madre Teresa di Calcutta. È una vergogna! È una vergogna!

Cristian Dan Preda (PPE). – Monsieur le Président, il est important de rappeler que le débat sur la libéralisation des visas pour les Turcs est antérieur au début de cette crise migratoire. Par conséquent, je comprends que certains de nos collègues, surtout les extrémistes, veulent effacer cela et utilisent la question des migrants contre les Turcs qui, par ailleurs, accueillent très bien les migrants, mieux que certains pays européens. Ils coopèrent également très bien avec l'Europe pour diminuer le flux de ces migrants vers la Grèce. C'est une vérité factuelle.

Le fait que les Turcs aient remis à l'ordre du jour la question de la libéralisation n'efface pas le fait que, depuis toujours, nous leur avons demandé de satisfaire à 72 critères. Cinq de ces critères ne sont pas remplis, et il faut bien sûr attendre qu'ils le soient pour vraiment travailler sur ce dossier.

J'attire votre attention sur le fait que, par exemple, la Géorgie, concernée par ce même débat sur la libéralisation des visas, a rempli tous les critères. Par conséquent, il faut être juste et ne pas mettre ce thème dans la bouche des extrémistes. Cela ne résout jamais un problème.

Knut Fleckenstein (S&D). – Herr Präsident! Liebe Kolleginnen und Kollegen! Die Kommission hat völlig richtig gehandelt, als sie sich mit der Türkei zusammengesetzt hat und diesen Deal – wie immer wir es nennen wollen – ausgehandelt hat. Denn die Voraussetzung war ja, dass eine Reihe von Mitgliedstaaten sich geweigert hatten, gemeinsam die Lasten zu tragen, die auf uns zugekommen sind.

Und nun sage ich Ihnen etwas, lieber Kollege von der Nea Dimokratia: Dass ausgerechnet Sie hier so sehr schimpfen, finde ich schon ein bisschen tragikomisch. Wenn diese Kommission nicht gehandelt hätte, wäre Ihr schönes Land ein einziges Flüchtlingscamp mit einer Akropolis in der Mitte, und ich glaube, wir haben Ihnen dankbar zu sein, dass sie für Griechenland gehandelt hat.

Zweitens: Ich habe nichts gegen Visafreiheit. Ich freue mich für meine türkischen Freunde in Hamburg, dass ihre Familien sie endlich demnächst – hoffentlich bald – besuchen können, ohne einen riesigen Bürokratieaufwand. Aber richtig ist auch, dass wir gesagt haben: Nur wenn die 72 Bedingungen erfüllt werden. Kein Mensch von uns, von der Kommission, vom Rat, von hier, sagt, die müssen jetzt nicht mehr erfüllt werden – deshalb haben wir jetzt ja das Problem. Und insofern ist hier auch nichts mit Erpressung: entweder erfüllen sie es, oder sie erfüllen es nicht. Und selbstverständlich ist es so, dass die türkische Regierung das Recht und die Pflicht hat, sich gegen Terroristen zu schützen.

Dass sie das Recht und die Pflicht haben, sich auch denjenigen klar und – wenn es sein soll – militärisch mit polizeilichen Mitteln entgegenzustellen, die ihre Bevölkerung bedrohen. Aber massenweise Journalisten ins Gefängnis zu stecken, die Immunität von Abgeordneten aufzuheben und ganze Stadtviertel mit Artillerie zu beschießen, weil da einige Kämpfer drin sind, das ist für mich keine Terrorismusbekämpfung – das ist Krieg gegen ein Teil des eigenen Volkes, und das müssen wir mitberücksichtigen. Deshalb muss darüber gesprochen werden, und ich bin froh, dass der türkische Europaminister hier ist. Und wenn das alles nicht klappt, dann wird es eben nicht zu diesem Deal kommen und dann kriegen Sie den Besuch, den Sie scheinbar so gerne haben wollen.

(Der Redner lehnt es ab, eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“ von Herrn Epitideios zu beantworten)

Ulrike Trebesius (ECR). – Herr Präsident! Am Wochenende ist Werner Faymann zurückgetreten. Es wurde bekannt, dass er kurz davor auf einem hochrangig besetzten Treffen der Sozialdemokraten in Stockholm anwesend war, wo es wohl auch um seine Zukunft ging. Es heißt, er wäre ein Kandidat für das Amt des EU-Ratspräsidenten als Nachfolger von Donald Tusk. Wenn er diese Arbeit übernehme, müsste die S&D auf das Amt des Parlamentspräsidenten verzichten. Will Herr Schulz wohl Nachfolger von Herrn Sigmar Gabriel in Deutschland werden? Ist so seine Kritik am schändlichen Türkei Handel von Angela Merkel zu verstehen, der doch bislang von der SPD mitgetragen wurde? Will er tatsächlich einmal etwas für die Menschen in Deutschland und Europa tun? Wahrscheinlich wird ihm langsam klar, was eine bevorstehende Visafreiheit für türkische Staatsbürger, für die EU und für potentielle deutsche Wähler bedeuten würde.

Denn Herr Juncker hat ja deutlich angedeutet, die Einhaltung aller 72 Punkte nicht so genau nehmen zu wollen. Der Handel mit Erdoğan steht wohl vor dem Scheitern, was eine gute Nachricht ist. Das Verhältnis zur Türkei hat dabei unnötiger Weise Schaden genommen. Wofür sowohl Angela Merkel als auch Jean-Claude Juncker verantwortlich sind.

Martina Michels (GUE/NGL). – Herr Präsident! Liebe Kollegen! Präsident Erdoğan wedelt mit der gelben Karte und pfeift auf Zusagen und Kriterien zur Visaliberalisierung, vor allem zum Datenschutz und zu einer rechtsstaatlichen Antiterrorgesetzgebung.

Aber niemand in der EU darf berechnete Bedürfnisse der türkischen Bevölkerung, Teil eines weltoffenen Europas zu sein, instrumentalisieren oder in einen Ablasshandel auf Kosten von Flüchtlingen, Kurden, politischer Opposition und Pressefreiheit pressen.

Wer noch immer glaubt, dass der EU-Türkei-Deal Schleppern das Handwerk legt, hat Fluchtursachen und reale Fluchtbewegungen ausgeblendet und eine gemeinsame EU-Flüchtlingspolitik aufgegeben. Derzeit darf das Parlament keiner Visaliberalisierung außerhalb der Kriterien zustimmen: Es sollte jedoch zugleich den Rat und die Kommission auffordern, endlich eine gemeinsame humane EU-Flüchtlingspolitik anzupacken. Es ist unglaublich, einerseits die Werte der EU in Festreden zu preisen und sie andererseits im politischen Alltag zu verzocken und zu opfern. Hören Sie auf Amnesty International und andere Organisationen, die uns täglich die bitteren Fakten liefern.

Ernest Maragall (Verts/ALE). – Señor Presidente, los ciudadanos turcos deben ver reconocido su derecho a viajar, a estudiar y trabajar por y en la Unión Europea. Se lo debemos desde hace años. Bienvenidos los avances que nos explican, pero no por ello estamos menos atentos a las contradicciones flagrantes que seguimos observando a diario.

Los datos, los hechos, al margen de los famosos setenta y dos criterios, son claros. La ley antiterrorista dibuja un entorno inadmisibile y los casos Dündar y Gül son solo una terrible evidencia.

La ley de protección de datos se aleja ostensiblemente de nuestros estándares. El levantamiento de la inmunidad parlamentaria al 25 % de los diputados turcos es algo más que un indicador de alerta democrática y el comportamiento turco en la frontera siria es del todo condenable. ¿Conocen ustedes el informe de Human Rights Watch sobre estas actuaciones? No lo parece. ¿O es que lo consideran un buen ejemplo de control de fronteras externas?

Por lo tanto: liberación de visados por ciudadanos turcos, sí; en estas condiciones, no. Diremos «sí» a Turquía y sus ciudadanos, diremos «no» a las imposiciones y las amenazas como las que hoy mismo hemos registrado sobre el envío masivo de refugiados a Europa.

Este Parlamento, esto es seguro, votará en contra de cualquier acuerdo que no respete estos criterios, los que hoy expresamos aquí, o que siga yendo acompañado de los hechos que hoy denunciamos.

Vicky Maeijer (ENF). – Voor Brussel is een asielinvasie alleen niet genoeg, want met visumvrij reizen voor 80 miljoen Turken veroorzaakt de Europese Unie straks ook een Turkse invasie. Alleen al in Nederland kunnen straks immers 400 000 Turken probleemloos buren, neven, nichten, broers en kennissen uitnodigen om naar ons land te komen en om daar te blijven. Want steeds meer illegalen zijn afkomstig uit landen die geen visumplicht meer kennen.

Wij moeten de westerse cultuur, democratie en vrijheid beschermen. Turkije hoort niet bij de EU. Turkije heeft niets op met democratie, vrijheid van meningsuiting en gelijkheid van man en vrouw. En Erdogan laat dat iedere dag weer aan ons zien. Wij mogen nooit buigen voor de islam. Wij mogen niet buigen voor een islamitische dictator en het is een schande dat u nog steeds zaken doet met dictator Erdogan. Daarom moet vandaag de Turkijedeal van tafel, visumvrij reizen de prullenbak in. En laat de Turken weten dat zij nooit, maar dan ook nooit, lid kunnen worden van de Europese Unie.

Renate Sommer (PPE). – Herr Präsident! Ich möchte daran erinnern, dass die Türkei im Jahr 2013 das *Readmission Agreement* nur unterzeichnen wollte, wenn es auch Visaliberalisierung für sie gibt, und zwar für Wissenschaftler, Studenten und Geschäftsleute. Auch damals war es also schon so eine Art Erpressung, aber es ging um Visaliberalisierung für diese Personengruppen und nicht um Visabefreiung. Und deshalb ist das, was die Ministerin Hennis-Plasschaert eingangs gesagt hat, nicht richtig, dass das jetzt eigentlich nur eine Beschleunigung des Prozesses ist. Denn wir sprechen jetzt über die Visabefreiung im Rahmen des EU-Türkei-Abkommens.

Aber jetzt gibt sich Erdoğan wieder einmal trotzig und versucht sogar, das Europäische Parlament unter Druck zu setzen. Wir lassen uns aber nicht unter Druck setzen. Wir haben uns eigentlich nur darüber amüsiert, als Erdoğan vor wenigen Jahren sogar forderte, dieses „irrelevante Europäische Parlament“ gehörte abgeschafft. Wir wissen, welches Demokratieverständnis der türkische Präsident hat. Letztendlich will Erdoğan verhindern – und das wissen wir alle –, dass er sein Antiterrorgesetz ändern muss. Er braucht das noch, um die Opposition auch im Parlament kaputtzumachen, um sie rauszudrängen und dann Neuwahlen oder Nachwahlen durchzuführen, damit er endlich seine verfassungsgebende Mehrheit hat und das, was er jetzt macht, nämlich das Land allein mit harter Hand zu regieren, endlich legitimieren kann.

Илияна Йотова (S&D). – Г-н Председател, решението за либерализацията на визите за турски граждани се взема под натиск. Под натиск, защото Турция търгува визите със задължението си да приема бежанци обратно на своята територия от Гърция. Едва 396 са връщанията на бежанци откакто действията споразумението Европейски съюз – Турция. Това Съветът нарича добър резултат, а аз наричам твърде лош резултат.

Комисията не може да ни убеди, че са изпълнени всички 72 критерия за отмяна на визите, защото това просто не е истина. Ако Комисията е убедена, че предлага добра политика за убежище и надеждни решения за охрана на външните граници, защо тогава трябва да се взема това пожарно решение? Недопустимо е, г-н Комисар, да не питате и националните парламенти.

Няма сериозни гаранции за достоверността на паспортите, за рисковете от фалшификация и търговия с лични документи. Не сме убедени в намеренията на турските служби да си сътрудничат с Европол за подаване на информация в европейските бази данни, нито в промяната на антитерористичните закони.

Решението за визите е не само техническо. Липсва ни политически анализ за последствията от него, свързани най-вече със сигурността на границите, на гражданите. Не сме готови да приемем нова голяма вълна на икономическа миграция от Турция, да не говорим за мнозината, които ще потърсят политическо убежище.

В България, г-н Комисар, имаме една чудесна пословица. Тя казва: „Два пъти мери и веднъж режи.“ Смятам, че е изключително актуална за днешната ситуация.

Jan Zahradil (ECR). – Pane předsedající, já jsem si přečetl v internetovém týdeníku EUobserver, obvykle dobře informovaném, stanovisko právního experta Evropského parlamentu, který říká, že tato dohoda s Tureckem vlastně není žádná dohoda, že to není právně závazné, že to není právně vymahatelné a že je to jenom taková politická deklarace. Tak já se ptám, kde jsme se to ocitli? To si tedy Evropská komise a Evropská rada najaly Turecko na špinavou práci na dobré slovo, slíbily jim něco, co nechtějí a ani nemohou splnit, a teď jsme se vlastně ocitli v situaci, ze které nevíme, jak se dostat? Asi ano, asi to tak je. Ale to je podle mě nepřijatelné.

Tady je situace taková, že Evropská unie není schopna a ochotna chránit své vnější hranice, není schopna a ochotna tvrdě postupovat proti ilegálním migrantům a členské státy nejsou schopny a ochotny modifikovat svoje sociální systémy, které pobízejí migranty, aby do Evropy přicházeli. Před tím nás žádný *outsourcing* tohoto problému směrem k Turecku nezachrání, tahle situace je dlouhodobě neudržitelná.

Josu Juaristi Abaunz (GUE/NGL). – Señor Presidente, es imposible desligar este tema del acuerdo con Turquía, porque no se trata de un paso lógico en unas negociaciones con un país candidato. El contexto es otro: a cambio de que cierres la puerta, te doy seis mil millones y retiro la obligación de sacar visado. Esto último podría ser legítimo y aun deseable para que todo el mundo viaje con mayor libertad, pero lo anterior, el acuerdo, es ilegítimo, profundamente injusto e inaceptable.

Señor Comisario, en este último año he viajado tres veces al Estado turco —la última vez, hace siete días— y, tras escuchar sus palabras, concluyo sorprendido que fuimos a dos mundos diferentes en términos de gestión y acogida a personas migrantes y refugiadas, de orden público y seguridad y de derechos fundamentales. Mis colegas del Grupo GUE/NGL lo han explicado perfectamente. Y por lo que veo, tampoco llegó al sureste, donde un pueblo, el kurdo, está siendo masacrado.

Μανώλης Κεφαλογιάννης (PPE). – Κύριε Πρόεδρε, υπάρχουν καλά νέα. Η συμφωνία Ευρωπαϊκής Ένωσης – Τουρκίας έφερε τα πρώτα θετικά αποτελέσματα. Οι μεταναστευτικές ροές έχουν μειωθεί στο ελάχιστο. Όμως η Ευρωπαϊκή Ένωση βρέθηκε απροετοίμαστη να υποδεχτεί ένα εκατομμύριο πρόσφυγες, όταν χώρες όπως ο Λίβανος, η Ιορδανία και η Τουρκία, πολύ πιο φτωχές χώρες απ' τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν υποδεχτεί εξαπλάσιες μεταναστευτικές ροές. Δεν υπάρχει αλληλεγγύη μεταξύ των ευρωπαϊκών κρατών, κυρίως για τις χώρες υποδοχής, όπως είναι η Ελλάδα και η Ιταλία.

Για την απελευθέρωση της βίζας την Τουρκία πρέπει να πληρούνται όλα τα κριτήρια: τα 72 κριτήρια, συμπεριλαμβανομένου και του νόμου για την τρομοκρατία, από την Τουρκία, χωρίς καμία εξαίρεση.

Κύριε Πρόεδρε, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν θα πρέπει να εγκρίνει τη βίζα για την Τουρκία αν δεν πληρούνται όλα τα κριτήρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αν το Συμβούλιο των Υπουργών δεν προχωρήσει σε μία επίσημη γνώμη και αν δεν προστατεύσουμε αποτελεσματικά τα ευρωπαϊκά σύνορα. Το πακέτο των αποφάσεων για τα έξιπνα σύνορα πρέπει να προχωρήσει, τα ευρωπαϊκά σύνορα είναι αδιαπραγμάτευτα και θα προστατεύονται μόνο από τους ευρωπαϊκούς θεσμούς και τα ευρωπαϊκά κράτη.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, ci sono molti elementi che ci fanno guardare con estrema preoccupazione agli sviluppi della situazione in Turchia. E credo di poter dire che solo una politica stolta e miope può far finta di non accorgersene. Immediatamente dopo l'annuncio delle dimissioni del primo ministro turco, Erdoğan ha ribadito con tono di sfida che la Turchia non cederà alle richieste europee che riguardano la politica interna turca, disconoscendo così lui stesso l'accordo raggiunto con l'Unione europea sulla gestione dei flussi migratori.

Cosa fare dunque? Io penso che la prima cosa da fare sia rispedire al mittente questo tono di sfida, innanzitutto bloccando la liberalizzazione dei visti, fino a che non saranno fornite positivamente tutte le risposte. L'Europa non può permettersi di subire ricatti da parte del presidente turco. Il fragile equilibrio sul quale è basato il compromesso tra Unione europea e Turchia può rompersi se Erdoğan proseguirà sulla strada dell'intransigenza e della cancellazione delle libertà e il presidente turco, non noi, dovrà assumersene tutte le responsabilità.

Ангел Джамбазки (ECR). – Г-н Комисар, това неразумно предложение за споразумение е поредната тежка политическа грешка на Европейската комисия. Диктаторът Ердоган всекидневно Ви се подиграва в очите, като дори Ви препоръчва да вървите по своя път, който обикновено е някъде далеч.

Същевременно в Турция всеки ден се потъпква свободата на словото, на спружаването, затварят се журналисти, убиват се журналисти, политически противници, народни представители се бият в сградата на тяхното народно събрание. Турция извършва етническо прочистване и геноцид над кюрдския народ и доказано снабдява Ислямска държава с оръжие, лекува и финансира дейността на тази мракобесна организация.

На фона на това Вие ни предлагате визова либерализация. Предложението е унизително и е недостойна подигравка с принципите на така наречените европейски ценности, които твърдите, че спазвате.

Затова уважаеми г-н Комисар Ви препоръчвам да се обърнете към Вашите колеги и ясно да им кажете в очите, че това споразумение е вредно, неразумно, че то е продукт и резултат от едно политическо лицемерие и моля, не ни заблуждавайте, че критериите са изпълнени. Всички в тази зала знаем, че това е лъжа.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Mr President, I call on the Conference of Presidents to give the green light to the visa liberalisation report for Turkey, as we did for other countries. We should not have double standards. The criteria must be fulfilled without shortcuts, but no strict interpretation either. We have granted visa freedom to 55 countries – including Brunei, United Arab Emirates, Venezuela, Columbia – without objections on fundamental rights. We need to find a solution, common ground on the terror law and to stop bashing constructive dialogue, that is what we need. Visa freedom for Turkey is not new nor fast. The EU agreed to start visa dialogue with Turkey in 2013. In exchange for the readmission agreement let us stick to our commitments. Visa freedom is for the people to promote people to people contact – a driving force for reforms. By delaying visas we undermine the democratic forces in Turkey and we punish the people not the establishment. When I was shadow rapporteur for Bosnia and the Western Balkans, that was what the United Left and the Greens were saying: political criteria, not a mathematic roadmap. Why is it different for Turkey?

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 162(8))

Κώστας Μαυρίδης (S&D), ερώτηση με «γαλάζια κάρτα». – Αγαπητή συνάδελφε, έχω μια πολύ απλή ερώτηση: είμαστε μια Ένωση είκοσι οχτώ κρατών μελών. Θα συμφωνείτε με αυτό. Η Τουρκία έχει υποχρεώσεις για 72 κριτήρια απέναντι στην Ένωση. Από αυτά αρκετά δεν έχουν εκπληρωθεί με την αξιολόγηση της Επιτροπής και, επιπλέον, η Τουρκία δεν αναγνωρίζει την Κυπριακή Δημοκρατία, δεν αναγνωρίζει τα σύνορά της κι αυτά καταγράφονται στην ίδια την έκθεση. Εσείς με ποιους είστε; Με την Ένωση ή με τον Ерντογάν; Αυτή είναι η ερώτησή μου.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE), *blue-card answer.* – Mr President, I am on the side of the interests of the European Union and of this Parliament. We have taken a commitment, and at the moment we are not sticking to our commitment. The roadmap for visa liberalisation is clear: their standards and their criteria should be the same for all the 55 countries. Why are we putting extra criteria for Turkey? Why do we not even have a report on the table when it is not any other country? We did not have a report on the table when the criteria were not fulfilled, and as the Commissioner very rightly said, there is exceptional progress going on. Even with the five issues – if I am not wrong – that are still pending, progress is happening. Why are you all just bashing and dashing Turkey, which is a key partner for the European Union? We need to work with them, to have a dialogue, to have a constructive cooperation for the common interest. I am not taking sides. It is the wrong approach.

Javi López (S&D). – Señor Presidente, necesitamos una cooperación, es evidente, una cooperación estratégica con Turquía. Reconocemos el esfuerzo que hace Turquía en términos de acogida de refugiados y, sobre todo, nosotros defendemos que haya una mayor y una mejor relación entre el pueblo turco y los pueblos de Europa.

Pero, este Parlamento, hasta que no se cumplan las setenta y dos condiciones que impone la comunidad internacional en su conjunto, sin ninguna excepción, sin ninguna excepción, para liberalizar los visados, no lo va a hacer con el caso de Turquía.

Nosotros no vamos a taparnos los ojos con lo que hoy está pasando en ese país en materia de corrupción, de protección de datos, en materia de violación de derechos humanos o de violación del Estado de Derecho. No vamos a taparnos los ojos y, sobre todo, este Parlamento lo que no va a hacer es aceptar chantajes de nadie, vengan de donde vengan, porque, evidentemente, la liberalización de los visados no puede ser una moneda de cambio para evitar asumir nuestras obligaciones legales y morales en materia de acogida de refugiados.

Peter van Dalen (ECR). – Beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald. Die conclusie trok de Leidse hoogleraar Zürcher deze week. Hij leverde een Turkse onderscheiding, die hij in 2005 had ontvangen, weer in. Hij zei daarbij: “Ik had het aan het verkeerde eind. Turkije kan geen deel uitmaken van Europa”. Onze politieke leiders moeten dat nu maar eens onomwonden zeggen. Petje af voor meneer Zürcher.

Ik zeg het vandaag duidelijk: stop de deal met despoot Erdogan. Hij gooit journalisten in de gevangenis, hij sluit kerken, hij intimideert vluchtelingen in de kampen, hij laat op hen schieten bij de grenzen. Turkije kan geen lid worden van de Europese Unie. Ik zal goed luisteren naar de Commissie en naar het Raadvoorzitterschap of zij de moed hebben om ook vandaag hun dwalingen in te zien en om te keren, en om nu te beginnen aan plan B.

(De spreker gaat in op een “blauwe kaart”-vraag (artikel 162, lid 8, van het Reglement))

Gianluca Buonanno (ENF), domanda «cartellino blu». – Volevo chiedere al collega che ha appena parlato (tutto quello che ha detto lo sottoscrivo, quindi sono d'accordo con lui): se ci fosse una bacchetta magica e lei fosse il Commissario al posto di Avramopoulos, che non sappiamo bene se sta dormendo o se è ancora sveglio, cosa farebbe?

Presidente. — Onorevole, la richiamo a un comportamento nei confronti dei nostri ospiti che sia decoroso.

Peter van Dalen (ECR), “blauwe kaart”-antwoord. – Ik weet niet of het hier om een vraag gaat. De heer Buonanno uit kritiek ten aanzien van de Commissie. Ik denk dat u vraag: als je nu een toverstokje had, wat zou je dan willen?

Mijn alternatieve voorstel is om eventueel de Griekse eilanden te reserveren om daar vluchtelingen op te vangen. Hartstikke goed. Dan houden we het geld goed onder controle en kunnen we zelf bepalen wat we op die eilanden doen. We zullen daar de mensen kunnen registreren. We kunnen goed bepalen welke échte vluchtelingen we naar Europa laten doorreizen en wie we niet binnenlaten. En we hebben geen ellende met discussies over toetreding van Turkije of visumvrijheid. Dus plan B: dat is top!

Brice Hortefeux (PPE). – Monsieur le Président, la Commission dressait un bilan très mitigé des efforts fournis par la Turquie pour remplir ses 72 critères. D'ailleurs, selon nos calculs, seuls 19 étaient satisfaits.

Aujourd'hui, tout aurait miraculeusement changé, et la Turquie satisferait presque toutes les exigences, sauf cinq, entre autres les passeports biométriques, la lutte contre la corruption, la protection des données et la coopération avec Europol. Alors qu'au même moment plane la menace d'un rétablissement des visas pour deux pays amis, que sont le Canada et les États-Unis, la libéralisation envers la Turquie peut paraître tout de même surprenante.

Je propose que nous affirmions, enfin, un triple choix assorti d'une ligne claire: non à toute perspective d'adhésion, oui à un effort financier et pas de facilitation des visas sans réadmission.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE). – Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι με την ιστορία και την πορεία της αναξιοπιστίας της Τουρκίας όσον αφορά την υλοποίηση συμφωνιών με την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και μέσα από τις πράξεις και τις παραλείψεις της, υπάρχει αυτή τη στιγμή που μιλούμε έστω και ένας συνάδελφος ευρωβουλευτής που πιστεύει ότι η Τουρκία θα εφαρμόσει ποτέ στην πράξη τα 72 κριτήρια που, τάχα με τηλεγραφικό τρόπο, άρχισε να τα εφαρμόζει στο χαρτί; Υπάρχει έστω και ένας που μπορεί αυτή τη στιγμή να εμπιστευτεί την Τουρκία για την αξιοπιστία της, όταν το 2005 πήρε το εισιτήριο για να αρχίσει ενταξιακές διαπραγματεύσεις υποσχόμενη και δεσμευόμενη ότι θα εφαρμόσει το πρωτόκολλο της Άγκυρας και για έντεκα χρόνια κοροϊδεύει την Ευρωπαϊκή Ένωση και κοροϊδεύει όλες τις χώρες μέλη της και το ίδιο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο; Υπάρχει κανένας που πιστεύει ότι η Τουρκία θα σεβαστεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Ευρωπαϊκή Ένωση όταν καθημερινά ο Ερντογάν, αλλά και άλλοι τούρκοι παράγοντες, την προσβάλλουν και την προκαλούν; Εγώ θεωρώ ότι ακόμα ένα πολύ σημαντικό ζήτημα είναι πώς θα εφαρμοστεί μια συμφωνία όταν η Τουρκία δεν αναγνωρίζει μια χώρα που είναι μέσα στις 28 - και συμπλέετε μαζί της - και η συμφωνία επανεισοχής δεν μπορεί να υλοποιηθεί, αφού η Τουρκία όχι μόνο δεν αναγνωρίζει σύνορα για την Κύπρο, αλλά αυτή τη στιγμή παραβιάζει παράνομα την εδαφική της ακεραιότητα, απειλεί την ΑΟΖ της, παραβιάζει ανθρωπιάματα δικαιώματα. Νομικά, ηθικά, πραγματικά πώς μπορεί αυτή η συμφωνία των 72 κριτηρίων να υλοποιηθεί; Άρα δεν πρέπει να κοροϊδύουμε κανέναν και να το πούμε ξεκάθαρα. Αυτή η συμφωνία με τη συγκεκριμένη χώρα δεν μπορεί να υλοποιηθεί στην πράξη.

Procedura catch-the-eye

Ana Gomes (S&D). – Senhor Presidente, a Turquia pode cumprir dezenas de requisitos técnicos para a liberalização de vistos, mas vem, de modo alarmante, retrocedendo nos critérios políticos, com campanhas militares que massacram a população curda e perseguições a críticos do regime, como os jornalistas Dündar e Gül, por denunciarem a ajuda de forças turcas a grupos terroristas, incluindo o Daexe e a Al-Nusra.

O Presidente Erdogan chantageia e troça da União Europeia, porque o Conselho e a Comissão a puseram a jeito com o negócio sujo para o *outsourc*e de refugiados em troca de vistos. E recusa conformar leis antiterrorismo com os direitos humanos e o Estado de Direito para as utilizar no projeto de poder pessoal, que passa por expulsar do parlamento o partido HDP, eleito pela oposição.

Nestas condições, este Parlamento não pode consentir na liberalização de vistos. Mas isso não basta: temos de denunciar e condenar o projeto antidemocrático para o qual Erdogan quer arrastar a Turquia.

Michaela Šojdrová (PPE). – Kolegyně a kolegové, v souvislosti s migrační krizí a obavami občanů je samozřejmě na místě velmi vážně zkoumat podmínky, zda Turecko plní podmínky pro liberalizaci víz. Obavy občanů jsou naprosto pochopitelné.

Já bych chtěla říct, že jsem proti vstupu Turecka do Evropské unie, jsem pro jeho privilegované partnerství s Evropskou unií. Ale pokud Turecko dokáže naplnit bezpečnostní podmínky, pak jsem také pro liberalizaci víz. Samozřejmě, pokud splní zásadní bezpečnostní podmínky, o kterých tady hovoříme. Zatím víme, že nespĺnilo, ať už jsou to biometrické pasy nebo spolupráce s Europolem. A pro nás to jsou zásadní podmínky, které Turecko splnit musí. Čas tady nemůže hrát roli, zásadní roli hrají splněné podmínky.

Claudia Tapardel (S&D). – Domnule președinte, dragi colegi, raportul adoptat de Comisie prezintă o serie de progrese realizate de Turcia în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor de referință. Totuși, autoritățile de la Ankara nu au îndeplinit încă toate cele 78 de criterii din foaia de parcurs. O serie de elemente cruciale încă prezintă dificultăți care trebuie abordate: lupta împotriva corupției, protecția datelor, cooperarea judiciară revizuirea legislației și a practicilor privind terorismul. Consider că este necesar ca autoritățile de la Ankara să depună eforturi maxime pentru a îndeplini aceste obiective. Totuși, trebuie luat în considerare și suportul pe care Turcia îl oferă Uniunii Europene în situația în care aceasta se confruntă cu un flux masiv de refugiați. De aceea, consider că Uniunea Europeană poate și este datoare să asigure asistență necesară pentru ca Turcia să își respecte angajamentele.

Doar prin cooperare și printr-un dialog constructiv putem soluționa criza imigranților și deschide, pe viitor, calea pentru ca Parlamentul European și statele membre să decidă eliminarea obligativității vizelor.

Ivan Jakovčić (ALDE). – Gospodine predsjedniče, postavimo stvari principijelno: Turska nije ni prva ni posljednja država koja očekuje liberalizaciju viznog režima sa zemljama članicama Europske unije. Dakle, ako postoje 72 kriterija, Turska treba ispuniti 72 kriterija, kao što ih trebaju ispuniti Ukrajina, Gruzija ili Kosovo. Ako počnemo trgovati političkim kriterijima, mislim da ćemo naići na velike probleme. Pitanje korupcije u svim zemljama, i Ukrajine i Gruzije i Kosova, ali i Turske, otvoreno je pitanje.

Dakle, smatram da je jedino principijelno postaviti stvari: 72 kriterija, izvolite ih ispuniti i onda možemo imati liberalni vizni režim.

Nicola Caputo (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, Erdoğan ha recentemente dichiarato che Ankara non intende modificare in alcun modo la propria legislazione antiterrorismo. Eppure la revisione della legislazione in materia di terrorismo è uno dei requisiti che la Turchia deve soddisfare per ottenere l'abolizione dei visti dall'Unione europea. Logico sarebbe quindi sospendere la discussione del dossier per l'abolizione dei visti con la Turchia, così come è logico porsi interrogativi circa la bontà dell'accordo con Ankara sulla gestione dei flussi migratori, accordo che, come è noto, non prevede alcuna concessione quanto al rispetto dei diritti umani.

È necessario dunque che l'Unione europea metta in atto un più efficace sistema di verifica per assicurarsi il rispetto di tutti i requisiti dell'accordo e per garantire un trattamento adeguato ed in linea con gli standard europei ai rifugiati e ai migranti. L'Europa non può assolutamente accettare minacce o ricatti dalla Turchia, soprattutto sui diritti e sui valori.

Cristian-Silviu Bușoi (PPE). – Domnule președinte, liberalizarea vizelor este un nou proces important din proiectul nostru cu un partener cheie al Uniunii Europene, Turcia. Este una dintre măsurile foarte concrete pe care o resimt cetățenii turci și care pot crește atașamentul turcilor și Turciei față de parteneriatul cu Uniunea Europeană, dar esențiale sunt cele 72 de cerințe grupate în cele cinci capitole tematice, unele dintre ele neîndeplinite, așa cum arată în mod clar rapoartele din 2014 și 2016 și, în același timp, în mod evident, așa cum s-a văzut și astăzi, este vorba și despre o decizie politică pentru că, dincolo de aceste cerințe tehnice, este foarte important ca Turcia să facă reforme, să își îmbunătățească atașamentul față de drepturile omului și, de asemenea, să oprească imigrații ilegale. Turcia mai are încă multe eforturi de făcut.

Sper să îndeplinească toate aceste cerințe, toate aceste așteptări pentru că altfel va fi dificil să primească liberalizarea vizelor.

Κώστας Μαυρίδης (S&D). – Κύριε Πρόεδρε, ξεκινώ λέγοντας ότι η δική μου η παρέμβαση μένει αποκλειστικά στα 72 κριτήρια της αξιολόγησης που η Επιτροπή μας έχει παρουσιάσει. Είμαστε μια οικογένεια 28 κρατών μελών και είμαστε μια οικογένεια απέναντι στην οποία η Τουρκία ανέλαβε να εκπληρώσει 72 τεχνικά κριτήρια. Δεν θα αναφερθώ σε πολιτικά κριτήρια, αλλά σε εκείνα, αγαπητοί συνάδελφοι, τα οποία, υποτιμάται, η Επιτροπή έχει ήδη αποφασίσει ότι έχουν εκπληρωθεί. Παραμένουν λοιπόν αυστηρά τεχνικά.

Κριτήριο 15: η Τουρκία οφείλει να συνεργάζεται και με τα γειτονικά της κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη διαχείριση των συνόρων τους. Η Τουρκία δεν αναγνωρίζει καν τα σύνορα της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Κριτήριο 44: Η Τουρκία πρέπει να σέβεται τις δικαστικές αρχές των υπόλοιπων 28 κρατών μελών. Η Τουρκία δεν σέβεται καν τις αποφάσεις των ευρωπαϊκών δικαστηρίων, ειδικά για την Κύπρο.

Κρίνετε εσείς με ποια πλευρά θα επιλέξετε να είστε. Με τον Ερντογάν ή με τις αρχές και αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Γεώργιος Επιτήδειος (NI). – Κύριε Πρόεδρε, η άρση της υποχρέωσης θεωρήσεως για τους Τούρκους πολίτες είναι ο πιο πρόσφατος εκβιασμός που έχει κάνει η Τουρκία προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και, φυσικά, η Ευρωπαϊκή Ένωση συναίνεσε, τον δέχτηκε. Για όσους γνωρίζουν και την Τουρκία και την Ευρωπαϊκή Ένωση, η στάση και των δύο ήταν αναμενόμενη. Η θέση όμως ότι η Τουρκία μέχρι τέλος Ιουνίου θα μπορέσει να εκπληρώσει τα 72 κριτήρια προσβάλλει ευθέως τη νοημοσύνη μας. Πώς είναι δυνατόν μέσα σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα να μπορέσει η Τουρκία να εκπληρώσει υποχρεώσεις που δεν έχει εκπληρώσει εδώ και πολλά χρόνια; Άλλη μία θέση η οποία προσβάλλει ευθέως τη νοημοσύνη μας είναι η κοινή θέση που έχουν λάβει ο κ. Timmermans και ο κ. Αβραμόπουλος σχετικά με το ότι στις σχέσεις της με την Ευρωπαϊκή Ένωση η Τουρκία έχει σημειώσει, σημαντική μάλιστα, πρόοδο. Επειδή ο κ. Timmermans είναι απών, απευθύνομαι στον κύριο Αβραμόπουλο και ερωτώ: είναι πρόοδος, κύριε Αβραμόπουλε, η συνεχής επίκληση του casus belli της Τουρκίας εναντίον της Ελλάδος; Είναι πρόοδος η μη αναγνώριση της Κυπριακής Δημοκρατίας και η παράνομη κατοχή του 37% του εδάφους της; Είναι πρόοδος οι πρόσφατες δολοφονίες Σύρων προσφύγων από Τούρκους στρατιώτες, μέσα στους οποίους μάλιστα υπήρξαν γυναίκες και παιδιά; Είναι, τέλος, πρόοδος ο κατακλυσμός της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, της υπόλοιπης Ευρώπης, αλλά και της Ελλάδος και της Κύπρου, από εκατοντάδες χιλιάδες Τούρκους; Κάτι τέτοιες εκθέσεις, κύριε Αβραμόπουλε δίνουν το δικαίωμα σε κάποιους να ειρωνεύονται την Ελλάδα και να λένε ότι εάν δεν υπήρχε η Ευρωπαϊκή Ένωση θα

[Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή]

Νίκος Ανδρουλάκης (S&D). – Κύριε Πρόεδρε, μέχρι την προηγούμενη εβδομάδα μόλις 384 παράνομοι μετανάστες επέστρεψαν από την Ελλάδα στην Τουρκία και 135 Σύριοι πρόσφυγες μεταφέρθηκαν στην Ευρώπη. Πράγματι, οι ροές μειώθηκαν, αυτό όμως οφείλεται στην άρνηση των προσφύγων να ρισκάρουν τις ζωές τους και να δαπανήσουν ένα μεγάλο χρηματικό ποσό και στο τέλος να εγκλωβιστούν στην Ελλάδα. Θέλω να ρωτήσω τον κύριο Επίτροπο: την προηγούμενη εβδομάδα είδαμε στο φως της δημοσιότητας στον ευρωπαϊκό Τύπο να γράφεται ότι αν καταρρεύσει η συμφωνία με την Τουρκία και δεν προχωρήσει το θέμα της βίζας, τότε τα νησιά του ανατολικού Αιγαίου θα μετατραπούν σε στρατόπεδα προσφύγων τύπου Ιορδανίας και Λιβάνου. Θα θέλαμε μια καθαρή τοποθέτηση της Επιτροπής πάνω σ αυτό.

Stanislav Polčák (PPE). – Pane předsedající, já jsem překvapen z toho, že vůbec debata o liberalizaci bezvízového režimu s Turky jaksi předchází splnění těch podmínek. Těch sedmdesát dva podmínek není splněno, to je objektivní fakt a docela paradoxní je, že vlastně v této situaci už Komise říká, že by se tento bezvízový režim měl liberalizovat. Celá ta debata je ovšem, podle mého názoru, ztížena řadou paradoxů.

My považujeme Turecko za reálného partnera v rámci obranné aliance. Řada států Evropské unie je samozřejmě rovněž členem NATO a tam jej považujeme za řádného partnera. Pokud ovšem hovoříme například o protiteroristických zákonech, tak v tomto případě si myslím, že Turecko jednoznačně porušuje lidská práva. A já se ptám: Co se bude dít v okamžiku, kdy Turci skutečně nezmění tyto zákony? Bude to znamenat, že na dogma ochrany lidských práv budeme rezignovat pod tíhou faktu, že k nám mohou směřovat statisíce dalších uprchlíků? Já jsem přesvědčen, že tyto otázky by měly být řešeny právě ze strany Komise, protože Komise své rozhodnutí vlastně do jisté míry předsunula a postavila nás, poslance, do neřešitelné situace.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, signor Commissario, liberalizzare i visti per i cittadini turchi rappresenterebbe un grave errore, secondo me, che consoliderebbe questo stato di difficoltà e soprattutto di debolezza dell'Unione europea verso la Turchia. È fuori discussione che un rapporto positivo con la Turchia sarebbe per noi molto importante, sia nelle prospettive future sia nella gestione dell'emergenza e dell'oggi.

Il problema però è che siamo davanti ad un paese che non soltanto si sottrae alle verifiche che l'Unione gli chiede, ma che nel frattempo peggiora oggettivamente le condizioni in essere. La Turchia si è distinta negli ultimi mesi per una recrudescenza nei confronti dei curdi, per la messa in discussione degli accordi e del rispetto delle relazioni con Cipro; mette in discussione i diritti fondamentali delle persone che vivono lì, toglie la libertà di stampa, le libertà individuali si sono ridotte al lumicino.

È possibile ignorare tutto ciò e procedere per segmenti separati, come se nulla fosse? Io penso che questo rappresenterebbe un grave errore, anche e nello specifico nel caso della liberalizzazione dei visti.

(Fine della procedura catch-the-eye)

Dimitris Avramopoulos, Member of the Commission. – Mr President, honourable Members, I could clearly hear your concerns voiced in this debate, but let me assure you once again that the Commission will continue monitoring the progress in fulfilling the outstanding benchmarks of the visa liberalisation roadmap.

We have put forward a proposal to comply with the strict timeframe provided for in the 18 March statement. You all remember that. The decision is now to be taken by you and the Council in the co-decision procedure. The Commission hopes that your final decision will be positive, provided that all the criteria of the roadmap are fulfilled by Turkey. We have been very clear from the very first moment on that.

I would like to conclude by underlining, one more time, the strategic importance to give a successful conclusion to the visa liberalisation process; a process which the European Union and Turkey have jointly started already since 2013. Successfully concluding this process by fulfilling all benchmarks of the roadmap will be indeed very beneficial for both the European Union and for Turkey.

It will not only contribute to create a higher level of security and a better management of migration and mobility for our citizens; more than that it will create further possibilities for people-to-people contacts between the citizens of Turkey and those of the European Union, thus facilitating mutual knowledge and building confidence.

Ultimately, I am convinced it will represent a decisive step forward for Turkey as a candidate country in the process of its legal approximation towards EU standards in the field of justice and home affairs.

In this perspective, I am convinced that the Commission took the right decision to present the proposal. It is now clearly up to the Turkish authorities to do the last effort, to walk the last mile, allowing to fulfil the outstanding requirements of the roadmap. The European Union must, and will, stand by Turkey in its efforts to accompany the country in its endeavours.

The Commission will continue in the weeks to come to stay in close contact with the Turkish authorities and provide assistance and advice to ensure that jointly the European Union and Turkey will be able to conclude this process. As I said in my introductory remarks, it is beneficial for both sides. Let us approach this in a positive way, because we have already the first tangible results and outcome of this cooperation. Let me answer Nikos Androulakis in Greek.

Κύριε Ανδρουλάκη, το ερώτημα που θέσατε τέθηκε και στην προηγούμενη συζήτηση. Δεν θα ήθελα να επαναλάβω αυτά που είπα, απλώς να σας πω ότι δεν υπάρχει plan B, εργαζόμαστε και συνεχίζουμε πάνω στην αρχή της αλληλεγγύης που είναι και ο οδηγός μας. Η φημολογία και όλα αυτά που γράφτηκαν τον τελευταίο καιρό στις εφημερίδες για το θέμα που θίξετε δεν έχουν καμία βάση. Και εγγυητής για την εφαρμογή των όσων έχουμε συζητήσει και αποφασίσει εδώ είναι η ίδια η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Δεν υπάρχει λοιπόν κανένας λόγος ανησυχίας.

Ladies and gentlemen, thank you very much for your attention.

Presidente. — La discussione è chiusa.

Ivo Belet (PPE), schriftelijk. – Afschaffing van de visumplicht is uiteraard in eerste instantie bedoeld om de samenwerking tussen Europa en derde landen op te krikken, dus ook met Turkije. Maar dat kan nooit zonder maximale garanties op het vlak van veiligheid. Enkel burgers met de nieuwste, biometrische paspoorten zullen dus in aanmerking komen. Turkije moet aan alle voorwaarden voldoen voor het Europees Parlement kan instemmen met de vraag om visumliberalisering.

Als essentiële wetswijzigingen uitblijven, zal onze fractie de visumliberalisering niet goedkeuren. De EVP wil overigens dat er in een dergelijk akkoord een robuust noodmechanisme wordt ingebouwd, waarmee de visumplicht onmiddellijk weer kan worden ingevoerd indien het aantal asielzoekers uit de hand loopt of als Turkije de voorwaarden met voeten treedt. Er moet een correcte uitvoering zijn van de gemaakte afspraken, niet meer, maar ook niet minder, met respect voor alle criteria die zijn afgesproken. Dat is iets anders dan het partnerland, dat ook een buurland is, proberen provoceren en spanningen in delicate onderhandelingen op de spits te drijven. Zeker in dit geval is het verstandiger om geen olie op het vuur te gieten, maar constructief oplossingen te zoeken en resultaten te boeken. Een efficiënte oplossing voor de vluchtelingenstroom maakt daarvan uiteraard deel uit.

Carlos Coelho (PPE), por escrito. – Parece que a Turquia é uma espécie de Guantánamo europeia: fazer fora de portas o que não podemos fazer dentro.

Temos cada vez mais relatos sobre a violência exercida pelas autoridades turcas sobre os requerentes de asilo. O Conselho achou que a solidariedade que não funcionou entre os Estados-Membros funcionaria com a Turquia. Ora, muitos continuam a não estar dispostos a receber os requerentes de asilo, venham da Grécia ou da Turquia.

Hoje somos confrontados com as contrapartidas deste acordo. Aqui, o Parlamento tem uma palavra decisiva: não haverá isenção de vistos se não forem cumpridos todos os requisitos, como para qualquer outro país terceiro. Mas esse não é o problema essencial. A Turquia é, e sempre foi, um parceiro estratégico para a União Europeia. Mas esta qualidade não lhe deve conferir estatuto de exceção.

Este acordo pode até reduzir o número de pessoas que chegam às nossas fronteiras, mas permanece um acordo contrário aos nossos valores. Desenganem-se os que pensam que hoje somos reféns da Turquia — não somos. Hoje parecemos reféns do nosso próprio desnorte, mas há sempre uma boa alternativa: atuarmos em conjunto, enfrentando este problema com a dimensão europeia que tem.

17. Obowiązkowa automatyczna wymiana informacji w dziedzinie opodatkowania (debata)

Presidente. — L'ordine del giorno reca la relazione di Dariusz Rosati, a nome della commissione per i problemi economici e monetari, sulla proposta di direttiva del Consiglio recante modifica della direttiva 2011/16/UE per quanto riguarda lo scambio automatico obbligatorio di informazioni nel settore fiscale (COM(2016)0025 - C8-0030/2016 - 2016/0010(CNS)) (A8-0157/2016).

Dariusz Rosati, rapporteur. – Mr President, the proposal for a Council Directive amending Directive 2011/16/EU is part of the package of four new laws prepared recently by the European Commission. The purpose of this legislative offensive is to radically reduce the scope for aggressive tax planning, tax evasion and tax avoidance and create a level playing field for all businesses in the EU. I congratulate the Commission for this initiative.

The purpose of the present proposal is to further strengthen and improve administrative cooperation between tax authorities in Member States and to increase transparency of tax policies across the EU. The directive proposal provides for the mandatory automatic exchange between national tax authorities of information regarding country-by-country reports filed in each Member State by multinational enterprises involved in cross-border business activities. The obligation of filing country-by-country reports extends to all multinationals with a combined turnover of more than EUR 750 million. The directive proposal is in line with accepted international standards and specifically with the OECD report on the action plan on base erosion and profit shifting – the so-called BEPS report.

The OECD package was also endorsed by the G20 leaders. It is therefore essential for the good functioning of the internal market that Member States transpose political commitments until BEPS enters their national legal systems.

We broadly support the Commission proposal. We think it is timely, proportionate and goes in the right direction. We propose however two amendments. First, we want to involve the Commission to become part of the automatic mandatory exchange of information between Member States and this is for two reasons. Firstly, we want the Commission to be able to control the process of exchange of information in order to ensure the compliance of multinational companies and of Member States with the directive. Secondly, there is a state aid dimension to tax exemptions granted by Member States and the Commission should have access to this information to make sure that no illegal state aid is involved.

The second amendment we propose is to request the Commission to report systematically on the results achieved under this directive and to present publicly the aggregate summary of country-by-country reports. There were also two other changes proposed by some MEPs. The first proposal was to lower the threshold required for filing country-by-country reports from EUR 750 million down to EUR 40 million.

The other proposal was to make all country-by-country reports public. Both these proposals were rejected in the vote in the ECON Committee because they would introduce double standards – one more demanding for EU companies and the other less demanding for non-EU companies. If accepted, these two proposals would clearly put EU companies at a competitive disadvantage vis-à-vis non-European companies.

Mr President, dear Members of Parliament, I would like to thank the shadow rapporteurs for their cooperation in preparing our report and the parliamentary services for technical support.

I call on this House to vote in favour of our report. Citizens in our countries are waiting for a strong signal from this Parliament that we are in favour of more transparency, fairness and efficiency in tax policies in the European Union.

Pierre Moscovici, membre de la Commission. – Monsieur le Président, Monsieur le rapporteur, Mesdames et Messieurs les députés, je suis très heureux d'être ici, aujourd'hui, pour poursuivre notre débat sur la transparence fiscale, qui va nous occuper pendant tout ce mandat.

Je vous avais promis que la révolution de la transparence était en marche. Une nouvelle étape est franchie, aujourd'hui, grâce au Parlement, dont je salue l'action.

Vous savez que la Commission a été particulièrement active ces derniers mois sur le front de la transparence. Au mois de décembre dernier, un accord a été trouvé en un temps record en ce qui concerne l'échange automatique d'informations sur les rescrits fiscaux entre autorités fiscales dans l'Union. Depuis janvier, la Commission et moi-même avons poussé cette révolution en mettant sur la table deux propositions majeures: une directive relative à la publication des rapports pays par pays sur les activités des multinationales, le *country by country report* entre les autorités fiscales des États membres de l'Union. C'est de cela dont nous devons débattre ce soir.

Enfin, il y a aussi une proposition visant à modifier la directive comptable, qui permettrait de rendre public ce type de rapport, et vous savez que, depuis le début, c'est la position que je défends avec fermeté.

Nous sommes déterminés à repousser encore les limites des frontières de la transparence avec le soutien fort et constant que le Parlement apporte à ce travail. Nos travaux actuels s'orientent ainsi dans trois directions.

La prochaine étape immédiate pour la Commission consiste à examiner si et dans quelle mesure les exigences prévues en matière de transparence dans la directive anti-blanchiment pourraient également servir à lutter contre la fraude fiscale. Dès le mois prochain, la Commission va présenter une proposition d'amendement de cette directive. Elle réfléchit également à la manière de jeter davantage de lumière sur les activités des promoteurs de schémas de planification fiscale – y compris les conseillers fiscaux, cela leur arrive – utilisés par les contribuables pour échapper à l'impôt.

Nous travaillons enfin intensément à l'élaboration d'une liste noire européenne des juridictions non coopératives. Il en existe une, mais elle résulte trop d'une compilation de listes nationales, elles-mêmes hétérogènes; tout cela viendrait en précurseur d'une liste de l'OCDE. J'ai eu l'occasion de m'entretenir sur ce sujet la semaine dernière encore avec le secrétaire général de l'OCDE, Angel Gurría, et nos équipes travaillent en parfaite intelligence

Voilà le cadre global avant d'en venir à présent à l'objet même du débat. Pourquoi l'échange automatique et obligatoire d'informations entre les autorités fiscales des États membres est-il si important? Tout simplement, parce que c'est un mécanisme fondamental pour que celles-ci puissent détecter rapidement les pratiques fiscales dommageables et y réagir promptement. En clair, ce mécanisme, vous l'avez expliqué, permettra un meilleur contrôle fiscal et assurera des pratiques plus vertueuses de la part des multinationales.

Un mot, tout d'abord, pour expliquer comment cette proposition s'articule avec nos travaux internationaux. Vous le savez, c'est une proposition qui transpose l'action 13 du plan d'action BEPS de l'OCDE dans le droit de l'Union européenne. Cela a déjà été convenu au niveau de l'OCDE et approuvé par le G20 en novembre 2015 à Antalya. L'intention de la Commission n'est donc pas de créer une nouvelle norme de l'Union européenne mais, tout simplement, de mettre pleinement en œuvre les recommandations de l'OCDE. Nous devons à tout prix maintenir le cap de ce qui a été convenu, éviter de créer des failles qui pourraient être exploitées par les multinationales. Les bénéfices d'une initiative au niveau européen sont à mes yeux extrêmement clairs. Cela va garantir une approche cohérente, efficace et globale de l'Union européenne et cela permettra de publier les informations pays par pays dans le marché intérieur. Cette initiative apporte, en outre, une plus grande sécurité juridique pour les autorités fiscales et les entreprises, et elle contribuera à l'élaboration d'une norme internationale de l'échange automatique de la publication d'informations pays par pays.

J'en viens à présent au cœur de la proposition elle-même. En ce qui concerne la substance, cette proposition exige que les grandes multinationales déclarent aux autorités fiscales l'impôt qu'elles acquittent dans chaque juridiction où elles opèrent ainsi que les autres informations fiscales pertinentes.

En ce qui concerne son champ, toutes les multinationales qui résident fiscalement dans l'Union européenne ou à l'extérieur mais qui sont actives sur le marché intérieur devront se conformer aux nouvelles règles.

En ce qui concerne le calendrier, la directive entrera en vigueur en 2017. Les premiers échanges d'informations porteront donc sur des exercices comptables qui commencent le 1er janvier 2016 ou après cette date.

Je me tourne vers le rapporteur, M. Rosati – en fait, je n'ai pas cessé de me tourner vers lui – pour le remercier très chaleureusement de son rapport, ces remerciements valent bien sûr pour tous ceux qui y ont contribué. Je sais que le Parlement souhaiterait aller plus loin sur plusieurs aspects. Je voudrais donc rebondir sur certains des points de vos travaux ainsi que sur certaines avancées en cours.

Tout d'abord, il est prévu de rendre publiques les informations par pays. C'est un progrès, vous le savez, qui me tient à cœur et que je soutiens depuis que j'ai pris mes fonctions à la Commission. Je me réjouis donc que la Commission ait adopté la proposition amendant la directive comptable qui prévoit la publicité des activités des multinationales, la publication d'informations pays par pays, et dans le cadre de cette initiative, la Commission s'emploie à répondre à la demande pressante des citoyens et du Parlement européen pour plus de transparence, avec un souci que vous partagez pour la plupart d'entre vous, qui est de préserver la compétitivité des entreprises européennes. Par conséquent, dorénavant, c'est une proposition qui est entre les mains des colégislateurs. Nous avons fait le premier pas, cela n'a pas été une décision simple à prendre mais nous l'avons prise, et nous espérons que maintenant nous serons suivis.

Pour ce qui est du rôle de la Commission, on peut souhaiter que les rapports d'information pays par pays soient également partagés avec cette institution. La Commission n'étant pas une autorité fiscale, ne disposant d'aucune compétence dans l'administration de l'application des législations fiscales nationales des États membres, elle ne peut recevoir ni avoir accès au contenu de la publication d'informations par pays, qui est expressément destiné aux administrations fiscales nationales. Les informations échangées devraient essentiellement être utilisées par les administrations fiscales pour évaluer les risques dans le domaine des prix de transfert et mieux cibler les contrôles fiscaux, domaines dans lesquels la Commission, là aussi, n'est pas compétente. Les États membres et l'OCDE sont également d'avis que le partage de la publication d'informations pays par pays avec la Commission ne serait pas conforme à la clause de confidentialité de l'accord de l'OCDE. J'aimerais donc être d'accord avec vous, mais vous voyez que la marge de manœuvre est faible.

Autre point: le contenu des rapports. Certains amendements prévoient d'inclure des informations complémentaires. Encore une fois, ce ne serait pas compatible avec l'objectif premier de cette initiative qui vise à mettre en œuvre et à transposer BEPS au sein de l'Union. S'en écarter reviendrait à créer une nouvelle norme de l'Union européenne et, donc, une nouvelle strate d'obligation de déclaration, ce qui alourdirait ainsi la charge administrative pour les entreprises multinationales. Honnêtement, nous souhaitons repérer les fraudeurs, nous souhaitons combattre l'évasion fiscale, nous souhaitons limiter l'érosion des bases fiscales, nous ne voulons pas accabler les entreprises.

Dernier point, il était proposé que la Commission établisse des rapports annuels au Conseil et au Parlement européen qui évaluent l'efficacité de l'échange automatique d'informations entre les États membres. Mais la directive relative à la coopération administrative existe déjà. Des États membres communiquent à la Commission toutes les informations nécessaires à l'évaluation de l'efficacité de cette coopération ainsi qu'une évaluation annuelle de l'efficacité incluant les résultats pratiques obtenus. De plus, la Commission doit aussi produire un rapport sur l'application de l'échange automatique d'informations au plus tard le 1er octobre 2018 et présenter un rapport sur la mise en œuvre de la directive relative à la coopération administrative, et ce devant le Parlement et le Conseil tous les cinq ans. Nous estimons que ces dispositions sont suffisantes, qu'elles sont proportionnées et, en vérité, qu'elles répondent déjà à la préoccupation légitime que vous exprimez et que je partage totalement.

Soyez, en tout cas, assurés que la Commission suivra de près la mise en œuvre et l'impact de la directive, et qu'elle proposera, si nécessaire, des modifications pertinentes.

Mesdames et Messieurs les députés, j'en termine, renforcer la transparence, renforcer la lutte contre la fraude et l'évasion fiscale, voilà les objectifs qui sont en tête de nos priorités politiques et qui sont très clairement au cœur même de mon mandat au sein de la Commission.

Nous avons déjà enregistré des avancées notables avec un calendrier serré et ambitieux. Nous sommes aidés, il faut le dire, par une opinion publique révoltée par les révélations successives: celles de l'année dernière, celles des *Panama Papers*, plus récemment. Nous devons, sans aucun doute, prendre appui sur cette révolte pour faire avancer les choses de manière décisive. Votre Parlement et la Commission, je le crois, travaillent réellement dans le même esprit et main dans la main.

Je suis souvent devant cette Assemblée pour vous présenter les propositions que nous élaborons et qui sont la manifestation très concrète de cet engagement. J'ai une ambition et je sais que vous la partagez: que l'Union européenne soit leader et moteur dans le combat désormais mondial pour la transparence fiscale.

Au début de mon intervention, je vous disais que je viendrais devant vous pour parler de ces sujets tout au long de ce mandat. Oui, c'est certain, notre travail est loin d'être terminé. Il y a encore des propositions clés à discuter telles que la directive contre l'évasion fiscale, l'*Anti Tax Avoidance Package*, qui est sur la table du Conseil – j'espère un accord sur ce sujet dans quelques jours, lors du Conseil Ecofin – ainsi que la proposition sur le *reporting* public pays par pays.

J'ai déjà entendu s'exprimer des insatisfactions. Je crois qu'il faut aussi être conscient que, ce faisant, nous serons vraiment les premiers dans le monde à faire une telle proposition. Il est essentiel que nous continuions à travailler ensemble. Je le fais bien volontiers, ici, en plénière. Je le fais dans les commissions compétentes, devant la commission TAXE, devant la commission ECON parce que je sais encore une fois que, sans coopération entre la Commission et le Parlement européen mais aussi sans la conviction des États membres, ces propositions ne resteraient qu'une coquille vide. Cela n'est ni mon intention ni la vôtre.

Je suis persuadé qu'ensemble, nous ferons vraiment progresser cette cause que nous partageons et que le rapport de M. Rosati illustre tout à fait avec hauteur de vue et précision.

Luděk Niedermayer, *on behalf of the PPE Group*. – Mr President, CBCR is not only part of the OECD BEPS project, but a key component of our efforts to collect taxes more effectively, and to make sure that the taxpayers pay a fair amount of taxes, regardless of the size and the type of the firms in this case.

I believe this is one of the key components as it will provide the tax authorities with data about the taxation on the level of the group and not just on the level of individual countries. This should allow the tax authorities to make a better decision about which tax check of the firms deserves the most attention. This is just the beginning of the process, but I believe we can succeed, and we are actually succeeding. Maybe some of you have noticed a recent article in the *Financial Times* stating that a lot of firms are warning shareholders about future profits because of expected higher tax checks, not because the taxes would be rising, but because of our efforts to collect taxes better.

Let me just make three points concerning the report. Firstly, it is good that we are separating the debate about public CBCR from the CBCR itself. CBCR should be implemented as soon as possible and the debate on publication will be complicated. Secondly, we were facing the problems in debate with the Council. I hope in the future that the Council will take the opinion of Parliament more seriously. Lastly, I want to stress that the efficiency of CBCR will depend on how well the national authorities work with the data. They are obliged to use the data to make the tax collection more efficient.

Emmanuel Maurel, *au nom du groupe S&D*. – Monsieur le Président, Pierre Moscovici vient de dire à l'instant que la Commission s'engageait dans une révolution. Je ne sais pas si je reprendrai à mon compte cette affirmation peut-être un petit peu optimiste, mais ce qui est sûr en tout cas, chers collègues – et nous le savons tous –, c'est que la plupart des révolutions naissent sur le terrain de l'injustice fiscale.

Comme le commissaire l'a dit très justement à l'instant, il y a de l'exaspération chez nos concitoyens parce que, révélation après révélation, ils se rendent compte que l'un des principes les plus sacrés de nos démocraties – c'est-à-dire l'égalité devant l'impôt – est bafoué et miné par un certain nombre de pratiques telles que l'optimisation agressive, l'optimisation fiscale, qui font qu'un certain nombre de multinationales s'acquittent d'un impôt ridiculement bas et, en plus, dans des pays dans lesquels elles n'ont pas d'activité économique réelle.

En effet, Monsieur Moscovici, vous avez dit qu'il y a des insatisfactions. Moi, je dirais plutôt des exigences, mais en même temps nous reconnaissons – parce qu'il faut le reconnaître – que ce travail qui nous est aujourd'hui présenté – le paquet fiscal que vous avez présenté en commission et en plénière – va incontestablement dans le bon sens. C'est ce qu'attendent de nous nos concitoyens et, de ce point de vue, c'est bien.

Après, il y a un débat auquel M. Rosati a fait allusion à l'instant. Nous, groupe social-démocrate, nous pensons que, sur un certain nombre de questions, nous pouvons aller plus loin, plus loin notamment au niveau du seuil. C'est la raison pour laquelle nous disons: «Passons des entreprises qui font plus de 750 millions d'euros de chiffre d'affaires à 40 millions.» Pourquoi? Pas parce que nous sommes maximalistes, mais parce que c'est une position qui a déjà été adoptée par le Parlement européen.

Je rappelle qu'avec la directive sur les droits des actionnaires, c'est ce que nous avons voté unanimement. Ensuite, parce que concrètement, nous sommes dans une négociation. Vous le savez tous, le Conseil n'est pas très allant sur les questions fiscales, et notamment sur la transparence. Il faut que le Parlement européen ait une valeur ajoutée et qu'il envoie un signal clair. Je crois que nous pouvons le faire et que nous devons le faire. En tout cas, ce qui est sûr, c'est qu'à défaut d'être insatisfaits, nous sommes exigeants, vigilants, mais aussi enthousiastes à l'idée d'aller plus loin avec vous, Monsieur le Commissaire.

Pirkko Ruohonen-Lerner, *ECR-ryhmän puolesta*. – Arvoisa puhemies, verotietojen maakohtainen raportointi on selkeä edistysaskel veronkierron torjunnassa. Esittelijä Rosati on vienyt tätä tärkeää asiaa tarmokkaasti eteenpäin, ja haluan häntä siitä kiittää. Maakohtainen raportointi antaa viranomaisille tulevaisuudessa paremmat välineet seurata, että monikansalliset yritykset maksavat veronsa siihen jäsenmaahan, missä voitot on tehty.

Esitys pohjautuu OECD:ssä tehtyyn työhön, joka on nyt siirtynyt EU-tasolle. Aggressiivinen verosuunnittelu on kansainvälinen ongelma, johon tarvitaan kansainvälisiä ratkaisuja.

Viimeistään Luxleaksin ja Panama-papereiden kaltaiset tietovuodot ovat paljastaneet, kuinka julkeasti kansainväliset suuryritykset välttelevät niille kuuluvia veroja. Julkisudessa yritykset haluavat kuitenkin esiintyä kunniallisina ja kaikin tavoin yhteiskuntavastuuta kantavina tahoina. Maakohtainen raportointi ja verotietojen viranomaisvaihto eivät kuitenkaan vielä yksin riitä. Tarvitaan myös avoimuutta.

ECR-ryhmä suhtautuu julkiseen maakohtaiseen raportointiin positiivisesti, mutta tietojen julkistaminen ei sen mielestä kuulu avunantodirektiivin alaan. ECR:n enemmistö ei myöskään kannata raportoinnin kynnsarvojen laskemista 750 miljoonasta 40 miljoonaan.

Henkilökohtaisesti olen sitä mieltä, että esitys jää puolitehien juuri avoimuuden lisäämisessä ja kynnsarvoissa. On tärkeää, että yritysten välinen kilpailu on oikeudenmukaista ja kaikki myös maksavat tuloksesta veronsa samojen pelisääntöjen mukaisesti. On tärkeää, että kansalaiset voivat nähdä, minkälainen yrityksen verojalanjälki on. Avoimuus on paras tapa luoda lisää julkista painetta yrityksiä kohtaan ja taata, että oikeat tulot tulevat ilmoitetuksi maittain ja verot tulevat maksetuksi. Maakohtaisen raportoinnin aikaansaaminen on selkeä edistysaskel veronkierron torjunnassa. Toivottavasti voimme tulevaisuudessa ottaa näitä askeleita ripeämmin ja pidemmälle.

Cora van Nieuwenhuizen, *namens de ALDE-Fractie*. – We zijn hier met zeer vele belastingwoordvoerders bij elkaar. U zult allemaal waarschijnlijk wel iets gedaan hebben dat ik vanmiddag ook heb gedaan: op Twitter even #Panamapapers intikken. En wat zie je dan? Het gaat allang niet meer over Panama of over het Panamakanaal. Het is een eindeloze stroom van tweets, boze tweets veelal, van burgers over de nieuwste onthullingen, zeker nu de offshore leaks ook allemaal online in te zien zijn.

Wat is nu het wezenlijke daaraan? Dat het van een Europese discussie over Luxleaks nu een wereldwijde discussie is geworden. Vandaag is immers ook het goede nieuws bekend geworden dat Panama zich zelf nu ook aan de OECD-richtlijnen wil aanpassen. Dat is de winst van de Panamaleaks, namelijk dat we nu niet alleen hier in Europa een goed voorstel hebben – een voorstel dat de ALDE-Fractie ook ondersteunt - om niet langer een vrijblijvende vrijwillige uitwisseling van gegevens tussen belastingdiensten te hebben, maar een verplichte en automatische uitwisseling, en dat dit ook wordt doorgetrokken naar de rest van de wereld. Want als we alleen een *cordon fiscale* om Europa heen leggen dan zijn we er nog niet. Gelukkig heeft commissaris Moscovici zojuist al aangegeven dat hij ook op het internationale speelveld hiervoor zal vechten. We moeten ervoor zorgen dat we ons speelveld in Europa niet verstoren. Tegelijk moeten we ervoor zorgen dat we bereiken waar het ons allemaal om te doen is, namelijk dat iedereen zijn eerlijk deel van belastingen betaalt, van de individuele burger tot de allergrootste multinational.

Tot slot wil ik de heer Rosati bedanken voor zijn uitstekende verslag en ook voor de buitengewoon plezierige samenwerking die we hebben gehad in het onderhandelingssteam.

Miguel Viegas, *em nome do Grupo GUE/NGL*. – Senhor Presidente, esta tímida proposta da Comissão Europeia fica muito aquém do necessário e das expectativas dos cidadãos.

Com efeito, o lançamento dos vários pacotes fiscais e dos planos de ação, anunciados sob a pressão dos vários escândalos, suscitou legítimas esperanças por parte das pessoas.

Contudo, à medida que vemos a concretização de todos esses planos, é absolutamente claro que as ambições foram revistas em baixa. O que vemos é a adoção de medidas minimalistas e muito aquém do necessário.

Não deixa de ser irónico o facto de esta negociação estar a ser feita sob a presidência holandesa da União Europeia, sendo a Holanda um dos mais importantes paraísos fiscais existentes, como demonstram os escândalos relacionados com a Starbucks, entre outros.

O que a Comissão Europeia propõe é seguir as regras da OCDE, propondo um relatório país por país, confidencial, no qual as empresas multinacionais irão transmitir às administrações fiscais informações sobre a sua atividade e sobre os impostos. Como é reconhecido, a confidencialidade destas informações retira toda a eficácia da medida e, designadamente, do seu efeito dissuasivo.

Exortamos, assim, a Comissão a tornar obrigatória a publicidade desta informação, tal como acontece com os bancos. Não compreendemos de igual forma o limite dos 750 milhões de euros, que isenta a grande maioria das empresas multinacionais desta medida.

Em suma, exigimos da União Europeia coerência e ações consequentes na luta contra esta iniquidade social, que é inseparável do sistema capitalista, que promove a concentração da riqueza e as desigualdades sociais.

Molly Scott Cato, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Mr President, this law requiring the automatic exchange of information about where companies make their money is a step towards transparency. In future, tax authorities will be able to see where companies earn money and create value and if they shift profits to avoid paying tax. But this is a long way short of the full public country-by-country reporting that we as Greens have been calling for. We need this information to be publicly available and for all multinational companies, not just a few of the large ones.

The EU can, and should, be a global leader in ambitious actions for tax justice. The leak of the Panama papers exposed the extent of the network of tax havens and overseas territories that help wealthy people hide their money. The data make it clear that the UK is at the heart of the web of offshore tax havens. Over half of the companies listed had been registered in the British Virgin Islands, and when you trace the people or companies behind these shell companies the UK itself ranks fifth for linked companies.

David Cameron has a real opportunity this week to demonstrate his commitment to tax transparency as he hosts the UK Anti-Corruption Summit. He can put an end to shell companies by requiring British overseas territories to introduce a mandatory public register of beneficial ownership. This would be a real step towards ending tax havens and secrecy jurisdictions and I support the calls made this week by over 300 economists for this to happen. Let us end tax havens once and for all.

Marco Valli, *a nome del gruppo EFDD*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, la proposta che ho ascoltato e che abbiamo letto mi sembra abbastanza timida. Sono contento che il Commissario Moscovici punti a una rendicontazione paese per paese, che sia pubblica, però ho i miei dubbi che il suo capo Juncker e anche il Presidente dell'Eurogruppo Dijsselbloem siano particolarmente a favore, proprio perché i loro Stati hanno goduto per più di un ventennio di questo sistema fiscale, quindi sarà molto difficile trovare un compromesso. Su queste cose i compromessi non bisogna trovarli, perché l'1 % della popolazione è contro il 99 % invece che subisce. Quindi qua la politica deve farsi un esame di coscienza e andare verso un'unica direzione, che è quella dei cittadini e non delle lobby e delle multinazionali.

La credibilità, con Juncker al governo di questa nave che deve andare verso quel tipo di legislazione, non è assolutamente credibile. Si vogliono mantenere, tra l'altro, molte delle informazioni confidenziali, in questa proposta. Quindi manca veramente una base per partire. In più, non vengono citate le banche, che sono quelle che gestiscono tutti i flussi finanziari. Insomma, lì potremmo agire, mettere delle sanzioni. I *Panama Papers* ne sono un esempio, le banche gestiscono tutti i flussi e fanno consulenza su come eludere. Siamo un po' più duri, soprattutto con questi.

Barbara Kappel, im Namen der ENF-Fraktion. – Herr Präsident! Herr Kommissar Moscovici! 70 Milliarden Euro gehen den Mitgliedstaaten der europäischen Region jährlich durch aggressive Steuerplanung multinationaler Unternehmen verloren. Deshalb ist die Bekämpfung von Steuervermeidung und aggressiver Steuerplanung von vorrangiger Priorität für die nationalen Haushalte. Sie ist aber ebenso wichtig, um Wettbewerbsbedingungen zu schaffen, die für multinationale Konzerne sowie für Klein- und Mittelbetriebe gleich sind. Wir wissen, dass KMU oder mittelständische Unternehmen in Europa im Schnitt um ein Drittel mehr Körperschaftsteuer zahlen als Multis.

Wichtig ist es auch für die Transparenz – hier kommt dem Bericht, den wir heute besprechen, besondere Bedeutung zu –, aber auch, um eine effektive Besteuerung am Ort der Wertschöpfung zu schaffen, das heißt Gewinne sollen dort versteuert werden, wo die wirtschaftliche Tätigkeit erfolgt. Steuerflucht ist ein globales Problem, deshalb braucht es auch globale Lösungen für dieses Problem. Die OECD-BEPS-Initiative, ein 15-Punkte-Aktionsplan zur Bekämpfung von Gewinnverkürzung und Gewinnverlagerung, ist in diesem Zusammenhang ein sehr wichtiger Punkt. Wichtig sind dabei die internationale Abstimmung bei der Besteuerung von Unternehmenseinkünften sowie die Schließung von Steuerschlupflöchern, aber auch die Erhöhung der Transparenz. Über 100 Staaten weltweit haben sich bereits zum internationalen Informationsaustausch verpflichtet, auch Panama, wie wir heute schon gehört haben, nur die USA noch nicht. Delaware hat mehr Briefkastenfirmen als Einwohner. Europa ist hier allerdings schon einen Schritt weiter, nämlich mit der länderbezogenen Berichterstattung, einem verpflichtenden *Country-by-Country-Reporting* für multinationale Konzerne mit einem Umsatz von über 750 Millionen Euro. Diese Konzerne müssen den Steuerbehörden Umsatz, Gewinn und auch Ertragsteuern – offene wie auch geleistete – bekanntgeben. Allerdings trifft diese Schwelle sehr viele Unternehmen, nämlich zehn Prozent aller weltweit tätigen Unternehmen, und 90 Prozent der Umsätze, die getätigt werden in diesem Bereich – 6500 Firmen sind davon betroffen.

Wichtig ist hier, dass Europa keinen Alleingang macht, sondern sich in dieses globale Konzert, in diese OECD-BEPS-Bestimmungen einfügt, das haben der Berichterstatter und auch der Herr Kommissar gesagt. Keine Doppelstandards für Europa, keine Wettbewerbsnachteile für europäische Unternehmen! Deshalb ist es wichtig, die Umsatzgrenze bei 750 Millionen Euro zu lassen, den Umfang des Informationsaustausches abzustimmen und auch die Art der Offenlegung. Hier möchte ich mich ganz besonders bei Berichterstatter Rosati bedanken, dass er sich hier dafür eingesetzt hat, dass es für europäische Unternehmen keine Wettbewerbsnachteile geben wird.

Othmar Karas (PPE). – Herr Präsident, Herr Kommissar, meine Damen und Herren! Ich schließe mich dem Dank an den Berichterstatter an. Wir haben uns ja seit Jahren für das *Country-by-Country Reporting* eingesetzt, wir haben es bei den Banken bereits durchgesetzt. Aus diesem Grund begrüße ich natürlich auf der einen Seite die OECD-Initiative und auf der anderen Seite den Vorschlag der Kommission, der ja darüber hinausgeht, weil die Berichterstattung auch an die Kommission erfolgt, weil es einmal im Jahr einen Bericht der Kommission an Rat und Parlament gibt und weil die kleinen und mittelständischen Unternehmern großteils ausgenommen und daher nicht mehr belastet sind.

Trotzdem muss man deutlich sagen: Es kann sich dabei nur um einen ersten Schritt handeln. Das *Country-by-Country Reporting* muss global und öffentlich gemacht werden, denn nur die Öffentlichkeit sorgt dafür, dass wir deutlich sehen, welche Länder welchen Unternehmen was versprechen.

KMU führen Steuern ab, und die großen Unternehmen konnten es sich in der Vergangenheit durch aufgesplittete Steuergesetzgebung in Europa besser richten. Das muss endlich ein Ende haben! Hier geht es nicht um Geschäftsgeheimnisse, hier geht es um mehr Transparenz und Vergleichbarkeit im europäischen Binnenmarkt.

Steuerwettbewerb setzt gleiche Steuerbedingungen voraus. Und es darf in Europa – und hoffentlich bald auch global – keine Briefkastenfirmen mehr geben, die ohne Mitarbeiter Millionen erwirtschaften. Steuern sind dort zu bezahlen, wo die Wertschöpfung erfolgt und Arbeitsplätze geschaffen werden. Die Transparenz ist die Voraussetzung dafür, alle Steuerschlupflöcher endlich zu schließen.

Hugues Bayet (S&D). – Monsieur le Président, la modification de cette directive n'est pas une simple évolution mineure. Je pense qu'il s'agit vraiment d'une étape cruciale dans la lutte contre le dumping social et l'évitement fiscal. C'est un combat que nous sommes plusieurs à mener ici au Parlement européen avec vous, Monsieur le Commissaire. Je pense que c'est vraiment un combat pour la défense acharnée d'une vision de la société plus juste au sein de laquelle tout le monde a les mêmes chances de réussir, car on ne peut évidemment pas accepter que les plus riches, les mieux organisés ou les moins scrupuleux parviennent à se soustraire à l'impôt et laissent les autres payer la facture.

Quand Google, Facebook, Amazon, Apple ou bien d'autres s'organisent pour ne pas payer d'impôts en Europe, ce sont évidemment les PME, les classes moyennes, les travailleurs et les fonctionnaires qui passent à la caisse. Nous le savons tous: l'impôt, c'est le financement de nos écoles, des aides à l'emploi, des transports en commun, de la sécurité; c'est vraiment tout ce qui nous permet de vivre ensemble dans une société qui tend vers plus de justice. C'est pourquoi je regrette un peu que la modification de cette directive concerne si peu les multinationales.

Notre objectif n'est pas de ne viser que les plus grandes multinationales, celles qui sont les plus médiatisées ou encore celles dont nous fréquentons les magasins le week-end. Notre objectif est vraiment de couvrir le plus grand nombre d'entreprises multinationales. Et pourquoi? Simplement pour éviter l'évasion fiscale. Je pense que c'est la condition indispensable pour rétablir des conditions de marché identiques entre les multinationales et les entreprises nationales en Europe.

Il est donc primordial que l'on puisse obtenir de fixer le seuil d'application de cette norme à toutes les entreprises multinationales considérées comme grandes entreprises par la directive comptable: 40 millions d'euros de chiffre d'affaires et 250 salariés. Sans cela, la directive ne concernerait qu'une multinationale sur dix.

Aussi, plutôt que de rétablir une certaine justice fiscale, nous pourrions même créer encore un peu plus d'injustice, en créant deux catégories de multinationales: celles qui peuvent continuer à organiser en toute impunité une évasion fiscale massive et les autres. Je pense donc qu'un signal fort et clair doit être envoyé: les multinationales – toutes les multinationales – doivent se soumettre au *reporting* pays par pays. Quand on n'a rien à se reprocher, on n'a rien à cacher.

Bernd Lucke (ECR). – Herr Präsident, meine Damen und Herren! Wir haben immer wieder gehört, dass es unter den multinationalen Unternehmen schwarze Schafe gibt, die nicht ihren fairen Anteil an Steuern zahlen – das ist empörend. Es ist sehr befriedigend, dass jetzt endlich einmal etwas geschieht, dass das Europäische Parlament etwas dagegen tut. Wer seine Steuern nicht fair zahlt, richtet zweierlei Schaden an: Einerseits prellt er den Fiskus, er prellt die Gemeinschaft der Steuerzahler, die dafür aufkommen müssen, und andererseits schädigt er den Wettbewerb. Insofern finde ich es sehr gut, dass das Europäische Parlament auch hier ein klares Zeichen gesetzt hat.

Dieses Problem ist auch ein Wettbewerbsproblem. Diejenigen Unternehmen, die ihre Steuern fair zahlen, sind benachteiligt gegenüber denen, die es nicht tun – egal, ob diejenigen, die ihre Steuern fair zahlen, nun Großunternehmen oder mittlere Unternehmen oder Kleinunternehmen sind. Aber es gibt eben die schwarzen Schafe, die es nicht tun. Und dagegen tun wir jetzt etwas, indem wir Wert darauf legen, dass auch die Kommission, die für illegale Beihilfen zuständig ist, die für Wettbewerbsverzerrung zuständig ist, darüber informiert wird, welche Steuern gezahlt werden und welche Steuern nicht gezahlt werden.

Ich finde es sehr irritierend, dass die Kommission in ihrem eigenen Gesetzgebungsvorschlag vorgeschlagen hat, dass die Kommission nicht informiert wird. Meine Damen und Herren! Wo sind wir denn? Wenn die Kommission eine Aufgabe hat, dann ist es doch die, den Wettbewerb zu schützen und illegale Staatsbeihilfen zu untersagen. Und dann muss die Kommission auch informiert werden. Insofern ist es gut, dass der Vorschlag das vorsieht.

Marisa Matias (GUE/NGL). – Senhor Presidente, Senhor Comissário, a nossa conceção de revolução é, no mínimo, um bocadinho diferente.

Acho que este debate é um bom exemplo do estado a que chegámos. Discutimos aqui, hoje, uma questão tão básica como a troca automática de informação no domínio da tributação fiscal.

Como é que aqui chegámos? Não foi seguramente por vontade divina nem por desastre natural: é por legislação injusta, porque muitas destas práticas são legais, mas são absolutamente injustas.

Às multinacionais tudo é permitido; a quem trabalha e às pequenas e médias empresas, todas as obrigações. A fuga ao fisco das multinacionais é, aliás, compensada com doses massivas de austeridade sobre quem cumpre.

Em relação a esta proposta, não percebo a razão pela qual é deixada de fora uma quantidade tão grande de multinacionais. Corremos mesmo o risco de estar a aumentar camadas de injustiça em vez de combater a injustiça fiscal.

A transparência é fundamental, mas é mais fundamental ainda a questão dos paraísos fiscais, da fraude fiscal e do branqueamento dos capitais. Estas, sim, são medidas urgentes. Os nossos cidadãos não podem aceitar mais cosmética.

Beatrix von Storch (EFDD). – Herr Präsident! Wir reden über den Vorschlag, die Steuerdaten multinationaler Großunternehmen besser auszutauschen, damit Steuerhinterziehung erschwert wird. Das ist natürlich richtig – ein berechtigtes Anliegen. Aber lassen Sie uns das Ganze in einem Gesamtzusammenhang sehen! Die Kommission hat in der Zwischenzeit eine ganze Reihe von steuerrechtlichen Vorhaben angestoßen. Sie will durch das EU-Recht ein vereinheitlichtes Körperschaftsteuerrecht, sie möchte die Besteuerung am Ort der Gewinnentstehung, Steuertransparenz herstellen, steuerliche Zusammenarbeit vertiefen usw. Wenn alles umgesetzt ist, dann hat die EU umfassende und auch neue steuerrechtliche Kompetenzen. Dabei liegt das Ertragssteuerrecht ausschließlich in der Kompetenz der Mitgliedstaaten. Durch diese Maßnahmen tastet die EU immer mehr die steuerliche Souveränität der Mitgliedstaaten an. Und ein Staat, der in Steuerdingen nicht mehr souverän ist, der verliert seine Staatlichkeit. Viele wollen das. Ich will das nicht.

Alain Lamassoure (PPE). – Monsieur le Président, je voudrais féliciter notre rapporteur, remercier le commissaire pour la qualité de sa coopération et, à l'égard des trois institutions, faire une remarque et une recommandation.

D'abord, une remarque: une fois de plus, il est proposé de modifier une réglementation existante dont l'encre est à peine sèche, puisque la coopération entre les administrations fiscales dans l'Union a donné lieu à une directive en 2011 qui a été mise à jour en 2014, c'est-à-dire hier. Le «mieux légiférer» est souvent traduit comme «moins de lois, plus courtes». Il faut compléter cette philosophie en disant «moins de lois, mais des lois qui durent plus longtemps», parce qu'elles traitent tous les aspects du problème et sont assorties de sanctions crédibles.

Ensuite, la recommandation: nous sommes en train, ici et là, de mettre en place tout un éventail de lois sur les obligations d'information auxquelles les multinationales sont désormais soumises. Ces textes sont nécessaires pour passer de l'ère de l'obscurité à l'âge de la transparence. Mais ayons le bon sens d'être conséquents: entre les activités bancaires, les exploitations forestières et minières, les droits des actionnaires, les déclarations pays par pays, les recommandations de l'OCDE, les textes de l'Union et les lois nationales qui existent, ici et là, veillons à retenir les mêmes critères, les mêmes règles et les mêmes obligations.

L'expérience nous montre que la course à la vertu est plus propice au développement silencieux du vice que la fixation, une fois pour toutes, d'une règle commune, même perfectible.

Jeppe Kofod (S&D). – Hr. formand! Tak til ordføreren og også særlig tak til vores kommissær for at sætte perspektiv på denne meget vigtige debat, som vi har i dag.

Det, vi diskuterer, er i virkeligheden en standard, som burde være indført for længst med hensyn til multinationale selskabers forpligtigelse til at levere informationer til vores skattemyndigheder, så vi kan sikre, at de betaler den skat, de skal. Nogle gange, når der er en sådan debat, tror jeg, mange borgere tænker, at det egentlig er helt absurd, at vi lever i en global verden, hvor disse standarder endnu ikke er gældende. Derfor har EU efter min mening en kæmpe rolle i at være førende med hensyn til at gennemføre disse ting også på globalt plan, i OECD, i G20 og i andre sammenhænge, og i at kæmpe for, at de standarder, vi udvikler her i Europa, også bliver globale standarder.

Vi ved, at der i Europa alene bliver svindlet og skattesnydt for 1000 mia. euro om året, hvis man medregner både virksomheder og individuelle borgers skattesnyd. Penge, der kunne være gået til velfærd, penge, der kunne være gået til skabe nye job. Vi ved, at små og mellemstore virksomheder, som skaber 85 % af alle job i Europa, har en skattebyrde, der er 30 % højere end de store multinationale selskabers. Derfor er det, der foregår med skatteunddragelse og skattesnyd for store selskaber, med til at ødelægge job i Europa.

Jeg mener, at transparens, effektivt samarbejde og fælles standarder er de tre ting, der skal til, og jeg vil gerne sige, at dette forslag er rigtig godt. Jeg havde dog ønsket, at man havde haft den samme grænse som for bankerne for så vidt angår størrelsen for, hvornår man skal rapportere, altså 40 mio. euro.

Stanisław Ożóg (ECR). – Panie Przewodniczący! W ostatnich latach znacząco przybyło wyzwań związanych z oszustwami podatkowymi. Automatyczna wymiana informacji ma stanowić ważne narzędzie walki z tym zjawiskiem. Bardzo istotne jest jednak to, aby w wyniku tych rozwiązań nie ucierpiały MŚP – pamiętajmy, że tworzą one prawie 70% miejsc pracy w Unii Europejskiej. Funkcjonowanie grup przedsiębiorstw wielonarodowych może doprowadzić do zakłócenia konkurencji na rynkach krajowych, dlatego proponowane przez Komisję Europejską rozwiązania są tak bardzo ważne. Kluczowe jest to, aby przepisy podatkowe nie utrudniały wzrostu gospodarczego. W projekcie proponuje się wprowadzenie konkretnych rozwiązań odnoszących się do automatycznej wymiany informacji podatkowych, zwiększenie zaangażowania Komisji Europejskiej, proces wymiany informacji i zapewnienie większej przejrzystości. Pamiętajmy, że nie może to jednak zaburzyć zasady zachowania poufności.

Gunnar Hökmark (PPE). – Mr President, my thanks to the Commissioner and to the rapporteur. When I listen to this debate it sounds like nearly no taxes are paid in Europe, but companies do pay taxes; small and big companies pay taxes. Income takers and employees pay taxes. It is said that we have the highest tax load in the world. In Europe we pay 10 to 15% higher taxes than any other region in the world, which is of course a problem for us regarding investment in the European economy.

So we need to fight those who do not. We need to fight tax fraud and illegal tax avoidance; not make it more difficult to run companies in Europe. That is why it is so important to stick to international cooperation, and international cooperation between national authorities requires that we have international standards, and we in Europe go beyond that. Then we are creating problems for honest industries and companies but we are also creating grey zones and loopholes and incentives to make tax avoidance.

So, Commissioner, let us stick to international standards and international cooperation, then we will get fair taxes in Europe.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – Señor Presidente, yo creo que todos estamos de acuerdo en que este es un paso en la buena dirección y que no es el único; que llevamos haciendo cosas, señor Comisario, en la buena dirección, y creo que esto es bueno en este camino. Ahora, quiero denunciar, de cara a lo que es el papel del Parlamento en este debate, tres cosas que me parecen importantes.

La primera es que quiero recordar que nuestro papel en este debate sobre la fiscalidad es un papel de mera consulta, es decir, que nuestro informe, señor Rosati, por bien que esté, es un informe que solo plantea la opinión del Parlamento Europeo. No tenemos capacidad legislativa. Y es una señal que quiero hacer ya de cara a lo que debe ser el futuro de las reformas de nuestra Constitución Europea.

En segundo lugar, el Consejo no nos escucha. Porque quiero recordar que, ya en la anterior reforma de la Directiva, antes de que se aprobara aquí el informe sobre la propuesta de la reforma de la Directiva, el Consejo ya había decidido que la Comisión no tuviera ningún papel en el intercambio de información de los *rulings*, lo cual quiere decir que, además de no tener papel político, el Consejo no nos ha escuchado.

Y en tercer lugar, quiero decir que aquí puede ocurrir lo mismo. El Consejo no atribuye a la Comisión ningún papel en el intercambio de la información y eso me parece grave porque, en esta materia, la Comisión, señor Moscovici, tiene que tener un papel importante como el que usted está ejerciendo en esta iniciativa.

Sander Loones (ECR). – Iedereen moet eerlijk zijn belastingen betalen. Het is dus goed dat we deze kwestie ook hier in het Europees Parlement aanpakken. Wat we beter samen doen, dat moeten we niet apart doen en dit dossier is daarvan een zeer goed voorbeeld. Multinationals zullen wij voortaan verplichten om informatie te delen met de fiscus, informatie over het aantal jobs, over de winst die ze maken, enzovoort. Het is belangrijk om ongeoorloofde belastingontwijking te bestrijden, zeker in deze Panamatijden.

We hebben het altijd gezegd en we zullen het ook blijven herhalen: wij moeten de OESO-normen naleven en uitvoeren en tegelijk mogen we daarbij niet blind zijn. Wij mogen niet blind zijn en denken dat Europa een eiland is en we mogen ook niet blind zijn voor de lasten die vandaag al wegen op onze kmo's. Dus laat ook dat duidelijk zijn: daaraan kunnen geen extra lasten worden toegevoegd. Dat is trouwens ook de reden waarom wij morgen zullen stemmen tegen vele amendementen van Verenigd Links, omdat zij dat anders hebben begrepen en onze kmo's nog extra administratieve lasten willen opleggen.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). – Domnule președinte, îl felicit pe domnul Rosati pentru acest raport și îl felicit și pe domnul comisar Moscovici pentru dorința ca Uniunea Europeană să fie în avangarda lumii în adoptarea legislației necesare pentru prevenirea evaziunii fiscale, a evitării impozitelor, precum și a spălării banilor. Avem de îndeplinit patru obiective atât de repede cât putem pentru că cetățenii europeni cer acest lucru. În primul rând, eliminarea secretului din sistemul financiar prin raportarea automată a informațiilor financiare astfel încât să nu mai existe niciun loc în lume unde să fie ascunse veniturile și averile. În al doilea rând, cunoașterea beneficiarilor finali, a tuturor firmelor înregistrate offshore și acest lucru se poate face prin registre publice. În al treilea rând, impozitele să fie plătite în țările în care se realizează valoarea și vânzările, iar acest lucru îl facem prin raportarea țară cu țară. Și, în sfârșit, în al patrulea rând, penalizarea clară a jurisdicțiilor fiscale, a paradisurilor fiscale care nu sunt cooperante.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, signor Commissario, credo sia giusto darle atto di aver affrontato il tema dell'armonizzazione fiscale e soprattutto quello della trasparenza con molto coraggio, anche quando non era all'ordine del giorno e all'attenzione dell'opinione pubblica perché LuxLeaks e Panama Papers non erano ancora temi ricorrenti, non avevano ancora attirato l'attenzione di molti commentatori.

Ora però, con la stessa franchezza, le devo dire che l'impianto che viene proposto a modifica delle soluzioni indicate dall'OCSE è inadeguato. Si rischia di avere una buona intenzione e di vanificarla per dei limiti oggettivi che si sono qui indicati nella sua attuazione. I problemi sono sostanzialmente due, come lei sa e come ha ricordato con lealtà anche nella sua introduzione. Il primo riguarda la soglia: la soglia ipotizzata è troppo alta, 750 milioni corrispondono grosso modo a 2 000 aziende – sono pochissime. Soglie di questa natura rischiano paradossalmente di penalizzare le aziende più piccole. La proposta che era stata fatta in commissione, e che la Commissione non ha accettato, di 40 milioni portava a 15 000 aziende coinvolte. Il secondo tema è quello che riguarda il campo di applicazione: la rendicontazione deve essere pubblica in tutte le giurisdizioni.

Soltanto la combinazione tra una soglia molto più bassa di quella proposta e dall'altra parte l'estensione del campo di applicazione darà contenuto e anche efficacia ad un'azione del tutto condivisibile, come quella che lei qui ci ha illustrato.

Zdzisław Krasnodębski (ECR). – Panie Przewodniczący! Obowiązek sprawozdawczości finansowej i podatkowej w podziale na poszczególne kraje, w których wielkie firmy prowadzą działalność, może przyczynić się do częściowego wyrównania warunków konkurencji w stosunku do MŚP, a jak wielokrotnie tutaj słyszeliśmy obciążenia podatkowe MSP są średnio 30% wyższe niż w przypadku korporacji. Tak więc modyfikacja obecnej dyrektywy jest także ważna pod tym względem. Niemniej jednak system taki nie będzie w pełni spełniał swojej roli, dopóki te informacje nie będą podawane do publicznej wiadomości – i to wydaje mi się znacznie ważniejsze niż niebezpieczne rozszerzenie kompetencji Komisji Europejskiej – i dopóki w dalszym ciągu tolerować będziemy w Unii Europejskiej raje podatkowe, takie jak Luksemburg. Sądzę też, że próg przychodowy określony na poziomie 75 mln euro rocznie dla przedsiębiorstw podlegających obowiązkowi sprawozdawczości pozostawi *de facto* znaczną część przedsiębiorstw poza systemem proponowanej kontroli.

Brian Hayes (PPE). – Mr President, I would like to begin by congratulating my colleague Mr Rosati on his report and indeed for the work in the Committee on Economic and Monetary Affairs (ECON) where I think he received a huge majority for the work that he was doing with other rapporteurs.

As others have said, the whole question of aggressive tax planning is an issue of public concern for citizens, for SMEs, and we have got to respond to that in a way which is appropriate, fair and balanced. The OECD agenda is the agenda to follow and I think Commissioner Moscovici was right earlier when he said: 'the key question now is on implementation'. We now have under Chapter 13 of the OECD BEPS Action Plan clear sets of obligations and actions on the part of EU Members. We must ensure that we follow those actions up and we must ensure also that where the Commission feels that Member States are not living up to their obligations under the OECD agenda, that they say it clearly.

Secondly, on the question of automatic tax exchange of information. I come from a country, Ireland, which signed with the United States of America a FATCA arrangement, the second country in the world to do that, which is arguably the gold standard of tax exchange information now, where effectively the tax authorities give information on an annualised basis. It is not just important in terms of the tax paid, it is also crucially important in ensuring that we diminish loopholes and that we try to understand how companies get around the taxation system.

I want to put on public record my support for Commissioner Moscovici's proposal for an effective blacklisting of territories and Member States that may well be regarded as tax havens. It is about time that Europe did this, so that we can put to one side the allegations that are made of smaller Member States from time to time by larger Member States. We should get to that interpretation; it will be good for Europe and good for our businesses in Europe as well.

Neena Gill (S&D). – Mr President, if we are ever to tackle tax dodging, we have to close all the legal loopholes across all our pieces of legislation, so I like to start by congratulating Mr Rosati on his report. I do believe it is a step in the right direction, although I would have liked you to have gone further to make sure that more companies are required to submit these country-by-country reports. I think it is also important that the amendment by the S&D shadow rapporteur to ensure that companies submit these reports is fully supported. In the interest of tax transparencies, these reports really need to be made public as well. Mr President, the progressive members in this House fully understand the importance of country-by-country reporting as a tool to tackle fraud. Tomorrow, the UK Prime Minister is organising an important summit on tackling corruption and tax evasion. I welcome this initiative, and hope that his Tory colleagues in this House will be consistent with their government and their leader and vote for the first time in favour of country-by-country reporting to shine more light on a murky world of tax avoidance and evasion. At the same time, we need the Council to really pay attention to the opinions of the European Parliament on these tax matters. Together, we can tackle tax invasion in a proper way.

IN THE CHAIR: ANNELI JÄÄTTEENMÄKI

Vice-President

Zbigniew Kuźmiuk (ECR). – Pani Przewodnicząca! Uszczuplenia z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych w skali całej Unii Europejskiej wynoszą, tak jak szacuje to Komisja Europejska, około 120 miliardów euro rocznie. To oznacza, że w przypadku wielu krajów jest tak, że te uszczuplenia są po prostu większe niż wpływy z tego podatku – tak jest w przypadku mojego kraju Polski, gdzie wpływy z podatku dochodowego od osób prawnych wynoszą około 30 miliardów złotych, a uszczuplenia według tych wyliczeń Komisji Europejskiej wynoszą aż 46 miliardów złotych. Więc z uznaniem witamy tę inicjatywę Komisji Europejskiej o automatycznej wymianie informacji, natomiast wydaje się, że przyjęcie tego rozwiązania powinno dotyczyć tylko firm przekraczających obroty rzędu 750 milionów euro – ta wielkość powinna być absolutnie obniżona, tak żeby te przepisy, które Komisja proponuje dotyczyły większego zakresu firm niż do tej pory.

Seán Kelly (PPE). – Madam President, I think most citizens were greatly surprised when they became aware of the extent of tax avoidance, within Europe and beyond, especially when every single worker – albeit in the public sector or the private sector – has to pay every single cent they are due in tax, no avoidance possible, and pursued to the limit if they are tried. At the same time, multinationals were able to utilise their resources to avail of every loophole to create billions and billions of extra revenue. This has to stop and I am glad that this is a first step, but not a final step. Mr Lamassoure said that we need to move in to the age of transparency, and this is only the start of transparency. I am at a loss to understand why we put the threshold so high at EUR 750 million, and – as has been said – that only catches one out of 10 multinationals. Everybody and every company and every multinational should pay all their taxes.

Catch-the-eye procedure

Romana Tomc (PPE). – Čestitke najprej poročevalcu, seveda, za zelo dobro opravljeno delo in naj na začetku povem, da se že zelo dolgo časa ukvarjam z davčno problematiko in da sem se ves čas zavzemala za pravično in za zmerno obdavčitev.

Mislím, da davki ne smejo biti tako visoki, da bi odvrčali podjetja od tega, da ustvarjajo. Vendar na drugi strani pa ne smemo dopustiti tega, da se davki utajujejo, da se gremo agresivno davčno planiranje in izogibanje davkov. Zato je ta poskus in Komisije in nas tukaj skupaj k temu, da postane davčno področje bolj transparentno, korak v pravi smeri.

Ampak naj zaključim s tem: sama bi bila še bolj ambiciozna. Preverila sem v svoji državi, v Sloveniji, koliko bomo imeli zavezancev, če obstane ta prag, ki je predlagan: niti deset podjetij ne bo zvezanih k poročanju. Zato mislim, da bi lahko bili v nadaljevanju še bolj ambiciozni.

Nicola Caputo (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, la sfida posta dall'elusione fiscale transfrontaliera, dalla pianificazione fiscale aggressiva e da una dannosa concorrenza fiscale ha assunto proporzioni considerevoli, divenendo una delle preoccupazioni principali dell'Europa e del mondo.

Una maggiore trasparenza circa le informazioni fiscali è fondamentale per contrastare la pianificazione fiscale aggressiva. Purtroppo nell'attuale quadro giuridico gli Stati membri non prevedono ancora lo scambio reciproco delle rendicontazioni paese per paese. Gli strumenti e i meccanismi stabiliti dalla direttiva relativa alla cooperazione amministrativa nel settore fiscale vanno quindi rafforzati. Giudico positivi le proposte relative alla soglia per le imprese multinazionali obbligate a presentare la rendicontazione per paese, la designazione dell'autorità competente, l'ambito delle informazioni scambiate e il calendario relativo all'attuazione e all'intervallo di rendicontazione.

Penso anche che il coinvolgimento del Parlamento nel processo di trasparenza fiscale sia fondamentale. A tal fine, sarebbe auspicabile la presentazione da parte della Commissione europea di una relazione annuale che sintetizzi gli esiti principali delle valutazioni nazionali degli Stati membri.

Ruža Tomašić (ECR). – Gospodo predsjednice, porezne oaze i izbjegavanje plaćanja poreza uvijek su aktualna tema, a odjek afere „Panama Papers” među građanima stavlja na nas još veći pritisak da naplatu poreza konačno stavimo pod kontrolu.

Porezi se moraju plaćati želimo li da naše države ostanu funkcionalne, a Europska unija uspješna i bogata. No, bojim se da neke političke snage ovo koriste kako bi promicale izrazito represivnu poreznu politiku koju u određenoj mjeri propagira i Europska komisija.

Multinacionalne bi kompanije svakako trebale vraćati dio zarade društvima u kojima posluju i zarađuju, ali mislim da je krajnje nepošteno pretjerano ih oporezivati i tjerati da plaćaju za tuđe političke promašaje i socijalne eksperimente umjesto da taj novac ulože u istraživanje i razvoj i otvaranje novih radnih mjesta.

Marco Zanni (EFDD). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, devo confessare di provare un certo imbarazzo ogni volta che si discute di proposte volte a lottare contro l'evasione fiscale. Si fanno piccolissimi passi in avanti, venduti come grandi vittorie, ma in realtà la situazione di base resta sempre la stessa, con le medesime criticità e problematiche che nessuno vuole affrontare fino in fondo.

Ma del resto cosa ci si può aspettare da una Commissione guidata dal capo e mago della fiscalità agevolata lussemburghese e da un Consiglio guidato dai Paesi Bassi, uno dei paradisi fiscali all'interno dell'UE? Il Parlamento europeo è forse garante di una linea più intransigente? Non proprio. Ma del resto non so cosa potremmo sperare di diverso se abbiamo noi stessi, tra i nostri legislatori, condannati proprio per evasione fiscale.

Su questa specifica proposta noi chiediamo perlomeno che tutte le informazioni siano rese pubbliche ed accessibili, altrimenti tra qualche anno saremo ancora qui a scandalizzarci in maniera ipocrita per situazioni come LuxLeaks senza che nulla realmente sia cambiato.

(End of catch-the-eye procedure)

Pierre Moscovici, *membre de la Commission*. – Madame la Présidente, Mesdames et Messieurs les députés, je tiens encore une fois à vous remercier, toutes et tous, pour vos commentaires et l'impulsion que ce Parlement donne collectivement à notre action commune en faveur d'une fiscalité plus juste et plus transparente. J'en ai une fois de plus la conviction: nos deux institutions – au-delà des différences de sensibilité qui peuvent se faire jour ici ou là – se trouvent à peu près exactement sur la même longueur d'onde, tout simplement parce que nous avons le même objectif – une fiscalité plus transparente, plus efficace et, en même temps, plus juste.

Je salue aussi le niveau d'ambition que certains d'entre vous ont évoqué et que le rapport de M. Rosati a bien sûr traduit. À cet égard, je tiens à vous assurer que la décision de limiter l'application de cette directive aux groupes multinationaux, dont le chiffre d'affaires est au-delà du seuil de quelque 750 millions d'euros par an, n'est pas – contrairement à ce que j'ai pu entendre dire – le résultat d'une lâcheté ou d'une faiblesse quelconque de la part de la Commission, mais tout simplement d'une réflexion approfondie et de bon sens qui s'appuie également sur les conclusions de l'OCDE.

Beaucoup d'entre vous nous ont dit qu'il ne faut pas que nous bâtissions une nouvelle strate, une nouvelle norme, ou que nous compliquions encore les choses. Toutes les multinationales ne sont pas concernées par ce seuil, mais il faut savoir que ce seuil est en réalité très efficace, car il couvre 90 % des revenus des multinationales en Europe. Si on l'abaissait, on imposerait en réalité une nouvelle charge administrative à des sociétés qui représentent uniquement 10 % des revenus des multinationales, mais des sociétés qui ne sont pas elles-mêmes soumises à cette obligation, si on suit les règles en matière de *reporting* pays par pays de l'OCDE. Ce serait donc à la fois très coûteux, très lourd et, en vérité, totalement inefficace. C'est la raison pour laquelle si on veut faire modifier ce seuil – on peut le comprendre – et appréhender encore plus les revenus des multinationales, c'est au niveau de l'OCDE qu'il faut agir pour tenter de faire baisser, dans le cadre collectif du projet BEPS, ce seuil qui est tout de même – je le crois – assez remarquablement efficace.

En ce qui concerne le rôle de la Commission, j'ai entendu ceux qui souhaitent qu'il soit plus fort, et je voudrais les en remercier, même qu'il s'agit de membres comme M. Lucke qui, d'habitude, sont plus critiques envers cette Commission. Après tout, s'ils décident, pour une fois, de marquer leur appréciation, je ne saurais que trop les en remercier. Mais il y a les limites tout simplement juridiques et légales que j'ai indiquées dans mon introduction. Je voudrais vous assurer encore une fois du fait que nous serons extrêmement vigilants, attentifs et sévères pour que cette directive soit appliquée correctement dans le cadre, bien sûr, des compétences qui sont les nôtres. Au passage, je vous dirai aussi que je commence à me lasser de cette antienne qui consiste à cibler systématiquement le président de la Commission, au nom de sa nationalité, ou le président du Conseil, actuel président de l'Eurogroupe, au nom de la sienne.

Il se trouve que le président de la Commission est luxembourgeois, que la précédente présidence du Conseil de l'Union européenne était luxembourgeoise, que le président de l'Eurogroupe est néerlandais et que l'actuelle présidence du Conseil est néerlandaise. Vous jugerez du résultat, et je tiens à vous dire que le travail avec la présidence luxembourgeoise a été tout à fait remarquable, puisqu'il nous a permis, en sept mois, de conclure la directive sur l'échange automatique d'informations concernant les rescrits fiscaux. Le travail fourni par la présidence néerlandaise est tout aussi remarquable. J'espère revenir devant vous, au mois de juin, avec une conclusion positive en ce qui concerne le paquet de mesures sur la lutte contre l'évasion fiscale. Je note un soutien tout à fait remarquable de la part de Jeroen Dijsselbloem. Je puis, enfin, vous assurer – je le dis d'autant plus à ceux qui ont l'amabilité de considérer que j'ai fait là un travail volontaire – que j'ai le total soutien du président Juncker. Il ne m'est jamais arrivé – et je sais qu'il ne m'arrivera jamais – d'être freiné dans ce qui n'est pas du zèle, mais tout simplement un engagement.

Aujourd'hui, je crois vraiment que la Commission et le Parlement marquent un autre pas – un nouveau pas – dans la bonne direction. J'ai entendu vos remarques, je pense qu'elles sont utiles, et nous en tiendrons compte. Je sais comme vous que ce combat n'est pas achevé, et il ne sera jamais achevé, d'ailleurs, parce qu'à chaque fois, la technologie, les astuces juridiques, comptables et financières s'efforceront de trouver des contournements ou des déviations, et cela, c'est l'humanité – pas le journal *L'Humanité* – telle qu'elle est.

Il y a donc du travail pour moi pendant cinq ans, du travail pour vous pendant cinq ans et du travail pour mon successeur, mes successeurs, les successeurs de vos successeurs. Nous sommes engagés dans une démarche assez inédite, que nous devons saluer. Nous devons la poursuivre ensemble et marquer des pas décisifs dans le sens de cette révolution de la transparence que j'appelle de mes vœux.

Rien n'est jamais parfait, on voudrait toujours savoir plus et aller plus loin. C'est vrai que nous sommes en droit de demander aux États membres de faire leur travail, mais, en même temps, ne faisons pas comme si nous n'avions pas besoin d'eux. Nous savons ce que sont nos règles, que la Commission propose, que le Parlement est colégislateur et aussi que, sans les États membres, nous ne pouvons rien faire. C'est pourquoi nous devons les pousser collectivement dans la bonne direction, mais, en même temps, être aussi capables de les saluer quand ils font un bon pas en avant, ce qui – je vous l'assure – est en train d'arriver. Ce n'est pas toujours spontané, ce n'est pas toujours facile, ils sont eux aussi à l'écoute de l'opinion.

Je constate quand même qu'en matière fiscale, il est bien sûr extrêmement difficile d'avancer. J'ai parlé d'harmonisation fiscale, je la souhaite, et, en tant que responsable politique, j'y suis favorable. Je sais aussi à quel point c'est compliqué, tout simplement du fait de la règle de l'unanimité qui est bloquante. Je constate, en revanche, que, quand il s'agit de textes sur la transparence – parce qu'il y a eu les *LuxLeaks*, les *Panama Papers*, parce qu'il y a le Parlement européen, une Commission volontaire –, cela va beaucoup mieux et beaucoup plus vite. On a coutume de dire qu'il faut environ cinq ou sept ans pour qu'une directive sur la législation fiscale arrive au bout de son parcours. Sur les rescrits fiscaux, il a fallu sept mois, sur l'*Antitax Avoidance Package*, j'ai bon espoir que cinq mois suffiront. Donc, là où il fallait sept ans ou cinq ans, sur ces sujets, il faut cinq mois, c'est dire à quel point nous travaillons vite et fort, et continuerons de travailler vite et fort ensemble.

Je vous invite tous à contribuer, comme vous le faites évidemment, à ce que ce débat soit toujours au premier plan de l'agenda politique de notre Union, prenant appui sur – c'est vrai – cette formidable demande citoyenne qui se tourne vers nous. L'Europe est critiquée, trop critiquée. Nous tenons là une occasion de montrer que l'Europe est utile, forte et bonne, et de montrer aussi, tout simplement, ce que nous voulons faire de notre Europe.

Dariusz Rosati, *rapporteur*. – Madam President, I address my thanks to all the speakers for this interesting debate. I am very happy to see this overwhelming unity in which we all share concern about the growing scale of tax evasion and tax avoidance across the globe. This is a very worrying phenomenon as it undermines national budgets, as it puts small and medium-sized enterprises in a disadvantaged position and of course undermines the fairness of the taxation systems in all our countries. I would like therefore to express my satisfaction that we all agree that this issue has to be tackled and that we all agree that taxes should be paid where the value is created.

On several contentious points let me make a quick comment. On the threshold, I think Commission Muscovici has explained what is the rationale behind adopting this relatively high threshold. If we went for a lower threshold that would certainly cost us much more, with marginal revenues from that move diminishing, so that I think we have to be ambitious, but not perhaps ambitious to the point as to undermine the efficiency and effectiveness of the tax system. If we manage to collect more than 90% of taxes within this system with a threshold of 750, I think we should start with this; but of course, if we are able to start negotiations at the OECD level in order to lower this threshold, I would be all in favour of that.

And the same holds true for the publicity, for the transparency. I am also in favour of that, but simply, my point is that we would not like to adopt unilateral obligations because they would certainly undermine the competitive position of our EU companies. If we can find a system that would not undermine the competitiveness of the European Union, I again would be very much in favour of more publicity and more transparency.

One last point is on the role of the Council. I have to say that I regret that the Council has taken its decision before Parliament actually prepared its opinion. This is against the rules. Although the decision is up to the Council, the Council should take a decision at the end of the whole procedure after the Parliament has expressed its opinion. I think in future we will not have this kind of unfortunate practice.

Finally, I would like to express my thanks to Commissioner Moscovici for excellent cooperation and to all the shadow rapporteurs and to all the speakers during this debate.

President. — The debate is closed.

João Ferreira (GUE/NGL), por escrito. – Estamos perante uma tentativa de resposta ao que ficou conhecido como o escândalo do Luxleaks, que envolveu diretamente o atual presidente da Comissão Europeia quando era ainda ministro das finanças e, mais tarde, primeiro-ministro do Luxemburgo.

A descoberta de que não apenas este, mas também vários outros governos de países da UE celebraram acordos secretos com empresas multinacionais para as poupar ao pagamento de impostos, abrindo portas à elisão fiscal e privando os Estados de vultuosíssimas receitas que resultariam da devida cobrança de impostos, gerou justa e compreensível indignação em toda a Europa.

Para quem manda na UE, havia que garantir que algo mudasse na aparência para que tudo fique na mesma. Não deixa de ser irónico o facto de esta negociação estar a ser feita sob a presidência holandesa da UE, sendo a Holanda um dos mais importantes paraísos fiscais existentes, como o demonstram os escândalos relacionados com a Starbucks, entre outros.

A Comissão Europeia propõe um relatório país por país – confidencial – no qual as multinacionais irão transmitir às administrações fiscais informações sobre a sua atividade e sobre os seus impostos. A confidencialidade compromete a eficácia da medida e o seu efeito dissuasor. Ademais, o limite dos 750 milhões de euros deixa de fora a grande maioria das empresas multinacionais.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE), írásban. – Bár eddig jó trükk volt cég mögé bújva fialtatni a feketejövödelmet egy egzotikus országban, hamarosan könnyen lelepleződhetnek a zavarosban halászók a nemzeti adóhatóságuk előtt. Le kell azonban szögezni: információcsere mindig is volt az érintett országok között, ha kötöttek adóegyezményt, vagy – mivel az adóparadicsomoknak számító országok értelemszerűen nem, vagy csak néhány országgal kötöttek a kettős adóztatás elkerülését célzó egyezményt – ha kifejezetten az adóügyi információcserére vonatkozó egyezményt kötöttek. Viszont a korábbi egyezmények nem bizonyultak elég hasznosnak, bebizonyosodott, hogy egységes fellépésre van szükségünk, amely most Rosati úr jelentésében ölt testet. Úgy gondolom, hogy a világban most egy új pénzügyi forradalom zajlik, aminek része az offshore újraszabályozása is, ám sok a kérdőjel ezzel kapcsolatban.

A jövedelemeltitkolásra alapított offshore világprobléma, ám ezzel nem nagyon lehet mit kezdeni. Viszont azt is hozzá kell tenni, hogy automatikus adatcsere egyezménye komoly felkészültséget kíván meg a nemzeti adóhatóságoktól, és nagy kérdés, hogy ez például hazánkban Magyarországon hogyan valósulhat meg. Az adóhatóság ennyi vagyonosodási vizsgálatra nincs felkészítve, ezért egy-egy bonyolult cégjogi, pénzügyi adat értelmezése is nagy nehézséget okozhat, ami a perek elhúzódásához vezethet.

Ivana Maletić (PPE), napisan. – Obvezna automatska razmjena poreznih informacija važan je korak prema poreznoj transparentnosti i sprječavanju utaja poreza. Porezni sustav koji omogućuje izbjegavanje plaćanja poreza između 50 i 70 milijardi eura godišnje nije pravedan porezni sustav. Mali i srednji poduzetnici koji trebaju biti pokretači našeg gospodarstva i koji uredno ispunjavaju svoje porezne obveze više su porezno opterećeni jer multinacionalne kompanije koriste rupe u poreznom zakonodavstvu kako bi izbjegle plaćanje poreza. Trebaju vrijediti jednaka pravila za sve. Nedavno objavljeni panamski dokumenti pokazali su nam koliki je razmjer nepoštenih poreznih praksi. Stoga pozdravljam obveznu automatsku razmjenu poreznih informacija u ovom obliku kao tek prvi korak prema pravednom, transparentnom i učinkovitom poreznom sustavu kojim ćemo onemogućiti agresivno porezno planiranje i utaju poreza. Europska unija mora učinkovitije ubirati poreze i ta sredstva usmjeravati u rast i zapošljavanje.

Νότης Μαριάς (ECR), γραπτώς. – Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, με αφορμή το πρόσφατο σκάνδαλο Panama Papers και προκειμένου να αντιμετωπίσει τη φοροδιαφυγή που πλήττει πολλά κράτη μέλη της ΕΕ, δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των εταιριών. Συγκεκριμένα, η ΕΕ προτείνει την καθιέρωση της υποβολής εκθέσεων ανά χώρα για τους ομίλους πολυεθνικών επιχειρήσεων, καθώς αυτοί αποτελούν και τους πρωταγωνιστές στις πρακτικές της φοροαποφυγής και φοροδιαφυγής διαβρώνοντας την αντίστοιχη εθνική φορολογική βάση. Επιπλέον, οι πολυεθνικές επιχειρήσεις θα πρέπει να δίνουν πλήρη αναφορά για το ποσό των εσόδων και των κερδών προ φόρου εισοδήματος. Για την αντιμετώπιση, βέβαια, των πρακτικών αυτών δεν αρκεί η υποχρεωτική ανταλλαγή πληροφοριών. Θα πρέπει όλες οι χώρες της ΕΕ να λάβουν μέτρα ώστε κάθε επιχείρηση να φορολογείται στη χώρα όπου πραγματοποιούνται τα κέρδη της, και να μην καταφεύγουν σε φορολογικούς παραδείσους - όπως φάνηκε και από τα Panama Papers όπου αποκαλύφθηκε η ίδρυση 214.000 υπεράκτιων εταιρειών. Επίσης, θα πρέπει πάσουν οι πολυεθνικές να χρησιμοποιούν την πρακτική των ενδο-ομιλικών συναλλαγών επηρεάζοντας, με τον τρόπο αυτόν, αρνητικά τους προϋπολογισμούς των κρατών.

Evelyn Regner (S&D), schriftlich. – Die verpflichtende länderspezifische Berichterstattung für multinationale Unternehmen ist eine der wichtigsten legislativen Offensiven der Kommission zur Steuervermeidungspraxis von MNU. Die Steuerungleichheit zu Gunsten von Unternehmen und reichen Privatpersonen stellt ein demokratiepolitisches Problem dar. Wir wissen, dass sich Vermögende im Graubereich der Gesetzgebung bewegen und sich aussuchen können, an welche Regeln sie sich in ihren Herkunftsländern halten und an welche nicht. Transparenz ist eine fundamentale Waffe im Kampf gegen Steuervermeidung und Steuerflucht! Der automatische Informationsaustausch wird hier wesentlich zur Verbesserung der Kooperation zwischen Steuerbehörden beitragen und für mehr Transparenz sorgen. Dafür muss jedoch das *Country-by-Country-Reporting* öffentlich gemacht werden! Die Veröffentlichung von bestimmten Informationen ist essentiell für die Vergleichbarkeit von Indikatoren und zählt nicht – wie von mancher Seite behauptet – zum Geschäftsgeheimnis. Es muss ersichtlich sein, wieviele Mitarbeiterinnen und Mitarbeiter ein Unternehmen in welchem Land hat, und wie sich Produktivität, Umsatz und Gewinn im jeweiligen Land im Verhältnis zur Beschäftigtenzahl entwickeln. Volle Transparenz erreichen wir nur, wenn diese Indikatoren, die wichtige Indizien für mögliche Briefkastenfirmen darstellen, veröffentlicht werden. Ein zweiter Punkt ist die Höhe des Schwellenwerts: Wir müssen dafür sorgen, dass so viele Unternehmen wie möglich erfasst werden – nicht nur die Größten. Erst dann wird diese legislative Maßnahme auch Wirkung zeigen!

18. Zwalczenie nierówności w celu pobudzenia zrównoważonego wzrostu gospodarczego w UE sprzyjającego włączeniu społecznemu (debata)

President. — The next item is the debate on the oral question to the Commission on tackling inequalities in order to boost inclusive and sustainable economic growth in the EU by Thomas Händel on behalf of the Committee on Employment and Social Affairs (O-000047/2016 – B8-0369/2016) (2016/2594(RSP)).

Thomas Händel, Verfasser. – Frau Präsidentin! Herr Kommissar! Der Beschäftigungsausschuss hat sich erneut mit der wachsenden Ungleichheit in Europa befasst. Sie wächst seit Jahren ständig und war noch nie so krass – und zwar seit 1961. Das sage nicht ich, das sagt die OECD. Das wird diejenigen – auch hier im Haus – nicht beunruhigen, die gleicher sind als andere. Wir sollten aber nicht nur beunruhigt sein, sondern regelrecht entsetzt.

Die reichsten zehn Prozent haben 9,6 fach höhere Einkommen als die ärmsten zehn Prozent. Die reichsten zehn Prozent der Haushalte besitzen 50 Prozent der Nettovermögen – die ärmsten 40 Prozent gerade mal drei Prozent. Bergab ging es nicht nur mit den Ärmsten – bergab ging es mit den unteren 40 Prozent der Bevölkerung! Ein Viertel der Menschen in Europa lebt an oder unter der OECD-Armutsgrenze. Dieses Europa ist drauf und dran, seine Glaubwürdigkeit bei einer wachsenden Zahl von Menschen zu verspielen – mit allen bereits jetzt schon sichtbaren politischen Folgen.

Aber nicht nur das: Die wachsende Ungleichheit schädigt alle. Denn nicht nur die sozialen und politischen Probleme nehmen dadurch zu, sondern auch die ökonomischen Probleme. Dies ist einem inklusiven und nachhaltigen Wirtschaftswachstum abträglich. In internationalen Organisationen wächst die Übereinstimmung: Die Zunahme der Einkommensungleichheit und der Vermögensungleichheit muss angegangen werden. Die OECD schlussfolgert: „Die Herausforderung besteht demnach darin, geeignete Maßnahmenpakete zu finden, die sowohl wachstumsfreundlich sind, als auch zu einer Verringerung der Ungleichheit beitragen.“

Dazu, liebe Kolleginnen und Kollegen, braucht es einen ganzheitlichen Ansatz, der auch soziale und makroökonomische Maßnahmen umfasst. Denn die Auswirkungen der asymmetrischen Krisenschocks betreffen letztlich alle Länder. Die Vorschläge zur Bekämpfung dieses Problems sind vielfältig – angegangen wurden sie bisher nicht. Es wird vorgeschlagen, die Qualität sozialpolitischer Instrumente wie der Arbeitslosenversicherung zu verbessern. Es wird vorgeschlagen, Mindestlöhne zu erhöhen, und zwar nicht nur auf Länderebene, sondern auch ein Niveau auf europäischer Ebene zu schaffen. Es wird vorgeschlagen, bessere Sozialleistungen zu schaffen – zum Beispiel für die soziale Situation von Alleinerziehenden. Und es besteht seit längerem der Vorschlag, mehr Arbeit zu schaffen, von der man eigenständig armutsfrei leben kann, statt immer mehr prekäre Arbeitsverhältnisse zu schaffen. Die Kommission scheint verstanden zu haben – der jetzt vorliegende Vorschlag für eine Säule sozialer Rechte ist durchaus zu begrüßen. Ich sage aber dazu: Schöne Überschriften werden nicht reichen.

Der Beschäftigungsausschuss fragt: Erstens: Ist die Kommission der Auffassung, dass es sich in ihrem Arbeitsprogramm 216, in dem sie die Ungleichheit als große Herausforderung bezeichnet, in ausreichendem Maße mit dem Rückgang des Wachstums infolge zunehmender Ungleichheiten unter den Unionsbürgern auseinandersetzt, und die Notwendigkeit sieht, eine nach oben gerichtete soziale Konvergenz voranzutreiben?

Zweitens, falls ja: Kann die Kommission die entsprechenden Politikbereiche des Programms näher erläutern? Und drittens: Welche Maßnahmen und spezifischen Strategien wird sie in ihrem nächsten Arbeitsprogramm vorschlagen, mit denen sie durch Verringerung der Ungleichheiten und Verbesserung der nach oben gerichteten sozialen Konvergenz ein inklusives und nachhaltiges Wirtschaftswachstum fördern will?

Ich bin fest davon überzeugt, Europa braucht eine sozialstaatliche Verfassung. Wir brauchen ein Europa mit sozialer Gerechtigkeit, mit guter Arbeit, von der man eigenständig und armutsfrei leben kann, guter Bildung für alle, mehr öffentlicher Daseinsvorsorge und ökonomisch wie ökologisch nachhaltiger Wirtschaft. Ein unsoziales Europa, liebe Kolleginnen und Kollegen, Herr Kommissar, ist zum Scheitern verurteilt – mit verheerenden Folgen. Ein soziales Europa wird dagegen allen gut tun – den Menschen und der Wirtschaft.

Vytenis Povilas Andriukaitis, *Member of the Commission*. – Madam President, at the very heart of the Commission's work programme for 2016 we focus on two mutually reinforcing priorities: more job-related growth and enhanced social convergence. For the return to robust and sustainable growth, we have proposed action on two fronts: firstly, investment in Europe's sources of jobs and growth, and secondly, the completion of the European economic and monetary union to create the conditions for lasting recovery.

President Juncker's EUR 315 billion investment plan will reach its stride in 2016 and then, combined with European Union funding instruments, it will deliver to citizens in almost all walks of life. This will accrue in parallel with an upgrade in the investment climate, thanks to the digital single market, the single market strategy, the energy union and the capital market union. Moreover, central to the Five Presidents' Report on completing the European monetary union is the idea that fair, well-functioning labour markets and welfare systems are vital to the success of the European monetary union and are part of a broader convergence process towards more resilient economic structures within the euro area.

To this end, the Commission is delivering on upward social convergence through the European pillar of social rights, as well as a number of targeted initiatives outlined in the Commission work programme for 2016. The aim of the pillar is to foster convergence by setting up a number of essential principles to support well-functioning labour markets and social protection systems within the euro area, thereby contributing to efforts to achieve for Europe a social triple-A rating. The pillar will build on and compliment the *acquis* in order to guide policies in a number of fields. The pillar should become a reference framework to screen employment and the social performance of participating Member States and to drive for reforms at national level.

The Commission put forward a first preliminary outline of the European pillar of social rights on 8 March. Public consultation is open until 31 December. The results will inform the final proposal to represent it early in 2017. Between now and the end of the year, the Commission is actively engaging with other institutions, national authorities and all kinds of stakeholder at EU and national levels to discuss and get their opinion on the pillar. Social partners have been invited to play an active role in shaping the pillar. In line with the principle of subsidiarity, Member States are primarily competent for their employment and social policy. Action at EU level is needed in order to promote greater social progress and cohesion and to conceive social policy as a productive factor which reduces inequality, maximizes job creation and allows Europe's human capital to thrive.

Indeed, we need to screen whether the European social model is still fit for purpose. We are confronted with long-term challenges like globalisation, an ageing society and changing work patterns. We are also still confronted with the aftermath of the crisis and the great divergence in employment and social outcomes between euro zone countries and a divergence which is a threat to its long-term sustainability. In order to achieve upward social convergence, these challenges need to be confronted and met head-on. The Commission work programme for 2016 contains concrete initiatives to address inequalities. The forthcoming skills agenda will focus on skills as an innovator to employability, as well as creating the right environment to allow skills to drive competitiveness and fair and balanced growth. Moreover, it will set out actions for a reinforced engagement with businesses and for a shared commitment to deliver a skills rich Europe. The Commission's proposal to revise the posting of workers directive aims to ensure equal remuneration between posted workers and national workers.

The preparation of the fresh start to the work/life balance will aim to fight inequality between men and women on the labour market, equipping the European Union with a legal and policy framework to allow parents and carers to better and more fairly balance their work and carry out their responsibilities.

David Casa, *on behalf of the PPE Group*. – Madam President, Europe is once again facing huge societal challenges. The current Commission has made it important to see that it is the most political imperative to bring back more social fairness in Europe and to reconnect with the social dimension of our Union.

The European Commission is working to achieve a social triple-A for Europe, and this provides a number of challenges in a world where low-income families are on the rise. Different studies are showing us that when poverty reaches the middle classes it can hamper growth and weaken social cohesion by limiting opportunities, not only for the most deprived sections of our society, but also those at risk of exclusion from the decent living bracket.

No-one needs to be left behind when we formulate new policies, and we need to invest more in our citizens. This is particularly important because jobless households with children are facing a lot of difficulties. We need to create employment opportunities in order to avoid the inter-generational transmission of poverty and social exclusion, with particular emphasis on pre-schoolers.

I believe that upward social convergence is important for a sustainable model social Europe, and this needs to be reflected in our policies in order to address the current challenges which persist in many Member States.

Marita Ulvskog, *för S&D-gruppen*. – Fru talman! Nu står vi här igen och tvingas konstatera att klyftorna i EU ökar både mellan länder och mellan människor. Förra året varierade arbetslösheten i medlemsstaterna från omkring 5 % till mer än 25 %. Att den ökade arbetslösheten ofta möts med ensidiga åtstramningar och nedskärningar i välfärden har förvärrat situationen ytterligare. Jobben har också blivit mer osäkra och tillfälliga.

Hög arbetslöshet och försämrade sociala villkor urholkar också tron på politikens möjligheter att förändra samhället. Extremismen växer och det är oroande.

Fler måste alltså få chansen att ta sig in på arbetsmarknaden. Fler måste få chansen till utbildning. Och lika lön för lika arbete är en självklarhet. Det är faktiskt redan en fördragsfäst rättighet, och borde vara någonting som redan fanns på plats. Här utmanas nu kommissionens ordförande Juncker, av gula kort inför det fortsatta arbetet med utstationeringsdirektivet. Självfallet får detta inte försena eller förändra arbetet med detta kärndirektiv. Detta som betyder så mycket för allt annat vi talar om. Det är avgörande för att vi ska kunna återvinna en arbetsmarknad som fungerar, och därmed minskade klyftor.

Den europeiska ungdomsgarantin måste samtidigt få mer muskler. Kvinnor måste få livsvillkor som gör att de kan vara ute på arbetsmarknaden precis som alla andra. Och, vi behöver stärka – inte skära ned på – välfärden. Den ekonomiska krisen har visat att länder där arbetsmarknadsparterna, och lönebildningen, attackerades under den ekonomiska krisen har svårare än alla andra att ta sig ur den.

Läs gärna Eurofound's senaste rapport om detta, och sedan sätt igång att jobba och se till så att vi faktiskt får någonting viktigt gjort. Tack!

Enrique Calvet Chambon, *en nombre del Grupo ALDE*. – Señora Presidenta, señor Comisario, mucho de lo que le voy a decir tal vez esté muy destinado a su colega anterior, el señor Moscovici, porque la dinámica desigualitaria en la que estamos metidos termina siendo destructiva para el crecimiento económico. Eso es un clásico.

Y además entramos en un círculo vicioso. ¿Por qué? Pues porque afecta negativamente al crecimiento económico, luego va haber más desempleo, luego va a haber más problemas de financiación, más costes en pensiones, etcétera; luego va a haber menos crecimiento. Eso hay que pararlo ya, porque hemos llegado demasiado lejos. Pero hay que verlo desde el punto de vista de la política económica. Lo han dicho tanto la OCDE como el Fondo Monetario Internacional: ya se va demasiado lejos. Y aquí viene el quid de la cuestión.

Mire usted, las políticas sociales indispensables sirven para aliviar: para aliviar la pobreza, para aliviar el desempleo, etcétera. No resuelven los problemas estructurales. Los problemas estructurales se han de resolver con políticas económicas adecuadas, política fiscal —fundamental, fundamental—, política redistributiva, política de rentas, política de inversiones —esenciales—, políticas sectoriales... Esas son las que van a romper una dinámica económica desigualitaria. Y eso se mide, se mide, señor Comisario.

Son los índices de Palma, los índices de Gini. Le estoy hablando de economía muy básica. Lo que tienen que hacer la Comisión y los Estados miembros, a los que debe ayudar la Comisión, es ir enfocándose desde este momento en la dinámica desigualitaria con el mismo interés con que se han enfocado en el equilibrio financiero o incluso en la apertura del mercado único. ¿Por qué no meter en la valoración semestral que hace la Comisión, en el famoso Semestre Europeo, también una serie de objetivos relativos a los índices de Gini o de Palma y ver la evolución de esta dinámica desigualitaria tan destructiva?

Patrick Le Hyaric, *au nom du groupe GUE/NGL*. – Madame la Présidente, on ne réduira pas les inégalités si on n'invente pas un nouveau type de développement, si on ne desserre pas l'étau de l'austérité en augmentant les rémunérations du travail et les petites et moyennes retraites et si on ne sort pas de la précarité du travail.

Même avec un niveau de richesse produite équivalant à ce qui existait avant le choc financier de 2008, la population vit aujourd'hui plus mal, les inégalités se creusent, il y a plus de personnes et de travailleurs pauvres. Il faut donc sortir des logiques actuelles et créer les conditions d'une nouvelle répartition des richesses et d'une nouvelle manière de les produire.

Il est urgent de progresser vers de nouveaux droits sociaux pour les salariés, d'agir contre l'évasion fiscale qui coûte 1 000 milliards d'euros par an aux caisses des États européens, de fermer les paradis fiscaux et de créer une fiscalité du capital harmonisée. Il convient aussi d'utiliser le levier du crédit, notamment ces 1 000 milliards d'euros de création monétaire de la Banque centrale européenne, de telle sorte que cela serve réellement l'investissement utile créateur d'emplois, les productions, le développement écologique et le développement humain, donc de nouveaux services qui sont les outils essentiels pour combattre les inégalités sociales et territoriales.

C'est un chantier urgent qu'il faut ouvrir et qui donnerait du crédit à un nouveau projet européen social.

Jean Lambert, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Madam President, we need to talk first of all about what we mean by sustainability. In my book, it is something which is capable of lasting, therefore the issue of ecological transition that was raised by our committee president is extremely important in this; otherwise, we basically use up what we need to sustain ourselves.

I think we also need to be questioning whether the goal is growth or whether growth is a mechanism for something else. What we are really talking about here is decent life on a finite planet, so we need to consider how we are going to do that. We heard from the Commission that the investment plan is going to reach all walks of life. I would like to ask: how do we know that this is going to happen? How is this going to be directed? How is this going to be measured?

I represent London – not the City, the financial part, but London as a whole – which is a city of massive inequality. One in five earns less than the necessary living wage to live in London, 50% of the self-employed are low paid, we have an enormous wealth concentration at the top, and the bottom 10% are basically in a debt economy. The OECD talks about wealth concentration as being a barrier to investment. So how can the European Union take steps on the issues about reducing the inequalities, not only by raising the bottom end, but also by reigning in the massive growth that is happening at the top end for the few?

Laura Agea, *a nome del gruppo EFDD*. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, ahimè, sembriamo di fronte a una Commissione affetta da una gravissima forma di bipolarismo, perché io, quando parliamo di pacchetto sociale, di riforme sociali, di convergenza verso l'alto, l'unico pacchetto che ho visto è il terzo pacchetto di aiuti alla Grecia. Pochi giorni fa è stato approvato il terzo pacchetto, che non è un pacchetto di aiuti, ma è un pacchetto di aiuti a morire. Abbiamo condannato la Grecia a esalare l'ultimo respiro. Peccato però che quando noi siamo qua a parlare, a pochi chilometri da qua, le persone muoiono, le persone si ammalano, non si possono curare, i genitori non riescono a sfamare i propri figli e inesorabilmente muoiono.

E allora è vero: o alle politiche sociali accompagniamo delle politiche economiche coraggiose, coerenti e che abbiano veramente dei risultati oppure continueremo a parlarne. E mentre noi stiamo qua a chiacchiere, c'è un popolo di persone che sta morendo, e la responsabilità è la nostra.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – Pani Przewodnicząca! Przede wszystkim chciałabym podziękować mojemu koledze Thomasowi Händlowi za poruszenie tak ważnego problemu, jakim są nawarstwiająca się nierówności społeczne i ekonomiczne, szczególnie w niektórych państwach. Są one problemem nie tylko krajowym – mogą mieć bardzo niekorzystne skutki dla wzrostu gospodarczego oraz konkurencyjności całej Unii Europejskiej. Chciałabym zaapelować do Komisji Europejskiej szczególnie o to, aby w programie prac na 2017 rok znalazły się odpowiednie instrumenty, które pozwolą na poprawę sytuacji społeczno-gospodarczej w Europie. Na działania mające na celu redukcję nierówności powinien składać się szereg polityk. Dzisiaj chciałabym skupić się na trzech kluczowych według mnie kwestiach.

Pogłębiające się nierówności społeczne i ekonomiczne mają bardzo często swoje źródło u podstaw – w rodzinie. Bieda, bezrobocie, brak odpowiedniego wykształcenia są przenoszone z pokolenia na pokolenie. Nasze działania powinniśmy więc skupić na tym, aby wspierać rodziny w odpowiedzialny i trwały sposób. Kluczem jest aktywizacja zawodowa, tworzenie elastycznych form zatrudnienia połączonych z odpowiednim zabezpieczeniem społecznym, a także odpowiedniej jakości miejsca opieki dla dzieci. Zwykłe transfery pieniędzy nie przyniosą oczekiwanych skutków, wręcz przeciwnie – mogą na przykład na długo wypchnąć kobiety z rynku pracy.

Kolejna bardzo ważna kwestia to edukacja od najmłodszych lat oparta o innowacyjne metody nauczania dostosowane do dzisiejszych nowoczesnych realiów. Priorytetem powinno być stworzenie równych szans na samym starcie. Możemy to osiągnąć, rozwijając opiekę przedszkolną oraz wczesnoszkolną, a także dając szansę wszystkim dzieciom, bez względu na status społeczny, na jak najwcześniejsze dostępowanie do edukacji.

Ostatnia rzecz, na którą chciałabym zwrócić uwagę, to inwestycje społeczne. Jestem przekonana, że Europa potrzebuje dzisiaj nowego, bardziej innowacyjnego i odważnego myślenia. Musimy bardziej wierzyć w ludzi i zamiast zwykłego wsparcia finansowego, które często uzależnia, zaproponować wsparcie, które pomoże się rozwinąć i budować swoją niezależność.

Agnes Jongerius (S&D). – Laat ik positief beginnen. De Europese Commissie lijkt het licht te hebben gezien en maakt een welkome ommezwaai. Dat dacht ik althans toen vorige week de economische vooruitzichten gepubliceerd werden door commissaris Moscovici. In die economische vooruitzichten ligt immers niet langer de nadruk op hervormingen, maar deze keer uit de Commissie haar zorgen over de groeiende ongelijkheid in Europa.

Beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald. Ik onderschrijf deze analyse volledig. Een gelijkere samenleving is niet alleen eerlijker. Het is ook een bewezen recept voor economische groei. Het was ook de reden voor de OESO om aan de bel te trekken en landen op te roepen tot actie over te gaan. De commissaris zei net dat ons sociale model “*fit for purpose*” is. Maar als dat zo is, zouden we niet te maken hebben met groeiende werkloosheid en groeiende ongelijkheid. De laatste jaren heeft de Europese Commissie zich weinig aangetrokken van de ongelijke resultaten van het dwingende advies aan de lidstaten om op de welvaartsstaat te bezuinigen. Bezuinigingen die de zwaksten hard getroffen hebben en de ongelijkheid in veel landen een duw in de rug hebben gegeven.

Daarom ben ik eigenlijk heel benieuwd welke consequenties de commissaris trekt uit de eigen, nieuwe inzichten. Krijgen de beleidsadviezen aan de lidstaten nu ook een andere richting? Komt er een beleid dat ongelijkheid tegengaat in plaats van versterkt? En ten tweede: komt er ook een belangrijkere rol voor vakbonden? De arbeidsinkomens dalen immers al jaren. De werknemers krijgen een steeds kleiner deel van de taart. De top van het bedrijfsleven en de aandeelhouders gaan er met het grootste deel van de winst vandoor.

Als we ongelijkheid op de agenda zetten, niet uit liefdadigheid maar omdat het de welvaart bedreigt, dan moet het over meer gaan dan analyses. We moeten de zaken concreet aanpakken om de ongelijkheid te bestrijden.

Tania González Peñas (GUE/NGL). – Señora Presidenta, hay pruebas sólidas, procedentes de fuentes como el Fondo Monetario Internacional, de que «la desigualdad constituye un lastre para el crecimiento». Esta cita no es mía, es del Premio Nobel de Economía Paul Krugman.

La desigualdad no ha dejado de crecer en Europa. Actualmente hay 123 millones de pobres —una cuarta parte de la población— y el 1 % más rico tiene un tercio de la riqueza de todo el continente, y esto no es fruto de la casualidad, sino de las decisiones políticas que han hecho recaer las consecuencias de la crisis sobre los más vulnerables.

¿Hasta dónde hemos llegado cuando incluso García Margallo, actual ministro de Asuntos Exteriores del Gobierno español del Partido Popular, ha dicho que «nos hemos pasado cuatro pueblos con la austeridad» y considera que esta es la culpable de haber matado a la gallina de los huevos de oro, es decir, el crecimiento económico? No es solo una cuestión de justicia social —que lo es—, es también una cuestión de sensatez y de inteligencia económica.

Termino citando a otro premio Nobel, Joseph Stiglitz, quien dice que «lo que Europa necesita, más que reformas estructurales en sus países miembros, es una reforma de la estructura de la propia eurozona y una reversión de las políticas de austeridad que han fracasado una y otra vez en su intento por reencender el crecimiento económico».

Claude Rolin (PPE). – Madame la Présidente, le dernier rapport de l’OCDE montre à quel point les inégalités sont néfastes pour les personnes mais également pour la croissance économique. C’est une raison de plus pour souligner la nécessité, pour l’Union européenne, de retrouver le chemin d’une croissance forte, soutenable et inclusive.

On ne peut réduire le débat sur les inégalités à des considérations purement économiques et sociales. Les inégalités fragilisent aussi notre démocratie et le projet européen qui, pour rappel, a notamment pour ambition de faire converger les économies des différents États et d'entraîner aussi une harmonisation des conditions sociales.

Il faut dénoncer les inégalités, mais il est encore plus important de mener des politiques concrètes qui permettent de les faire reculer. À ce propos, je voudrais insister sur quatre éléments. Le premier, c'est l'emploi, la création d'emplois durables et décents, d'emplois soutenables. C'est le premier élément pour faire reculer les inégalités et, en ce sens, je soutiens l'initiative de la Commission relative au plan d'investissement. Le deuxième, c'est assurer les transitions professionnelles dans une économie en permanente mutation. Le troisième, c'est lutter contre toutes les formes d'exclusion, en particulier l'exclusion scolaire. Et enfin, j'attends que le pilier des droits sociaux permette une réelle convergence vers le haut. C'est quelque chose d'indispensable et, sur ces différents points en l'occurrence, je suis convaincu qu'il faut accorder une place centrale à l'action des partenaires sociaux.

Elena Gentile (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, la cifra del cambiamento che i cittadini ci chiedono si iscrive in un forte e tangibile impegno delle istituzioni europee per la promozione di politiche che contrastino per davvero le disuguaglianze.

Le politiche d'austerità incentrate sui tagli alla spesa pubblica hanno decimato la filiera dei diritti – penso alle migliaia di persone che soffrono il disagio della deprivazione, penso alle migliaia di persone che rinunciano alle cure, per non dimenticare le migliaia di famiglie senza casa per indisponibilità di reddito, per non parlare dei giovani che rinunciano a costruire per sé un altro futuro dentro i percorsi di formazione e di istruzione. Penso al lavoro che non c'è, ma penso anche al lavoro che c'è e che rimane inaccessibile a moltissimi.

Penso dunque alla necessità di guardare, signor Commissario, finalmente in faccia alla povertà promuovendo politiche in grado di far crescere le opportunità a favore delle persone più fragili, politiche pubbliche più incisive, orientate alla crescita inclusiva. Ci vuole coraggio, certamente, ci vuole capacità d'innovazione dentro un nuovo paradigma, quello appunto dello sviluppo inclusivo – da subito, però, perché non c'è più tempo.

Deirdre Clune (PPE). – Madam President, we certainly need action to promote social progress in today's world of globalisation, an ageing society and – as you have said yourself, Commissioner – changing work patterns.

Yes, of course, reviewing our tax systems: and the debate we had before this was very relevant in that area. We need a fair distribution of income, fostering of growth and, of course, a redistribution of our taxes. But we also need to promote employment, and employment with fair working conditions and a minimum wage, a living wage. That needs to be encouraged and promoted in all Member States: employment that will focus on small and medium businesses and that will provide valuable jobs for women, for young people, for minorities.

I say to all those who are opposed to the trade deals that have been negotiated at present: those trade deals are focused on generating employment within the European Union. They are very important for small and medium enterprises, especially those that want to trade internationally.

We need to enhance access and performance in education and particularly to focus on providing people with skills. In this area I would mention in particular our young people: 20% of them are unemployed. That is not equal. Young people, women, minorities – they are the ones who are unskilled and trapped in low-paid jobs. So, education and focusing on retraining people to provide them with the necessary skills for today's world: that is the key to reducing inequality.

Flavio Zanonato (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, la discussione e l'interrogazione presentata hanno uno scopo ben preciso: non si possono ignorare gli effetti delle crescenti disuguaglianze tra ricchi e poveri nelle nostre società e dobbiamo chiedere principalmente agli Stati, ma anche alla stessa Commissione, di fare di più.

Il peggioramento delle politiche salariali e dei sistemi di protezione sociale a livello nazionale sta aggravando il rischio di povertà ed esclusione sociale. Le disuguaglianze producono tragedie individuali e minacciano anche l'essenza stessa e il futuro del progetto europeo, oltre ad essere un concreto ostacolo alla crescita e al progresso economico.

Così come evidenziato dallo studio dell'OCSE, oggi il 10 % più ricco della popolazione guadagna 9,5 volte di più del 10 % più povero, raggiungendo un picco rispetto agli ultimi trent'anni. Per questo è necessario un nuovo percorso di sviluppo, un programma efficace che richiederà azioni politiche e risorse di bilancio notevolmente maggiori di quelle attuali e dovrà essere contestualizzato in una strategia di sviluppo sostenibile che comprenda le dimensioni ambientali, economiche, sociali e culturali.

Da ultimo, la disuguaglianza dei redditi è strettamente correlata con la disuguaglianza di opportunità. La generazione di bambini e adolescenti che sta crescendo facendo i conti con le privazioni ed esclusioni potrà esprimere il suo potenziale solo se sostenuta adeguatamente e se saranno previste misure per uscire dal circolo vizioso, altrimenti li costringeremo ad una emarginazione permanente.

Csaba Sógor (PPE). – Elnök Asszony, különösen fájdalmas következményekkel jár az egyenlőtlenségek növekedése az Európai Unió keleti tagállamaiban, amelyekben a lakosság jövedelmi viszonyai miatt a megtakarítási ráta is rendkívül alacsony. Egy nemrég készült felmérés szerint óriási különbségek vannak még a közép-kelet-európai régió országai között is: míg a megtakarítások átlagos összege Ausztriában 39 400 euró, Csehországban csupán 10 900, Szlovákiában 8000, Romániában pedig 2600 euró. Ha hozzáteszem ehhez, hogy abban az országban, ahonnan én jövök, Romániában az alkalmazottak 70 százaléka keres nettó 380 euró alatt havonta, akkor máris más megvilágításba kerül az egyenlőtlenség.

Ilyen jövedelmi viszonyok mellett a középosztályt is másképpen kell értelmeznünk. Ami Nyugat-Európában középosztálybeli életmód, az nálunk keleten a gazdagok kiváltsága. A gazdasági növekedéshez márpedig a fogyasztás bővülése is hozzá kell járuljon, az alacsony jövedelemszintek azonban behatárolják a szolgáltatások bővülését és a kis- és középvállalkozások növekedési kilátásait. Európa jövője attól is függ, hogy a tagállamok közötti és az egyes tagállamokon belüli egyenlőtlenségek csökkenni fognak-e. Az erős kohéziós politika fenntartása az egyik olyan eszköz, amivel az EU rendelkezik, és annak forrásait 2020 után is a felzárkóztatásra kell fordítani.

Catch-the-eye procedure

Nicola Caputo (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, in Europa quasi un quarto della popolazione è a rischio povertà o esclusione sociale. Il numero di persone che vive in una condizione di grave deprivazione materiale è aumentato di 7,5 milioni in 19 paesi dell'Unione europea, toccando quota 50 milioni. Le disuguaglianze in Europa hanno generato profonde e complesse dinamiche ostacolando in modo determinante la ripresa economica.

È chiaro che le politiche messe in campo dai vari Stati e dall'Europa stessa incidono notevolmente per accrescere o diminuire le disuguaglianze: la povertà e l'aumento della disuguaglianza non sono infatti fenomeni inevitabili, ma sono spesso l'effetto di scelte politiche sbagliate – penso alle teorie economiche sull'*austerità* o ai sistemi fiscali spesso iniqui e non sufficientemente progressivi.

È necessario mettere in campo iniziative che stimolino la crescita reinvestendo le risorse in servizi pubblici, garantendo a tutti salari dignitosi e lavori di qualità e sostenibili. Solo in questo modo potremo proiettare la nostra società verso una crescita economica inclusiva e sostenibile nell'Unione europea e quindi raggiungere gli obiettivi stabiliti nella strategia Europa 2020.

Νότης Μαριάς (ECR). – Κυρία Πρόεδρε, στην εποχή της οικονομικής κρίσης, της βίαιης δημοσιονομικής προσαρμογής, της μερκελικής λιτότητας και της διάλυσης του κοινωνικού κράτους, η καταπολέμηση των ανισοτήτων και η ενίσχυση της βιώσιμης και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης αποτελεί όνειρο απατηλό. Η Ευρώπη έχει γεμίσει με στρατιές ανέργων και φτωχών. Οι μακροχρόνια άνεργοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση ανέρχονται στα 12 εκατομμύρια. Η ανεργία στην Ελλάδα του μηνονίου έφτασε στο 25%. Χρειάζεται λοιπόν αλλαγή οικονομικού μοντέλου, εγκατάλειψη της λιτότητας και χτύπημα της φοροδιαφυγής των πολυεθνικών που δεν πληρώνουν φόρους με αποτέλεσμα τα κράτη να διαθέτουν λιγότερους πόρους για κοινωνική πολιτική.

Όμως, η βασική αιτία των ανισοτήτων είναι η ίδια η άνιση κατανομή του παραγόμενου πλούτου. Έτσι στη Γερμανία, όπου η ανεργία είναι μόνο 4,5%, σύμφωνα με προχθεσινή τηλεοπτική εκπομπή της Deutsche Welle στη χώρα αυτή, στη Γερμανία, παρατηρούνται σήμερα οι μεγαλύτερες κοινωνικές ανισότητες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αφού το 10% του πιο πλούσιου τμήματος του πληθυσμού έχει διπλάσιο πλούτο από το 40% του φτωχότερου τμήματος του πληθυσμού.

(End of catch-the-eye procedure)

Vytienis Povilas Andriukaitis, *Member of the Commission*. – Madam President, of course the crisis has led to unprecedented divergences among Member States, with higher unemployment and increasing inequality having disrupted social cohesion in many of them. Unbalanced growth in some countries before the crisis often went hand-in-hand with lower productivity, a decline in competitiveness and too little investment in human capital.

While there are some signs that divergences between Member States are starting to decline, this remains an issue of concern for us. Inequality hampers growth and undermines political and social stability and progress, and it undermines one of the European Union's *raison d'être*, namely fostering economic convergence and improving the life of all European citizens.

Of course I agree with you when you mention all the questions about income policies and about how to address inequalities. But, as you know, speaking about the income policies, speaking about the minimum income for example, the EU has no competence to adopt legislative measures setting requirements on minimum income at EU level. As minimum income schemes aim to combat poverty and social exclusion, they fall within the remit of Article 153 of the Treaty on the Functioning of the European Union: the legal basis for the adoption of measures in the field is therefore Article 153.2 and it lies in the hands of the Member States. Nevertheless, the Commission has been providing policy guidance to the Member States to help them to develop adequate levels of minimum income, notably through the 2008 Commission communication on active inclusion, the 2013 Social Investment Package and various country specific recommendations within the European Semester.

The Commission has also been funding the establishment of the European Minimum Income Network and is elaborating a methodology to develop across nationally comparable reference budgets in Member States. This will serve as means of helping both Member States, to design efficient and adequate income support, and the Commission, to monitor the adequacy of income support at Union level. Of course we must strive for upward convergence in employment and social policies. That means ensuring that no-one is left behind: that people's quality of life is improved as the European economies strengthen.

Since its first day in office, a key goal of this Commission has been to create a Europe worthy of a social triple-A rating. This requires fair and balanced growth leading to the creation of decent quality jobs, as well as equal chances for success and the protection of all throughout their life cycle. We have already put fairness at the core of our agenda. The Commission work programme 2016 made it clear that tackling inequalities in the Union requires a focus on two mutual reinforcing priorities: more job-rich growth and enhanced social convergence.

This is not only our mission as a European Commission. It is a joint responsibility to achieve results in addressing inequalities. We need to activate the support of Member States, the social partners, and all the stakeholders. It is important that our citizens see that Europe is working for them. This must be our common goal – that Europe creates quality jobs and promotes fairness, ultimately generating wealth and offering decent opportunities to all.

President. — The debate is closed.

Krzysztof Hetman (PPE), *na piśmie*. – Utrzymujące się nierówności to realny problem i dlatego Unia Europejska powinna zarówno w politykach społecznych, jak i gospodarczych prowadzić takie działania, które pomogą w ich wyrównywaniu. Należy jednak pamiętać, że wiele zależy od państw członkowskich i wszelkie działania muszą respektować zasadę subsydiarności. Unia nie ma kompetencji (i nie powinna mieć) do tego, by wprowadzić jednolity dochód na poziomie europejskim czy pensję minimalną. Gospodarka każdego kraju ma swoją specyfikę i działa w warunkach wolnego rynku. Na poziomie unijnym powinniśmy stworzyć odpowiednie ramy i warunki do tego, by europejscy obywatele mogli z wzrostu gospodarczego i istniejących szans na równych zasadach korzystać. Dlatego z zadowoleniem przyjąłem inicjatywę Komisji dotyczącą Europejskiego Filaru Praw Społecznych. Uważam, że trafnie przedstawiono wstępne najważniejsze priorytety w tym obszarze: równe szanse i dostęp do rynku pracy, sprawiedliwe warunki pracy i odpowiednią ochronę społeczną. Mam nadzieję, iż Komisja zgodnie z planem przedstawi na początku 2017 roku konkretną i ambitną propozycję.

Jutta Steinruck (S&D), *scritto*. – Die Ungleichheit in Europa hat im Laufe der Finanzkrise deutlich zugenommen. Die Anpassung der Lebensstandards und der Abbau sozialer Unterschiede zwischen den Ländern zählen zu den wichtigsten Zielen Europas. Leider geschieht diese Anpassung jedoch eher nach unten als nach oben. Diese Ungleichheit ist in vielerlei Hinsicht ein Problem. Zunächst einmal für die Betroffenen selbst, die immer ärmer werden. In ungleichen Gesellschaften haben es Familien aus schwächeren sozialen Schichten schwerer, ihre Chancen auf Bildung und damit auf sozialen Aufstieg zu verwirklichen. Steigende Ungleichheit hat aber nicht nur Auswirkungen auf die Gesellschaft, sie beeinträchtigt auch die wirtschaftlichen Aussichten eines Landes. Je ungleicher Gesellschaften sind, desto weniger nutzen die Volkswirtschaften ihr volles Potenzial. Um nachhaltiges Wirtschaftswachstum zu erreichen, brauchen wir einen Kurswechsel. Wir müssen die Chancengleichheit auf dem Arbeitsmarkt fördern, qualitativ hochwertige Jobs schaffen und in Bildung und Kompetenzen investieren.

19. Obowiązek wskazywania kraju lub miejsca pochodzenia pewnych środków żywnościowych (debata)

President. — The next item is the debate on the oral question to the Commission on mandatory indication of the country of origin or place of provenance for certain foods, by Renate Sommer, Glenis Willmott, Julie Girling, Anneli Jäätteenmäki, Lynn Boylan, Michèle Rivasi, Piernicola Pedicini and Matteo Salvini on behalf of the Committee on the Environment, Public Health and Food Safety (O-000031/2016 – B8-0363/2016) (2016/2583(RSP)).

Giovanni La Via, autore. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, Commissario Andriukaitis, il dibattito di oggi consente il confronto su una tematica molto importante per i nostri cittadini. A nome della commissione ENVI, di cui rappresento qui la posizione, sottolineo la necessità di un'indicazione obbligatoria del paese d'origine o del luogo di provenienza per alcuni alimenti. A seguito di alcuni scandali alimentari che hanno interessato il territorio europeo, si avverte sempre più l'urgente necessità di garantire informazioni chiare ai consumatori e una maggiore trasparenza e responsabilità nella filiera agroalimentare, e in quanto rappresentanti diretti dei cittadini ci facciamo portavoce di queste istanze attraverso questa risoluzione.

Nello specifico il provvedimento riguarda i tipi di carni diversi dalle carni delle specie bovina, suina, ovina, caprina e dalle carni di volatili, la carne nei prodotti trasformati, il latte, il latte usato quale ingrediente di prodotti lattiero-caseari, gli alimenti non trasformati, i prodotti a base di un unico ingrediente e gli ingredienti che rappresentano più del 50 % di un alimento. Come risulta infatti da un sondaggio Eurobarometro, nel 2013 circa il 90 % dei cittadini dell'Unione europea ritiene necessaria l'indicazione dell'origine per questi alimenti e da esso emerge chiaramente che questo è uno dei fattori suscettibili di influenzare il comportamento dei consumatori.

La commissione ENVI ritiene quindi che l'obbligo di indicare la provenienza in etichetta sia fondamentale per assicurare trasparenza e tracciabilità e per rassicurare i consumatori europei che chiedono l'indicazione dell'origine e riconquistarne la fiducia.

Il 20 maggio del 2015 la Commissione europea ha pubblicato una relazione concernente l'indicazione obbligatoria del paese di origine o del luogo di provenienza, accompagnata da uno studio sul latte e altre carni, secondo cui i costi dell'etichettatura di origine obbligatoria per il latte utilizzato quale ingrediente di prodotti lattiero-caseari aumentano di pari passo con la complessità del processo di produzione. La commissione ENVI ritiene che tali costi siano sovrastimati e che lo stesso studio della Commissione europea suggerisca che taluni Stati membri abbiano calcolato in eccesso l'impatto dell'etichettatura d'origine obbligatoria sulla loro posizione competitiva, dal momento che non si è riscontrata una spiegazione chiara per le elevate previsioni di spesa da essi fornite.

Con la relazione posta al voto domani si chiede pertanto l'istituzione di un gruppo di lavoro della Commissione europea per valutare ulteriormente la relazione e il suo impatto al fine di stabilire se questi costi possano essere ridotti ad un livello accettabile per le imprese, soprattutto per quelle piccole e medie.

La commissione ENVI sottolinea inoltre che la disponibilità globale dei consumatori a pagare per le informazioni sull'origine è rilevante. Molti studi condotti presso i consumatori sulla WTP, infatti, dimostrano che questi sono ampiamente disposti a pagare di più per avere informazioni sull'origine dei prodotti che acquistano, anche se su questo punto la Commissione europea ci ha detto di considerare tale disponibilità alquanto modesta.

Prima di avviarmi a concludere, vorrei ribadire che la commissione ENVI conferma di chiedere al Parlamento di schiarirsi a favore dell'indicazione obbligatoria del paese di origine o del luogo di provenienza e invita la Commissione a darne conseguente applicazione elaborando proposte legislative nei settori menzionati. La esorta inoltre a presentare proposte legislative che rendano obbligatoria l'indicazione dell'origine delle carni presenti negli alimenti trasformati, al fine di garantire una maggiore trasparenza in tutta la catena alimentare e informare meglio i consumatori europei sulla scia dello scandalo della carne e di altri casi di frode.

Signor Commissario, colleghi, credo che sia nostro dovere dare ai nostri consumatori europei informazioni complete e chiare circa l'origine di molti prodotti alimentari che fanno parte della nostra dieta. Si tratta di condividere la bontà di un principio generale che permetta di stabilire un sistema in grado di consentire acquisti consapevoli e trasparenti. Invito, in conclusione, la Commissione a fornirci il suo punto di vista e chiedo con forza che la volontà politica di questo Parlamento venga rispettata, se sostenuta dalla maggioranza dei deputati, attraverso la predisposizione di alcune proposte legislative settoriali, che siamo ovviamente disposti a trattare e analizzare caso per caso e che dovranno tener conto della trasparenza e della leggibilità delle informazioni per i consumatori, pur consentendo allo stesso tempo alle imprese europee di operare in modo economicamente redditizio.

Vytenis Povilas Andriukaitis, *Member of the Commission*. – Madam President, consumer sensitivity to the origin of the foods they eat has certainly grown over recent years. Consequently, origin has become of increasing relevance for businesses and also policymakers. As a result of this, the Union legislators required the Commission to assess the possibility of introducing mandatory origin labelling for certain food categories. In this context, the Commission has so far adopted three reports on meat used as an ingredient, on dairy products and certain meats, and on unprocessed foods, single-ingredient products and ingredients that represent more than 50% of a food.

Turning to the oral question, on the first point inviting the Commission to present the findings of these reports to Parliament, I would like to remind you that the Commission has presented the reports in question to Parliament twice: to the Committee on Agriculture and Rural Development on 16 July 2015, and to the Committee on the Environment, Public Health and Food Safety on 15 September 2015.

As regards the second point, the Commission report on meat used as an ingredient concludes that mandatory origin labelling does not appear in this case to be the most appropriate way forward at European Union level, taking into account first, limited consumer willingness to pay for such information, the administrative burden linked to the setting up of additional traceability systems and more generally, the impact that this may have, including on European Union competitiveness and trade.

Consequently, the Commission is not considering any legislative follow-up on the matter. This position has been communicated to Parliament in response to the European Parliament resolution of 11 February 2015 on country of origin labelling for meat in processed food.

The honourable Member's third point calls for the Commission to define, I quote, 'lightly processed foods and to look at the possibility to limit the scope of mandatory origin indication to that category of foods'. Here I should point out that it would be difficult to establish criteria to define what is 'lightly processed'. It would be in practice a challenge to ensure legal certainty and clarity in order to be able to implement and enforce rules based on such a notion.

Such an approach could also have the unintended consequence of leading to price increases for lightly processed foods and consequently of directing consumers towards heavily processed foods. Therefore, the Commission is still of the opinion that voluntary origin labelling appears to be the most suitable solution, offering the possibility for consumers to select foods with a certain origin if they so wish, without imposing additional burdens and costs on all food business operators and authorities.

We should also keep in mind that, as a general rule, origin labelling becomes mandatory when its omission may mislead consumers. The Regulation also reinforces the rules on voluntary origin labelling. When the origin of a product is given and the origin of its primary ingredient is different, this difference will have to be indicated on the label. Modalities for applying this rule still need to be fixed, but we are working on them.

Finally, the Commission would like to recall that the Regulation provides a possibility for Member States to require mandatory origin labelling for specific categories of foods if this is duly justified. Two notifications on this matter are currently being assessed by the Commission.

Renate Sommer, *im Namen der PPE-Fraktion*. – Frau Präsidentin! Wir haben gerade gehört: Die Kommission hat festgestellt, dass eine verpflichtende Herkunftskennzeichnung bei Milch, Milch- und Fleischprodukten, weiteren Fleischsorten etc. zu Preissteigerungen führen würde. Und sie hat festgestellt, dass der Verbraucher daran eigentlich gar nicht wirklich interessiert ist. Für ihn haben nämlich Preis, Geschmack und Haltbarkeit Vorrang. Aber eine Mehrheit hier im Hause ignoriert diese Realität aus rein populistischen und protektionistischen Gründen. Einige Mitgliedstaaten wollen ihren Markt abschotten, und dem Verbraucher wird dann suggeriert, die nationalen Produkte seien besser und dass man ihm helfen will. Beides stimmt nicht. Aber genau dafür will man die Herkunftskennzeichnung.

Werte Kollegen! Dieser Schuss geht nach hinten los. Die Zusatzkosten zahlt am Ende nicht der Verbraucher, die zahlt die Landwirtschaft. Denn die Landwirtschaft wird von den Lebensmittelketten dann noch mehr unter Preisdruck gesetzt. Geht es unseren Milchbauern nicht schon schlecht genug? Gehen Sie doch mal in die Betriebe, auch in die Verarbeitung, dann sehen Sie, dass Wurst kein „leicht verarbeitetes“ Produkt ist, und Sie verstehen vielleicht, warum man „leicht verarbeitet“ nicht so einfach definieren kann. Auch Frischmilch muss im Übrigen transportiert, gelagert und verarbeitet werden. Bei Pflichtkennzeichnung der Herkunft brauchen die Molkereien für jede Herkunft getrennte Tankwagen, Kühl-tanks, Verarbeitungsmaschinen und Verpackungen. Können KMU das leisten?

Fakt ist doch: Wer national oder regional kaufen will, der kann das schon längst. Überall gibt es Produkte mit freiwilliger Herkunftsangabe, und jeder Metzger weiß, woher das Fleisch kommt, das er verkauft. Es ist eben nur etwas teurer als im Supermarkt. Aber wer es wissen will, kann den Preis sicherlich auch gerne dafür bezahlen.

Aus all diesen Gründen wird meine Fraktion diese EntschlieÙung nicht unterstützen.

Glenis Willmott, *on behalf of the S&D Group*. – Madam President, it really is disappointing, to say the least, that we are discussing the issue of country of origin labelling yet again following a lack of action by the Commission. In 2011 when we dealt with the food information regulation Parliament voted for mandatory country of origin labelling for meat and dairy products. Last year this Parliament adopted a resolution calling for the mandatory country of origin labelling for all meat in processed food. Yet still the Commission says that voluntary labelling is enough. Well, it clearly is not enough because we know that consumers want this labelling. 84% of consumers support origin labelling for milk and 90% would like to see this labelling for meat in processed food. It is also supported by farmers and consumer organisations across Europe and actually the cost is really quite minimal.

At least Member States are now waking up to this demand, with France bringing in legislation for origin labelling for milk and for meat in processed food. Italy and Portugal are also considering similar legislation. So it seems as if everyone wants this labelling except for the Commission.

This is about clear, honest labelling which does not mislead consumers. It would allow consumers to make informed decisions about the food they buy for a variety of reasons: environmental, animal welfare and, yes, to support their local farmers if that is what they want to do. It should be their choice. It would also be positive for the food industry and would help restore consumer confidence, which has been very badly damaged in recent times. So I hope MEPs will support this resolution and I hope the Commission will finally listen to Parliament and, more importantly, finally listen to consumers and at last come forward with legislation to ensure that consumers know where their food comes from.

Mark Demesmaeker, *namens de ECR-Fractie*. – Geloven we nu echt dat het verplicht vermelden van de oorsprong van melk in een potje yoghurt of van vlees verwerkt in een lasagne de kwaliteit van die producten verhoogt, fraude bestrijdt, werkgelegenheid beschermt en het consumentenvertrouwen herstelt? Het debat over verplichte oorsprongsetikettering ontbeert opnieuw de nodige realiteitszin en ik betreur dat. Toch zijn de feiten zijn glashelder. Oorsprongsetikettering duidt de herkomst aan maar verhoogt de kwaliteit niet, verhoogt de traceerbaarheid niet, voorkomt fraude niet. Verplichte oorsprongsetikettering smaakt naar protectionisme, staat haaks op de principes van de eengemaakte markt en is vooral in het nadeel van kleinere, op export gerichte regio's en naties, zoals Vlaanderen, en van grensregio's.

Extra regels zullen het geschonden consumentenvertrouwen niet herstellen. We moeten integendeel inzetten op een striktere handhaving van bestaande afspraken, zwaardere sancties indien nodig, en verder werken op de piste van vrijwillige oorsprongsetikettering, wat vandaag al kostenefficiënt wordt toegepast.

Jan Huitema, *namens de ALDE-Fractie*. – Ik begrijp dat sommige consumenten willen weten waar de ingrediënten in bewerkte voedingsmiddelen vandaan komen. Toch ben ik er geen voorstander van dat de EU het verplicht stelt om dit op het etiket te vermelden.

Stelt u zich eens voor: een bakje ontbijtyoghurt. Die yoghurt wordt gemaakt van melk, melkpoeder, vruchten, granen en suiker uit verschillende landen. Op grond van het voorstel zou de herkomst van al die ingrediënten verplicht moeten worden aangegeven. Dat wordt een ellenlang etiket. De administratieve rompslomp en controles voor deze herkomstetikettering zorgt voor hogere kosten en dus een hogere prijs. Een hogere prijs die de consument er niet altijd voor wil betalen. Bovendien geven sommige fabrikanten al vrijwillig op hun etiket aan waar de ingrediënten vandaan komen, om hun producten zo te kunnen onderscheiden van andere producten. Met andere woorden als de consument echt wil weten waar de ingrediënten vandaan komen en ook wil betalen voor deze extra kosten, kan die dat gewoon doen. Daarvoor hoeft de EU niet in te grijpen.

Lynn Boylan, *on behalf of the GUE/NGL Group*. – Madam President, certainly origin labelling is nothing new to this Parliament. Just over a year ago we passed a resolution which urged the Commission, once again, to come forward with legislative proposals to make such labelling mandatory for meat in processed foods and, perhaps unsurprisingly given that we seem to be dealing with a Commission which is reluctant to legislate on anything at the moment, we have heard very little since then on potential proposals. So while not giving up on this resolution, in the interests of working with the Commission we came up with a proposal where, Commissioner, you could at least act on the lower hanging fruit so that you can demonstrate your willingness to stop sitting on your hands. But now, having listened to you today, I think that you have actually made the argument and the case for full origin labelling for meat in processed foods.

Consumer confidence in our food supply was naturally incredibly damaged by the horse meat scandal, and not just by the scale of the food fraud, but by the complexity and the length of the food chains revealed. The vast majority of consumers, as we have heard from many of the speakers, want to know where their food comes from, and it is important that we do not stall on this issue. The arguments on cost do not stack up. In Ireland we have demonstrated this: we have a scheme, processed foods are labelled by country of origin, and in fact food producers are opting into the scheme and retailers are demanding it, so in fact it is good for business to have country of origin labelling.

Michèle Rivasi, *au nom du groupe Verts/ALE*. – Madame la Présidente, comme le disaient mes collègues, c'est vrai que nous avons eu une résolution le 11 février 2015 sur la viande dans les aliments transformés. Le Parlement avait d'ailleurs demandé à la Commission qu'elle nous fasse des propositions législatives pour rendre obligatoire et non pas facultative l'indication de l'origine de la viande dans les aliments transformés.

Aujourd'hui, nous sommes le 11 mai 2016, cela fait donc plus d'un an. Qu'a fait la Commission? En dehors de rapports, comme vous l'avez indiqué, Monsieur le Commissaire, il n'y a toujours pas de propositions législatives. De plus, nous sommes extrêmement déçus parce que vous nous dites: «Il ne faudrait pas que cela soit obligatoire, il faudrait que cela soit facultatif». Mais nous travaillons pour l'ensemble des citoyens européens. De nombreux pays, que ce soit la France, l'Espagne ou le Portugal, veulent justement l'origine des aliments. Vous nous dites que le coût est élevé. Ce n'est pas vrai.

De nombreuses associations ont montré que le coût n'était pas plus élevé. Certains collègues ont parlé du sondage de l'Eurobaromètre, qui montre que les consommateurs sont favorables à l'indication de l'origine, l'UFC-Que Choisir a également fait savoir que la majorité des consommateurs souhaitaient l'origine au niveau des produits. Et, maintenant, la résolution dispose qu'il est prévu d'indiquer l'origine de la viande pour que celle-ci représente plus de 50 % du poids d'un produit transformé. Mais je tiens à vous dire que le scandale des lasagnes, c'est seulement 10 %.

Par conséquent, je demande à mes collègues de soutenir l'amendement des écologistes qui demandent seulement 10 % parce que, sinon, les raviolis au bœuf, les lasagnes et les quiches seront hors circuit. C'est très important.

Monsieur le Commissaire, faites un effort, il nous faut une législation et il nous faut l'obligation d'étiquetage.

Σωτήριος Ζαριανόπουλος (NI). – Κυρία Πρόεδρε, η κυριαρχία των μονοπωλίων τροφίμων στη διεθνοποιημένη ζούγκλα της καπιταλιστικής αγοράς, η Κοινή Αγροτική Πολιτική, συγκεντρώνοντας αγροτική γη στα χέρια μεγάλων επιχειρήσεων, ξεκληρίζει τη μικρομεσαία αγροτιά. Στις συνθήκες αυτές, από μόνη της η αναγραφή χώρας προέλευσης σε κρέας και γάλα δεν μπορεί να εξασφαλίσει ούτε την υγεία των καταναλωτών, ούτε τα συμφέροντα των μικρών παραγωγών.

Η ΓΤΠΡ, το οικονομικό ΝΑΤΟ, με τους περιορισμούς που μεθοδεύει, θα δώσει κείμενο πλήγμα ακόμη και στην αναγραφή της χώρας προέλευσης. Βέβαια, πολλές φωνές υποστήριξης της δεν υπερασπίζονται τους μικρομεσαίους αγρότες, αλλά αντίπαλα μεγάλα συμφέροντα. Στην Ελλάδα, όπου οι αγρότες ξεριζώνονται, μεθοδεύεται η κατάργηση αναγραφής προέλευσης για τη φέτα και τις ελιές Καλαμών. Επίσης, η επιμήκυνση της διάρκειας ζωής του γάλακτος και οι αιθρές εισαγωγές καταστρέφουν τους αγελαδοτρόφους μειώνοντας δραματικά τις τιμές παραγωγού σε όφελος μεγαθηρίων του κλάδου. Μονοπώλια, Κοινή Αγροτική Πολιτική, Ευρωπαϊκή Ένωση, ΓΤΠΡ και κυβερνήσεις πρέπει να βρεθούν στο στόχαστρο του αγώνα των αγροτών για την επιβίωση και την προοπτική τους.

Pilar Ayuso (PPE). – Señora Presidenta, señor Comisario, este es un debate recurrente que busca un objetivo utilizando argumentos que a mi modo de ver son insostenibles.

Se argumenta que este etiquetado va a evitar el fraude. En absoluto. Recuerden que durante el escándalo de la carne de caballo el sistema de trazabilidad funcionó, se supo de dónde procedía la carne y quién cometió el fraude, que, desde luego, lo hizo intencionadamente y no por falta de normas sobre el etiquetado.

Se sugiere que este etiquetado va a mejorar la calidad y la seguridad alimentaria, pero es que en la Unión Europea ya tenemos una legislación alimentaria que hace que nuestros alimentos sean los mejores, de mayor calidad y con mayor seguridad alimentaria del mundo. Sólo hay que cumplir la legislación que tenemos, solo que con mayores controles y sanciones eficaces que disuadan a los que la incumplen. Y, sobre todo, señor Comisario, se utiliza a los consumidores como pretexto, sin explicarles que esta información, de ser obligatoria, les va a suponer un aumento de los precios.

Ya tenemos etiquetado obligatorio para los alimentos sin procesar y voluntario para los procesados, además de las DOP y las IGP. Seamos sinceros: ir más allá de esto no es para informar al consumidor, ni es para buscar mayor calidad; es un arma para ejercer un patriotismo alimentario que sirva como arma de presión a determinados colectivos; es la negación total de la solidaridad comunitaria, porque va contra el mercado único; y, por último, generaría un monstruo administrativo incontrolable, también para los productores.

(La oradora acepta responder a una pregunta formulada con arreglo al procedimiento de la «tarjeta azul» (artículo 162, apartado 8, del Reglamento))

Michèle Rivasi (Verts/ALE), question «carton bleu». – Madame, vous dites que l'étiquetage conduirait à du nationalisme, à du protectionnisme. Mais quand vous avez une viande qui est issue de votre pays par rapport à une viande qui vient des États-Unis, vous êtes quand même sensible au CO₂, vous êtes quand même sensible à la résolution que nous avons votée pour diminuer le réchauffement climatique. Par conséquent, un consommateur préférera consommer un produit local plutôt que de consommer une viande qui a fait des centaines ou des milliers de kilomètres.

Je voudrais connaître votre position sur ce point.

Pilar Ayuso (PPE), *respuesta de «tarjeta azul»*. – Señora Rivasi, yo aconsejaría a todos consumir productos europeos, que es lo que debemos hacer, porque son los que tienen mayor calidad. Por lo demás, cada uno puede elegir; tenemos el etiquetado voluntario y cuando a un productor le interesa que se sepa el origen de un alimento procesado, aunque le suponga más costes, lo hace. Y el consumidor sabe lo que compra. Esto no es nada más que —lo he dicho— patriotismo alimentario, y sirve para que unos sectores presionen a otros para que utilicen esos productos. No nos engañemos. No es para proteger al consumidor. No es para mayor calidad ni es para mayor seguridad alimentaria. Hay unos argumentos inconfesables detrás de todo esto.

Gilles Pargneaux (S&D). – Madame la Présidente, Monsieur le Commissaire, vous le dites souvent, Monsieur le Commissaire, l'espérance de vie des Européennes et des Européens augmente fortement. Dans le même temps, la préoccupation des Européennes et des Européens qui veulent la sécurité alimentaire, c'est-à-dire savoir ce qu'ils mangent, ce qu'ils ont dans l'assiette, est de plus en plus importante.

Par conséquent, voilà une mesure – et c'est la résolution qui le dit – de protection de la santé des Européennes et des Européens qui est en jeu et que nous devons avoir en tête. Il ne s'agit bien évidemment pas de protectionnisme, il s'agit, par la mise en place de ce système de traçabilité pour les plats préparés mais aussi pour les produits laitiers, de favoriser la protection de la santé des Européennes et des Européens, comme ils nous le demandent.

90 % des consommateurs européens interrogés souhaitent connaître l'origine de la viande utilisée dans leurs plats préparés. Effectivement, malgré votre volontarisme, Monsieur le Commissaire, la Commission hésite parce que l'industrie agroalimentaire table sur une augmentation des coûts de 20 à 50 %. Or, on le sait, des études ont été faites, il ne s'agit aucunement d'un surcoût de 20 à 50 %, mais seulement de 0,015 centime d'euro pour une barquette de lasagne à 2,20 euros.

Je pense, Monsieur le Commissaire, que c'est le moment d'y aller. Allons-y, en permettant une plus grande sécurité alimentaire grâce à la mise en œuvre de ce système de traçabilité. Ce faisant, nous contribuerons à cette belle et grande image de l'Union européenne, qui sera alors protectrice de la santé de nos consommateurs.

(L'orateur accepte de répondre à une question «carton bleu» (article 162, paragraphe 8, du règlement))

Jiří Pospíšil (PPE), *otázka položená zvednutím modré karty*. – Já jsem pozorně poslouchal projev svého předřečníka. On hovořil o tom, že povinné označení původu potravin souvisí s bezpečností potravin a s kvalitou potravin, ale to přece spolu vůbec nesouvisí. Proto mám dotaz, jak chce zajistit a z čeho spotřebitel pozná, když bude povinně znát zemi původu určité potraviny, že ta potravina je kvalitnější a bezpečnější? Tento údaj přece o kvalitě potravin nic neříká.

Gilles Pargneaux (S&D), *réponse «carton bleu»*. – Il y a des chiffres qui parlent d'eux-mêmes. Selon une enquête récente de février 2016, 54 % des plats préparés ne mentionnent pas la viande utilisée; 74 % des plats contenant du poulet, 75 % des saucisses de Strasbourg et 92 % des sandwiches au jambon ne précisent pas l'origine de la viande qu'ils contiennent. Or, nous avons connu ces dernières années des scandales, des mafias qui se sont organisées, et – je le sais et vous le savez, toutes et tous – nous avons été, au cours du mandat précédent, confrontés au cas d'animaux qui avaient été élevés aux antibiotiques et qui, pourtant, étaient entrés illégalement dans la chaîne alimentaire.

Richard Ashworth (ECR). – Madam President, consumers are giving a very clear message: they want to know where their food comes from. Country of origin labelling does not only benefit consumers, it can be an opportunity for food producers as well. But I do understand the Commission's concerns; country of origin labelling will increase the regulatory burden, it will add cost which will have to be passed onto the consumer, and in multi-ingredient products it will prove to be impractical to reinforce.

However, in the case of processed meat and dairy products, for example yogurts and sausages, there already is a very high level of voluntary declaration and this is a cost that consumers are prepared to pay. So, in the interests of fairness and consistency, I urge the Commission to bring forward proposals for mandatory country of origin labelling for all lightly processed products.

PRZEWODNICTWO: RYSZARD CZARNECKI*Wiceprzewodniczący*

Stefan Eck (GUE/NGL). – Herr Präsident, Herr Kommissar! Sie wissen, es geht mir um die Menschen und um die Tiere – um Lebewesen aus Fleisch und Blut –, und nicht um die Profite der Wirtschaft. Denn die Wirtschaft soll dem Menschen dienen und nicht umgekehrt. Deshalb ist es mir auch so wichtig, dass die Konsumenten wissen, was auf dem Teller liegt, welche Wege ihre Nahrungsmittel genommen haben, wie und wo sie produziert wurden. Die Verbraucher wollen nicht, dass ein Rind beispielsweise in Dänemark gezüchtet, in Rumänien gemästet und in Deutschland geschlachtet und zu Wurst verarbeitet wird. Wenn TTIP kommt – das müssen wir ja auch in Betracht ziehen –, dann sollen die Konsumenten wissen, ob das Hühnerfleisch in ihrem Fertiggericht aus der EU stammt oder aus einem amerikanischen Schlachthof, wo das Fleisch mit Chlor behandelt wurde. Nach all den Skandalen wollen die Verbraucher sichere Nahrungsmittel aus artgerechter Tierhaltung. Sie wollen aber vor allem gesunde Nahrungsmittel mit eindeutiger, transparenter Kennzeichnung.

Herr Kommissar! Bitte stellen Sie sich hinter die Interessen der Verbraucher, der Menschen, und nicht hinter die Interessen der Wirtschaft. Denn genau das ist es, was die Menschen von Ihnen erwarten.

Martin Häusling (Verts/ALE). – Herr Präsident! Das Argument, dass neun von zehn Verbrauchern das wollen, ist schon ein schwerwiegendes Argument. Aber wir müssen auch sagen, die Verbraucher haben ein Recht zu erfahren, wo denn ihre Lebensmittel herkommen. Dass diese Transparenz in der Lebensmittelkette dazugehört, das müssen wir doch akzeptieren!

Die Argumente, die jetzt vorgebracht werden gegen eine Kennzeichnung, wurden auch gegen die Kennzeichnung von Eiern vorgebracht, die wurden vorgebracht gegen eine Kennzeichnung von Gemüse. Jetzt werden sie bei Milch vorgebracht oder bei verarbeitetem Fleisch. Das ist nicht nachvollziehbar. Das geht auch bei Milch! Warum denn nicht? Und wir helfen den Bauern vor Ort, die dort regional produzieren. Die Kunden wollen regionale Waren haben – das ist doch der Trend! Regionalität ist doch der Trend in der ganzen Lebensmittelwirtschaft. Ich bin überzeugt, dass die Bauern davon profitieren, wenn der Verbraucher in der Nähe weiß: Da kommt die Milch her, und ich möchte meinen Bauern unterstützen, ich möchte die Milch da her bekommen. Das hat überhaupt nichts mit Nationalismus zu tun, das hat etwas mit der Stärkung regionaler Kreisläufe zu tun. Das ist doch der Punkt! Dass die Kommission den Industrieargumenten da so einfach folgt und sagt, das wäre zu teuer, kann ich nicht nachvollziehen. Es gibt genügend Beispiele, die zeigen, dass die Kosten nicht überhöht sind. Und beide Seiten – Verbraucher und auch Bauern – haben etwas davon.

Angélique Delahaye (PPE). – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, chers collègues, nous adressons une fois de plus la même demande à la Commission. J'espère que cette fois-ci, nous serons entendus.

Certains arguent de l'augmentation des coûts et des charges administratives pour rejeter cette résolution, mais les agriculteurs comme les transformateurs ont déjà l'obligation de traçabilité. J'ai donc du mal à croire que demander plus de transparence entraîne une si grande complication. Néanmoins, c'est un point essentiel en vue d'une future législation.

Nous voulons trouver le juste équilibre entre l'intérêt des consommateurs et la compétitivité de nos entreprises. Rappelons également que c'est une demande des consommateurs, ils souhaitent avoir plus d'informations et plus de transparence.

Nous devons tenir compte de la hausse possible des coûts et des charges administratives mais nous devons aussi réconcilier les consommateurs avec leur alimentation après les différentes crises alimentaires que nous avons connues.

D'autres évoquent la remise en cause de l'unité du marché intérieur. Mais soyons réalistes, le marché intérieur n'est pas un. Les attentes des consommateurs sont très diverses d'un État membre à l'autre, comme le sont d'ailleurs les législations nationales. La question n'est absolument pas de savoir qui a le meilleur produit mais bien de répondre aux interrogations que les consommateurs pourraient avoir au regard des attentes sociétales. De plus, il me semble qu'un socle commun européen obligatoire créerait moins de distorsion qu'une règle volontaire.

Enfin, je crains que la seule utilisation de l'indication volontaire de l'origine des produits n'engendre deux catégories de consommateurs: ceux qui auront le choix du produit qu'ils souhaitent et ceux qui ne l'auront pas.

Nicola Caputo (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, dall'obbligo dell'etichettatura delle indicazioni di origine discendono, da un lato, garanzie per scelte consapevoli dei consumatori e, dall'altro, la possibilità per i produttori e trasformatori europei del settore agroalimentare di poter meglio competere sui mercati. Al riguardo, registriamo un vero e proprio paradosso: l'opacità della situazione sull'etichettatura e l'assenza di trasparenza creano meccanismi di concorrenza sleale che violano le regole di libero mercato, a cui poi gli stessi oppositori dell'indicazione dell'origine in etichetta fanno appello per evidenziare aspetti negativi dell'indicazione di origine. Un mercato autenticamente libero si nutre infatti di trasparenza, non ostacola ma premia le produzioni con elevati standard di sicurezza alimentare; un mercato autenticamente trasparente non favorisce una competizione al buio, fatta di importazioni di prodotti agroalimentari a basso costo e di dubbia qualità e origine.

Dalle relazioni svolte dalla Commissione risulta che i costi per garantire la trasparenza nella filiera alimentare potrebbero rivelarsi troppo elevati e che i consumatori, pur essendo interessati a tali informazioni, non sarebbero disponibili a sostenerli. Ebbene, tali relazioni sono incomplete e non tengono sufficientemente conto degli aspetti positivi dell'indicazione di origine dei prodotti, come ad esempio una maggiore fiducia dei consumatori nei prodotti che consumano e una maggiore consapevolezza nella scelta.

Invito quindi la Commissione a rivalutare la propria proposta, alla luce di studi più obiettivi e valutando adeguatamente i vantaggi per i consumatori dell'indicazione di origine. Ricordo al riguardo che i regimi di etichettatura facoltativi hanno dato risultati positivi in vari Stati membri sia per tutelare il diritto all'informazione dei consumatori, sia per i produttori, che registrano un impatto nullo o poco rilevante nei costi di produzione.

Davanti all'assurdità della timidezza dimostrata dalla Commissione, il Parlamento è chiamato a rispondere con lucidità alle istanze del cittadino-consumatore.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL). – Señor Presidente, me gustaría que esta Comisión tuviera el valor de presentarse en cualquiera de las aldeas de Asturias, de Galicia, de León o de cualquiera de los territorios del Estado español y que le dijese a la gente, mirándole a los ojos, que su tierra, que sus raíces, que el origen de lo que producen no tiene demasiada importancia.

Dicen ustedes que etiquetar es caro, que encarece el producto y que la gente prefiere pagar menos a saber lo que compra, pero la discusión no es qué porcentaje de consumidores quieren saber y a cuáles les importa menos. La cuestión es que la ciudadanía tiene el derecho de conocer el origen de lo que come y los productores tienen el derecho de defender lo que es suyo: su producción. Y en esa defensa, en la defensa del comercio de proximidad, de la producción local, de la soberanía alimentaria, de nuestros ganaderos y nuestras ganaderas es donde nos van a encontrar.

Las etiquetas no son caras, Señorías, lo que es caro es que siempre pague la gente de abajo el coste de mantener el *statu quo* de los de arriba.

Annie Schreijer-Pierik (PPE). – Verplichte herkomstetikettering is een politiek instrument van sommige regio's en lidstaten voor hun eigen productmarketing, ten koste van de boeren, ten koste van de Europese voedingssector en ten koste van onze interne markt. Dit heeft helemaal niets te maken met de bestrijding van voedsel fraude, maar wel met het keiharde protectionisme van lidstaten.

Voedsel fraude bestrijd je met gelijke handhaving in de EU, met effectieve inspectie en niet met overbodige en nutteloze bijkomende bureaucratische vereisten inzake herkomstetikettering voor ingrediënten. Vers vlees moet al traceerbaar zijn en de herkomst moet al verplicht op het etiket staan. Voer nu geen dubbele bureaucratie in. Hoe moet onze slager nu zijn bal gehakt of zijn worst gaan etiketteren? Hoe moet een zuivelcoöperatie haar melk op basis van herkomst scheiden en afzonderlijke productiestromen opzetten? Verplichte etikettering leidt tot buitensporige extra productiekosten voor onze MKB-familiebedrijven en voor de voedingssector. Herkomstetikettering bedreigt juist de banen in de landbouw doordat productiekosten met 8 % tot 45 % kunnen toenemen, zoals we lezen in het rapport van de Commissie.

Voedingsbedrijven in de grensregio's van de Unie worden hierdoor snoeihard benadeeld. Hun ingrediënten worden vaak vanuit meerdere lidstaten aangeleverd.

De consument blijkt ondertussen niet bereid om zelf voor de geringste prijsstijging te betalen in de winkel. De prijsdruk van deze enorme extra kosten worden dus, zoals zo vaak, weer afgewenteld op onze boeren, die zich al in een crisis bevinden. Verplichte herkomstetikettering vormt een onwerkbaar, onbetaalbare bureaucratische last voor de ambachtelijke middenstand en de ondernemers, een bureaucratische last die wij, de EVP-Fractie, juist samen met eurocommissaris Frans Timmermans willen reduceren. Doe dit de consument niet aan. De consument wil namelijk geen verplichte herkomstetikettering met deze grote prijsstijging als gevolg.

En tot slot, vrijwillige etikettering ...

(De Voorzitter onderbreekt de spreker)

Susanne Melior (S&D). – Herr Präsident! Verehrte Kolleginnen und Kollegen! Verehrter Kommissar Andriukaitis! Was Sie hier vorliegen haben, und was wir hier diskutieren, ist der politische Wille des Parlaments. Und, ich glaube, Sie sollten einmal mehr auf uns, auf das Parlament an dieser Stelle auch hören. Es ist mehrfach gesagt worden, dass die Verbraucherinnen und Verbraucher ganz deutlich den Wunsch geäußert haben, dass sie wissen wollen, wo ihre Nahrungsmittel herkommen, und dass sie die Herkunftskennzeichnung sehr herbeiwünschen.

Ich glaube auch, dass wir das, was hier angesprochen worden ist, nämlich Protektionismus, eher haben werden, wenn es in einzelnen Ländern eine Kennzeichnung gibt und in anderen nicht. Ich wünsche mir, dass wir keinen Flickenteppich in der Europäischen Union haben, sondern dass wir einheitlich vorgehen und die Verbraucherinnen und Verbraucher in allen Mitgliedstaaten der Europäischen Union dieses Wissen auch zur Verfügung gestellt bekommen. Zu den Kosten ist auch schon einiges gesagt worden. Ich glaube, dass hier jeder die Zahlen nimmt, die ihm am besten passen. Aber ich will nochmal darauf hinweisen: Auch eine freiwillige Kennzeichnung ist natürlich mit Kosten verbunden. Und da einige dieses auch gerne machen, kann es dann so hoch doch wohl nicht sein. Also, ich glaube, das Kostenargument ist ein vorgeschobenes und nicht wirklich klar.

Ich will einen dritten Punkt ansprechen: Ich glaube – ganz im Gegenteil zu meinen Vorrednern –, dass es eher um stabilere Beziehungen zwischen Erzeugern und verarbeitender Industrie gehen sollte. Und wir als S&D erhoffen uns, dass diese Beziehungen auch dadurch stabiler werden, dass wir Herkunftsangaben haben.

Sofia Ribeiro (PPE). – Senhor Presidente, muitos produtores europeus dos setores do leite e da carne de porco estão a vender os seus produtos abaixo do preço de produção, o que é inaceitável.

Urge tomarmos mais medidas. A indicação da origem para os produtos lácteos e para a carne de porco deve ser obrigatória para a proteção dos produtores europeus, mas também porque me parece evidente que é sinónimo de qualidade e de segurança alimentar.

Importa evitarmos duplas interpretações para os consumidores, como o que acontece muitas vezes em Portugal, em que vemos à venda produtos com a designação nacional, que são produzidos ou embalados noutros países, ou mesmo quando há aproveitamento desonesto de certas marcas de produtos lácteos, ao indicarem no rótulo que contêm leite dos Açores, por exemplo, criando mais-valia para esse produto, quando, na realidade, este é inexistente ou representa menos de 1 % do produto.

Importa que os produtos europeus não sejam confundidos com produtos de baixa qualidade de países terceiros, que nos chegam a preços com os quais é impossível competir, dadas as menores exigências a que estão sujeitos. Mas, acima de tudo, é nossa responsabilidade dar aos europeus a oportunidade de ajudarem os seus produtores, os agricultores europeus, numa altura em que atravessamos uma enorme crise.

Deverão também ser definidas medidas de proteção dos produtos lácteos das regiões ultraperiféricas, como é o caso dos Açores, a região de onde venho, que, com o embargo russo, o fim das quotas leiteiras e diversos acordos comerciais, veem o seu principal mercado de exportação inundado de leite e dos seus derivados, não lhe sendo reconhecido, ao nível do preço e do rendimento ao produtor, a mais-valia da sua enorme qualidade.

Soledad Cabezón Ruiz (S&D). – Señor Presidente; señor Comisario, de sobra conoce que la alimentación es uno de los principales determinantes de la salud, especialmente importante para las poblaciones más vulnerables. La información del etiquetado supone calidad y luchar contra el fraude. La agromafia mueve en el año más de 750 000 millones de euros. Fue la carne de caballo, entonces; el pasado 22 de abril, era la carne de mono por ternera en las hamburguesas.

Yo entiendo que pueda suponer una mayor carga burocrática para las empresas, pero no puedo entender que se asevere que va a suponer un incremento de precios para los ciudadanos, y menos aún que legislemos o actuemos de espaldas a los propios consumidores, que nos piden esa seguridad alimentaria y esa información. Y a eso apelo: a que primemos la seguridad y lo que nos piden los consumidores.

Mairead McGuinness (PPE). – Mr President, I have to say that, if you came into this House with no fixed views on whether you are for or against country of origin labelling, you would leave confused because the arguments on both sides are very valid but very confusing.

I have always been behind the concept of giving consumers the information they want, including country of origin information. We started this in beef, because of a crisis in the beef sector many, many years ago. There were concerns at the time about its impact in the marketplace but it has settled down. I have to say, though, that those who argue that labels prevent fraud really are on thin ice because what prevents fraud is an effective inspection regime in the Member States, followed up by action in the courts to stop criminals in their tracks.

On the particular issues of dairy and dairy products, we have to acknowledge the problems that dairy farmers are facing. The country I come from is a major exporter of dairy produce and there could be an unintended consequence for those who export into the internal market if there is a re-nationalising of the marketplace. I appreciate the comments made by colleagues who say that they want to support their own farmers. That is a very natural instinct, but I would hope that would extend to supporting farmers across Europe in a way which does not discriminate.

So I think there is a need for caution here, while accepting that there is an interest for us in giving consumers the information they look for.

Paolo De Castro (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, signor Commissario, la volontà dei cittadini europei di conoscere l'origine dei prodotti agroalimentari è chiara e legittima e come legislatori dobbiamo assicurare ai nostri consumatori un'informazione completa, trasparente e non distorsiva.

Abbiamo già una legislazione che impone l'obbligo dell'etichettatura di origine per molti prodotti alimentari, tra i quali ad esempio tutti gli ortofruttili e quasi tutti i tipi di carne. Ora dobbiamo fare un passo in avanti, estendendo l'obbligo europeo ad altri settori in maniera progressiva. La sensibilità e le posizioni più avanzate di alcuni paesi come l'Italia, per esempio, possono essere uno stimolo per arrivare ad una legislazione unica europea.

I nostri cittadini ci chiedono di essere informati e noi dobbiamo assicurare loro un'etichettatura trasparente che li informi, ma che non li condizioni nelle scelte, come invece il sistema di etichettatura «a semaforo» che hanno adottato alcuni supermercati britannici.

Tom Vandenkendelaere (PPE). – Een dik jaar geleden sprak ik me uit tegen verplichte oorsprongsetikettering van verwerkt vlees. Vandaag zeg ik dat het uitbreiden van een dergelijke verplichting naar melk zo mogelijk nog onverstandiger is.

Want wat betekent een verplichte oorsprongsetikettering voor de melkveesector? Meer administratie en meer kosten, die in dit geval zeer waarschijnlijk op de nek van de melkboer zullen terechtkomen. Die zitten daar vandaag absoluut niet op te wachten. Want laten we wel wezen: in de praktijk komt dit niet gewoon neer op een extra etiketje of een extra vlaggetje. Het gaat over veel meer: transport in verschillende opslagtanks, bewaring in afgescheiden silo's, een productieproces met afgescheiden zuivelstromen, verhoogde werklust. Kortom, veel te hoge investeringen voor een sector die nu al amper het hoofd boven water kan houden, voor weinig toegevoegde waarde.

Want de huidige uitgebreide regelgeving over voedselveiligheid voldoet al ruimschoots. De kwaliteit van onze melk is altijd gegarandeerd, gelukkig maar, en alle melk die in Europa wordt verkocht is traceerbaar tot bij de boer. Voedselveiligheid heeft dus met het land van oorsprong niets te maken.

Tot slot nog twee vragen. Hoe geloofwaardig klinken slogans als “steun de kmo's” en “steun onze landbouw”, als we onze boeren met dergelijke maatregelen langs de achterdeur op kosten jagen? En hoe geloofwaardig zijn wij nog voor jonge mensen die van Europa visie en leiderschap verwachten en die overbodige regulering in de plaats krijgen? U mag zelf antwoorden.

Adam Szejnfeld (PPE). – Panie Przewodniczący! W Unii Europejskiej są środowiska, które w imię szczytnych celów ochrony zdrowia i życia ciągle mnożą nieproporcjonalne do zagrożeń i potrzeb nadmierne regulacje. Forsowane rozwiązania w swoich konsekwencjach rzadko jednak chronią podnoszone wartości, natomiast generują ogromne koszty finansowe po stronie obywateli i polityczne po stronie Wspólnoty. Godzą one bowiem w powagę unijnych instytucji, w tym Parlamentu Europejskiego, prowadząc do erozji szacunku do nas coraz większej liczby Europejczyków. Budowanie piramidalnej biurokracji, mnożenie gigantycznych kosztów prowadzenia działalności gospodarczej oraz potęgowanie strachu przed drakońskimi karami zniechęca coraz większe grono obywateli do prowadzenia biznesu, zwłaszcza tego w małej skali, ale co gorsza, także do samej Unii Europejskiej. Tego typu propozycjami są niestety i te, które są przedmiotem dzisiejszej debaty. Dlatego zasługują na naszą negatywną opinię.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – Arvoisa puhemies, ruoasta on helppo puhua. Meillä on kaikilla läheinen suhde siihen. Harva kuitenkin tuottaa ruokaa nykyisin itse. Alkuperämerkinnät ovat luottamusta herättävä toimi. Kuluttajan on saatava tietää ruoan alkuperä, ja suurin osa kuluttajista haluaa tietää alkuperän. Merkintöjen on oltava sellaisia, että kuluttajat saavat riittävästi tietoa, elintarvikeketjun toimijat voivat toteuttaa ne kustannustehokkaasti ja viranomaiset voivat valvoa niitä mahdollisimmin pienin hallinnollisin kustannuksin.

Pakollisia alkuperämerkintöjä on vastustettu mitä erilaisimmilla syillä. Hurjimmissa visioissa elintarvikkeiden hinnat nousevat jopa 50 prosenttia. On puhuttu siitä, että kauppa kärsisi, tuottajat joutuisivat pulaan ja se olisi protektionismia.

Ensinnäkin tässä esityksessä lähdemme siitä, että eihän merkinnän tarvitse olla aina “Made in Spain”, se voi olla myös tietty alue. Kuka väittää, että on protektionismia, kun viinipulloissa on merkki, missä se on tuotettu? Se on laadun tae, se herättää luottamusta.

Olin pettynyt, kun komissaari alkupuheenvuorossaan totesi, että komissio ei ole aikeissa ryhtyä toimiin. Toivon, että parlamentin kantaan – mikä on jo aikaisemminkin esitetty – tartuttaisiin, koska eurooppalaiset kuluttajat haluavat lisää tietoa, heidän tulee niitä saada. Kaikki komission omatkin selvitykset osoittavat, että kustannukset eivät ole tässä esteenä.

Pytania z sali

Jiří Pospíšil (PPE). – Pane předsedající, já jsem velmi pozorně poslouchal celou debatu a musím říci, že mě příznivci nové obligatorní regulace příliš nepřesvědčili. Na základní argument, že to většina občanů chce, který tu byl použit, je jednoduchá odpověď. Je přece možné, aby si občané kupovali ty výrobky, které mají dobrovolné označení země původu. Přece každý spotřebitel si může vybrat, co očekává od svého výrobku, jaké informace na něm chce mít napsané. Není proto třeba zavádět novou obligatorní regulaci z Bruselu, zvláště v době, kdy se s novými a novými regulacemi setkáváme a u občanů cítíme čím dále větší kritiku Bruselu. Argument o cenách a nákladech cen je podle mě správný. Přibližuje ještě jednu věc, půjde i o náklady jednotlivých států, které budou muset kontrolovat, zda původy jsou na výrobcích dostatečně uvedené. To znamená, budou to náklady i jednotlivých zemí, jednotlivých států, ne pouze náklady výrobců.

Jean-Paul Denot (S&D). – Monsieur le Président, la traçabilité des denrées alimentaires est un devoir vis-à-vis du consommateur. Il le demande et il a raison: il le demande pour sa santé et pour sa liberté de choix. Il y a déjà eu trop de scandales dans ce domaine, celui de la viande de cheval ayant le plus frappé les esprits.

Quel inconvénient y a-t-il à étiqueter la provenance des ingrédients alimentaires? On nous parle de coûts supplémentaires qui seraient exorbitants, mais c'est faux. Ils ne joueraient qu'à la marge sur les coûts. La nécessité de cette traçabilité est telle qu'un certain nombre de pays ont eux-mêmes pris l'initiative d'avancer dans cette direction. L'Union européenne et la Commission seraient dès lors bien inspirées de ne pas être à la remorque, mais de prendre l'initiative sur un sujet qui rassemble les citoyens européens. C'est leur intérêt, mais c'est aussi celui des producteurs et des transformateurs.

Νότης Μαρίας (ECR). – Κύριε Πρόεδρε, σύμφωνα με το ευρωβαρόμετρο, η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης θεωρεί απαραίτητο να αναγράφεται η ονομασία προέλευσης των διατροφικών προϊόντων και ιδιαίτερα των γαλακτοκομικών. Τα μέτρα προστασίας για τα γεωργικά προϊόντα απ τον αθέμιτο ανταγωνισμό πρέπει να ενισχυθούν. Έτσι μόνο θα διατηρηθούν ο παραδοσιακός χαρακτήρας παρασκευής αλλά και η φήμη μιας γεωγραφικής ένδειξης που αποτελεί άυλο συλλογικό αγαθό. Δυστυχώς όμως, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει επιλέξει να ακολουθήσει μια φιλελεύθερη ατζέντα. Στην Ελλάδα αυτή τη στιγμή, στο όνομα της προσαρμογής με την εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ, επιχειρείται η παραγωγή γιαουρτιού με γάλα σκόνη. Έτσι, υπάρχει κίνδυνος να χαθεί μια για πάντα ένα παραδοσιακό προϊόν, ελληνικό, καθώς οι φτωχοποιημένοι απ το μνημόνιο Έλληνες κτηνοτρόφοι δεν θα μπορούν να ανταγωνιστούν τις τιμές των εισαγόμενων προϊόντων και των πρώτων υλών χαμηλής ποιότητας. Το παραδοσιακό ελληνικό γιαούρτι πρέπει να προστατευτεί, όπως και τα άλλα αγροτικά προϊόντα που τίθενται σε κίνδυνο με την ΤΤΙΡ και άλλες αντίστοιχες συμφωνίες που στοχεύουν στην απορρύθμιση της ευρωπαϊκής αγοράς και στην κατάργηση των προϊόντων ονομασίας προέλευσης, όπως είναι η ελληνική φέτα και οι ελιές Καλαμών.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – Señor Presidente, señor Comisario, quiero apoyar decididamente la indicación obligatoria, en etiquetas comprensibles y garantizadas, del país de origen o lugar de procedencia de carne y transformados y de la leche de consumo y la que se utiliza en productos lácteos.

Apoyo esta medida por las mismas razones que lo hice ayer con el pescado y las conservas. Es una forma de añadir valor a los productos, retribuir la calidad que tienen y propiciar que buena parte del mismo llegue los productores, que son el origen de todo.

Cooperativas de productores, como la láctea vasca Kaiku, acreditan que en un mercado en crisis hay alternativas basadas en un mejor reparto de la cadena de valor, y las posibilidades que ello ofrece para poder estabilizar precios y mejorar el producto.

La publicidad que veo en muchas partes de Europa acredita que esa identificación entre productos y lugares de origen funciona entre consumidores, que saben que, en el sector alimentario, calidad y valores son pareja de hecho.

Michel Dantin (PPE). – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, le consommateur le demande, le producteur espère y trouver une sécurité. Si nous en sommes là, la responsabilité de l'industrie agroalimentaire est très importante parce que c'est bien de ses dysfonctionnements que sont nés l'interrogation, le doute, le scepticisme du consommateur vis-à-vis de ce que contient son assiette.

Vous réφέtez l'étiquetage obligatoire, vous prônez l'étiquetage facultatif, je redoute que, d'une manière ou d'une autre, nous aboutissions à un fractionnement du marché unique.

Monsieur le Commissaire, quelle que soit la mesure que vous prônez, la véritable question que je me pose est la suivante: de quels moyens disposerons-nous pour la faire réellement appliquer et respecter afin qu'elle sécurise réellement le consommateur?

Richard Howitt (S&D). – Mr President, labelling processed meat and dairy products with the country of processing, but not of production, is both misleading to consumers and unfair to farmers. To say mandatory labelling challenges competition ignores the fact that British farmers face unfair competition from wrongly labelled products, according to the FSA, amounting to GBP seven billion of lost income last year, or 10% of the food on British shelves.

I was proud to launch the Red Tractor Mark in East Anglia and my constituent, who is its Vice-Chair, a farmer on the Norfolk/Suffolk border, believes that he and other farmers are undermined by the current voluntary scheme. Instead, the Commission should be helping to tackle this food fraud, supporting the new environmental technologies to test food authenticity, such those developed by the University of East Anglia, and like the former Labour Government in my own country, which backed local food hubs in Ongar in Essex, and Woburn in Bedfordshire, also in my constituency, the Commission should recognise the environmental benefit of local purchasing. The time for mandatory labelling is now: for consumers, for farmers, and for the planet.

Jasenko Selimovic (ALDE). – Mr President, I share the idea that the consumers have the right to know where foods come from, but, at the same time, I firmly believe that we should address this issue in a balanced way. Two reports of the Commission concluded that the cost of mandatory labelling would be extremely high. Costs could rise by 45% for some milk and dairy producers, and SMEs would be unfairly hit by the additional administrative burden.

I do not think consumers are willing to pay for it. The most important concerns for them are quality and security, and the EU already has the highest standards for its citizens. The Commission already allows for voluntary labelling for anyone who wants to use it. If we make it mandatory, we risk falling down in protectionism, since everybody could claim indication, for example, small towns, regions, etc.

We need a balanced way, taking into account consumer needs, without affecting small businesses negatively and raising consumer prices.

(Koniec pytań z sali)

Vytenis Povilas Andriukaitis, Member of the Commission. – Mr President, I have listened very carefully to the arguments for and against. As you know, in this House, too, some are in favour of supporting mandatory labelling and some are not. The arguments were very different from different points of view. Of course, as you know, the various surveys showing that the cost is not important refer to cases of voluntary schemes, but this cannot be compared with the cost entailed by any EU-wide mandatory scheme. Surveys show that – not me, but surveys.

There are obviously some benefits, no doubt, and environmental grounds are legitimate. However, any benefits also have to be assessed in the light of negative impacts. Those negative impacts are also on the ground. We must also assess those from all positions.

The conclusion of our work so far is that mandatory origin labelling would rigidify supply chains, disturb the internal market and international trade. We are also thinking about the international situation. It is not about TTIP, but about our producers, our consumers and the European situation.

I would like to thank you for this draft resolution and for the very stimulating debate on the topic of mandatory food origin labelling, including on the Commission report on this matter. I have listened to the discussion carefully and with great interest. I have taken note of your views and will pass these on to my colleagues in the context of any further reflections on the matter.

Przewodniczący. — Otrzymałem jeden projekt rezolucji złożony zgodnie z art. 128 ust. 5 Regulaminu.

Matt Carthy (GUE/NGL), in writing. – I welcome the move to make indications on the country of origin mandatory, recognising the value these labels have for consumers. However, I have to again call on the Commission and the Irish Government to take into account the impact these requirements have on jurisdictions such as the island of Ireland, where beef reared on one part of the island and slaughtered on the other is unfairly labelled 'mixed-origin' and subject to discrimination on shop shelves. Flexibility for these regions and the option to have voluntary labels are vital.

Beata Gosiewska (ECR), na piśmie. – „Obowiązkowe wskazanie kraju lub miejsca pochodzenia niektórych rodzajów żywności” – Informacja na temat kraju lub miejsca pochodzenia mięsa oraz mleka wykorzystywanego jako składnik przetworów mlecznych jest elementarnym prawem konsumenta. Większość obywateli mojego kraju, Polski, nie chce na swoich stołach żywności niewiadomego pochodzenia, dlatego chcę wyrazić pełne poparcie dla tej rezolucji i ufam, że w przyszłości obowiązek ten obejmie również pozostałe środki spożywcze.

W przypadku importu artykułów żywnościowych spoza Europy, produkowanych w oparciu o normy znacznie odbiegające od tych stosowanych na terytorium Unii Europejskiej, mamy obowiązek zadbać nie tylko o przejrzystość łańcucha żywnościowego, ale również odbudować zaufanie konsumentów, którzy mają prawo świadomie wybrać produkty na swój stół.

Wprowadzenie stałego nakazu wykazania kraju lub miejsca pochodzenia mięsa i mleka, a także ich przetworów oraz jego rozszerzenie na produkty spożywcze jednoskładnikowe czy też przygotowane z przewagą jednego składnika, jest niezwykle istotne szczególnie z punktu widzenia osób obciążonych alergią lub nietolerancją pokarmową, dla których ich spożywanie jest przyczyną poważnych i często nieuleczalnych chorób.

György Hölvényi (PPE), írásban. – A fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló 1169/2011/EU rendelet alapján az Európai Bizottságnak jelentést kellett benyújtania bizonyos élelmiszerek eredetének kötelező jelölésével kapcsolatban. A tejtermékeket, valamint a marha-, a sertés-, a juh-, a kecske- és a baromfihústól eltérő hústermékeket vizsgáló jelentések eredményei színes képet mutatnak. A különböző kategóriákban jelentősen eltér az eredetre vonatkozó információk iránti fogyasztói igény és a kötelező eredetmegjelölés előírásának gazdasági hatása is. Míg a fogyasztók érdeklődést mutatnak a tejtermékek összetevőjeként felhasznált tej és a hústermékek származása iránt, meglehetősen szerénynek tűnik a hajlandóságuk arra, hogy fizessenek is ezért a tájékoztatásért.

Előállítói oldalról ezen információ feltüntetése többletköltséggel és az adminisztrációs terhek növekedésével járna. A jelentés szerint az önkéntes eredetmegjelölés zavarná meg legkevésbé a piacot, és nem befolyásolná a termékek árát sem. A magyar fogyasztók körében elvégzett országos felmérés szerint a vásárlók döntő többségének kifejezetten fontos, hogy egy élelmiszer magyar eredetű legyen. Vásárlási döntéseik meghozatalához igénylik, hogy a tej és a tejtermékek esetében elegendő és megbízható információt kapjanak a termék származását illetően.

A kérdés tehát az, hogy a költségek és a hasznok egymáshoz viszonyított aránya indokolja-e a származás megjelölésének kötelező bevezetését. Mindehhez meg kell vizsgálni az eredetmegjelölés önkéntes és kötelező opcióit, figyelemmel a fogyasztói szempontokra valamint az élelmiszer-ágazatban tevékenykedők lehetőségeire.

Elisabeth Köstinger (PPE), schriftlich. – Ziel dieser Resolution zur Lebensmittelkennzeichnung ist es, für mehr Transparenz und Fairness zu sorgen. Die hohe Qualität unserer Lebensmittel muss sichtbar sein! Nur eine faire Kennzeichnung kann der Schlüssel zur Transparenz sein. Wir wollen wissen, ob das Essen auf unseren Tellern von einem Billigimport oder aus österreichischer Topqualität stammt. Mit „Vertuschungsetiketten“ muss nun endlich Schluss sein! Nur mit einer EU-weite Herkunftskennzeichnung können wir Produktsicherheit garantieren und Tierschutz nachweisbar machen. Die Kommission ist daher aufgefordert, dringend Legislativvorschläge für eine obligatorische Angabe der Herkunft bei Fleisch in verarbeiteten Lebensmitteln sowie Milch und verarbeitete Milchprodukte wie etwa Käse und Obers zu erarbeiten. Wenn wir aber von ehrlicher und fairer Lebensmittelkennzeichnung reden, dann müssen wir auch Eier und Eiprodukte in die Liste aufnehmen. Denn was nützt es uns, wenn wir in Österreich Legebatterien verbieten, wenn genau solche Käfigeier zum Beispiel aus der Ukraine in verarbeiteten Produkten wieder am heimischen Markt verkauft werden, weil es keine Kennzeichnung gibt? Ich werde weiterhin auf ehrliche Kennzeichnung pochen. Für das Tierwohl und für die heimische Produktion.

Marijana Petir (PPE), napisan. – Ova rezolucija korak je u pravom smjeru iako žalim što oznake na proizvodima ne sadrže informacije o punom životnom ciklusu proizvoda od uzgoja do police s ključnim elementima koji mogu utjecati na kvalitetu proizvoda poput mjesta uzgoja te datuma klanja te datuma prvog smržavanja mesa. Takvim označavanjem onemogućile bi se prijevare sa stavljanjem na police mesa starog i po nekoliko godina. Također, označavanjem podrijetla proizvoda na našim se policama ne bi moglo prodavati mlijeko lošije kvalitete koje ne prolazi kontrole kvalitete poput mlijeka proizvedenog u Hrvatskoj, ili pak mlijeko koje čak stiže u prahu. Slična je situacija i s jajima koja proizvedena u Hrvatskoj često moraju zadovoljiti više standarde od konkurencije. Pozdravljam točke rezolucije koje govore o pretjeranom strahu od rasta cijena uslijed navođenja zemlje porijekla. Dosadašnja iskustva pokazuju upravo suprotno. Brojne sheme označavanja uspješno funkcioniraju dok je utjecaj na cijenu malen ili beznačajan. Navođenje zemlje porijekla može zaštititi lokalne proizvođače, pogotovo mala i srednja poljoprivredna gospodarstva, te i na taj način ojačati snagu ruralnog prostora i lokalnih zajednica po cijeloj Europi. Navođenje zemlje porijekla nikako ne znači manje Europe, već više Europe u njezinoj različitosti.

Tibor Szanyi (S&D), írásban. – Az Európai Unió polgárainak egészségét kell előtérbe helyeznünk és ezt kell támogatnunk minden döntésünkben. Ez a kötelességünk, míg minden másnak másodlagos szerepet kell adnunk. A húskok és a feldolgozott húsipari termékek származási országának vagy eredete helyének feltüntetése komoly vitákat váltott ki már szakbizottsági szinten is. Komoly aggodalmat keltett egyes szereplők között, mert szerintük egy ilyen kötelező jellegű eredet-feltüntetés markáns előállítási többletköltséget okoz. Igen! Egy ilyen árhatás viszont csak akkor érvényesül, ha az adott alapanyag eddig harmadik, netán kétes eredetű termékekből származott. Ha viszont eddig is EU-s piacról beszerezett, vagy megfelelő minőségbiztosítással rendelkező országból származott az alapanyag, az említett negatív hatás elenyésző.

Nem tartom elfogadhatónak tehát az árhatással riogató retorikát! Sőt, tovább is mennék: Mért ne terjesszük ki ezt a lehetőséget más termékekre is? Természetesen ezt csak komoly tervezési és jogalkotási folyamattal, illetve a definíciók pontosításával lehet csak megoldani. De magát az elvet támogathatónak tartom. Fontosnak tartom megemlíteni, hogy itt nem jó vagy rossz termékjelölésről van szó, sőt számomra elfogadhatatlan a pusztán „káros” vagy „egészséges” megjelölés például cukor vagy sótartalom függvényében. Itt annak biztosításáról van szó, hogy a fogyasztó el tudja dönteni: akar-e az EU magas minőségbiztosítási rendszerében megtermelt élelmiszert venni vagy mást választ.

Marc Tarabella (S&D), *par écrit*. – Il s'agit d'un mensonge qui n'a pour but que de protéger les multinationales du secteur agroalimentaire! Les entreprises effectuant déjà cet étiquetage ont vu leurs coûts augmenter de 0,67 % seulement. Le Parlement vote donc ce midi une nouvelle mise en demeure afin qu'une législation en la matière voie le jour et que le consommateur soit entendu. La Commission, se faisant le porte-parole des entreprises, refuse la mention de l'origine des viandes et du lait en prétextant un surcoût occasionné aux entreprises. Pour rappel, fin 2013, les résultats de la grande opération de tests ADN avait révélé que plus de 5 % de la viande de bœuf contrôlée n'en était pas. Dans certains pays comme la France, ce chiffre atteint 15 %. Il est donc primordial qu'une augmentation sensible des contrôles sur les viandes transformées accompagne la nouvelle législation. Par le vote de ce texte, le Parlement européen se fait à nouveau le porte-parole des droits du citoyen. Les Européens doivent savoir ce qu'ils ont dans leur assiette et donc posséder les informations essentielles pour faire leur choix en toute connaissance de cause. L'étiquetage de l'origine est obligatoire pour la viande fraîche, absolument rien n'empêche que ce soit aussi le cas pour les plats préparés et pour le lait.

Romana Tomc (PPE), *pisno*. – Menim, da je označevanje mlečnih in mesnih proizvodov z državami porekla izjemno pomembna. Obvezno označevanje bi kupcem omogočilo večjo zaupanje v prehranske izdelke. Obenem bi bila tako oskrba s hrano bolj pregledna. Evropska komisija se mora zavzeti za odločne akcije na tem področju. Hrana, ki prihaja iz EU trga, še posebej iz manjših držav, kot je Slovenija, velja za bolj kvalitetno. Tudi na ta način bomo lahko bolje poskrbeli za našo konkurenčnost.

20. Skład komisji i delegacji: Patrz protokół

21. Sektor hydroelektryczny w Europie (debata)

Przewodniczący. — Kolejnym punktem porządku dnia jest oświadczenie Komisji w sprawie sektora hydroelektrycznego w Europie (2016/2701(RSP)).

Vytėnis Povilas Andriukaitis, *Member of the Commission*. – Mr President, I would like to thank you for giving the Commission the opportunity to have an exchange on a highly important issue: hydroelectric power. First and foremost, with 40% of all renewable electricity generation, hydropower is Europe's largest renewable energy resource. Hydropower will continue to play a key role within the European Energy Union as it will contribute to the delivery of the three priority objectives of security, sustainability and competitiveness.

The Commission aims to give all electricity generators equal access to hydropower concessions. The granting of equal access will have a positive impact on investments, on local communities, thanks to higher fees paid by concession holders, on the integration of hydropower in the electricity market and ultimately, on consumers.

The Commission is well aware of the economic, legal, social and environmental aspects of hydropower generation. Member States remain, in principle, free to design their models for the exploitation of hydroelectric plants. We do not question the Member States' competence to impose relevant obligations on hydropower operators when granting hydropower concessions. In this way, Member States can strike a balance between competition requirements and other legitimate interests. However, Member States must respect the relevant European Union law, for instance when a Member State decides to exploit those plants via concessions, European Union public procurement rules need to be respected. This ensures not only an adequate level of competition but also equal treatment and transparency among the economic operators. In this context, European Union public procurement rules are infringed when the initial duration of a hydroelectric concession is extended to the benefit of the incumbent concession holder without due justification.

The applicable European Union law may be different depending on the approach chosen, but that does not necessarily exclude the operation of hydropower generation from the scope of European Union law. Where applicable, national hydroelectric concession regimes should respect European Union energy rules, such as the Electricity Directive, as well. Indeed, competitive procedures for hydropower concessions and fair treatment of economic operators are important for a well-functioning energy market.

Finally, when granting hydropower concessions, the EU Member States may be subject to EU competition rules, namely antitrust and state aid. A Member State that grants hydropower concessions to a dominant public company may infringe antitrust rules when this has anti-competitive consequences by creating unequal conditions of competition allowing the dominant public company to maintain or strengthen its dominant position on the relevant electricity market.

The granting of hydropower concessions may qualify as state aid if several conditions are met: if state resources are involved, a selective advantage has been granted to certain companies in the relevant electricity market and there is an effect on trade and a distortion of competition. First, state resources have to be involved, for example, in the form of state revenues or fees that could be foregone. Second, a selective advantage has to be granted to certain companies over their competitors in the relevant electricity market. Third, there must be an effect on trade and a distortion of competition, which is likely to be the case since electricity is sold across Member States on competitive markets.

Antonio Tajani, a nome del gruppo PPE. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, signor Commissario, il settore idroelettrico è fondamentale per raggiungere gli obiettivi di decarbonizzazione e completare il mercato unico dell'energia. Purtroppo in Europa la situazione dei regimi concessori non è omogenea. Ci sono infatti paesi con concessioni senza scadenza, altri con possibilità di rinnovo e altri ancora che stanno liberalizzando il proprio mercato. Questo in realtà impedisce un vero e proprio *level playing field* per gli operatori; ne consegue una perdita di competitività delle nostre imprese. Quindi è evidente la necessità di promuovere un quadro normativo uniforme se davvero si vogliono creare condizioni di parità nell'accesso ai mercati sulla base di una concorrenza aperta e leale.

Con l'interrogazione orale all'origine di questo dibattito, signor Commissario, noi vi chiediamo in che modo la Commissione intenda promuovere una maggiore convergenza nel settore idroelettrico europeo, tenendo conto delle differenze per quanto riguarda i regimi e le procedure di concessione. Quindi vi chiediamo di svolgere un ruolo più attivo in questo settore, non soltanto di preoccuparvi del rispetto delle regole della concorrenza. Infatti l'esistenza di troppi diversi sistemi di concessione nel settore idroelettrico rappresenta l'ennesima prova che è giunto il momento di cambiare le regole della concorrenza a livello europeo. Queste regole vanno concepite e sviluppate al servizio e nell'interesse delle imprese, soprattutto delle piccole e medie imprese, e non inseguendo astratti processi burocratici che finiscono col mettere a rischio l'occupazione e la crescita in Europa, ma anche la competitività del nostro sistema produttivo nel mondo.

Quindi, signor Commissario, mi rendo conto che lei non è responsabile del settore, e so bene –per averlo fatto tante volte – che i Commissari di turno in Aula non sono responsabili, però le chiedo di farsi parte proattiva di un'iniziativa più forte da parte della Commissione, perché soltanto un'azione per controllare il rispetto delle regole non è sufficiente se noi vogliamo veramente sostenere il settore idroelettrico.

Patrizia Toia, a nome del gruppo S&D. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, non mi dilungherò sull'importanza di questo settore, sul suo valore economico (basti pensare che il suo contributo economico è pari al PIL della Slovenia), perché l'ha già richiamata lei, signor Commissario, questa importanza. Però le voglio dire con tutta franchezza che le cose che lei ci ha detto sono assolutamente astratte e non corrispondono alla realtà di questo settore, ai problemi e alle esigenze di intervento.

Come è stato detto, ci sono ostacoli da rimuovere. Il primo è la diversità, nei diversi paesi, dei regimi concessori e di tutta la procedura per l'utilizzo della risorsa idroelettrica: questo produce un effetto distorsivo e ha un impatto molto squilibrante sotto il profilo competitivo, sulla certezza degli investimenti e sulla possibilità di utilizzare questa fonte.

Secondo ostacolo: la Commissione ha diversi e contrapposti approcci, direzione per direzione, non *day-by-day*, ma direzione per direzione. La direzione *competition* fa una cosa, quella ambientale ne fa un'altra, e diversi paesi si vedono oggetto di minacce o di avvio di infrazioni totalmente diverse e casuali. Le dirò di più: se non c'è un approccio coordinato si arriva al paradosso attuale: alcuni paesi, come il mio, vengono penalizzati, c'è un inizio d'infrazione perché non si è proceduto molto velocemente a tutta la liberalizzazione; altri paesi, che hanno regimi novantennali, senza limiti di tempo e senza procedure competitive per le concessioni, non hanno nessun richiamo, nulla.

Dico questo, signor Commissario, perché le chiedo anch'io un intervento molto preciso – non toccherà a lei, ma toccherà a qualcuno nel Collegio – per avere un quadro normativo omogeneo, senza il quale non ci saranno vera competizione e vero mercato (le cose di cui lei ci ha parlato), e per avere anche un approccio diverso e globale sulle infrazioni. L'Europa fa brutta figura se nei diversi paesi si sente di quest'avvio di procedure e ogni direzione è sovrana e contrapposta all'altra. Io credo che in questo modo noi aiuteremo anche il mercato unico dell'energia.

Jasenko Selimovic, för ALDE-gruppen. – Herr talman! Sedan EU-kommissionen lade fram strategin att skapa en energijunion i februari 2015 har syftet varit att alla i Europa skulle få tillgång till säker, grön, hållbar och konkurrenskraftig energi.

Vattenkraften har en särskilt viktig roll att spela för hur vi lever upp till energijunionens mål, eftersom 16 % av den energi som i 2013 producerades i EU kommer just från vattenkraft. 2006 var det enbart 10 %.

Dock kan inte EU:s ökande energibehov enbart mötas genom att bättre reglera existerande resurser. Vi måste också titta på hur vi kan använda oanvända hydro-energitillgångar. En oerhörd potential finns på Balkan för vattenkraft, till exempel i Bosnien, Serbien, Kroatien och Albanien. Den potentialen är långt från att bli utnyttjad fullt ut. I Bosnien beräknas enbart 37 % av den energin användas idag. I Albanien är det 35 %.

Så, herr talman, låt mig vara tydlig och upprepa: det är inte bara genom att koppla samman och bättre reglera existerande resurser, utan vi måste också titta på vårt grannskap för att nå energijunionens mål. Det är kärnan i EU:s samarbete som vi har grundat de senaste 70 åren – att vi blir starkare genom att göra saker tillsammans. Det behöver det också göras när det gäller hydroenergi och energiförsörjningen. Tack!

Paloma López Bermejo, en nombre del Grupo GUE/NGL. – Señor Presidente, me alegra tener esta oportunidad para el debate, porque en las dos ocasiones que he preguntado por escrito sobre las concesiones a las hidroeléctricas españolas, la Comisión alegó falta de información en su respuesta.

Me preocupan las cuestiones ligadas a la competencia. Los pagos regulados a las centrales hidroeléctricas han superado, con mucho, el coste de las inversiones y se registran varios casos de abusos, como son los retrasos en las cesiones de reserva o el retorno de las concesiones al sector público.

Me gustaría una respuesta específica sobre esta situación, porque me sorprende que la Comisión —tan activa en otros ámbitos— parezca ignorar el daño a los consumidores por parte de las compañías activas en el sector. Y no solo en lo que respecta a las concesiones o los costes regulados. Las multas producidas en España, por ejemplo, por el uso táctico de las hidroeléctricas para manipular el precio marginal ponen de relieve la necesidad de considerar que la regulación eléctrica en España está favoreciendo a los grandes productores. Es lo que venimos denunciando.

Lo pregunto desde el convencimiento de que la energía hidroeléctrica juega un rol relevante en la transición energética, especialmente por su capacidad de ajustar la producción frente a la mayor intermitencia de otras renovables. Es por ello que su actividad debe estar bien regulada y responder al interés general. Y para ello, se debería considerar también su impacto ambiental y paisajístico y su compatibilidad con la preservación de los ecosistemas y la actividad agrícola.

Son cuestiones delicadas y sería deseable, en este sentido, una mejor coordinación entre las diferentes agencias y las direcciones responsables. Nos gustaría saber qué piensa hacer la Comisión también en esta dirección.

Michèle Rivasi, *au nom du groupe Verts/ALE*. – Monsieur le Président, les barrages hydrauliques constituent un véritable patrimoine pour chaque pays européen. Ils permettent, certes, de produire l'électricité, mais pas seulement: ils ont aussi façonné les paysages, modifié des vallées et altéré les débits des cours d'eau. Les enjeux ne sont donc pas seulement énergétiques, ils sont aussi stratégiques et sécuritaires pour les bassins de population qui se sont adaptés au tracé des rivières.

Dans le cas du renouvellement des concessions, la question n'est pas de savoir si l'opérateur doit être public ou privé, puisque, de toute façon, il s'acquittera des mêmes redevances. La question est plutôt de savoir quelle valeur ajoutée apportera un nouveau concessionnaire et, surtout, comment les concessionnaires travailleront ensemble pour gérer les vallées communes.

Un grand danger se profile avec le renouvellement des concessions et leur mise en concurrence. La fragmentation des concessions et le manque d'approche globale pourraient menacer la bonne gestion d'une ressource aussi vitale que dangereuse. Les accidents sont rares mais sont évitables, à condition de bien coordonner l'activité des barrages, d'amont en aval, grâce à un regroupement des barrages dans une même concession.

Ma question est alors simple: la Commission va-t-elle favoriser les contrats de concession par barrage ou suivra-t-elle la logique aussi évidente que nécessaire du regroupement par vallée?

Roger Helmer, *on behalf of the EFDD Group*. – Mr President, I have often argued in this Chamber against wind and solar power, so it is refreshing to find a renewable technology which I can support wholeheartedly.

Hydro is predictable. It is reliable. It is controllable. It is affordable. It takes relatively little maintenance, and it operates without subsidies. In fact, in every respect, it is the polar opposite of the solar and wind that we have wasted vast resources on in recent years, driving up energy prices and forcing energy-intensive businesses to move out of the European Union altogether. The problem, of course, is that availability of hydropower is restricted by the availability of suitable locations and suitable topography. We are now facing calls for the harmonisation of rules for licensing hydropower projects.

We, in my party, will oppose any such moves for European harmonisation. Hydro resources in my country, the UK, are a national asset and we will take a very dim view of attempts to control these assets from Brussels.

Krišjānis Kariņš (PPE). – Priekšsēdētāj! Iedomājamies — noskan zvans, boksa laukumā iznāk divi bokseri — viens pacēlis abas rokas, otrs pacēlis vienu roku, jo otra roka viņam ir sasieta aiz muguras. Šādā situācijā mēs visi tūlīt kliegtu — tā nav godīga konkurence! Bet, draugi mīļie, kas mums ir šobrīd elektrības tirgū? Elektroenerģijas tirgū faktiski, tieši, kas saistās ar hidroenerģiju.

Mums dažādās valstīs ir dažādi noteikumi, kas attiecas tieši uz šo elektrības ražošanu. Tā grūtība ir, ka elektrība brīvi plūst pāri valstu robežām, bet konkurence tiek kropļota, jo noteikumi dažādi. Tad mums ir dažādas subsīdijas — varbūt mazām hidroelektrostacijām vai lielām ir vai nav —, katrā valstī atšķirīgas. Atļauju sistēmas mums atšķiras, investīciju prasības mums atšķiras, vai tur vajadzīgi zivīm ceļi, vai nav vajadzīgi, un tā tālāk, bet elektrība plūst pāri valstu robežām. Tās ir tā kā bokseris, kas cīnās ar vienu roku, otra roka sasieta, bet otram nav rokas sasietas.

Tātad, ja mēs gribam veidot godīgu un konkurētspējīgu elektroenerģijas tirgu Eiropā, mums ir jāveido vienādi spēles noteikumi visiem, mums ir jāatsien bokseriem abas rokas.

Jean-Paul Denanot (S&D). – Monsieur le Président, par cette question orale sur le secteur de l'hydroélectricité en Europe, j'ai souhaité attirer l'attention de la Commission sur le rôle très important de l'hydroélectricité: d'abord, parce qu'elle constitue une source d'énergie renouvelable et stockable et contribue à la fois à la décarbonisation de notre économie, à la sécurisation de nos systèmes d'approvisionnement ainsi qu'à l'autonomie et à l'indépendance européennes en matière énergétique; ensuite, parce que le secteur hydroélectrique et l'exploitation des différents barrages participent de l'aménagement du territoire et du maintien de l'emploi local.

Il y a derrière chaque ouvrage hydroélectrique des réalités bien concrètes. Les centrales et leur exploitation ont un impact sur de nombreux secteurs – comme l'agriculture, l'alimentation en eau potable, la navigation, les activités touristiques, le soutien d'étiage, la gestion des crues – et participent à différents titres à la cohésion et au développement territoriaux.

Je voudrais donc à mon tour attirer l'attention de la Commission sur la nécessité de clarifier la situation du secteur hydroélectrique en Europe et de tenir compte des organisations et des réglementations plurielles des États membres, fruit de leur histoire et de leur géographie, comme l'a récemment montré l'étude de la *Florence School of Regulation*. L'ouverture précipitée des concessions hydroélectriques à la concurrence – comme il en est question dans certains États membres, alors qu'il n'y aurait pas d'impact sur d'autres – risque de déstabiliser durablement cet écosystème.

C'est pourquoi j'invite la Commission à engager une réflexion rapide sur cette question, tout en lui adressant une mise en garde: celle de ne pas ouvrir la porte à une politique du «deux poids, deux mesures», qui serait très préjudiciable à l'Union de l'énergie en Europe.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – Señor Presidente, señor Comisario, Europa es una de las regiones del mundo con mayor aprovechamiento hidroeléctrico, aunque buena parte de las instalaciones, por su antigüedad, presentan oportunidades de mejora tecnológica en la potencia instalada, pero ya en sí mismas son una oportunidad.

Esta renovable es especialmente útil por su capacidad de almacenamiento, lo que aporta estabilidad al mercado en momentos en que otras fuentes viven picos de inactividad. Por eso, apostar por el sector hidroeléctrico debería ser un objetivo prioritario para la Unión.

Este empeño encalla en la dispersión normativa dentro de la propia Unión, lo que afecta a los procedimientos de acceso, concesión y renovación para poder utilizar el agua con fines hidroeléctricos, los regímenes de cooperación y así un largo etcétera. Por ello necesitamos generar condiciones legales y administrativas que garanticen la convergencia y la seguridad jurídica y financiera de las inversiones.

En algunos países, como España, los emprendedores están atrapados en un procedimiento sobre el régimen de ayuda a las renovables, que es un ejemplo de los efectos que la ausencia de una estrategia europea produce en operadores y en usuarios, y de cómo lastra la aportación de las renovables a la oferta de la energía. Por eso, señor Comisario, quisiera saber en qué plazo puede despejarse esta incertidumbre y cómo se está trabajando con los operadores y los emisores de concesiones para poder plantear unos estándares europeos en este sector.

Françoise Grossetête (PPE). – Monsieur le Président, avec 16 % de la production électrique mondiale, l'hydroélectricité constitue la troisième source mondiale de production d'électricité, et cela est particulièrement important parce que c'est une énergie vitale pour nos territoires, qui représente des milliers d'emplois non délocalisables. Elle s'intègre parfaitement à son environnement humain et naturel, que ce soit en zone urbaine, rurale ou de montagne.

La réhabilitation de moulins, de sites abandonnés, ainsi que les barrages, contribuent d'ailleurs à la sauvegarde du patrimoine architectural, tout en assurant une source complémentaire de revenus énergétiques locaux. Ensuite, c'est une énergie décarbonée – on l'a déjà dit – qui s'inscrit pleinement dans les objectifs énergétiques et environnementaux européens.

Mais l'hydroélectricité n'est pas seulement un gisement d'énergie renouvelable, c'est aussi l'un des rares secteurs qui permet le stockage. Or, la libéralisation des concessions hydrauliques entreprise au niveau européen ne doit pas se faire d'une manière brutale et précipitée. De nombreux pays, dont la France, ont fourni de gros efforts dans ce domaine. Malheureusement, on ne veut pas en tenir compte.

Nous devons éviter à tout prix de freiner les investissements dans ce secteur. Le signal envoyé aujourd'hui par la Commission européenne aux investisseurs n'a pas été suffisamment positif. Alors même que la concurrence est impossible, ou très difficile, dans certains États membres de l'Union européenne à forte production hydraulique, ceux qui ont fait des efforts dans ce domaine ont parfois été injustement pointés du doigt.

Dès lors, comment la Commission entend-elle accompagner l'évolution de ce secteur si particulier – et je dois dire qu'il y a énormément d'inquiétude dans les territoires de montagne à ce sujet?

Seán Kelly (PPE). – Mr President, I am very pleased that we are having this discussion – albeit late at night – on this very important area, renewables. In hydroelectricity, we have a sector that boasts 100 years of knowledge and experience, the highest level of efficiency of any electricity-generating technology, at between 80% and 95%, and a clean energy source that can play a massive role in helping us to meet our climate and energy targets. With 380 terawatts of hydroelectric power installed in the European Union, it is one of the most significant contributors to our energy mix. This equates to around EUR 24 billion per year of savings in fossil-fuel imports, and therefore 100 million tons of carbon emissions avoided.

The EU is moving to deploy more renewable energy, not only in response to climate change, but also to lower our EUR 400 billion yearly bill for fossil fuel imports. Hydroelectricity is an ideal complement to the variability of renewables, as when the sun shines or the wind blows reservoir levels can be allowed to increase to prepare for a time when there is no wind or sunshine. Let us remember also, at a time when more and more resources go into developing effective energy storage, that hydropower is the only large-scale and cost-efficient energy storage technology available today. Hydroelectricity offers cost-effective flexibility and firm dispatchable storage. So what's the outlook? It all depends on prices, and we have to use the new electricity market design to give it significant value in recognition of the flexibility that hydroelectricity offers.

Massimiliano Salini (PPE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, faccio due considerazioni molto concrete (l'orario mi costringe ad essere molto pratico e semplice). In Europa – la Commissione deve saperlo – vi sono molti modi di assegnare le concessioni idroelettriche: vi sono paesi che non fanno gare, come è stato detto da alcuni colleghi, vi sono paesi che fanno gare, ma a seguito di queste gare la concessione poi si prolunga senza termini, quindi senza essere sostituita da altre gare. E poi vi sono anche paesi dove le gare si fanno regolarmente, per cui, al termine del periodo di concessione, vi è una successiva gara.

In questi paesi c'è un problema giuridico-economico che, a quanto pare, la Commissione non ha considerato adeguatamente, perché se l'ammortamento degli investimenti dura di più della concessione è normale che al termine della concessione vi sia un ammortamento residuo. Pertanto, chi vincerà la gara dovrà pagare l'ammortamento residuo al precedente concessionario. È un concetto economico e giuridico semplicissimo. Ecco, la Commissione non lo ha capito e quindi è intervenuta punendo i paesi che applicano questa regola, che è una regola di trasparenza e di concorrenza.

Allora, secondo me è giusto sostenere chi fa investimenti, ma è anche giusto sostenere chi, attraverso una libera competizione, decide di garantire agli investitori le normali regole di mercato. È bene che la Commissione se ne renda conto.

Giovanni La Via (PPE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, signor Commissario, oggi dibattiamo di un tema di estrema importanza. A Parigi abbiamo concordato un impegno complessivo a livello globale per una forte riduzione dei cambiamenti climatici. E per fare questo abbiamo la necessità di avere energie nuove, energie alternative, energie a basso impegno di emissione di carbonio.

L'idroelettrico è una di queste, è la principale, è quella che ci consente anche una maggiore flessibilità nel processo produttivo. Ma l'idroelettrico in Europa è fortemente minato, perché rischiano di non esserci più nuovi investimenti, rischia di non esserci il rimpiazzo degli investimenti esistenti per l'assenza di un quadro normativo omogeneo.

Qualche collega ha parlato di condizioni non eque di concorrenza: è la realtà, è il problema più grave, anche perché non è possibile che nello stesso mercato – in quel mercato unico dell'energia che vogliamo in Europa – ci sia qualcuno che conserva posizioni di privilegio, godendo delle opportunità uniche che ha sul mercato nazionale, e che ha la possibilità poi di andare sugli altri mercati, mentre per altri il mercato nazionale è di fatto aperto ma non hanno la possibilità di andare fuori.

Allora, signor Commissario, per questo abbiamo bisogno di un quadro normativo nuovo e omogeneo, che metta tutti sullo stesso piano, garantisca la concorrenza e favorisca gli investimenti.

Pytania z sali

Michel Dantin (PPE). – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, un barrage sert à produire de l'électricité, mais c'est aussi un outil d'aménagement du territoire, c'est aussi un outil d'attractivité des territoires. Le devenir de barrages est donc un sujet qui concerne les populations locales.

Les divergences qui existent aujourd'hui entre les directions de la Commission européenne ne peuvent plus durer. Nous avons besoin d'un discours unique, nous avons besoin d'une mise en cohérence de la politique énergétique, d'une part, et de la politique de la concurrence, d'autre part.

Le paysage des régimes d'exploitation hydraulique en Europe est divers. Nous avons besoin d'un nouveau texte qui fixe un cadre qui soit compréhensible par tous, qui soit applicable par tous et qui contribue à faire, en matière hydraulique, là aussi, une Europe de l'énergie.

Νότης Μαριάς (ECR). – Κύριε Πρόεδρε, ο υδροηλεκτρικός τομέας παράγει 15% με 20% του ρεύματος, τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Ευρωπαϊκή Ένωση συνολικά, απασχολώντας περί τους 80.000 εργαζόμενους. Είναι, και θα παραμείνει για αρκετά χρόνια, η πρώτη από τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και, συνεπώς, διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο στην υλοποίηση των στόχων του Horizon 2030. Δεν είναι τυχαίο λοιπόν ότι στο ξεπούλημα της ΔΕΗ στην Ελλάδα, που επιχειρεί η τρόικα και οι μνημονιακές κυβερνήσεις, τα υδροηλεκτρικά φράγματα αποτελούν πρώτης τάξεως φιλέτα για τους υποψήφιους επενδυτές. Ο υδροηλεκτρικός τομέας ωστόσο έχει ανάγκη τις απαραίτητες επενδύσεις για να διατηρηθεί ανταγωνιστικός: επενδύσεις στην καινοτομία, καθώς και για τη βελτίωση της αποδοτικότητας του υπάρχοντος δυναμικού, αλλά και στη διαχείριση και πρόληψη των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των υδροηλεκτρικών φραγμάτων. Αυτές οι επενδύσεις δεν θα γίνουν ποτέ από τους ιδιώτες που προσβλέπουν στο άμεσο και βραχυπρόθεσμο κέρδος. Τα ελληνικά υδροηλεκτρικά φράγματα πρέπει λοιπόν να παραμείνουν υπό δημόσιο έλεγχο, μακριά απ το χέρι της τρόικας και των δανειστών, με μόνο γνώμονα το όφελος του ελληνικού λαού και την ευημερία του.

(Könetek pytań z sali)

Vytenis Povilas Andriukaitis, Member of the Commission. – Mr President, I would like to thank Members for this very useful debate. Hydropower is a key renewable energy source and the hydroelectric sector is an important area within the European Union. But the diversity of the national regulatory regimes in this area has to be acknowledged.

As stressed, it is important that national regimes on hydro concessions fully respect applicable EU law. The Commission will continue to oversee that EU rules are observed. This is in line with the aims of the Energy Union to ensure, inter alia, an integrated energy market where energy security is guaranteed.

The Commission is currently looking into hydroelectric authorisations and concessions in a number of Member States. It has already launched infringement procedures and it may open more if it appears that there has been an infringement of EU law, including the concessions directive, the services directive and competition laws.

Some have mentioned that in the Commission you see a lack of cooperation. No, there is good cooperation between DGs and cooperation between DG GROW, the DG for Energy and the DG for Competition. There is also no unequal treatment of Member States and the Commission is already now looking at several national hydroelectric regulatory regimes and will act where necessary to ensure compliance with applicable European Union rules.

Przewodniczący. — Zamykam debatę.

Csaba Molnár (S&D), írásban. – A megújuló energiák, köztük a víz- és geotermikus energia kiemelt szerepet játszanak Európa energiaellátásában a következő években. A megújuló energia az uniós tagállamok energiafüggetlenségének és biztonságának kulcsa. Ez kifejezetten fontos az EU esetében, amely naponta egy milliárd euró értékben vásárol energia-hordozókat, vagy Magyarország esetében, amely majdnem teljes egészében kiszolgáltatott az orosz földgáznak és nukleáris fűtőanyagának. Az EU többé-kevésbé jól halad a 2020-as célok elérése felé, jelenleg 16%-os a megújuló energiák részesedése a teljes energiafelhasználásból. Van azonban néhány tagállam, amelyek sajnálatos módon nem fordítanak kellő figyelmet a jövő energiájára. Ide tartozik a szénerőműveket újra leporoló Lengyelország, vagy a megújulókat helyett a paksi atomerőmű-bővítést választó Magyarország.

Magyarországon annak ellenére nem fejlődik a megújulóenergia-termelés 2010 óta, hogy Izland után Európában messze a legjobb adottságokkal rendelkezik például geotermikus energia terén. Magyarországon a geotermikus potenciál kihasználtsága csupán 6%-os annak ellenére, hogy négy darab paksi atomerőmű-blokknak megfelelő villamosenergia-termelésre lenne alkalmas. Ezért kiemelten fontos, hogy a megújulóenergia-célszámok betartását számon lehessen kérni a tagállamokon, amelyek gyakran az energiaszuverenitás köntösebe bújtatva ellenzik a fejlődést. A megújuló energiák fejlesztése a 21. századi modern gazdaságok egyik legfontosabb ügye. Remélem, ezt mihamarabb felismerik a kételkedők is.

Ricardo Serrão Santos (S&D), por escrito. – O setor hidroelétrico é fundamental para manter e reforçar a relativa independência energética da União Europeia. Este é um tipo de energia que não usa combustíveis fósseis e baseia-se num recurso renovável: o ciclo da água.

Ao reconhecer o que mencionei e outras vantagens, tenho também que salientar que não é uma panaceia e há impactos ambientais não negligenciáveis. Por exemplo, a alteração dramática das bacias hidrográficas acarreta a cobertura de vastos territórios, o que tem implicações patrimoniais ao nível da cultura das povoações aí existentes e ao nível da existência de espécies e respetivos habitats.

Em Portugal, houve grandes lutas pelo património cultural e que, em última análise, levaram à alteração de planos de construção ou a perdas de valor incalculável.

Mais recentemente, tem sido salientado que este setor dificulta ou impede mesmo a migração de peixes e invertebrados, causando a diminuição das suas populações e afetando algumas atividades, como a pesca de rio, seja ela profissional ou lúdica.

Mais do que dar um conselho que sirva para qualquer caso, quero alertar para o problema e salientar a importância dos estudos de impacto ambiental abrangentes, sérios e consequentes. Apenas assim poderemos construir uma Europa melhor!

22. Akty delegowane (art. 105 ust. 6 Regulaminu): Patrz protokół

23. Środki wykonawcze (art. 106 Regulaminu): Patrz protokół

24. Porządek obrad następnego posiedzenia: Patrz protokół

25. Zamknięcie posiedzenia

(Posiedzenie zostało zamknięte o godz. 23.45)

—

Skróty i symbole

*	Procedura konsultacji
***	Procedura zgody
***I	Zwykła procedura ustawodawcza, pierwsze czytanie
***II	Zwykła procedura ustawodawcza, drugie czytanie
***III	Zwykła procedura ustawodawcza, trzecie czytanie

(Typ procedury zależy od podstawy prawnej zaproponowanej w danym projekcie aktu.)

Rozwinięcia skrótów nazw komisji parlamentarnych

AFET	Komisja Spraw Zagranicznych
DEVE	Komisja Rozwoju
INTA	Komisja Handlu Międzynarodowego
BUDG	Komisja Budżetowa
CONT	Komisja Kontroli Budżetowej
ECON	Komisja Gospodarcza i Monetarna
EMPL	Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych
ENVI	Komisja Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności
ITRE	Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii
IMCO	Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów
TRAN	Komisja Transportu i Turystyki
REGI	Komisja Rozwoju Regionalnego
AGRI	Komisja Rolnictwa i Obszarów Wiejskich
PECH	Komisja Rybołówstwa
CULT	Komisja Kultury i Edukacji
JURI	Komisja Prawna
LIBE	Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych
AFCO	Komisja Spraw Konstytucyjnych
FEMM	Komisja Praw Kobiet i Równych Szans
PETI	Komisja Petycji
DROI	Podkomisja Praw Człowieka
SEDE	Podkomisja Bezpieczeństwa i Obrony

Rozwinięcia skrótów nazw grup politycznych

PPE	Grupa Europejskiej Partii Ludowej (Chrześcijańscy Demokraci)
S&D	Grupa Postępowego Sojuszu Socjalistów i Demokratów w Parlamencie Europejskim
ECR	Grupa Europejskich Konserwatystów i Reformatorów
ALDE	Grupa Porozumienia Liberalistów i Demokratów na rzecz Europy
GUE/NGL	Konfederacyjna Grupa Zjednoczonej Lewicy Europejskiej/Nordycka Zielona Lewica
Verts/ALE	Grupa Zielonych/Wolne Przymierze Europejskie
EFDD	Europa Wolności i Demokracji Bezpośredniej
ENF	Grupa Europa Narodów i Wolności
NI	Niezrzeszeni